

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



KATHRYN MOON

BABY *&*
**THE LATE NIGHT
HOWLERS**

A SWEET OMEGAVERSE NOVEL



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



BABY + THE LATE NIGHT HOWLERS

Tatlı Bir Omegaverse

KATHRYN MOON

Telif hakkıyla korunan bir çalışmanın izinsiz olarak çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve para ve federal hapis cezası ile cezalandırılır.

Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına veya teşvik etmeyin. Desteğiniz yazarın hakları takdir edilmektedir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Telif Hakkı @ 2019 Kathryn Moon

Bebek+ the Late Night Howlers, Tatlı Bir Omegaverse İlk

yayın: 17 Aralık 2019

Kapak çizimi KellieArts'a

ait Yazı tipi çizimi Lana

Kole'a ait

Düzenleme: Meghan Leigh

Daigle Format: Kathryn Moon

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanılması dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın bu çalışmanın tamamen veya kısmen, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Kathryn Moon tarafından

yayınlandı [ohkathrynmoon@](mailto:ohkathrynmoon@gmail.com)

[gmail.com](mailto:ohkathrynmoon@gmail.com) Kathrynmoon.com

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

Tetikleyici Uyarı

1. Bebek
2. Bebek
3. Scorch
4. Bebek
5. Bebek
6. Scorch
7. Bebek
8. Bebek
9. Bombacı
10. Bebek
11. Bebek
12. Scorch
13. Bebek
14. Bebek
15. Bebek
16. Bebek
17. Bebek
18. Scorch
19. Bebek
20. Bebek
21. Bebek
22. Bebek
23. Bebek
24. Scorch
25. Bebek
26. Bebek

27. Bebek
28. [Kursun](#)
29. Bebek
30. Bebek
31. Bebek
32. Bebek
33. Bebek
34. Bebek
35. Bebek
36. [Bombacı](#)
37. Bebek
38. [Yeşil](#)
39. Bebek
40. Bebek
41. Bebek
42. Bebe

k

[Sonsözü](#)

[Daha fazla Sweet Omegaverse mi
arıyorsunuz? Karakter Sözlüğü](#)

[39. Bölüm Özeti](#) .

[Ayrıca yazan Kathryn](#)

[Moon Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

*Kathryn için, benim yüce Kathryn
Enabler'ım.*

Tetikleyici Uyarı

Sonuç olarak, bu kitap lezzetli, tatlı ve seksi. Harika erkeklerinden Baby'ye kesinlikle hiçbir zarar gelmiyor. Bununla birlikte, 39. Bölümde şiddet ve cinsel saldırı *girişimi* gibi bazı hafif tetikleyici içerikler var. Bu içeriği rahatsız edici buluyorsanız, 39. Bölümü atlamanızı ve kitabın sonunda, içindekiler tablosunda "39. Bölüm Özeti" başlığı altında bulacağınız özete bakmanızı tavsiye ederim.

İyi okumalar ve kendinize iyi bakın!

Omegaverse hakkında bir not: Olağandışı insan biyolojisinin yanı sıra, bu Omegaverse paranormal bir romantizm değildir. Bu alfalar, betalar ve omegalar şekil değiştirici değildir. Bu, hayvani (özellikle kurt benzeri) özellikler içeren alternatif bir insan biyolojisine sahip, bizimkine alternatif bir evrendir.

Bebek

Bu seni lanet olası bir *tek boynuzlu at yapmaz bebeğim*, dedim kendime, tırnağım bira şişesinin etiketini endişeyle kazıyıp nemli kâğıdı şeritlere ayırırken dişlerimin arasından nefes almaya dikkat ederek.

Lola'nın gece için seçtiği bar benim zevkime göre biraz kabaydı, şehrin MC sürülerinden birine ait olduğu belliydi ve kesinlikle alfa kokuyordu. Işıklandırma , müzik yüksek, bira yavandı ve geceye katılan betalar dürtülerini tatmin etmek için ellerinden geleni yaparken alfa feromonları havada uçuşuyordu. Lola, onu bir şeyler içmek için aradığımda takılabileceğim bir beta bulacağıma söz vermişti. Genelde birlikte gittiğimiz yerler bu tür yerlerdi, herkesin sessiz bir kaşıntıyı kaşımak için orada olduğu samimi mahalle beta barları. Bizi otoparka çekene kadar onun biraz daha iddialı bir şeyler yapma havasında olduğunu fark etmemiştim.

Burada, Şeytan İlmîği'nde, kaşıntılar yüksekti ve seks ve benzin gibi kokuyorlardı.

Kapı ile ikinci biram arasında bir yerde, etrafımda kendini tatmin etmek isteyen bu alfalarla çevrili olmanın çok ciddi bir sorun olduğunu keşfediyordum.

Omega'ların yüzde yetmiş beşi ergenlik çağında parfümlenmeye başlar. Diğer yüzde yirmisi ise önümüzdeki beş yıl içinde kokmaya başlar. Peki ya son yüzde beş? Neredeyse her biri parfümlerini

yirmili yaşlarına ulaşmadan atama. Bu kadar ileri gidebilenlerin oranı yüzde 0,01'den azdır.

Yani, dediğim gibi. Bu beni tek boynuzlu at yapmaz. Kendini aniden alfaların varlığında nefes nefese bulan ve biyolojik olarak bir eş bulma umuduyla beklenmedik bir şekilde bir omega'nın imza parfümünü yayan ilk yirmili yaşlardaki kadın ben değilim.

Bu konuda çok şanssızım. Şanssız ve nadir. Tabii ki, tüm omegalar nadirdir.

Lola bara dönerken kulağıma mırıldandı: "Lanet kız, şu haline bak!" Bana yaslanmış, yanağını yanağıma dayamış, bilinçsizce yeni edindiğim parfümümle kendini kokluyordu. Saçlarımız omzumun üzerinden birbirine karışmıştı; onun şişe moru, benim koyu bakır rengim birbirine karışmıştı. "Şu anda çok fazla bakış alıyorsun."

Bar taburesindeki topuklarım kaydı ve barın kenarına tutundum, yukarı bakmayı ve bu bakışlar geliyorsa onunla göz teması kurmayı reddettim. Bu bardan güvenli bir şekilde çıkmam gerekiyordu ama hareket etmekten -çıkarken odada bir omega parfüm izi yaratmaktan- o kadar korkuyordum ki bir santim bile kıpırdayamıyordum. Neden parfümüm güvenli bir yerde, mesela bir ortaya çıkmıyordu? Ya da lanet bir kütüphanede? Neden bir paket bar olmak zorundaydı?

Ve sadece martini servis eden ve hafif caz çalan süslü, lüks bir paket bar değil. *Pis, kaba saba bir MC barı.*

"Planın nedir?" Lola fısıldayarak . Betalar sevimliydi. Betalar özellikle de parfümlerini benimseyebilecekleri ve biraz daha fazla ilgi çekebilecekleri omegalara sarılırlardı. Lola'nın aklından geçen bu değildi. O sadece biyolojimin aniden sunmaya karar verdiği şeyin tadını çıkarıyor, bir omegayı alfalar için değerli ve zorunlu kılan kokuyu çalıyordu. "Burada kalıp yakışıklı bir betanın sana gelmesini mi bekleyeceksin?" "Özü bu," diye yalan söyledim ve arkamızdan bir alfa geçti, dilimin üzerinde beni sıkı sıkıya tutan ve tatlı bir tat bıraktı

Kalçalarımı birleştirdim ve bir iniltiyi yuttum.

Daha önce alfa kokularını hiç umursamamıştım. Ağır ve saldırgandılar ve bazen sadece bir pencere açıp

Lanet odanın biraz *nefes almasına* izin verdim ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Koku battaniyeleri gibi tenimi sarıyor, özellikle sevmediğim tatlarda olsalar bile bana yakından dokunuyorlardı. Geçen alfanın gibi. Onunki çok fazla öksürük şurubu gibiydi.

"Sana iyi şanslar," diye mırıldandı Lola ve yanağıma bir öpücük bıraktı. "Gidip bir dans partneri bulacağım ve bakalım birini benimle birlikte olmaya ikna edebilecek miyim?"

Ortamı bir kez daha sıktıktan sonra kokumu da yanında taşıyarak gitti. Umduğu her şeyi bulacağından hiç şüphem yoktu. Şimdi, tüm nasıl kaçınacaktım?

"İyi misin, kıymetlim?"

Esmer, kaslı bir kol yanımdaki çıkıntıya yaslanınca bar taburesinde kaskatı kesildim. Başımı adamın olduğu yöne doğru salladığımda göz ucuyla deri yeleği gördüm. Lanet olsun. Bir motorcu. Ve oooohhhh fuuuuck, ağız sulandıran tereyağlı pasta kabuğuna kadar lanet *elmalı turt*a gibi kokuyordu. Birdenbire ellerimi tezgâha dayayıp kıcımlı havaya ve o beni kendininkiyle doldurana kadar merhamet dilemek istedim-

"Vay anasını," diye fısıldadı, ben havayı muhtaç bir parfümle doldururken bir adım daha yaklaşarak. "Kıymetlim, burada tek başına ne yapıyorsun? Sen... bu senin sürün mü?"

Dilimi yutmaya çalıştım ve başımı bir kez salladım, bakışlarımı zar zor kaldırıp ona baktım. Ooh, çok güzeldi. Sarımsı yeşil gözleri, kahverengi teni ve bar ışıklarının altında kızıl tonların fısıldadığı koyu renk saçlarıyla harika bir miras karışımı. Boyu bana göreymiş, diye düşündüm, beni duvara yaslayacak kadar genişti ...

"Okaaayy," dedi burun deliklerini açarak ve dokunacak kadar yaklaşarak.

İşte bu kadardı, bir alfa tarafından gerçekten becerilmek üzereydim. Muhtemelen düğümlenecektim. Hatta belki çiftleşecektim. Bir saat ya da daha kısa bir süre içinde 'bam, bam, omega olmaya hoş geldin' mi?

"Hey," diye mırıldandı, omuzlarıyla odayı kapattı, parmak uçları beni taburede hafifçe ona doğru çevirdi. "Hey, kıymetlim. Bir şeyin yok. Buraya gel, bir kokla."

Gözlerim odanın içinde, boğazının ve deri yeleğinin üzerinde geziniyor, başımı daha fazla belaya sokmayacak bir kaçış yolu arıyordu. Yüzümde nasıl bir gördüğünü biliyordum; tam bir korku, dehşet ve ona yakın olmanın dayanılmaz ihtiyacı. Dizlerimi onun için açtım ve o da bu davete icabet ederek yaklaştı ve boynu burnumun hemen önüne gelene kadar üzerime eğildi, baştan çıkarıcı ekşi elma ağzımı sulandırdı. Siktir et, düğümü ve ısırığı alıp kaderimi mühürleyecektim. İnledim ve yüzümü tenine bastırarak o elmadan derin bir nefes çektim-

Oh.

Yavaşça, alfa-omega buluşmasının yarattığı endişe, arzu ve biyolojik çılgınlık yatıştı ve kafamdaki özlem sisi dağıldı. Evet, üzerinde o mükemmel alfa kokusu vardı, çökmekte olan, sıcak ve rahatlatıcı, ama bunun altında saf, temiz beta ısırığı vardı. Biraz da limon.

"İşte . Güvendesin, tamam mı?"

İçimi çektim ve kolları beni sararken ona doğru eğildim. Şimdi, ödünç aldığı alfa kokusunun baş döndürücü bulutunun beni boğmasına bile. Onun yanındayken azmış olmam da umurumda değildi. Yeter ki bir omega olarak ilk gecemde kendiliğinden düğümlenip çiftleşmeyeyim.

"Bilmiyordum," dedim boynuna doğru. "Sadece... bana çarptı."

"Kahretsin," diye fısıldadı ve elleri omurgamı öyle nazik bir özenle okşadı ki daha da derine sokuldum.

"Bu senin sürün mü?" Ben sordum. Çünkü eğer burası , bu alfa kokusunun etrafta olduğu anlamına geliyordu ve belki de...

Hayır, kötü Bebek, kendime çıkıştım.

"Hayır, hanımefendi," dedi ve bana sarılmış halde kalırken boğazının karanlık güvenliğine gülümsedim. "Burada küçük bir vardı ve şimdi bitti. Arabanıza kadar eşlik etmemi ister misiniz? Sizi buradan çıkaracak kadar uzun süre beladan uzak tutacak kadar kaplanmış olmalıyım."

Tıpkı Lola'nın benim kokumu ödünç aldığı gibi, bu beta bir alfadan kokumu almıştı. Kasıtlı olarak kimliğinizi gizlemek yasa dışıydı, ancak alfalar beta ve omegalarını oldukça ağır bir şekilde işaretleme eğilimindeydi.

Bu adam muhtemelen pastacılık hayalindeki alfası tarafından sahiplenilmiş ve korunmuştur.

Hiç düşünmeden parmaklarım giydiği deri yeleğin altından kayarak yan tarafına tutundu. "Arkadaşıım sürdü ve ben..."

Lola'ya henüz söylemek istemedim. Ben bir omega'ydım ve bunu daha yeni keşfetmiştim ve bu *çok fazlaydı* ... ve Lola tam da böyle bir şeyin başlarına gelmesini hayal eden beta kadınlardan biriydi. Bir sabah uyandığında, en nadir tanımlamanın en nadir kısmı olduğunu keşfetmek. Bu haberi duyunca kalbinin kırılacağından şüpheleniyordum. Ayrıca sırf hayatının sevişmesini yaşamak için benim parfümümden sürünmeye çalışacağından da şüpheleniyordum. Muhtemelen zaten bilmeden kaptığı şeyle bu kadarını başarmıştı.

"Seni... bırakmamı ister misin?" diye sordu beta.

Dudağımı ısırdım ve o da tutuşunu hafifçe gevşetti. Aptal değildim. Beta olması bu adamı benim için zararsız kılmıyordu. bir alfanın kokusu vardı. Tek bildiğim, alfasının onu beni tuzağa düşürmek için gönderdiğiydi. Arkama yaslandım ve o yeşil gözlere bakmak için başımı arkaya yatırdım.

"Adın ne senin?" diye sordum.

Gülümsemesi çarpıktı ve sol yanağında bir gamze vardı. "Seth. Kardeşlerim bana Bombacı der." Bunun üzerine bir kaşıımı kaldırdım ve o da sıırıttı. Alt sırasının ortasında, diğerinin üzerine hafifçe eğilmiş çarpık bir dişi vardı. O zaman bile gülümsemesi mükemmeldi. "Ceketten sonra. Patlayıcılara karşı bir eğilimim yok, söz veriyorum."

"Beni kaçırıp alfana mı götüreceksin?" Fısıldadım.

Yüzü asıldı ama soruya şaşırmış gibi görünmüyordu. "Bana emretse bile yapmam, kıymetlim. Ki emretmezdi."

Derin bir nefes aldım ve sonra odaya baktım. 'Bombacı' hâlâ beni koruduğu için görebileceklerimden daha az korkuyordum. Yine de iyi değildi. Bakışlarla karşılaşıyordum. Burası Seth'in sürüsü değildi ve bir alfa gibi koksa bile, o bir alfa *değildi*. Burada birlikte ne kadar çok zaman geçirirsek, birilerinin neler olduğunu anlama olasılığı o kadar artacaktı. Seth ne kadar yakışıklı ve kaslı olsa da,

Benim param bir sürü alfanın sahipsiz bir omega için tek bir betayı yenmesiydi.

"Sol arka cep. Anahtarlarımı al ve sen sür," dedi Seth, ben onunla gitmeyi kabul etmeye hazır bir şekilde ağzımı açmadan önce.

"Motosiklet mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Sırıttı. "Ne kadar güzel olursan ol, motorumu benden başka kimse kullanamaz, kıymetlim. Hayır, kışın ortasında. Arabam otoparkta. Sen sür. Nereye istersen . Kapıda bir centilmen olacağıma söz veriyorum."

Elimi Seth'in sırtından kot pantolonunun kışına doğru kaydardım, elim cebine girerken yüzüm kızardı. Hmm. Bu kesinlikle iyi bir kış gibi hissettirdi. Seth ne düşündüğümü anlamış gibi sıırıttı ve sonra parmaklarım bir anahtarlığın halkasına takıldı ve onları cebinden çıkarıp tabureden kaydım. Vücudum onunkine yaslandı ve bir an için Seth bizi birbirimize daha sıkı kenetledi ve üzerinde kalan alfa kokusu aklıma girerek daha önce sadece hayalini kurduğum şeyleri istememe neden oldu. Aslında bir beta olarak sunamayacağı şeyleri.

"Biri ısırmadan önce seni buradan çıkaralım, kıymetlim."

Beni yanına oturturken kolunu omzuma doladı, kokumun dikkatimi dağıtmasına yardımcı olacak kadar yakındı. Onun hızına ayak uydurdum, bacaklarım onun adımlarını karşılayacak kadar uzundu.

"Bu benim adım değil, biliyorsun," dedim Seth'in parmakları hafifçe kolumun üst kısmına batarken, barın içinden geçip kapıların yanındaki güvenliğe doğru hızlı adımlarla yürüdük. Onlar alfaydı ve yakından geçmemiz gerekecekti. Hâlâ ne kadar gergin olsam da, aynı gerginliği refakatçimde de hissetmek güven vericiydi. Sağ salım çıkmam onun için önemliydi. Arabanın anahtarlarını elimde sıkıca kavradım ve eve sağ salım dönmemin onun için de önemli olması için dua ettim.

"Ben de öyle tahmin etmiştim," dedi, gözlerinin etrafında gerginlik kırışıklıkları oluşurken bile çarpık gülümsemesi geri döndü. İki fedainin arasından geçip çıkışa giden koridora adım attığımızda bana baktı. Koridorda sevişen bir çift vardı; alfa, bir betayı koridora sıkıştırırken kapalı alanı yanık marshmallow kokusuyla dolduruyordu.

duvara. Yürürken dizlerim titriyordu. "Ne oldu o zaman?" Seth bakışlarımı tutarak sordu.

Duvarın dibindeki kadın sızlandı ve onun Lola olduğunu anladığımda yanaklarım alev alev yandı. İstedğini elde etmişti. Ve onu her kim kıstırdıysa *benim* kokumu alıyordu.

"Bebeğim," diye fısıldadım, sesim boğazımda düğümlenmişti. "Benim adım Bebek."

Seth'in gözleri kocaman oldu ve kızıışan çiftin yanından geçerken beni engellediğinden emin oldu. Boğazından kısa bir kahkaha kaçtı. "Şaka mı yapıyorsun?" Başımı salladım ve o da sırttı. "... şey."

"Biliyorum," diye kabul ettim, bir kıkırdama kaçtı. "Annemle babam bana şöyle bir baktılar ve kendi kendilerine 'Tanrım, tıpkı-' dediler."

"Bebeğim," bitirdi Seth gülümsemesini ısırarak. Kapıyı omuzlayarak açtı ve bir kış rüzgârı bana çarparak duyularımı temizledi ve ince hırkamın içinde titrememe neden oldu. Kendimi soğuğa karşı siper ederken bile, gülmekten patlamak üzereymiş gibi görünen Seth'e dişlerimi gıcırdatarak sırttım. Kapı arkamızdan kapandığında gülümsemesi gevşedi ve bedenlerimizin arasından geçen rüzgâr beni yeniden kendim gibi hissettirdi, havada kıştan başka bir şey yoktu.

"Öylesin, biliyorsun," dedi usulca, omuzlarımdaki elini geri çekip parmaklarını yanağımda gezdirirken.

"Bebek mi?" Homurdanarak sordum. "Kıymetli," dedi.

Öne doğru eğildi ve dudakları parmak uçlarının dokunduğu yere değdi, ona yapışan elmalı turta lezzetiyle beni kısa bir süreliğine kızdırdı. Kendi limonlu keskinliği temiz havada daha netti ve bu kombinasyonu sevdiğimi fark ettim. Daha da ötesi, *ondan* hoşlanmıştım. Tam da birlikte eve gidebileceğim türden bir betaydı. Eğer atamamı yeni keşfetmemiş olsaydım. Tepeden tırnağa alfa kokusu izleriyle kaplı olmasaydı.

"Araba hemen şurada. Nereye gidiyoruz?"

Parmağının işaretini takip ederek önünde durduğumuz araba sırasının sonundaki renkli camlı siyah bir cipe gittim. Seth'in eli benimkini sardı ve bir düğmeye basarak çalıştırdı.

"Sanırım..." Arabaya doğru yürürken cevabım konusunda tereddüt ettim. Ev kulağa hoş geliyordu ama apartmanımda alfalar vardı çünkü yirmi altı yıl boyunca beta olmuştum, bu da sahiplenilmekten uzak olduğum anlamına geliyordu.

Sadece normal. Görünmez gibi. Güzel bir şekilde.

"Gerçekten bilmiyor muydun?" Seth sordu ama bana aptalmışım gibi . Benim için sürücü tarafındaki kapıyı açtı ve ısıtıcılardan dışarıya bir sıcaklık dalgası yayıldı. Vay be. Jeep de elmalı turta gibi kokuyordu. "Kahretsin," dedi gözleri büyüyerek. "Bunu hiç düşünmemiştim. Özür dilerim."

Ağzımın kenarlarında biriken salyaları yuttum ve dizlerimi kilitlemeye zorladım. Zaten ıslanmıştım, bir darbe daha neydi ki? "Sorun değil. Ben hallederim. Hayır, gerçekten bilmiyordum."

"Görünüyorsun..." Kaşlarını çatı ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Sapık gibi görünmeden genç bir kadının yaşı hakkında konuşmanın herhangi bir yolunu bilmiyorum, bu yüzden burada duracağım."

"Yirmi altı yaşındayım," diye teklif ettim. Sürücü tarafındaki koltuğa kaydım ve dudaklarımı birbirine bastırdım, Seth'in alfasının kokusu etrafımda dönerken, tenimi ısıtırken, özel yerlerimi yalarken, ciğerlerimi kaplarken gözlerim . Bana "genç kadın" diyecek kadar yaşlı görünmüyordu, en fazla otuzlu yaşların ortalarında idi. Gerçi 'aniden bir omega' olduğum düşünülürse muhtemelen reşit olmadığımı varsayıyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldı, dışarıda şok içinde dururken soğuk havanın arabanın sıcaklığıyla karışmasına izin verdi. "Vay be. Bu..."

"Duyulmamış bir şey değil," dedim, çünkü omega olmak isteyen betalar kendilerine hep bunu söylerlerdi ve ben de bunu pek çok arkadaşşımdan duymuştum. Ben her zaman bir beta olmaktan memnun olmuştum. Sanırım bu bana gösterdi.

Seth, "Bu nadirdir," diye karar verdi. Sonunda kapıyı kapattı ve ben de onun yavaşça arabanın etrafında dönmesini izledim, kaşları düşünceli bir şekilde çatılmıştı. Anahtarı kontağa sokup arabayı sürüp gitmeyi düşündüm. Seth çok tatlı görünüyordu, beni durdurmaya çalışacağından bile emin değildim. Bunun yerine onu bekledim. Emniyet kemerini bağlarken dudaklarında yavaşça yükselen bir gülümseme vardı. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," dedi, eğilerek ama

beni kalabalıklaştırıyor. "Eminim benim alfam da senin kokun için yanıp tutuşurdu."

Kısaca. Çok, çok kısa bir süre, alfasına giden yolu sormak için ağızımı açtım. Seth bana gülümsedi ve yine ne düşündüğümü bildiğı hissine kapıldım.

"Güçlü geliyorsun, kıymetlim. Bence Merkez'e gitmelisin" dedi.

İçimi çektim ve anahtarı kontağı taktım, kontrolleri bildiğimi hissedene kadar koltukta oyalandım. "Sanırım haklısın."

Şehrin kalbindeki Omega Merkezi en azından benim gibi biriyle ne yapacağını bilirdi. Ve orada güvende olurdum.

Artık her şey değişiyor bebeğim, diye düşündüm. Omega Merkezi bana parfümümü, kızgınlık döngülerimi, alfa ve omega kurlarını öğretecekti. Ayrıca alfa sürümü bulmam için bana görüşmeler ayarlayacaklardı, yaşıım ve parfümümün belirgin yoğunluğu göz önüne alındığında muhtemelen daha geç değil daha erken. Bir kızışma olacaktı. Ve bir omega, sürüsü olmadan bir kızışma geçirirse zor bir yolculuk geçirirdi.

"Her şey yoluna girecek bebeğim," dedi Seth, sesi bal gibi ve yumuşaktı. Aslında ona inanmıştım.

Keşke bir alfa olsaydın diye düşündüm. Yine de yüksek sesle söylemedim. Sadece dilimi ısırdım ve arabayı vitesle takıp şehir merkezine doğru yola çıktım.

Bebek

"Ŗimdi, sŖrŖnŖzŖ seęmiŖ olmanız, tŖm Ŗyelerini kendinize bağlamak zorunda olduğunuz anlamına gelmez," dedi MŖdŖr Tapp. Masasının diğer tarafında diğer iki iyi huylu yŖzlŖ betayla yan yanaydı, Ŗę yaŖlı kadın bana gŖlŖmsŖyordu.

Kadınlardan biri, sanırım adı Yvonne'du, bana "Bazı sŖrŖlerde on ya da daha fazla alfa var," diye bilgi verdi.

GŖzlerim irileŖti ve MŖdŖr Tapp ęalıŖanına dar bir bakıŖ atarak boğazını temizledi. "Evet, dediğim gibi. TŖm sŖrŖyŖ ele geğirmeniz beklenmiyor. Ancak, ne kadar cazip olursa olsun, sadece bir ya da iki alfanın ilginizi ęektięi bir sŖrŖnŖn peŖine tavsiye etmeyiz. Dinamikleri rahatsız edebilir. Merkez'deki amacımız, omega ve gelecekteki sŖrŖsŖnŖn yararına olacak bağlantılar kurulmasına yardımcı olmaktır."

Yutkundum ve baŖımı salladım, ellerim kuçağımda dŖnŖyordu.

Omega Merkezi Ŗę gece Ŗnce beni içeri almıŖ, Seth bana kapıya kadar eŖlik etmiŖ ama daha fazla takip etmemi yasaklamıŖtı. Bir paręam o anda geri dŖnmek için oldukęa istekliydi. Daha Ŗnce betalarla iliŖkilerim olmuŖtu, Ŗimdi bir omega olduğuma gŖre neden olmasındı? Ama nedeni ęok açıktı. Seth'in bir alfası vardı ve o alfa tarafından sahiplenilmek istemediğim sŖrece, onların betasına bulaŖmayacaktım.

Eğer bir inziva havasında olsaydım, Merkez yeterince gŖzeldi. Temizdi, rahat olması için tasarlanmıştı, yakın odaları ve yumuŖak renkleri vardı.

ve bir sürü yumuşak doku. Her gün, gerçekten ev gibi hissetmek için fazla steril kokan küçük, aydınlık odalarda yuva yapma yapıyordum. Kan değerlerimi kontrol ettirdim. Cinsel alışkanlıklarım ve tercihlerim hakkında formlar doldurdum. Hatta bana doğum kontrol seçenekleri bile sunuldu ve önümüzdeki iki yıl boyunca sigortalı oldum. İşte .

Sonunda buraya Müdürle tanışmak için getirilmiştim ve çok geçmeden kucağıma bir paket konusu geldi.

"Normalde ufukta bir sıcaklık belirmeden önce bizi ziyaret etmek için yıllarınız olurdu," dedi Müdür Tapp, sempatik gülümsemesi biraz robotikti. "Ancak parfümünüzün gelişimindeki gecikme ve hormonlarınızın bunu telafi etmeye çalışma hızı göz önüne alındığında, zaman çizelgesi önemli ölçüde hızlanacaktır. Size tıbbi olarak yardım edebiliriz, sıcaktan uyuşmanızı sağlayabiliriz ama henüz bu deneyimi yaşamamanın bir yolunu bulamadık..."

Yvonne, Tapp'ın sözlerini "Katlanılabilir," diye tamamlayarak bir bakış daha kazandı.

Düşündüm de, Yvonne'u sevmeye başlamıştım. En azından açık sözlüydü.

"Yani bir sürü bulmalı ve... bağlanmalıyım," dedim, yaşlı omega tarafından söylenen sözlerin sırasını hatırlayınca kızarmam tekrar yükseldi.

Seks. Düşüm. Isırmak. Uyu. Kalıcı bir duygusal ve fiziksel bağla bağlanmak istediğim her alfayla tekrarlar.

"Bağlanmak zorunda değilsin," dedi Tapp öne doğru eğilerek. "Bunu bilmen çok önemli. Ve eğer bir sürü seçerseniz, bu şekilde bilgilendirilecekler. Bir bağ asla aceleye getirilmemeli ve hepsinden önemlisi asla zorlanmamalıdır. Kızgınlık dönemini atlatmanız için çiftleşmeniz bile gerekmez," dedi Tapp.

Bunun üzerine Yvonne'un kara gözleri doldu ve bana 'Evet ama bunun için yalvaracaksın' der gibi bir bakış attı. Ona inanmıştım. Seth'e bunun için yalvarmaya hazırdım ve o bir alfa bile değildi. Sadece bir alfa gibi kokuyordu. Mükemmel bir alfa.

Sakin , bebeğim.

"Kendine saygısı olan her alfa, bu rıza için en aşağılık dürtülerini dizginleyecek sağduyuya sahiptir," diye devam etti Tapp ve çenesini kaldırarak ekledi. "Ve biz sadece bu iyi duyguya sahip olanları

mantıklı. Kendinizi idealden daha erken kızgınlık döneminde bulursanız, doğru paket sizi rahat ettirebilir ve sekssiz bir kızgınlık döneminde bakımınızı sağlayabilir."

"En azından nüfuz edici," dedi Yvonne.

Ve bu kez Tapp başını sallayarak onayladı.

Göz kırptım. Omegaların şımartıldığını, alfalarından kur yaparken ve hatta sonrasında hediyeler aldıklarını biliyordum. Ama kimse bir alfanın bir omega uğruna düğümünü sakladığına dair bir şey söylememişti. Bu umut vericiydi.

Ve çekici. Ön sevişmeyi severdim.

"Tamam o zaman... onlarla burada mı buluşacağım yoksa...?"

"Hayır, bu bir beslenme çılgınlığı olurdu," diye alay etti Yvonne.

"Lütfen bize ciltleri getirir misiniz?" diye tersledi Tapp, bir elini uzatıp kırışmış siyah saçlarını düzeltti.

İki yanındaki kadınlar hemen itaat etmeye başladılar, bir kitaplığa geçip birbirinin aynısı iki klasör çıkardılar.

"Koku kartları," diye açıkladı Tapp. "Bu şekilde tanıştığınız kişileri daraltacağız. Bu... uygun."

Siyah klasörlerden biri önüme düştüğünde gözlerim büyüdü. Onu açtım ve beyaz kartlarla plastik mühürlü sayfalar buldum. İlk sayfa *28026 numaralı paket* olarak etiketlenmişti.

Erkekler hakkında bilgi yok. Sadece numaralar ve kokular.

"Kişisel değil gibi görünüyor, biliyorum. Ancak bilim, kokuyu sevmiyorsanız alfayı da sevmeyeceğinizi garanti ediyor" diyor Tapp.

"Tamam. Peki, o zaman ben sadece... koklayayım mı?" diye sordum. Üç kadın da başlarıyla onayladı.

İkinci dosyayı da kapattım ve parmak uçlarımı şakaklarıma götürerek ilk paketlerin yarısına kadar yerleşmiş olan baş ağrımı ovuşturdum.

Bir tane. Bir paket bulmuştum. Onları sadece idare edilebilir oldukları için işaretlemiştim ve bu, dört yüz paket koku kartı koleksiyonu arasında bulduklarımın en iyisiydi.

Bir paket.

Belki de bir omega değildim. Ya da belki, çok geç kaldığım için, sadece kırılmıştım.

Elmalı turtayı severdin, kendime hatırlattım.

Keşke Seth'in numarasını almayı akıl etseydim. Şu anda Tapp'in devasa koleksiyonunda Seth'inkiyle kıyaslanabilecek tek bir alfa bile yok.

"Şey... bir tane var," dedi Tapp kaşlarını çatarak.

Ona pakete ne kadar hevesli olmadığını söylemeyi düşündüm. Kokuları aşındırıcı değildi ama bana oda spreylerini hatırlatıyordu. Hoş ama sentetik.

"Bir klasörüm daha var," diye .

İnledim ve sonra gözleri benimkilere kayınca elimi ağzıma kapattım. "Özür dilerim. Yardım etmeye çalıştığınızı biliyorum."

"Mevcut sürülerimizin çoğu genç, yeni oluşmuş ve omegalarını bulmaya hevesli. Bununla birlikte, elimde eski dosyalar, süresi geçmiş abonelikler ve benzerlerini tutuyorum. Ve... kur yapmaya ihtiyacı olan her zamanki omega'mızdan daha yaşlı olduğunuz için, daha olgun bir sürüyü takdir edebilirsiniz."

Hafifçe doğruldum. Olgunluk kulağa hoş geliyordu. "Süresi geçmiş abonelikler mi?" diye sordum.

Tapp'in dudakları büzüldü. "Dediğim gibi, bir omega ihtiyacı olan tüm sürüleri kabul etmiyoruz. Mülakatlar, geçmiş kontrolleri ve soruşturmalar var. Tüm bunlar ücret gerektiriyor."

Alfalar ödedi, farkındayım. Alfalar o siyah klasörlerde olmak için para ödediler.

Ve ödemeyi kestiklerinde... Ne lanet bir sistem.

Daha dik oturdum ve omuzlarımı yuvarladım. "Pekala. Onu bana getir."

Yvonne esnedi ve odanın köşesindeki koltuktan tembel tembel kalktı. Raftan kırmızı bir klasör indirdi ve elime tutuşturdu. Sayfalar çoğunlukla siyah ciltlerle aynıydı, sadece paketlere yeni numaralar atanmıştı. Kollarımı başımın üzerine uzattım, sanki maraton koşmaya hazırlanıyormuşum gibi gövdemi büktüm ve Yvonne hafifçe homurdandı.

Bu eski paketlere bir şans vermenin zamanı

geldi. Agresif tarçın.

Oyun hamuru.

Yeni biçilmiş çimenler hapşırma isteği uyandırdı.

Böyle devam etti. Bazı kokular çok çiçeksi, bazıları çok tatlı, bazıları çok ağırdu.

İçilmeden önceki tütün... Bu konuda tereddüt ettim. Doğaldı ve kendim için seçebileceğim bir koku olmasa da tamamen nahos değildi. Paketteki bir diğeri pişmemiş ekmek gibi mayalıydı. Bir diğeri fırtına sonrası hava gibi kokuyordu. Kıvranmama, kızarmama ve sıcak hissetmeme neden olan hiçbir şey yoktu ama burnumun kırıışmasına neden olan hiçbir şey de yoktu. Sürüde sadece beş alfa vardı ve bu da daha önce gördüğüm sürülerin çoğundan daha az korkutucu geliyordu. Tapp'e başımı salladım ve o da sayfayı ciltten çıkardı, dudaklarında memnun bir gülümseme yayıldı.

Sayfaları hızla karıştırarak devam ettim. Şimdiye kadar, bir sürüdeki bir kokudan gerçekten nefret edersem, diğerlerini de pek umursamadığımı öğrenmişim. Bu da işi biraz daha hızlandırıyordu. Neredeyse dosyanın sonuna gelmişim ki aklıma bir şey geldi.

Tereyağlı hamur işi. Tart elmaları. Karamel. Kakule ve tarçın. Dudaklarımdan bir inilti kaçtı ve kalçalarım birbirine sıkıştı. Odanın etrafındaki betalar gerildi.

Bu . Seth'in alfası. Siktir, betasındaki kadar güzel kokuyordu. Lanet olası kartonu *yemek* istedim. Dudaklarımı yaladım ve bir sonraki kart için kılıfın içine uzandım. Tam on üç kart vardı ve bu gözümü korkutuyordu ta ki...

Sikeyim. Sade kahve, tatlı, acı ve zengin. Ağzım sulanıyordu.

Diğeri sabunlu ama temizdi, favorim değildi ama seçtiğim diğeri iki paketten daha iyi olmasa da onlar kadar iyiydi.

Dördüncüsü beni gerçekten ıslattı, karanlık bir ormanın ve arka planda zencefilli bir şeyin derin kokusunu içime çekerken açıklayamadığım bir şekilde içimde uyarılma çiçekleri açtı.

Etrafımı bu adamlarla sarmak istedim. Bu adamların ofisin kapısını açmalarını ve beni Tapp'in masasının üzerine yatırmalarını istiyordum. Eğer yapsalardı, eğer ortaya çıksalardı, o anda beni ele geçirmelerine izin verirdim. Bir kart daha aldım ve beni saran bir battaniye gibi rahatlatıcı ama beynimi eritmeyen yün kokusuyla karşılaşınca rahatladım.

"Potansiyel bir sürü bulmuş bir omega'nın bakışı bu," dedi Tapp, deri ve tatlı kokusuyla bir inilti çıkardığımda nihayet tüm samimiyetiyle sırıtarak.

"Evet," diye nefes nefese kabul ettim. Artık gidebilir miydim? vardı... Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Bu sürünün koku kartlarından en sevdiklerimi alıp üst kattaki geçici yatak odama götürmek ve derimin altında ne kadar orgazm hazır ve kaynıyorsa onları burnumun altına bastırmak istiyordum. Neredeyse dehşet vericiydi.

Tapp, "Aramaları biz yapacağız," dedi.

Elmalı turtayı tekrar elime aldım ve bir nefes daha çektim. Bu kesinlikle Seth'in alfasıydı. Yüzlerce alfayı koklamıştım ve hiçbirine benzemiyordu. Betayı tekrar göreceğim düşüncesi kalbimi yerinden oynattı. Hangisi için daha çok heyecanlandığımdan emin değildim. Bir sürü bulmak, beni daha önce hiç bilmediğim bir şehvete sürükleyen alfalar bulmak ya da tam da buna ihtiyacım olduğunda beni güvenli bir yere götüren betanın yanına kıvrılmak.

Eğer Seth bu sürünün bir parçasıysa, o zaman bu benim istediğim sürüydü.

Bu ağız sulandıran alfa kokuları sadece bir bonus olacaktır.

Merkezin oturma odasındaki gri kadife kanepenin yastığını kaldırıp arkasına saklanma dürtüsüne DİRENDİM. Karşımdaki sehpanın üzerinde oturan zarif ve yaşlı omega Rebecca gülümsemesini demitasse fincanında yudumladığı çikolatanın arkasına saklamıştı. Az önce düğüm atma eylemini göstermek için kullandığı yumruğunu kucağına indirdi ve zarif eteğini düzeltti.

"Eğer kendinizi beta olarak düşünüyorsanız, eminim kulağa rahatsız edici geliyordur. Ama gerçekten çok... hoş," dedi omzunu yumuşak bir şekilde silkerek.

Rebecca öğleden sonraki 'omega akıl hocamdı', sorularımı yanıtlamak için buradaydı. Ancak aklımdaki soruların bu şık yabancıya sorulamayacak kadar utanç verici olduğunu keşfediyordum. Çelik grisi saçları belli bir açıyla kırılmıştı.

Çenesi ve sıcak kahverengi teni ve gözleri boyunca. Etrafına pelüş bir şal sarılmış ipeksi bir şal elbise ve uzun siyah çizmeler giymişti. Bu, kendine son derece varlıklı bir sürü bulmuş ve bu hayatın nimetlerinden yararlanan bir omega idi.

"Ve... ısı ne kadar süre ediyor?" Ben sordum

Rebecca'nın başı eğildi ve gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı, dudakları büzüldü. "Oh, uzun zaman oldu. Gençken daha uzundu, sadece aşırı hassas hissetmekle ve belki de alfalarım biraz fazla ilgi duymakla başladı." Hafifçe gülümsedi. "Genellikle bir hafta kadar böyle olurdu. Yuvalanmak isterdim, şefkat isterdim. Gerçek , yüksek seviye, sadece birkaç gündür. Belki bir hafta."

Kaşları havaya kalktı. "*Günler...*"

"Doymak bilmez bir cinsel iştah, evet," dedi Rebecca ve bana biraz güldüğü hissine kapıldım.

Yine de. Sık sık ikinci tura kalırdım ama asla günlerce seks yapmazdım.

"Nihayet parfümlemeye başladığımda neredeyse on dokuz yaşındaydım," dedi Rebecca. "Sanırım bu yüzden özellikle seninle konuşmamı istediler. Normalde senin yaşına birini getirirler."

"Yani senin için de bir sürpriz oldu?" diye sordum.

Mırıldandı ve kucağına baktı, parmakları dalgınca yüzükleriyle oynuyordu. "Ailemde duyulmamış bir şey değildi. Bekliyordum ve... sanırım bir omega olmamaya hazırlanıyordum. Yani bu olasılığın senden daha çok farkındaydım. Ama sonunda vurulmadan önce cinselliğimi biraz keşfetmişim. Ne bekleyeceğimi bilsem bile, ilk ateşim bakış açımı değiştirdi. Sadece hissettiklerine açık ol."

Seth'e ve taşıdığı alfa kokusuna verdiğim tepkiyi düşündüm, kırmızı ciltten seçtiklerimi. "Herhangi bir alfa kokusuna karşı artan bir tepkiniz oldu mu? Sadece hoşlandığın değil, seni..." Yanaklarım yeniden kızarıırken sözümü yarıda kestim.

Rebecca'nın gözleri hafifçe açılarak omzumun üzerinden arkamdaki duvara baktı. "Yaptım, evet."

"Sürün mü?"

Basit sorum karşısında yüzünde beliren şaşkın ifade hiç de yanlış değildi ve birkaç kez denemesi gerekti, dudakları

Konuşmadan önce ayrılıyor ve sonra tekrar kapanıyor. "Hayır, hayır, paketlerimin kokularını severdim. Ama ilk parfümlediğimde karşılaştığım en güçlü cazibe onlar değildi."

Bu beni şaşırttı. Sadece üç paketi değerlendirmeyi kabul etmiştim çünkü Müdür Tapp bunun protokol olduğunu söylemişti. "Neden? Fikrini değiştirmene ne sebep oldu? Alfalar berbat mıydı?"

"Hayır, harikaydılar," dedi Rebecca, sesi kısılmış ve yüzü düşmüştü. Derin bir nefes aldı ve titreyen elini kaldırarak saçlarını yüzünden geriye doğru itti. "Genç bir sürüydüler ve... ve bir yuvaları yoktu. İstikrar yoktu. Kur yaptık, kararlı olduğumu düşündüm ama kızgınlığım geldiğinde daireleri çok kalabalıktı. Şehirde çok gürültü vardı. Rahatsızdım ve kendimi mutsuz hissediyordum ve benim için yapabilecekleri çok az şey vardı. Kulağa aptalca geldiğinden eminim ama biyolojimiz mutluluğumuzda inanılmaz bir güç olabilir ve ben kararımı kendiminkine bırakmaya karar verdim."

Yüzünde bir acı yankılandı ve soruyu sorduğuma pişman oldum. Genç sürüyü terk etme kararından pişman olup olmadığını merak ettim. Boğazımı temizledim ve yeni bir konu aradım, böylece acı verici olanı geride bırakabilirdi.

"Peki ya tahviller? Onlar gerçekte nedir?"

Bir an için hâlâ eski anıların içinde kaybolduğunu düşündüm ama yavaşça ifadesi netleşti ve dudaklarına yumuşak bir gülümseme yayıldı. "Ya en iyisi ya da en kötüsüdürler. Doğru sürüyü bulduysanız, alfanızın size şahsen verebileceği tüm rahatlık bir anda DNA'nızın bir parçası haline gelir. Yanlış seçim yaparsanız, kalabalık olma ya da her zaman omzunuzun üzerinden bakan birinin olduğu hissine kapıldığınızı duymuştum."

Kaşlarımı çattım. Bu, sürü seçme riskini daha önce düşündüğümde daha yüksek hale getirdi. Rebecca'nın sürü değiştirme hikâyesi beni de tedirgin etmişti. Eğer Direktör Tapp'ın bana takip etmemi söylediği içgüdü, çantseçmek için o kadar basit ve güvenilir değilse, o zaman önümdeki karar beklediğimden daha büyük ve riskli görünüyordu.

"Doğru kararı verdiğinizizi nasıl anlarsınız?" Ben sordum.

Rebecca başını salladı. "Hepimiz seçimlerimizi farklı şeylerin yönlendirmesine izin veririz. İçgüdülerim ve pratikliğim arasında uzlaştım ve bu benim için doğru karardı. Omegaları tanıyorum, onlar için bağ kuruyor ve düğüm atıyorlardı."

aynı gece ilk kez. Sonunda bir seçim yapmadan önce kendimi şımartmama ve biraz denememe izin vermeyecek kadar seksi kutsal bulmuyorum. Size de aynısını tavsiye ederim. Ama kolay kolay bağlanma. Bu geri alınamaz."

Scorch

"HEY, PATRON."

Kafamı kaldırdığımda Bomber'ı kulüpteki ofisimin kapısında asılı, gözleri parlak ve heyecanlı bir şekilde görünce kaşlarımı çatıttım.

"Bana öyle deme."

Bombacı'nın sırtışı seğirdi. "Hey, yakışıklı? Hey... kaptan?" Hırlama isteğime direndim ve gülümsemesi gevşedi. "Hey, Prez."

Kaşlarım çatıldı ve Bomber içini çekerek odaya girdi, kapıyı iterek kapattı. Kolumu kanepenin doğru kaldırdım, kayma davetimi kabul edeceğini umuyordum. Kabul etti ve günün gerginliğinin bir kısmı eriyip gitti. Yüzümü saçlarına bastırdım. Hâlâ önceki geceden kalma benim gibi kokuyordu ve bu, göğsümdeki endişeli dikenleri yumuşattı.

"Sana böyle seslenmemize alışmalısın, Scorch," dedi Bomber. Bana bakmak için başını arkaya eğdi ve ben de bu fırsatı değerlendirerek aşağıya daldım ve dişlerimle dudaklarından bir öpücük kaptım.

"Bu bir süreç," dedim arkama yaslanarak. "Kulüp işi değilse hâlâ Scorch olabilirim, değil mi? Lafı açılmışken, neye ihtiyacın vardı?"

Bunun kulüp işi olmadığını umuyordum. Sadece üç aydır başkan yardımcısıydım ve şimdiden başkan yardımcılığı rolünü, tavsiye veren ama karar vermeyen kişi olmayı özlüyordum. Ben de Nine'ı özlüyordum, kulübün başkanı ve benim için bir arkadaş olarak. Daha iyi bir alfa. Sürünün geri kalanı gibi ben de bu acıyla yaşamayı öğreniyordum. Ayrıca aramızdaki ilişkilerin

Bomber ve ben kişiseldik. Her zaman daha eğlenceliydi. Elimi kalçalarının arasına kaydardım ve o her şeyi bilen bana sırttı.

"Kulüp işi... bir nevi," dedi Bomber ve ben sertleştim. "Sürü işi."

Aynı şey değildi.

"Omega Merkezi aradı. Yenilenmemizi istiyorlar."

Kaşlarımı çattım ve ondan uzaklaştım. "Üç yıl oldu."

Sekiz yıl boyunca bir omega'nın bizi seçmesini bekledikten sonra aidatlarımızı ödemeyi bırakalı üç yıl olmuştu. Birkaç kez kıl payı kurtulmuştuk ama hiçbir omega bir alışveriş merkezi ve bir grup motorcu istememişti.

"Biliyorum." Dudakları seğiriyor ve gözlerinde o parıltı titreşiyordu.

Birdenbire anladım. "Onunla ilgili olduğunu mu düşünüyorsun?" Bomber'ın yardım ettiği ve sonra eve neredeyse onun kokusuyla gelen omega. Şeytan İlmiği'nden ateşkesle ilgili haberleri getirmesini beklerken o kadar gergindim ki. Ve koku o kadar...

Hiç bir şey koklamamıştım.

Bomber'a ulaştığında ve böyle koktuğunda ne kadar çıldırdığım için ona bir özür borçlu olup olmadığımıdan hâlâ emin değildim. Sorun sadece kokusu değildi, tam olarak değil, olgun bir omega kokusu almalı uzun zaman olmuştu, hele de hanımeli, balmumu ve kek hamuru kokan bir omega kokusu almalı. Sorun *Bomber* ve o kokuydu. Sanki sihirli bir şekilde kendini rüyalarımın omega'sına dönüştürmüştü.

"Öyle olmalı," dedi Bomber, sırtarak. "Yani onu bırakalı bir hafta bile olmadı. Ve senin kokunu her aldığında aklını . Eğer dosyamızı saklıyorlarsa..."

"Ne dediler?" Kanepeden kalkarak sordum. İmkânsızdı ama ondan bahsetmeleri bile onun tatlılığının kokusunu yanımızdaki odada aldığımı düşünmeme yetti. Bomber'ı minderlere sıkıştırmak, emerek kurutmak ve sonra onu tekrar doldurmak istedim. Tıpkı o gece yaptığım gibi.

"İlgilenen bir omega var. Görüşme istiyor. Geri ödeme yapmamıza gerek yok, sadece yenileyin. Yeni üyelerimiz olursa onlara haber verin."

Bir üyemizi kaybetmiştik. Ama hiç üye kazanmamıştık.

"Bizi seçmeyecek," dedim Bomber'a bakarak. Bana kaşlarını çattı ve ben de cevap olarak ellerimi kaldırdım. "Hey. Asla yapmazlar. O klasörler malikâneleler, doktorlar ve özel uçaklarla dolu. Omegalar güzel yuvalar ister, barlar, dispanserler ve motosikletler istemezler."

"Güzel bir yuvası olabilir," dedi Bomber, sesi yükselerek. "Hadi ama. Çocuklar evet diyecektir."

"Ve sonra seçilmediğimizde tekrar bok gibi hissediyorum," diye bağırdım.

"Scorch. Adamım. Sana söylüyorum, eğer o barda olsaydın, kendini lanet olası bir tatlı tepsisi gibi sunardı."

Yutkundum. Bomber onu uzun uzun tarif etmişti *Bebek*. Uzun boylu, ay gibi solgun, kızıl saçlı, görebildiği her santiminde çiller vardı. Kıvrımları en ince ayrıntısına kadar ölçülmüştü. Eğer o bir tatlı tepsisiyse, Bomber'a verdiğim tepki bir işaret olsaydı, ben de çöp döken kuduz bir köpek olurum.

Bomber, "Sürü aboneliği karşılayabilir," dedi.

İğrenç kelimeler dilime dolandı. O Bombacı bir alfa bile değildi, neden umursasın ki? Ama alfa ya da beta olmak umurunda değildi. Bu benim sevdiğim şeydi.

Kahretsin.

"Ya seni yanında istemiyorsa?" Bakışlarım botlarıma kayarak sordum.

Bombacı nefesini içine çekti. Hazırlıklı olması gerekiyordu. *Benim* de hazırlıklı olmam gerekiyordu. Omegalar alfalarının kokusunun herhangi birinin üzerinde dolaşmasından hoşlanmazdı. Eğer sürüyü seçerse, ki bu *pek olası değildi*, Bomber'la olan ilişkim onun için bir sorun olabilirdi. Mutsuz bir omega, mutsuz bir sürü demekti. Kahretsin, bir omega benden isterse Bomber'dan ne kadar çabuk vazgeçebileceğim konusunda biraz korkuyordum. Şu anda hayal bile edemiyordum ama bu tür durumların bazen nasıl geliştiğini biliyordum. Bağlanmamış bir alfa vahşi, özgür ve biraz da yabaniydi. Ama bir omega'da iyi bir düğüm ve öncelikler değışti.

Ayrıca merkezinde omega olan bir evin ne kadar güzel olduğunu da görmüştüm. Ve bunu istedim. *Kötü* bir şey.

Bomber içini çekti ve koyduğum boşluğu geçerek ellerini kaldırdı ve göğsüme yerleştirdi. "Ben her zaman senin hayatında olacağım. Ben bu kulübün ve bu sürünün bir parçasıyım. Ama ileride bir gün yatağında olmazsam, sen ve ben iyi olacağız. Eğer o bu sürü için doğru omega ise, bu her şeyi daha iyi hale getirecektir."

Gerçekten duymak istediğim bu değildi. "Oylama yapacağız."

Bomber homurdandı ve başını salladı. "Bir oylama. Elbette. Nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum."

Oybirliği vardı elbette. Sürü yenilendi.

Bebek

Merkezin cipiyle uzaklaşırken Pack Evans'ın evine SON BİR BAKIŞ attım ve hüzünlü bir iç geçirdim. Mülk mükemmeldi. Tanrı aşkına bir meyve bahçesi vardı. Sürü de çok tatlıydı. Benim yaşıma yakındı, ki bu da bir alfa sürüsünün oluşması için oldukça genç bir yaştı. Beni parfüm krizine sokmadılar ama içlerinden birine her baktığımda gözlerinin ışıldaması beni hem endişelendiriyor hem de özel hissettiriyordu.

Ve yuvalama odası...

Baştan çıkarıcı bir şeydi. Merkez'de, bir yuvanın çekiciliğini anlamamıştım. Daniel bana gül bahçesinin yanındaki, tavan penceresiyle loş bir şekilde aydınlatılmış, devasa bir platform yatağı, insanoğlunun bildiği her yastığı ve gördüğüm en kabarık yorganı olan küçük odayı gösterene kadar. Sonunda o yuvaya bakarken kendimi bir omega gibi hissettim. Sanki içeri dalıp birine çikolata istediğimi söyleyebilirmişim ve o da hiç soru sormadan bana *getirebilirmiş* gibi.

"Uygun değil, değil mi?" Yvonne kaşlarımın arasındaki çatıklığı inceleyerek sordu.

"Hayır," dedim iç çekerek ve arabanın ön tarafına döndüm. Yuva ne olursa olsun, o adamları istemiyordum.

"Utanç verici," diye mırıldandı

Yvonne. "Evet. Utanç verici."

şehre doğru yola çıkmıştık, bir sonraki iş görüşmeme gidiyorduk ve ben nerede olduğumdan ziyade Pack Evans'a odaklanmaya çalışıyordum.

bir sonraki adımımızdı. Koyu Kirazlara. Derin ormanlara. Sade Kahveye. Plaj Gününe. Gül Çalışı'na.

Apple Pie ve Seth'e.

Seth'in sürüsünde sadece bir kokusuyla bile beni nefessiz bırakan altı alfa vardı. Diğer altısı da güvenli, rahatlatıcı şeyler gibi kokuyordu ki bu da başlı başına bir çekicilikti. Mükemmel eşleşmeler değil ama uyumlu eşleşmeler. Sürüyü kokladığımdan beri üç gün geçmişti ve o zamandan beri onları düşünmeyi bırakmamıştım. Eğer Seth'in sürüsü olduğu konusunda haklıysam, ki oldukça emindim, ne beklemem gerektiğini az çok biliyordum.

Onlar bir MC'ydi, bu da az önce terk ettiğim rafine kır malikanesinden çok daha farklı bir şeye baktığım anlamına geliyordu. Bu da... evet, biraz utanç vericiydi. Şehirde, apartmanlarda büyümüştüm ama Pack Evans'ın evinin inzivası beklenmedik bir şekilde rahatlatıcıydı. Görünüşe göre Omegalar hassastı ve kalabalıktan uzak evleri tercih ediyorlardı. Bu henüz aklıma yatmamıştı ama istatistiklere inanıyordum.

Ayrıca bu sürünün Seth gibi bir betaya sahip olacak kadar sağduyulu olduğunu da biliyordum. Başımın belada olduğunu gören ve yapabileceği pek çok şeyden, hatta benim istediğim bazı şeylerden bile faydalanmayan biri. Bunun umut verici olduğuna inanmak istiyordum.

Kulübün işleri, normal sürü dinamiklerinin dışında bir yapısı olacaktı ve alfalar kendilerine itaat edilmesine alışacaktı. Ben bu konuda daha az vahşiydim. Birdenbire Omega olmuş ama çok daha uzun süredir betaydım. Ya da kendimi öyle görüyordum. Bağımsızlığımı ve kendi kararlarımı verebilme yeteneğimi seviyordum. Eğer bir motorcu sürüsünün bununla bir sorunu olacaksa, o zaman bana göre bir sürü değillerdi.

Bu da beni bildiğim dördüncü şeye getirdi. Bu alfaların altısında yıkanmak istediğim kokular vardı. Yıkanmaktan da öte, onları doğrudan kan dolaşıma enjekte etmek istiyordum. Bu alfalardan biri için kendimi düz bir zemine yaymadan mülakatı geçip geçemeyeceğimden bile emin değildim ve henüz onlarla tanışmamıştım bile. başa düştüğünde kokularına verdiğim omega tepkilerinin eski beta bağımsızlığımdan daha ağır basmayacağını umuyordum.

Banliyölerden aşağıya, şehrin güneyine indik, iş bölgesini, galerilerin bulunduğu Uptown'ı ve lüks semtleri geçtik.

apartmanlar, belediye binalarının olduğu şehir merkezi. Lola ve benim yaşadığımız, Şeytan İlmîği'nin bulunduğu Eski Uptown'a ulaştık ve sonra güneye doğru ilerlemeye devam ettik. Seth arabasıyla Omega Center'a doğru ciddi bir sapma yapmama izin vermişti. Eski Şehir Merkezi'nin kalbinde, dolu mahallelerin sınırında ve neredeyse projelerin içindeydik ki, üzerinde iki katlı apartmanlar olan makul büyüklükte bir alışveriş merkezinin otoparkına girdik.

Köşedeki tabelada LNH Plaza yazıyor, altında da işyerlerinin listesi sıralanıyordu. Dusty's Garage, yan tarafında marihuana yaprağı parlayan Green Thumb Dispanseri, Full Moon Diner, Roughhouse Gym ve son olarak Late Night Howlers Bar and MC. Binaya iyi bakılmış görünüyordu; apartman pencerelerinde perdeler ve birkaç eğlenceli tabela vardı. Park alanının en ucunda bisikletler sıralanıyor, ön taraftaki boşluklar müşterilere ayrılıyordu. Eski şehir merkezindeki alışveriş merkezlerine göre iyi sayılırdı.

Yine de taşra malikânesinden çok uzaktaydı.

Yvonne yanımda, "Görüşmeler ayarlandıktan sonra onlara *katılma* zorunluluğunuz yok," dedi.

Homurdandım ve başımı salladım, elbisemin uzun mavi eteğini düzelttim ve barın önüne park eden arabanın kapısını iterek açtım. Bu işin sonunu getirecektim. Eğer görüşmeden çiftleşmeden çıkabilirsem, bunu bir başarı olarak kabul edecektim.

Tabii ki, *yapmasam* bile başarılı olabilirdi. *Yavaş bebeğim*, diye kendime hatırlattım.

Ve yapardım. Gerçekten. Eğer Seth o anda barın kapısını açmasaydı, kulaktan kulağa sırtarak yeşil gözlerini kırpmıyorsa ve yamaları bomber ceketinin üzerinde gururla sergilenmeseydi, tamamen soğukkanlı ve sakin olurum.

"Hey, kıymetlim."

Ona doğru koştum, göğüslerimiz bir nefes 'oof' sesiyle çarpışana kadar durmadım ya da yavaşlamadım ve kulübün karanlığında birbirine dolanarak tökezledik.

"Burada olmanı umuyordum," diye kulağına nefes nefese söyledim.

Kollarını belime doladı. Alfa Elmalı Turta gibi kokuyordu ama bu umurumda bile değildi. Şey, vücudum

ama kalbim tamamen Seth'le ilgili nedenlerden dolayı çarpıyordu. Bu adamla bir kez, belki bir saatliğine tanışmıştım ve onun kollarına koşmak eve dönmek gibiydi.

"Röportajı isteyen sen olduğunu umuyordum," diye cevap verdi, aynı sessizlikle.

Yvonne sonunda içeri girdi, kapıyı açtı ve Seth'in arkasında koridorda bekleyen adamı ortaya çıkardı. Arzuladığım alfaydı. Uzun boylu, güzel yakışıklı, dolgun dudaklı, iri gözlü, zengin kahverengi tenli ve sık siyah bukleleri kafasına yakın kesilmişti. Elmalı turta gibi kokuyordu ve bana sanki ona silah çekmişim gibi bakıyordu, tamamen şok ve dehşet içindeydi. Üzerinde mavi kot pantolon, beyaz bir henley ve göğsünde siyah deri yelek vardı, kalbinin üzerinde bir kurt uluyordu.

"Bu işte yeni olduğunu biliyorum ama bu bir alfa değil," dedi Yvonne bana, şaka yapıp yapmadığını anlayamayacak kadar kuru bir sesle.

Seth beni bıraktı, ikimiz de sırtıyorduk ve ben Yvonne'a baktım. "O sürünün bir parçası."

Elmalı Turta kısa bir boğuk ses çıkardı ve sonra boğazını temizledi.

"Howler Sürüsü'ne hoş geldiniz," dedi ve alfasının sesinin yumuşak, yumuşak, ipeksi tonu karşısında Seth'in yanına eğildim. "Ben Scorch." Yvonne boğazını temizledi ve Scorch'un gözleri büyüdü. "Jonah. Ben Jonah."

"Bebeğim," dedim, betasının yanına yapışarak, Seth'in parmaklarımın sanki kendimi koridordan aşağıya, bana bakan alfaya fırlatmamı engelleyebilecek bir çapaymış gibi ona saplanmasına aldırmadığını umarak.

Jonah'nın ifadesi değişti, şoktan Seth ve benim aramda gidip gelen buharlı bir sıcaklığa dönüştü, dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Senin hakkında çok şey duydum, bebeğim."

Dilinde adım yarım kalmış gibi geliyordu ve sanki benimle paylaşması ona bağlıymış gibi devamını duymak istiyordum. Kalçalarımın arasından gelen sesi içimi dağlıyor ve beni acıtıyordu. Çok fena kazıklanmıştım. Daha da berbat olmak istiyordum.

"Pekâlâ. Hadi binayı görelim," dedi Yvonne ve ben de ona ters ters baktım. Yvonne kesinlikle

Evans'ın evini bir "tesis" olarak paketleyin.

Seth'in beni takip etmesini bekleyerek öne doğru bir adım attım ve o gelmeyince adımlarımı dengesiz buldum. "Teşekkür ederim... bana sizinle tanışma fırsatı verdiğiniz için," dedim, gözlerim Jonah'ın sıcak bakışlarına kilitlenmişti.

Vücudunun seğirmesi, ben yaklaşırken donup kalması, bir omega ile alfası arasındaki güç alışverişinin nihayet farkına varmamı sağlayan bir şeydi. Bana doğru koşmakla arasında kalmış gibiydi. Kararlı bir şekilde yaklaşırken, son görüşmemde olduğu gibi kendimi sadece özel, güzel ve imrenilen biri olarak hissetmedim. Kontrolün bende olduğunu ve bunun aksine biraz da kontrolden çıktığımı hissettim. Bu kombinasyon baş döndürücüydü ve nefes alışım düzensizleşmeye başlamıştı.

Bir adım sonra biraz fazla yaklaşmıştım. Gergin olsam da olmasam da Jonah kokusuyla beni arzlatan bir alfaydı ve şu anda bu koku boşlukta çiçek açıyordu. Boğazımın arkasında bir inilti ve bir titreme vardı.

"Bebeğim," dedi ve yine o duraklama oldu. Keşke nasıl doldurmak istediğini bilseydim. "Bu sürünün şansının eminim. Hiçbirimiz seninle tanışma şansını geri ."

Kelimeleri mırıldandı ve ben utanç verici bir şey yapmadan önce Seth ve Yvonne yanıma ulaştıkları için şanslıydım.

Seth sırtıma nazikçe elini koyarak, "Haydi, kıymetlim," dedi. "Sürüyle tanış."

Jonah dönüp yolu göstermeden önce bakışlarıyla beni bir kez daha tepeden tırnağa süzdü. Salon karanlıktı, orman yeşili boya ve yarıya kadar ahşap paneller vardı. Boş alanı kaplayan eski posterler, gruplar, filmler ve motosikletler için konsept sanat eserleri, neon bira tabelaları vardı.

Koridorun sonuna vardık ve odanın uzak tarafındaki kabinlerde bekleyen bir yığın adamı görünce ayaklarım durdu. Büyük bir bardı, bilardo masaları, loş ışıklar ve tanıdık bir cingil çalan bir langırt makinesi vardı. Temizdi. Ya da düzenliydi. Aynı zamanda derin bir alfa kokusuyla doluydu. *Benim alfalarım*, arka beynim yardımcı oldu. İstedğim alfalar. Onların kokuları altında

Lekeli halı ve yırtık pırtık döşemeler bira, alkol ve seks kokularıyla kaplanmıştı. Her zaman hassas bir koku alma duyum vardı ama şimdi acı verecek kadar güçlüydü. Havadaki karmakarışık koku, barda kalan beta uyarılmanın tadı ve serbest bırakılmanın alfa feromonları, beni sinirli ve dokunulmak için çaresiz bir karışım haline getirdi.

Mızmızlandım ve Seth bana doğru eğildi, sesi yutmaya çalışırken beni destekledi. Pek işe yaradığı söylenemezdi. Bir düzine alfanın hepsi kaskatı kesildi, gözleri bana dikildi ve elleri odanın öbür ucundan bana doğru hücum etmelerini engellemek için ellerine geçen her şeyi sıkıca kavradı. Bir alfanın havlaması betaları ve omegaları hizaya getirdi. Bir omega'nın sızlanması, bir alfanın bizi rahatsız eden her neyse onu düzeltmek, yok etmek ya da tatmin etmek için ne gerekiyorsa yapmasını talep ediyordu.

"Ben iyiyim," diye ciyakladım. Ama değildim. Ya ortalığı ateşe vermek ya da başkalarının cinsel tatmin kokularını hemen kendi kokularıyla değiştirmek için mantıksız bir dürtü duyuyordum.

Yvonne kalabalığa, "Tahminimiz doğruysa, kızgınlık dönemine yaklaşık bir hafta var," dedi.

Devasa cüssesi nedeniyle tek başına işgal ettiği kabindeki alfalardan biri kısık bir hırıltı çıkardı ve hemen bastırdı.

Jonah yüzünü buruşturarak, "Havalandırmaya çalıştık," dedi, bakışları benimle bar arasında gidip geliyordu. Elleri iki yanında yumruk olmuş, yutkunurken boğazı düğümleniyordu. Burun delikleri açılmıştı ve gözleri vücudumdan aşağıya, eteğime doğru kaymaya devam ediyordu. Belki de pantolon giymeliydim. "Uzun zamandır buradayız."

Yani bar ve muhtemelen tüm alışveriş merkezi onların feromonlarına ve yatak partnerlerinin geçmişine bulanmış durumdaydı.

Bu karmaşık bir işkence biçimiydi. Her birinin yanına gidip kimin kim olduğunu eşleştirmek istiyordum. Yatmadan önce hayalini kurduğumu bulmak istiyordum. Elmalı Turta belliydi, ama kabinde hırlayan benim favorilerimden biri miydi? Öyle olmasını umuyordum ama oda bunu söylemek için çok karışıktı. Bal sarısı saçları arkaya doğru toplanmış, çenesinin etrafında düzgünce kesilmiş koyu renk sakalı olan iri yarı bir alfaydı ve hırladıktan sonra yanakları pembeleşmişti.

Yvonne, "Hadi yuvayı görelim," diye önerdi.

"Hayır bekleyin, ben... ben gerçekten herkesle tanışmak isterim." Yvonne'a bir bakış attım. Son sürünün hepsi bana kendilerini tanıtmış, mesleklerini ve hobilerini söylemişti. Bunlar neden yapamıyordu?

"Eğer çok uzun süre kalırsak..." ve sonra Yvonne kaşlarını salladı. Biraz da gereksiz yere. Ne yapabileceğimin farkındaydım. Yine de tanışmak için geldiğim alfalarla tanışmak istiyordum.

"Bunun sadece bir görüşme olduğunu biliyoruz," dedi Seth. "Buradaki hiç kimse protokolü çiğneyip ona dokunmaz."

Dokunmak koku işaretlemesine yol açabilirdi ve görmem gereken başka bir sürü olduğu için bu kesinlikle yasaktı. Tabii bir sonraki görüşmede bir alfa sidik yarışması yaratmak istemiyorsam.

Yvonne, Seth'e, "Senin dışında," dedi sarışın kaşını kaldırarak.

"Evet. Benim dışımda," dedi Seth, daha önce onu hiç görmediğim kadar keskin bir ifadeyle sırtarak. Ve iddiasına rağmen, önümüzde duran alfaların hiçbiri kılını bile kıpırdatmadı. Bana odaklandıkları için gözlerini bile kırpmadılar.

Bu hoşuma gitmişti. Bana ilgi duyan bu alfa sürüsünün, betalarının çoktan iddiasını ortaya koymuş olmasını umursamaması hoşuma gitmişti. Bu, sürüdeki rol tanımlamalarının çok eski moda olmadığı anlamına ki bu da bir omega olarak ne kadar başarılı olabileceğimden emin olmadığım için iyiye işaretli.

Jonah'nın boğazı tekrar tıkanı, bir eli uzanıp ensesini ovuşturdu. "... Ben Prez'im, MC'nin başkanım. Bomber- kahretsin, Seth. O benim başkan yardımcım. Barı birlikte işletiyoruz. Bu da Dusty."

Seth'in kimsenin bana dokunmaması konusunda söylediklerine rağmen, Jonah'ın yanına gidip elimi onun elinin içine koyma isteği duydum. Her ne kadar korkutucu görünse de adamın gergin olduğu belliydi. O ne kadar gergindiyse, ben de o kadar rahattım. Ama ona çok yaklaştığımda nasıl bayıldığımı unutacak değildim ve zaten odada zar zor tutunuyordum.

Dusty, kabinlerde sıraya girmiş motorcuların ilkiydi. Benekli gümüş rengi saçları olan genç ve yuvarlak bir yüzü vardı ve yaklaşmaya cesaret ettiğimde sıcak bir gülümsemeye başladı. Ulaşamayacağım kadar uzakta ama

onu kafamda seçtim. O sıcak bir battaniyeydi ve buna uygun bir kişiliği varmış gibi görünüyordu.

"Dusty gerçek adın mı yoksa motorcu adın mı?" Ben sordum.

Sırıltısı derinleşti ve mavi gözleri parladı. İri yapılıydı ama aşırı değildi. Sadece yumuşak ve sevimli görünüyordu. "İkisi de, Bebek." Bir kahkaha attı. "Adın bu olsa bile sana böyle seslendiğim için bileğime bir tokat yemem gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Benim gülümsemem de onunkiyile birlikte büyüdü. "Garaj senin mi?"

"Emin ol öyle," dedi göğsü gururla kabarak. "Ve sana şunu söyleyeyim, bebeğim. Toplan ya da toplanma, hiç tamire ihtiyacın oldu mu? Gel ve beni gör. Seni tamir ederim, sorun değil."

Genç bir tür Noel Baba gibi görünüyordu, neşeli, samimi ve iyi. Ve lanet olsun ki gidip kucağına oturmak istemedim. Ama en azından tek istediğimin bir sarılma olduğundan emindim. Aynı şeyi karşılarındaki adam için söyleyemezdim.

Derin Karanlık Orman, kanlı
canlı. "Ve bu da Yeşil."

"Ryan," diye düzeltti adam fısıltılı bir sesle. Siyah saçlarında gümüş rengi vardı ve gözlerinin etrafındaki çizgiler de buna uyuyordu. Diğer sürü üyelerinin çoğundan daha yaşlıydı ama yine de kırklı yaşlarında olduğunu tahmin edebilirdim. Asyalı, geniş yüz hatları ve zeytin gibi bir teni vardı. "Ben dispanserdeki yetiştiriciyim."

"Bu konuda-" Yvonne arkamdan başladı.

Ryan onun sözünü hemen kesiyor, gözleri omzumun üzerinden kayıyor. "Lisanslı. Kurallara uygun. Katkı maddesi yok. El altından satış yok."

Sözleri kesik kesikti, ses tonunda alfanın ısırtığı vardı ama normal ses tonu yoktu. Titredim ve bakışları tekrar üzerimde toplandı. Ben de kendimi onun kucağına atmak istedim ama Jonah'ya ya da Dusty'nin dostluğuna verdiğim ani içgüdüsel tepkinin aksine Ryan'la mahremiyet istiyordum. Mahremiyet ve yakınlık ve henüz kelime haznesini öğrenmediğim bir şey.

"Bu da beni Başparmak yapıyor," diye açıkladı sıradaki adam. Kısa boyluydu, benden de kısaydı, kadifemsi kahverengi teni ve keskin gözleri vardı. Gülümsemesi rahattı ve odağım ona kayınca Ryan rahatladı. Kavun ve badem gibi kokuyordu - hoş ama benim için değil - ve bana öyle bir baş salladı ki, acaba ben de aynı kokuyu almıyor muyum diye düşündüm.

Onun için de aynıydı. Yine de ondan hoşlandım. "Green sihrini konuştururken ben de dükkânı işletiyorum."

Sırada Cole vardı; son derece güzel bir erkek örneği idi ve bunu biliyormuş gibi görünüyordu. Parlak kahverengi saçları, buz mavisi gözleri, mükemmel bir burnu ve çenesinde bir gamzesi vardı. Eğer bir işi varsa, kimse bana bilgi vermedi. Kumsalda mükemmel bir gün gibi kokuyordu -güneş ışığı, tuz ve vanilyalı dondurma kokusu- ve onun çeken koku kartlarından biri olduğunu fark ettim. Dişlerini göstermeden gülümsedi ve sanki ona tekrar bakmak çok fazlaymış gibi gözlerimin yere düştüğünü fark ettim.

Başkaları da vardı. Dolunay Lokantası'nı işleten ve karamel feromonları benim için çok güçlü olmasına rağmen göbeğimi hoplatan bir alaycılıkla bana göz kırpan, sakalına ak düşmüş yaşlı bir adam olan Jeff. Roger, kulüp için zıplayan, siyah pantolonunu kaplayan köpek tüyleri ve yumuşak, hayvan kokusuyla iri yarı ve sırttan siyah bir adamdı. Steve, yüzündeki sırtmayı engelleyemeyen ve meyan kökü kokan genç, solgun bir gotik.

Brody iri yarı, İrlandalı görünümlü bir ayıydı, bana karşı temkinli görünüyordu ve akçaağaç pastırması gibi bir şeyi vardı, ama bunu sadece gastronomik olarak çekici buldum. Ancak küçük kardeşi Mackenzie dudağımı ısırma neden oldu. Mackenzie kulübün sekreteriydi. Uzun boylu, iri yapılı, çilli ve kızıl .

-Mackenzie sanki İrlanda için hazırlanmış bir turizm rehberinden fırlamış gibiydi. Beni parça parça incelerken kalın siyah gözlüklerinin arkasından vahşi kehribar gözleri parlıyordu. Kriptonit alfalarımın biri olan Black Coffee karşımdaydı.

Brody, masalarının altında Mackenzie'nin ayakkabısına tekme atarak çalışmasının gücünü kıldı ve gözlerini benimkilere dikti. "Selam bebeğim." Aksan yoktu ama Mackenzie'nin sesi derin ve tatlıydı ve eteğimin altından kalçalarımı birbirine bastırdım.

Yutkundum, tüm alfaların titrediğini görüp görmediğini ve Mackenzie'den beni ısırmasını istemek için yanlış bir zaman olup olmadığını merak ettim. "Merhaba."

, Seth ve Yvonne homurdandılar.

Bir sonraki de bir o kadar kötüydü. Sanjay bronz tenliydi, parlak siyah saçları ve Sephora'dan alınmış gibi görünen kirpikleri vardı. Ben yaklaştıkça koltuğunda öne doğru eğildi.

Kızıl saçlıyla göz göze sonra parfümün havayı doldurduğuna şüphe yoktu ve sonra kendini benden olabildiğince , kabine geri itti. Onu kovalamak, tenini emmek ve kendim için seçtiğim o koyu vişne aromasını aramak istedim.

Nihayet, nihayet, nihayet, son alfaya ulaştık. Islanmıştım. Parfüm kokuyordum. Oda çok sıcaktı ve titriyordum. Ve işte benim hırlayanım, yanakları hâlâ pembe olan ve masa üstündeki parmakları muşambada çukurlar bırakan iri sarışın buradaydı.

"Bull-Quincy. Binanın güvenliğini o sağlıyor."

Quincy'nin feromonları aramızdaki boşlukta yayılıyor, beni güllerin yumuşak kokusuyla sarıyordu. Güller beni hiç bu kadar muhtaç hale getirmemişti. Tekrar sızlandım ve Quincy koltuğun kenarına kaydı, bacakları bana bir davet olarak genişçe açıldı ve aniden salyalarım akan bir horozun kalın ana hatları uyluklarının arasında netleşti.

"Başka bir sürüyü seçersen kalbimi kıracaksın, kedicik," diye mırıldandı Quincy, göğsümün ağrmasına neden olurken gözleri gülümsüyordu.

Bir kol belimi sardı ve Seth'e doğru eğilirken kendimi nefes nefese buldum.

Muazzam ve astronomik bir şekilde batmıştım. Ya da değildim ve sorun da buydu.

"Duygusal manipölasyon yok, lütfen," dedi Yvonne, ama o kadar ısıracı değildi. Muhtemelen o da benim kadar biliyordu ki, bu devasa adamın kalbini kırma her geçen saniye azalıyordu. "Şimdi, şu yuvaya gelelim."

Kimin yuvaya ihtiyacı var ki? Etrafımı bu adamlarla hazır olurum diye düşündüm.

Bu söz üzerine odadaki tüm alfalar gerildi ve kokuları tatlı ve baştan çıkarıcıdan... sinirliye doğru değişti. Her neyse, biraz daha rahat nefes almama yardımcı oldu.

"Doğru. Yuva," dedi Jonah arkamdan ve Seth bile yanımda kaskatı kesildi.

"Bir tane var, mi?" Yüzümü onlara döndüğümde Yvonne kollarını göğsünde kavuşturarak sordu.

"Bir odamız var. İhtiyacı var... yani, şu anda sadece kabuktan ibaret bir yer."

"Senin eski-"

"Daha önce sahip olduğumuz yer şu anda dolu. Abone olmayı bıraktık ve *kendi başımıza* bir omega bulmayı beklemiyorduk," dedi Jonah, omuzları gerilerek. Çenesi titriyordu ve parmakları yanında kenetlenmişti; tanımadığı bir beta tarafından sorguya çekildiği için hırladığından şüpheleniyordum.

"Sorun değil, dürüst olmak gerekirse," dedim, bakışarak. "Her şey olur."

Jonah cevabım karşısında sadece yüzünü buruşturdu ve gözlerimi kaçırdı.

Yvonne, "Bir bakalım o zaman," dedi. Az önce tanıştığım alfalar sırasına kısaca baktı. "Belki daha az kalabalık oluruz, böylece omega'yı bunaltmayız."

Jonah gözlerini kadına dikerek, "Bebek," diye düzeltti. Kendimi istedim. "Pekâlâ. Beni takip edin."

Jonah ağır adımlarla barın uzak tarafındaki işaretlenmemiş bir kapıya doğru yürürken Seth kulağıma, "Bu iyi değil," diye fısıldadı. "Senin için daha iyi bir şey yapardık, gerçekten."

Ona bir gülümseme sundum ve sonra sürüye döndüm. "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum."

Birkaçı bana gülümsemeyi başardı, çoğu ise kaşlarında endişeyle Jonah'ın sırtına bakıyordu. Yuva gerçekten ne kadar kötü olabilirdi ki hepsi bu kadar umutsuz görünüyordu?

Bebek

GERÇEKTEN KORKUNÇTU.

Jonah'ın bizi geçirdiği kapı bizi alışveriş merkezinin bodrum katına indirdi. İlk oda bar malzemeleriyle doluydu; fıçılar, bira kutuları ve koku alma duyumun buruşmasına ve saklanmak istememe neden olan temizlik malzemeleri. İkinci oda işaretlenmemiş kutular, basit depolar, bazı kırık egzersiz aletleri ve muhtemelen motosikletlere ait parçalardan oluşan bir koleksiyondu. Köşede bir kapı vardı. Kapının arkasında "yuva" vardı.

Penceresiz, taş duvarlı ve beton zeminli boş bir odaydı. Uzaktaki duvarın dibinde parçalara ayrılmış eski bir ahşap karyola vardı.

Jonah odanın içinden başka bir yere bakarak, "Henüz bunu bir araya getirecek zamanımız olmadı," diye mırıldandı. "Buranın doğru yer olduğundan pek emin değilim."

"Burası bir hücre, yuva değil," diye tersledi Yvonne. "Ciddi olamazsınız. Bu kabul edilemez."

Jonah, "Sen aradığında... elimizdeki tek yer orasıydı," dedi.

Alanı incelerken Seth, "Burada olmazdı, kıymetlim," diye beni temin .

Yvonne bana bakmadan, "Sanırım gitme vaktimiz geldi," dedi.

"Bekle!" Bağırđım ve Jonah ile iki betam donup kaldılar. Ellerim önümdeydi, gözlerim kocaman açılmıştı ve kalbim

vurmak.

Hayır, yuvayı sevmedim. Ama içeri girdim ve ona gösterebileceğim her ihtimamı gösterdim. Başımın üstünde asılı duran korkunç floresan lambayı bile.

"Eğer... halı varsa. Duvarlarda bir şey var mı? Ve tepe aydınlatmasından kurtulmuş olsaydık..." Yavaşça söyledim.

Yvonne neredeyse tükürürcesine, "Yine de *yeraltındaki* bir depo kümesinin arkasında penceresiz bir oda olurdu," dedi.

Jonah usulca, "Haklı bebeğim," dedi ve ben de döndüğümde onu... yakınım da buldum. Şimdiye kadar olduğundan daha yakındı. Dokunabilecek ve koklayabilecek kadar yakın. Ve bu çirkin odayı biraz daha iyi hissettirdi. "Omegalar güvenli, sıcak ve rahat bir yerde yuva yapmalı. Burası bunların hiçbirisi değil."

Dudağımı çiğnedim ve başımı geriye doğru eğdim, bilinçsizce yana yatırdım ve boğazımı sundum. Jonah kendini tutup yutkunmadan ve bakışlarını boynumdan ayırmadan önce pembe bir dil dışarı fırladı ve dolgun dudaklarımın üzerinde gezindi.

"Başka yeriniz var mı?" diye sordum. Jonah'nın omzunun arkasından Seth'e baktım. "Sürü gibi kokan bir yer var mı?"

Jonah tekrar yutkundu ve topuklarının üzerinde geriye yuvarlandı.

"Dairemde sana güzel bir yuva yapabiliriz," dedi Seth ve Jonah'ın başı ona doğru döndü.

Yvonne, "Bir beta için en ideal yer burası değil," dedi, öfkesi biraz azalmıştı.

"Kulağa hoş geliyor," dedim ve Seth sırıttı.

"Olmaz-olmayabilir-" Jonah kekeledi ve sonra ağzından kaçırdı. "O da benim gibi kokacak. Biz- biz- bok olduk."

"Onunla sevişmemizin seni rahatsız edip etmediğini sormaya çalışıyor," dedi Seth, sırtarak.

"Pardon?" Ben soluk soluğa kalırken Yvonne tersledi.

Jonah aniden odada büyür gibi oldu, kollarını göğsünde kavuştururken omuzları genişledi ve yüz hatları keskinleşti. "Başkan Yardımcım ve ben birbirimize bağlıyız. Ve omega olsun ya da olmasın, kalıyor." Sesi boşlukta gürliyordu ama tam alfa havlamasını kullanmıyordu.

"Kabul et-"

" değil," dedim Yvonne sözünü bitiremeden. Yvonne yutkundu, Jonah öksürdü, Seth ise sııttı. Şimdi meseleyi anlamıştım ve durumu çözmenin bir yolunu biliyordum. "Yvonne, Jonah ve Seth'le konuşmak için biraz zaman alabilir miyim? Ve biraz mahremiyet?"

Bakışları üçümüz arasında gidip gelirken Yvonne'un ağzı bir karış açık kalmıştı. "İyi, iyi. Tamam, tamam. Ben ön kapıda olacağım." Yuvadın çıkıp depoya doğru yürüdü ve çok geçmeden topuklarının bara çıkan merdivenlere vurduğunu duydum. O giderken içimi çektim ve Jonah'ı geçip Seth'in yanına kıvrıldım, kolu beni sardı ve burnunu saçlarıma daldırıp hızlıca kokladı.

"Onunla aynı fikirde olmak istemedim ama haklı, burayı gerçekten sevmiyorum. Yine de bu bir anlaşma bozucu değil."

"Sana daha iyi bir yer bulacağız, kıymetlim. Şimdilik onu ofise götürelim, olur mu Scorch?"

"Ofis mi?" Jonah uyuşmuş bir şekilde tekrarladı.

"Evet," dedi Seth, kaşları parlak yeşil gözlerinin üzerinden kalkarak.

Jonah boğazını temizledi ve sanki takip etmediğimizden korkuyormuş gibi düzenli olarak arkasına bakarak ofise giden yolu açtı. Ya da betasına yapıştığımı görmek hoşuna gidiyordu. Umarım ikincisidir.

Üst kattaki barda, biz dönerken alfalar fısıldaşıyordu, biz mekânı geçerken sesler kesiliyordu.

"Gidiyor musun, bebeğim?" Dusty seslendi.

"Henüz değil," diye cevapladım başka bir kapıya yönelirken, bu kapının yüzeyinde parlak siyah bir taç vardı.

"En azından bu iyiye işaret," diye fısıldadı Dusty diğerlerine. Jonah'nın ofisi kokusuyla beni o kadar etkiledi ki

Seth beni ayaklarımdan tutup kaldırdı ve sonra kucağında ben varken duvara dayalı büyük deri koltuğa kıvrıldı. Elmalı turta ve parlak limon. Ohhhh gibi kokuyordu. Uyarılma beni tüm gücüyle ele geçirirken inledim ve kıvrandım, nefesimi düzenlemeye çalışırken yüzümü Seth'in boynuna yasladım.

"Lanet olası ofis mi, Bombacı?" Jonah tısladı.

"Ne? Hoşuna gitti."

Çok hoşuma gitti. Soyunmak ve yalvarmak istedim, evet. Ama aynı zamanda beş battaniye alıp bu kanepeye sarılmak ve asla ayrılmamak istedim.

"Burası benim yuvam olabilir mi?" Seth'in üzerine çıkıp onu becermemek için bacak bacak üstüne atarken titreyerek sordum.

Seth güldü ve Jonah nefesini içine çekti. "Bebeğim, istediğin yuvaya kesinlikle sahip olabilirsin," dedi Jonah, alfa hırıltısı tatlılıkla kaplıydı.

Bebeğim, duymayı beklediğim şey buydu. Gülümsedim ve kendimi rahatlamaya zorladım, Seth'in kollarında eridim ve başımın omzuna yaslanmasına izin verdim. Jonah ellerini dizlerine kenetlemiş, bize bakan geniş bir masanın önündeki sandalyeye oturmuş, aç gözlerle bize bakıyordu. Onun arkasında, odanın sağ tarafında, dar bir kapı fayans kaplı bir banyoya açılıyordu ve içeride bir duş kabini görebiliyordum. Yuva olarak kullanılabilirdi. Küçük, zayıf ışıklı bir banyo, ama yandaki kalabalık bar rahatsız edici olabilirdi.

"İkiniz hakkında," dedim, gerginliğin Jonah'ı tekrar yerine oturtmasını izleyerek. "Merkezde omegaların bazen alfalarını başkalarının üzerinde koklamaktan... rahatsız olduklarını söylediler."

Seth, "Eğer alınmaktan kastın öfkelenmekse," diye mırıldandı.

"Evet, şey. Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum."

Jonah donup kalmıştı ve parmakları dizlerinin üzerinde solgunlaşırken üzerinde çürükler bırakabileceğini düşündüm. "İstemiyor musun?"

Başımı salladım. "Ben... Yani, tamam, şu ana kadarki hayatım boyunca bir beta olarak yaşadım. Ailemde tek bir omega örneği yok ve... Beta olmayı sevdim. Sevdim... bilirsiniz. Betalarla seks yapmayı."

Seth homurdandı ve bu anons üzerine kolları belime dolandı. Jonah'nın dudakları kıvrılmaya başladı ve feromonları odada yoğunlaştı.

"Ve onun üzerindeki kokunu seviyorum," diye bitirdim, o zamana kadar domates kırmızısı olmuş olmalıydım. Seth'in gözlerini yakalamak için döndüm. "Ben de senin kendi üzerindeki kokunu seviyorum. Yani bana kalırsa, bu sürüyü seçersem, onunla birlikte seni de seçmiş olurum."

Seth'in ifadesi yumuşaktı, gözleri ağır ağır kapanıyordu ve bir beta olduğu için Yvonne'un koku işaretleme kurallarını görmezden gelerek başını aşağı eğdi, yanağı benimkine sokuldu ve dudakları benimkinin köşesini zar zor yakaladı. Zaten hiçbir alfa yaptığım onca parfümlemenin altında onu yakalayamazdı ama kokusunu alabildiğim ipuçlarını sevdim. İçimi çektim ve karşımızda Jonah bir alfanın memnun mırıltısını çıkarmaya başladı.

"Bir bağ oluştuğunda omega'lar bu tür şeyler hakkında fikirlerini değiştirirler mi?" Seth başını benimkinden kaldırıp Jonah'ya bakarak fısıldadı.

Jonah hâlâ bana bakarak, "Duyduğuma göre, isteyen omegalar, bağ olsun ya da olmasın, sürüleri en baştan yeniden düzenleyecekler," dedi.

"Eğer seçersem... Merkez ısım için bir paket bulmam gerektiğini söylüyor ve ısımin neredeyse geldiğini düşünüyorlar. Her şey çok hızlı geliyor ve bu çok fazla," diye geveledim, kelimeleri arıyordum.

"Her şey senin hızına göre olacak bebeğim," dedi Jonah, ses tonunda mırıltı vardı. Ayağa kalktı ve boş alanı geçerek benden birkaç santim uzakta olacak şekilde açık minderin üzerine çöktü. Dokunmuyordu ama tüm etkilerini bana bırakıyordu. Başı yaklaştı ve Seth alfaya doğru eğilmemi engellemek için beni sıkıca tuttu. "Sen söyleyene kadar bağ yok. Çiftleşme yok. İşaretleme yok. Bizi sen seçeceksin ve ilk günden itibaren parmağında oynatacaksın."

"Sana sarılmak istiyorum," diye nefes verdim, gözlerim kocaman açılmıştı. Jonah daha yüksek sesle mırıldandı ve Seth kahkaha atarak aklımı getirdi ve kıvrılıp kızarmamı sağladı.

"Önce kur yapmak, kıymetlim," dedi Seth.

Jonah'nın dudakları birbirine yapıştı ve hafifçe doğruldu, sıcaklığın bir kısmı sert bir emre dönüştü. "Yine de kim olduğumuz hakkında yalan söylemeyeceğim. Daha iyi teklifler alacaksınız. Bizi seçtiğinde daha zengin, daha temiz adamlar olmayacağız. Biz bir sürüyüz ve bir kulübüz."

"Bunu görebiliyorum," dedim, Seth'in kucağından kıpırdanarak, iki adam bana kendi alanımı sunmak için kanepenin kollarına doğru ittiler.

Jonah, "Yuvada daha iyisini yapabiliriz elbette ama bu alışveriş merkezi sihirli bir şekilde bir malikâneye dönüşmeyecek," diye uyardı.

Gözlerimi devirdim ve omuzlarımı dikleştirdim. "Bak, anlıyorum."

"Sadece... eğer gerçekten istediğin buysa bizi seçme," dedi Jonah, gözlerimiz kilitlenmişti.

O zaman anladım. Beni benim iyiliğim için uyarmıyordu. Eğer bu sürüyü seçersem ve omega ihtiyaçlarım onların sunamayacağı türden şımartılma ve güvenlik istememe neden olursa, sırf beni memnun etmek için kendilerini olmadıkları adamlara dönüştürmeye çalışırken onları perişan ederdim.

"Kolayca seçim yapmayacağım, söz veriyorum."

Daha fazlasını söylemek istiyordum ve Jonah'ın gözleri dudaklarıma kayıyordu, kapı hafifçe vurulduğunda kendi gözleri de konuşmak üzereymiş gibi ayrılıyordu.

"Daha fazla geç kalacağız," dedi Yvonne, sözleri nazikti. Jonah Seth'e, "Onu dışarı çıkar," dedi.

"Elbette. , kıymetlim."

Seth beni koltuktan kaldırıp kapıya doğru götürdü. Ayaklarım yolda sürüklendi. Bir şeyden mahrum bırakılmışım gibi hissediyordum ve odadan çıkarken bunun ne olduğunu anladım. Alfa'm bana dokunmamıştı. Bir tanesi bile. Tenim ilerlemeden önce onların kokularının beni sarmasını, korumasını istiyordu. Ve bunu istememe izin yoktu, en azından henüz.

"Jonah'ın seni bizden vazgeçirmesine izin verme, tamam mı?" Seth mırıldandı ve ben de başımı salladım, onunla birlikte bir tür hüzünlü otomatik pilotta sürükleniyordum. "Güzel. Yakında görüşeceğiz, kıymetlim. Öyle ya da böyle."

Bu söz üzerine rahatladım, Yvonne beni durduramadan kapıdaki betama doğru eğildim ve yanağıma bir öpücük daha kondurdum. "Yakında görüşürüz."

Arabaya doğru yürürken ya yüzüyordum ya da boğuluyordum.

PACK MICAH, Pack Evans'ın daha eski bir versiyonu gibiydi. Şehirde, parkın karşısında bir ev. Sezonluk tiyatro . Genişliğin güvenli tarafında bir yuva. Pack Howler'ın yanında tir tir titremiyor olsaydım onları daha çok sevebilirdim ama

Jonah, Quincy ve diğerlerinin kokusunu aldığım da, pişmemiş ekmek, fırtına ve tütünden pek hoşlanmıyordum.

Yine de bir şey aç ıktı. Alfa'nın kokuları olmasa bile bir çekicilik vardı. Pemberley'nin dışında duran ve Darcy sürüsünü reddettiğinde nelerden vazgeçtiğini fark eden Elizabeth Bennet gibiydim. Eğer erkeklere zaten aşık olmasaydım, bana sundukları hayat bunun eninde sonunda gerçekleşmesine yardımcı olabilirdi. Jonah'nın uyarısı şimdi daha anlamlıydı.

Bir alışveriş merkezi, kalabalık bir bar ve motosikletle uzaklaşmak için yaşayan alfalar istiyor muydum? Kızgınlığım yaklaşırken, bana bir yuva bile sunamayan bir sürüyü riske atabilir miydim?

Jonah'ın ofisini düşündüm. Küçüktü, duvarın üst kısmında küçük bir pencere vardı ve ışığı gizlemek için dokulu camdan yapılmıştı. Sürünün, özellikle de Jonah ve Seth'in kokusuyla doluydu.

Burayı Micah'ın jakuzili küvetle tamamlanmış hayal dünyasına benzetiyorum.

Her iki da, her iki seçimde de çok şeyden vazgeçmiş olacağım.

"Böyle mi oluyor?" SUV'un arka koltuklarına geri kayarken Yvonne'a sordum.

"Görüşmeler mi?"

Başımı salladım ve konağın yanından uzaklaşırken camdan dışarıyı izledim. "Bu yüzden mi omegalar hep güzel evlerde zengin sürülerle birlikte oluyor?"

Yvonne uzun bir süre sessiz kaldı ve onunla tekrar yüz yüze geldiğimde yüzünde bir hüzün ifadesi belirdi. "Evet. İşte böyle oluyor. O halde bir karar verdin."

Howlers'a giren ve o alfaların yanında olma, beni sahiplenmelerini isteme ihtiyacı hisseden ilk omega ben miyim diye merak ettim. Kaç omeganın bundan uzaklaştığını merak ettim.

"Ben... Ben bir tane üzerinde çalışıyorum."

Scorch

BOMBER ofise girdiğinde yeni duş almıştı, teninde benden sadece izler kalmıştı. Aklımda soluk bir ten, dağınık çiller, şeftali dudaklar ve o uzun bacakların arasından kayarken parmaklarımı dolaştırmak istediğim kızıl saç telleri vardı... Boğazımı temizledim ama Baby'yi düşüncelerimden kurtarmak daha zordu.

"Belki onu bir süre daha yanında taşırsın diye düşünmüştüm," dedim. Bebek'in geride bıraktığı omega tatlılığının tadını biraz daha çıkarmak için masam yerine kanepede oturuyordum.

"Özür dilerim," dedi Bomber, gülümsemesi yüzüne yayılmış bir halde.

Kahretsin. "Hayır. Öyle demek istemedim."

Güldü ve yanımdaki kanepeye doğru kaydı. "Dur dostum. Bak, bunu düşündüm, gerçekten düşündüm. Hissettim ki... şey, ikinizin de beni işaretlemesi güzel bir duygu. Yalnız kalırsak ve onun gibi kokarsam ne olacağını biliyordum."

Gözlerim kapandı ve başımı salladım. Bunu bir şekilde ettiğimi biliyordum. "O gece hakkında-"

"Tanrım, Scorch. Hiç kendini dövmek istemiyor musun? Hayatımın en güzel anlarını yaşadım, tamam mı? Harikaydı. Şimdi o burada ve biliyorsun, bir daha asla göremeyeceğim rastgele bir omega değil... Bilmiyorum. Onu bu şekilde ödünç almak yanlış geliyor." Bomber omuz silkti ve sonra eğilip beni öptü, ben karşılık verene kadar dudakları benimkilerin üzerinde kaldı. "O bizi seçtiğinde"

kokusunun seni ne kadar delirttiğinden faydalanmak için ondan izin almaya karar verdim. Şimdiden aklıma çok iyi fikirler geldi."

Ne zaman? Olursa değil. Artık betamın kalbi bile . "Hâlâ bizi seçeceğini düşünüyor musun?"

Bomber içini çekti ve kendini kanepenin uzak koluna doğru geriye attı, ayakları yükselip kucağıma indi. "Gerçekten yapmayacağını mı düşünüyorsun?"

"Onlar asla-"

"Kapa çeneni. Cevap verme." Dudaklarım kıpırdadı ve bana sırttı. "Hadi ama. Dikkatini vermiyor muydun? Kendini kaybediyordu. Sanki onu o fare kapanına kapatmana izin verecekmiş gibi yuva olarak önerdiğin o bok çukuru için iç dekorasyon önerilerinde bulundu."

"Ona eski yeri gösteremezdik. Etrafta o kadar tatlı popo varken olmazdı."

"Hayır, anladım." Bomber bana tekrar sırttı ve sonra sesi nefes nefese ve tatlı bir hal aldı. "Sana sarılmak istiyorum Scorch. Benim büyük, güçlü, *kalın*, alfam."

"Kapa çeneni," diye homurdandım, tahrik olmaktan çok sinirlenmiş gibi davranıyordum.

Bu sözleri söylediğinde Baby'yi neredeyse Bomber'ın kucağından alıp sikimin üzerine sürükleyecektim. Omega Merkezi'nden kötü haberleri duyacağımızdan bu kadar emin olmasaydım, devam eder ve yapardım. Ama başka, daha cömert bir paket için seçimini yaptığında benimle hızlı bir sevişme yaptığına pişman olacaktı.

"Bizi seçeceğinden emin olduğumu söylemeyeceğim," dedi Bomber. "Çünkü eğer yanılırsam bunun sonunu duymama asla izin vermezsin. Ama kabul etmelisin ki daha önce hiç olmadığımız kadar şansımız var." Kaşlarım yerine oturdu ve Bomber'ın topuğu uyluğumun iç tarafını dürttü. "Ne?" diye sordu. "Şimdi sorun ne?"

Ona da söyleyebilirdim. Kötü haberi aldığımızda ve sarhoş olup çişli ruh halimi hafiflettiğimde bunu daha sonra duyacaktı. "Onu istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun."

"Hayır, yani Bomber'ı siktir et, *onu* istiyorum. Eğer bir beta olsaydı, şu anda aramızda uzanıyor olurdu. Sana , asılması..." Ofisin kapısını kilitlemek istemiştim.

Kendi adını hatırlayamayana kadar onu ısırır, becerir, öper ve yalardım. Tabii ben saatlerce onun içinde boğulurken kulağına duyması dışında.

"Şimdiye kadar tanıştığın en sevdiğin omega o mu?" Bomber gülümsemesinde muzaffer bir kıvrımla sordu. Başımı salladım, öfkeyle baktım. "Benim de," dedi.

"Bir omega istemek kolay ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim," dedim sonunda. Ve sonra o sadece ve sadece olduğu için, "Bu acıtacak."

İç çekti ve doğrulup oturdu, ben de kucağıma kayabilmesi için uzandım, göğüslerimiz birbirine değdi ve alnı benimkine dayandı. "Belki bu seferki iyi bir şekilde acıtacak. Onu bir düşün Jonah. O on sekiz yaşında bir kız değil. O bir kadın. Yıllardır kendi başına yaşıyor. Belki de bir fildişi kule istemiyordur."

"Eminim yatak olan bir yuva istiyordur," diye mırıldandım.

"İsteseydin o yatağı birlikte kurabilirdin, seni pislik," diye mırıldandı ve dudaklarımı ısırarak için kısa bir süre eğildi. "Daha önce bir omega için hiç böyle hissetmediğini söylemiştin. Belki de sürü için doğru kişidir. Röportajlardan birinin Tornado'ya bu şekilde tepki hiç görmemişim."

Kaşlarımı çattım. Evet, dürüst olmak gerekirse bu konuda biraz endişeliydim. Tornado iyi bir adamdı ama zaman zaman kendisi için tehlikeli olabiliyordu ve Baby'nin ona parfüm sıkma şeklinden dehşete düşmüş gibi görünüyordu.

"Belli oluyordu," diye devam etti Bomber. "Siz sık kafalıların en az yarısını istiyordu. Kötü. Geri kalanları da sevdi."

"Belki de sadece erkeklere gülümsüyordur," dedim ve o da homurdandı.

"Köpekler dışında kimse Pire'ye gülümsemez. Ona karşı çok tatlıydı. Green için damlıyordu, bu da yeniydi."

Bomber'ın büyülu iyimserliği işe yarıyor, göğsümde umut kabarıyordu. Kendimi önce bunu bastırmam gerekiyordu. Sadece ve sadece seçildiğimiz *takdirde* heyecanlanmama izin verecektim. Yine de ona söylemem gereken bir şey vardı.

"Eğer bizi seçerse, bu senin sayende olacak. Bunu biliyorsun değil mi?" Gözlerini yakalamak için başımı arkaya eğerek söyledim. "Çünkü sen onu terk etmedin."

onu kaçıırıp Şeytan İlmîği'nde zorla bağlamak için. Çünkü sen *iyisin* ve hala buna alışmaya çalışırken yanında olman onun için güvenli. Ve çünkü o küçük omega *benim betamı becermek* istiyor."

Bomber güldü, gırtlaktan gelen bu ses sikimin kıpırdanmasına neden oldu. Bomber'ın Baby'yi becerdiğini düşünmek, damarlarımdan güneşe, sikime doğru akan kanı caydırmak için pek bir şey yapmadı.

"Sakıncası var mı?" diye sordu sırtı ve cevabı zaten biliyordu.

"Sen ne istersen, o ne isterse, paylaşmanız için sizi kesinlikle teşvik ediyorum," dedim.

Uzandım, Bomber'ın ağzını kendime doğru çektim, dişlerim ve dilimle aç bir şekilde üzerine kapandım. Beni geri itti, vücudu benimkinin üzerinde yuvarlandı ve kotlarımızın arasından bizi birbirimize sürttü.

Bomber, "Sadece onun tadını sikimden emmek istiyorsun," dedi.

"Seni genel olarak emmek istiyorum," dedim. Bir elimle ensesini kavrarken diğer elimi omurgasına koydum ve onu yana yatırarak kanepeye sabitledim. "Şu anda olduğu gibi."

Ama evet. Onu becerdikten sonra da yapardım, ikisi de umursamadığı sürece. Yine de Bomber bir konuda haklıydı, onu aramızda bir oyuncak olarak istemiyordum. Bu da rızayı örtbas etmek için bir sürü garip konuşma yapacağımız anlamına geliyordu.

Eğer sürüyü seçerse, kendime hatırlattım.

"Endişelenmeyi bırak," dedi Bomber, kemerimi çözmek ve kot pantolonumu açmak için aramıza uzanarak.

"Beklemekten nefret ediyorum."

"Uzun sürmeyecek." Kelimeler arasındaki boşlukta öpüştük ve dilini ağzımın içine çektim, ta ki o kıvrana, bana karşı sabırsızlanana ve kendi pantolonunu tutup benim için aşağı itene kadar. Nefesini tuttuğunda boğazını ısırpı yalayarak geri çektim.

"Yakında bir pakete ihtiyacı var. Haber alırız."

Ama *ne* cevap alacağız?

"Sikimi yalayacak mısın, mısın *Prez?*" diye meydan okudu.

Hırlamam ben onu yakalayamadan patladı ve Bomber altımda . Bu tür bir duruşun ona ne kazandıracağını biliyordu.

Onun alfası, benim lanet kafamdan bir kez olsun çıkmam. Dişlerimi boğazındaki kaslara geçirip ısırarak tehdit ettim ve Bomber inleyip titredi.

"Sana izin verirdi. Beni bağlamana izin verirdi," diye fısıldadı.

Bebek söz konusu olduğunda en büyük cazibe buydu. Beni alfa olarak kabul edecek ve betamla olan istediğimiz gibi olmasına izin verecek bir omega. Bir sürü, tam bir sürü, istediğim her şekilde. Bomber'ın boğazında bıraktığım izi öptüm ve onu kanepeye doğru ittim, kot pantolonunun açık fermuarının üzerine yerleştim, hızla sertleşen sikini serbest bırakmak için yeterince aşağı kaydardım. Yüzümün önünde sallanıyordu ve ben ucundan nefes alırken Bomber titriyordu.

Ya bizi istiyorsa?

Bu fikre kendimi kaptırmadan önce dudaklarımı betamın ucuna doladım. Dilim tatlı ve keskindi, Bomber'ın sikini emerken ikimiz de inledik, onu daha derine çektim, dilim alt taraftaki çıkıntıya bastırdı. Elleri boynumun arkasını kaplamıştı, rehberlik etmiyordu ama o çok arzuladığı sevimli beta dokunuşunu istiyordu. Buna aldırmadım. daha fazla.

Kendi ellerimle kot pantolonunu daha da aşağı çekerek kaslı kalçalarını kavradım ve Bomber'ı derinlere, boğazımın arkasına götürüp sonra tekrar dışarı çıkardım, tabanının etrafını öptüm, boyunda çizgiler çizdim.

"Siktir. Siktir, Scorch, dalga geçme."

Kesinlikle alay edecektim. Aleti için elektrikli süpürge istiyorsa, başka bir alfa bulabilirdi. Altına uzandım, altımda kıvrana kadar kesesini gıdıkladım, bacakları pantolonunun dizlerinin etrafında sıkışmıştı. Tükürüğümle iyice ıslandığında onu ağzıma geri çektim, parmaklarımla taşaklarına masaj yaptım, başını salladım. Boynumu sıkıca kavradı, hâlâ sadece hareketlerimi takip ediyordu. Onu neye getirebileceğimi biliyordum; onu yeterince uzun süre kızdırırsam ağzımı bir alfa gibi kullanacaktı. Benim beta VP'm bir alfanın doğuştan sahip olduğu baskınlıktan sadece utangaçtı ve onu cesaretlendirdiğimde bunu bile başarabilirdi.

Bazı alfalar gibi uysal, itaatkâr bir ortağa ihtiyacım yoktu. Ve Baby'nin kendini kaybedip dikkatleri üzerine çektiği o anlar

Odadan çıkıp duruma hâkim olması, onun bizim için omega olduğundan daha da emin olmamı sağladı. Tabii bizi kabul ederse.

Geri çekildim, boştaki elimi Bomber'ın boyunu pompalamak için kullandım, onu tatmin etmeden yükselmesini sağladım. "Eğer bizi seçerse-"

"Yapacak," diye homurdandı.

"Eğer yaparsa, bu senin yüzünden olacak." O kızarıırken gülümsedim, yeşil gözleri benimkilerle buluştu ve bir kez olsun nutku tutuldu. "Onu ilk beceren kişi olmanı istiyorum. Tabii ki ona ve sana kalmış. Ama ben de bunu umuyorum."

Bomber nadir görülen bir inilti çıkardı ve kalçaları ellerime doğru kalktı, gözleri kapandı. "Beta'ların Omega'ları arzulayabileceğini bilmiyordum. Bu şekilde değil."

Güzeldi. Bu iyiydi, onun da en az bizim kadar onu istemesini . Bomber gibi birinin onu sevmesini hak ediyordu. İçimizde en iyisi, en tatlısı o olurdu. Ve kız gerçekten kötü bir ve lanet bir mağaza gibi parfüm sıkarken o lanet kafasını dik tutacaktı.

"Sıradaki ben olmak istiyorum elbette," diye itiraf ettim, tekrar aşağı dalmadan önce, onun tadını tekrar almak için sabırsızlanıyordum. Onun sikinin üzerindeyken tadı nasıl değişecekti? Hâlâ ıslakken, amından yeni çıkmışken ve onun tatminiyle sırılsıklam olmuşken alabileceğimi umuyordum. Kanıtın kokusunu henüz almamıştım ama tatmin olmuş bir omega gibisi yoktu. Bir alfa, başkasının bunu öğrenecek kadar yaklaşmasına asla izin vermezdi.

"Bu gidişle işleri değiştirmemiz gerekecek," diye nefes aldı Bomber ve sonra onu derinlere çekerken yüksek sesle inledi. "İstediği zaman onu bir dakika bile bekletmem."

Amin, diye düşündüm sonra betama odaklandım, onun uzunluğunu çekip hafifçe boğdum, kendini durduramayarak kıpırdanmaya başladığında sırtıtmak istedim. Eğer bunu onun için yaparsa, uslu durmasını sağlardım ama kendi adıma, düzgün bir yüz sikişi umurumda . Bomber'dan değil.

"Lanet olsun, Scorch. Jonah. Kahretsin, sabırsızlanıyorum," diye soluğunu tuttu ve ben de ona merhamet etmeye karar verdim. ". Onun bizim bir parçamız olması için sabırsızlanıyorum."

Kelimeler ağızımdan dökölürken gözlerim büyüdü ve sonra Bomber yukarı doğru kamburlaştı, sıcak salgısı ağızımı ve boğazımı kapladı, dudaklarımın arasından döküldü. Mırıldanmaya başladım ve onu yutarken gözlerimi kapattım, onu dilimin üzerinde kuruttum. Kendime birkaç saat vermeliydim. Sadece birkaç saat. Sadece bu gece için bir şansımız olduğuna kendimi inandıracaktım.

Bebek

Bir haftadır ilk kez daireme dönmüştüm ve eşyalarımı topluyordum. Omega Merkezi'ne adım attığımdan beri kendi , kendi eşyalarım dönmeyi dört gözle bekliyordum. Eve dönüyormuşum gibi hissetmeyi bekliyordum. Bunun yerine, koridorun aşağısından asidik bir alfa kokusu ve üst kattan da başka bir tür küf kokusu alabiliyordum. Dairemin kendisi aynı anda çok şey kokuyordu, çoğunlukla davet ettiğim betalar, bazıları sadece gece için. Nahoş değildi ama kendimi eşyalarımı neyin doğru hissettirdiğine ve neyin kirli görüldüğüne göre daraltırken buluyordum.

Kanepemin üzerinde duran ve bir zamanlar yarı düzenli bir partnerimle üzerinde seks yaptığım battaniyeye kaşlarımı çatarak baktım, belli ki üzerinde yapışkan tıraş losyonu kokusu vardı ve onu es geçmeye karar verdim.

"Tak, ."

Omega Merkezi'nin beta güvenlik görevlisini bekleyerek döndüm ve Lola'yı görünce çığlık attım. "Omigod. Omigod Lo!" Ona doğru koştum, tanıdık parlak mor saçlar ani ve hoş bir görüntüydü. Merkezde başka omegalarla da tanışmıştım ama hepsi çok gençti ve beta olarak yaşarken arzuladığım dostça kucaklaşmayı istemiyorlardı. Alfalarıyla mı? Elbette. Diğer omegalarla mı? Burun kırıltırmaya başlayın.

Lola kollarını sıkıca bana doladı. "Dışarıdaki adam beni içeri aldı."

"Güzel," diye , vücudum sarılmanın verdiği sıkışma hissiyle gevşedi.

"Senin için çok endişelendim! Benden uzak duruyordun, bebeğim," dedi ve sesinin kahkaha mı yoksa gözyaşı mı olduğundan emin değildim.

"Lo," diye geri ittim, yüzüne bakarak. Gülümsüyordu ama aynı zamanda gözleri yaşlıydı. Kahretsin. "Lo, yemin ederim. Sadece *vurdu*. Hiçbir fikrim yoktu."

"Biliyorum," dedi nefes nefese ve başını sallayarak. "Sen şanslı olanlardan birisin, ha?"

"Umm. Bilmiyorum. Evet, göreceğiz." Kendimi şanslı hissetmiyordum. Sadece değişmişim. Ve bu değişim bazen heyecan verici, bazen de dehşet vericiydi.

Lola'nın gözleri yere düştü ve keşke bir çığlık atıp evet deseydim ve onun kadar heyecanlansaydım da bu ani omega geçişinin benim için boşa gittiğini düşünmeseydi. Gözleri omzumun üzerinden kaydı ve sonra büyüdü.

"Vay canına. Şimdiden toparlandın mı? Sen... Tanrım, Bebeğim şimdiden bir paketin mi var?" Lola yanımdan geçip demonte dairemi inceledi, kutular bantla kapatılmıştı ve terk edilmiş eşyaların olduğu torbalar kenara itilmişti.

"Sanırım öyle. Birini seçtim, evet," dedim, ayaklarım altımda dönüyor ve sonra tekrar dışarı çıkıyordu. "Merkez bugün onları çağırıyor."

Yeni sürümün haberi alacağı düşüncesiyle parfüm sıkmaya başladım ve kokusunu ben bile havada net bir şekilde alabiliyordum. Lola döndü, kaşları kalktı, burun delikleri açıldı. Ani ve gergin bir şekilde kıkırdadı.

"Kahretsin, bebeğim. Sıcaktan mı?"

"Sanırım yakında gelecek," dedim ve ne olduğunu anlamadan gözlerim dolmaya başladı.

Merkez, sıcaklığın beraberinde yüksek duyguları da getireceğini açıklamıştı. Ani değişikliklerle birlikte, muslukları düzenli olarak açıyordum. Lola sarktı ve bana döndü, beni kollarına aldı, bir an öncesinin tüm utangaçlığı bir betanın mükemmel bakımı altında geçti.

"Aww, bebeğim. Her şey yoluna girecek. Şimdi iyi olacak. Düşünsene, bütün o erkekler seninle ilgilenmek için kendilerini paralıyorlar. Tatlım, her şey çok güzel olacak."

"Biliyorum ama ... Lo, bunu söyleyerek eşeklik etmek istemem ama tayinimi beğendim. Çok kolaydı," diye sızlandım, kendimi

ona karşı.

Lola'nın kolları bana sıkıca sarıldı ve iç çekti. "İyi bir paket seçtin mi?"

Başımı salladım. O kadarından emindim ki, görüştüğüm üç kişiden hiçbiri benim için kötü olmazdı.

"O zaman harika olacak bebeğim," dedi Lola, yanakları parlak bir gülümsemeye doluydu. "Her şey bununla ilgili. O mükemmel aile."

Kalbim çarptı. Aile. Sevgiyle çevrili bir sürü ailesinin parçası olacaktım. Her zaman çocuk istemiştim, bunun benim için ileride olduğunu biliyordum ama bir alfa sürüsüyle bu çok büyük bir garantiydi. Muhtemelen doğum kontrolü yaptırmış olmam iyi bir şeydi.

Lola'nın gözyaşları benimkilerle aynı anda döküldü ve kollarımızı birbirimize doladık, bedenlerimiz keder, şok ve mutluluğun uyumuyla titriyordu. Ona beni yeni sürümle birlikte nerede bulabileceğini söylemek dilimin ucundaydı ama bu haberin bekleyebileceğine karar verdim. Sadece onunla kendim olarak biraz zaman geçirmek istiyordum. Omega meselesinin uzun süre aramızda kalacağından şüpheleniyordum ama birkaç saat daha her şeyi değiştirmeyecekmiş gibi davranacaktım.

"Toplanmana yardım etmemi ister misin?" Lola kulağıma hırıldadı.

Başımı salladım, çenem omzuna gömüldü. "Lütfen," diye mırıldandım.

Lola beni geriye itti, usulca güldü ve odaya dönmeden önce gözlerinin kenarındaki yaşları sildi. "Pekâlâ, bu tam bir karmaşa. Nereden başlayacağız?"

Güldüm ve başımı salladım. "Sorun şu , şu anda neye ihtiyacım olduğunu bile bilmiyorum."

Lola homurdandı ve bana bir el salladı. "Deli olma. Sen Şimdi bir şeye *ihtiyacım* yok. İstiyor musun? Sizin için getirirler."

Yutkundum. Belki de her şey farklı değilmiş gibi davranmak umduğumdan daha zor olacaktı.

İşimiz bittiğinde ter içinde kalmıştım, uzun kollu gömleğimi çıkarıp bağışladığım kanepenin üzerine bıraktım. İstedğim her şey, *bana* ait olan, benim kokumu taşıyan ve önemli hissettiren her şey kutulanmış ve kapının yanına yığılmıştı. Geri kalanlar odanın köşesine dizilmişti ve bağış yığını hayal edebileceğimden daha büyüktü.

"İşte bu kadar," dedi Lola, kutularına bakarak. "Sıradaki durak: çantan."

Tiştörtümün yakasıyla kendimi yelpazeledim ve serinlemek için camı açıp açamayacağımı merak ederek pencereye baktım. "Bir sonraki durak Merkez'e geri dönmek. Kur yarın başlıyor."

Lola içini çekti ve bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Sana ne hediye edecekler biliyor musun?"

Kur yapma, yani sürü alfalarının potansiyel omegalarına bakabileceklerini ve şefkatle bakabileceklerini kanıtlamak için hediyeler getirme süreci, ilişkinin kuşkulu olduğum adımlarından biriydi. Hediyeler yuva için ya da kızgınlık sırasında omega'nın bakımı içindi; ikramlar, yumuşak şeyler ve bir omega'nın çökmekte olan yaşamına rahat eklemeler.

Daha önce İngiliz Edebiyatı diploması olan yönsüz bir restoran hostesi olarak, ihtiyaçların isteklerden önce geldiği ve hatta ihtiyaçların ay sonunda daraltılması gerektiği anlayışıyla maaş çekine göre yaşadım. Lise beri Noel'de her zamanki kitap yığınının fazlasını almamıştım.

Kur yapmanın beni heyecanlandıran -heyecanlı ve endişeli- kısmı koku almaktı. Bu, alfalarımla dokunmak, kucaklaşmak, burun buruna gelmek anlamına geliyordu ve temas, Merkez'e geldiğimden beri eksikliğini hissettiğim bir şeydi.

"Hiçbir fikrim yok. Merkezin onlara doldurulmasına yardım ettiğim bir paket verdiğini biliyorum ama..."

"Muhtemelen pek yardımcı olamadın," dedi Lola başını sallayarak. Lola tanıdığım en büyük 'kişisel bakım' destekçilerinden biriydi. Tam da böyle bir şey için istediği hediyelerin çamaşır listesini ezberlemiş olurdu. Bana bakarken kaşlarını kaldırdı. "Ateşli misin, bebeğim?"

Homurdandım. "Birazcık. Bundan sonra kutuları taşımak zorunda kalmayacağıma sevindim."

Lola mırıldanarak başını salladı ve gözleri geçti. "Geç oluyor. Dışarı çıkıp işe koyulmalıyım. Ve sen de tüm yerleşik alfalar binaya gelmeden önce Merkez'e geri dönmelisin."

"Lola," diye fısıldadım, bakışlarını tekrar kendime çektim. "Ben... Ben özür dilerim."

"Tanrım, bebeğim, hayır," diye mırıldandı Lola, gözleri fal taşı gibi bir halde bana doğru koşarak. "Hayır. Üzülme. Senin adına çok mutluyum, gerçekten çok mutluyum. Dünyanın öbür *ucuna* kadar kıskanıyorum, evet. Ama *senin* adına mutluyum."

"Seni seviyorum Lo," dedim sırtarak ve bir kez daha ağlamamak için gözlerimi kırıştıtararak. Genelde böyle ağlayan biri değildim.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi ve beni sıkıca kavradı. Bana uzun bir süre sarıldı ve sonra sertleşti. "Um... tamam, yani kesinlikle hayır diyebilirsin. Elbette diyebilirsin. Ama şey... sweatshirt'ünü ödünç alabilir miyim?"

"Tabii, üşüdün mü?" Uzaklaşıp kanepeye geçerek ona bir şeyler .

Lola ofladı ve durduğu yerde kıpırdandı, burnu kırıştı. "Yani, ceketimi unutmuşum. Ama hayır, ben..." Ofladı ve gözlerini devirdi. "Boş . Berbat bir soru. Boktan bir arkadaş."

Oh. Ohhhhhh. Çok ısındıktan ve içine parfüm sıktıktan sonra terk ettiğim kazağım. Lola parfümümü istedi.

'Evet' demek dilimin ucundaydı -her zaman kıyafetlerimizi paylaşırdık- ama sonra endişelenmeye başladım. Yeni feromonlarım o kumaşın üzerindeydi. Lola kasıtlı olarak bir omega gibi davranırsa başı ciddi belaya girebilirdi. Bağlanmamış bir alfa tarafından da hedef alınabilirdi ama beta olduğunu hemen anlayabilirlerdi.

Ama tabii ki Lola alfaları *severdi*.

Feromonlarımın olduğu tişörtü ona vermem çok uygunsuz olurdu. Elbette, bir betanın bir omega arkadaşından küçük bir destek ödünç alması ilk kez olmazdı. Bu Lola'nın benden aldığı ilk şey bile olmayacaktı, gerçi o bir kazaydı. "Dikkatli olmalısın," dedim yavaşça ve Lola'nın gözleri kamaştı benimkine. Ayaklarım yerde kıpır kıpırdı.

kelimeler. "İşin bitince yıkayacaksın, değil mi?"

"Bebeğim, sen gerçekten-"

Yapmadım, ama Lola için... Yapmak istedim. Onun mutlu olmasını ve biraz eğlenmesini istedim.

"Güvende olacak mısın?" Ona uzatarak tekrar sordum.

Lola nefesini tuttu, kocaman bir sırtısla patlamamaya çalışırken yanakları pembeleşti. O kadar sert başını salladı ki kafasının düşeceğini sandım. "Yemin ederim. Bana tekrar mesaj atmak için beklemesen iyi olur, tamam mı?"

"Söz veriyorum," dedim. Oturma odamın ortasında buluştuk, kollarımız birbirimizin etrafında dönüyordu. Onu görmenin, etrafımı saran onca değişimin ortasında bildiğim dünyaya geri dönmenin ne kadar güzel olduğuna odaklanmaya çalıştım. Bunun yerine, kendimi kokumu bir başkasına teslim etme hissini bastırmaya zorlarken buldum. *Lola*'ydı. Bunu hak etmişti.

"Yakında görüşürüz, tamam mı?" diye sordu, yanağıma şapırtılı bir öpücük kondurdu ve sonra kocaman ve mutlu bir sırtısla sarılmaktan kurtuldu.

"Evet! Görüşürüz, Lolo," dedim.

Adımları kapıya doğru hızlıydı ve baş döndürücü bir enerji ve şapşal bir sırtısla el salladı. Kapıdan çıkarken güvenlik ona başıyla selam verdi ve onun uzaklaşmasını izlemek için başının seğirdiğini düşündüm. Lola'nın bu gece için benim kokumu biraz ödünç alması çok mu kötüydü? Üniversite birinci sınıftan beri arkadaştık. Bana restoranda ev sahipliği bile ayarlamıştı. Ona bir kereliğine birkaç feromon ... Şeytan İlmiği'ndeki geceyi düşünürsem iki kere.

Hayır, her şey girecekti. Gece boyunca ateşli bir alfa seksi yaşayacak ve dünyada en çok istediği şeyi nasıl elde etmek üzere olduğumu düşünmeyecekti. Bir paket.

Elimin tersini boğazıma götürdüm, cildim yanıyor ve kızarıyordu ve burada işimin bittiğini fark ettim. Bu küçük, eski Uptown apartmanında tek başıma iki buçuk yıl geçirdim ve bir günde toparlandım. Işıkları kapattım ve ceketimi askıdan indirdim, sarınmaktansa tenimde biraz kış ısırığını tercih edeceğime karar verdim. Ben çıktıktan sonra güvenlik ön kapımı arkamdan kilitledi.

"Bir katmanın eksik," dedi, sesi neredeyse robot gibi eşitti. Omuz silktim. "Toplanırken sıcak bastı. İyi olacağım."

Homurdandı ve başını salladı. "Hemen arabaya gitsek iyi olacak. Ateşinin yükseldiğine eminim."

Yolu gösterirken gözümü kırpiştirarak arkasından baktım. Bir betaya göre uzun boyluydu, ceketinin altında kalın bir boynu ve geniş omuzları vardı. Benim zevkime göre biraz bodurdu ve hafifçe eski bulaşık suyu kokuyordu.

"," dedim. İlk aşama ateşti.

Oh, bebeğim. Seni salak.

"Araba," diye seslendi beta ve ben de peşinden koştum, damarlarımdaki kanımın giderek kaynadığını hayal mi ediyordum yoksa gerçekten bu kadar güçlü mü geliyordu diye merak ediyordum.

Açık garaja ulaştığımızda, soğuk rüzgâr koridorlardan geçerken, paltomu çekiştirerek çılgınca titremeye başladım.

"Merkezi önceden arayacağım. Siz arkada dinlenin ve klima ya da ısıtma istediğinizde bana haber verin," dedi beta ve SUV'un arka koltuğunun yolcu tarafındaki kapısını açtı.

Arabaya bindim, camdan gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakarken topuklarım gergin bir şekilde yere çarpıyordu. Cebinden bir cep telefonu ve arabanın içinden duyamayacağım kadar alçak bir sesle konuştu. Sürücü tarafının dışında durdu, sırtı bana dönüktü, başı sallanıyordu ve kapıyı açmadan önce telefonu kapattı.

"Sürü bir saat önce seçiminizle ilgili bir telefon aldı. Merkez, şimdi sürünüze gitmek mi yoksa onların hazır olup sizi almasını beklemek mi istediğinizi bilmek istiyor. Tapp yuvayla ilgili endişelerden bahsetti mi?"

Bir süre sessizlikten ağzım açık, kelimeler kifayetsiz kaldı. Dışarıdaki buzsoğuktan, soğuk arabanın içinde yeniden terlemeye başlamıştım. Çok hızlıydı. Tüm bunlar *çok hızlıydı*. Geçen hafta beta olmuşum. Ya da en azından öyle olduğumu sanıyordum. Şimdi Merkez'in bana omega olmakla ilgili verdiği tüm bilgileri zar zor hatırlayabiliyordum. Ateş ilkti... Sırada ne vardı? Yuvalanma mı? Uyarılmanın başlaması? Ne kadar zaman sonra sızlanıp yabancılardan düşüm dilenecektim.

Büyüyen ateşin sisi arasında bir tavsiye göze çarptı.

Omegalar yüksek içgüdülere sahipti. Duyuları ortalamanın üzerinde bir seviyesinde çalışıyordu, ve beyinleri hesaplanmış tüm

bilgiyi bilinçaltı ama güvenilir içgüdülere dönüştürdüm. Seçtiğim paketin kokusunu seviyordum, ama bu sadece oda spreyi olarak hoşuma gitmeleriyle ilgili değildi, kimyasal yapılarının benimkine uygun olmasıyla ilgiliydi.

İçgüdülerini takip et bebeğim, diye düşündüm. Ama o anda düşüncelerim Yunus gibi geliyordu.

"Çantamı istiyorum, lütfen," dedim.

Betanın dudakları kıpırdadı. "Bir paket bar, geliyor."

İçimi çektim ve koltuğumda rahatladım. Yuva umurumda değildi. İzin verseler Jonah'ın ofisindeki kanepede kamp kurardım. Ya da şu bar kabinlerinden birinde.

Koku işaretleme. Düşündükçe ürperiyordum. Kur yapmayı atlayıp doğrudan sürümün beni kabul etmesine atlıyorduk. Onlara dokunacak, onlar tarafından dokunulacaktım. Seth'le tekrar kıvrılmayı dört gözle beklesem de, büyük olan Quincy tarafından kuşatılmayı hayal etmeme izin verdim. Ya da sessiz Ryan.

Tekrar iç çektim ve nefesim kesildi, hareket halindeki arabanın penceresinin dışındaki manzara biraz pusluydu. Az önce hızla atan kalbim yavaşlıyordu ve kendimi uykulu hissediyordum.

Bu doğru. Ateşle birlikte uyuşukluk da geldi.

Beta yine telefonla konuşuyordu, Merkez'le ya da Howlers'la belki.

Dudaklarım kıvrıldı ve yanımdaki pencereyi aralayarak gözlerimin kapanmasına izin verdim. Doğru seçimi yapmıştım, bundan şimdi her zamankinden daha çok emindim. Howlers'dan başka bir sürüyü seçmiş olsaydım, şimdi verdiğim karardan pişmanlık duyuyor olurdum. Bağlanmadan önce, eğer uyum doğru değilse fikrimizi değiştirmek için zamanımız olacaktı. Bir gün önce Merkez'de bir form doldurmuştum, önceden rızalarımı belirtmiştim - nelerden ve kimlerden rahat olduğumu, sadece kızışma sırasında çok fazla kendimden geçip kesinlikle her şey için yalvarmaya başlamam ihtimaline karşı. Tapp benim versiyonumun biraz sade olduğunu, sadece basit bir talimatlar dizisi olduğunu söylemişti: Ateş sırasında bağlanma istediğim her şeye izin var.

Açık uçlu olabilirdi ama kendime güveniyordum. Bu benim için bir paketti.

"Yolda olduğumuzu biliyorlar," dedi beta, muhtemelen bana.

Mırıldandım ve başımı salladım ama göz kapaklarım çok ağırdı.

Bebek

"Hey, kıymetlim. Seni tuttum, tamam mı?"

Mızmızlandım ve etrafımda buna karşılık birkaç yumuşak gümbürtü yankılandı. Seth'in kucağında titredim ve sonra limonlar, elmalı turta, kahve, orman, güneş ışığı ve güller sararken sakinleştim.

"O iyi mi?"

"Sıcak. Sıcak. Bu normal, değil mi?"

"Biliyorsam ne olayım."

"110'un altında olduğu sürece güvende."

"1-10 mu?"

"Öyle dedim, evet. Sıcaklığın başlangıcındaki omegalar için bu güvenli. Daha yükseğe ve bir doktor çağıralım."

Bir kapı gıcırdadı ve alçak bir ısıklık sesi duyuldu. "Kahretsin, Bombacı. Burası temiz."

"Çünkü hiçbirinizi davet ." "Onu yatağa koy."

Şilte yumuşaktı ve Seth beni bir yastık yuvası gibi hissettiren şeyin içine yatırırken kıpırdandım. Yumruklarım deri üzerinde sıkıştı ve yumuşak kahkahalar yanağımı öptü.

"Sanırım en sevdiğinin kim olduğunu biliyoruz."

"Siktir git Bomber, sen bir alfa bile değilsin," ama bu sözler mizahla söylenmişti.

"Evet, ama güzel olduğum kesin."

"Onu kokuyla işaretlemeliyiz." Sesleri seçmeye başlamıştım ve bunun Mackenzie olduğundan oldukça emindim.

Jonah keskin bir sesle, "Onun rızası olmadan olmaz," dedi.

"Alınma Prez ama o formu gördün. Onay *verdi*."

"Onun istemesine bağlı," diye ısrar etti Jonah.

Gözlerimi zorla açtım ve üzerimde gezinen alfalar dondu kaldı. Başımı yana eğdim ve Seth karşımdaydı, karanlık gri bir odada temiz bir yatakta beni kucaklarken sıcak bir gülümseme vardı.

"Hey, kıymetlim," dedi.

"Hey." Sesim çatallaşıyordu. Başımı hâlâ kocaman gözlerle bana bakan alfalara çevirdim ve Seth'in biraz yardımıyla ayağa kalktım. Jonah en yakınımdaydı, yatağın kenarında, diğer yanımda oturuyordu. Kollarımı ona doğru uzattım ve bedenim ağırlaştı. Tüm konuşmayı yapamayacak, merhaba diyemeyecek, ani gelişimin ve yaklaşan sıcaklığın garipliğiyle yüzleşemeyecek kadar yorgundum. Sadece tek bir nedenden dolayı uyanmıştım. Jonah'a "Lütfen," dedim.

Vücudu titredi ve sonra sağında duran Quincy onu öne doğru omuzladı. Jonah içini çekti ve beni hiç zorlamadan kollarına alarak kucağına sürükledi. Yüzümü çenesinin altındaki kirli sakala bastırıp kollarımı omzuna doladığımda tüylerim diken diken oldu. Avuç içleri başımın üstünden sırtıma, oradan da belime kadar iniyor ve mırıltısı duyulmaya başlayana kadar sabit bir ritimle tekrar yukarı çıkıyordu. Tutuşunun çemberinde geriye yaslandım, içimden bir sıcaklık ve tatlılık dalgası geçerken gözlerim tekrar kapanmaya başladı. Jonah bu daveti kabul etti, yanaklarım ve çenem benimkilere sokuldu, şakaklarım birbirine bastırıldı. Boğazıma, omuzlarıma doğru ilerledi ve sonra öne doğru eğilerek beni yastıklara geri yatırdı, köprücük kemiğim boyunca dürtmeye ve işaretlemeye devam etti. Ellerimden biri omzundan kaymaya başladı ve bileğimi ağzına doğru çekerek yakaladı. Dudakları o noktanın üzerinde gezinirken gözlerimi açtım ve sıkı omuzlarındaki mücadeleyi gördüm. Bakışları benimkilerle buluştuğunda dili dışarı fırladı, nabzımın üzerinde daireler çizdi ve ben inleyerek yatağa doğru yumuşadım ve odadan toplu, memnun bir mırıltı yükseldi.

Quincy, "Şunun kokusunu alsana," diye mırıldandı.

Jonah ben iyice eriyene kadar nabzımı emdi ve sonra elimi tekrar göğsümün üzerine koyup saçlarımı alnımdan geriye doğru itti.

"Peki hepimiz bunu yapabilecek miyiz?" diye sordu biri. Plaj Günü olduğundan oldukça emindim.

Mackenzie, "Bu süreç onun sakinleşmesine yardımcı olmalı, vücudunun organize ettiği çağrı ve tepkilerin bir kısmını dengelemeli," dedi. Dudaklarım kıvrıldı. Araştırma yapıyormuş. Bu çok hoştu.

"Uyuyor musun, bebeğim?" Jonah mırıldandı.

"Yakın," dedim, dudaklarım zar zor kıpırdıyordu. "Sanjay nerede?" Sesim kesik kesik çıktı.

"Saklanıyor," diye cevap verdi Seth. "Onu sana getirmemi ister misin?"

"Sen kal," dedim, parmaklarını çarşafın arasında bulup benimkilere dolayarak. "O sonra gelebilir. Ryan?"

Bir süre sessizlik oldu, neredeyse tekrar uykuya dalacaktım. Sonra yatak sarktı ve yumuşak bir el Seth'in yanında kalçama indi.

"Al."

"Buraya gel."

Bedenler yer değiştirdi ve Ryan'ın dudaklarını birbirine bastırarak yaklaştığını görece kadar gözümü kırptım. Alnı benimkine yaslandı, burunları birbirine değiyordu, dudakları kapalıydı ama birbirlerine sürtünüyorlardı. Ben iç çektim, o hırladı ya da mırladı ve başı Jonah'ın işaretlediği boğazımın karşı tarafına kaydı. Nabzımdaki öpücüğü ve dişlerin donuk, dikkatli çiziklerini hissettim ve tekrar inledim, ona yaklaşmaya çalıştım ama güç bulamadım.

Odada yankılanan muhtaç bir mırıltı vardı ve aniden ışık gibi sönmüştüm.

Seth'in yanına kıvrılmış, yeni alfalarımın koktuğu yastıklarla çevrili bir şekilde uyandım. Hem de on iki tanesi birden. Yastıkların içinde yüzüyordum. Seth'in gözleri tavandaydı, sabah ışığı buzlu pencerelerden içeri süzülüyordu. Gün ışığında, oda daha çok

Griden çok maviydi ve duvarlarda daha önce fark etmediğim birkaç soyulmuş konser posterı vardı.

Seth sıkılmasa da düşüncelere dalmış görünüyordu ve ben de uzanıp işaret parmağımı çenesindeki koyu renkli kirli sakalın gölgesinde gezdirerek gözlerini kendime çektim.

"Günaydın, kıymetlim."

Kıpırdandım ve gülümsememe karşı koymaya çalıştım ama tamamen başarısız oldum. "Günaydın. Diğerleri nerede?"

Yuvarlandı, kollarını bana doladı ve bacaklarımız birbirine dolanarak yan yatana kadar birbirimize baktık. "Jonah kurallara çok bağılı. Sürünün sana sıcaklar bastırmadan önce kur yapamaması onu rahatsız ediyor, bu yüzden işlerin yavaş ilerlemesini sağlamaya çalışıyor. Sorun olur mu?"

Hâlâ sıcak hissediyordum ama gecenin kavurucu sıcaklığı gibi değildi ve şimdi bu sıcaklığın bir kısmı kız gibi heyecanlı görünüyordu. "Bu çok iyi. Yine de buzul hızına ihtiyacım yok."

Seth'in gözlerinde kahkaha vardı ve başını salladı. "İçimden bir ses bir şey istediğinde Jonah'ın hayır diyemeyeceğini söylüyor. Diğerlerini hizada tutmak için elinden geleni yapacaktır ama emirlerini beğenmezsen dinleyecektir."

"Tamam." Seth'e daha da yaklaştım, ta ki benimkiler kesişmeden onun gözlerine bakamayana kadar. Elleri sırtımda gezinirken ağızımdan titreyen ve iç çeken mutlu bir omega iniltisi çıktı.

"Emirlerimin ne olduğunu bilmek ister misin?" diye sordu ve ben de hemen başımı salladım. "Ben de istediğim sürece istediğin her şeyi yapmak."

Gülümsedim, damarlarımda sıcaklık yükseldi. "Bunlar iyi emirler."

"Onları sevdim."

"Buna bir öpücük de dahil mi?" Soru kasıtlı olmadan ağızımdan kaçtı.

Seth doğrulunca ben de sırt üstü yuvarlandım. Saçları dağınık ve gevşekti, sadece kulaklarına değecek kadar uzundu ve bana sırtırken gözlerinin içine düşüyordu. "Kıymetlim, bu paketin hakkını gerçekten vereceksin," dedi ve ben ne demek istediğini sormadan devam etti, "Evet, buna bir öpücük de dahil."

Ben daha hazır olmadan dudaklarını alt dudaklarımın etrafına doladı ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. İçimi çektim ve kıpırdandım, kollarımla onu sararak kendime çektim ve sonra gerçek bir öpüşme oldu, ikimiz de birbirimize sarılıp hareket ettik. Dizleri ve keşke bunu değiştirmenin bir yolunu düşünseydim, onun kalçalarımın arasına yerleştiğini hissetseydim, ama öpücük yeterince tatlı bir dikkat dağıtıcıydı. Teninde hâlâ Jonah'ın izleri vardı, benim de vardı ve ben dudaklarının kenarını yalarken bir alfa gibi mırıldamadı ama bir erkek gibi inledi.

Başka ne isteyebileceğimi görmeye hazırlanıyordum ki binanın bir yerinde bir kapı duvarları sarsacak kadar sert bir şekilde çarptı ve Seth'le ben oradan uzaklaştık.

Yüzünü buruşturdu, dizlerinin üzerinde geriye doğru kaydı ve yumuşak bir uyku pantolonunun içinde kendini ayarladı. ", gidip onlara söyleyeceğim." "Kime soracaksın?" Pencereden sabahın geç saatleri gibi görünüyordu ve kimsenin benim için parmak ucunda yürümesine gerek görmüyordum. Uyanıktım.

Her neyse.

Ama Seth'in yüzünü buruşturması farklı bir hikâye anlatıyordu. "Sadece uh- şey, kulüp... bilirsin, çünkü sürüyü seçtiğin haberini daha dün gece aldık ve... Bebeğim, bekle."

Yarı sinirli yarı eğlenmiş bir halde yataktan fırladım. Üzerimde hâlâ bir gün önceki kıyafetlerim vardı, kendimi biraz kirli ve yağlı hissediyordum ama bu bekleyebilirdi.

"Sadece merak ediyorum ve açıklaman çok uzun sürüyor," yatak odasının kapısına yöneldim.

Seth benden önce davranarak çerçeveye yayıldı ve kafamın arkasında küçük bir uyarı zili çaldı.

"Burası tatlı kıçlar kulübü," diye ağzından kaçırdı, yeşil gözleri kocaman açılmıştı. "Tatlı ne?"

"Um... kulüp...

kızlar." Oh. *Ohhh*.

Ellerini önünde kavuşturmuş, kendi duyurusunun önüne geçmeye çalışıyordu. "Ama dürüst olmak gerekirse, siz buraya geldiğinizde gitmeleri gerektiğini biliyorduk. İşler biraz hızlandı. Çoktan gitmiş olmaları gerekirdi, ama bu sıcakta-"

"Gitti mi?" Çenem düştü. "Aman Tanrım, Seth, bu kadınları *evlerinden* mi atıyorsun?!"

"I...?" Kafası karışmış görünüyordu, kollarını indirmiş ve sanki cevabı gerçekten bilmiyormuş gibi başını öne eğmişti. Kafa karışıklığından faydalandım ve onu iterek geçtim. Daire açıkça ona aitti, Jonah ve onun izleri birbirine karışmıştı ve ayrıca yakın zamanda ciddi bir şekilde temizlenmişti, öyle ki en güçlü koku hafif bir hijyen kokusuydu. Düzen açıktı, yerde yıpranmış halı ve köşedeki mini mutfakta fayans vardı. Yönümü bulmam ve oturma odasından çıkıp koridora açılan kapıyı bulmam bir anımı aldı. Dışarı adımımı attığımda Seth bana yetişti.

"Bebeğim, kıymetlim, bekle-"

Koridorda, omuzlarında çantalar, kollarında kutular, gözleri kızarmış bir kadın kalabalığı merdivenlerden iniyor ve kapılardan çıkıyordu. Birbirimizi gördüğümüzde hepimiz donup kaldık.

" etme," diye tersledi biri, uzun boylu, sarışın ve güzeldi, modellerde işe yarayan ama benim gibi yuvarlak yüzlü kızlarda asla işe yaramayan türden sertti. Çenesi bana doğru çıkıktı ve bunu mideme inen bir yumruk gibi hissettim. "Bir dakika içinde yolunuzdan çekileceğiz."

"Bu kadar yüksek sesle konuşmaya ne gerek var- Kahretsin, Bebeğim," diye nefes aldı Jonah, birinci kat merdivenlerinden basamakları tepinerek çıkarken. Tatlı popolara baktı -ah, ne korkunç bir isim- ama uzun süre bakmadı. "Açıklayabilirim."

"Onları musun?" Ben sordum.

"Elbette," diye cevap verdi ve sonra yüzümün şoktan öfkeye geçişini izlerken sustu.

"Sizin derdiniz ne beyler? Bir grup kadını öylece *sokağa* atamazsınız. Nereye gidecekler ki? Tanrı aşkına burada yaşıyorlardı!"

Koridordan aşağıya, en üst basamakta beni bekleyen, çenesi gevşek ve gözleri şaşkınlıkla yuvarlak Jonah'a doğru hışımla ilerliyordum. Etrafımda daire kapıları açılıyor, alfalarım gösteriyi izlemek için dışarı çıkıyorlardı. Jeff kadınlardan birinin arkasından çıktı, gözleri benim patlamamdan daha az şok olmuş ve daha dikkatli bakıyordu.

"Bu kadar hızlı yapmaya çalışmıyorduk," diye mırıldandı Jonah ona ulaştığımda, başımın üzerinden kadınlara bakarken gözleri doldu. "Daha fazla zamanımız olsaydı onlara gidecek bir yer bulurdum."

"Neden burada kalamıyorlar?" kadınlardan birinin hıçkırarak yumuşak bir nefes aldığını duyarak sordum.

"I-uh-well..." Jonah'nın ağzından ses çıkmadı.

"Çünkü bunu yapmamızı istemezsiniz," dedi az önceki sarışın.

Yüzümü ona döndüm. Kutusunu yere bırakmış, çantasını üstüne koymuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kalçasını yana eğmişti.

"Neden istemeyeyim ki?" Onun duruşunu taklit ederek sordum.

"Emmy," dedi Jeff alçak bir sesle.

Sırıttı. "Çünkü alfalarınızı beceriyoruz," dedi.

Gözlerimi kırptım ve diğer kadınlardan biri, benim yaşlarımda, geniş dudaklı ve dolgun kalçalı, tatlı görünümlü bir kadın konuştu. "Bazılarımız barın etrafında çalışıyor. Ya da dükkanlarda. Temizlik de yapıyoruz."

"Elbette," dedi Emmy, gözlerini bana dikerek. "Ve bazen alfaları beceriyoruz." Jonah homurdandı ve o da gözlerini devirdi. "O değil tabii ki. Onun zaten bir betası var." Sanki buna da şaşırmam gerekiyormuş gibi kinle söyledi.

Ona doğru ilerledim ve yaklaştıkça kokusunu daha çok alabiliyordum. Emmy'nin üzerinde Jeff'in ağır karameli vardı. Tatlı olanda Steve'in meyan kökü vardı. Hatta bir tanesinde Cole'un kumsal ve vanilyası olduğu çok açıktı. Ve tamam, bu üzerimde biraz huzursuz hissettirdi ama kıza tıslamak ya da onu kovmak istemedim.

"Koku meselesi, değil mi? Beni rahatsız etmesi mi gerekiyor?" diye sordum.

Emmy'nin kaşları birbirine yaklaştı ve dudakları büzüldü ama cevap vermedi. Tam önünde derin bir nefes aldım, yüzüm onunkine dönüktü ve sonra yavaşça tekrar verdim. Hâlâ kendim gibi hissediyordum, sakindim ve omega 'hırçın öfke' içinde değildim ve bu gerçek bir rahatlamaydı.

"Benim alfalarım gibi kokuyorsunuz," dedim kadınları gözden geçirirken. Yedi taneydiler ve bu da tahminlerimi doğruluyordu. Beach Day dışında hiçbirisi kendim için arzuladığım bir alfanın kokusunu taşımıyordu. Bu da gizli, özel bir sırrımı doğruluyordu.

Daha sonra inceleyeceğimi tahmin ediyorum. "Bu da bana kalırsa benim sürüm gibi koktuğun anlamına geliyor."

Emmy'nin sert ifadesi kırıldı ve bir an için bana Lola'yı hatırlattı, açık ve umutlu, sadece ait olmak istiyordu. Ondan uzaklaştım ve salonda toplanmış olan alfalarla yüzleştım. Quincy ve Mackenzie gibi bazıları bana odaklanmıştı. Brody, Roger ve Steve gibi diğerleri ise nefeslerini tutmuş ve gözlerini betalara dikmiş gibiydiler. Jonah'ın bakışlarını buldum.

"Bu sürüyü ben seçtim ve bunun arkasındayım. Ama şu an için bağlanmadım ve buradaki her alfayla da bağlanmayacağımdan eminim. Benim hatırım için bu kadınları dışarı atmaya cüret etmeyin."

"Tamamdır," dedi Jonah, sesi sertti.

"Güzel. Hâlâ bunu planladığın için kırgınsın." Omuzlarım çöktü ve öfkemden sonra yorgunluğum tekrar ortaya çıktı. Koridorun sonunda Seth kapısına yaslanmış, elini kahkahasını bastırmak için kaldırmıştı. Elimi gevşek bir hareketle havada gezdirdim. "Tamam. Omega dışarı."

Quincy homurdanarak başını salladı ve Jeff'in tekrar homurdandığını duydum.

"Küçük kız, ben ne dedim?"

"Ama baba," diye fısıldadı Emmy.

"Buraya gel."

Pekala o zaman. Emmy ve Jeff arasında bir *şeyler* vardı ve ben buna engel olmadığım için mutluydum.

Jonah beni salonun ortasında karşıladı ve çenemi ona doğru kaldırdım. "Çok iyi bir omega olamayacağım," diye onu uyardım. "Aklıma gelen birkaç kelime daha var."

"Onları duyacağım," dedi. En azından kırgın görünmüyordu ama kesinlikle utangaç da değildi. "Sen mükemmel bir omega'sın," diye ekledi ve övgü karşısında ne kadar çabuk erimek istediğimi görünce sinirlendim. "Senin çözümünü tercih ederim, bilgin olsun."

"Güzel," dedim tekrar, bir kaşımı kaldırdım ve dudakları gülümseyerek kıpırdadığında bunun beni yumuşatmamasını diledim.

"Yeni bir omega getirdiklerinde alfa sürüleri için pek çok tavsiye var" dedi.

Seth hakkında daha önce yaptığımız konuşmayı düşündüm ve başımı salladım. "Betaları atmak gibi mi?"

"Omega'nın nasıl hissedeceğini öğrenene kadar."

"Peki... ihtiyatlı davranalım ve bir dahaki sefere yeniden yapılandırmaya gitmeden önce bana nasıl hissedeceğimi soralım, olur mu?"

"Evet," dedi Jonah. O sıcak bakışını takınmıştı ve ben de ya göz temasını kesmesini ya da bana dokunmasını diledim. Sonra eli uzanıp boynumu kavradı ve dileğimin gerçekleşmesi son derece tehlikeli bir şey gibi göründü. "Kutularınız az önce geldi. Nereye koymamı istersin?"

Nerede olmama izin vardı? İnsanların apartmanlardan atılmasının sebebi olmak istemiyordum. Ayaklarım altımda kaydı ve gözleri hareketi yakaladı. Tekrar Seth'e baktı ve başını bize doğru salladı, böylece beta koşarak yanımıza geldi.

Jonah, "Bomber, ona hangi dairede yaşadığını söyle," dedi.

"Onun," dedi Seth bana, Jonah'yı göstererek.

Jonah, "Dün gece kaldığın yeri kendine saklamak istiyorsan, orası senindir," dedi. "Başka bir yer tek yapman gereken söylemek."

"Ben... Bu," Jonah'a bakarken kelimeleri çiğnedim, burnum kırıışmıştı. "Dün geceki yer sanırım."

"Tahmin ettin mi?"

"Ben sadece... orada tek başıma mı olacağım? Sanki kendi dairemmiş gibi ya da..."

Seth bir adım öne çıkarak kolunu belime doladı ve dikkatimi çekti. "Yalnız mı kalmak istersin yoksa arkadaş mı istersin, kıymetlim?"

"Şirket," dedim hemen.

"Sorun olmaz," diye cevap verdi Jonah. Eğildi ve ben de parmak uçlarıma yükseldim, yanağının şakağıma değmesini yakaladım, yükseldim ve bir öpücük çalmayı umdum. "Seth ne zaman ihtiyacın olursa yanında olacak."

Dudakları şakağıma değdiğinde kaşlarımı çattım ve Jonah'nın omzunun üzerinden Seth'le göz göze geldim. Alfa'sına kızgın ama

Konuşup esnemeye başladığımda ikisi de beni yatak odasına geri götürmeye başladılar.

Seth, "Gel ve biraz daha dinlen, biz de kutularla ilgilenelim," dedi.

Jonah, "Şef Emmy'yle işini bitirdikten sonra ona öğle yemeği hazırlatırım," diye düzeltti. Şef Jeff olmalıydı.

"Ekip isimlerinizi mi yoksa gerçek isimlerinizi mi tercih edersiniz?" diye sordum. "Sen bize ne demek istersen bebeğim," dedi Jonah.

Tekrar kaşlarımı çattım ve sonra Seth beni daireye götürürken Jonah da merdivenlere geri dönüyordu. Jonah'a kötü bir omega olacağımı söylemiştim. Alfalarımınla anlaşmazlığa ayağımı yere basmayı planlıyordum. Omurgamın güçlü kalmasını istiyordum, onların emredici etkisi altında ezilmek istemiyordum. Ama düşünmek zorunda kalmak istemediğimi fark başladığım bazı şeyler vardı. Belki de içimde düşündüğümden biraz daha fazla omega vardı. Jonah'a bir soru sorduğumda, örneğin isimleri hakkında, seçim yapmak zorunda kalmak istemiyordum. Ne duymak isterlerdi? Önünde kişisel isimlerimi söylememem gereken insanlar mıydı?

Ve bundan da öte, sürümü seçtikten ve kızıışmaya başladıktan sonra neden lanet alfalarımın herhangisi biriyle bu kadar az yüz yüze görüştüğümü merak ediyordum.

Bombacı

KISA bir uyku ve ögle yemeğinden sonra, huysuz bir Bebeği kutularıyla baş başa bıraktım. Onu neyin tam olarak emin , sadece eşyalarını nereye koymamı istediğini soruyordum ki sonunda "Kendim hallederim, teşekkürler!" diye çıkıştı. Böylece bir öpücük ve birkaç dokunuşla, omuzları rahatsız edici gergin düğümden kurtulana kadar kulübe doğru yola çıktım.

Sürü toplanıyordu, barın açılmasına bir saat vardı. İçeri girdiğimde Scorch başıyla onayladı.

"O nasıl?"

"Biraz... huysuz," dedim elimi sallayarak.

Kaşlarını çattı ve diğerleri bizi izledi. "Hâlâ mı? Betalar hakkında mı?"

Omuz silktilim. "Dürüst olmak gerekirse henüz emin değilim. Bookstan araştırmasını isteyeyim dedim. Belki de bir sıcaklık ?"

Books, Babynin tanıdığı adıyla Mackenzie, bu söz üzerine başını salladı ve araştırmasına başlamak için telefonunu çıkardı.

"Bomber ne zaman mola verecek ve biz alfalardan birinin devreye girip küçük parçayla ilgilenmesine izin vereceksin?" Cole sordu.

Alfa'ya kaşlarımı çatarak baktım, Scorch'un bana katıldığını görünce rahatlamıştım. Cole, ya da boktan siyah kalbi için Coal, bisiklet kullanmakta çok iyiydi ve zor durumlarda akıllı bir adamdı. O da bir kardeşti, sürünün bir parçasıydı, ekibin bir parçasıydı. Ayrıca bir tür sik kafalıydı. Baby bir beta olarak benim için alfalar için taşıdığı önemi taşımıyor olabilirdi ama ben zaten ona bağlanma yolunda ilerliyordum ve

Coal'un onu bağlamasını isteyip istemediğim konusunda biraz kararsızdım. Onun için en iyisi bu olabilirdi, ama Coal kulübün başkan yardımcısının bir beta olduğu konusunda kafasını kıcından çıkarmadığı sürece benim için gerilim yaratacaktı.

"Sizden birini sorduğunda. *İsmiyle*," dedi Jonah, gözlerini ona dikerek. "Onu koridorda duydunuz. Bu, peşinden koşmamıza ya da onu ikna etmemize ihtiyaç duyan bir omega değil. Aklından geçeni söyleyebilir ve söylediğinde de *dinlemenizi* beklerim. Eğer içinizden birini onu hoşlanmadığı bir şeye zorlarken, sinirlendirirken ya da mızımızlanırken yakalarsam, aramızda kelimelerden daha fazlası olur."

Books, "Alfalar ve omegalar uyuşuyor çünkü omegalar sunduğumuz yapıda gelişiyor," diye seslendi.

Jonah hırlamaya başladı ve ben de o hırlamaya başlamadan önce karnına dirsek attım. "Sürünü dinle," diye mırıldandım. Yaratabilecekleri sorunları tahmin etmek için bile olsa onları dinleyin.

"Books sözlerine şöyle devam etti: "Biz istiyoruz diye ona istemediği şeyler için baskı yapalım demiyorum. "Sadece ihtiyaçlarının karşılanması için fırsatlar sunmamız ya da inisiyatif almamız gereken zamanlar olabilir. Alışık olmadığı bir durumdadır ve seçenekleri sınırlamak ya da bir kılavuz sunmak kendisini daha güvende hissetmesini sağlayabilir."

Dairenin nasıl düzenlenmesini istediğine dair düzinelerce soru sorarken Baby'nin yukarıdaki ruh halini düşünerek yutkundum. Acaba Scorch da aynısını yapar mıydı, yoksa her şeyi mantıklı olduğunu düşündüğü yerlere mi koyardı ve Baby onun için yarattığı sorunların üstesinden gelebilir miydi?

Scorch bana baktı, sessizce Books'un endişesi hakkında ne düşündüğümü sordu, ben de usulca başımı salladım.

"Başlangıçta kendi adına konuşabileceği varsayımıyla hareket etmek istiyorum, ama evet, ne demek istediğini anlıyorum. Eğer mutlu görünmüyorsa, o zaman yanlış yaptığımızı anlarız. Önemli olan mutlu olması, değil mi?"

Çocukların çoğu alkışlayarak onayladı, Coal bile ilk kez alaycı bir şekilde değil de memnun görünüyordu. İlk konuşan Dusty oldu.

"Bana ve tatlı kıcıma, Candy'ye aldırış etmiyorsa, ben de otoriter bir omega'ya hiç aldırmam."

Scorch bile güldü ve ensesini ovuşturdu. "Doğru. Hanımlarınızdan görebileceğiniz soğuk omuzlar için özür dilerim. Gerekirse suçu bana atın."

"Oh, ben yaptım!" Dusty bağırdı.

Scorch sırtarak onu tersledi. "Ne olursa olsun, bu işin çözülmesine . Ayrıca siz bazılarının tatlı omega'mıza bulaşmadığını duyduğuma da sevindim."

Diğerlerinin kaçının Başkanlarının bu espriyi yaparken biraz rahatsız olduğunu, yüzünü biraz buruşturduğunu görebildiğini merak ediyordum ama bu espri kahkahaları ve moralleri yükseltti.

"Bar gitmeye hazır mı?" Toplantı dağılırken Scorch'a sordum.

Başını salladı ve etrafına bakındı. "Ona geri dönmelisin." "Bence sen gitmelisin," dedim ve eğlenerek onu izledim. öneriyle sertleşti. Koca alfa, küçük tatlı bir omega'dan korkuyor.

"Bilmiyorum..."

"Kitaplar yanlış değildir, bilirsiniz. Bilim ya da değil. O tüm bunlar için yeni. Atamasında bile." Sırtımı diğerlerine dönerek ve sesimi alçaltarak konuşmamızın sadece ikimiz arasında kalmasını sağladım. "Evet, benden hoşlanıyor. Ve evet, benim yanımda rahat. Ama siz ne düşünürseniz düşünün, o bu sürüyü, içindeki alfaların hayatında çok önemli insanlar olacağını bilerek seçti. Ve hiçbirinizle neredeyse hiç vakit geçirmedim."

"Onu korkutmak istemiyorum," dedi Scorch, fısıltıya yakın bir sesle ve son hızla. Yine de kelimeleri yakaladım. Gözleri benimkilere kaydı ve sonra tekrar uzaklaştı. "Çok güçlü ve boktan geliyor."

. "Sen onun alfasısın, oyunun adı bu."

"Şimdilik." Ben cevap veremedim başını salladı ve geri çekilmeye başladı. "Yine de haklısın. Gidip onunla oturacağım. Kur hediyesini zaten daireye koymuştum."

Scorch bazen bana akıl tutulması yaşatabiliyordu. Baby'ye kur yapma şansımız olduğunu daha dün öğrenmiştik ve bir saat sonra bize doğru yola çıktı. Yani ya Scorch son yirmi dört saat içinde bir kur hediyesi bulmak için bir dakika çalışmıştı

Ben fark etmeden değil- ya da sürü daha seçildiğini bilmeden bir tane hazırlamıştı. Ve o salak hl Baby'nin bizi bir kurşun gibi atlatmasını bekliyormuş gibi konuşuyordu. Dün gece Baby'nin ona sanki o bir güneş, kendisi de bir iekmiş gibi açıldığını gördükten sonra, Baby'nin biz pisliklerin üzerine iyice yerleştiğinden emindim.

Tanrı aşkına Green'i severdi.

Green-Ryan, onun bildiği adıyla- tanıdığım en adam değildi, ama kesinlikle birlikte takılması en kolay kişi de değildi. Kuşkusuz sadık ve bir tür dahi olan Green, ruh halindeyken buzbir hıyardı.

"Hey," diye seslendim Scorch gitmeden önce. "Sanırım eşyalarının dairede nereye gittiğini bulmaya çalışmaktan bıktı. Belki başlangıç olarak biraz devralabilirsin," diye önerdim, nsezimle hareket ederek. Eğer yanılıyorsam ve Scorch'un içeri dalması Baby'yi kızdıracaksa... o benden daha iyiydi.

Başını salladı, kaşları ciddi düşüncelerle çatılmıştı ve ben gülme isteğime karşı koydum. Alfa ve omega g dinamikleri boktan bir gösteriydi. Bu durumda, en ön sırada aldığım için mutluydum.

Bebek

Seth'in -tırnak içinde- *yeni* dairesindeki kanepede oturmuş, kucağıma bir battaniye sermiş, Jonah'ın kaşlarını çatarak yaptığım, üzerinde "Otur Kışının Üstüne ve Sakinleş" yazan ve bir kar yığınının üzerinde gülen suratlar takmış bir grup buz küpünün bulunduğu beceriksizce yapılmış bir kanaviçe çalışmasını incelemesini izliyordum. Jonah ciddi bir şekilde sonra mutfak tezgâhına koyduğu bir çekiç ve çivi aldı ve çerçevelenmiş kanaviçe çalışmasını ön kapı ile kanepeler arasındaki duvarda açık bir noktaya taşıdı.

"İyi mi?" diye sordu, beni kontrol ederken. "Mükemmel."

Başını salladı ve ben de sırtarak çiviye çakışını ve çalışmamı asışını izledim. Bitirdiğinde arkasına yaslandı, dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve bir kıkırdama kaçtı. "Bunu sevdim. Barda bir tane gerekebilir."

"Bunu gerçekleştirebilirim," dedim, koltuğumda dikleşerek. Gözlerinin kenarları kırıştı ve kutumdan başka bir eşya çıkarmak için döndü. İş ufak tefek şeylere kadar indirmiştik ve onu çalışırken izlemek ne kadar rahatlatıcı olsa da, kendimi yerleşmiş hissediyordum ve izlemekten daha fazlasını yapma havasıydım. "Hey."

Odanın ortasında durdu ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. Devam etmemi beklerken yerimde hafifçe kıpırdandım. Sormak neden zor gelmişti? Hiçbir zaman *çok* açık sözlü biri olmamıştım ama arada Lola'nın baş döndürücü cesaretinden biraz bulabilseydim yardımı olurdu.

"Neye ihtiyacın var, bebeğim?" Jonah sordu.

"Umm... şirket," dedim ve battaniyeyi yana atarak yanımdaki yeri gösterdim.

Bir an için beni reddedeceğini ya da bir bahane uyduracağını düşündüm, o kadar ürkmüş görünüyordu ki. Sonra tüm vücudu şişmiş gibiydi ve odanın öbür ucuna doğru koştu, teklif ettiğim koltuğa oturdu ve sonra beni kucağına aldı, kollarını sıkıca bana doladı. Zihinsel olarak irkildim. Ama onun dışında, doğrudan göğsüne yaslanarak eridim, kocaman bir iç çekişle tepeden tırnağa ürperdim.

"İyi mi?" diye sordu, ses tonunda mırıldanma başlangıcı olduğundan şüphelendiğim fazladan bir gürleme vardı.

"Mükemmel," dedim, daha önce söylediklerimin bir yankısı olarak.

Mırıltısı kulağımın dibinde sert göğsünü çınlatıyordu. Gülümsememi, giydiği deri yeleğe ve kesimine sakladım.

"Bir sürünün içinde mi büyüdün, bebeğim?" diye sordu. Başımı salladım. "Beta ebeveynler. Sen?"

Biraz daha mırıldandı ve sonra sesi boğazını temizleyerek kesildi. "Evet. Bunun gibi bir tane."

Yanağımın içini çiğnedim. "Bir omega ile mi?"

Parmakları kalçamda sıkılaştı ve sonra gevşedi. Arkama yaslandım ve başını arkaya eğmiş, gözleriyle dairenin tavanını tararken buldum. "Annem bir omega idi. Ama fazla kalmadı."

Soluğum yakalayamadan ağızımdan kaçtı ve Jonah'nın kucağında iki büklüm oldum, kalçalarını kavradım ve ellerimi omuzlarına koyarak bakışlarımla buluşmasını bekledim. "Bağlanmamışlar mıydı?"

Jonah başını salladı ve ofladı, çenesi burunlarımız birbirine sadece birkaç santim yaklaşıp kadar aşağı eğildi. "Babam kulübün başkanıydı ve hiçbir şeye kalmak istememenin, etiketlenmenin nasıl bir his olduğunu bilirdi. Bu yüzden bu tatlı omega, asi ve bela arayan bir şekilde içeri girdiğinde, onu anladı, onlardan ne istediğini anladı. Ve kız etrafta dolaştığında, onu bağlamayacağına dair verdiği sözü tuttu."

Alay ettim ve Jonah bir kaşını kaldırdı. Yutkundum ve bakışlarıyla yüz yüze geldim. "Ben sadece... eğlence için isyan etmek , bir de

Birinin kalbinden faydalanmak," dedim kaşlarımı çatarak.

Jonah yavaşça başını salladı. "Babam beni doğurduktan sonra onun için savaşmış ve zamanının geldiğine karar vermiş. Sanırım ben 'çok kalıcı' olma konusunda bardağı taşıran son damlaydım. Bağ olsun ya da olmasın sürünün ona ait olduğunu açıkça belirtti. Sonra da gidip yeni bir sürüye yerleşmiş. Onları hemen bağladı."

Öfkemden nefesimi uzun süre tuttum ve Jonah'nın avuçları sanki teselliye ihtiyacı olan benmişim gibi sırtımda aşağı yukarı düzenli bir yol izledi. Sanırım o anda öyleydim çünkü neredeyse öfkeden titriyordum.

"Büyürken onunla biraz zaman geçirdim. Aradığında . Güzel bir sürü, rahat bir hayat."

Bir MC değil, söylediği buydu. Annesi bir MC sürüsüne takılmış ve daha zengin birini bulana kadar takılmıştı.

"Özür dilerim," dedim, göğsümde biriken öfkeyi bastırmaya çalışırken kelimeler fısıltıyla çıkıyordu.

Jonah'nın gülümsemesi köşeden zayıfça çarptı. "Anlıyorum. Ama en iyisi bu oldu. Annem ortadan kaybolduktan birkaç yıl sonra sürü yolda başka bir omega ile karşılaştı. Onlar için doğru kişiyle. Kim ihtiyacımız olan omega'nın ta kendisiydi ve kendi annesi olmasam bile bana iyi bir anne oldu."

Mutlu son karşısında hafifçe gevşedim ve yüzümü Jonah'ın boynundaki sıcak tene yasladım.

"Ben babam gibiyim. Kimseyi hazır olmadığı bir taahhütte bulunması için acele ettirmem," diyor Jonah.

Boğazına doğru kaşlarımı çattım ve dik oturdum. "Ben seçimimi yaptım."

Başını salladı ama yüzünde temkinli ve dikkatli bir ifade vardı. "Ve bundan memnunum. Memnun olmaktan da öte, bebeğim," dedi, yüzümü tararken bu rezervi çatlıyordu. "Ama betadan omega'ya, omega'dan kızılmaya ve sonra da bağlanmak büyük bir sıçrama. Ve bir yabancından bir kulübün üyesine geçmek de kesinlikle büyük bir sıçrama. Bu yüzden acele etmeyeceğiz, tamam mı?"

Neden bana bir çıkış yolu göstermeye çalışıyormuş gibi hissediyordum? "Bu iyi. Ama ben de sizi sonsuza dek asılı bırakmayacağım." Omuzlarının dokunuşumla yumuşadığını hissettiğimde devam ettim. Kızardım ve devam etmek için kendimi zorladım. "Bakın, birbirimize bağlanmak istemiyorum.

bilirsin... o anın sıcaklığıyla. Çünkü Merkez'in bunu muhtemelen seks sırasında ağzımdan kaçıracağımı söylediğini biliyorum."

Emin değildim ama Jonah'ın yanaklarının hafifçe kızarmış olabileceğini düşündüm. Kalçalarının üzerinde oturduğum yerde aramızda kesinlikle küçük bir hareketlilik hissediyordum.

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim," diye homurdandı Jonah.

Başımı salladım. "Ama hazır olduğumda -ki Jonah, bunun çok uzun zaman alacağını sanmıyorum- sana söyleyeceğim. Kıyafetlerim üzerimdeyken."

Yüzünde bir sırıtış belirdi ve ani bir şaşkınlıkla kahkahayı patlattı. O parmaklarım omuzlarına yapıştı. "Acelesi yok bebeğim," dedi.

Ki bu benim beyanıyla pek uyuşmuyordu. Peşinde koşanların alfalar olması gerekmiyor muydu? Surat astığımı fark ettiğimde hâlâ sırıtıyor ve bana doğru eğiliyordu.

Önemli değildi. Bir saniye sonra öpülüyordum.

Jonah'nın dudakları alt dudağımın etrafına dolandı, ben daha da yaklaşıp kollarımla boynunun arkasını sararken usulca emdi. Tenimde bıraktığı baharat ve tatlı tatla inledim, hemen dudaklarımı ayırdım ve daha fazlasını umdum, alfa kokusu dilimde cennet gibi bir tada dönüştü. Jonah bir iniltiyle dileğimi yerine getirdi, eli boynumun arkasını kavrayacak şekilde uzandı ve başımı öylece eğdi. Yalayarak içeri girdi, nefeslerim çoktan kabarmış ve bacaklarım kalçalarının etrafında sıkışmıştı. Öpücük sert ve şefkatli, sabırlı ve aceleci bir çizgide ilerliyordu ve Jonah'ın kontrolünü kırmak için ne yapmam gerektiğini merak ediyordum. Dilini emdim ve ortaya çıkan hırıltıyı bir içime çektim.

Jonah'ın tatlılığında açlık, yumuşaklığında ise yoğunluk vardı. Omuriliğimin dibine uzanan eli, beni kendisine doğru ezmesini istediğinde beni yerinde tutmaya yetecek kadar baskı yapıyordu. Farkında olmadan sızlanıyordum, başım onun tadıyla dönüyordu, kanım sıcaklık ve arzuyla yanıyordu. gerçekten kaybedeceğimi, pençelemeye, ısırmaya ve daha fazlası için yalvarmaya başlayacağımı düşündüğümde, Jonah bizi kanepede döndürdü ve ağırlığı üzerimde dengelenerek beni minderlere bastırdı.

çekildi, ben iç çekerken çenemin uzunluğu boyunca emdi, o yerleştikçe kaslarımdaki gerilim azaldı

üzerimde.

" böyle bebeğim," diye mırıldandı tenime. "Ben buradayım."

Kalçalarımın arasında mükemmel derecede ağır ve harika bir şekilde sertti. Dünkü kıyafetlerimi uyku şortu ve tişörtle değiştirmiştım ve onun altında sallanmaya başladığımda kumaş aramızdaki sürtünmeyi arttırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Homurdanarak içime biraz daha gömüldü ve ensemdeki eli saçlarımı avuçlayıp başımı arkaya yatırırken inledim. Dili nabzımın üzerinde geziniyordu ve yemin ki kalçalarımı yukarı kaldırıp kot pantolonunun içindeki sert uzunluğuna sürtünürken dilinin bir yankısını seksimde hissettim.

"Aceleye gerek yok bebeğim," diye mırıldandı, ama bunu benden çok kendisine söylediğini .

Ve iyi bir omega gibi dinledim, öpücüklerini aldım ve ilgiyle karşılık verdim, kasıtlı olarak sunmadığı zevki çalmamaya çalıştım. Derimin altındaki ateşin yeniden yükseldiğinden emin olana kadar öpüştük, sonra daha da uzun süre. Jonah birkaç dakikada bir üzerimde sallanıyor, göbeğime yumuşak bir baskı uyguluyor ve sonra kendini tekrar sabit tutuyordu. Islanmıştım, gerçekten sırlıklam olmuşum, meme uçlarım aramızda sertleşmişti, sızlanmalarım aciliyet kazanmıştı.

"Tadın da kokun kadar tatlı," dedi Jonah, nefes almam için ara vererek.

"Dokunulmak istiyorum," dedim, kelimeler zayıftı. Sonra kendimi daha da netleştirmek için arkama uzandım ve sırtımda bıraktığı elini aramıza çekerek onu şortumun bel bandının altına yönlendirdim.

Eli amımın tepesindeki sıkı buklelerin üzerinden aşağıya, etimin kaygan kıvrımlarına doğru kayarken Jonah mırıldandı. Boynumun derisini yalamaya ve emmeye devam etti, ama ne kadar kıvranırsam kıvranırsam ve sızlanırsam sızlanayım, seksimdeki parmakları hareketsiz kaldı.

"Lütfen," diye tısladım, kalçalarımı döndürerek sürtünmeyi zorlamaya çalıştım.

Jonah'nın kalçaları benimkilerin arasına girerek beni gerilmeye zorladı ve hareketsiz kalmamı sağladı. "Acele yok," diye hırlayarak tekrarladı.

Uzandı ve ağzı tekrar benimkini aldı, dili ve dişleri dudaklarımın kontrolünü ele geçirdi, çekti, ısırdı ve emdi. Beni nefessiz bırakarak öptü ve sonra devam etti, bedenim

Daha fazlası için yanıyor, kalbim hızla çarpıyordu. Derimin altında oluşan ısıyı hissedebiliyordum.

İlk nefesimde "Jonah!" diye bağırarak hava almak için kaçtım.

Hırladı ve sonra tek bir parmağı ıslaklığın yukarı kaydını ve klitorisimin üzerinden geçti. Eğilirken içimde yıldızlar patladı, tırnaklarım sırtındaki deri yamayı çizdi. Parlak ve ani bir orgazm içimden geçerken ayak parmaklarım kıvrıldı ve serbest bırakıldığında irkilerek ağladım. Jonah'nın yanağı sokuldu, mırıltısı kulağımda yankılandı.

"Daha fazla," diye fısıldadım, dokunuşuna doğru yuvarlandım.

Kıkırdamasının üzerimde titrediğini hissedebiliyordum. "Acelemin yok," diye tekrarladı. "Bu benim en sevmediğim yeni sloganım," dedim.

Jonah'nın yüzü kalktı ve bana doğru sırtıttığını gördüm, yüzünde şimdiye kadar gördüğüm en parlak, en mutlu, en aptal ifade vardı. Bir saniye sonra başımın arkasındaki kapı açıldı. Jonah sinirlendi, gözleri kapıya dik dik baktı ve sonra aynı hızla gevşedi.

"Kahretsin. Benim hatam. Gitmemi ister misin?"

Seth. Ben yumuşadım ve Jonah başını sallayıp gülümsemeden önce bana bir bakış attı. "Hayır. Buraya gel. Omega'mız daha fazlasını istediğini söylüyor."

Oh, evet öyle. Özellikle de bu Seth'i de içeriyorsa. Başımı kaldırdım, betama baş aşağı bakıyordum. Yüzünde çarpık bir gülümsemeyle içeri girdi ve kapıyı kapattı.

"Jonah'a söyle alay etmeyi bıraksın."

Jonah'nın parmakları tenimden uzaklaştı ve ben ona bakıp aynı parlak ve kaygan parmakları dudaklarına götürüp ağzına götürdüğünü görene kadar sızlandım. Mırıldandı ve gözleri kapandı.

Seth, "Scorch'un alaycı biri olduğunu hiç bilmezdim," dedi ve Jonah'nın kulüp adını hatırlatınca gülümsedim. Bunun arkasındaki hikâyeyi öğrenmek istiyordum.

"Betamızın da eğlenceye katılmasını ister misin bebeğim?" Jonah kulağıma mırıldandı.

O kadar hızlı başımı salladım ki kafam düşmediği için şanslıydım. "Lütfen." Artık ateşin 'sonsuz azgınlık' kısmını kesinlikle anlıyordum.

"Güzel. Ben de." Jonah söyledi. Ayağa kalktı, beni de yanına çekti ve ben daha planın ne olduğunu sormadan beni kucağına yatırıp odaya baktırdı. Parmaklarını şortumun bel bandına geçirerek, "Kalk," diye emretti. Ayağa kalktım, bundan sonra her ne olacaksa tamamen kararlıydım. Şortumu çıkarırken yeşil gözleri parıldayan Seth yavaş adımlarla alanı geçiyordu.

Hazırlıklı olmaya karar verdim ve tişörtümü başımın üzerinden çıkardım.

"Şu haline bak, kıymetlim," dedi Seth, neredeyse bir alfanın hırlamasını taklit ederek, gözleri beni içine çekerek. "Bir resim kadar güzelsin."

Jonah, "Kesinlikle utangaç değil," diye onayladı. Beni tekrar kucağına götürdü ve onu hâlâ tamamen giyinik görünce biraz hayal kırıklığına uğradım. En azından kalçalarımı onunkilerin üzerine koyup beni iyice ayırana kadar. "Gel ve tadına bak, Bombacı. Koktuğundan daha tatlı. Bu dudakların arası da benim öptüğüm dudaklardan daha tatlı."

Lanet olsun. Olayların bu şekilde beni hayal kırıklığına uğratmayacaktı. Jonah kanepeye yaklaşırken Seth'le birbirimize baktık. Jonah'ın göğsüne yaslandım, ellerini kalçalarımın buldum ve göğüslerime doğru kaldırdım.

"Bundan o kadar kolay kurtulamayacaksın," dedim ve iki adam da güldü.

Jonah'nın dudakları yanağımı öptü ve sonra yüzünü saçlarıma gömüp mırıldandı. "Bunu hayal bile edemezdim bebeğim," diye cevap verdi, bir kez nazikçe sıktı ve sonra parmaklarının sert pedlerini meme uçlarımda etrafında döndürmeye başladı.

Seth önümde dizlerinin üzerine çöktü ve ben utanıp utanmayacağımı bilemedim. Bu kadar açıkta olduğum için. Kalçalarımın serbest kalmaktan ve uzun süredir biriken uyarılmadan dolayı parıldamasından. Kızıışmış bir hayvan gibi nefes nefese kalmıştım. *Sen kızıışmış bir hayvansın*, diye kendime hatırlattım.

"Kokunu kolonya gibi üzerimde taşıyacağım, kıymetlim," dedi Seth, alçak ve yumuşak bir sesle. Elleri kalçalarımın yumuşak iç kısmıyla eşleşti, parmakları kavradı ve gevşedi. "İşim bittiğinde aşağı ineceğim, hepimize akşam yemeği ısmarlayacağım ve bu lanet binadaki her alfayı kaya gibi sertleştireceğim."

Jonah bu açıklamaya güldü ve ben de utanç ve heyecanla alevler içinde kaldım. Seth'ten Quincy'nin tepkisini videoya çekmesini istemek çok mu fazla olurdu? Ya da Ryan gibi taş gibi ve kontrollü birinden?

"O zaman neyi bekliyorsun?" Meydan okurcasına bir kaşımı kaldırarak sordum.

Seth'in yanakları pembeydi, gözleri kapalıydı ve Jonah mırıldanmaya ve meme uçlarımla sivri uçlarını çekiştirmeye başladığında, Seth içeri daldı, ağzı ağrıyan etimi sardı, dili uyarılmanın içinden geçerek girişimi dürttü. Vücudum şokla sarsıldı ve Jonah ile Seth saldırı için beni hareketsiz tuttular. Seth bir betaydı, ama beni bir alfanın açlığıyla yedi, Jonah'ın tüm sabrından ve rezervinden yoksun, emme, öpme ve mevcut her santimi yalama lehine. Dudaklarını klitorisimin etrafına sardı, sesim kısaltılmış inlemelerle yükselirken gürültülü bir şekilde şapırdattı ve o uzadıkça bağırmaya dönüştü. Aniden geri çekilmeden önce beni doğrudan kenara atmak üzere olduğunu düşündüm, dili tekrar girişime çekildi, ben sızlanıp nefesimi tutarken beni sığ bir şekilde becerdi.

Jonah'nın parmaklarının kıvrımları ve kıvrımları Seth'in ritmiyle mükemmel bir zamanlama tutturdu ve bir elimi geriye uzatıp Jonah'nın kesiğini kavradım, sonra diğerini Seth'in koyu renkli, ipeksi saçlarının arasına kaydardım. Seth'in ağzına doğru sallanmaya çalıştığımda Jonah bir kolunu belime dolamak için göğsümü bıraktı. Seth klitorisime geri döndü, Jonah'ın çırpınmaya çalışana, derimin altında ateş yanana, göbeğimde imkansız kadifemsi basınç oluşana kadar daha önceki tedavisini tekrarladı.

"Küçük vahşi bir kedi gibi," diye homurdandı Jonah, ben neredeyse kıvrınarak kurtulurken. "Lanet olsun. Ateşinin her saniyesi aklımı neden olacak bebeğim."

Taleplerime boyun eğmeden *beni* için sağlam bir iş çıkardığını düşünürsek, kabul ettiğimden pek emin değildim.

"Lütfen, Seth, tatlım, lütfen," diye sızlandım, saçlarını istediğimden daha sert bir şekilde çekiştirdim. "Lütfen. Gelmek istiyorum."

Onun yerine kıvrımlarımı yaladı ve beni tekrar diliyle sikmeye başladı. İnledim ve ürperirken gözlerim geri yuvarlandı. Bu his beni hiç sarsmadan delicesine iyiydi, sanki tüm

Vücudum saf bitter çikolata banyosuna daldırılıyordu, bu tam olarak anlamadığım ama doğru görünen bir benzetmeydi.

"Jonah," fısıldadım, gözleriyle buluşmak için boynumu eğip bücktüm. "*Alfa*, lütfen."

Jonah hırladı ve eğilerek vahşı bir güçle ağzımı aldı. "Acele etsen iyi olur Bombacı," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Ben emir vermeye başlamadan önce."

Seth güldü ve ıslak amıma sokularak yüzünü uyarılmamla kapladı.

"İşlerin senin istediğin gibi yapılmasını istiyorsan, kendin yapabilirsin."

"Onu *hemen* üstünden *çekmemi* ister misin?" Jonah hırladı, eli göğsümde sıkıca duruyordu.

Seth içini çekti ve sonra bir eli kalçamdan kalktı, iki parmağı ağrıyan amımın içine önsöz söylemeden daldı. Dudakları klitorisime yapıştı, uzman bir güçle emdi ve içimde parmakları kıvrıldı.

Yükselen tüm sıcaklık ve titreyen ihtiyaç fırtınası paramparça oldu, bedenim titriyor ve ani zevk patlamasından kaçmaya çalışıyordu. Sesim boğazımda boğuldu ve sonra Jonah'ın güçlü öpücüğünde boğuldu ve Seth klitorisimi emmeye ve parmaklarını pompalamaya devam etti, ta ki sızlanmam boğazımın arkasında yükselene kadar. Seth topuklarının üzerinde geriye doğru otururken Jonah beni çekti.

Ve çılgınca, sıcakla ilgili bir nedenden dolayı, yıldızları görmeme neden olan bir orgazmdan sonra ağzımdan çıkan ilk kelimeler, "Düğüm. Düğümünü istiyorum."

Jonah homurdandı ve beni göğsünden sıyrıp minderlere yaydı. Bir an için beni dinleyeceğini düşündüm. Sonra öne doğru eğildi, yüzünü karnıma bastırarak başını salladı. Seth'e baktım, yüzü serbest bırakılmamla parlıyordu ve bana sempatik bir gülümseme sundu.

"Gel buraya," dedim ve onu öpebilmem için dizlerinin üzerinde öne doğru kaydı, dudaklarındaki kendi tadıma aldırmadı. Aslında, betamı kokumla ıslatmak hoşuma gitmişti.

"Ona fazla yüklenme," diye fısıldadı Seth kulağıma.

Jonah göbek deliğime doğru, "Bu hızdan ödün vermemiz gerekecek bebeğim," diye mırıldandı. Başını kaldırmamasını bekledim. "Kendini hazır hissettiğini biliyorum. Ve sıcaklık çok fazla istiyor. Ama ben

Bunu doğru sırayla yapmak istiyoruz ve kur yapmaya daha yeni başladık."

Göğsüme bir sıcaklık yerleşti ve yanaklarım bir gülümsemeyle doldu. Doğrusunu söylemek gerekirse, kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz, bunların fiziksel olarak hazır olduğum herhangi bir şeyden çok sıcaklığın bir refleksi olduğunu anlamıştım. Bir süre orgazmdan sonra ağızıma dikkat etmem gerekecekti.

"Tamam," dedim, Jonah rahatlarırken başımı salladım ve gülümsedim. Seth omzumu öptü ve ben de başımı çevirip ona baktım. "Sana gelince, çok yaramaz bir ağızın var."

Seth sıırttı ve dudaklarıma hızlı, kaygan bir öpücük daha kondurdu. "Ne zaman istersen, kıymetlim."

"Bu iyiliğe karşılık vermeyi planlıyorum," dedim ve Jonah sessizce gürlledi, yanağı hâlâ karnımın üzerindeydi.

Seth'in bakışları karardı. "Ne zaman istersen, kıymetlim," diye tekrarladı. Sonra gözlerini kırıştırdı ve pencereden dışarı baktı. "Şu an hariç. Barda olmam gerekiyordu. Akşam yemeği için ne istediğinizi görmek istedim. Yine de tatlı için teşekkürler."

. Jonah ayağa kalktı, beni de yanına çekti ve kucağına oturttu. Nasıl oluyordu da o hâlâ giyinikken ben çırılçıplaktım ve iki orgazm ? *Ciddi bir alfa inadı*, dedim kendi kendime. Bu kırılması zor bir yumurta olacaktı.

Seth yemek siparişimizi alıp dışarı çıktı ve planını duyduktan sonra bile yüzünü yıkamadan ya da silmeden kapıya yöneldiğini görünce biraz şaşırdım.

Jonah, "Evdekileri çılgına çevirecek," dedi. "Bullet'ı ona göz kulak olması için uyarsak iyi olur."

"Aşağıda başka alfalar da olacak mı?" Kaşlarımı çatarak sordum. Bu riski daha önce hiç düşünmemiştim.

Jonah başıyla onayladı. "Ama sadece tam bir aptal ya da bir yabancı harekete geçer. Herkes Bomber'ın benim olduğunu biliyor." Ve bana bir bakış yavaşça gülümseyerek ekledi, "Yakında onun tek olmadığını anlayacaklar."

Jonah beni koltuktan kaldırdı ve yatak odasının kapısına doğru başladı. Üçüncü raundu almak üzere olduğumu düşündüm ve

gerçekten buna hazır olup olmadığımı merak ediyordum. "İlk kur hediye alma zamanı, bebeğim."

Gözlerim kocaman oldu. "Bana bir tane mi aldın?" Jonah kaşlarını çatı. "Elbette aldım."

"Nasıl?" Ben sordum. "Daha yeni ."

Bunun üzerine homurdandı, beni yatak odasına banyoya taşıdı, dirseği duvara çarptı ve bir ışık düğmesini açtı. Sıcak bir aydınlatma vardı, turuncu ampuller lavabonun üzerindeki uzun aynanın üzerinde bir sıra halinde yanıyordu. Küvet devasa boyutlardaydı ve daha önce çıkarılabilir duş başlığına ilgiyle bakmışım.

"Seninle tanıştıktan sonra bir şey aldım. Ne olur ne olmaz," dedi.

Gülümsedim, uzandım ve bir elimi çenesinin etrafında kavradım. "Demek benim de gelmemi planlıyordun, ha?"

Jonah'nın gözleri bir ifadeyle benimkilere dikildi. "Umuyorum."

Beni ayaklarımın üzerine yatırdı ve hemen küvetin musluğunu açarak giderini tıkadı. "Sıcaklığın iyi olduğundan emin ol," diye talimat verdi ve ben de musluklarla oynamaya başladım.

Jonah mırıldanmaya başladı ve omzumun üzerinden baktığımda onu kıcıma bakarken yakaladım, eğilmiş ve sergileniyordu, uyluklarımın arasından yumuşak seks görünüyordu. Ben ona bakarken boğazı düğümlendi ve tezgâha dönerek lavabonun altındaki dolabı açtı ve bir sepet çıkardı.

"Fazla bir şey değil," dedi, sepetin kocaman ve taşkın olduğu düşünülürse bu tuhaftı.

Banyo bombaları, kese şekerleri, köpükler, losyonlar, yüz maskeleri, mumlarher şey vardı. Arkamdaki devasa küvete su pompalanırken hepsini çektiğimde gözlerim büyüdü.

"Biliyorum... omegalar ekstra şımartılmayı sever. Özellikle de sıcak dönemlerinde."

"Her zaman bir banyo bombası denemek istemişimdir," diye mırıldandım ve uzanıp altın hilal şeklindeki bir tanesini seçtim.

"mı?"

Başımı salladım. "Biraz... İhtiyacım yoktu, bu yüzden parayı boşa harcamak istemedim."

Jonah yine şişinmeye ve alfa gururunun bir kısmına sahip olduğunu fark ettim. Omuz silkip dudaklarının kenarlarını kıvrırken sırtışıının köşesini ısırdım.

"Eğer beğenirseniz boşa gitmez," dedi.

Sepeti ondan aldım, ağırlığı karşısında hafifçe homurdandım ve sonra tezgâhın üzerine bıraktım. Parmak uçlarıma kadar yükseldiğimde Jonah eğildi ve yumuşak, ısran bir öpücük için benimle ortada buluştu.

"Orgazmı bir kur hediyesi olarak kabul ederdim," dedim dudaklarına karşı, bir kahkaha attığında sırttım. "Ama bu da güzel, teşekkür ederim. Bana kullanmam için birkaç şey seçer misin?"

Jonah tekrar büyüdü ve parmak uçlarımda ılık banyoya girerken gülümsememi gizledim. "Elbette, bebeğim," dedi, büyük bir dikkatle sepeti karıştırırken.

Ben şanslı bir Omega'ydım.

Bebek

Seth, "Değerli," diye homurdandı. "Saat sabahın üçü. Dinlenmen gerek."

Yerimde kıpırdandım, bir yastığı bir koltuktan diğerine taşıdım ve sonra kaşlarımı çattım. "Biliyorum. Sadece... henüz doğru olmayan bir şeyler var."

Tenim karıncalanıyor ve sürünüyordu, odadaki ışık ya çok parlak ya da çok karanlıktı ve her şey kulaklarımda büyük bir yankı gibi geliyordu.

"Sadece yuva yapıyorsun," dedi.

"Evet, hallettim, teşekkürler," diye tersledim, sesim bir kırbaç gibi şakladı. Sesten irkildim ve bir mızızlanmayı yuttum, gözlerim özür dilemek için büyürken onunla yüzleşmek için döndüm.

Terslememden rahatsız olmamıştı, çarpık gülümsemesi yerindeydi, daha önce beni öpücüklerle yatağa yatırmaya çalıştığında tuttuğum koyu renk saçları buruşmuştu. Loş odada gri gözleri parlıyordu, duvarlardan geçen farlar yatak odasının kapısında onu aydınlatıyordu.

"Özür dilerim," dedim.

"Kıymetlim, seni rahatsız eden şeyin yastık olduğunu sanmıyorum," dedi, başı eğilip kapı pervazına yaslanarak. Gözlerini kırıştırdı ve hareketi yavaştı. Yorgun olduğu halde onu ayağa kaldırıp üzerime titrediği için yeniden suçluluk duydum.

Kaşlarımı çattım, ayaklarım altımdaki zeminde gidip geliyordu.
"Öyle mi?"

"Neden Scorch'tan kalmasını istemedin?" "" diye fısıldadım, gözlerim .

Jonah, Seth bir saat önce bar kapandıktan sonra geldiğinde gitmişti. Banyo sırasında, akşam yemeği sırasında, yatakta dudaklarım acıyana kadar beni öperken onu kalması için ikna etmeye çalışmışım.

"Yapamam bebeğim. Bunu doğru sırayla yapmalısın," diye ısrar etmişti Jonah.

"Sadece uyu," diye .

"Hâlâ kur yapıyoruz," diye cevap verdi. Ve sonra o pislik gitmişti.

Seth içini çekti ve elini yüzünde gezdirdikten sonra yanıma geçip yastığı parmaklarımın arasından aldı ve sandalyeye geri fırlattı. Kaşlarımı çattım. Tamam, yuva yapıyor ya da yapmıyor, o sandalyede gerçekten iyi görünmüyordu.

"Üzgünüm bebeğim," diye fısıldadı Seth, eğilip dudaklarımı kısa bir süre gagaladı. "O bir aptal. Gidip onu getirmemi ister misin? Eminim o da biz olmadan uyumuyordur."

Topuklarım yerde sallanırken Seth parmaklarını saçlarımdaki düğümlerin arasından nazik bir özenle geçirdi. Özlediğim *sadece* Jonah değildi ve odadaki bu filin üzerine nasıl gideceğimden emin değildim.

Seth benim yerime konuştu, nazik ses tonuyla tüm gariplikleri ortadan kaldırdı. "Başka birini ister misin?"

Nefesim göğsümde hıçkırdı ve yavaşça başımı salladım. "Jonah da, ama..."

Seth'in başparmağı yanağımı okşadı. "Sorun değil. Scorch'un inanmak istediğinin aksine, alfalarınız bunun için var. Sizi güvende ve mutlu tutmak için. Kimi arayayım?"

Hepsini. Ama yatak kesinlikle o kadar kası kaldırmazdı. Ve , Seth ve Jonah dışında kimseye gerçekten dokunmamıştım bile.

"Ryan," dedim.

Seth tereddüt etmeden yanımdan ayrıldı ve mutfak tezgahından telefonunu aldı. Birkaç dokunuşla telefonu kulağına götürdü ve gözlerini tavana dikerek beklemeye ve dinlemeye başladı.

"Hey. Bebek aşığı gelmeni istiyor. Kızımızın kucaklanmaya ihtiyacı var... bu arada, bunun ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Durduğum yerden hafif bir mırıltı duydum, Seth homurdandı ve bir süre sonra telefonu kapattı. "Yola çıktı. Hâlâ Scorch'u mu yoksa başka birini mi istiyorsun?"

Tereddüt ettim. Sonunda diğerlerinden birine dokunmak güzel olabilirdi ama ben etrafımda tanıdık kokularla dinlenmek ve rahatlamak istiyordum.

"Scorch, Jonah. Size ne diyeyim?" diye sordum.

Seth mırıldandı, "Bunu daha önce sormuştun. Scorch haklı, buradayken ve sadece sürü halindeyken ne istersen yapabilirsin. Diğerlerinin yanında mı? Muhtemelen kulüp isimleri. Bazı kardeşler kendi adları yerine onları tercih edebilir, bu yüzden kontrol etmek hiç fena olmaz. Jonah senin önünde ona Quincy diyene kadar Bullet'in gerçek adını duyduğumdan emin ."

"Kurşun küçük bir adam için uygun bir isim gibi görünüyor," dedim başımı eğerek.

"Kesinlikle öyle değil," diye kabul etti Seth. "Çünkü o bizim güvenliğimiz. Bu ve orduda uzman bir nişancı olduğu gerçeği."

Kaşlarım havaya kalktı ve daha fazla ayrıntı isteyemeden kapı hafifçe vuruldu.

Seth, "Ben Green'le biraz konuşurken sen de yorganın altına gir," dedi.

Yeşil eşittir Ryan. Öyle ya da böyle tüm bu adamların küçük, komik MC kod adlarını öğrenecektim. Aceleyle yatak odasına gittim, ana odanın kapısı açılıp alçak sesle mırıldanırken yastıklara ve çarşafıara gömüldüm. Bir dakika sonra iki adam da odaya giriyordu. Ryan'ı görene kadar, yüzü taş kesilmiş ve gözleri kısılmıştı, Seth'in gecenin köründe gelip yanımda uyumak için onu araması konusunda garip hissetmek aklıma gelmemişti.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Seni . Kalmak istemiyorsan..."

Ryan yatağına ulaştığında adımları hiç duraksamadı. Uyumak için giyinmişti ama hiç de uykulu görünmüyordu. "Beni uyandırmadın," dedi o yarı fısıltıyla.

Yatağa uzandı ve beni yanına çekti, parmaklarını ensemdeki saçlarımda gezdirdi ve sert bir dokunuşla kalçalarımı onunkilere yapıştırdı. Son bir saatin tüm huzursuz endişesi anında buharlaştı, gerginlik bir kurdele makarası gibi içimde gevşeyene kadar yuvarlandı. Derimin altındaki kaşıntı yumuşayarak baş döndürücü ve hoş bir duyguya dönüştü, rahatsız edici olmayan bir farkındalık. Başımı Ryan'ın göğsüne ve o da tıkırtılı bir hırıltıyı andıran alçak bir mırıltıyla titremeye başladı. Ne kadar sert olsa da yaradı, aldığım her nefeste uykulu bir rahatlık bir gelgit gibi yükseldi.

"Peynir de," diye mırıldandı Seth kulağımın dibinde ve kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı, ta ki telefonundaki kameranın sesi duyulana ve kapalı göz kapaklarımda diğer tarafında bir flaş yanana kadar.

Ryan mırıltısı yarıda kesilerek, "Ne oluyor lan," diye mırıldandı.

"Başkanımıza neyi kaçırdığını gösteriyorum. Bir dakika içinde ortaya çıkacağını umuyorum."

"Bunu atlatması gerekiyor," dedi Ryan, sesi neredeyse mırıltısı kadar yıpranmış sinirlerimi yatıştırıyordu.

"Gelecektir. Geri kalanımız Baby'yi mutlu ettiğimiz sürece, o da yakında kendine gelecektir."

Ryan'ın giydiği tişörtün kumaşına tutunarak uzandım. Teninin sıcaklığını doğrudan hissetmek için tişörtü çıkarmasını istemeyi düşündüm ama zaten konuşacak enerjiyi bulamayacak kadar uykuluydum. Eli benimkini örttü ve derin mırıltısı yeniden başladı.

Jonah gelip Seth'e " kay," diye fısıldadığında, ben çoktan uykunun ilk katmanının altına girmiş, iki alfanın beni aralarında nasıl pazarlık ettiklerini, gürleyen göğüslerinin arasına nasıl rahatça sığdırdıklarını fark etmemiştim bile.

Kıçımın kısıkmış sert bir horoz ve ortama sarılmış sıkı kollarla yanımda uyandım. Ryan sırtıma sıkıca bastırılmıştı, Jonah ve Seth yatakta yoktu. Odada ışık parlıyordu ve ben sadece utangaç hissediyordum

Yine ateş basmıştı, tenimin altında kaynayan sıcaklık Ryan'ın beni ona yasladığı yerin tam ortasındaydı. Ona karşı sallanmak, kaynayan ateşi kaynamaya çevirmek ve dokunuşu arttırmak istiyordum. Tanıştığımızdan beri birbirimizle neredeyse hiç konuşmamıştık ama Ryan beni kendine çekiyordu. Soyunmak ve tenimi onunkine bastırmak istiyordum ve o zaman bile yeterince yakın olmasını beklemiyordum.

Ryan'ın iki eli de tenimdeydi, biri tişörtümün altından kaburgalarımın doğru, diğeri de şortumun kemerinin altından karnımın alt kısmına doğru. Saçlarıma mırıldanıyordu, dün geceki sestten daha yumuşak ve tatlı bir sest ve hâlâ uyuduğunu hissediyordum.

Ya da ben gerilene ve şortumdaki el aşağı kayarak kasık kemiğimin üzerindeki buklelerin üzerinde durana kadar öyle yaptım. Nefesim kesildi ve arkamda Ryan'ın mırıltısı tekrar çınladı, eli gevşemeden önce kısa bir süre gerildi.

"Dormalı mıyım yoksa mı etmeliyim?" diye sordu, sesi uykudan kalınlaşmıştı.

Oh, şükürler olsun. Bacağımı kaldırdım, onunkinin üzerine koydum ve ona dokunması için daha fazla ten sundum. "Devam et," dedim, boğazımdan hafif bir inilti yükseldi.

Ryan ikinci kez sormama gerek bırakmadı, elleri tenimin üzerinde sabit yollar çiziyordu. Kaburgalarımın üzerindeki eli gömleğimin altından yukarı uzandı, onu sıyırdı ve göğüslerimi odadaki serin havaya maruz bıraktı, avucunun sıcaklığı bir tanesini sarmadan önce kabaca masaj yaptı. Parmak uçları yarığımın uzunluğunu ovuşturdu, klitorisime geri çekilmeden önce açıklığımı daire içine aldı ve yavaş daireler çizerek aşağı bastırdı. İnledim ve kalçalarımı Ryan'ın sikine doğru yuvarladım. Homurdandı ve öne doğru sallandı, kendini kıcıma yaslarırken beni elinin dokunuşuna itti.

Aynen öyle. Jonah ve Seth için çıldırıyordum, ama Ryan onların nazik alaylarıyla uğraşmıyordu ve ben daha fazla minnettar olamazdım.

"Nasıl istersin, tatlım? Hızlı mı? Uzun mu?"

Dudakları kulağımın arkasındaydı, nefesi tenimi kavuruyordu ve dilinin dışarı çıkıp alaycı bir tatla yaladığına yemin edebilirdim. Yüzümü yastığıma döndüm ve boğazımı ortaya çıkardım. Mırıltısı büyüdü

Daha yüksek sesle ve dili aşağı doğru inerek etime nemli desenler çizdi.

"Her şeyi yaparım," diye nefes aldım, siki ve eli arasında sallanırken, parmakları meme ucumu sıkarken nefes nefese kaldım. "Evet!"

"Benim tatlı omega'm kontrolü ele almamı istiyor mu?" diye kulağıma fısıldadı.

Ürperdim ve parmakları içime daldı, nefesimi kesti. Öyle mi yaptım? Cevabın *evet* olduğundan oldukça emindim ama...

"Düğüm atmak yok. Isırmak yok. Sadece düzüşmek," diye ekledi Ryan boğazımı öperek. Yavaşça amıma pompalıyordu ve bu yavaş ve dikkatli hızda hem nazik hem de gergin bir şey vardı.

"Evet," dedim, başımı sallayarak. "Evet, *lütfen* Ryan."

Güldüğünü duyduğumu sandım, ama sonra meme ucumu tekrar sıkıştırdı ve parmakları içime girip çıkmaya başladı ve kendi nefes alışlarım ve inlemelerim dışında hiçbir şey duyamadım. Nazikliği gitmişti ama kaba da değildi; dokunuşu talepkârdı, sunabileceğim her bir ons zevki istiyordu. Parmak eklemleri açıklığımda gerildi, başparmağı klitorisime sürtündü ve ben de eğildim. Bedenim farklı bir pozisyon istiyordu, yatağın içine yuvarlanmak ve kendimi alfama sunmak istiyordum.

"Isırmayacağım," diye tekrarladı Ryan sikini bana doğru bastırırken, uyku şortum ve pantolonu tenimizin birbirine değmesini engelliyordu. Kulağıma homurdandı ve ben sanki teklif ediyormuş gibi boynumu bükerken biraz daha sertleşmeye başladı. "Ama Books bundan hoşlanacağını söyledi ve ben de öğrenmek istiyorum."

Dişleri boğazımdaki kaslara sürtündü ve neredeyse o anda boşalıyordum. Parmakları içime girerken başparmağı klitorisimle amaçsızca oynuyordu ve düğüm atmama anlaşılmamasından pişmanlık . Dişlerini boğazımın derisi üzerinde kaşımaya devam etti ve her yaptığında, amım ve parmaklarına yapıştı. Vay anasını. Beni ısırması, sikmesi, bağlaması için yalvarmaya hazırdım.

"Aman Tanrım," diye inledim o hırılayıp tepinirken.

"Tatlılık," diye homurdandı. "İşte sen busun. Nasıl bu kadar şanslıyız, bebeğim?"

Sonra işkence ettiği noktayı emdi ve bir çığlıkla boşaldım ve vücudumda bir deprem oldu. Durmadı, klitorisimi, amımı ve göğüslerimi emmeye devam etti. Arkamda şiştiğini, sikinin dibinde bir düğüm oluştuğunu hissettim. nasıl hissettireceğini merak ettim, beni gerdi ve onu içimde derinlere yerleştirdi, sahip olduğumu bile bilmediğim sinirlerime ulaştı. Daha yumuşak bir şekilde tekrar boşaldım, dokunuşu acımasızdı ve karnımın üzerine yuvarladı, boğazımın ve vücudumun derisine bir iz emdi. Altıma uzandım ve klitorisime sertçe sürtündüm, benimle alay ettiğinden daha sertti ve horozunun başı kıyafetlerimizin arasından bana sokuldu.

Ryan yüksek bir iniltiyle ve sırtımdaki ağırlıkla boşaldı, ezmiyordu ama sanki son anda hâlâ içime girmeye çalışıyordu. Dili boynumdaki çürüğün üzerinde dönüyordu ve ben inleyerek üçüncü ve son kez ayrı düştüm, bu sırada parmaklarımızı ve şortumu ıslattım. Elleri yine şefkatliydi, göğüslerimin üzerinde yatıştırıcıydı, içimde yavaş ve son bir kıvrımla artçı şokların her son titremesini alay ediyordu. Ben tükenmiş bir halde sızlandığımda, o sakinleşti ve kararsız nefeslerle mırıldandı. Ryan yan dönüp beni yüzüne çevirene ve yüzümü çenesinin altına sokana kadar birkaç dakika boyunca birlikte nefes nefese yattık.

Sırıtiyordum. Alfa'larımdan birini boşaltmıştım. Ya da o kendini . En azından ben işin içindeydim. Jonah önceki gece ona dokunmama bile izin vermemişti.

"Çok mu fazla?" Ryan sordu ve ben belirsizlik notunu hayal edip etmediğimi merak ettim.

"Hayır," diye cevap verdim, başımı arkaya doğru eğerek sersemlemiş mutlu görebilmesini sağladım. Cevap gülümsemesi zayıftı ama kehribar rengi gözleri beni içine çekerken parlıyordu. "Acıyor mu?" bakarak sordum. Pantolonunun ağ kısmında nemli bir leke vardı. "Bilirsin... *içinde* olmadığın zaman?"

Homurdandı. "Hayır. Ve diğerlerinin sana aksini söylemesine izin verme. Düğümümü sana gömdüğümde milyonlarca kez daha iyi olacak, tatlım. Ama olmadan inmek kesinlikle zor değil." Alnımdan öptü ve sonra saçlarımı ensemden süpürdü. Yüzünde bir sırıtiş belirdi ve sinirli adamın yüzünde

Sevinçli çocuk. "Scorch bunu gördüğünde kriz geçirecek. Buna değer."

"Beni düğümlemen için sana yalvarmayı bırakmamın tek yolunun bu olduğunu söyle," dedim omuz silkerek.

Ryan sırtımaya devam ederken gözleri gülmekten ve onu gerçekten zorlanıyor gibiydi. "Yapmayacağımı sanma."

Ona en büyük, en aptal gülümsememi veriyordum ve bir gece önce görüldüğünden sadece birkaç ton daha sıcak görünüyordu, ama Ryan'ın yüzündeki herhangi bir ifadenin *çok şey* anlattığını hissediyordum.

"Beni henüz öpmedin," dedim.

Mırıldandı ve başını salladı. "Haklısın. Seni parmaklarımla krelemekle meşguldüm." Ama sonra üzerime kıvrıldı, dudakları dudaklarımin üzerinde kayıyor ve sanki dakikalar önce sırtımda bir hayvan gibi hırlamıyormuş gibi ağzımdan çökmüş, nazik yudumlar alıyordu. Öpüşmemiz yavaş ve uzun sürdü ve Ryan benim önderlik etmeme izin verdi, birbirimize dolanana, kollarımız durgun bedenlerimizi sarmalayana kadar onun odunsu tadındaki zencefilin ipuçlarını aradı. Bu sefer kendimi öfkeli hissetmiyordum. Ryan sıcaktan kaynaklanan her türlü kaşıntıyı gidermişti ve dudaklarıma, yanaklarıma, alnıma yumuşak izler bırakarak fazlasıyla memnun görünüyordu.

"Diğerleriyle tanışma vaktin geldi," dedi. "Onlarla gerçekten tanış. Bomber Scorch'u bir kulüp işine götürüyor. Sana etrafı göstereyim."

heyecanla Ryan'ı yastıklara geri yatırarak doğruldum. "Gerçekten mi? Evet. Tamam. Tamam. Duş almam lazım."

Ben yataktan kaçamadan eli bileğime dolandı ve beni tekrar göğsüne doğru çekti, diğer eliyle de ağzımı kendine doğru çekti.

"Yapma," diye hırladı usulca, yüzü gergindi. Kısa, sert bir öpücük aldı ve sonra tekrar gözlerimle buluştu. "Benim gibi kokuyorsun."

Ona sırttım ve yüzünün pürüzsüz hatlarının sonsuz derecede gevşemesini izledim. "Anladım. Duş yok. En azından ellerini yıkayacak mısın?"

Ryan gülmemiş olabilirdi ama gülmek istediğinde gözlerinin parladığını öğreniyordum. "Bunu düşüneneğim."

Scorch

BOMBER ve ben berberden çıkarken Buzzard ve Indy'nin bakışları - hemen MC'nin başkanı ve başkan yardımcısı, Hell's Hangmen MC-sırtımıza yumruk gibi iniyordu. O piçlere sırtımı vermekten nefret ediyordum ama Uno'dan ilk önce birinin çıkması gerekiyordu ve tarafsız bölgedeydik. O piçler bile tarafsız bölgede saldıracak kadar aptal değillerdi. Özellikle de Uno'nun yerinde. O adam korkunçtu. Şehirde savaş yerine barış istediği için mutluydum.

"Seni bu kadar karıştıran ne? Her şey düşünüldüğünde iyi gittiğini düşünmüştüm," dedi Bomber, kızaklarımızın - gurur ve neşe araçlarımız - kaldırımın kenarında beklediği yere doğru yürürken beni izleyerek. Kulaklarımın yeniden ısınması toplantının büyük bölümünü almış olsa da, hava onları dışarı çıkaracak kadar ancak ısınmıştı.

Homurdandım ve başımı salladım. "Elbette... Ben sadece... Bebeğimle ilgili her şeyde, sanırım kaydım ve nasıl yaşadığımızın çirkin tarafını unutmaya başladım. Onu nasıl bir şeyin içine soktuğumuzu."

"Hey," Bomber'ın omzu benimkine sürtündü. "Biz böyle yaşamıyoruz. Bebek de buralarda bir yerde değil. Ateşkes devam ederse, o çirkin tarafı asla görmeyecek, değil mi? Bu MC en başta bu yüzden başladı. Bu mahalleyi o pislikten korumak için."

"Doğru." Eğer ateşkes devam ederse. Ki buna son nefesime kadar bile asla inanmayacaktım. Bu, gardımı indirip Hangmen'lere bir fırsat vermek anlamına gelirdi. Şehre ve kulübe. Bebek'in bir parçası olabileceği kulübe. Kahretsın.

Bomber gözlerini devirerek, "Vay canına. Moral konuşmamın sana ne kadar iyi geldiğini görebiliyorum," dedi. "Howlers'a geri dönelim, olur mu?" Başımı salladım ve Bomber iç çekti. "Tek heceden hece olmayana. Buradaki işim bitti."

Dudaklarım onun dırdırı karşısında bir gülümsemeye kıpırdandı ve başımı salladım. "Pekâlâ, pekâlâ. Hadi geri dönelim." Uno'nun yanındaki vitrinin önünde durdum ve pencereden içerideki parlak çiçeklere baktım. "Bebek çiçeği alalım mı?"

"Sence bunlar merkeze dönerken nasıl dayanacak?" Bomber sırtarak sordu.

Bunun üzerine gülümsemem kayboldu. Doğru ya. Üzerinde hiçbir şey olmayan bir paket sapla gelirdik. Bu yolculuklarda ikimizin de deposu yoktu. "Kahretsin. Seni yine küstürdüm. Hadi gel. Bebeğe geri dönelim. Yapabilirim

Bizden istediği tek bir şey var, o da kesinlikle çiçek değil," dedi Bomber.

"Yine de bunları hak ediyor," dedim.

Bebek istediği her şeyi hak ediyordu. Ve dün gece ona sunduğum sepete olan sevinci göz önüne alındığında, bu pek fazla görünmediğinden, istediğinden çok daha fazlasını hak ettiğini hissettim. Çiçekler için sipariş verdim. Beklemediği bir anda bir kartla birlikte teslim sağlayacaktım.

Motosikletimin arkasına atladım, gözlüklerimi ve bandanamı çıkardım. Güneşli bir gündü, son kardan sonra buzlar biraz çözülmüştü ve zaten kendine saygısı olan hiçbir motorcu böyle bir buluşmaya kafes gelmeyecekti. Motosikleti çalıştırdım ve bulunduğum yerden ileri doğru fırladım, Bomber da peşimden eski şehrin güneyindeki evimize doğru yola çıktı.

Caddelerden aşağıya doğru uçarken, en kötü trafiğin etrafından dolaşıp doğruca eve giderken soğuk kulaklarıma acı veriyordu. Uzun bir yolculuk değildi, ama böyle bir havada hoş bir yolculuk da değildi. Baby'yi bisikletimin arkasında gezdirebileceğim bahar ve yaz aylarını iple çekiyordum. Onun için bir kask bulmam gerekecekti, en azından koltuğuna iyice oturup rahat edene kadar. Muhtemelen sonra bile.

LNH Plaza'ya vardığımızda, Full Moon'un içindeki kalabalığı fark ettiğimde bisikletimi arkadaki garajlara doğru sürüyordum. Pencere kenarındaki köşede oturmuş, koltuğun arkasına tünemiş

Books'un kırmızı kafası ile Tornado'nun siyah kafası arasında Bebek vardı. Lokantanın önünde kısa bir süre durdum, Bomber keskin bir dönüş yaparak yanıma yanaştı.

"Onun burada ne işi var?" Ben sordum.

Bomber homurdanarak başını salladı, arabasını park edip kapıya yöneldi ve beni büyük lokantanın pencerelerindeki yansımama kaşlarımı çatarak bakarken bıraktı. Bomber içeri girdiğinde açık kapıdan gürültülü sesler yükseliyordu. "Parti mi veriyorsunuz?" diye sordu sırtarak. O içeri girdiğinde salonda alkış koptu.

Onu içeri kadar takip ettim ve ya oda Başkanlarını görmek için o kadar heyecanlı değildi ya da ben o ruh hali için yanlış bir ifade takınmışım. "Aşağıda ne işi var?" diye sordum ve Baby kollarını göğsünün üzerinde kavuşturunca hemen pişman oldum.

Kabinin diğer tarafından Bullet bir kaşını kaldırdı. "Üst katta kilitli kalması mı gerekiyordu patron?"

"Hayır," dedim hemen, çünkü Bullet'in kışkırtmalarına rağmen aptal değildim. "Kimse bir şeyden bahsetmedi. Ben bu kulübün başkanı mıyım?"

Green kabinin ucundan ayağa kalktı ve yüzündeki meydan okuma karşısında gözlerim kısıldı. "Elbette öyle. Sen de bu sürünün başkanı mısın?"

Yutkundum ve yavaş bir nefes verdim. Anlaşıldı. Bebeğin bakımı bir kulüp meselesi değil, bir paketti. "Hayır, ."

Bir sürü için on iki alfa çok fazlaydı. Ama sürü bir aileydi ve her alfa eşitti, bu ne kadar gerginlik yaratsa da. Hayatımızın kulüp sonu bunu biraz karmaşık hale getirdi, ama Green haklıydı. Bullet da haklıydı.

"Bu benim fikrimdi," dedi Baby, çenesini kaldırarak. Hiç de öyle değildi ama alfalarını savunmak istemesi hoşuma gitmişti. "Adamlarımı tanıma zamanım gelmişti."

Ya zayıf bir alfaydım ya da akıllı, çünkü onun bu sevimli bok kafalılara 'adamlarım' dediğini duymak bile mırıldanmama neden oldu. Hemen rahatladı ve odanın geri kalanı da rahatladı, Dusty ve Thumb dışında tüm sürü masa ve sandalyelerin etrafında takılıyordu. Books turuncu peynirle kaplı bir kızartmayı kaldırdı ve Baby eğilip dişleriyle aldı ve alfaya gülümsedi.

"Gel de kıcını yere koy patron," dedi Bullet, yayılmış ve kabinin kendi tarafının çoğunu kaplamıştı.

Coal da boşluğa dolmuş, sürü arkadaşları hakkında çirkin şeyler düşünüyormuş gibi Books ve Tornado'nun arasındaki Baby'ye bakıyordu. Onunla ilgilenmiyordum, sadece Baby'yle ilgileniyordum ve Baby parlıyordu, sırtışı kızarmış, gözleri . herkes, hatta alfalarının kucağındaki tatlı beta popoları bile mutlu görünüyordu. Aynen böyle, sadece onun etrafta olması.

Masaya ulaştığımda Green henüz yerine ve Baby'nin kokusunu alabiliyordum, bir gece önce parmaklarımda ve Bomber'ın dudaklarında olduğu kadar yoğun ve tatlı. Ve Baby diğer alfaları almaya başladığında korktuğum gibi onu yere sermek istemek yerine, kızgınlığının son fısıltılarının da eriyip gittiğini fark ettim. Green'in gözlerinin etrafındaki gergin hayal kırıklığı hafifledi ve bana Baby'ye daha yakın bir koltuk teklif ederek kabinin ucuna yaslandı. En azından çenesi Baby'nin dizinin hemen üzerinde duran ve boğazında sessiz bir mırıltı dolaşan Tornado'ya daha yakın.

"Toplantı nasıl geçti?" Green, Baby'nin Books'a gülümsediği ve Vonnegut adında biri hakkında konuştukları sırada Baby'nin gevezeliğinin altından kaymak için sesini alçaltarak sordu.

Bullet kabinin diğer tarafında doğruldu ve konuşulanları dinlemeye başladı. Bomber elinde bir sepet daha peynirli patates kızartmasıyla lokanta tezgahından döndü. Brody'nin kucağında sevgilisi Tiny ile oturduğu masadan bir sandalye çekti; birbirlerine niyetli bakışları işaretse, kavga etmelerine ya da sevişmelerine yaklaşık iki dakika vardı. Bomber arkasına yaslanıp yüzünü bize dönerek bir lokma patates çaldı ve sepeti Tornado'nun omega'mızı beslemeyi devralmak için beklediği yere doğru kaydırıldı. Her zaman olduğundan daha parlak, daha hazır görünüyordu ve sadece Baby'nin yanında olmanın ona iyi geldiğini görmekten memnundum.

"Barış çağrısı yapıldı," dedi Bomber, gözleri benimkilere kayarak. "Prez'in memnun olduğu söylenemez."

"Sözlerini tutacaklarına güvenirsem memnun olurum," diye cevap verdim.

"Kim?"

Sürü sertleşti ve Baby'nin bakışlarının birimizden diğerine kaydığını, sorusunu sessizlik takip ettiğinde gözlerinin yavaşça daraldığını gördüğümde boğazımı temizledim.

"Kulüp işi, bebeğim," dedim ve sanki bu konuyu açması onun suçuymuş gibi Green'e ters ters baktım.

Bebeğin dudakları büzüldü ve başı yana eğildi, boğazının yan tarafında pembemsi mor bir çürük ortaya çıktı. Bu sabah uyandığımda tişörtümün üzerinde huzur içinde salyası akarken kesinlikle orada değildi.

"Ona ne yaptın?" Green'e hırlayarak sordum, dirseğim masaya sertçe indi, parmağım Baby'nin boğazını işaret etti.

"Ona şey," diye aynı hızla karşılık verdi Baby ve Bullet'in ona yumruk atmış gibi homurdandığını duydum. Onu suçlamadım. Baby'nin yalvarışını duymuştum ve bu kalbimi söküp onun küçük avucuna bırakmam için yeterliydi. Green'in yanakları bile bu açıklama karşısında nadir görülen bir renk almıştı. "Kulüp işleri sürü işlerini etkilemiyor mu?" diye sordu.

Yutkundum ve tekrar onunla yüzleştim. Omega'mı öfke içinde, çilli yanakları kızarmış ve dudakları yüzünü buruşturmuş bir halde görmek, onu masanın üzerine sürükleyip herkesin önünde yiyip bitirmek istememe neden oluyordu.

"Bu durumda değil," dedim. Çünkü ateşkes, Hangmen'lerden uzunca bir süre haber alamayacağımız anlamına geliyordu. Yani sürü işinin tam tersi olacaktı. "Bu durum değişirse size haber veririm."

Bullet ve Books şaşırmış görünüyorlardı ve ben de kendi şaşkınlığımı içimde bir kurşun ağırlığı gibi hissediyordum. Baby'ye, uyuşturucu ve kadın ticareti yapan ve sürekli mahallemize girmeyi bekleyen tek merkezli bir MC olan Hangmen'lerle olan bölge sorunlarımızdan bahsetmek, yeni omega'mıza açıklamak istediğim son şeydi. İş işten geçtikten ve bize bağlandıktan sonra öğrenmesini istediğimden değil, eğer bu onun için bir şeyleri değiştirecekse.

Dün gece ona söylemediğim şey buydu. Annemi babamın sürüsünden ürküten sadece ben değildim. Sürü üyelerinden ikisi rakip bir MC tarafından öldürüldükten sonra suç dünyasından çıkıp meşruiyet kazanma mücadelesi veren yüzde birlik bir kulüpte büyümüştüm. O hayatı terk ettiği için annemi suçlamadım. Hatta

Beni yanına almadığı için suçlayamazdım. Sahip olduğum hayattan, bulduğum aileden vazgeçemezdim. Sadece bu kulüpte ve sürümde yaptığım seçimlerin - bizi temiz ve beladan uzak tutmanın - Baby'yi onun için doğru sürü olduğumuza ikna etmeye yeteceğini umuyordum.

Baby'nin çenesi bana kısa bir selam verdi ve kalbim iyi ayarlanmış bir motor gibi kükreyerek ateşlendi. Onu yalnız yakaladığım ilk fırsatta, bana karşı koymasından ne kadar hoşlandığımı ona gösterecektim. Erteleğinde benim de aynı derecede tahrik olduğumu söylemeyebilirdim.

Bebek

"BEBEK, aramıyorsun. Yazmıyorsun."

Yvonne, Merkez'in devasa siyah cipinin arkasından inip yün elbisesini düzelterek yerine otururken ona gülümsedim. Gözlerinde ilk seferki alaycı kısıklıkla LNH Plaza'yı incelerken dudakları büzülmüştü.

"Sanırım bu tür bir bölgede cep telefonları pek çekmiyordur," diye düşündü.

Ryan arkamdan öksürdü ve Bullet hırıltısını bastırdı.

"Burası hâlâ şehir, Yvonne. Ama sanırım şehir dışına pek çıkmıyorsun," dedim bir omzumu silkerek.

"Neden ki?" Yvonne gerçek bir şaşkınlıkla sordu.

Homurdandım ve başımı salladım. "Pekâlâ, içeri gel de herkese tekrar merhaba de."

Yvonne burnunu çekti ve benimle birlikte soğukta durup Merkez temsilcisini beklemeyi teklif eden iki alfaya kısa bir süre baktı. Ryan ve Bullet arasında sıkışıp kaldığımda dışarısı pek de soğuk sayılmazdı.

Yvonne, "Bu sizin durumunuzla ilgili bir inceleme olduğu için basit tutmak istiyorum," dedi. "Ve özel. Bugün sadece ve sadece senden haber almam gerekiyor, Bebeğim. Bana yuvanı gösterebilir misin lütfen?"

Yutkundum, öfkemi içime atarken ayaklarım altımda dönüyordu. Elbette, Yvonne çatı katları olan paketlerle çalışmaya alışkındı.

ve malikaneler, ama o sadece... bir pislik olamaz mı? Görünüşe göre olamamış.

"Kesinlikle, barı keseceğiz," dedim, üzerinde döndüm ve Bullet'ı önümden içeri ittim.

Yvonne'a onlarla emin ellerde olduğumu kanıtlamak için bu sürüye fazlasıyla güveniyordum. Ama bunu sadece benden duymak istiyorsa, o zaman bu da iyiydi. Mutluydum, bir omega olarak eğleniyordum ve bana istediğim kadar prenses gibi davranılıyordu.

Yine de, bara girdiğimizde ve tüm sürüyü en iyi giymiş olarak masalarda beklerken bulduğumda kalbim göğsümde çarptı. Kızlar bile benim isteğim üzerine alfalarıyla birlikte endişeyle oturuyorlardı. Eğer bu sürünün bir üyesi için bir anlam ifade ediyorlarsa, benim için de bir anlam ifade ediyorlardı.

İçeri girdiğimizde Jonah ayağa kalktı, omuzları dikleşti ve çenesi kalktı, ben de ona haberi verirken gülümsememi sabit tutmaya zorladım, "Yvonne özel bir toplantı yapmak istiyor. Onu yukarı çıkaracağım."

Odanın her yerinde yüz ifadeleri düştü. Jonah'nın cesur duruşu sarktı ve onu koltuğuna geri sürükleyen umutsuzluğu yıkamak için üzerine bir kova su atabilmeyi diledim.

"Elbette, burada olacağız."

Onun ve kendimin -hatta Yvonne'un- iyiliği için oturduğu yere doğru ilerledim ve elimi omuzlarında gezdirdim, eğilip öpücüğünden bir yudum alabilmek için yüzünün kalkmasını bekledim. Ona döndüğümde Seth'in bakışları yumuşak ve takdir ediciydi.

"Alfa'mın yerinde kalmasını sağla ki işim bittiğinde onu bulabileyim," dedim göz kırparak, odada kıkırdamalar ve çökmekte olan ruh halinde bir rahatlama oldu.

", kıymetlim."

Yvonne taş gibi suratıyla benimkinden daha iyiydi ama en azından onu dairelere çıkan merdivenlere götürürken gözlerini devirmiyordu.

Tüm Plaza cilalanmış ve temizlenmişti ve üst kat dün geceki bar müşterilerinden çok sürünün kokusunu taşıyordu. O sırada

Merdivenlerin kapısı kapandı, Yvonne görüşmesine başladı.

Ama gerçekten soru sormuyordu. "Betalar bir sorun."

"Benim için ," diye cevap verdim, aynı hızla ve keskinlikle. Dairenin kilidini açarken kaldırdığı kaşını görmezden geldim. "Alfalarla bir çıkar çatışması yok. Ben kızlardan hoşlanıyorum. Ve Seth hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."

Daireye adım attığımızda Yvonne'un burnu kırıştı ve sanki bakışları cinsel kaçamaklarımın izini sürüyordu - Jonah ile kanepeden, dün gece Seth ile mutfak tezgahından yatak odasına kadar.

"Artık kesinlikle biliyorum," dedi oflayarak. "Düğümlendin mi?"

"Henüz değil," dedim, bunun alfalarımın lehine mi yoksa aleyhine mi bir işaret olduğunu merak ederek.

Yüzündeki sert ifadeden hiçbir şey anlaşılmıyordu. "Peki ya yuva...?"

Şaşkınlığım yüzümden tamamen belli oluyor muydu? Muhtemelen, ağzım işaretini kaçırmış bir vantrilok kuklası gibi açık duruyordu. Günlerdir bu daireye yuva yapıyor, eski evim gibi dekore ediyor, alfalarımın gelen kokularla dolduruyordum. Bir kuş gibi dal, sap ve ip toplamam mı gerekiyordu?

"Um..." Yatağın rahatlığın en yoğun olduğu yer olduğunu düşünerek kolumu yatak odasının kapısına doğru ve yolu gösterdim. "Burası en rahat yer."

Yatağın ucunda bir kez döndüm ve zıpladım, Yvonne'un hesapçı bakışları karşısında nefesimi tuttum. Burnu seğirdi, dudakları ruju bile rengini kaybedinceye kadar birbirine yapıştı ve gözleri odanın her santimini taradı.

"Bebeğim. Burası bir daire," dedi.

"Yyyyyyess," diye yavaşça kabul ettim, gözlerim kısılmıştı. "Merkez'de yuva yaptınız."

"Yani, evet." Omuz silktim. Steril yastıklar ve battaniyelerle dolu küçük, kabarık odalardı.

Yvonne derin bir nefes aldı, topuklu ayakkabılarından sıyrıldı ve sessizce bana doğru ilerleyerek yanıma oturdu. "Bu odada yalnız uyuyabilir misin?"

Burada mı?" Ağzımı açtım ama hiç ses çıkmadı. "Kolay mı uyanıyorsun? Sokağın sesini biraz rahatsız edici buluyor musun? Sabah ışığı çok mu parlak?"

"I..." Ben . Normal bir şekilde olması dışında beni *rahatsız* etmemişti. "Burayı seviyorum."

"Sürünü seviyorsun," dedi başını eğerek. "Bu daireyi seviyor musun?"

"Bu sadece bir daire!"

"*Aynen öyle.*"

Gözlerimi devirip başımı salladım ve onun yerine pencereye döndüm. Ne demek istediğini anlatmak istercesine araba uzun uzun korna çaldı ve ben de irkildim.

"Yalan söylemeyeceğim, bu görüşme sırasında bize gösterdiklerine göre kesinlikle bir gelişme. Ancak endişelerim var ve bence sizin de olmalı."

Yüzümü ona döndüm ve Bullet'in yumuşak hırıltısını daha zayıf bir etkiyle taklit ettim. "Sanırım bu sürüyü tam olarak oldukları gibi istediğimi hayal edemezsin. Ama ben *istiyorum*. Ve bana karşı iyiler."

Bana sadece göz kırptı. "İyi *olmak* iyi olmak değildir."

"Beni," diye ve olabilecek en saçma şeyleri düşünmeye çalıştım, "jakuzili küvetlerim, taş şöminelerim ve ısıtılmalı döşeme tahtalarım olmasını dilemem için kandıramayacaksın."

"Bebeğim, herkes jakuzili küvet ister. Omega'ların çoğu ısılarında sınırlı ışık ister. Ayrıca tercih ettikleri alfalarla paylaşabilecekleri kadar büyük bir yatak." Ben itiraz edemedi elini kaldırdı. "Size bu sürünün yanlış ya da kötü olduğunu söylemiyorum ama kendi konforunuza daha fazla dikkat etmenizi öneriyorum. Eminim bu adamlar *tadilat* diye bir şey duymuşlardır."

Kaşlarımı çattım. Birbirimizi sadece birkaç gündür tanıyorken birinden benim için bir banyoyu yeniden düzenlemesini nasıl isteyebilirdim? Belki bir yıl sonra, birbirimize bağlandığımızda ve ben gerçekten sürünün bir üyesi olduğumda.

Yvonne ayağa kalkıp kendini fırçalayarak, "Ateşinle ilgili konuya gelemim," diye devam etti. "Hormonların mı yükseliyor? Uzun süreli uyarılma nöbetleri?"

"Geliyor ve gidiyor," dedim. "Hâlâ herkesi tanımaya çalışıyorum-"

"Ama onlar... seni tatmin etmekle mi ilgileniyorlar?" diye üsteledi.

Kızardım ve başımı salladım, dudaklarım hoppa bir gülümsemeyle seğirdi. "Evet.

Memnuniyet güvence altındadır."

"Güzel. Bunu duymak istemediğinizi biliyorum ama ortamın pek de ideal olmadığı düşünülduğünde ısı tam olarak yerleşmiyor olabilir," dedi Yvonne. "İhtiyacınız olanı istemekten çekinmeyin. Perdeler kesinlikle dekora *zarar* vermez."

İçimi çektim ve ona sıkı bir gülümseme ile başımı salladım. Yapmak istediğim son şey Jonah' bu sürünün bana uygun olduğundan şüphe etmesi için bir neden vermektir. Perdeler hakkında endişelenmek öncelikli bir şey gibi gelmiyordu. Dayanacak ve bu sürüye, onlar benim için ne kadar doğruysa benim de onlar için o kadar doğru olamayacak kadar narin ya da titiz olmadığımı kanıtlayacaktım.

COLE ya da Kömür - alternatif yazılışının ardındaki hikâyeyi öğrenememiştim ama deri kesiminin arkasına yapıştırılmıştı - yirmi dakikadan uzun bir süredir motosikleti hakkında konuşuyordu. Sırasıyla stil ve işlevle ilgili bir dizi son derece ayrıntılı nedenden ötürü mürettebatın en iyi bisikletine sahip olduğu konusunda kişisel bir görüşe sahipti. Eğer alfalarım ile iletişim kurma konusunda bir düşünüş yaşayacaksam, bunun çok sevdikleri gerçek makineler konusunda olabileceği hissine kapılıyordum. Ama bakması çok güzeldi. Konuşurken gözlerimin kamaştığını fark ettiyse de umursamış görünmüyordu.

Cole eğilip ellerini oturduğum bankın iki yanına dayayarak, "Havalar ısındığında seni bir gezintiye çıkaracağım ve göreceksin," dedi.

Dusty'nin garajı gürültülü, yağlı, alfa feromonlarıyla doluydu ve motosikletlere binmiş ve boğucu ifadeler takınmış, az giyimli kadınların pin-up posterleriyle kaplıydı.

Cole'un kadifemsi bir sesi, tereyağı gibi bir gülümsemesi ve tatildeymişim gibi hissettiren bir kokusu vardı. Etrafımda dolanırken vanilya kokusu daha ağırdı, ama bunun altında Lizzie adındaki sakız beta kokusu vardı. Muz sarısı boyalı saçları vardı ve

Neşeli bir gülümsemesi vardı ve Cole'un üzerinde onu koklamak dışında ondan hoşlanıyordum. Henüz bir şey söylememiştim. Jonah, Seth ve Ryan'ın ilgileri söz konusu olduğunda ellerimin dolu olduğunu . Ve geçen gün dairemin güneşli bir yerinde birlikte kitap okurken Mackenzie'nin de aynı yönde yavaş hareketler yaptığından oldukça emindim.

"Kulağa hoş geliyor," dedim, Cole'un yakınlığı ve yoğunlaşan kokusu karşısında nefesimin kesilmesine karşı koymaya çalışarak.

Cole başını eğerek "Ah, bebeğim, olacak," diye mırıldandı.

"Hey! Sık kafalı. Karbüratörle işin bitmedi mi daha? Bunu düşünmek için iki kat para almıyoruz," diye bağırdı Dusty ofis kapısından.

"Üzgünüm, Dust," dedim gülerek ve Cole'un tuzağından için kıpırdanmaya çalışarak.

"Senin suçun değil yavrum," diye cevap verdi Dusty, yanakları pembeleşmişti ama hâlâ Cole'a bakıyordu.

Genç alfa azarlamayı duymazdan geldi ve geri çekilip işine dönmek yerine Cole'un kolu belimi sararak beni göğsüne çekti ve ağzı benimkine doğru eğildi. Cole'un öpücüğü şokumu atlatana kadar geçen üç saniye boyunca şaşkınlıktan donakaldım. Peki, tamam o zaman. En azından usta bir ağzı vardı, nazik ve alaycıydı, ta ki ben daha fazlası için peşinden koşana kadar.

"Coal, az önce ne dedim ben?" Dusty homurdandı.

Cole'un dili alt dudağıma yaladı ve bir nefes alıp onu daha fazlası için içeri davet ettiğimde, parmaklarım kesiminin pürüzsüz derisinde kayarken, sadece mırıldandı ve geri çekildi, nefesimiz kısa bir süre karıştı. "Sonra," diye tısladı kulağıma.

Beni tekrar bankın üzerine bıraktıklarında ürperdim ve Cole açık garajın karşısındaki spor arabasına doğru kasıla kasıla yürüdü. Sonra ne olacaktı? için hem gergin hem de heyecanlıydım.

"Gel yavrum, senin için bir şeyim var," dedi Dusty, hâlâ kapıda asılı dururken.

Kendimi giderek büyüyen 'sıcak beyin' dediğim şeyden sıyırdım ve Dusty'nin garajdaki ön ofisine doğru döndüm.

"Onun için neyin var?" Cole dükkânın diğer tarafından bağırdı.

"Sana ne, sik kafalı!" Dusty geri seslendi. Bana tekrar baktığında hırlayan ifadesi yumuşadı ve gülümseyerek başını kapıya doğru salladı.

Sırıttım ve kendimi ayağa kaldırdım, onu ofise kadar takip ettim ve arkamdan kapıyı kapatmasını izledim. Yanından geçerken burun delikleri alevlendi.

"Süslü bir hava spreyinden daha iyidir, yavrum," diye mırıldandı Dusty ve masanın arkasındaki yüksek taburesine oturmaya gitti. "Biri sana sorun çıkarırsa bana haber ver, mu?" Pencereden Cole'a bakmadı ama ben ne demek istediğini anlamıştım.

Başımı salladım ve masanın en temiz köşeye zıpladım. "Yakaladım seni." Topuklarımın hafifçe vurarak masanın kenarına çarpmasına izin verdim.

Dusty masasının üzerinden bana bakmadan önce iki kez boğazını temizledi. "Kur hediyeni aldım."

Gözlerim büyürken spor ayakkabılarımın sesi kesildi. "Dusty... bana bir-"

"Evet, öyle yaptım," dedi, her zamankinden daha hızlı bir ses . "O sik kafalı ya da Prez gibi sana kur yapmıyorum ya da bahçedeki sıcak ev gibi parfümlemeye başladığın diğerleri gibi." Ben kızarıp kucağıma bakarken parmaklarını sakalına daldırıp kökünü kaşdı. "Ama sen benim omega'msın. Ve eğer inatçı ve çok tatlı biri olmasaydın Candy'yi kapı dışarı ederdim. Kalbim kırılırdı."

Bacaklarım tekrar tekmelemeye başladı ve Dusty hediye almamak için herhangi bir hamle yapmadı, bu da düşüncelerimin dönmesi için bolca zaman ve sessizlik bıraktı. "Onu durdurmaya çalışmaz mıydın? Bunun için Jonah'la dövüşmez miydin?"

Dusty içini çekti ve tekerlekli, gıcırdayan eski ofis koltuğunda arkasına yaslandı. O kadar geriye yaslanmıştı ki sandalyenin devrilmeyeceğine nasıl güvendiğini merak ettim. "Bunun için çalıştığımı düşünmek hoşuma gidiyor. Son dakikada bir şeyler yapabilirdim. Ama şimdi kim bilir. Bu omega işi zor iş yavrum."

"Nasıl yani?"

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyordu ve cevaplarını bulmak için zaman ayırması hoşuma gidiyordu. Bana karşı tatlıydı ama kalbi başka bir yerdeydi. Sıcaktan, bayılmalarımın ve diğer bazı alfaların yakıcı bakışlarından güzel bir mola oldu. Dusty, şehvetli biyolojisi olmadan bir alfanın tüm bakımı ve korumasıydı.

"Sürüdeki bir omega, eğer izin verirsiniz alfaları daha iyi hale getirir. Bu da birlikte yaşamayı öğrendiğimiz o vahşi köpekten biraz vazgeçmeyi beraberinde getirir. Candy'yi kaybetmeye hazır olmayabilirdim ama bunun karşılığında diğerlerinin de seni kaybetmesi gerekiyorsa, bu sürüye Candy'nin ya da benim verebileceğim zarardan daha büyük zarar verebilirdi. Ama sen geldin, bunun ne kadar yanlış olduğunu gördün ve bunun olmasına izin vermedin. Sürü için doğru olanı yaptın çünkü sürü için doğru olan sensin." Tekrar iç çekti ve bana baktı, gözlerinde biraz ağlamaklı bir ışıltı vardı. Benimkiler de öyle, parmaklarım Dusty'nin üzerine atlayıp onu kucaklamamak için masanın kenarına dolandı. "Seninle şansımız yaver gitti, bebeğim."

Boğazım konuşamayacak kadar sıkılmıştı ve tek söyleyebildiğim minnettarlık dolu bir iniltiyle "Dusty" oldu. Böylesine boz görünümlü bir adam nasıl bu kadar tatlı olmuştu?

Sırıttı ve ön alt dişlerinden biri çarpık ve altın rengindeydi. "Scorch bunu gördüğünde kıskançlık krizine girecek ama sana bir tane almak için çok geç kalacaktı. Ve sen bunu hak ediyorsun. Sen bizden birisin yavrum."

Sonra masasındaki bir çekmeceyi açtı ve iki eliyle uzanarak deri bir yaka çıkardı. Yakaya saten rengi bir deri ceket iliştilmişti ve ceketini gözlerime doğru kaldırarak sırtını gösterdi.

LATE NIGHT HOWLERS, mavi kadife bir yama üzerine özenle dikilmiş ve üzerinde gümüş bir aya doğru uluyan devasa bir siyah kurt işlenmiştir. Kurdun altında *Eski Şehir* yazıyordu.

Nefesimi göğsümde tutmuş, ceketin bedenini inceliyordum, erkeklerden herhangi biri için çok küçük olduğunu biliyordum. Dusty ceketini çevirdiğinde hemen sol tarafı, tam kalbin üzerini aradım.

'Y' harfinde fazladan bir kıvrım olan *bebek* gümüşle dikilmiş. Elim ağzımı kapatmak için kalktı. Sürüye katılalı bir haftadan az olmuştu. Arkadaş olarak düşündüğüm alfaların hepsinden geçici koku işaretleri almayı daha yeni başarmıştım -kulüp adını tercih eden Tornado, ben evde yokken yakınımnda durma eğiliminde olmasına rağmen benden uzak duruyordu. Dusty'nin söylediklerini kaçırmamıştım. Jonah bunu onaylamamıştı. Kimse beni kulübe kabul etmemişti. bu değildi.

"Ben... Dusty... ," dedim boğazımdaki düğümü yutkunarak.

"Öyle de olmalıydı."

Cevap gülümsemem suluydu ve Dusty kızarıyordu. "Palton yeterince sıcak değil."

Homurdandım ve o da bana sırtıttı. Masanın kenarından aşağı kaydım ve ceketini tutan kollarının çemberinin altına girdim, kendimi göğsüne bastırdım ve kollarımı kalın ortasına doladım. Beni sıkıca kavradı ve onun o sıcak battaniye niteliğiyle sarmalandım.

"O şanslı bir kadın, Dust," dedim.

"Kes şunu," dedi, sesi mırıltıyla kalınlaşmıştı. "Başımı belaya sokacaksın." Kolu sırtımı iki kez aşağı yukarı okşadı, yanağı başımın tepesine sokuldu ve sakalıyla saçlarımı karıştırdı. Gülümsedim. Şimdi ben de onun işaretini almıştım. İyi oldu. Sonunda birbirimizin yatağında olmayabilirdik ama bu sürünün *tüm* alfaları hayatımda bir rol oynayacaktı. Kalbimde de.

Ceketini yerleştirdi ve kollarımdan çekildi. "Teşekkür ," diye fısıldadım, hızla gözlerimi kırpiştirerek.

Dusty ofladı. "Sadece diğerlerine benim kur hediyemin senin favorin olduğunu hatırlatmayı unutma."

Sırtıttım ve başımı salladım. "Anlaştık. Gidip göstermem gerekebilir."

O da sırtıttı. "Sırf Scorch'un yüzündeki ifadeyi görmek için sana eşlik etmem gerekebilir."

Cole'un yüzündeki ifade yeterince eğlenceliydi. Dusty'yle birlikte ofisten çıktığımızda kısmen kalkmış spor arabanın altındaydı ve o kadar hızlı ayağa kalktı ki kafası arabanın altına çarptı.

"Değiştirmeye gücünün yetmeyeceği şeyleri kırma," diye homurdandı Dusty. "Bu kız ne giyiyor böyle?"

"Bir ceket, neye ?" "Ona kim aldı?"

"Sen kim olduğunu sanıyorsun, sik kafalı?"

Cole'un gözleri beni içine çekti ama beklediğim tepki tam olarak bu değildi. Minnettar ama temkinli görünüyordu. Belki o da Jonah gibiydi, gerçekten ne kadar kalmak isteyeceğimden emin değildi. Ağzı konuşmak için açıldı, sonra gözleri benimkilere takıldı ve çenesini duyulabilir bir 'şak' sesiyle kapattı.

Dusty bir kolunu omuzlarıma dolayarak, "Hadi yavrum," dedi.

Dusty beni Plaza'nın arka koridoruna götürürken önce kolların manşetlerindeki tokalarla, sonra da fermuarla oynadım; bu yol tüm mülkleri birbirine bağlıyor ve yukarıdaki dairelere . Garajın altındaki bodrum katında bir spor salonu vardı, bana önerdikleri orijinal yuvanın binanın karşı tarafında kalıyordu. Henüz aşağıya inmemiştim ama daha önce Bullet'ın oradan gömleksiz, terli, *geniş* ve *lezzetli* bir şekilde çıktığını görmüştüm. Sırf bu nedenle bile yakın gelecekte bir göz atmaya değer diye düşündüm.

"Ya Jonah seninki gibi bir kesim giymemi istemezse?" Barın arka girişine yaklaştığımızda sordum.

Dusty omuz silkerek, "Bu ona bağlı değil," dedi.

"O kulübün başkanı. Kesimler kulübündür," dedim. Jargonu . Ceket tam olarak bir kesim değildi, erkeklerin giydiği, üzerinde kulüp renkleri, logosu ve isimleri olan yelekler gibiydi ama o da iyiydi.

Dusty, "Onu geride bırakacağız," diye cevap verdi ve sonra bana göz kırparak kapıyı açtı.

Akşamın erken saatleriydi ve bar sessizdi ama içeride kulüp üyesi olmayan, sadece bir şeyler içmek isteyen müşteriler vardı. Seth barın arkasındaydı ve biz içeri girdiğimizde gözleri parladı, beni deri kıyafetlerimle süzerken dudakları seğirdi. Bullet, ön kapıya giden koridorun yanındaki tüneğinden ıslık çaldı ve işaret parmağını havada daire şeklinde döndürerek bana bir dönüş talimatı verdi. Tozlu

Beni bara geri çevirdi ve kulüp üyeleri -ve hatta tanımadığım diğer rastgele insanlardan birkaçı- yumuşak bir tezahürat yaptı.

"Hey patron," diye bağırdı Seth Jonah'ın açık ofis kapısına doğru. Bir homurtu yankılandı. "Dışarı gel ve şunu gör."

"Neden?"

Bullet başını sallayarak, "Çünkü isteyeceksin," diye cevap verdi. Saçları dökülmüş ve dağılmıştı; parmaklarımı saçlarına sokmak istedim.

Tornado, Brody ve Roger birlikte bir kabinde oturuyorlardı, önlerinde biralar ve Roger'ın kucağında bir kız vardı. Betalara tatlı popo demiyordum. Hayır efendim. Onlar için bu kadar bayağı bir isimden daha iyi bir isme ihtiyacım vardı, umursamasalar bile.

Jonah ofisinin kapısında belirdi ve beni barın ortasında, iki bilardo masasının arasında görmesi kısa ve ani bir nefes alışını aldı. Elmalı turta havada süzülerek burnuma kadar geldi, dallar gibi etrafımı sardı ve öne doğru sallandım.

"Kahretsin, Dusty," diye mırıldandı Jonah. Parmağını eğdi ve anda ona doğru süzülmeye başladım. "Hak iddia etmeye mi çalışıyorsun?"

"Sürüme kimin ait olduğunu ve sürümün kime ait olduğunu bildiğimi söyleyen tek kişi," dedi Dusty arkamdan.

Omzumun üzerinden ona bir gülümseme daha sunmak istedim ama Jonah ofisin kapısında ona ulaşmamı beklerken bakışlarımdaki kilidi kıramadım. Adımlarım yavaş ama kararlıydı ve beni çağıran sadece Jonah'nın kokusu değildi. Bardaki tüm alfalar, hatta bardaki bunaltıcı derecede dumanlı yabancı bile, Dusty'nin ceketini giymiş halimi takdir ediyordu. Ya da belki de odaya parfüm yüzündendi. Ceketini giydiğim için memnundum çünkü uyarılmamın keskin kanıtlarını saklıyordu, meme uçlarım sivrilmiş ve sıkıydı, tişörtümün yumuşak pamuğunu tırmalıyordu.

Ulaşabileceğim bir mesafeye geldiğimde Jonah deriden bir tutam yakaladı ve beni göğsüne çekti, bakışlarının tenimdeki sıcak ısıltısını yakalamak için başımı geriye doğru eğdim.

"Sana derinin yakıştığını söyleyen oldu mu bebeğim?"

Gözlerimi kırptırdım, kalçalarımı sıktım ve her nefes alışımnda onu ciğerlerime çektim. Nabzım kulaklarımda yüksek sesle atıyordu ve onunla birlikte bardan yumuşak bir kıkırdama korosu geliyordu. "Henüz kimsenin fırsat bulabildiğinden emin değilim," dedim ve sesimin tamamen nefessiz tonundan utanmamaya karar verdim.

Jonah guruldadı ve dudakları kıvrıldı; en ufak bir kıpırdanışımnda kendimi uçurumdan aşağı atabileceğimi düşündüm. "Pekâlâ, ilk ben başlayayım," dedi. Hızlı bir çekişle beni ofise sürükledi ve kapıyı çarparak kapattı. Beni pürüzsüz yüzeye doğru itti, beni sıkıştırdı ve ben ona tırmanmaya çalışırken kalçalarını benimkilerin arasına yerleştirdi. Mırıldanıyordu, sesi göğsümde bir titreşim gibi tepeden tırnağa içime işliyordu.

"Bir erkeğin kontrolünü gerçekten test ediyorsun bebeğim," diye mırıldandı Jonah dudaklarıma karşı, beni kapıya doğru tutarken elleri kalçalarımın arkasına dolanıyordu.

"Kesinlikle *deniyorum*," diye cevap verdim ve sonra istediğim öpücüğü aldım, dişlerim onun o mükemmel, dolgun ağzına takıldı.

Kapının diğer tarafından Seth'in diğerlerine, "Sanırım bu gece barda gürültülü bir gece geçireceğiz çocuklar," diye bağırdığını duydum.

Bebek

"TAK, TAK, KEDİCİK." Sıçradım, suçluluk duygusuyla yedek bir çarşafı örtmeye çalıştığım pencerelerden uzaklaştım ve Bullet'i açık daire kapısından bakarken buldum. "Ne yapıyorsun ve burası neden kilitli değil?"

"Neden açtın?" Ben de ilk sorusunu duymazdan gelip kanepeye kayarak karşılık verdim. Belki onu bana katılmaya ikna edebilirdim.

Bullet hırladı ve ben minderlerin üzerinde kıvrandım. "Kedicik. Kapını kilitli tutmalısın."

"Ama bina kilitli," dedim ona masum gözlerle bakarak.

Hiç etkilenmemişti. "Kazalar olur. Kapıyı kilitli tutun."

"Şey, daha önce uyumaya çalışıyordum. Kapıyı kilitli tutsaydım, sen kapıyı çaldığında kalkmak zorunda kalacaktım," dedim ve elimi uzatarak davet ettim. "Oysa ben burada uzanmayı ve gelip benimle yatmanı beklemeyi tercih ederdim."

Güldü ve başını salladı, kapı aralığına doğru bir adım attı ama daha ileri gitmedi. Saçları arkaya doğru toplanmıştı ama bazı teller yüzünün etrafına dökülüyordu. Parmaklarımı tüm o küllü sarı karmaşanın içine sokmak ve sonra da örtmesi için onu aşağı çekmek istedim.

"Kur hediyen bende," diye duyurdu Bullet.

Gözlerim büyüdü ve parmaklarımı havada oynatarak ona sııttım. "Ver bana."

Sırıttı ve başını salladı. "Burada olmaz. Onu almak için benimle gelmen gerekecek."

Dudaklarımı bir çizgi haline getirdim ve gözlerimi kısıtım. "Buna değecek mi? Çünkü řu anda bu koltukta bana birkaç řey dūřünebilirim ki *kesinlikle* değecek."

Bullet tekrar hırladı, çıplak ayak parmaklarımla koltuk minderine kıvrılmasına ve dizlerimin açılmasına neden olan bir ses. "Kedicik. Beni kışkırtma."

Bir kıkırdama kaçtı. Dolu dolu, aptalca, kız gibi bir kıkırdama. "Neden olmasın?"

"Kedicik. O güzel kışını o kaldır," dedi Bullet, sesinde beklenmedik bir havlama vardı ve bana neyin çarptığını anlamadan kanepeden sıçradım, içimde bir adrenalin patlaması oldu.

Parmak uçlarımda durdum, gözlerim şoktan büyümüşü, Bullet'a bakarken kalbim hızla çarpmaktan yavaşlıyordu. "Beni alfa yaptın."

Geldiğimden beri sürüden hiç kimse bana karşı alfa havlamasını kullanmamıştı ve ilk kimin olacağını tahmin etseydim, Bullet'a gitmek kolay olmazdı. O da şimdi kızarıyordu.

"Ben yaptım. Özür dilerim. Dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak. Ayakkabılarını giy." Eğer benim iki katım kadar ürkmüş , kapı aralığında sinirli bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüyor olsaydı, bu konuda ona daha sert davranırdım. Zaten buraya getiremeyeceği ne tür bir hediye almış olabileceğini merak etmeye .

Motosiklet olmamasını umuyordum. Ya da belki de motosiklet *olmasını* umuyordum ama havanın motosiklet kullanmayı öğrenemeyeceğim kadar soğuk olması çok yazık olurdu. Ayak parmaklarımla spor ayakkabılarımı iterek kapıya doğru ilerledim.

"Bunlar işe yarayacak mı?"

"Evet," diye , gözlerini indirdi. "Havlamak istememiştim."

Ayakkabılarımla içine girdim ve parmak uçlarıma kadar yükseldim ve o zaman bile Bullet'ın yanağına ulaşabildim çünkü yere bakarken başı eğikti. Bıraktığım yumuşak öpücüğün altında teni sıcacıktı, sakalının kıvrımları tenimi gıdıklıyordu.

"Affedildin. Seninle oynarken çok ," dedim.

"Neredeyse istediğini elde ediyordun, orada yatan tatlıya benziyorsun," dedi, ben yerleşirken beni süzerek. Sesinde boğazına takılan bir mırıltı vardı

Bir kolunu sırtıma doladı ve eğilip eğilmemeyi seçmem orada bıraktı. Yan tarafına doğru kıvrıldım ve titreşim yoğunlaştı.

"O havlamayı hak durumlar düşünebilirim," dedim, onu biraz daha kızdırma dürtüsüne karşı koyamayarak. "Örneğin yatakta eğlenceli olabilir."

"Kedicik," diye hırladı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Ofisim, koridorun sonunda." Başını koridorun sonuna doğru salladı. "Anahtarlarını al. Kilitle."

Havlamıyor olabilirdi ama Bullet alfalarımın en patronu olma konusunda önde gidiyordu. Emirlerini yerine getirdim ve anahtarı üzerine bıraktığım yerden aldım. "Neden ofisiniz için ayakkabıya ihtiyacım var?"

"Kedicik, evden dışarı her adım attığında ayakkabılarını giymelisin."

"Ayakkabılardan nefret ederim."

Bullet, "O zaman seni alayım," dedi. "Neden teklif etmedin?"

"Çünkü baş belası olacağını bilmiyordum ama başa düşerse seni omzumun üzerinden atarım."

Teklifini kabul edecektim ama çoktan kapıya gelmiştik. Kaşlarını kaldırıp bana bakarak ofisinin kilidini açtı. Doğru ya. Bullet sürünün güvenliğıydi. Kilitlerin büyük hayranıydı.

İçeri girdim ve ılık çaldım. Odanın sağ köşesini uzun pencereler çevreliyordu; bana en yakın yerde bir mini mutfak, sol tarafta ise banyoya açılan bir kapı vardı.

"Burası bir stüdyo daire," dedim. Gerçi yatak eksikti.

"Öyleydi, evet. Scorch ve ben benim için en iyi yer olduğuna karar verdik. Köşeyi ve otoparkın girişini iyi görüyor. Barın önünü de."

Eski Şehir Merkezi *güzel* bir manzaraya sahip değildi ama kesinlikle bir karakteri vardı. Yolun karşısındaki eski tuğlaların üzerindeki grafitileri de sayarsak sanat eserleri de vardı. Odayı aradım, bir fiyonk, bir sepet ya da daha fazla deri aradım. Bütün hafta boyunca hediyeler almıştım, Şef'in lokantada benim için yeni tarifler bulması gibi küçük şeyler ya da karanlık

Tornado'dan ikolata. Ve sonra Dusty'den ceket ve Jonah'dan bakım paketi gibi daha büyük anlaşmalar. Bunları nezaketle kabul etmeyi öğreniyordum çünkü kabul alfalarımın ne kadar gururlandığını görebiliyordum. Hak ettiğimden emin olmadığım hediyelerin üzerime yağdırılması benim için rahatsız edici olabilirdi, ancak bu onların gurur duymasını sağlıyordu ve bu mantığı izlersem onlar için davranabilirdim.

"Güzel bir şey mi arıyorsun, kedicik?" Kapı kapanırken Bullet arkamdan mırıldandı.

"Belki," dedim, yüzümü ona dönerek. "Sizden ne bekleyeceğimi asla bilemiyorum."

"Pencerenin yanındaki masaya bakın," dedi ellerini ceplerine sokarken, yanakları kendini tuttuğu bir sırıtışla doluydu.

İki kez ayaklarımın üzerinde zıpladım ve sonra aceleyle köşede duran masaya gittim. Ne demek istediğini anlamam için dağınık masaya üç kez bakmam gerekti. Bir kâğıt yığınının üzerine bırakılmış kelepçeler vardı ki bu ilgi çekici bir teklifti. Daha az umut verici olsa da dürbün de vardı. Ama ne kadar uzun süre bakarsam o kadar . Bullet dağınıklığı kenara itmiş, masanın ortasında mat siyah bir tabancanın oturduğu açık bir alan bırakmıştı, orta büyüklükte ve çok temizdi.

"Bu bir silah!" Bullet'in boğazı düğümlendi ve ben de omzumun üzerinden ona baktım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. "Bana silah mı aldın?"

Hediye olarak mı?

Elimi uzattım, o da ayağını ne uzattı. "Dur bakalım. Bununla ne yapacağını biliyor musun?"

"Tabii ki hayır," dedim hafifçe gülerek. "O zaman neden ona uzanıyorsun?" "nk... bu benim hediye mi?"

"Evet. Ne yaptığını bilmiyorsan eline silah alma, kedicik," diye hırladı Bullet.

şimdi gerçekten gülüyordum. "Madem dokunmama izin yok, neden bana hediye aldın?"

"Dolu olup olmadığını bile biliyor musun?"

"Hayır, ama senin bileceğini tahmin etmiştim," dedim sırıtarak.

"Bana dolu bir silah mı aldın?"

Bullet başını salladı. "Tabii ki hayır, *her zaman olduğu gibi* boş bıraktım. Ama ya ben yokken biri içeri girip bir fişek koyup kendini dışarı atarsa?"

Kaşlarımı çattım. "Bu pek olası görünmüyor."

Beni masada karşıladı, eli çenemi başparmağı ve işaret parmağı arasında tutmak için uzandı. "Bu pek olası değil. Biri içeri girseydi bilirdim. Ama yine de, ya *olursa*."

"Tamam," diye başımı salladım. "Yani silahıma dokunmak yok. O zaman onunla ne yapacağım?"

Sırıttı. "Sana öğreteceğim. İlk ders, her zaman bir silahın dolu olduğunu varsay. Eğer varsaymazsan ve doluysa, işler kötü gider. İkinci ders, sana dolu olup olmadığını nasıl anlayacağını öğreteceğim. Şu koltuğu tut."

Masadaki koltuğu çekip oturdum ve Bullet bana katılmak için bir tane daha çekerken, o aramızdaki boşluk güllerle doldu. Gülümsememi kontrol altında tutmaya çalıştım. Silah güvenliği dersleri kesinlikle tipik bir kur hediyesi değildi ama bu benim için sorun değildi. Tipik bir omega değildim ve tipik bir sürü seçmemiştim. İşleri kendi yapmayı benimseyebilirdim.

Bullet saatler sonra, "İyi, ŞİMDİ SÜRGÜYÜ GERİ KİLİTLE," diye talimat verdi.

Sürgüyü geri çekerken tabancanın kilit düğmesinin olduğu tarafa parmağımla dokunduğumda kaşlarım çatıldı. Düğme yerine oturdu ve ben de memnuniyetle gülümsedim. Yeni hediyeimin dolu olup olmadığını nasıl anlayacağımı öğrenmek için tahmin ettiğimden çok daha fazla öğrenmiştim. Silahın anatomisi üzerine bir ders ve ardından Bullet bana sökme, temizleme ve yeniden monte etme konusunda koçluk yapıyordu, böylece mekaniği anlamıştım. *Eğer* mekaniği anladıysam, ki bundan pek emin değildim.

"Hazneyi kontrol et," dedi. Yaptım ve sonra bana söyleyeceğini bildiğim gibi emin olmak için parmağımy içine daldırdım. Şarjörün gitmesi gereken yeri kontrol ettim.

"Boş," dedim.

"Tekrar kontrol et."

Öfkelendim ama dediğini yaptım, bakış açısının dikkatli bir yerden geldiğini anladım, hatalı olduğumu varsaymadım.

"Boş."

"Slaytı kapat."

Kapandı ve silahı tekrar masanın üzerine bırakıp göğsü kabarmış bir şekilde gülümseyen Bullet'e baktım. "Mükemmel, kedicik."

Silahlarla özel olarak ilgilenmemem ya da dersin çoğunu sıkıcı ve beceriksiz bulmam önemli değildi, yine de övgüler karşısında gururlandım.

"Bir dahaki sefere ne kadarını hatırlayacağına bağlı olarak seni götürmeden önce kat etmemiz gereken daha çok yol var. Ama sen mükemmeldin."

"Ateş etmeyi böyle mi öğrendin?" diye sordum.

Bullet homurdandı. "Kesinlikle hayır. Gençken amcam elime bir silah verdi, beni bir hedefin önüne koydu ve tetiğe basmamı söyledi. Askere gidene kadar kendi kışımı vurmadığım için şanslıydım. Kendimi bir bok sanırdım."

"Bahse girerim çok *seksiydin*," dedim sırtarak. En azından *şimdi öyleydi*.

Bullet mırıldandı ve başını salladı. "Ordu beni en kötü halimden kurtardı. Scorch ve çocuklar gerisini halletti."

"Onları nasıl buldun?"

"Beş yıl bölgeye taşındım, bir bisikletim vardı, barı buldum," omuz silkti. "Dokuz kişi beni işe aldı."

"Dokuzlar mı?" Başımı eğerek sordum. O zamanlar sadece dokuz kişi miydiler?

"Hayır," dedi Bullet, ifadesi ağırlaşarak. "Nine... Nine uzun bir süre Prez'di. Birkaç ay öncesine kadar."

"Ne oldu?" Her türlü şeyi hayal edebiliyordum. Gece yarısı bir kaza, rakip bir MC, kötü giden bir uyuşturucu anlaşması. Kulübün artık yasal olduğunu biliyordum ama belki de...

"Kanser," dedi Bullet usulca.

"Oh." Oh. Kahretsin.

Şaşkınlığım yüzümden okunuyor olmalıydı çünkü Bullet elimi buldu ve parmaklarımızı birbirine doladı, gülümsemesi soluklaştı. "Anladım

Bu. Bizim çıkış yolumuz gibi görünmüyor. Nine'in şansı yaver gitmedi. Scorch'un son zamanlarda ateşkesleri tekrar yürürlüğe koymasının bir nedeni de bu. Bazı kulüpler bölgeyi kokluyor, sallanıp sallanmadığımızı görmeye çalışıyorlar. Ama hızlı da olsa bunun olacağının farkındaydık ve Scorch er ya da geç tahta çıkacaktı."

"Sabun gibi kokan Nine miydi?" Merkezdeki koku kartlarını sordum.

"Hmm. Sanırım... evet, sanırım yaptı."

Kaşlarım kalktı. "Fark mı?"

"*Seni* fark ettim," dedi sırtarak. "Ağzımın suyu akıyor. Ve sanırım bazen diğerlerini de yakalıyorum. Arka plan gürültüsü gibi. giriyorsun, kancayı takıyorsun ve beni içine çekiyorsun."

"Gül gibi kokuyorsun," dedim, eğilip derin derin nefes alarak.

Bullet anons karşısında şaşırarak gözlerini kırıştırdı. "Büyüdüğüm bahçedeki güller."

Çocukken Bullet hakkında ne hayal ettiğimi bilmiyorum ama kesinlikle bu değildi. "Ben... Bazen hiçbirinizi gerçekten tanımadığımı unutuyorum."

"Öğreneceksiniz. Bizi, geçmişimizi ve alışkanlıklarımızı öğreneceksiniz. Biz de sizinkileri öğreneceğiz."

Bu düşünceye gülümsedim ve gözlerimin Bullet'in sandalyeyi dolduran geniş gövdesinde gezinmesine izin verdim. Belki de sıcaktandı -tamam, kesinlikle sıcaktı- ama konu bu adamı öğrenmeye geldiğinde kesinlikle başlamak istediğim bir yer vardı.

Sandalyeden kalktım ve Bullet beni takip edemedi, kalkmasını engellemek için bir elimi uzattım ve sonra kucağına oturdum. Arkasına yaslandı, bir kolu kalçamın etrafında kıvrıldı ve diğer eli elbisemin eteğinde benimkine dolandı. Yüzümü boğazına bastırdım, hafifçe burnumu soktum ve altımda pantolonunun içinde seğirdiğini hissettim.

"Şimdi öğrenmeye başlayabilir miyim?"

Ben parfüm sürmeye başladığımda inledi ve kendi feromonları da buna karşılık olarak güçlendi. "Kedicik. Yapmalıyız... Yapmalıyım..."

"Yapmalıyız," dedim sanki onaylıyormuş gibi. "."

Burun buruna gelene kadar yüzümü kaldırdım, gözleri kristal berraklığında bir su tonuydu, şimdi derin nefesler alırken hafifçe kukuletalıydı.

"Bu konuda çok açık olup olmadığımı bilmiyorum," dedim yavaşça, nefes nefese kalıp altımdaki sandalyeye sertçe otururken dudaklarımda nefesinin tadını aldım. "Bu sürüyü seçmemin nedenlerinden biri sensin. Seni istiyorum Bullet. Benim alfam olmanı istiyorum."

Tekrar inledi ve belimdeki eli boynumun arkasını tutmak için kalktı, eğilirken beni hareketsiz tuttu. Ağız benimkini yakaladı, tam vuruşlar ve uzun baskılarla beni yuttu. Dili hiç vakit kaybetmeden, ilk soluğumda içeri girdi ve sabit bir ritimle benimkine okşadı. , yüzünü bana doğru tuttum -bir yere gidecek gibi değildi- ve kucağında dönmeye çalıştım, kalçalarına yaslandım. Elimi bıraktı ve ben hareket ederken sert parmaklarıyla kışımı kavradı. Sonra beni kaldırdı, ikimizi de sandalyeden kaldırdı, ağızımız hâlâ birbirine bağlıydı.

"Seni diğerlerinin yanına götürmeliyim," diye homurdandı.

"Sakin buna cüret etme," diye tersledim, bir öpücük daha çaldım ve bana karşı gülüşünün yankısının tadını çıkardım.

"Masa çok kalabalık."

"Apartman çok uzak," diye sızlandım.

Bacaklarımı beline doladığımda Bullet hırladı ve dilimi dudaklarının arasına aldı. Eli eteğimin altından kaydı, ya da eteğim yukarı sıyrıldı ve sonra parmakları tam seksimin üzerindeki külotuma bastırdı.

"Sikeyim. Kedicik. ."

"Bana havladığından beri ıslağım," diye nefes aldım ağızına karşı, ellerim o kadar dar olan tişörtünü çekiştiriyordu ki bile olabilirdi. Sevgiyle. "Yerde. Beni yerde becer."

Tekrar homurdandı ve sesi o kadar yüksekti ki artık sırılsıklam olan külotumda hissedebiliyordum. "Seni sikmiyorum. Kesinlikle seni yerde sikmem, kedicik."

"Ama ayakkabı giyiyorum," dedim, şehvetin sisinde aklımı ne kadar tamamen kaybettiğimi mükemmel bir şekilde .

Kurşun döndü ve aniden masanın yan kenarına tünedim. Kağıtlar hışırdayarak yere düştü ve ardından kelepçeler

bir takırtı ile. Yazık oldu. Onları kullanabilirdim. Bullet'e doğru eğildim, boğazını ısırdım, sürtünme için göğsüne ve kalçalarına doğru kıvrıldım, o da etrafımdan dolanıp masayı temizledi. Silah bir çekmeceye girdi ve sert bir şekilde kapandı. Diğer her şey yere düştü.

Sonra alfam arkasına yaslandı, bir eli omzumda, diğeri çenemi ona bakacak şekilde sabitleyerek beni uzakta tuttu. "Seni sikmiyorum," dedi sertçe. "Sadece o külotu daha da ıslatmanı sağlayacağım."

Sırtımayı başardım ve sonra Bullet'in elleri benimkileri başımın üzerinden yukarı, yukarı, yukarı kaldırdı, beni masanın yüzeyine geri götürdü, o da üstümde, mükemmel bir şekilde uzandı. Sertleşmiş siki kot pantolonunun üzerinden merkezimi dürtüyordu ve sırtıırken gözleri mavi mavi parlıyordu.

"İyi bir kız olup ellerini koyduğum yere bırakacak mısın?" diye sordu.

Yalan olduğunu hissetmeme rağmen başımı salladım. Yavaşça parmaklarımı masanın uzak kenarına doladı ve bu hareket kalçalarımızı birbirine sürtmesine neden olurken inledim.

"Bu elbiseyi beğendim," dedi. "Ben de."

"Düğmeleri var, böylece yırtmak zorunda kalmıyorum," diye devam etti ve gözlerim açıldı. Sonra öne doğru sallanmaya başladı ve gözlerim kapandı, başka bir inilti gevşedi. "Bacaklarını etrafıma dola, kedicik."

Yaptım ve o da sallanmaya devam etti, parmakları elbisemin önündeki narin düğmelere uzandı ve onları teker teker belime doğru kaydırды.

"Daha fazla öpücük istiyorum," dedim, sıcağı hissettiğimde ve ilgisini sunabileceğinden daha hızlı bir şekilde onu arzuladığımda sesimin bir sızlanmaya dudak bükerek.

"Daha fazla öpücük, hemen geliyor," dedi Bullet, ifadesi niyetle düzelmeden önce kısa bir süre sırtarak.

Öpüşmenin kontrolünü ele aldı ve ben de minnetle onu takip ettim, beni soktuğu pozisyondan, klitorisime karşı sabit ritminden, biraz fazla sert ama bunun için iki kat daha harika. Elleri

Göğüslerimi okşadı, meme uçlarımı cımbızladı ve sonra beni avuçladı. Ağzımın içine mırıldandı ve altımızdaki bacaklar gıcırdamaya başladığında masanın üzerinde titredim. Pencere pervazına doğru itilmişti, parmaklarım sıkışmaktan korunuyordu ve birleşik ağırlığımız altında pes edip etmeyeceğini merak ediyordum.

Bullet'ın dili ağzımı sikiyordu ve bu, içimin dolmasını arzulamama neden oluyordu. Omega olduğumu keşfettiğimden beri doğru düzgün sikilmemiştim. Sürünün beni aceleye getirmeme kararlılığını ne kadar takdir etsem de, eski moda penetrasyonu özlemeye başlamıştım.

Dudaklarımı ayırdım ve Bullet boğazımı geçip göğsüme daldı ve bir meme ucunu ağzına alarak kalçalarımı onunkilere doğru yuvarlamamı sağladı.

"Düğümünü hissetmek için sabırsızlanıyorum," dedim, sesim tamamen havadaydı.

Bullet üstümde gerildi ve hemen ardından masa daha hızlı ve daha sert gıcırdamaya, duvara çarpmaya başladı. Bullet göğsümü ısırırken sırttım, homurdanırken ve üstümde tepinirken dili dönüyordu, içimde sıcaklık dönüyor ve beni her an sürüklemekle tehdit ediyordu.

"Bu esnemeyi istiyorum. bir his olduğunu bilmek istiyorum," diye inledim. Hepsi doğruydı. Aynı zamanda Bullet'ın kontrolünün sınırına ulaşmış bir lastik bant gibi kopacağı düşüncesi de hoşuma gidiyordu. Masanın kenarını bıraktım, tırnaklarımı Bullet'in sırtına geçirdim ve parmaklarımı onun gevşek at kuyruğuna geçirdim.

Sadece daha da hızlandı, ağzı göğsümde geziniyor, dişleri beni kıvrandırıyor, ta ki diğer göğsümü sertçe emene kadar. Elleri aramızda, eteğimin altına kayd ve külotumu kenara çekerek iki parmağını içime soktu ve beni bağırıttı. Ben daha nefesimi tutamadan çılgınca klitorisime sürtünmeye başladı.

Bir feryatla boşaldım, saçlarını çekiştirdim ve topuklarımı kışına gömdüm. Doruk noktamdaki aşağı inerken titrediğim halde , omuzlarını hafifçe çekiştirdim.

Bullet başını kaldırarak, "Durmayacağım," diye homurdandı. "Henüz seni becermeyeceğim. Sadece seni mahvedeceğim."

Parmakları beni becerirken yumuşak, hınzır, ıslak sesler çıkarıyordu ve siki olmasa bile, en azından klitorisime durmak bilmeyen dokunuşuyla aynı anda keskin, sabit bir ritimle pompalarken beni geren güzel orantılı elleri vardı.

"İyi, iyi. Tamam, tamam. Öp," diye yalvardım.

Sırıttı ve ben öpüşmek için yuvarlanırken, kollarım boynuna dolanmış, saçlarına dolanmış, kalçalarım ellerinin üzerindeyken beni karşıladı. Ağzımın içine mırıldandı, soluk soluğa aldığım her nefesi emdi ve ben ateşler içinde yanana ve tekrar serbest kalmak için can atana kadar elleriyle beni .

"Seni iyi bir alfa gibi yatakta düğümleyeceğim," diye hırladı Bullet dudaklarına karşı. "Bütün gün düğümümü içinde tutacağım, seni saatlerce boşaltacağım, yalvaracaksın, çarşaf larımı ıslatacaksın."

Kibrit çakıldı ve alevler içinde kalırken tırnaklarımı sırtına geçirdim, çığlıklarım kulağında yankılandı, bedenim ona doğru eğildi. Dokunuşu yumuşadı, beni yumuşak bir yönlendirdi, dudakları bulabildiği her santim tene öpücükler . Masanın üzerine yığıldığımda hala parmaklarına tutunuyordum, artçı şoklarla çırpınıyordum. Masa sempati içinde inliyordu ve benim soluk soluğa aldığım nefesler keyifli kahkahalarla doluydu.

"Bu tam olarak ne zaman olacak?" diye sordum. "Takvimime yazabileyim diye."

Bullet başını salladı ve geri çekildi, dokunuşu hafifçe geri çekildi ve eli dudaklarına doğru kalktı. Parmaklarından aldığım tadı emerken homurdandı ve ben de doğrulup sikinin pantolonunun içinde seğirmesini izledim. Uzunluğunun tepesinde, düğümünde büyük bir şişkinlik vardı ve hayal kırıklığı içinde dişlerimi emdim.

Alfaların bir omegayı düğümleme konusunda vahşi olması gerekirdi. Benimkiler bundan kaçınmak için çok kararlı olduklarını kanıtlıyorlardı.

"Öyle bakmayın," dedi Bullet.

Bacaklarımın çökecekmiş gibi hissetmesine aldırmadan sırıttım ve ayağa kalktım. "Ne gibi?"

"Bilmiyorum. Aynen *böyle*."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bir düğümün amına nasıl oturduğunu merak eden omega gibi mi? Ya da onu ne kadar sert boşaltacağını?"

"Bebeğim," diye hırladı.

Ohh, özel isim ve her şey.

Omuz silktim. "Biliyorum, biliyorum. Beni becermiyorsun." Gözleri kısıldı ve ben de ona sıırttım. Dizlerimin üzerine çökmeye başladım, dar gözlerinin genişlemesini ve irkilmesini izledim. Geri adım atmak için bir hamle yaptı ama o yapamadan kemerinin halkasını parmağımla yakaladım. Gerçi Bullet böyle zayıf bir tutuştan kurtulamazdı. Durdu.

"Kedicik," dedi yavaşça.

"Alfa," dedim yerden ona bakarak. Başımı eğdim ve ona en tatlı ifademi sundum. "Lütfen?"

Eğildi ama çok ciddi değildi çünkü tek yapmam gereken hafifçe tekrar çekiştirmekti ve bana doğru sallanıyordu. O beni durduramadan kemerini yakaladım ve bir anda çözdüm.

"Kedicik, bunu yapmak zorunda değilsin."

"Neden böyle bir şey yapmam gerektiğini düşüneyim ki?" Ona sırtarak ve kot pantolonunun düğmesini açarak sordum. "İstiyorum. alamasam bile bir tanesini elime almak istiyorum."

Buna güldü ve serbest bıraktığım saçlarını taramadan önce elleriyle bir an yüzünü kapattı. Bana bakıyordu. "Siktir. Şu haline bak."

"Aynen öyle. Bana bak."

Ona gülümsedim ve tekrar mırlamaya başladı, gözleri ilgiyle parlıyordu. *Satıldı*, diye düşündüm. Fermuarını açtım, o da pantolonunu ve boxerını kalçalarından aşağı indirmeme yardım etti. Hemen, kapının hemen içinde bekleyen dost canlısı bir köpek gibi, siki yukarı fırladı, çeneme hafifçe vurdu ve arkasında küçük bir sıvı yalaması bıraktı.

"Lanet olsun," diye tısladı Bullet, gözlerini sıkarak kapattı, boğazında derin bir yutkunma titriyordu. "Kedicik, şimdiden çok yaklaştım. Çok güzel kokuyorsun. Ve *lanet olsun*, sadece altımda olman bile. Boşalmanı izlemek neredeyse yeterliydi."

Gözlerimi ona dikerek, "Yakın iyidir," dedim.

Kapanması muhtemelen en iyisiydi çünkü Bullet uzun süre emmeye çalışmak için fazla büyüktü. İri, sert ve sürekli nabız atışıyla şişmiş, kırmızı ucu sızıntı yapıyordu. Tabanındaki düğüm karanlıktı ve elimi sararken avucuma doğru sıçradı.

etrafında. Bullet tepeden tırnağa titredi ve ben onu tekrar yakalamak için sürünerek ilerlerken o pencere pervazına doğru tökezledi, sıkıca tutundu. Bu kez onu daha sıkı kavradım, kalp atışlarının hızla attığını hissettim.

"Bebeğim," diye inledi. *Mızmızlandı*. "Biraz daha sert, kedicik."

Bir betayla yapabileceğimden daha sıkı sıktım ve Bullet'başı pencere camına çarptı, ucundan sıvı sızıyordu. Onu yaladım ve kalçaları öne doğru eğildi.

"Kahretsin. Özür dilerim. Özür dilerim."

Diğer elimle kalçasını yatıştırdım. "Üzülme Bullet. Hareket edebilirsin. Ben akışına bırakacağım." Homurdanarak onayladı ama tekrar eğilip onu ağzıma aldığımda ve elimle düğümünün etrafında deneysel bir sıkma ve çekiştirme yaptığımda Bullet bir santim bile hareket etmedi. Ancak renkli bir küfürler ve övgüler dizisi yayınladı.

Ağzımdan düşmesine izin verdim, saçlarımı omzumun üzerinden geçirdim ve sonra sallanmaya başlayana ve sabit iniltiler çıkarana kadar onu uçtan uca ve tekrar yalamaya devam ettim. Elimi düğümünün etrafında sıkıca tuttum, ama yine de bitirmesini istediğim zaman için sakladım. Başparmağımı yoldan çektim ve şişmiş tabanın alt tarafını yumuşakça emdim ve Bullet'in elleri saçlarıma daldı.

"bebeğim, patlayacağım."

"Dayanabildiğin kadar dayan, sonra söyle," dedim ve başını sallayışını, gözlerini taparcasına yüzüme dikişini izlemek için soluk soluğa uzanan boyuna baktım.

Onu tekrar avucumun içine aldım ve sonra dudaklarımı sardım, yavaş, sabit dalışlarla ağzıma çektim, sertçe emdim. Bullet sürekli inliyor, kalçaları daha yakın seçiriyor ama itme dürtüsüne direniyordu. Onu olabildiğince içeri aldım ve sonra yavaşça ve dikkatlice elimi düğümünün etrafında daha sıkı sıktım.

"Kahretsin, evet! Sikeyim evet, kedicik, işte bu. Siktir. Siktir."

Sırıltma dürtüsüne karşı koydum, parmakları saçlarımı çekiştirene kadar uzunluğunu emdim ve dilimi çıkardım, düğümünü sıktım ve serbest bıraktım.

"Kedicik, yapmalıyım, kahretsin, ben-"

Başka bir zaman sınırlarımı zorlar, onu daha derine götürür ve ağzımda bitirmesine izin verirdim ama bugün için daha iyi bir planım vardı. Çekildim, çömelerek ayağa kalktım ve çıplak göğsümü sundum, iki elim de uzunluğunun üzerindeydi, Bullet'e bakıp parçalanmasını izlerken sıkıyor ve okşuyordum. Gözleri büyüdü, bana sabitlendi ve salıverilmesinin sıcak çizgileri tenime, boğazıma ve göğüslerimin üzerinden karnıma kadar vururken inledi.

"Siktir. Kediciik." Hâlâ soluk soluğaydı ve onu ne kadar uzun süre elimde tutarsam o kadar tatmin olacağını bildiğimden düğümüne sıkıca tutundum. Pencere pervazına yaslandı ve elleri saçlarımdan çıkıp tenimde iz bırakan yapışkan sıvı yollarına kaydı. Başparmağı nabzımın üzerinde gezindi ve başparmağının yumuşak kıvrımlarıyla beni boyayarak tenime sürtündü.

"Bu ekstra hoşuna gitti mi?" Yanaklarımı acıtacak kadar sert gülümseyerek sordum. Döl derimden aşağı damlıyor, meme ucumdan süzülüyor ve soğuyarak bu kadar iyi hissetmeyi beklemediğim bir kontrast yaratıyordu. Artık denediğime göre, bir dahaki sefere bununla yutmak arasında zor bir seçim yapacaktım.

"Benimle bara böyle mi gideceksin?" diye homurdandı, kokusunu içime bastırmaya devam ederken gözleri mavi ve sersemlemişti.

Burnum kırıştı. "Biraz temizlenebilir miyim?" Şimdi iyi hissettiriyordu. Kurutulmuş, daha az .

"Su, sabun yok. Ve tabii ki düğmelerinizi tekrar ."

Onun kokusuyla kaplanmış olurdum. Binada tam olarak ne olduğunu bilmeyen bir alfa olamazdı.

"Anlaştık," dedim.

Bullet beni ayağa kaldırdı, elimi düğümünden çekti ve ardından ayak parmaklarımın ayakkabılarımda içinde kıvrılmasına neden derin ve tembel bir öpücüğü kabul etmem için yüzümü yerinde tuttu.

"Kötü omega," diye fısıldadı yanağıma. "Benim olduğun için bu kadar mutlu olmasaydım seni tokatlardım."

Titredim ve kendi kendime gülümsedim. "Bir dahaki sefere."

Bebek

Bullet ve ben aşağı indiğimizde bar gürültülüydü ve bir an için kimse bizi fark etmedi. Sonra Ryan'ın başı barın ucundan kalktı, burun delikleri açıldı ve başı bize doğru döndü. Gözleri beni incelerken boğazından bir mırıltı yükseldi, dudaklarının kenarları hafifçe kıvrıldı.

"Tanrım, Bullet," diye mırıldandı. "İyi işti."

Bullet arkamda gururla kabarıırken, iri elleri omuzlarımdayken Ryan'la özel, eğlenceli bir gülümsemeyi paylaştım. "Sadece kızımızla ," dedi Bullet.

Ryan homurdandı ve barda onun yanında oturan Tom başını salladı. "İcabına bakılan kişi sen olabilmışsin gibi bir koku alıyorum."

Bullet hırladı ve omzumdaki ellerinden biri sürü üyelerini ters çevirmek için yukarı kalktı. Eğildi ve yanağını kulağıma dayadı. Giriş holünün yanındaki taburede oturan Brody'yi işaret etti. "Red bu gece kapıyla ilgileniyor, yani ben boşum. Çocuklardan birini görmek ister misin yoksa benimle mi takılırsın?"

Dudaklarındaki hafif umutlu kıvrımı görmek için dokunuşuna doğru eğildim. "Seninle kalacağım," dedim. Hâlâ üst katta geçirdiğimiz zamanın etkisindeydim ve iyi bir kucaklaşma havasıındaydım.

Bullet mırıldandı ve bir kolu belime dolandı, ayaklarım sallanırken beni geniş göğsüne kaldırdı. Onu ilk gördüğüm köşedeki kabine yöneldi, dudaklarını kulağıma bastırdı. "kucağıma oturtacağım ve elimi o güzel eteğine sokacağım. Getir

Kavga çıkana kadar seni tekrar tekrar dverim." Sırıttı ve ben aka yapıp yapmadığını anlayamadım. Diğerkabinlerde de aynı şeyler yaşanmıyor değildi. Roger tatlılardan birini kucağına almıştı ama parmaklarından daha fazlasını kızın eteğine soktuğundan emindim.

"Kavga yok," diye pazarlık ettim. "Ve belki bir şekerleme de dahil?"

Bullet'ın hınzır sırtışı yumuşadı ama biz kabine ulaşmadan önce n salondaki bir kargaşa dikkatini çekti. Brody bar taburesinden kalkıp Jonah da Tornado'yla birlikte masadaki yerinden kalkıp ana salonun girişini kapatırken beni ayak parmaklarımla ucuna . Bullet beni cssesinin arkasına çekti ve çenesinin sertleştğini, gözlerinin kısıldığını, ifadesinin keskinleştğini, dokunuşumla eriyen adamdan farklı bir adama dönüşüğünü kısa bir süre görebildim.

Yanına eğildim, peşinden gittim ve Jonah ile Brody tarafından içeri girmeleri engellenen üç figür gördüm.

"Bebeğim, geride dur," diye mırıldandı Bullet.

Ama artık çok geçti. Parmak uçlarımda yükseldim ve deri ceketli iki tanıdık olmayan adamın arasına sıkışmış koyu köklü ve mor saçları gördüm. Lola.

"Lola!"

Seth'in yanından geçerken gülümseyerek bana el salladı. "Hey, bebeğim."

Bullet için çok hızlıydım ya da belki de beni yakalayamayacak kadar şaşırmıştı ve önümdeki alfalarım Lola için kenara çekilerek onun ileri atılmasına izin verdi. Birbirimize dolanan kollar, kıkırdamalar ve uzuvların çarpışmasıyla ortada buluştuk. Gözlerim kapalıydı ve derin bir nefes aldım, arkadaşımın tanıdıklığının beni sarmasını beklerken boğazım yanan ekerlemelerin yapışkan kömürüne dolandı. Öksürdüm, gözlerim açıldı ve Jonah'ın çenesinin titrediğini, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturduğunu ve ellerini sıkıldığını gördüm.

Lola alfa gibi kokuyordu.

"Kahretsin kızım, gerçekten de feromon salgılıyorsun," diye güldü Lola saçlarıma doğru.

"Ben mi? Kızım, öylesin!" Arkama yaslanarak cevap verdim. Onu tekrar kucağıma çekmeye çalıştım ama o eğilerek beni omuzlarından kurtardı. Cevap olarak başını sallarken gülümsemesi titriyordu.

Yabancı alfalardan biri bize "Hadi, arkadaşınıza sarılın" diye seslendi. "Sarılın."

Etrafımızda hırıltılar boğazlarda düğümleniyordu. Ben alfaların arasına bakarken Lola sertleşti ve kollarımdan kaçtı. Onun benim kokumu almasını istiyorlardı ve... ama Lola *almadı*. Jonah öne doğru bir adım attı ve ben ona kısa bir süre başımı salladım, kendini durdurduğunda rahatladım.

"Burada ne yapıyorsun?" Ben sordum.

Lola'nın omuzları yuvarlandı, dokunuşumdan kurtuldu. Ona uzanmamak için kendimi zor tuttum, iştah açıcı olmayan bir alfa gibi koksa da arkadaşımı geri istiyordum.

"Senden haber alamadım ve iyi olduğundan emin olmak istedim bebeğim," dedi usulca, gülümsemesi zayıftı. Tanrım, haklıydı. Boktan bir arkadaşmışım. "Buzz bir MC'nin Merkez'den yeni bir omega aldığını söyledi, sen olduğunu düşündüm."

'Buzz' içeri birlikte girdiği adamlardan biri olmalıydı. Uzun boylu, sırtı yağlanmış sarı saçlı ve boğazını saran dövmeli kanatları olan adam olup olmadığını merak ettim. O gece Şeytan İlmîği'nde Seth'le yanından gizlice geçtiğim adam olabileceğini düşündüm. Lola'ya sırtı ve bana göz kırptı, ağzının kenarından alfalarımın seslendi.

"Ateşkes sağlandığına kızları ziyaret etmek iyi olur diye düşündüm. Gösteri kızı, neden arkadaşından sana yuvasını göstermesini istemiyorsun? Görmek istediğini biliyorum."

Lola'nın yanakları kızardı ama gözlerini benden kaçırdı ve yuvamı görmek istemediğini çok net bir şekilde anladım. En azından Buzz'ın emriyle. Alfalarım kendilerini kaybedip ona havlamalarına iki saniye kalmış gibi görünüyordu ama bu onun suçu değildi. Lola'yı yuvama götürebilirdim, sadece onunla yalnız konuşma şansı için bile olsa, ama yabancılar dışında kimsenin bunu iyi karşılamayacağını hissediyordum.

"Bunun için biraz bekleyelim," dedim omuz silkerek ve Lola'nın gözlerini yakalamaya çalışarak. Ona doğru adım attığımda irkildi ve kalbim

ağrıyordu. Bullet'ın göğsünün güvenliğine çekildim, gergin kollarını tuttum ve çaprazladım. "Sıcak, alanım konusunda beni bölgeci yapıyor," dedim.

Lola mırıldandı ve başını salladı, omuzları gevşedi. Saçma bir bahaneydi ama kulağa bir omega'nın söyleyeceği bir şeymiş gibi geliyordu ve Lola bana kısa ve zayıf bir gülümseme attı. Ellerimi Bullet'ın kollarında aşağı yukarı gezdirdim ve Jonah'a baktım, aramızda iki rakip MC üyesi ve beta arkadaşım varken nasıl iletişim kuracağımızdan emin değildim. Bir kez başını salladı ve geri çekildi.

"Gel otur," dedi,

Sesi alçaktı ama rahatlamış gibi yapıyordu. Başını Seth'in ve sürümden daha fazlasının izlediği bara doğru salladı. Aslında barda gözlerini bu değişik tokuştan *ayırmayan* kimse yoktu. Alfalarım ne kadar gergin olursa olsun, bu iki yabancının, eğer buraya geliş amaçları buysa, sürümden dayak yemeden bir hamle yapma şansları yoktu.

"Patron, ben..." Bullet arkamdan çekildi ve Jonah başını salladı, gözlerini bana dikti.

Jonah, "Bebek seni özleyecek," diye mırıldandı, başımın üzerinde sessiz bir alışveriş gerçekleşiyordu. Buzz ve diğer adam dikkatli gözlerle bizi izliyordu ve Lola'nın dirseklerini aralarında karnım döndü. İstedğim milyonlarca soru vardı ama belli ki bunları sormanın zamanı değildi, bu da beni rahatsız edici ve bulanık bir kafa karışıklığı içinde bıraktı.

Jonah köşedeki kabine doğru adım attı ve beni geçmeden elini tutarak onu duraklamaya zorladım. Elini yanağıma götürüp yüzümü avucuna bastırırken, boğazımdan omzuma doğru hareket ettirirken, kendi elimi onun elinin içinde döndürürken ve parmaklarını bileğimin etrafında dolaştırırken gözleri hareketlerimi takip etti. Elimden geldiğince hızlı ve kurnazca, Lola'nın dokunuşunun kalan etkilerini alfamın işaretiyle değiştirdim. Jonah gerginliğini koruyordu ama bakışları sıcaklıkla doluydu ve bir mırıltı fısıltısı vardı. Bir kez sıktı ve sonra elimi bırakıp döndü, Bullet ve ben de onu takip ettik.

Bullet beni Jonah'nın yanındaki kucağına çekti, Lola ve yanındaki iki alfaya bakıyordu. Birinin, kömürleşmiş lokum Buzz'ın gözleri bana öylesine yapışmıştı ki, içimde kıvrılıp yatma isteği uyandı.

Bullet'ın göğsü ve derisi. Bu da son derece rahatsız ediciydi. Diğer, önünde 'Indy' yazan buruşuk ve ince bir deri ceket giyiyordu. Kafası tıraşlı, gözleri buz mavisi ve teni solgundu ve elini Lola'nın ensesinde, bakışlarını masaya çevirmeye zorlayan sahiplenici bir kısıkaçla tutuyordu. Çok keskin çam kokuyordu. Her iki motorcunun da boynunda ince bir ip vardı ve boğazlarına ilmik gibi düğümlenmişti.

"Nasıl... nasılsın bebeğim?" diye sordu Lola. Öne doğru eğilmek için bir hamle yaptı ama Indy'nin parmakları hafifçe sıktı ve ona doğru eğildi.

Etrafımızdaki bar değişti, sürü üyeleri masalarda yeniden düzen kurdular, kabine daha yakın yerler buldular, bizi çevrelediler. Şu anda alfamın kucağında tek bir tatlım bile yoktu, ama onlar da ayrılmadılar, sadece kendi sandalyelerine oturdular ve alfa feromonlarının çatışan keskin kenarını hissetmiyor gibi davrandılar.

"Ben... Ben iyiydim," dedim, Lola için bir gülümseme buldum ve bunu görmek için başını kaldırmasını diledim. Harikaydım, hatta harikaydım ama o mutsuz ve kapana kısılmış görünürken bunu söyleyemezdim. "Sen nasılsın?"

"Ah, senin kız çok iyi davrandı," diye mırıldandı Indy. "Kendine bir sürü de buldu, değil mi şov kızı? Eminim bizden birinin onu ısırmasını bekliyordur."

Ağzımın tadı asit gibiydi. Lola ürperdi ve kendi isteğiyle mi başını salladı yoksa Indy başını zorla mı oynattı emin değildim.

"Vay canına," demeyi başardım ve Bullet'in sert çenesi omzumun üzerinden geçti, göğsü beni yatıştırmak için sessiz bir mırıltıyla titreşti.

Lola boynundaki tutuşa karşı koyarak gözlerini benimkilere dikti, geniş ve yalvaran gözlerle. "Bana kur hediyelerinden bahset bebeğim," dedi.

Konuşun. Konuşun ve dikkatlerini dağıtın. Bu normalmiş gibi davran. Bağırsaklarımı dışarı çıkarmak istedim. Masanın üzerinden atlamak ve bu alfaların gözlerini oymak istedim. Ya da Lola'yı ellerinden kapmak ve kucağıma almak.

Emmy elinde bir tepsi bardakla masaya ulaştı, Bullet'ın yanında durdu ve önümüze koydu. Sonunda, Buzz'ın

Emmy'nin siyah çorapları ve yırtık ortunun içindeki gökdelen bacaklarına bakarken dikkati benden uzaklaştı.

"Ben umm..." Ellerim destek için masanın örtüsü altında Bullet ve Jonah'ınkini ararken, aldığım şeylerden birkaçını sıraladım. Bullet sıkıca tuttu ve Jonah başparmağını hızlı nabzımın üzerinde dolaştırdı, dizleri benimkilere çarpana kadar yayıldı. Bullet'ın silah güvenliğı dersini düşünürken durdum, bakışlarımla karşımdaki iki alfayı vurmak istediğimi belli etmeden onlardan bahsedebileceğimden emin değildim. Bunun yerine alfama yaslanarak "Bazı şeyler de kişiseldir," dedim.

"Bir beta için oldukça olgunlaşmışsın," dedi Buzz, Emmy bir bardak sade birayı önüne bırakırken.

Emmy, "Belki de kendi pis kokunu ekiyorundur, tatlım," diye karşılık verdi.

"Her şeyin yolunda gitmesine sevindim bebeğim," diye fısıldadı Lola bana, gülümsemesi titreyerek.

O aptal tişörtü ona ben vermiştim ve bak başına neler geldi. Bu benim hatamdı.

Buzz'ın eli Emmy'nin bacaklarına doğru uzanıyordu ve ben tam bağırıp onu uyaracaktım ki bar tepsisi büyük bir *gürültüyle* Buzz'ın elinin üzerine düştü!

"*Bu* ne lan!" Buzz hırlayarak ayağı kalkarken masayı itip kaktı.

"Hay aksi," dedi Emmy, tamamen kuru ve hiç pişmanlık duymadan.

Bir adım uzaklaştı ve Buzz onu kovalayamadan Tornado yoluna ıktı, Buzz ona hırlarken yüzü taş gibiydi.

"Onda Şef'in kokusunu alabiliyorsun, Buzzard," dedi Jonah, alçak sesle. "Hepimiz alabiliyoruz. Ona gerçekten meydan okumak mı istiyorsun?"

"Olabilir," dedi Indy sarı bir gülümsemeyle. "Peki, o tatlı omega kedisini nasıl buldun Scorch?" Jonah kaskatı kesildi, dişleri gıcırıyor ve vücudu titriyordu. Indy onu görmezden geldi ve bana baktı. "Peki ya sen, omega? İlk düğümünü nasıl buldun?"

MC'lerin geçmişini bilmiyordum. Buzz'ın Lola'yı buraya getirerek ne elde etmek istediğini bilmiyordum, tabii benim kokumdan bir kez daha alması ya da Jonah'ı kızdırmak için değilse, ama her iki durumda da oyuna gelmiyordum.

"Herhangi bir omega kadar zevk aldığımı söyleyebilirim," dedim Bullet'in yükselen hırıltısı altımda hıçkırırken. "Ama dürüst olmak gerekirse, alfalarımın bir kızın tatlı noktasını nasıl bulacaklarını gerçekten bildiklerini düşünüyorum."

Lola güldü, sessiz ama samimi bir dost sesiydi ve bu kez elini masanın üzerine kaydırduğında eğildim ve elimi bir kez sıktım.

"İşte benim kızım," dedi göz kırparak.

Buzz hâlâ ayaktaydı, Emmy çoktan barın arkasına geçmişti ve gözleri odanın etrafındaki kalabalığı tarıyordu. Gezgin bakışları Cole'un üzerinde durdu ve sırttı.

"Pislik. Buraya gel," diye tam bir alfa sesiyle havlayınca seğirdim ve bir iniltiyi yuttum.

"İyi gidiyorsun, kedicik," diye fısıldadı Bullet. "Senin için mırlamak istiyorum ama kokunu paylaşmak istemiyorum, biliyorsun değil mi?"

Başımı salladım. Ben de istemiyordum. Bu yabancı alfaların yanında gergin ve rahatsız olmak, onlar için gevşek ve parfümlü olmaktan daha iyiydi. Cole isteksizce masasından kalktı ve birkaç metreyi geçerek kolunun üstünden tutan Buzz'ın önünde durdu.

"Bu pisliği görüyor musun?" Buzz bana sordu, ben de bakışlarına karşılık vermeyi reddettim. "Eskiden cellattı. Kardeşlikten ayrıldı. Buraya, bu bok çukuruna geldi."

"Dikkat et, Akbaba," diye mırıldandı Jonah.

"Düşünsene dostum. Yıllar önce kulübümden çıkmama izin vermemiş olsaydım, bu tatlı parçaya asla sahip olamayacaktın, ha?"

Cole bana doğru bakmadı bile, Buzzard yüzüne yaklaşp hiç de dostça olmayan bir şekilde sırtırken gözünü bile kırpmadı. "Sanırım değil."

"Eski günlerin hatırına söyle bana, kadar iyi?" Buzz fısıldadı.

Jonah açıkça hırıyordu, beni çok cazip bulduğunda çıkardığı o yumuşak ve sinirli sesle değil, gerçek bir uyarıyla. Indy'nin parmakları Lola'nın boynuna sıkıca kenetlenmişti, başı aşağı eğikti ve yanaklarında renk yükselmişti. Masanın üzerinden atlayıp onu parçalara ayırmak istiyordum ama ona dokunmak ya da bana dokunmasına fırsat vermek istemiyordum. Bullet büyüyordu, kolları

Omuzlarımın üzerinden geçerek neredeyse beni tamamen devasa gövdesinin içine alıyordu.

"Lanet olası cennet, dostum," dedi Cole, çenesi gergin, gözleri Buzzard'ın yüzüne sabitlenmişti.

Buzz eğildi ve derin bir nefes aldı, sırtışı geniş ve çirkindi. "Bahse girerim."

Jonah, Bullet'a "Yeter," diye fısıldadı ve sonra olabildiğince hızlı bir şekilde bir alfabeden diğerine geçtim ve Bullet kabinden kalktı, bir eli Indy ve Lola'ya hızlı yönler sallıyordu.

"Ateşkes ateşkestir, bu yüzden size *kibarca* kapıyı göstereceğim. Betanız Baby'yi ziyaret etmek istiyorsa, kendisi arayıp gelebilir," diye duyurdu Bullet

Lola, Indy'nin eli boynunda ve kışındayken kabinden çıkarken Buzz, "Bu sürtüğü işaretlemedim," diye mırıldandı. "İstediği gibi davranabilir."

Lola bembeyazdı ve Buzz'ı azarlamak istiyordum ama arkadaşım için mümkün olan en iyi şey bu alfaların ona olan ilgisini kaybetmesi olurdu.

"Arayacağım," dedim usulca. "Kız kıza bir şeyler yapabiliriz." Lola bana bakmadan, "Elbette bebeğim," diye mırıldandı.

Bir sızlanmayı içimde tuttum ve Jonah'nın elleri kucağımda benimkileri buldu, sanki sinirli hayal kırıklığı hissetmiş gibi parmaklarımızı birbirine doladı. Lola'yı aramak istemiştım ama her gün garipti ve sanki hâlâ bir rüyada yaşıyormuşum gibi puslu bir çöküş hissiyle doluydu. Ya da belki de sadece bahaneler uyduruyordum. Her iki durumda da onu bu kadere terk etmişim ve bir şeyler yapmalıydım.

İçime mide bulandırıcı ve soğuk bir şey batıyor, baş ağrım artıyordu. Oda çok yoğun kokularla doluydu ve kendimi Jonah'ın kollarından koparıp Lola'ya koşmak ve ikimizi de bardan dışarı atmak istedim. Bunun yerine, onun yardımıyla kendimi Jonah'ın elinden yavaşça kurtardım ve Tornado sırtına nazik bir dokunuşla Lola'yı yakaladı. Indy onu serbest bıraktı ve alfalarım bizi birlikte yönlendirdi.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

Lola'nın gülümsemesi zayıftı, gözleri yaşlıydı. "Seni suçlamıyorum," diye cevap verdi, daha da sessiz. "Ben istedim, hatırladın mı? Yeterince dikkatli değildim."

Tornado yumuşak bir boğulma sesi çıkardı ve Jonah arkamdan öksürdü. Dikkatlice eğildim, o bana dokunmadan dudaklarımı kulağına götürdüm.

"Yardım edeceğim. Bir şekilde."

Dudakları sımsıkı ve ben uzaklaşırken yüzünde temkinli bir ifade vardı ama Indy'nin yanına dönmeden önce zar zor başını salladığını düşündüm. Ona dokunmadı, sadece kapıdan çıkarken Buzz'ın arkasından sürükledi. Bu yeterli değildi. Ona kalmasını söylemeliydim. Ve Bullet'tan alfaları yumruklamasını istemeliydim.

Cole, "Ateşkesi test ediyorlar," dedi ve Jonah cevap olarak mırıldandı.

Tornado, "Bebek'i test ediyorlar," dedi. "O hâlâ sahipsiz."

"Değilim," diye tersledim ve kaşları yukarı kalktı. "Yani... Biliyorum, teknik olarak aramızda bir bağ yok ama..." Jonah'a baktım, onun söylemesini bekliyordum ama Bullet imdadıma yetişti.

"Sen bizimsin, kedicik. Buzzard sana dişlerini geçirmek için tam iki dakika beklemezdi."

Jonah, "Tornado, sen ve Books Baby'yi yukarı götürün ve onunla kalın," dedi.

"Yapabilirim-" diye başladı Cole.

"Hayır, Bullet'le birlikte Hangmen'lerin şimdiden çizgiyi aşmaya karar vermediğinden emin olmak için dışarı çıkmanızı istiyorum. Buzz, Baby'yi tekrar hak iddia etmesi için sürükleyeceğimizi varsayacaktır. Adamlarının mahalleyi taciz etmesine izin vermediğinden emin olmak istiyorum."

Başım ağrımaya başlamıştı ama Jonah Seth'le konuşmak için bara yönelmeden önce onu dirseğinden yakaladım. "Hey."

Ellerini uzatıp yüzümü kaldırarak bakışlarıyla buluşturdu ve dudaklarında yumuşak bir gülümsemeyle karşılaşınca şaşırdım. "İyi iş çıkardın. Bizimle gurur duyuyormuş gibi davrandın."

"Seninle gurur duyuyorum," dedim refleks olarak, Jonah eğilip dudaklarını usulca dudaklarıma bastırırken gözlerim büyüdü. "Lola o adamlarla parfümümün geldiği gece tanıştı. O zaman biraz almış ve sıcaklığımın geldiği gece benim bir sweatshirt'ümü almış."

Jonah'ın kaşları çatıldı ve Tornado hırılayarak konuştu. "Beta'dan onun parfümünü alıyorlardı."

"Lola," dedim. "Onun için yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Eski Uptown'da mı yaşıyor?" Başımı salladım ve Jonah'ın kaşları daha da çatıldı. "Bebeğim, üzgünüm ama..."

Bullet sözlerini şöyle tamamladı: "Onların bölgesinde yaşaması ve onların yataklarında yatması nedeniyle, araya girmeye çalışarak büyük bir risk almış oluruz."

Jonah, "Bunu düşüneneceğim," dedi.

"Hayır, değil. Sanırım... yardımcı olabilecek birini tanıyor ." Telefonumda Lola'nın kuzeninin numarası vardı. David ona ulaşabilirse, onu Buzz'dan uzaklaştırabilirdi.

"Hadi aşkım," dedi Tornado, beni alfaların kalabalığına doğru yönlendirerek.

Merdiven kapısına yöneldiğimizde Mackenzie bizi yolda karşıladı, gözleri beni tepeden tırnağa süzüyordu. "İyi misin, bebeğim?"

"Baş ağrısı. Ve biraz da midem bulanıyor," diye itiraf ettim.

Mackenzie Ryan'a işaret etti, o da ayağa kalktı ve çok geçmeden beni nazikçe merdivenlerden yukarı, dairelere doğru götürdüler. "Tornado, biz içerideyken ona banyo yaptır. Koku yok. Bebeğim, sigara içiyor musun? İstersen Green'de gerçekten yumuşak bir şey var"

"Belki birazcık," dedim başımı sallayarak.

Ryan askeri bir edayla, ",," dedi.

Mackenzie bana, "Sadece şu alfa saçmalığının ateş hattından çıkmalısın," dedi. "Bir saat içinde sapasağlam olacaksın."

Baş ağrım, endişeme, çalkalanan mideme ve hâlâ kucaklaşamadığım için Bullet'i yanımda istememe rağmen Mackenzie'nin planları yüzümde küçük bir gülümsemeye neden oldu. Alfalarım beni memnun etmeye çalışmadıkları için kesinlikle başarısız olmayacaklardı.

Bebek

David'e bir dizi acil mesaj gönderdikten sonra -çünkü telefonuna hiç cevap vermiyor ve sesli mesajlarını bilerek dolu tutuyordu- Ryan'ın bitkilerine verdiği isimle en nazik 'hanımefendisinden' bir fırt çektikten sonra küvet dolmadan uyuyakalmışım. Uyandığımda sersemlemiş, kafam karışmış ve . Yanımda sadece Books'u bulduğum için sinirliydim ve bir şekilde yalnız olmadığım için de sinirliydim.

Mackenzie yatakta gerinerek ve karanlıkta el yordamıyla gözlüklerini arayarak, "Sıcaklar bastırmadan önce kolayca sinirlenmen normal," dedi.

"Omega'nın ısıları hakkında internette bir makale değilim," diye cevap verdim. "Umm... hayır, bunu biliyorum. Banyo yapmak ister misin?"

Banyo yapmak istiyordum. Hâlâ Bullet gibi kokuyordum ama Bullet yanımda değildi ve uyuduğum yatak odasının ne kadar geniş ve açık olduğunun tekrar farkına vardım. Mackenzie hızlıca oturma odasına gitti ve sonra Tornado yeniden ortaya çıktı, buruşuk ama benden daha uyanıktı ve bir dakika sonra suyun yeniden başladığını duydum.

Ben banyoya yönelirken Mackenzie, "Doldurması bir dakika sürer," diye uyardı.

"Artık burada olmak istemiyorum," diye mırıldandım, Mackenzie'nin araştırdığı semptomlara uyduğum için şimdi kendime kızıyordum.

"Gitmemizi istiyor musun?" "Gitmeseniz iyi olur."

Güldü ve beni banyoya kadar takip etti. "Burada iyi misin, Tornado?"

Elbisemi başımın üzerinden çekip çıkardım, şimdi onunla uyumama izin verdikleri için sinirlenmişim. Aslında, kendimi sinirli bulduğum şeylerin bir kataloğu vardı ve bunların en tepesinde, sinirlilikten kurtulamadan ne kadar mantıksız hissettiğim vardı. Omega olmanın, kendimi daha net bir vizyonla yeniden keşfediyormuşum gibi hissettirdiği anlar vardı. Ve sonra delirdiğimi düşündüğüm anlar da oldu.

"İyiyim," dedi Tornado ve ona baktığımda yeni ortaya çıkan tenime ilgiyle baktığını gördüm. Ben de külotumu çıkarırken bakmasına izin verdim.

Hayatımın çoğunda mütevazı biriydim, çok utangaç değildim ama genellikle ilk soyunan kişi de değildim. Sürümün yanındayken umurumda değildi. Ve bu ruh halinde? Ne istersem onu yapacaktım.

"Küveti paylaşmak isteyip istemediğimi henüz bilmiyorum," dedim, muhtemelen uyarmak için. Ne Tornado ne de Mackenzie soyunmadığı için bu gerçekten bir sorun değildi.

Mackenzie, "Bize haber ver yeter, bebeğim," dedi.

En iyi alfa hırlaması taklidimi yaptım ve kaşları havaya kalktı. "Ben de karar vermek istemiyorum," dedim mantıksızca. Derim gergindi, iğneler batıyordu ve omuzlarımda gergin bir çizgi vardı.

Mackenzie yumuşak bir sesle, "İyi," dedi. "Tornado'ya git."

Bu bir emirdi, ama hırıltısız ve havlamasız bir emir. Bu bir telkin de olabilirdi, ancak itaat etmek için can atıyordum, kafamın arkasındaki öfke tırmalaması azalıyordu. Banyo paspasının üzerinde Tornado'ya katıldım ve o da Mackenzie ile benim aramda bakıştı, yüzü pürüzsüz ve dikkatliydi.

"Saçını kontrol et, yıkanması gerekiyor mu?" Mackenzie sordu.

Tornado ellerini yumuşak bir şekilde çıplak omuzlarıma koyup koklarken eğildim ve gülümsedim. "Bar gibi kokuyor."

"Bırak o zaman, biz yıkarız. Küvete girmesine yardım et."

Tornado'nun eli sıkıca tuttu ve ben kendimi suya bırakırken o da küvetin kenarına oturdu. Normalde sevdiğimden daha serindi ve sıcaklığı değiştirmek için öne doğru eğildim.

Books, "Hayır, arkana yaslan," diye mırıldanarak düğmelere doğru yöneldi. Kendimle kısa bir savaş verdim, bana söyleneni yapma omega içgüdüğü, yeni uyanmış ve ne kadar 'insan' havasında olduğuna karar verememiş huysuzuma karşı. "Rahatla bebeğim," dedi bana bakarak, kehribar rengi gözleri tenimi öpüyordu. Elini uzatıp sıcak suyu içine çekti, ben de dizimi kaldırıp avucuna dayadım.

"Dur tahmin edeyim. Huysuz omegalar kendilerine ne yapmaları gerektiğinin söylenmesini mi severler?" diye sordum ama küvette arkama yaslanmış, Tornado'nun elini elimde tutuyor ve omzuma yaslıyordum.

Books gülümsedi ve ıslak elini yukarı çekerek parmak boğumuyla gözlüğünü itti. "Ateşin tekrar yükseliyor, ki bu normaldir, biz... sen..."

"Düğümlemiş mi?" Dudaklarımı bükerek söyledim.

Yutkundum, berrak, çalkantılı suya baktı ve sonra tekrar yukarı çıktı. "Evet. Biyolojik bir hatırlatma gibi. Ve evet, bir omega kendini huzursuz hissettiğinde alfasının kontrolü ele almasına yardımcı olur. Bu odanın büyüklüğü de yardımcı oluyor, değil mi?"

Başımı salladım. "Daha çok bir yuva gibi hissettiriyor."

Jonah ve Seth'e bu konuyu açmak istememiştim ama daire çok büyüktü, özellikle de yalnızken. Odalar artık alfalarım gelip gittiği için daha iyi kokuyordu ama her yer bir yuva gibi rahat hissettirmeyecek kadar açık ve çıplaktı. Yvonne haklıydı ve bu beni rahatsız ediyordu. Benim için daha da sinir bozucu olan, dışarıdaki şehri duyabilmek ve gözlerime parlayan güneşle uyanmak artık rahatsız edici ve gürültülüydü, oysa daha önce şehri çalar saatim olarak kullanmayı seviyordum.

Mackenzie Tornado'ya, "Mumlar ve banyo için bir şeyler," dedi.

"Sen de mi huysuz bir omega'sın?" Tornado'ya sordum.

Ani ve beklenmedik bir sırtış patlak verdi. "Ben asi bir alfayım, aşkım. Kitaplar aklımı başımda tutuyor." Elimi dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerime bir öpücük kondurduktan sonra beni bıraktı ve dolapları karıştırıp lavabonun yanındaki mumları yakarak odayı aydınlattı.

Mackenzie arkasına uzandı, ışık düğmesini buldu ve tepedeki floresanları kapattı. "Daha iyi misin?"

Başımı salladım ve doğruldum, kollarımı büktüğüm dizlerimin üzerine koyup çenemi oraya yasladım. "Ben kararımı verdim. Bu küvet iki kişi için yeterince büyük."

İki adam kısa bir bakış alışverişinde bulundular ve Mackenzie Tornado'yu suya doğru başıyla işaret etti. Tornado'ya bakmak için küvetin kenarına doğru kıvrıldım. Önce Mackenzie'sonra da bana bakarak tereddüt etti. Benim onayıma gerçekten ihtiyacı olup olmadığından emin değildim, ikisi neredeyse tek bir birim gibi hareket ediyordu, Mackenzie kararları veriyor ve Tornado onları uyguluyordu. Eğer benim görüşüm Tornado için bir fark yaratıyorsa, o zaman plana tamamen katıldığımı bilmeliydi.

Elimi suyun dışına doğru uzattım, damlacıklar banyo paspasına düştü. Gözleri, saçlarımın uçlarının omuzlarımdaki su damlacıklarına yapıştığı başımdan göğüslerime ve dalgalanan berrak suya kadar tenimi takip etti. "Lütfen," dedim.

Paketlenmiş bir banyo bombasını Mackenzie'ye uzattı ve ardından yumuşak gri gömleğini başının arkasından çıkardı. Tornado uzun boyluydu, geniş omuzları ve dar kalçaları . Sürünün çoğu kadar yapılı değildi ama gömleksiz vücuduna iyice bakınca, sahip olduğu kütlenin saf kas olduğu anlaşılıyordu. İnce bir tutam siyah saç göğsünü kaplıyor, açtığı kot pantolonuna kadar iniyor ve kıvrak kalçalarını aşağı itiyordu.

Lanet olsun. Ağzım sulandı. Tornado'ya bakmak güzeldi. Hafifçe sertleşmişti, koyu renk buklelerden oluşan bir yuvadan sarkıyordu, sikinin eti kahverenginin daha derin ve pembe bir tonundaydı. Çoraplarını ve pantolonunun paçalarını tek seferde çıkarıp kapıya doğru itti ve sonra başka bir bakış atmadan bana katıldı, arkamdan kayarak bacaklarını uzak duvara sıkıştırdı.

Mackenzie'nin bir sonraki emrini bekledim. Eğer Sanjay'i 'Tornado' yapan her neyse onun hakkında bir şeyler biliyorsa, aralarındaki dinamiği bozmak istemedim.

Mackenzie sırtarak arkadaşına "Devam et," dedi. "Onu istediğin gibi kucakla."

Tornado'nun kolları belimi ve omuzlarımı sararak beni tekrar sıcak göğsüne çekti. Bullet'ın dolgunluğuna sahip olmayabilirdi ama ona tam oturmuştum ve kollarının arasında erimek çok kolaydı.

"Herkes nerede?" Ben sordum. "Hangmen gittikten sonra ne oldu?"

Tornado avuç avuç su alıp göğsümün üzerinde gezdiriyordu ve banyo ısıtıcısı çalışarak ortamı nemli ve sıcak tutuyordu. Kafamın içinde Yvonne iğrenç bir kaşını kaldırdı. Belki jakuzili bir küvet iyi *olurdu*. Mackenzie banyo bombasını içine attı ve cevap vermeden önce bir süre köpürmesini izledi.

"Çoğu burada, kaleyi koruyor. Coal, Bullet, Bomber ve Scorch yakında dönecek. Mahallenin güvenli olduğundan emin olmak için gittiler," diye açıkladı. "Bu konuda gerçekten endişelenmeyeli uzun zaman oldu ama..."

"Bullet bana Nine'dan bahsetti," dedim ve Tornado arkamda gerildiğinde ellerini buldum ve gevşeyene kadar parmaklarımı yumruklarının üzerinde yumuşattım.

Mackenzie başını salladı. "Howlers'ı o kurdu. Mahalledeki bazı parçalanmış kulüpleri alıp bir araya getirdi. Chef, Flea ve Dusty de burada devreye giriyor."

Burnum kırıştı. "Pire mi?"

"Roger," dedi Tornado. "Ona gerçek adıyla hitap etmenizden hoşlanıyor." Sonra benim utangaç, 'asi' alfam bir öpücük konduracak kadar başını çevirdi ve Mackenzie'nin ateşim konusunda haklı olduğunu anladım. Suyun içinde iki büküm olmak ve Tornado'dan öpücükler talep etmeye başlamak istedim.

Mackenzie ikimize gülümsüyordu, gözleri dikkatli bir gözlemle her hareketi izliyordu. "Hangmenler Eski Şehir Merkezi'nde yeni başlamışlardı ve yayılmaya çalışıyorlardı. Ama uyuşturucu satıyorlardı, yerel işletmeleri soyuyorlardı, bu tür şeyler. Bu yüzden Nine ve diğerleri yerlerini korudular. Brody katıldı ve ben de takip ettim. Jonah bir anda ortaya çıktı."

"Bullet ve ben orduda tanıştık. Aynı birlikten değildik. Geri döndüğünde beni aradı ve buraya getirdi. Benim... bir şeye ihtiyacım vardı," dedi Tornado.

Yan tarafıma kıvrıldım, sol bacağımı onunkinin üzerine kaydırdım ve göğsünün sağ tarafındaki sivri bir yara izini takip etmek için uzandım.

"Çoğu eski askerden çok da farklı bir hikâye değil," dedi sessizce, derin bir yutkunmayla boğazı düğümlendi.

"Eğer anlatacak havanda yine de dinlerim," dedim.

Başını salladı ama içimde giderek daralıyordu ve odanın küçüklüğünün ve yerleşmeme yardımcı olan sıcaklığın onu da aynı derecede rahatsız edip etmediğini merak ettim.

"Ona dokunmak ister misin?" Mackenzie sordu.

Tornado tekrar yutkundu, önce ona sonra bana baktı ve belimdeki kolunun sıkı kısıkcı hafifçe gevşedi, Mackenzie düşüncelerini gitmekte oldukları yerden uzaklaştırdı. Tornado başını salladı, karamel kahverengi gözleri benimkilerle buluştu. Onun gevşemiş ve yumuşamıştım, hafifçe gülümsüyordum ve ruh halimin aldığı yönü kesinlikle umursamıyordum.

"Kendini onun bacaklarının arasına koy, bebeğim. Yüzün bana dönük olsun ki ben de izleyebileyim," dedi Mackenzie.

Tüm alfalarım arasında bana henüz bir evcil hayvan ismi vermemiş olanın Mackenzie olduğunu fark ettim. Acaba bunun için fazla mı cezalıydı, yoksa adım zaten yeterince tatlı mıydı? Tornado bana yer açıp sikini sırtıma bastıracak şekilde kendini ayarlarken öne doğru kaydım. Saçlarımı boynumun dibinde bir demet haline getirdi ve sonra kollarını her iki dayayarak talimatları bekledi.

"Bacaklarını aç."

Yaptım, nefesim göğsümde nazik emir ve kendimi açığa çıkarmanın heyecanı ile .

"Onu görebiliyor musun?"

"Biraz," dedi Tornado, kara sakalı şakağıma değecek kadar yumuşak, kokumu alacak kadar burnunu sokarak. Titredim ve deri ve ekşi, tatlı kiraz kokusunu ciğerlerime ; bu kombinasyon tuhaf, tehlikeli ve topraksıydı.

"Ulaşabildiğin her şeyi öp," dedi Mackenzie, sırtışıma göz kırparak cevap vererek.

Tornado saçlarımı öptü, parmaklarını çeneme götürerek başımı eğdi, böylece şakağımy, yanağımy, çenemi tekrar öpebildi. Yüzümü çevirebildiğim kadar çevirdim ve burnu burnuma sürtündü, dudakları ağızımın köşesindeydi, dili tadına bakmak için dışarı fırladı. Ofladı ve güldü. "Sende hâlâ biraz Bullet var, aşkım."

Boynumu büktüm ve Tornado mırıldandı, ses ıngıraklı ve düzensizdi ve kalçalarımın sıkışmasına ve meme ularımın sıkılaşmasına neden oldu. Ben inleyip kıvrana kadar boēazıma yumuşak öpücükler kondurdu ve sonra başımı ters yöne eēip her dokunuşu tekrarladı.

Onunla yüzleşmek için dönmeye çalıştım ama Mackenzie hızlı davrandı. "Hayır, bebeēim. Olduēunuz gibi kalın."

Mızmızlandım ve yerleştim ve Tornado saē kolumu kaldırdı, her seferinde bir öpücükle bana işkence etti, beni kızartan ve nefes nefese bırakan yeni yerler buldu. Hiç bu kadar heyecan verici hissetmeyi beklemediēim yerler. Avuç içime öpücükler kondurmaya bařladıēında, ipeksi bir sürtünme için kalçalarımı suyun altında kaydırıyor ve çıkıntıya sıkıca tutunuyordum.

"Parmaklarını em," dedi Mackenzie, sözlerinde yumuşak bir trp vardı. Ona baktım, gözlerim ihtiyaçla doluydu ve eli kot pantolonunun çukurlu kasıklarını kapladı, kendini hafifçe ovuşturdu.

Sonra Tornado işaret ve orta parmaēımı sıcak aēzına çekti ve gözlerim kapandı, gürültülü bir inilti kaçtı ve ayak parmaklarım küvetin porselen yataēına doēru kıvrıldı.

"Oh, lütfen. Lütfen," diye tısladım Tornado'nun dili parmaklarımın arasından kayarken. Parmaklarınızın dibindeki yumuşak derinin bu kadar hassas olduēunu kim bilebilirdi ki? İçinde bulunduēum suyun bir kez daha hışırdamasıyla . "Lütfen gelmeme izin ver," diye inledim.

Mackenzie, "Diēer kol," dedi.

Tornado parmak uçlarımı pp arkamdan kahkahalar atarken fazla ısınmadan "Siktir git," dedim. Emir veren alfaya ters ters ve o da sırtarak suya uzandı ve bileēimi yukarı çekip kucaēına aldı, tenimden dökülen suyu görmezden geldi.

Tornado'ya "Diēer kol," diye tekrarladı.

İlk başta Mackenzie'nin beni öylesine kızdırmaya alıřtıēını düşündüm çılgınlar gibi yalvaracaktım. Parmakları ayaēımda sihir yapıyor, başparmakları farkına bile varmadıēım aērılarımı deşiyordu. Tornado kolumda daha yavaş ilerliyordu ya da en azından öyle hissediyordum, dilini ve dişlerini eskisinden daha fazla kullanıyordu. Dirseēime ulařtıēında başını kaldırdı ve Mackenzie başıyla onayladı. Ben yapamadan

Nedenini sorduğumda Mackenzie'nin parmakları ayağımın tabanını büktü ve Tornado dirseğimin iç kısmını sertçe emdi.

Ani bir zevk dalgası geçerken nefesim kesildi, sırtım kamburlaştı, her an dinmesini bekliyordum. Bunun yerine devam etti, şaşkınlık ve zevk içinde haykırırken orgazm üzerime hücum etti, vücudum suyun içinde titriyor ve sarsılıyordu. Tekmelemiş ya da kaçmaya çalışmış olmalıyım çünkü Tornado beni göğsüne doğru sürükledi, kolumu bırakıp hırladı ve boğazımı ısırdı. Mackenzie ayak bileğimi kucağında sıkıca tuttu ve Tornado diğer ayak bileğimi suyun altına bağladı, böylece onlara açtım.

"Devam et," dedi Mackenzie ve ben nefesimi tutamadan Tornado her yerime dokunmaya başladı, ellerim göğüslerimi ve kalçalarımın iç okşuyor ve çimdikiyordu, ta ki klitorisime odaklanana kadar. Beni açık tuttu, parmakları beni bir V şeklinde yaydı ve sonra klitorisimi, dudaklarımı ve kabaca ovdu.

Hayvan sesleri çıkarıyor, Tornado'nun kucağında çılgınca sallanıyordum ve kollarım ona tutunmak için geriye doğru uçuyordu, saç ya da boyun ya da omuzlar, kendimi demirleyebildiğim sürece umurumda değildi.

Mackenzie sert bir sesle, "Hayır, Bebeğim," dedi, hâlâ havlamıyordu ama net bir emirdi.

Neredeyse onu görmezden geliyordum, ta ki Tornado'nun orduda geçirdiği zamanlardan kalma TSSB semptomları varsa ani dokunuşlara kötü tepki verebileceğini hatırlayana kadar. Mackenzie çıkıntıda öne doğru kaydı ve ben onun yerine ellerini tuttum, Tornado beni ilkinden düşmeme izin vermeden bir başka dik uyarılma tırmanışına iterken onunla göz göze geldim.

Mackenzie, "İkiniz de çok güzelsiniz," diye mırıldandı.

Onu daha yakına çektim ve o direndi, bize alan açtı ama ellerimi sıkıca tuttu. Tornado'nun sakalı sürekli boğazıma sürtünüyor, agresif ve sabit bir şekilde sırtıma çarpıyordu.

Mackenzie, "Onu parmaklarınla biraz becer," dedi ve beni iki parmağıyla doldurup gererek pompalarken başımı Tornado'nun omzuna yasladım. Su küvetin duvarlarına sıçradı ve alfaların kokusuyla kendi parfümüm kalın bir bulut halinde birbirine karıştı. Kahve, deri, kiraz ve kendi yoğun ve şurupsu tatlılığım.

Tornado sırtıma sertçe yaslanmıştı ama tamamen hareketsizdi, düğümü aramızda konuşulmayan bir olasılık olarak duruyordu.

Tornado başparmağıyla klitorisimi okşarken Mackenzie, "Gel bebeğim," dedi.

Mackenzie'nin lanet alfa havlamasına ihtiyacı yoktu. Bağırışım boğazımda düğümlenerek boşaldım, Tornado nabzımın damarlarımda attığı boynumu öperken gözlerim ona kilitlendi. Isı içime doldu, zoraki zevkin sıkı sarmallarını gevşetti, ta ki ben çok zayıf düşene, suda hafifçe batana, ellerim Mackenzie'ninkilerden düşene kadar. Tornado amımın üzerinde sert ama nazik daireler çizdi, ben tutmayı bıraktığımda parmakları benden kurtuldu.

"Aferin kızıma," dedi Mackenzie. Ve sonra ilk kez mırıldandı, ipeksi pürüzsüz bir ses.

Tornado yanağımı öperken sarktım, gevşedim. "O mükemmel," diye mırıldandı Tornado. "Sen , aşkım."

"Öyle. Hadi onu yıkayalım ve su soğumadan önce tekrar yatıralım."

Onların arasında kendimi oyuncak bir bebek gibi hissediyordum, sadece daha fazla veriliyordum. Mackenzie saçlarımı yıkarken suyu ve şampuanı gözlerimden uzak tuttu, o hınzır parmakları saçlarıma masaj yaparken iç çekmeme neden oldu. Tornado tenimi yıkarken her santimime dokundu ve tekrar temiz olduğumu ve koku izi olmadığını fark ettiğimde hafifçe sızlandım.

Tornado, "Seni yatağa hazırlayacağız, merak etme," dedi ve Mackenzie onu sıcak bir gülümsemeye ödüllendirdi.

Beni aralarında havluyla sildiler, tüm bedenim serbest bırakılma ve yorgunluktan güçsüz düşmüştü. Tornado beni çıplak tenine çekti, yanağı boğazıma, omuzlarıma ve bileklerime bastırırken çıkardığı mırıltı, sırtımı okşarken daha hafif izler bıraktı. Beni Mackenzie'ye verdi ve sonra yeniden giyindi. "Ben oturma odasında olacağım."

Mackenzie beni yatağa geri onun yatak odasından çıkışını izledim. "Kalmayacak mı?" diye sordum.

"Hayır. Gece terörü."

Ve onun soyunmasını izlerken vereceği cevap dikkatimi dağıttı. Tornado'dan daha kalındı, karnının kaslı düzlemleri

Biraz daha yumuşak ve yuvarlak hatlıydı ama yine de güçlü bir yapıya sahipti. Teninin her santimi yoğun kahverengi çillerle kaplıydı, benimkinden daha kalın ve biraz daha bronz tenliydi. Aleti de o kadar uzun olmasa da daha kalındı. Ayrıca hâlâ sertti. Düğümü henüz şişmemişti ama bu konuda nasıl yardımcı olacağımı biliyordum. Takımyıldızlar gibi dağılmış çillerin izini sürmek istedim... dilimle.

"Çok yorgunsun," dedi ve beni banyodan çıkarıp yatağa götürürken sırttığını görmek için başımı kaldırdım.

"Uyanabilirim," dedim, ancak bu beyanım uzun bir esnemeyle baltalandı. Yatağın çarşaflarının altına kaydım ve bana katılmasını bekledim.

Homurdandı ve gözlüklerini burnundan çekerek başını salladı. "Sana karşı dürüst olacağım. Seninle ilk kez boşaldığımda, düğümümün gidebildiği kadar derine gömülü olmasını umuyorum. Daha önce hiç kimseyi düğümlemedim ve bu konuda bir bakire kadar sersem hissediyorum, bebeğim." Bu düşünce karşısında dudaklarımı yaladım. "Sakin ol. Bekleyebilir. Güzel ve *uzun* bir ilk sefer olmasını istiyorum ve eminim ki şu anda yapsak, tatmin olsan da olmasan da bir ışık gibi sönersin."

"Kesinlikle tatmin oldum," dedim. Tanrı aşkına, lanet olası ayağıma masaj yaparak ve Tornado *kolumu* öperek beni boşaltmıştı. Eminim iyi bir düğümlenmeyle beynimi nasıl lapa haline getireceğini çoktan araştırmıştı. "Ama tamam. Hâlâ bana sarılmaktan vazgeçmiş değilsin."

Rahatladı ve bana katıldı, yatağa tırmandı ve beni kollarının arasına alarak yanına oturttu. "Diğerleri yakında dönecek. Kalmamı ister misin yoksa buraya geldiklerinde başka birine sıra vereyim mi?"

"Kalmanı istiyorum," dedim, bunu sormasına şaşıarak.

Kararımdan memnun bir şekilde tekrar mırıldandı ve başını çevirdi. Alnı benimkini dürttü ve başımı arkaya yatırdım, dudaklarım hazırды ve yumuşak, yavaş bir öpücükle onunkini bekliyordu. Kahve aromalı olsun ya da olmasın, öpücük sakinleştiriciydi, devam ediyordu. Uykuya dalana kadar nefes alışverişinde bulunduk ve yavaşça birbirimizi çektik.

Bebek

"NE YAPIYOR O?" diye homurdandı künt bir ses.

"Yuva yapıyor, yuva kuruyor. Oda onun için çok büyük," diye açıkladı Mackenzie.

"Oda çok mu büyük?"

Jonah'ın duyunca gülümsedim, geri döndüğü ve benimle odada olduğ için rahatlamıştım. Battaniyelerin ve yastıkların içindeydim, etrafım arzu nesnelerinden ziyade bir yuvanın yapısal unsurları olarak gördüğüm sıcak erkek uzuvlarıyla çevriliydi. İnce battaniyelerin diğer tarafında alfalar başımın üzerinden konuşuyordu.

"Ona kahvaltı hazırlıyorum," dedi Brody, Mackenzie'nin erkek kardeşi, hafif sinirli bir homurtuyla ve beni kıvrandırdı.

"Oda ne zamandan beri çok büyük? Neden hiçbir şey söylemedi?" Jonah fısıldadı.

"Dün gece fark ettim," dedi Mackenzie. "Dolap çok küçük ve banyo da yeterince yumuşak değil."

"Burası çok güzel kokuyor," dedim mağaramın içinden. Sol tarafımdaki bedenler kıpırdandı ve sonra Seth yorganın altına girip beni buldu. "Yine de kahvaltı etmek istiyorum."

"İyi edersin," diye homurdandı Brody dışarıdan.

"Yatakta kahvaltı edebilirsin, kıymetlim, ama..." Seth beyaz çarşaflara bakarak sözünü kesti. Ortalığ dağıtacaktım ve kazara kalan yemeklerle yuva yapmak istemiyordum.

"Ona bir battaniye kalesi yapabiliriz."

Seth, Mackenzie'nin önerisiyle gözlerimin parladığını görmüş olmalıydı çünkü yorganın altından ayaklarını sürüyerek çıktı. "Planımız bu."

"Battaniye kalesi mi?" Jonah mırıldandı.

Brody homurdandı. "Bu sefer kızları çağıracağım."

"Sence bu akıllıca mı?" Jonah sordu.

"Bebeğe güzel bir battaniye yuva yapmak konusunda bizden daha çok şey bilecekleri kesin. Tiny'nin onlarla ilgili dilek tahtaları var."

Yatak odasının kapısı Brody'nin arkasından kapandı ve ben homurdandım. Brody en az alfalarım kadar yakışıklıydı ama Mackenzie'nin merakını ve emirlerini ağabeyinin sert kararlılığından daha çok seviyordum.

", bu arada onun için bir şeyler yapabiliriz," dedi Seth ve onun yanımda kayarak Jonah'ı dürttüğünü hissettim.

"Gidip biraz daha battaniye getireyim," dedi Mackenzie. Ben gidişine mızızlanamadan, saçları buruşuk ve gözleri gülümseyerek yorganın altına eğildi. "Günaydın bebeğim."

"Morn-mph," diye başardım ve gülümseyerek sert bir öpücük kondurdum, ellerim açgözlülükle onun tenine uzandı. Mackenzie, ben onu kendime doğru çekemedim ellerimi yakaladı, bileklerimi göğsüme yasladı, parmak uçları yorganın altından çıkmadan önce bir kez göğüslerimin üzerinden geçti.

"Onu tutun," dedi diğerlerine.

Jonah ve Seth'in ikisi de boxer giymişti ve beni aralarına aldılar, Seth üzerime kaydı. Oda çarşafın arasından sızacak kadar aydınlıktı ve ben Jonah'a dönerek yorganın altından göğsünü inceledim. Göğsündeki dövmenin çizgilerini takip ettiğimde mırıldandı, kaburgalarının üzerinde büyüyen bir şehir manzarası. İlk defa bu ses, onun ilahi bir şekilde düzenlenmiş kemiklerinin üzerine atlamak istememe neden olmak yerine beni rahatlattı. Başımı omzunun kıvrımına koydum ve Seth bir kolunu belime dolamadan önce çarşafı hepimizin üzerine çekti.

"Dün gece sen gittikten sonra ne oldu?" Ben sordum.

Jonah kolunu başının arkasına atarak battaniyeyi profilini görebileceğim kadar yukarı kaldırdı. "Hiçbir şey. Görünüşe göre gerçekten

Buzz ve Indy'nin arkadaşınızla uğramasıydı."

"Ama bir şey kastettiler," dedim ve başı bana döndü. Keşke yüz ifadesini saklamakta bu kadar iyi olmasaydı, kaşlarının arasında durumu ne kadar ciddi bulduğunu gösteren küçücük bir kıvrım vardı sadece. Ona doğru uzandım, parmağımı o noktaya bastırdım ve mikroskobik olarak rahatlamasını izledim. "Hâlâ en ufak bir şeyde yeni bir sürü için Merkez'e koşacağımı düşündüğünü biliyorum. İyi günde *de* kötü günde *de* burada olduğuma güvenmeyi öğrenmen gerekecek."

Seth'in dizleri benimkilere yaslandı ve saçlarımı ensemden çekerek Jonah'ın ne söyleyeceği konusunda çırpınışını izlerken o noktayı öptü. Gözleri yüzümü tararken alfamın eli benimkini kalbinin üzerine koymak için uzandı, şüphesiz bu sürünün her santimini tanıma ve kabul etme kararlılığımda küçük bir çatlak arıyordu.

Jonah sonunda, "Bununla bir şey kastetmişler," diye kabul etti. "Ne olduğunu bilmiyorum. Belki de arkadaşınızın sizi görmek istemesi, gelip bizi kızdırmak, tüylerimizi diken diken etmek için bir bahaneydi. Ya da..."

"Lola için endişeleniyorum. Sanırım onu sahipsiz bir omega görmek için bahane olarak kullandılar," dedim. Boğazından bir hırıltı yükseldi ve eli benimkinin üzerinde sıkılaştı.

Seth, "Yuvanızı göstermeniz için ikinizi zorlamalarına izin vermeyerek iyi yaptınız," dedi.

"Lola'yı seviyorum, keşke onu buraya getirebilseydim," diye itiraf ettim, yüreğim parçalanarak. "Şu anda onun hayalindeki hayatı yaşıyorum sayılır. O da benim kâbusumu yaşıyor."

"Boktan yuvanın sende olması dışında," diye mırıldandı Jonah ve sonra meme ucunu çimdiklediğimde homurdandı.

"Boktan bir şey değil," dedim. "Mackenzie dün gece neden şımarıklık yaptığımı anlamaya çalışana kadar boy olayını fark etmemiştim bile."

Bu bir yalandı, ama eğer bu onu daha iyi hissettirecekse, o zaman bu konuda lanet bir yalancı olurdum.

"Bunu çözmek sana düşmez bebeğim. Senin için tahmin etmek bize düşer," dedi Jonah.

İçimi çektim ve gözlerimi devirerek Seth'e yaslandım. "Bana senin gibi kokan bir tişört hediye et lütfen."

Jonah yorganın altından çıkıp yatağın yanındaki atılmış giysileri karıştırmaya başlamadan önce dudaklarında beliren kısa gülümsemeyi kutladım. Eli geri döndü ve bana yırtık pırtık siyah bir tişört sundu. Yorganın altına girdim, kumaş tenimde serinledi ve Jonah'ın kokusuyla ısındı. Bir saniye sonra temiz bir çift boxer ile geri döndü.

"İstersen bunları da alabilirsin," dedi. "Misafirlerimiz olacak."

Dairenin ön kapısı açıldı, kadınsı bir gevezelik seli içeri doldu ve ben iniltimi bastırarak Seth'in göğsüne döndüm. Belki onlar battaniye kalesini inşa ederken ben de banyoya saklanabilirdim?

Yastıklar, kuş tüyü yorganlar, tepsi masaları ve kıkırdayan betalarla dolu, ısıtılı, desenli, sıcak bir çadırın içinde oturuyordum. Gümüşi mor saçları ve muhtemelen kalıcı siyah rujuyla aldatıcı derecede küçük otoriter bir beta olan Tiny ile birlikte bana bir yuva inşa etme sorumluluğunu üstlenmelerinden dolayı Emmy'nin gizliden gizliye bir alfa olup olmadığını merak etmeye başlamıştım. Tek pişmanlığım onlara daha önce ulaşmamış olmamdı.

Emmy, Bullet ve Mackenzie'yi 'hastane ortamına uygun' olmayan yatak takımları bulmaları için dışarı gönderdi ve adamlarım mavi ve yeşil tonlarında çökmekte olan bir koleksiyonun yanı sıra çiçek şeklinde ampulleri olan beyaz ışık dizilerini geri getirdiler. Ryan ve Thumb el sarması esrarlardan oluşan altın bir sigara kutusu ve bir kutu demlenmiş yer mantarı ile uğramışlardı. Şef ve Brody dairenin mutfağında çalışıyordu; çıtır patates, domuz pastırması ve kızarmış yumurtalı sandviçlerden oluşan yiyebildiğim kadar açık büfe Candy ve pamuk pembesi saçları tarafından odaya getirilip götürülüyordu.

Yoğun bir sabahtı ve bir ara Jonah'la duş almak için banyoya çekilmiştim ki oda çarşafı ve ışıkları asmak için kablo hattı kuran insanlarla doluydu. Şimdi, alfaların çoğu dairenin dışındayken ve

Çantam tarafından kucaklanmış ve kokulanmış renkli yastıklardan oluşan bir tahtın üzerinde dinlenirken nihayet rahatlıyordum.

"Biberiye, rezene, greyfurt," diye okudu Tiny yer mantarı kutusunun küçük etiketinden. Burnu kırıştı. "Yeşil'in paleti benim için biraz abartılı."

"Benim için iyi," dedim ve bana çikolatayı uzatırken elimi uzattım. Isırık ısırık aldım, dilimde narenciye ile meraklı rezene savaşıırken mırıldandım, acele etmeden çikolatanın parmaklarımda erimesine izin verdim.

"Ahududu alabilir miyim?" Minik sordu.

"Tabii ki alabilirsin."

Emmy, "Green ona bakacak olsa bir tepsi daha getirmeyecek değil ya," dedi.

Emmy'nin nazik davrandığı zamanlarda bile sesinin hep huysuz çıktığını ve alaycılığının hoşuma gittiğini öğreniyordum.

Steve'in düz siyah saçlı tatlı betası Juliet, ayak tırnaklarını koyu bir erik tonuna boyadığı yerden başını kaldırarak, "Bence Green gibi bir alfanın birine karşı tatlı hissettiğini görmek eğlenceli," dedi.

"Ne tür bir alfa o zaman?" diye sordum. Ryan'ın hem samimi hem de mesafeli olma gibi bir yeteneği vardı. Geçen hafta alfalar tarafından bu kadar bunaltılmamış olsaydım, onu çözmeye çalışmak için daha fazla zaman harcardım.

"Yalnız kurt türü," dedi Candy. Ayak parmaklarım üzerinde çalışıyordu, ayağımı kucağına dayamıştı. "Gelip giden tatlı popoların hiçbirine gitmedi. Genelde bitkileriyle uğraşır, o yüzden bara pek uğramaz. Son zamanlarda hariç," diye ekledi bana göz kırparak. "Tornado ve Books aynı."

"Merak etme," diye mırıldandı Tiny. "Etrafınızda köpekler gibi nefes nefese dolaşan o alfalara yaklaşmayalı çok uzun zaman oldu. Bizim çocuklar bizi *çiviledi*."

Diğer kadınlar güldü ve ben başımı düşünceli bir şekilde eğdim. Bu kadınların geçmişte alfalarım ile herhangi bir ilişkiye girmiş olması düşüncesi beni üzmüyordu. Sadece bir şeyi merak ediyordum.

"Düğüm atabilir misin?" diye sordum. Betaların bunu denediğini duymuştum ama Lola bile yeterince cesur olmamıştı.

"Özen ve pratik gerektiriyor," dedi Emmy mutlak bir otoriteyle. "Şef bunu... benim için elinden geldiğince iyi yapıyor. Asıl ödöl, onun bu konuda aklını kaçırdığını görmek."

"Acıyor mu?" diye sordum.

"Ben beceremiyorum ve Brody de benden bunu istemiyor," dedi Tiny başparmağındaki çikolatayı emerken. "Ama ben... şey, küçüğüm. Ve o bir canavar."

"Shade ve ben bunun için çalışıyoruz," dedi Juliet usulca. Shade, Steve'in MC adı olmalıydı ve kabarcıklı gotiğe yakışıp yakışmadığına karar veremiyordum.

"Bunun için yaratılmadık," dedi Candy. "Ama vücutlar esnektir. Uzun zamandır Dusty ile birlikteyim ve eğer ben üstteysem bu hoşuma gidiyor. Ayrıca yakınlık..."

"Muhteşem," diye onayladı Emmy. "Ve tekrar. Şef'in benim insafıma kalması tam bir baş ağrısı. Ama devam et, ağzındaki baklayı çıkar. Çok kıskanç olmayız. Düğümlenmiş bir omega'nın durmak bilmeyen orgazm maratonu nasıl?"

Gözlerim büyüdü ve nefesim kesildi. Ryan'ın truffle'larındaki dikkatle ölçülmüş ot dozları içime işlemeye başlamıştı ve bu tüm vücuduma sıcak ve bulanık bir his veriyordu. Bu da Emmy'nin sorusunu cevaplamama yardımcı oldu.

"Umm... Bilmiyorum? Henüz." Dört çenem gevşekçe sallanıyordu ve gülmemek için dudaklarımı ısırdım, kan yanaklarımı ısıtmak için acele ediyordu. "Dürüst olmak gerekirse, sorup duruyorum. Bir grup motorcu tarafından becerilmenin bu kadar zor olacağını bilmiyordum."

"*Kızgınlık* dönemindesin," dedi Emmy, son kelimeyi hırslayarak ve gerçekten bir alfa olup olmadığını tekrar merak etmeme neden oldu.

"Oh, fark ettim," dedim başımı sallayarak.

"Sana işkence etmeye mi çalışıyorlar?" diye tersledi.

Juliet ve Tiny kıkırdamaya başlayınca Candy daha sakın bir sesle, "Saygılı olmaya çalışıyorlar," dedi.

"Oh, beni rahat bırak. Bu yüzde yüz Scorch'un tuhaf ve fedakâr oluşu. Düğümlenmek ister misin?" Emmy eğilerek bana sordu.

Sertçe yutkundum. "Yani... evet." Gözleri kısıldı ve ben omuz silktim. "Tamam, acıyıp acımayacağı konusunda *biraz* gergindim."

"Acıdı mı? Bebeğim, artık beta değilsin. Hiç AO pornosu izlemedin mi?"

Şimdiye kadar pancar gibi kızarmış olmalıydım. "Umm, hayır mı? Bana göre değildi. Alfalar pek bana göre değildi." Bu en azından Emmy'yi suskun bıraktı.

"Tamam, tamam. Yani. İster inanın ister inanmayın, bunu anlıyorum," dedi Tiny, grubun gevezeliğini durdurmak için elini kaldırarak. "Brody benim ilk alfam ve onunla tanışana kadar cazibesini anlamamıştım. Ama Emmy haklı olabilir. Omegaların iyi bir düğümlenmeyi sevdiğini duymak bir şeydir, ama... muhtemelen biraz kişisel araştırma yapmalısınız. Eminim hepimiz ona kaliteli içerikler önerebiliriz, değil mi hanımlar?"

Ben de öğleden sonramı bir grup betayla porno izleyerek geçirdim.

Scorch

BOMBER ve ben bodrumda stok sayıyorduk ki Baby'nin merdivenlerden süzülen parfümünün ilk kokusunu aldım. Onu yeni geliştirdiği yuvasında mutlu bir şekilde tatlı izmaritlerin yanına bırakmıştık ve bu kadar çabuk yeniden ortaya çıkmasına şaşırmıştım. Ama o Bebek değildi.

"Heyyyyy," dedi Emmy yavaşça, alışılmadık bir ürkeklikle ve merdivenlerin tepesindeki korkuluktan sarkarak.

"Sorun nedir?" Havlamamı bastırarak sordum.

Gözleri büyüdü. "Neden? Hiçbir şey. Hiçbir sorun yok, ama..." Homurdanmaya başladım ve kelimeleri aceleyle söyledi, "Bebeğin ikinizi de görmek istediğinden oldukça eminim."

"Ne oldu?" Bastırdım.

"Tanrım, hiçbir şey. *Sakin* ol, Prez," dedi, merdivenlerden çıkarken biraz nefesi kesilmişti. "O sadece... bilirsin, kızışmış bir omega falan. Onun için gerekli ekipmana sahip değilim, anlıyor musun?"

Gözlerim kısıldı ama Bomber sadece güldü. "Yakaladım seni. Adamınla Steve'e barı biraz idare etmelerini söyler misin?"

"Bütün gece," dedi Emmy ve Bomber'ın kaşları havaya kalktı. Boğazını temizledi ve omuz silkti. "Sadece... bütün gece için plan yapmalısın."

Merdivenlere yöneldim ve Emmy garip bir gıcırdama sesi çıkararak bara daldı ve ben basamakları ikişer çıkarken tezgâhın arkasına koştu. Baby'nin bu kadar çabuk

tüm betalarla bir kırılma noktası. Alfaları alanından kovacak kadar mutluydu, ancak ısıtmalar zordu ve o da bizim kadar yeniydi.

"Scorch, bekle," diye seslendi Bomber arkamdan.

Emmy'ye tekrar hırlama dürtüsüne direnerek kimseye bakmadan barı geçtim. İhtiyacım olan son şey, Şef'in soğukkanlı betasını ürküttüğüm için peşime düşmesiydi.

"Eğer onu sızlanmaya bırakırlarsa," diye mırıldandım nefesimin altında.

"O kadar çabuk , değil mi?" Bomber cevap verdi.

Onu görmezden geldim, dairelere giden merdivenleri hızla çıktım ve koridordan aşağı indim, çatlaklardan sızan en tatlı şurup kokusu ağzımın sulanmasına ve aletimin dikkat kesilmesine neden olurken kapının önünde durdum. Eğer Baby sızlanıyorsa bunun nedeni betalar değildi, parfümü o kadar yoğundu ki *tadını* alabildiğim bir sis gibi asılı duruyordu.

"Oh. Siktir."

Bomber arkamdan oflayıp pufladı ve güldü. "Evet, dostum. Omega kızışmış. Hadi, kızımızın bize ihtiyacı var."

Ben hazır olmadan kapıyı açtı ve neredeyse inleyerek büklüm oldum. Yatak odasının kapısı kırıktı ve Baby'nin kokusu tüm alanı doldurmuş, hatta taşırmıştı. Sonra yumuşak, iniltili bir ses duydum ve Bomber yolumdan zar zor çekildi, ben de doğruca yatak odasına doğru ilerledim.

Yuva yumuşak mavi çarşaflarla örtülüydü, ayağının üzerinden sarkıyordu, bu yüzden hiçbir şey göremiyordum. Ama onun kokusunu alabiliyordum, uyarılmışlığının ağır, tatlı kek kokusunu. Ve onu da duyabiliyordum, kaygan sesler, ağır pantolonlar ve yumuşak inlemeler. Odaya bir adım attığımda zemin altımda gıcırdadı ve Bebek perdenin arkasında inledi, küçük ıslak gıcırtilar durakladı.

"Jonah?" diye nefes .

Elim dar kotumun üzerindeydi, kendimi avuçluyor ve ovuşturuyordum, ama kaya gibi sert baskıyı hafifletecek hiçbir ayar yoktu. Şey... tek bir ayarlama vardı, o da kendimi omega'mın içine sokmaktı.

"Biziz, bebeğim. Bomber ve ben," dedim.

Tekrar inledi ve sonra arafların yumuşak kayması ve o işkence gibi güzel ıslak pompalama sesi geldi. Bomber'ın eli omzuma indi, beni ileri doğru itti ve aynı anda ikiz iniltier çıkararak araf çadırından ayrıldık.

Bebek yatağın ortasındaydı, etrafında ve altında yastıklar vardı, saçları dağınıktı ve yastıklara yayılmıştı. zerinde hala benim tiörtm vardı ama tiört göğüslerinin üzerine doğru itmişti, göğüslerinden birini o kadar sıkı tutuyordu ki beyaz izler bırakıyordu. Diğer elini boxer'ının içine sokmu, kalçalarını benimle alay eden seslerle birlikte sallıyordu.

"Jonah, lütfen, lütfen, sana ihtiyacım var," diye seslendi, yeşil gözleri cam gibiydi ama bana odaklanmıştı, kendimi avuladığım yere doğru ilerliyordu. Elimi çektim, yanımda yumruk yaptım ve o sızlandı, baı geriye atıldı ve gözleri sıkıca kapandı.

İçimi mantıksız bir kıskançlık kapladı. "Bebeğim, sen bu ie başladığında betalar burada mıydı?"

Sisin içinden homurdandı, dudakları kıvrıldı ve baı titredi. "Tanrım, hayır. İhtiyacım olan şey onlarda yok, Alfa. Sana ihtiyacım var. Lütfen, düğümüne ihtiyacım var. Zamanı geldi. Siktir Jonah, lütfen."

Nefesi kesildi ve hıçkırdı ve eli çılgınca ortun içinde hareket etti. Lanet olsun. Onu görmem gerekiyordu. Yatağın üzerinde diz kmtm, Bomber arkamdan tırmanıyordu ve boxer'ın paasından ekitirerek kıını kaldırıp kalçasından aşağı indirdim. Hızlıca ve hiçbir alakėnlllk duygusu olmadan tekmeleyerek çıkardı, bacaklarını açarak sırlıklam parmaklarıyla kendini becerirken izledik, seksinin tatlı bir ekilde kızarmış dudakları uyarılmayla parlıyordu. Klitorisine hiç dikkat etmiyordu bile, sadece kendini garip bir açıyla ve ustalıkla doldurmaya çalışıyordu.

Aynı anda hem mırıldanıyor hem de hırlıyordum, ellerim dizlerinin i kısmındaydı ve direnç hissedene kadar onu açık tutuyordum.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen. Düğümlenmek istiyorum Jonah. Lütfen."

Bomber'ın gözleri yüzümdeydi. "Ne lan?"

"Balamalısın," dedim, vücudumdaki her bir hücre bir an önce soyunmamı ve mükemmel omegamı doldurmamı talep etmesine rağmen

Mmkn lan.

"Umm. Scorch. Fark ettin mi bilmiyorum ama ben bir alfa değilim. İhtiyacı olan Şey bende yok, sana tam anlamıyla yalvarıyor"

Muhtemelen hayatımın bir yılına mal olsa da, gözlerimi kıvranan ve inleyen Bebek'in görüntüsünden ayırdım. Kocaman gözlerle Bomber'a baktım. "Bunu konuŖmuŖtuk. Ona ilk senin sahip olmanı istiyorum."

Bomber'ın gülümsemesi yumuŖaktı, baŖı hafifçe sallanıyordu. "Onunla her adımda savaŖmalısın, değil mi?"

"nce sen," diye tekrarladım. "Böylece kendini iyi hissedecek. Her ihtimale karŖı."

Belki çok sert davranmıŖımdır, belki çok fazla olmuŖumdur, belki de gerçekten boŖalmaya ihtiyacı vardır ve Bomber onu yumuŖatıp tatmin ettikten sonra düğüm istemeyi daha iyi dŖnr diye.

"Biri beni hemen becerse iyi olur," dedi Baby, diŖleri gıcırđıyor ve daha sıkı bir sızlanma daha yükseliyordu.

Omuzlarım yay gibi gergindi, vücudum omega'mı tatmin edemediğim için beni cezalandırıyordu. Bomber bile gergin görünüyordu ama o bile onun yarısı kadar etkilenmiŖ olamazdı.

"Sen lanet bir aptalsın ve ben de Ŗanslı bir piim," diye mırıldandı, gömleğini yukarı çekip kot pantolonunu yırtacak kadar uzun süre battaniye kalesinden dıŖarı fırlamadan önce.

ne doğru eğildim ve elimi çıplak karnına koyduğumda Baby'nin bakıŖları benimkilere kaydı.

"Geri adım , değil mi?" diye sordu.

BaŖımı salladım. "Hayır, bebeğim. Bomber'ın sana çok iyi bakmasını, seni doyurmasını, adını haykırmanı izleyeceğim ve sonra ben de aynısını yapacağım."

Ve eğer dğmlenmek istemezse, Herklvari bir çaba sarf eder ve kendimi geri çekerdim. Onun sikimi parmaklarım gibi kavradığını hissetmek bile yeterli bir zevk olurdu.

Bomber ıplak ve ilahi bir gzelliikle tekrar içeri tırmandı ve hemen Baby'nin bacaklarının arasına girdi. oktan sertleŖmiŖti, ama benim yapmak istediğim gibi hemen sıraya girip eve doğru . Bunun yerine, Bebeğin göğsünü tuttuğu elini çekip dudaklarına götürdü ve avucunu öptü. Sonra diğer elini yavaŖa amından çekerek sularından hızlıca yaladı

Başını eğip göğüslerinin arasındaki bir çizgiyi öperken bana uzatmadan önce.

"Seth," diye iç geçirdi Baby, ihtiyacın verdiği endişenin bir kısmı eriyip gitmiş, onun adı dilinde bir duaya dönüşmüştü.

Elini dudaklarıma götürdüm, parmaklarını ağzımın içine çektim ve lezzeti karşısında inledim. Eskisinden daha keskindi, daha uzun süre muhtaç bırakılmıştı ve neredeyse cezalandırıcı bir lezzeti vardı. Omega'mız eksik bırakılmıştı. Açgözlülükle emdim ve gözlerimi açtığımda Baby'nin nefes nefese beni izlediğini gördüm. Bomber yaklaşırken tişörtünü başından yukarı kaldırıyor, yanaklarındaki saç tellerini fırçalıyordu.

Bu yüzden önce onunla birlikte olmasını istedim. Arka beyini tarafından delirtilmeyecek, omega'mızı becermek, doldurmak ve kızıştırmak için acele etmeyecekti. Ona karşı sabırlı ve tatlı olabilirdi. Birlikte çok güzellerdi. Baby elini dudaklarımdan çekti, onu öperken sırtında gezdirdi, soluk çilli teni Bomber'ın sırtının mükemmel kahverengi genişliğindeydi. Sahip olduğu tek dövme omurgasına kadar uzanıyordu, ince bir havuz çubuğu çizilmişti, tanıştığımız gece cüzdanımdaki her şey için beni soyduğu ve sonra beni bir banyo kabininde köşeye sıkıştırarak bana geri ödediği, birbirlerinin vücutlarını ve zevklerini herhangi bir yabancıнын hakkı olduğundan daha iyi bilen insanlar gibi seviştığımız bir hatıra.

Öpüşmelerini izlerken, onun içine girdiği anı kaçırdım, sadece ani nefesini ve eve girerken kıcının mükemmel esnemesini yakaladım. Baby'nin tırnakları o altın rengi sırta batarak küçük hilaller bıraktı ve eğer yapabilseydim, tam o anda bu izleri onun tenine dövme olarak yapardım.

"İyi mi?" Bomber fısıldayarak Baby'nin çarpılmış yüz ifadesine baktı.

Bebek başını salladı, dudakları aralandı, ona bakarken nefesi ıslak ve hızlıydı. Adam yavaşça geri çekilip geri dönmeye başladığında inledi, bacakları adamın kalçalarının etrafında kıvrıldı.

"Kahretsin, çok sıkı," diye soludu Bomber. "Onu kavramaya çalıştığını hissedebiliyorum. Senin o düğümünü istiyor, Scorch."

"Daha fazla," diye inledi Bebek. "Daha hızlı."

Bomber hızlanırken, teni tokatlanırken ve dudaklarından homurtular dökülürken tişörtümden sıyrıldım. Yatağa uzandım ve bana baktı, onu izleyebilmem için ellerinin topuklarıyla kendini tuttu, uzunluğu onun sıcaklığından kaçıyordu, arzusuyla kaygan, kırmızı ve sert ve nabız atıyordu. Bebeğin başı bana doğru döndü, boynu büküldü ve ben ona uzandım, sesi yüksek, ince tonlarda haykırırken dudaklarını emdim.

"Bir bakayım," diye fısıldadı ben uzaklaşırken, sonra Bomber kalçalarını onun içine yuvarladı ve bir iniltiyle dikkati ona döndü.

"Daha sert," diye nefes aldı.

Hiç tereddüt etmedi. Benim yapacağım gibi değil. Bir rahatlama dalgasıyla kot pantolonumu açtım, soyundum ve pantolonumu yatağın ayakucuna attım. Düğümüm çoktan ve henüz bana dokunulmamıştı bile.

"Dokun ona," dedi Bomber. "Kahretsin, onu oraya götürmeden önce beni uçurumun kenarına itecek. Sana ihtiyacı var Scorch."

Onlara doğru yuvarlandım, boyum Baby'nin kalçasına dayanırken tısladım, elimi birleştikleri yere doğru kaydurdım, ıslaklığını topladım ve klitorisine doğru çektim. Parmaklarımı onun hassas sinirleri üzerinde gezdirirken Bomber battı, kalçaları şakladı ve dudakları Baby'ninkini sert bir öpücükle aldı, ikisinin de nefes alışını ve sızlanışını dinledim. Daha sert bastırdım ve bağırarak Bomber oldu, başını Baby'nin omzuna bıraktı ve onun sırtını pençeledi. Elim ikisinin arasına sıkışmış, Bomber'ın ağırlığı altında ezilirken, kıcı küçük hareketlerle esnedi.

"Tanrım, Seth, evet, evet!"

İşte . Dudaklarında onun adı, içinde onun boyu. Bomber tısladı ve sırtı döndü.

"Kahretsin, o kadar sıkı ki neredeyse acıtacak," dedi, kahkahası soluksuzdu. Sonra Baby tekrarlayan sözsüz bir cümleyle haykırdı ve boşalırken Bomber'a sarıldı. Adam inledi ve titredi, durgunluktan önce son bir kez kalçalarını salladı.

Bekleyemezdim. O kadar sertleşmişim ki, vücudum o kadar sıkı ve gergindi ki, bir ipucu aldığımda kendimi durduramayacağımdan korkuyordum

Onun beni sıkmasını. Yapardım. Eğer bana ihtiyacı varsa, beni öldürse bile her zaman yapardım.

Bebek sızlanırken Bomber homurdandı, elleri sırtından düştü, vücudu onun altında rahatsız edici bir şekilde kaydı. Yüzünü ellerinin arasına aldı, dudaklarına uzun bir öpücük kondurdu ve sonra yuvarlanarak uzaklaştı, neredeyse rahatlamış gibi bir iç çekişle yatağa yığıldı.

Bebeğin nefesi kesildi ve kısa süreli acı dolu coşku ifadesi yumuşak bir dudak büküşe dönüştü, bir sızlanma kaçarken gözleri sıkıca kapandı. "Lütfen," diye inledi, elleri uzanıyordu, kendini tekrar doldurmaya hazırdı.

Yeter, diye düşündüm, içgüdülerim önderlik ediyordu. Elini tuttum ve açık bacağının tırmandım, sikim onun seksine sürtünüyor ve sallanıyordu, her dokunuş omurgamda mükemmelliğin elektrik şokunu yaratıyordu.

"Jonah, ben-"

Ve Tanrı aşkına, küçük kızımın gözlerinin kenarlarında yaşlar vardı.

"Biliyorum," dedim, alnım onun alınına düştü, kokladım onu. uzandım, açıklığını buldum, Bomber'ın salgısının dışarı sızdığını hissettim ve sonra yavaşça içime girdim.

"Evet," diye tısladı.

Farkında olmadan ellerini yatağa sabitlemiş, çaresizlik içinde kendini yaralamasını engellemiştim. Mücadele etmedi, sadece yumuşadı, sikimin istekli bedenine yavaşça daldırılmasıyla sarsıldı.

"Alfa omega pornosu izledim," dedi, içine battığım her santimde rahatlıyordu.

Durakladım ve Bomber bizim taraftan homurdandı. "Sen ne?"

Zaten kızarmıştı, ama dudağını ısırды ve utangaç eğlence bakışı neredeyse kendimi tam ve şişmiş kabzaya gömmeme neden oldu.

"Daha önce hiç izlememiştim. Biraz kaba olacağını düşünmüştüm. Ya da sert. Ama öyle değildi. Beni düğümlemeni istiyorum Jonah. Lütfen. , canım *yanıyor*," dedi.

İnledim, düğümümün onun açıklığını test ettiği yere kadar içeri kaydım. Üzerime mükemmel bir kılıf gibi oturdu, Bomber'ın söylediği kadar mükemmel derecede dardı.

"Seni asla incitmeyeceğim bebeğim," diye yemin ettim, geri .

Belki korkmuyordu. Ama ben kesinlikle korkuyordum. Ya yeterince iyi değilsem? Ya onu incittiysem? Ya fikrini değiştirdiyse ve ben durmadıysam?

"Fazla düşünüyor, kıymetlim," diye Bomber.

Bebeğin eli belimden sırtıma doğru kaydı ve ben yavaş ve sabit bir ritimle içeri itip dışarı çekerken bana gülümsedi, onun çırpınışını ve uzunluğumu kavradığını, vücudunun daha fazlası için yalvardığını hissettim. Bu kadarı yeterliydi.

"Kesinlikle öyle," diye mırıldandı Baby. Başını kaldırdı ve öpücüğünü kabul ettim, ağzını yaladım, kalçalarımın ritmiyle öpücüğün gidiş gelişini hızlandırdım. " geldi yakışıklı," diye mırıldandı Baby, geri çekilerek.

Beni beklemedi. Elleri kürek kemiklerimi kavradı ve bir anda topukları saplandı, kalçaları bir çırpıda kalktı. Hızlı bir yuvarlanmayla beni uçtan düğüme aldı ve ikimiz de bağırdık, bağlanırken gözlerimiz kilitlendi, sıcaklığı düğümümü sardı, mühürledi ve beni sıkı, derin ve tamamen kavradı.

"Siktir," dedim, dürterek ve Baby'nin boğazının esnemesini ve gözlerinin dalgalanmasını izleyerek. "Siktir."

Bu söylediklerinden daha iyiydi. Bu her şeydi. Başka bir insanın kalbinde ev bulmak gibiydi. Bu kadın *benimdi*.

Bebek

ÇİLEKLİ truffle'lar, çifte gökkuşakların iki ayarlı şarj edilebilir vibratörler! Bunların hiçbirisi Jonah'ın içeri girmesinin, düğümün gerilmesinin ve daha önce kimse tarafından dokunulmamış yerleri doldurmasının, aramızdaki her nefeste beni titreten aşırı hassaslaşmış sinirlere sürtünmesinin verdiği hisle karşılaştırılmaz.

Dillerde konuşuyordum. Nefes bile alamıyordum. Hiç acımadı, sanki her yalnız gün silinmiş ve yerini Yunus'a bağlı olmanın mükemmel birlikteliği almış gibi hissettim.

"Bebeğim," diye inledi kulağıma, öne doğru kayarak yıldızları görmemi sağladı, tüm bedenim ona sarılmış, gerginliğin kırılmasını bekliyordu. Her an, her saniye, bu mükemmel baskı kırılacak ve ben sersemletici salınımda boğulacaktım.

"Jonah, biraz daha," diye sızlandım, sırtına sıkıca tutunarak.

Nasıl düşüneceğimi, hareket edeceğimi ya da var olacağımı bilmiyordum, bu şekilde doluydum. Neyse ki beni bıraktı ve çok geçmeden bağılıyor, sızlanıyor ve paramparça oluyordum ya da belki de her şeyin en ucunda asılı kalmış, beni bırakmasını bekliyordum.

Jonah beni yatağa doğru sürerken çarşaf altımızda hışırdadı, göğüslerimiz terden yapış yapış olmuş, düzensiz nefes alıp veriyorduk. Dudaklarımız zar zor birleşti, aramızdaki ani değişimden çok etkilenmişlerdi.

"Acımıyor mu?" diye sordu, daha derine bastırarak sesimi kaybetmeme neden oldu.

"Vay anasını. Vay canına, kokuyu alabiliyor musun Scorch?" "Bebeğim," diye homurdandı Jonah.

"Hayır, Tanrım, hayır. Çok iyi hissettiriyor. Çok fazla. Bilmiyordum, ohmigod, Jonah, Alpha, lütfen durma." Sonra muhtemelen akılsız bir aptal gibi başımı çevirdim ve boğazımı açtım. "Isır. Isır. Lütfen."

Jonah mırıldandı, kolları sırtıma dolandı ve beni göğsüne bastırdı. İçimde daha da dolgunlaştı ve sakalları omzuma sürtündü, yüzü bana dönüktü, kıpırdanırken düğümünü içimde kaydırıldı.

Sızlandım, omuzlarım gerildi, gelmeyecek bir ısırık için hazırlandım, ta ki bedenim zevkin yüksek askıya alınmasına dayanamayana kadar. Kendimden geçtim, elektriklenmiş bir coşku içimde hızla ilerledi, boşalırken çığlık atmaya çok yakın bir ses çıkarmaktan utandım, beni kaygan bir sıcaklıkla doldururken tırnaklarımı Jonah'ın sırtında sürükledim.

Uzun dakikalar boyunca her şey beyaz, bulanık ve ürperticiydi. Boşalmanın sıvı dalgaları azalmaya başladığında Jonah'ın üstünde yüzükoyun yatıyordum -benim sersemliğimle bizi yatağa çevirmişti- Seth'in eli omurgamda aşağı yukarı geziniyordu. Onların yerine, beklenmedik bir şekilde boğazımda bir sıkışma ve göğsümde şişen bir ağrı geldi.

Bu da neydi böyle? Kaçıp saklanmak istedim, gözyaşlarım akmakla tehdit ediyordu ve aniden başka bir *yerde* olmak istedim. İlk düğümlememin sonunda umduğum şey bu *değildi*.

Jonah, "Bebeğim öyleydi," diye mırıldandı ve ben titredim. Görüşüm sulanmıştı ve etrafımdaki boşluk bana çok yakın geliyordu. Kıpırdanmak istedim ama denediğimde içimdeki Jonah'ı çekiyordu, ayrılamayacak kadar doluydu. Tısladı ve başını kaldırıp bana baktı, görüşüm bulanıklaşmıştı. "Hey. Kahretsin bebeğim, mı yaktım?"

Başımı hızla sallayarak gözyaşlarımı uzaklaştırmaya çalıştım. Bunalmış mıydım? Sanki nefesimi tutamayacakmışım gibi hissettim. "Hayır, ben-"

Jonah doğrulunca sesimdeki çatlak netleşti. "Kahretsin bebeğim, sorun ne? Ne yaptım ben?"

İnledim ve kendi içime kıvrıldım, ruh halimdeki ani değişimden dolayı hayal kırıklığına uğradım, kafam karıştı ve aynı zamanda *uzakta* olmak istedim. Lanet olsun. Merkez düğümlemenin *bu* kısmından hiç bahsetmemişti.

"Bir şey yok. Ne olduğunu bilmiyorum-" Hıçkırdım ve ciyakladım, yükselen hıçkırığı yutmaya çalıştım.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

"Gel buraya," diye mırıldandı Jonah, bana doğru uzanarak, ama ben kaskatı kesildim ve geri çekildim, gözlerim refleks olarak onunkilere dikildi. Beti benzi attı ve kafasında dönen çarkları görebiliyordum.

"Bebeğim, yaralandın mı?" Seth yanıma sokularak sordu. Minnetle ona doğru eğildim, içime saplanan düğümün kaymasıyla irkildim.

Otuz saniye önce her şey zevkten ibaretti, şimdi ise beni Jonah'a bağlayan rahatsız edici bir tasmaydı. Bana delice bir orgazm yaşatırken kendimi tam ve güzel hissettirmesine rağmen şimdi yanında olmaktan utandığım Jonah. Omega olmanın canı *cehenneme*, bu boktan bir şeydi.

"Hayır, neden bilmiyorum, neden böyle hissettiğimi bilmiyorum," demeyi başardım. Ve sonra taşkın kapıları kırıldı ve tamamen ağlıyordum, utanmış, rahatsız olmuş ve her şeye sinirlenmişim.

"Mırla," diye emretti Seth.

Jonah cevap olarak zayıf bir tıkırtı çıkardı, hevesli olmayan, sıkıntılı bir mırıltı. "Kitapları ara."

". Tutun onu."

"Yapmamı istemiyor." "*Tut onu, Scorch.*"

Jonah'nın kolları beni sardı ve bu sefer isteyerek gittim. Çok teşekkürler arka beyin biyolojisi. "Özür dilerim."

"Benim hatam," dedi Jonah kulağıma. "Her neyse, benim hatam." Bu her nasılsa daha kötüydü ve beni yeniden ağlamaklı yaptı.

"Kitaplar. Bir sorun var. Bebeğim... Jonah onu düğümledi ve şimdi ağlıyor. Hayır diyor. Um... Bilmiyorum, o, bilirsin, içine koydu. Her şey iyiydi ve... Evet, öyle yaptı. Um... hayır, o yapmadı. Ah. Ahhh, tamam, evet. Anladım. Evet. Evet. Evet. Evet. Tabii, bunu ona söyleyeceğim. Evet."

Jonah'ın mırıltısı hâlâ gönülsüzdü ve düğümünün çözülmesinin ne kadar süreceğini merak etmeye başlamıştım, böylece gidip tekrar duşa saklanabilirdim.

"Ne ben?" Seth telefonu kapatırken Jonah homurdandı.

"Onu reddettin," dedi Seth, kendini duvara yaslayıp ikimize bakarak.

Jonah'nın elleri sırtımda hareketsiz kaldı. "Yapmadım amına koyayım."

Titriyordum, hâlâ akmak isteyen gözyaşlarıma ve boğazıma düğümlenen hıçkırıklara karşı koymaya çalışıyordum ama kaşlarımı çatarak Seth'e baktım. "Ne demek istiyorsun?"

Seth, "Uzanın, Bebeği yan yatırın, böylece birbirinize bakabilirsiniz," dedi. Jonah kıpırdamayınca Seth kaşlarını kaldırdı. "Düğümün gevşeyene, o saklanana ve sen kendini pislik gibi hissederek sıvışana kadar ağlamaya devam etmesini mi istiyorsun, yoksa Bebeğin kendini iyi hissetmesini mi?"

Jonah bizi yatağa yatırdı, elleri yanlarımda sabit, yatıştırıcı bir şekil aldı.

"Yani bu ikinizin de bilerek yaptığı bir şey değil, tuhaf bir alfa ve omega biyolojisi saçmalığı," dedi Seth. "Senden bir ısırık istedi ve sen reddettin."

"Çünkü ben öyle dedim," dedim ve başımı arkaya yaslayarak "Bu onun hatası değil. Bunu söylemek istememiştım bile!"

"Biliyorum. Dediğim gibi, biyoloji saçmalığı. Beta olduğum için memnunum."

"Bombacı," diye homurdandı Jonah. "Bunu nasıl düzeltebilirim? İyice hazır olana kadar onu ısıramam ve onu şekilde üzecekse onu düğümlemeyeceğim." Mızızlandım ve Jonah aşağı bakarak başımın üstünü okşadı. "Biliyorum bebeğim, ama seni ağlarken görmek en kötü duygu."

"Onu ısırarak mı istiyorsun? Şimdi değil ama sonra," dedi Seth.

"Elbette istiyorum."

Oh. İşte böyle, gözyaşlarım hıçkırarak durdu. "Ona öyle söyle," dedi Seth.

Ani bir anlayışla betamıza baktım. Bu karışıklıktan biraz keyif alıyordu, dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Bize gülmeyi bırak ve ne yapması gerektiğini söyle."

Jonah mırıldandı ve Seth sırtıttı. "Doğru ya. Özür dilerim. Boğazını öpmeliydin, yalamalıydın, hatta derisini kırmadan ısırmalıydın, orasını işaretlemeliydin. Ona o noktanın senin olduğunu söylemeliydin."

ve hak iddia etti. Onu harekete geçiren sadece yüz çevirmek ve kabul etmemek oldu. Bilinçsizce reddetme."

"Peki bunu şimdi yaparsam?" Jonah sordu.

Seth'in sırtışı büyüdü. "Mutlu bir omega hemen geliyor."

Nefesim kesildi ve Jonah beni sırtüstü yatırdı, hâlâ içimdeydi. Elleriyle yüzümü kavradı ve ben ona bakana kadar çenemi eğdi.

"Bebeğim," diye mırıldandı ve şimdiden eriyordum, beni kaçmaya iten mutsuzluk isyanı da aynı hızla yok oluyordu. "Bebeğim, benim olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarımdan sadece bir ciyıklama kaçtı. Hâlâ burnumu çekiyordum, gözlerim ağlamaktan yanıyordu ve kendimi hormonların etkisinde kalmış lanet bir aptal gibi hissediyordum. Bunların hiçbirisi Jonah başını eğip burnunun ucuyla boğazımı okşadıktan sonra tekrar yukarı kaldırdığında iç çekmemi engellemedi. Nabzımı öptü ve ben ürperdim. Sonra o noktayı yaladı ve ben inleyerek onun altında jöleye döndüm.

Bacaklarımdan arası ısındı ve aniden Jonah'ın nabzının düğümünün beni doldurduğu yerde içimde attığını hissettim. Pekâlâ o zaman.

"Kitaplar ayrıca omegaların alfalarını memnun ettiklerini duymaktan hoşlandıklarını da söylememi istedi," dedi Seth üstümüzden.

Jonah üzerimde gürlledi, boynumu öptü, ben iç çekip ona sarılana kadar boğazımın her santimine yumuşak izler ve kısa ısırıklar bıraktı. Ağlama bitti, sürünme isteği de gitti. Şimdi Jonah'ın *içine girmek* istiyordum.

"Bebeğim," diye fısıldadı Jonah. "Bunu istiyor musun? Ne kadar tatlı olduğunu bilmek ister misin? Etrafımda ne kadar mükemmel durduğunu?"

Mızmızlandım ve başımı geriye doğru eğdim ve Jonah bu sefer tereddüt etmeden boğazımdan bir şerit yaladı ve beni inletti.

"Bu doğru. Beni saran sıcaklığın kadar iyi bir şey hissetmemiştim," diye mırıldandı Jonah.

"Seth hariç," dedim, iki adamın birbirlerine , yılların aşkını düşünerek.

"Evet, işte benim iyi kızım. Benim tatlı omega'm ve mükemmel beta'm. İkinize de sahip olduğu için şanslı bir alfa."

Jonah'ın altında sallanmaya başlamıştım bile, üzüntü gitmiş ve yerini yeniden kaynayan bir arzuya bırakmıştı. *Hellloooo omega heat, seni kaçık sürtük.*

"Korktuğum için özür dilerim," diye nefes nefese kaldım, benimle birlikte hareket etmesini bekliyordum. "Bilmiyordum. Sana her bunu yaptırmayacağım."

Jonah homurdandı. "Ne yapacağım? Sana sahip olmak için nasıl sabırsızlandığımı mı söyleyeyim? Sana işaretimi mi koyayım?"

"Lanet olsun, Jonah." *Hareket* bile etmiyordu. Sadece bu sözler bile amımın onun etrafında zonklaması için yeterliydi. Eğer o anda tüm dünya bu kadar iyi hissettirmeseydi sinirlenebilirdim.

"Bebeğim, bir gün dişlerimi sana geçireceğim, seni bu ailenin mükemmel son parçası yapacağım ve asla gitmene izin vermeyeceğim. Sen bizimsin. Sen *benimsin*."

"Senin," diye nefes nefese şarkı söyledim. "Lütfen Jonah, hareket et. Benimle birlikte hareket et."

Homurdandı ve sonra bizi sırt üstü dönene kadar yuvarlarken oda döndü, ben de kucağına oturdum. "İzlemek ister misin, bebeğim. Benim küçük omega'm gibi düğümümün üzerinde kendini becerirken o mükemmel göğüslerin zıplamasını izle."

Kızıışmış bir omega gibi inledim ve zıplamaya başladım. "Seni Books gibi araştıracağım, böylece asla bir şey elde edemeyeceğim. Yine yanlış," diye tısladı Jonah.

Mızmızlandım. Onun bu şekilde konuşmasını istemiyordum, birbirimiz için kim olduğumuz konusunda herhangi bir belirsizlik duymak istemiyordum. Bu lanet sürüyü ben seçmiştim ve şimdi sadece beni bu sıcaktan kurtarmamız gerekiyordu, böylece beni sahiplenmeleri için iyi ve hazır olacaktık.

"Güzel şeyler, Scorch," diye mırıldandı Seth, dizlerinin üzerinde bana doğru gelirken. "Sanki gelirken sesi mükemmel bir günahkâr melek gibi çıkıyor."

Seth yüzümü ellerinin arasına alıp beni öperken nefesim kesildi, Jonah'ın kucağında adımlarım hızlandı. Fazla hareket edemiyordum ama buna gerek de yoktu, düğümün sürtünmesi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Her hafif kayma içime yeni zevk dalgaları gönderiyordu.

"O mükemmel," diye nefes nefese kaldı Jonah. "Mükemmel. Ona kadar bizim için hiç omega olmamıştı. Tatlı, güzel, *sıkı*, lanet olsun."

Tekrar boşalırken Seth'in dudaklarından koptum, Seth beni Jonah'ın göğsüne doğru sürüklerken aralarında titriyordum, ikisi öpüşüyorlardı

Boğazım, omuzlarım, çenem ve yanaklarım parçalanırken. Jonah beni tekrar çevirip ikisinin arasında kaşıklarken, öpüşmeleri hiç durmazken ve Jonah'ın mırıltısı odada tatmin edici bir kükremeye dönüşürken bu sefer beyaz bir şimşek değildi, daha çok üzerime çöken baş döndürücü bir sis gibiydi. Hâlâ toktu ama bu kez ayrılmamız için endişelenmiyordum. Seth'i de yanıma çekerek göğsüne daha da sokuldum.

"Biraz kestireceğim," diye esneyerek duyurdum, sis yoğunlaşıp uyuştururken. "Daha sonra seks yaparız."

İki yanımdan usulca beni dürten kahkahalarını, tenime dokunan ellerini ve beni battaniye gibi saran sıcak uzuvlarını hissettim.

Bebek

JONAH ve ben, ilk denemede tökezlediğimiz bir sanatı mükemmelleştirmek için ertesi gün ve sonrasında birlikte biraz sersemlemiştik. Seth de oradaydı, girip çıkıyor, kulüp ve barla ilgileniyordu. Sonunda, konuşma yetimi kaybettiğimde ve vücudum daha fazlası için yalvaramayacak kadar zayıfladığında, gece boyunca mışıl mışıl uyudum ve Jonah ve Seth çoktan giyinmiş olarak dinlenmiş ve iç içe geçmiş bir şekilde uyandım.

Bu da cazibenin sadece bir kısmını ortadan kaldırıyordu. Kolları kıvrılmış tişörtleri ve kot pantolonlarıyla çok lezzetli görünüyorlardı.

Gözlerim açıldığında Jonah mırıldanmaya başladı ve Seth onu kafasının arkasından hafifçe kelepçeledi. "Onu rahat bırak dostum." Çarşafın altında gerindim, bir tanesi çıplak göğsümün üzerinden kayarak Seth'in gözüne çarpınca sııttım. "Kıymetlim," diye uyardı.

Güldüm ve Seth Jonah'ı boynundan tutup geriye çekerken çarşafı tekrar yukarı çektim. "Biliyorum, biliyorum. Bugün yataktan çıkmam gerekiyor. Belki de bu odadan çıkmalıyım."

Jonah, "Sadece kendini iyi hissediyorsan," dedi. "Kitaplar kaprislere ve bunun gibi şeylere izin vermeniz gerektiğini söylüyor."

Özetine sııttım ve etrafımdaki buruşuk yatak kasırgasının içinde doğrulup oturdum. "Sanırım şu anki isteğim bir duş almak ve Şef'in bana yedirebileceği kadar kahvaltı etmek." Jonah ellerini yatağın üzerine koyup bana eğildi, ben de teklif ettiği öpücüğü kabul ettim ve sonra sırf bu yüzden birkaç tane daha aldım

Dudakları yumuşaktı, tadı harikaydı ve bir motor gibi mırıldandı.

"Günlerce benim gibi kokacaksın," dedi, gözleri ve gülümsemesi yumuşaktı.

Başımı salladım, çenesindeki kısa sakalı kaşıyarak o uzaklaşana kadar bekledim. Çarşafın altından çıkmaya hazırlanan Seth'e baktım. "Hey. Sen de yakışıklı."

Kollarımı Seth'in boynuna doladım, neredeyse onunla birlikte yastıklara düşene kadar daha yavaş, daha yumuşak, daha yalayıcı öpücükler çaldım. "Eğer ikiniz de bunu kesmezseniz, ikinizin de buradan çıkmasına asla izin vermeyeceğim.

yatağa," diye Jonah.

Seth içini çekti, nefesi dudaklarımın arasından süzüldü ve beni onun etrafından çözerek yataktan kalktı. "Sen tehlikelisin."

"Bir şeye ihtiyacın olursa gel bizi bul. Ya da buradaki diğer salaklardan birini bul," dedi Jonah.

"Yapabilirim."

Başını salladı ve dudakları bükülmeden önce bana bir kez daha uzun uzun baktı. "Üstünü ört ki buradan çıkmaya çalışırken tatmak istediğim tene bakmayayım."

Kıkırdadım ve yorganın altına daldım, Seth homurdanarak ve ayaklarını sürüyerek yuvadan çıktı. "Peynir, dostum."

Tekrar gerinmeden önce yatak odasının kapısını arkalarından kapatmalarını bekledim, çarşafları geriye attım ve kaslarımdaki inanılmaz ağrıdan dolayı inledim. Muhtemelen Jonah ve Seth'in yataktan kalkmak için irade göstermeleri iyi olmuştu çünkü kendimi çok fazla ağırlı hissediyordum. Düşümleden değil ama kesinlikle son yirmi dört saat boyunca harcadığım ekstra cinsel çabadan dolayı.

Çarşafların altından çıkıp battaniye kalesinin duvarlarının labirentinden geçerek parmak uçlarımda banyoya koştum, karnım guruldamaya başlamıştı bile. Adamlarımın bana aldıkları ve kendileri için geride bıraktıkları şeylerin bir karışımını kullandım. Geleneksel koku işaretlemesi olmayabilirdi ama yine de onların vücut yıkamasını kullanmak içimde sıcak bir his bıraktı.

Duştan çıktığımda telefonum çaldı. Yatak odasındaki şifonyerde giysilerimle bazı kıyafetlerimin garip bir kombinasyonu vardı.

Seth'in yedekleri ve ben de bir çift tayt ile uyluğun ortasına kadar inen, üzerinde soluk bir motosiklet şirketi logosu olan bir tişörtünde karar kıldım.

Şef senin için ızgara yapıyor. Bugün iyi ol, bebeğim. Ama ben ve Bomber için olduğun kadar değil ;)

'Küçük kız'ın 'iyi kız'a dönüştüğü ve benim muhtaç, soluk soluğa bir yaratığa dönüştüğüm o son anlarda kulağımdaki sesinin sertliğini ve törpüsünü hatırlayarak kızardım.

Doğru. Yemek. Sosyalleşme. Düşümlenmeyi ve terli, lezzetli, yarım saat süren orgazmları düşünmemeliyim.

Daireden çıkarken Dusty'den deri ceketimi buldum ve yuvadan ayrılmanın verdiği rahatsızlığı görmezden geldim. Eğer gerçekten huzursuz olursam geri gelebilirdim ama dost yüzler görmek istiyordum ve bunu yapmak için insanları kendi alanıma sürüklemek istemiyordum. Özellikle de Jonah ve Seth ile orada yaptığım şeyin taze ve baş kokusunu azaltabilecekken.

Botlarımı giyip daireyi kilitlediğimde öğle yemeği vakti yaklaşıyordu ve katın geri kalanı sessizdi, ya hala gece uykusundaydılar ya da çoktan işe gitmişlerdi. Şef'in lokanta için bir garsona ihtiyacı olup olmadığını merak ettim. Ya da Dusty'nin garaj için bir sekreter isteyip istemeyeceğini, benim de sürüme yardım etmem için bir yol arayıp aramayacağını. Lokantanın arka kapısından içeri girdiğimde, kokulardan ağızım sulanmıştı.

"İşte bizim kızımız," diye mırıldandı Şef, sıcak bir tabak kabarık bisküvi, kızarmış yumurta ve çıtır patates ile yanında derin bir kase sosis sosu getirdi. "Ne içmek istersin, tatlım?"

"Greyfurt suyu ve kahve lütfen."

Brody yanımdaki tabureyi kaptığında sosa boğuyordum. "yiyecek misin?"

. "Eğer biraz istiyorsan, şeften sana bir tabak hazırlamasını iste. Evet, hepsini yiyeceğim."

Tamam, benim için biraz büyük bir tabaktı ama Brody hepsini iki ısırıkta yiyebilecek birine benziyordu. Bunu yapması için onu davet etmeyecektim.

"Kahve, krema ve balımız için ," dedi Şef.

"Flört etmek," diye karşılık verdim ve kahvemden derin bir yudum almadan önce kendime göz kırptım. Tam sevdiğim gibi. Betaları olan alfalar bile

bana çok iyi baktılar.

"Hepsini yedikten sonra benimle spor salonuna gelersen kusacak mısın?" Brody sordu.

Burnumu kırıştırdım. "Spor salonu mu?" Hiç görmediğim bir yer değildi ama her zamanki uğrak yerim de değildi.

Tam olarak gülümsemedi ama en azından eğlendiği izlenimini edindim. "Evet. Kur hediyen. Bullet sana ateş etmeyi öğretiyor. Ben de sana yumruk atmayı öğretiyorum. Karşılık ver."

Oturduğum yerde doğruldum, sos ve yumurta sarısına bulanmış patateslerden bir ısırık alıp dudaklarıma götürdüm. "Gerçekten mi?"

"," dedi Brody ve bu sefer gerçekten gülümsüyordu. "Tamam, harika!

Evet. Kendimi savunma semineri aldım ama..."

"Ama bu uzun zaman önceydi ve sen hiç pratik yapmadın mı?" Başımı salladım ve Brody omuz silkti. "Yine de yardımı olacaktır. Meyve suyunu iç, kendini tıka basa doldurma. Eğer daha önce biraz , üzerine fazla gitmeyeceğim."

Bundan hiç şüphem yoktu ve biraz ağrım olmasına rağmen Brody'nin bana koçluk yapmasını dört gözle bekliyordum. Alfalarım yeteneklerinde kesinlikle özgünlükten yoksun değildi.

Bacaklarımı geriye doğru attığımda BRODY arkamdan homurdandı, topuğum kasıklarının üzerine taktığı çanağa çarptı ve sonra bileğini geri çekerek tutuşundan kurtulup minderin diğer tarafına koştu. Terlemiştim, canım yanıyordu ve tüm bu fiziksel temas ve saldırganlıktan sonra yükselen kaygı ile artan uyarılma arasında rahatsız edici bir yerdeydim. Brody için değil aslında, her ne kadar bana diğerleri gibi da, gözleri zor değildi. Cole köşede ağırlık kaldırıyor ve kokusu bize doğru gelirken acı verici bir şekilde lezzetli bulduğum bir ter döküyordu.

"Fena değil," dedi Brody bileğini çevirerek. "Ben sana yetiştirdim, sen de benim burnumu kırmalıydın."

Güldüm, hâlâ efordan hafifçe nefesim kesiliyordu. "Bu sefer geri çekilmememi söylemiştin. Gerçekten kırabilirdim."

Omuz silkti. "Bilmem anlatabildim mi ama bu ilk kez olmuyor. Önemli bir şey değil."

Alay ettim ve başımı salladım. Maço erkekler.

"Yoruldu mu?"

Çok yorgundum. Ve huysuzlanmaya başlamıştım. "Bir tane daha yapabilirim."

"Kendini zorlarsan, kendini yaralarsın ve o zaman seni eğittiğim şeyi yapamazsın."

Kaşlarımı ve ellerimin topuklarını kalçalarımdayayıp ona bakarak düşünmeye başladım. "Yoruldum. Ama bir tane daha yapabilirim."

Dudakları hafifçe seğirdi ve göğsünü sıvazlayarak başını salladı. "Gel o zaman. Birini önden yapacağız."

Ağırlık odanın uzak köşesine düştü ve gözlerimin ucuyla Cole'u gerinirken ve egzersizden sonra dinlenirken yakaladım. Brody usulca hırlayarak beni uyardı, elleri üst kollarımda kenetlendi.

Gözlerim tekrar ona kayarken, "Odaklan bebeğim," dedi.

Ben başımı sallayamadan ya da konuşmadan Brody'nin tutuşu sıkılaştı ve beni göğsüne doğru sürükledi, bacaklarım havada tekmelendi ve sonra bizi mindere bıraktı, ağır bir şekilde indi. Şaşkınlıkla bir 'oof' sesi çıkardım, başım minderin hafif eğimine çarptı ve Brody bacaklarımı tekmeleyerek ayırdı, indi.

ve kendimi çekmeye çalıştım ama pozisyon tanıdıktı, eski savunma derslerinde çalıştığımız bir pozisyondu. Brody'nin altında büküldüm, cüssesi ve ağırlığı spor salonunun steril alanında aniden bunaltıcı oldu, dizlerimi aramızda yukarı çekti, ta ki biri çenesine çarpana kadar. Ayağımı göğsünün ortasına doğru kaydırıp sertçe iterken kalbim göğsümde çarpıyor ve nefesim ciğerlerimde sıkıştıyordu. Homurdandı ve arkasına yaslanırken elleri kollarımda gevşedi. , göğsüne ve yüzüne doğru tekme attım, oturmadan önce çenesine kısa bir darbe indirdim ve dönüp sürünerek uzaklaştım.

"Güzel!" Brody dedi ama sesi kafamın içinde bir sirenin altında gömülüydü, ben sürünmeye devam ederken nabız kulaklarımda çarpıyordu. "Hey, bebeğim."

"Dur bakalım." Cole yaklaşırken çıplak ayakları zeminde gıcırdadı.

"Ben , ben iyiyim." Sesim ikna edici olamayacak kadar yüksekti ve bacaklarım titrediği için topuklarımın üzerinde oturuyordum.

"Onu korkuttun, sik kafalı." Cole önüme oturdu, omuzlarını içeri çekerek göz hizasında durmamızı sağladı, mavi gözleriyle yüzümü taradı.

"O yapmadı." Dönüp kollarını göğsünde kavuşturmuş olan Brody'ye baktım. Kaşları endişeyle çatılmıştı. ". İyi miydim?"

Yavaşça başını salladı ve sonra çömeldi, kolları yanında gevşek duruyordu. "İyi bir hareket hatırladın. İyi misin?"

"Evet. Uh... biraz sallanıyorum ama zorlanma falan yok. Sadece bir tür refleks adrenalin stresi."

"İster inanın ister inanmayın, bu iyi bir şey. Eğer donup kalmak yerine tepki vermeni sağladıysa, bu yararlı bir strestir. Beni mi istiyorsun Cole'u mu?"

Gözlerim açıldı ama cevap veremedim Cole yaklaştı, kollarıyla beni sardı ve mırıldanmaya başlarken beni göğsüne çekti. "Testosteron kokusuna biraz ara vermesi gerekiyor," diye cevap verdi benim yerime.

"Hayır, gerçekten Brody. Minnettarım, teşekkür ." Cole'un kucağında dönerek diğer alfaya baktım ve ayak parmağımı baldırına bastırmak için bacağımı uzattım. Dev adam bana gülümsedi, arkamdaki sürü arkadaşına ters ters baktı ve kocaman elini bileğime doladı.

"Meyve suyu iç. Biraz dinlen. Cole, onu yuvasına götür ve onunla ilgilen, tamam mı? Bunu hafta içinde tekrar yaparız."

Başımı salladım ve Cole arkamda sessiz bir şekilde saçlarımı terli tenimden çekerek Brody'nin bizi spor salonunda bırakmasını bekledi.

Cole tekrar mırıldanarak, "O bir vahşi," diye mırıldandı.

"Öyle biri değil. Tatlı biri. Yine de antrenman yapmayı seviyorum." Sesin titreşimini emmek için arkama yaslandım ve Brody'nin söylediği gibi rahatlamaya çalıştım.

"Doll, antrenman yapmana gerek yok. Biz bunun için varız." Elleri kollarımdan omuzlarıma uzandı ve saçlarımı yumruğuna doladı.

Gözlerimi devirdim ve deniz tuzu ve vanilyalı kremanın cazibesine çalıştım. "Elbette, ama yine de

kendim için yönetmek. Büyük adamlarla takılabilecek belalı bir omega istemiyor musun?"

Cole çeneme sokuluyordu ve istediğim kelimeleri formüle etmek zorlaşmaya başlamıştı. Adrenalin hızla şehvetten doğan ürpertici bir sıcaklığa dönüşüyordu ve Cole'un garajda başardığı sinsi, talepkâr öpücük dışında bana gerçekten dokunan tehlikeli derecede baştan çıkarıcı alfalarımın sonuncusu olduğu aklıma geldi.

"İyi bir küçük omega istiyorum," diye kulağıma homurdandı Cole ve kaşlarımı çatıp ona ters ters baktığımda bana göz kamaştırıcı bir sırıtış ve yumuşak bir kahkahayla karşılık verdi. Belime doladığı kolu ve parmak uçları tişörtümün ve taytımın etekleri arasında kendine yol buldu. "Lezzetli tadı olan ve geldiğinde parmaklarımı ıslatan iyi bir küçük omega. Benim için öyle olmak ister misin?"

Titredim ve ona bakmak için döndüm. Burada bulunduğum süre içinde Cole'u gerçekten tanımadığım gerçeğini, ona doğru eğilmenin ve sunduğu şeyi kabul etmenin ne kadar doğal ve kolay olduğuyula bağdaştırmak zordu. Bu an, sıcak arzularımın her zamanki beta rezervime karşı çekişme oynadığı andı. Onun da olağanüstü güzel olması, mavi gözlerinin ateşle dolu olması ve bana bakarken dilinin alt dudağının üzerinde gezinmesi yardımcı olmadı.

"Herkes içeri girebilir," dedim, sesim zaten nefes nefese çıkıyordu.

"Red muhtemelen rahatsız etmemem için haber salmıştır," dedi Cole, dokunuşu tozluğumun bel bandına doğru kayarken. "Yakalansan umurunda olur muydu? Scorch seni benimle görse, adımı haykırsan?"

Belki Jonah değil, o izlerse hoşuma gidebilir. Ama diğerlerinden bazıları? Genelde pek teşhirci değildim.

"Omega'mla ilgilenmeme izin ver," diye mırıldandı Cole kulağıma, dudakları boğazıma kadar inip yaladı. "Seni hemen çığlık attıracağım."

Nefes nefese kalmıştım, şimdiden dokunuşunu kovalıyor, yüzlerimizi birbirine bastırmak için boynumu büküyordum. Teslim olacaktım ve belki de o bunu biliyordu çünkü evet dememi beklemedi. Eli aşağıya indiğinde inledim, parmakları nemli uyarılmanın arasından kayıyordu.

"Benim için çoktan ıslanmışsın," diye fısıldadı ani ve sert bir öpücükle ağızımı almadan önce. Kontrol için oyun yoktu, hız değişimi yoktu, sadece sahiplenme ve yutma vardı. O öpüşürken ben inledim.

İki parmağıyla klitorisimi daire içine aldı, ben onun gevşeyene, kalçalarım daha fazlası için yükselene kadar ovuşturdu ve döndürdü. Ben boşalamadan, parmakları giriş yerime ulaştı ve içeri daldı.

Cole dudaklarımdan uzaklaşıp çığlıklarımın açık odada yankılanmasına izin vererek, "Çok sıkısin amına koyayım," dedi. Etrafımdaki kollarına yapıştım, gözlerimi kapattım ve hızlı temposunun ritmini bulmaya çalıştım. Spor salonu soğuktu, tepedeki ışıklar gözlerimin arkasında sert renk şeritleri bırakıyordu. "İşte böyle, bebeğim. Parmaklarımı düğümümü sıkar gibi sık. Yürüyemez hale gelene, benden başka alfa düşünemez hale gelene kadar seni boşaltacağım."

"Cole, lütfen, daha yavaş," dedim alnımı yanağına bastırarak. " yeni başlıyorum," diye cevap verdi ve sonra başparmağı klitorisime bastırdı, beni acımasız bir verimlilikle becerirken sertçe öğüttü. Boşaldım, geri çekilmeye çalıştım ve beni göğsüne sıkıca tuttu, orgazmım boyunca beni yönlendirdi. "Bahse girerim kokun kadar tatlısındır, bebeğim. , eller ve dizler benim için."

Elini tozluklarımdan çekip dudaklarına götürdüğünde ve uzun bir iniltiyle emdiğinde nefesim kesildi. Dizlerinin üzerinde doğruldu, beni de kendisiyle birlikte sürükledi ve öne doğru eğilerek beni yere itmeye çalıştı.

"O açgözlü amcığı tıpkı istediğin gibi düğümümle dolduracağım," diye kulağıma tısladı, parmakları tozluklarımdan üst kısmına takılarak onları aşağı çekti.

"Dur, dur, bekle." Homurdandım ve ellerini belimden çekip yüzümü ona döndüm. "Beni *burada* düğümleyemezsin."

Kaşlarını çattı, topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu, aleti eşofmanının içinde açıkça dikkat çekiyordu. Neredeyse sevimliydi, yanakları kızarmış ve dolgun dudakları sıkıntıyla somurtuyordu. Ama ben de sinirlenmiştim.

"Neden olmasın?" diye sordu. "Henüz tatmin olmuş olamazsın."

"Sen başlamadan önce tatmin olmuştum," diye tersledim ve sonra kafamı toparlamaya çalışarak iç çektim. Elimi yüzümde gezdirdim ve sonra parmaklarıma dolandığını hissederek saçlarımı geriye doğru taradım. "Bak, kim bilir ne zamandır temizlenmemiş egzersiz minderlerinin üzerinde bir seks gösterisi için önümüzdeki bir saat ya da uzun süre burada tıklıp kalmak istemiyorum."

"Peki, yukarı çıkalım," dedi omuz silkerek ve ayağa kalkmaya çalıştı. "ok ağrım var Cole." Durdu ve gözleri kısıldı. Ben de Kaşlarını kaldırarak, bu kez bana karşı çıkmasına cesaret ettim. "Ağrım var. Yorgunum ve açıkça huysuzum. Başlamanıza izin verdiğim için zgnm, ya da her neyse, ama hayır."

Ofladı ve sonra ayağa kalktı, omuzlarını döndürdü ve kalkmama yardım etmek için bir elini uzattı. Kendimi destekleyerek elini tuttum ama o sadece güçlü ağır kollarını omzuma doladı ve sonra eğilip başımın üstünü öptü. "İyi. Başka sefere."

Yani, belki, diye düşündüm, ilk performansından pek etkilenmemiştim. "Wham bam, hayır teşekkürler hanımefendi.

Döndüğümde "Seni yukarı çıkarayım," dedi ve kapıya doğru yöneldik.

Kendi başıma idare etmek istiyordum ama Mackenzie'ye yaptığım gibi yeni bir ateş yakıp hırınlaşıp hırınlaşmadığımın emin değildim. Cole'un beni bodrum katındaki spor salonundan çıkarmasına izin verdim, arka salona ulaşana kadar kolu omzumdaydı, beta kızlar yanımızdan geçiyordu.

"Nereye gidiyorsunuz?" Cole onlara seslendi.

"Bir market alışverişi yapacağım, bizi götürmek ister misin?" Bazen Cole gibi kokan Lizzie koridorda durdu ve duvara yaslandı, rasta saçları kafasının üzerine yığılmıştı. Arkasından Emmy bana bir kaşını kaldırdı ve ben de başımı salladım.

"Sakıncası var mı, bebek?" Cole sordu.

"Hayır, devam et. Ben biraz kestireceğim," dedim gülümseyerek. Dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu ve diğer kadınların peşinden koridordan aşağı kaymadan önce saçlarımı bir kez çekiştirdi.

ıkış kapılarına doğru ilerlemelerini bekledim, Cole nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve birkaç kıkırdama yükseliyordu. Bir kurşundan kurtulmuş gibi hissetmem, onun bu kadar çabuk sıvışmasından daha çok canımı sıkıyordu. Orgazm orgazmdı ve benim kitabıma göre sorun değildi ama az önce yaşadığım orgazmdan dolayı kendimi biraz iğrenç hissediyordum.

Omega iğdlerime yenik düşerek sarılmak için bir arayışa girdim.

Bebek

Bodrum katındaki yetiştirme evine gizlice girdiğimde Ryan'ın sırtı bana dönüktü, su masalarının üzerinde düzenli sıralar halinde güneş lambalarının altında yoğun yeşil bitkiler büyüyordu. Bir masada oturuyordu, önündeki çalışmaya daha yüksek lambalar ve odadan geri çekilip onu kendi haline bırakmayı düşündüm, o sırada dik oturdu, bir çift küçük makası yere koydu ve bir tomurcuğu bir sepete bıraktı. Omzunun üzerinden baktı, beni hemen kapıda buldu, kaşları çatılmıştı.

"Bebeğim. Neyin var?" Sandalyesi bana doğru döndü ve ben kapı aralığında kıpırdanırken o ayakta duruyordu.

"Yok bir şey. Seninle takılabilir miyim?"

Gözlerini kırpıştırdı ve sanki başka biriyle konuştuğumu gibi odayı aradı, ama yalnızdık. "Tabii ki. Seni yukarı çıkarmamı ister misin? Ya da ofisime?"

Yuvam baştan  ıkarıcıyken... Açık alanda etrafıma bakındım. "Burası senin ofisin değil mi?"

Ryan başını sallarken gülümsemesi belli belirsizdi. " nce şunu aradan çıkaralım."

"Sen çalışırken oturmak benim için sorun değil. Ya da yardım etmenin."

"Sessiz bir yere gidelim. Hareketsiz duramıyorsun ve sen... biraz stresli kokuyorsun," dedi Ryan sırtı bana dönük olarak.

Yanıt olarak burnumu kırıştırdım. "Bu çok garip. Herkesin koku radarında olmaktan pek sanmıyorum."

Ryan öksürdü ya da güldü ve başını salladı, bir küveti rafa taşıdı ve sonra düzeltmekte olduğu makası sildi. "Üzgünüm, normalde hiçbir şey söylemezdim ama..." Eşyaları kaldırmayı bitirdi ve kıpırdamadan durup birkaç metre öteden beni izlemeye başladı. Sanki son bir saatimi okumaya çalışıyormuş gibi hissediyordum ve kokumun ona gerçekten ne kadar şey anlatabileceğini merak ediyordum. "Ne oldu?"

Ona cevap verebilmem için hızlıca göz kırpmam ve birkaç yutkunmam gerekti. Aslında bu bir cevaptan çok onun dikkatini sorudan uzaklaştırma çabasıydı. "Ofis. Sarıl bana. Hemen."

Başka bir şey söylemeden siparişi aldı, beni kapıda karşıladı ve göğsüne çekti, yaydığı karanlık, topraksı ve keskin auraya gömülürken gözlerim kapandı. "Kollarını boynuma dola, tatlım."

Burnumu boğazının çukuruna dayadım ve beni yerden kaldırırken boynuna uzandım, bir koluyla bacaklarımı tutup beline doladı. Ofis beklediğim gibi bodrum katında değildi. Ryan beni merdivenlerden yukarı, koridordaki ilk müsait kapıya kadar taşıdı. Oda ot gibi kokuyordu, ama dumandan çok hammadde gibi, kokuşmuş yerine bitkisel ve hoş kokuluydu. Kapıyı omzuyla iterek arkamızdan kapatırken başımı kaldırdım.

"Dispanserin arka tarafı," dedi Ryan. "Tom'un kendi ofisi var, bu yüzden rahatsız edilmeyeceğiz. O ve ben oldukça bağımsız çalışıyoruz."

Oda küçüktü ve karşımızda muhtemelen dükkânın önüne açılan bir kapı vardı, ama sanki ziyaretçileri caydırmak için önüne yığılmış büyük bir boş karton kutu yığını vardı. Bir pencere vardı, ama pencerenin üzeri boyanmıştı, sadece boyadaki çiziklerden sızan ince ışık kırıntıları vardı. Ancak benim için daha ilginç olan, odada mevcut alanın çoğunu kaplayan koyu siyah deri bir kanep ve önünde oturan alçak, lekeli bir sehpanın . Köşelerde kitap rafları vardı ve her santimetrekareyi doldurmak için gelişigüzel yığılmış kitapçıklar vardı.

"Burası bir tür yuva," dedim.

Ryan anlaşmış gibi homurdandı. Kanepeye oturdu ve sonra dönerek beni de yanına aldı. Onun zerine yuvarlandım ve birlikte uzanırken içerideki yeri aldım. Oda düzensiz ama koyu bir yeşile boyanmıştı ve Plaza'nın çoğunda bulunan baş üstü kutu aydınlatması yoktu, ışık için sadece bir kitap rafının tepesinde oturan gölgeli bir lamba vardı.

"Daha iyi mi?" diye sordu.

"ok," dedim, Ryan beni yan tarafına sararken gülümseyerek, bacaklarından biri benimkinin üzerine eğildi. Sonra guruldadı -küçük cızırtılı bir ses, ama inkar edilemez bir mırıltı- ve tedirginliğim yatıştı. Yüzümü boğazının kenarına yaslayarak ona doğru uzandım ve o da elini saçlarıma götürdü, parmakları hemen sa tellerime yapığtı.

"Kahretsin, reçine her yere bulaşıyor, zgnm."

"Tüm temizlik ve yetiştirme işlerini kendiniz mi yapıyorsunuz?"

"Tom'un stoklarının çoğu sipariş üzerine geliyor, bu yüzden işin bana düşen kısmı tek başıma yapabileceğim çok fazla şey değil. Sadece insanlara diğer mekanlar yerine buraya gelmeleri için bir sebep vermiş oluyorum."

enesinin ucuna hafifçe vurdum. "Bu bir dispanser kelime oyunu spesiyalitesi mi?"

Ofladı ve başını çevirerek benimkine çarptı ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Seni neyin seğirttiğini söyleyecek misin?"

Elimden gelse yapmayacaktım. "Seni ot yetiştirmeye iten ne? Her zamanki keşlere benzemiyorsun sanırım."

"ok fazla sigara içmiyorum. Ne yetiştirdiğimi bilecek kadar, ama mikroskop altında bunların çoğunu söyleyebilirim."

Parmakları tişörtümün altından yukarı kaydı, avuç içi sırtıma dayandı. Ryan'da Cole'un ağzl sabırsızlığının hiçbiri yoktu, sadece dokunmanın basit takdiri vardı ve onun eşliğinde geçirdiğim her saniye rahatlamamı kolaylaştırdı.

"Yani bilim için mi bu işin içindesin?"

"Kimyagerdim, niversite dışında farmakoloji alanında çalıştım."

Arkama yaslanıp tavana baktım ve şaşkınlığımın yüzümden okunmasına izin vermemeye çalıştım. Ryan uzandı ve yüzümü çevirdi.

gözlerinin kenarları gizli bir gülümsemeyle kırıışmış bir şekilde ona döndü. "Yeni ilaçların icat edilmesine yardım ettim. En azından reçeteler."

"Oh! Huh. Reçeteli ilaçtan marihuana yetiştiriciliğine nasıl geçilir?"

Uzun süre sessiz kaldı, parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve yüzümü inceledi. Soruya hiç cevap vermemiş olsaydı bile, yine de sessizlikten memnun olurdum. Ryan alfalarım en huzurlu olanıydı, dinlenmem için sabit bir merkezdi.

"Sanırım... İlaç denemelerinden çok fazla sonuç aldım. Bir süre sonra, son ilacın yan etkilerini gidermek için yeni ilaçlar tasarlarırken, gerçekten kimseye yardım ettiğinizi hissetmiyorsunuz. Bir arkadaşım bana biraz tohum vermişti ve tohum yetiştirmeyi gerçekten meditatif buluyordum. Ve tıp dergilerinde marihuananın faydalı özellikleri hakkında pek çok makale okuyordum." Mırıldandı ve omzunu silkti. "Buralarda takılmaya başladığımda Tom'un mahsulümden biraz denemesine izin verdim ve yetiştirmemi istediğinde işimi bırakıp kulübe katılmam kolay oldu."

"Eski işini özlüyor musun?"

Öfkelendi. "Hayır. Eski iş arkadaşlarımdan bazılarıyla görüşüyorum ve orada hep aynı şeyler oluyor. Bir kendi şirketimi kurmayı düşündüm ama o alana girecek kadar derin bir cüzdanım yok. Burada ürünü kontrol edebiliyorum, alıcıya özen ve düşünce gösterebiliyorum. Kansere çare olmayabilir ama tehlikeli yan etkileri de yok. Tom daha ağır keyif verici maddeler için biraz alım yapıyor ama çoğunlukla tıbbi bir dispanseriz."

"Bana verdiğin o trüfleri sen mi yaptın?"

"Sadece onlar için yağ. Tom'un mahallede çikolata dükkanı olan bir tanıdığı var. Beğendin mi?"

Kızardım ve yavaşça başımı salladığımda Ryan kaşlarını kaldırdı. "Dün Jonah ve ben... her şey çok *yükselmeden* önce bir tane vardı."

Ryan sıırttı, nadir ve güzel bir görüntüydü ve ben daha da yakınlaştım. "Hmm, bunu bilmeye değer. Sanırım deneyebileceğimiz bazı losyonlarımız da var." Bu öneriyle aydınlandığımda usulca güldü.

"Şimdi seni oyalayıp konuyu değiştirmene izin veriyorum. Seni neyin rahatsız ettiğini söylemeyeceksen, yardım etmek için ne yapabileceğimi söyleyecek misin?"

Ryan'ın bakışlarından kaçındım, boğazının kaslarını ve çenesinin keskin açılarını haritalandırdım. Eğildim, onun karanlık ve cennet gibi kokusundan uzun bir nefes daha aldım ve mırıldanmaya başladı. "Ben sadece... hâlâ neyin omega, neyin ben olduğunu ve bunların nerede çakıştığını bulmaya çalışıyorum sanırım. Her seferinde doğru yapamayacağım."

"Omega sadece biyolojidir, tatlım," dedi Ryan, sesi mırıltısıyla sertleşerek. "Sen bize uyuyorsun çünkü sen sensin. Bu konuda kafanı karıştıran biri olursa, aklını başına toplaması gerekir."

"Hala bir beta olsaydım ve bara girseydim..."

Ryan yerimizi değiştirdi, üzerime kıvrıldı ve odayı , tuzlu ve biberli saçları gözlerine doğru sarkıyordu. Bana attığı ağır bakışı içime çekebilmek için saçlarını ittim. "Sana bir içki ısmarlamama izin verseydin sorardım." Başını eğdi, yanağını yanağıma sürttü ve dudaklarını kulağıma bastırdı. "Sonra da daha az kalabalık bir yere gitmek isteyip istemediğini sorardım." İçimi çektim, nefesi titriyordu ve çenemden aşağıya öperken gözlerim kapanıyordu. "Ertesi gün hasta olduğunu söylemeni isterdim, böylece seni yatakta, yüzüm kalçalarının arasında tutabilirdim."

Sonra nabzımın üzerindeki deriye gürültülü, emici bir öpücük kondurdu ve gülümseyerek arkasına yaslandı.

Karnımda bir sıcaklık vardı ama tenim seks konusunda gerçekten talepkâr olmadan önce olduğu gibi kaşınmıyordu. Ryan'ın tanışma hikâyemizin alternatif versiyonu ne kadar cazip olsa da, şu anda onu nasıl bulduğuma oldukça düşkün hissediyordum.

"Üstüme uzanır mısın?" Gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık vererek sordum.

Kaşları yukarı kalktı. "Daha önce böyle bir şey duymamıştım."

Homurdandım ve başımı salladım. "Asla."

Ryan kımıldadı, kollarını başımın arkasında kavuşturarak üzerimde dengede durdu. "Böyle mi?"

O kadar uzundu ki beni baştan aşağı bir battaniye gibi örtebilirdi. Başımı salladım ve sonra muhtemelen ne yaptığımı gerçekten göremediğini ve baş sallamanın baş sallamakla aynı anlama gelebileceğini fark ettim. Parmaklarımı yan tarafındaki kazağına soktum ve onu aşağı doğru çektim.

"Evet, ama kendini tutmak zorunda değilsin. Uzan."

Mırıldandı ve yavaşça yere çökmeden önce tereddüt etti. Kanepede çok yumuşaktı ve ben minderlere bastırılmışım, onun ağırlığı baskının tam sağ tarafındaydı, nefes almakta zorlanmadan beni sabit tutacak kadar ağırdı.

"Seni ezmediğime emin misin?" diye sordu, kelimeler çoğunlukla göğsünde ve boğazında bir titreşim yaratıyordu.

"Hayır. hissediyorum," dedim.

Bununla birlikte Ryan yüksek sesle ve yoğun bir şekilde mırıldandı. Kalçalarımı hafifçe ayırdım ve onun hafifçe sert bir şekilde kalçalarımın arasına yerleşmesine izin verdim. Bu cinsel ve rahatlatıcıydı, mırıltısının gücü göbeğime karşı biraz erotikti ama çoğunlukla yatıştırıcıydı. Yanağı başımın tepesine sürtündü, parmakları saçlarıma dolandı.

"Güvendesin, tatlım."

"Seni kalçalarımın arasında tutma işini daha sonraya bırakıyorum," diye mırıldandım ve karşılık olarak güldüğünü hissettim.

Bu şekilde kaldık, Ryan'ın yoğun ve düzensiz mırıltısı dışında sessizdik. Kalçalarımın arasındaki titreşim hoştu ama ikimiz de daha fazlası için zorlamadık. Birkaç dakikada bir Ryan'ın yüzü değişiyor, bir öpücük alımda ya da saçımda yeni bir yere konuyordu. Kapı açıldığında neredeyse uyuyordum.

"Hey, işte sen-" Bullet'in sesi aniden kesildi ve boğazı temizlendi. "Tamam, bunun bir seks olayı olup olmadığını anlayamıyorum."

"Hayır," dedi Ryan, kıpırdamayı reddederken kelimeler saçlarımda dolaşıyordu. "Ne oldu?"

"Yollar açık ve sıcaklık az önce altmışların altına yükseldi."

Ryan üzerimde kıpırdandı ve ben de onu tutuşumu gevşeterek yana doğru yuvarlanmasına izin verdim. "Bu da ne demek oluyor?"

"Heyyyyy, işte benim yavru kedim," dedi Bullet sırtarak. "Bu gezintiye çıkıyoruz demek, Bebeğim."

RYAN VE BULLET beni kot pantolon giymeye ve botlarımı almaya zorladılar ve park yerine geri döndüğümüzde sürü

şık ve parlak motosikletlerin üzerinde, motorları hazır bir şekilde bizi bekliyordu.

Yerimde kıpırdandım, manzarayı seyrederken gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Sürümle ilk sürüşümün zamanı gelmişti. *Motosiklet kulübümle*. Ve ne bekleyeceğimi ya da nereye bakacağımı bilmiyordum. Chef, Brody ve diğerlerinin motosikletlerinin arkasında betaları vardı ama alfalarımın hepsinde benim için açık bir yer vardı.

"Coal, Bullet, Scorch ve Bomber paylaşmak için en iyi koltuklara sahip," dedi Ryan, kendi bisikletine ve onun dar, sportif koltuğuna kaşlarını çatarak. "Bunu başka bir zaman için düzeltmem gerekecek."

"Seni gezdireceğime söz vermiştim, küçük omega," dedi Cole, parlak, elektrik mavisi bisikletinden bana göz kırparak.

Zor bir pas diye düşündüm. Onun yerine Jonah'a baktım. Bana gülümsüyordu, omuzları hâlâ gevşekti ve gülümsemesi genişti. Karar benimdi.

Ayaklarımın üzerinde zıplayarak Bullet'e döndüm ve o da bir attı. "Benim için şereftir, kedicik."

"Prensesimize tacını verin," diye seslendi Tom ve Shade kısa siperliği olan güzel bir miğfer getirdi. Neredeyse siyah, ışıltılı, zümrüt rengindeydi. Bullet onu eline aldı, ben onunla yüzleşirken, buzlu krom ve siyah deriden oluşan motosikletinin yanında duruyordu.

Bullet kulağıma doğru eğildi. "Titreşime ve dönüşlere odaklan, uçuşunu hissedeceksin."

Başımı salladım ve o da gülümseyerek kaskı saçlarımın üzerine taktı. Bir eldiven gibi oturdu ve yerine takarken Noel sabahındaki bir çocuk gibi ona sııttım.

Arkasından bisiklete binmeme yardım etti, ayaklarımı nereye dayayacağımı gösterdi ve sonra kollarımı beline doladı.

"Hazır mısınız kardeşlerim?" Jonah seslendi. Sürü koro halinde "Hazırız," dedi.

Motorlar devrildi ve ben Bullet'in etrafında sıkıca kenetlendim, ilerlemeye başladığımızda boğazımda bir kıkırdama, motosiklet canavar mırıltılı bir alfa gibi kalçalarımın arasında gümbürdüyordu. Motosiklet sürmeye aşık olmam için bir blok ve köşeyi dönmem yetti. Hızlanırken Bullet'e tutunmayı ne kadar sevsem de

Şehrin içinden makine korosuyla geçerken, ait bir bisiklet almak için ne kadar yalvarmam gerektiğini merak ediyordum.

Bebek

Bullet'in motosikletinin bacaklarımın arasında çıkardığı ses neredeyse orgazmikti.

Neredeyse. Pek sayılmaz ama ilk kez ata biniyor olmanın verdiği heyecanla dikkatim dağılmış olabilir.

Ama Ryan'ın klitorisimin alt tarafıyla hassas bir et şeridinden aşağıya, açıklığıma doğru fiske vururken çıkardığı mırıltı? Bu kesinlikle orgazmikti.

Tırnaklarım sırtını ve boynunu tırmalarken mırıltısı alevlendi. Parmakları içimde kıvrıldı, ağrıyan sinirlere karşı inanılmaz bir özenle sıyrıldı ve bu, amımdaki ağzı kadar iyiydi.

Yolculuktan döndüğümüzden beri ikinci kez yatağı uzanıp titrerken parmaklarım saçlarına gömüldü. İlk orgazm biraz heyecandan biraz da motorun titreşiminin beni bir saat boyunca ateşte tutmasından kaynaklanmıştı. Ryan daha soyunmamıŒtı ve ağzını akacı bir ekilde cinsel soktuğunda bacaklarımın hâlâ dizlerimden kot pantolonumun içine sıkıŒmıŒ bir ekilde parçalanmasını beklemiyordu. Gerçekten bir kazaydı.

İkincisi ise tamamen alfamın kredisiydi.

Ben nefesimi tutmaya çalışarak sarkıp nefes nefese kalırken Ryan homurdandı. Şimdi ikimiz de çıplaktık, ellerimiz birbirimizi açgözlülikle soymuştu. Ben onunkini sürüklerken kısa bir süre prekum tadı almıştım.

tekmeleyip beni yatağa fırlatmadan önce kot pantolonumu indirdi.

"Tatlı tadını tekrar istiyorum bebeğim," dedi. Dili parmaklarıyla yer değiştirdi ve ben ürperdim, saçlarını tuttum ve beni öpmesi için onu yukarı çekmeye çalıştım.

"Yeter. Yeter, lütfen Ryan," diye nefes nefese kaldım. "Lütfen, seni istiyorum."

Ryan kalçalarımın arasından son bir uzun, müstehcen yalama daha yaptı ve sonra mırıldandı, bir kalçamın kıvrımını kısa bir süre emdi ve sonra diğerini, öpücükler içimde parıltılı artçı şoklar uyandırdı. Önledim ve dirseklerimin üzerinde doğruldum, Ryan gelip beni öpene kadar ona zor anlar yaşatmaya hazırlandım. Ryan'ın eğildiğini, ağzının karnıma doğru ıslak bir iz bıraktığını, bronz sırtının göğüslerime doğru ilerlerken su gibi kaydığını görünce kelimeler dilimde kayboldu. Göğüslerimin üzerinden ağzını açarken çıplak karnı nemli seksime bastırdı, elleri kığımın altından kayıyor ve beni aç dudaklarına tutmak için sırtımdan yukarı çıkıyordu.

Bu his, nefesinin sıcaklığı, dişlerinin çizikleri ve dilinin kaygan yatıştırıcılığı karşı konulamayacak kadar iyiydi. Kucaklaşmanın içinde eridim, gözlerim kapanırken ellerim tenini inceliyordu. Bilinçsizce, kalçalarım yuvarlandı ve sallandı, hala içimde onun gerginliğini bekliyor ve arzuluyordu, düğüm içimde başka hiçbir şeyin ulaşamayacağı yerleri öpüyordu.

Göğüslerimin arasında durakladı, burnunun ucu kaburgalarımın yukarı ve aşağı bir çizgi oluşturdu. Derin bir nefes çekti ve ben daha sormadan ya da yalvaramadan Ryan ayağa fırladı, ellerinin üzerinde dengede duruyordu ve yüzü tam benimkinin üzerindeydi.

"Yine mi beni kokluyorsun kurt adam?" Sessiz gülümsemesinin seğirmesine ve üzerimde gezinen sabit sıcaklığına hayret ederek sordum.

"Belki."

Hafifçe homurdandım ve başımı öne eğdim. "Kokum sana şimdi ne söylüyor?"

Sırıltısı parladı ve kalçaları benimkilere doğru battı, bana karşı kabarıken nefesimi tutmama neden oldu, horoz serbest bırakılmamın parlaklığı boyunca kayıyordu. "Omega'mı tatmin ettiğimi ve bunun bildiğim en tatmin edici duygu olduğunu." Ben kızarıırken başı eğildi ve

Kulağıma konuşmadan önce çenemin köşesini öptü. "Tatlılığın her orgazmda daha da güçleniyor. Benim düğümümü istediğini."

Ğçimi çektim ve sızlandım, Ryan "ın sikinin bağıını bastırmak için zorlamaya çalıştım. "İstiyorum, istediğimi biliyorsun."

"O zaman göster bana," diye fısıldadı kulağıma. "Dirsekler ve dizler."

Nefesim kesildi. Kendisi için sunum yapmamı istiyordu. İzlediğim AO pornolarında görmüştüm, omegalar üst bedenlerini yatağa indiriyor ve kışklarını havaya kaldırarak sızlanıp düğümlemeyi bekliyorlardı. Hatta bunu yapma dürtüsü bile hissetmiştim. Aslında bu fırsatı değerlendirmemiştim.

Ryan dizlerinin üzerinde doğruldu, siki gururla kalktı, sert ifadesini yumuşatan belli belirsiz bir gülümseme vardı. Ayağa kalktım ve elleri bana uzandı, dudaklarıma ağır, derin bir öpücük kondurdu, dilinin bir hareketiyle kendi tadım içeri sızdı. Arkasına yaslandı ve ben de onu takip ettim, dizlerimin üzerine kadar daha fazlası için onu kovaladım. Bir eliyle usulca kışıma vurarak geri çekildi.

Sağ kaşını kaldırdı. "Tatlım, ne dedim ben?"

Sırıttım, suskun alfamın beni kızdıracak kadar açılmasından dolayı midem mutlulukla döndü.

"Evet efendim," diye mırıldandım ve Ryan "ın gözlerinin kararmasını izleyerek kendimi yatağa geri attım.

Pozisyonumu alırken göğsüm çarşaflara sürtündü, Ryan'a verdiğim görüntüyü ve kendimi savunmasız pozisyonu fark ettiğimde yanaklarıma sıcaklık doldu. Rahatsız edici değildi. Aslında, heyecan vericiydi. Ryan'a sadece beni incitmeyeceği konusunda değil, benim zevkime de en az onunki kadar önem vereceği konusunda güveniyordum.

Parmaklar kışımın üzerinden geçip kalçalarımın arkasına indi ve ben titreyerek bacaklarımı ayırmak ve daha net bir davet sunmak için bir dizimi kaldırdım. Ryan'ın eli beni durdurdu, uyluğumun yan tarafını kısa bir süre sıktı. Kendi dizleri benimkini çerçeveledi ve elleri sikini amımın dudaklarına doğru yönlendirdi, başını bana doğru alay etti ve yapışkan bir iz bıraktı.

"Her sıkmanı istiyorum, tatlım. O kadar dolu hissetmeni istiyorum ki, benim nerede bittiğimi ve senin nerede başladığını bilmiyorsun."

Hızla başımı salladım, arkama yaslandım ve meme uçlarım pamuklu çarşaflara sürtünürken inledim, bu his aniden hiper-erotik bir hal aldı.

"Lütfen, lütfen sik beni," diye yalvardım.

"Bana yine efendim de," dedi Ryan alışılmadık bir parlaklıkla. "Sanırım bu hoşuma gitti, bebeğim."

"Lütfen efendim," diye sızlandım girişimi dürttüğünde, bacaklarımı birbirine bastırarak hafifçe zıpladım. "Lütfen beni becerin efendim. Sizi hissetmek istiyorum, beni almanızı istiyorum..." Ryan kasılırken ani bir çığlıkla kelimeler kesildi, horoz baş döndürücü ve tatmin edici bir dirençle içeri girmeye zorladı. Vücudum onun girişine memnuniyetle karşılık verdi ama dar pozisyonun zorluklarına rağmen kendine yer açtığını inkâr edemezdim. "Tanrım, Ryan, evet."

" bu, tatlım," diye hırladı. "İşte benim iyi kızım."

Inledim ve sonra Ryan tekrar ileri sürmeden önce yavaşça dışarı çekip daha derine batarken nefes nefese kaldım.

"Hoşuna gitti mi? Alfalarınıza ne kadar iyi hissettirdiğinizi duymak hoşunuza gidiyor mu? Bu kış ne kadar güzel ve mükemmel?" Ryan, sessiz Ryan, beni becerirken aniden pis ve çılgınca bir övgü pınarı buldu. Her kelime nefesimi kesiyor, inletiyor, tutunduğum ince akıl sağlığımı kaybetmeme neden oluyordu.

"Evet, daha fazla. Ryan, *lütfen*. Çok iyi, efendim," diye inledim.

"Yumuşak tenin. Her santimini yalamak istiyorum. Her santimini ısırarak istiyorum."

Düğümü büyüyordu ve Ryan yakınımda duruyordu, kendini içeri sığdırmak yerine, içimde çok istediğim kolanla açıklığımla alay ediyordu. Isırmasından bahsedilince bağırdım, sırtımı ve bacağımı geriye atarak boynumu onun görebileceği Çekilde uzattım.

"Lütfen. Lütfen, alfa."

"Bana ne yaptığını bilmiyorsun, tatlım. Seni tatmayı, seni işaretlemeyi ne kadar çok istediğimi."

Cole beni hem ürperten hem de geren bu tür iddialarda bulunmuştu. Jonah bana bağlanma sözü vermişti ama sadece ilk düğümümünden sonra çöktüğümde ve beni ısırmasını istediğimde. Ryan'ın sözleri sanki bilinçsiz itiraflarmış gibi ağzından dökülüyordu, sanki bedenimin kontrolünü ele geçirip beni sahiplenmek yerine onları ondan ben çekip çıkarıyordum.

Belki de uzun süredir birbirimizin kokusuyla yıkanıyor, sürüdeki yerimin hâlâ biraz zayıf olan dengesini kaybediyorduk. Ya da belki de o anda istem dışı bir gerçeği söyleyecek kadar çaresizdik.

Ryan düğümünü yerleştirmeden hemen önce tekrar geri çekilirken inledim. "Ryan, alfa, işaretini istiyorum," diye tısladım. Sırtımda ter damlıyordu ve kalçalarım titriyordu, Ryan'ın üzerimdeki pozisyonu tarafından yerinde sabitlenmişti. "Lütfen. Lütfen, ısır beni."

Ağzını kontrol altına almalısın, diye önerdi kafamın içindeki uzak bir ses. Ryan'ın beni becerirken yaptığı lezzetli itiş ve vuruşların altında gömülmüştü, kalçaları kıcıma çarpıyordu. Düğümünün beni tahrik eden baskısı beni çarşafı pençelerken bıraktıysa, bunun onun için ne kadar enfes bir işkence olduğunu merak ettim.

Ryan homurdandı ve üzerime eğildi, sıcak göğsü sırtıma çarptı. Kalçalarımı, karnımı ve göğüslerimi okşayan ellerden biri aniden ensemdeydi ve beni sıkı bir kavise çekti. Alfa'm hırladı ve kalçalarının yavaş alaycı çemberi ani bir tekme oldu. Ryan'ın düğümü yere indiğinde alçak bir çığlıkla boşaldım, içimdeki ateş hızlanırken gözlerimin arkasında yıldızlar patladı. Omzumda bir sızı oldu, ardından derin bir kas ağrısı geldi ve çığlığım fısıltılı bir nefese dönüştü. Beni ısırmıştı, vücudu benimkinin üzerinde gergindi, beni yavaşça yatağa doğru itiyordu.

Onunla uyandığım o ilk sabahki gibi, Ryan beni altına kısırmıştı, ikimiz de boşalırken kollarını bana dolamıştı. Ama bu sefer hoşuma gidip gitmediğini anlamak için dişlerini tenimde gezdirmiyordu. Ryan kalçalarını sertçe sallayarak kısa aralıklarla boşalırken içimdeki ısı parladı ve ikimiz de yatakta eridik.

Omzumdaki baskı kayboldu ve Ryan tıslayarak yüzünü benimkinin yanına bastırdı.

"Siktir, bebeğim."

"yok," dedim, ısırtığı görmeye çalışmak için dönerek. "değil. Bunu ben istedim."

Ryan titredi, ben de mırıldandım ve sonra kaşlarımı çatarak omzuma baktım. Kırmızı ve beyaz bir iz vardı ama kan yoktu.

"Tatlım, ısırmadım," dedi şakağıma sokularak. ", neredeyse ısıırıyordum. Bebeğim, *hepimiz* sana söz verdik."

"Ah," dedim omzundaki ize bakarak. Ryan'ın dişlerinin net ve belirgin bir çizgisiydi, deriyi neredeyse kırdığı en derin kısımlarda hafif mordu. Kesinlikle bir çürük olacaktı. Ama iyileşecekti. Ve ben bunu şaşırtıcı bir şekilde hayal kırıklığına uğrattıcı buldum.

"Çok üzgünüm bebeğim," diye mırıldandı. Elleri yanlarımı okşuyor, dudakları tekrarlayan bir şekilde şakağıma bastırıyordu.

Zevkten uyuşmuştum ve ısırılmamaya verdiğim tepkiden dolayı kafam karışmıştı ama bir şey açıldı. Ryan *stres yapıyordu*.

"Hey." Dönmeye çalıştım ama sonra irkildim. Birbirimize bu şekilde yapışmışken Ryan "la yüz yüze gelmemin imkânı yoktu, bu yüzden ellerini bulup parmaklarımızı birbirine dolamakla yetindim. "Sorun yok. Ben iyiyim. O forma ne yazdığımı ve her şeyi biliyorum, ama... bak Ryan, eğer ısırılmış olsaydın şu anda bundan mutlu olurum. Şu anda mutluyum," diye açıkladım. Onunla göz göze gelene kadar boynumu büküm, kaşlarının arasında endişe vardı. "O anın sıcaklığıyla olduğunu biliyorum ama ben..." Söylemek için çok erken olan şeyleri itiraf etmeden nasıl söyleyeceğimi bilemedim.

"İyi misin?" Yana doğru yuvarlandı, beni de yanına aldı ve kollarını bedenime dolayarak derin ve rahatlatıcı bir kaşıkla bana sarıldı. Bir elini kaldırdı, parmak ucu iz şişip bulanıklaşırken dişlerinin oluklarını takip etti.

Elini kendi elimle kapattım ve çenesi ısırığı kapatana kadar ona doğru eğildim. "Ben harikayım, söz veriyorum."

Ona doğru kıpırdandım ve Ryan mırıldandı, gümbürtü tüm vücuduma yayıldı. "İşte bunu biliyordum, tatlım," dedi sonunda rahatlayarak.

"Hoşuma gitti," diye itiraf ettim, elini tutup karnımdan bacaklarımın arasına doğru kaydurdım, böylece birleştiğimiz yeri hissedebilecekti. "Bu hoşuma gitti. Yanlış bir şey yapmadın. Durmasaydın bile."

Ryan önerdiğim ipucunu aldı, parmakları klitorisimin üzerinde dolaşarak ve düğümünü sıkmamı sağlıyor. "Gerçekleştiğinde sürpriz olmayacak bebeğim. Bunun için çok fazla şey ifade ediyorsun. Oraya varacağız."

TartıŖmak için aēzımı atımda Ryan kulak mememi dudaklarının arasına alıp ucunu emdi ve amımın içinde yarattığı yankı dikkatimi dağıttı. Ryan'ın kolu ortama dolandı ve geriye doğru yuvarlandı ve sonra oturdu, içimde kaymasının sūrtūnmesiyle inerken beni de kendisiyle birlikte sūrūkledi. Kucağında oturuyordum, bacaklarım onunkilerin ūzerine yayılmıştı ve eli klitorisimin ūzerinde tekrarlayan bir daire çizmeye devam ediyordu.

"Ŗimdi tekrar adımı haykırmanı duymak istiyorum, tatlım."

İçimi çektim ve göēsūmū okşarken titreyerek sallandım. "Evet, efendim."

Hırladı ve omzumda būyūyen ūrūēū ūptū, ben de zıplamaya baēladım.

Bebek

YATAK ETRAFIMDA KAYDI, yanımdaki sıcak kas duvarlarından biri uzaklaşmaya başladı. Bullet ve Ryan'ın arasında uyuyakaldığım anı hatırlamam bir anımı aldı. Uzanıp Ryan'ın yanını tuttum ve onu tekrar kendime doğru çekmeye çalıştım. Parmakları bileğimi çevreleyerek elimi tekrar göğsüme bastırdı.

"Scorch ve Bomber burada, tatlım. Gidip biraz iş yapacağım. Benim yerimi sıcak tutacaklar."

"M'mkay. Daha büyük bir yatağa ihtiyacım var."

Jonah, "Not edildi, bebeğim," diye mırıldandı.

Seth ve Jonah yuvaya girip Ryan'ın geride bıraktığı sıcak alanı doldururken Bullet sırtımda gürledi, kolları beni sarıp göğsüne çekti.

"Bull, paylaş," diye mırıldandı

Seth. "Hayır."

Seth beni oyuncak ayısının pençesinden kurtarmak için elinden geleni yaparken sırttım ve Bullet beni puslu, uykulu bir uykuya geri mırıldandı. Uyku ile uyanıklık arasında gidip geliyordum; yuvamın sıcaklığının, iki alfamın sürekli mırıltılarının ve Seth'in enseme şişen nefesinin farkındaydım. Tüm bu his neredeyse uykuya dalmak ve kaçırmak için *fazla* iyiydi. Orada ne kadar süre yattığımı bilmiyorum, kendi kendime , takılıp düştüğüm evin, onları bulmamı bekleyen sürünün tadını çıkarıyordum. O kadar uzun sürmüş olmalı ki

Apartman pencerelerinin dışında şehir uyanmaya başlamıştı. Kim bilir saat kaçta dışarıda biri kornaya basarken Bullet arkamda kıpırdandı, bacakları arkamda tekmeliyor ve kalçaları dürtüyordu, sert boyu beni selamlıyordu.

Tam yatak arkadaşlarımı biraz fiziksel ilgi için uyandırmayı düşünmeye başlamıştım ki (Cole'la geçirdiğim öğleden sonradan beri bu konuda kararsızdım) Plaza'nın kendisi canlandı, kapılar aşağıya çarptı. Burada uzun süredir yaşamıyordum ama Plaza'da gün ışığı gören tek yerin lokanta olduğunu biliyordum ve o da binanın diğer tarafındaydı. Sesler yükseldi, sesler aşağıda ve sonra koridorda yankılandı ve biri ön kapıya ulaşmadan önce oturmak için Bullet'in çelik bant kollarına karşı savaştım.

"Bull! Bullet, kalk dostum! Bisikletini aldılar!"

Bullet'in elinden çoktan kurtulmuş olmam iyi oldu çünkü yataktan kalkmış, çarşaf kalesini o kadar hızlı yırtıyordu ki farkına varmadan beni de yanında götüreceğinden şüpheleniyordum. Öyle de oldu, bir çarşafı yırttı ve kalenin bir duvarında küçük bir çökmeye neden oldu.

" oluyor?" Seth inledi.

Diğer tarafında Jonah oturmuş, Bullet'in apartmandan ön kapıya doğru fırlamasını dinliyordu, gözleri neredeyse uykuyla kapalıydı. "Dediler mi...?"

"Biri Bullet'in bisikletini almış," dedim, yırtık çarşafların arasından kayarak dışarı çıktım ve kot pantolonumu düşürdüğüm şifonyer çekmecesinden sarkarken buldum.

"Siktir," diye mırıldandı Jonah, Seth'in kolundan tutup onu çekti, üçümüz de kot pantolonlarımızı giyip odadan çıktık.

"Bebeğim, sen... sen yatakta kalabilirsin," dedi Jonah, ben neredeyse kapıya varmıştım ve o hâlâ diğer bacağını pantolonuna sokmaya çalışıyordu.

"Neler olduğunu görmek istiyorum." Spor ayakkabılarımı giydim ve dışarı koştum.

Cole dairesinden çıkarken Lizzie kapının pervazına sarılmıştı, üzerine bir tişört geçirirken yüzü kapalıydı. Ayaklarım tökezledi

Jonah bana yetişti ve kolunu omzuma doladı.

Ben aval aval bakmakla meşgulken Jonah, "Önce ben çıkayım, belki bir sorun çıkar," dedi.

Başımı salladım, beni Lizzie'nin kapısının önünden geçirmesine izin verdim, kafam sabahın bu erken saati için çok fazla bilgiyle doluydu. Seth bize katıldı, parmakları benimkilerle birleşti ve Jonah önden merdivenlerden inip arka kapıya koştu. Cole, Bullet'ın kükremesi ve bir dizi küfürün merdivenlerden yukarı süzölmesi için tam zamanında önümüzden kapıyı açtı. Yolun geri kalanını aceleyle inerken kalp atışlarım göğsümde vahşi bir isyana dönüştü, Jonah sabah doğru kayarken Seth beni kapıda tuttu.

Park yeri sisliydi, dünkü sıcak hava rüzgârın yaladığı soğukta buharlaşıp gitmişti. Bullet'in güzel motosikletinin enkazı bu gri sisin içinde yüzüyordu; park yerinden yola ve binanın önüne doğru dağılmış parçalar. Dusty kalabalığın arasındaydı, gözleri iri ve teni solgundu, dağınıklığın, parçalanmış metalin ve yanmış lastiğin görsel bir envanterini çıkarıyordu.

"Hurdaya çıkardılar," dedi Bullet nefes nefese, gözyaşları boğazında düğümlenerek.

Saldırının yarattığı saf yıkımı hissetmek için MC üyesi olmama gerek yoktu. "Bu sadece bir motosiklet" diyemezdim. Dün onun arkasındaydım ve o zaman bile kişisel hissetmiştim, Bullet'in makineye olan sevgisi benimle paylaşılmıştı, aramızda kalmıştı.

"Bir şey gören var mı?" Jonah sordu.

"Bir Hangmen'in arka tarafı kesilmiş," diye homurdandı şef lokantanın çıkış kapısından. "Kimsenin şaşırdığı yok. Kimse sahibine söyleyecek bir şeyi olmadığı sürece bir bisikleti paralamaz."

"Hangmen Bull'a ne diyecek, ha?" Cole olay yerine sırtını dönerek tersledi. Gözleri bana kaydı ve sonra aynı hızla uzaklaştı.

"Ne yapmak istiyorsun Bullet?" Jonah fısıldadı.

Dağınıklıktan mı yoksa bir intikam eyleminden mi bahsettiklerinden emin olamadığım için ifademi sertleştirdim. şaşırtıcı bir şekilde, kendimi ikincisine meylederken buldum ve o dakika Eski Uptown'a yürümek istedim. Ama ben

Bir sürü vahşi alfayı hedef almaya çalışan kızgın bir omega olarak durumu ne kadar büyük bir felakete dönüştüreceğimi biliyordum.

"Kahretsin," diye iç geçirdi Bullet.

Ona doğru adım atmaya, yanına gidip bir tür teselli sunmaya çalıştım ama Seth'in omzumdaki eli beni durdurdu ve Bullet'in yumruklarına başıyla işaret etti. Kolları gerginlikten titriyor, her an kırılma tehdidiyle karşı . Bu dikenli öfkeyi yatıştırmanın yolunun ben olabileceğimden oldukça emindim ama beklemek ve izlemek için bir an daha kendimi tuttum.

"Saklamanın bir anlamı yok sanırım," diye iç geçirdi Bullet, titreyen eli kalktı ve sakalını sertçe çekti.

"Belki, belki de değil," dedi Dusty, ayağa kalkıp parçalanmış bir boruyu eline alarak. "Sana ilkini ben yapmıştım. Tekrar yapabilirim. Eğer saklamaya değer bir şey varsa, deneyebilirim. Duygusallık adına."

Bullet homurdandı, omuzları kulaklarına kadar yükseldi. Sakalının üzerindeki eli gözlerinin üzerine doğru kaydı ve artık yeter dedim. Seth'in elinin altından kayarak Jonah'ın beni durdurma girişiminin etrafından dolandım ve Bullet'in sırtına doğru koştum, kollarımla karnının etrafında döndüm ve ellerimi göğsüne yerleştirdim. Bullet hırladı ve Jonah arkamızdan adımı tısladı, ta ki Bullet'in elleri benimkileri örtüp başını eğene kadar.

Söyleyecek bir şey yoktu, o bisiklet onun sadece bineği, oyuncağı ya da hatta arkadaşı değildi. Onun bir parçasıydı, onun için bir uzuv kadar hayatiydi. Yakında bir tane daha alacaktı, Dusty bunu görecekti ama yarası daha uzun süre kalacaktı.

"Bizim ilgilenmemizi mi istiyorsun?" Seth sordu.

Bullet tuttuğum yerde ve sonra yavaşça beni çözdü, başı . "Hayır. Başa çıkabilirim." Omuzlarımı kavradı, parmaklarını boynumda nazikçe gezdirdi ve ben de başımı ona doğru eğdim.

"Yardım edeyim," dedim.

Dilinde bir reddetme vardı, bunu gözlerinin ve ağzının etrafındaki ürkeklikten görebiliyordum. Onunla kalmayı tercih etsem bile, eğer içeri girecektim. Gözlerini kırıştırdıktan sonra başını salladı ve başımın üzerinden bana baktı. "Biri Baby'ye eldiven getirsin. Ve ceketini. Aile temizlik zamanı."

Seth içeri koşarken gülümsememi göğsümde tuttum ve daha dik durdum.

BULLET ve ben günü onun ofisinde birlikte geçirdik. Bisikletinden ya da Hangmen'den bahsetmedi, ben de sormadım. Bu konu daha sonra, muhtemelen yakında gündeme gelecekti, ama yarasını huzur içinde hissetmek için zaman istiyorsa, bunu yapmasına izin verebilirdim. Ben de onunla birlikte hissederdim.

Sessizliğin bir noktasında, tabancamı söküp temizledikten ve onu tatmin edecek şekilde yeniden monte ettikten sonra, Bullet'in ofisindeki aşırı doldurulmuş koltukta uyuyakalmışım. Tekrar uyandım, dışarıda güneş batıyordu, Bullet'in kucağındaydım, mırıltısı beni çevreliyordu. Karnım gurulduyor, sesle birlikte şenleniyordu ve gözlerinin açıldığını, dudaklarının gülümseyerek kıvrıldığını izledim.

"Şef açsanız bara birkaç palet bufalo tavuklu makarna ve peynir getiriyor," dedi. "Benim favorim olduğu için teselli sanırım."

Uzandım ve parmaklarımı çene çizgisi boyunca sakalına batırarak kaşıdım. Alnında çizgiler oluşturan gergin öfke kayboldu ve tekrar mırıldandı.

"Bize karşı iyisin, kedicik."

"Ben de tam hepiniz için aynı şeyi düşünüyordum," dedim. "Bana karşı iyisiniz. Birbirinize karşı. Bir aile."

Bullet beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kaldırabiliyordu ve kucağına oturmam için beni yeniden düzenledi, beni daha yakına çekerken elleriyle kıcıımı kavradı. Onu bekletmedim, sadece yüzünü ellerimin arasına aldım ve öpmek için eğildim. Saldırgan olma sırası bendeydi, dudaklarını emiyor, ağzının içine doğru yalıyordum. Bullet homurdandı titredi, sonra kontrolünü kaybetti ve beni kovaladı, dişleri ve dili, ben onun inleyene kadar. Karnım bu kez daha yüksek sesle hırladı ve içimde donuk bir pençe yankılanırken burnum kırıştı.

Bullet güldü, arkasına yaslandı ve bana sırtıttı. "Aç mısın yoksa azgın mı?"

"Her ikisi de, her zaman," dedim gözlerimi devirerek.

Başka bir şey söylemeden bizi sandalyeden kaldırdı. "O zaman açlıkla başlasak iyi olur. Azgınlık için var ve o zamana kadar ziyan olmanızı istemiyorum."

Beni kapıya kadar taşıdı ve açmam için başıyla işaret etti. "Beni yere bırakmayacak mısın?"

Yüzü kızardı, pembe sakalının koyu çizgisinin üzerinde yükseldi. "Yürüyemeyeceğini düşündüğümünden değil. Sadece amının düğümüne olmasını seviyorum."

Şimdi benim yüzüm kızarıyordu.

Bara inerken beni yere bıraktı ama bir eli kalçamın üzerinde sahiplenici bir şekilde dururken beni yanına sıkıştırdı. Ortada yiyecek ve içki büfesi bulunan devasa masaya rağmen bardaki hava durgundu. Tanıdık gelecek kadar sık gördüğüm birkaç müdavim dışında tüm grup bardaydı ve onlar da başsağlığı dilemek için Bullet'e doğru ilerliyordu.

Bullet el sıkışırken ve Tiny ikimize de yemek tabakları getirirken *bunun bir tür cenaze resepsiyonu* gibi olduğunu düşündüm. Uzaklaşıp köşedeki kabine yerleştim ve Bullet'in selamlama sırası geldiğinde ona yer açmak için bankın üzerine uzandım.

"tatlım?" Şef dedi ki, oturdu.

"Benim için pişirdiğin ve yerken favorim olmayan hiçbir şey yemedim," dedim, huysuz, yaşlı adamın boyu uzamış gibi görünürken gülümseyerek.

"Bana henüz kendi favorini söylemedin, o yüzden hala tahmin yürütüyorum," dedi göz kırparak.

"Hint yemeği yapıp yapmadığınızdan emin değildim," dedim.

Başını eğdi. "Hint yemeği, ha? Bir yolunu bulabilirim. Her zaman Torna'ya sorabilirim." Şef odanın diğer ucuna bakıp aniden kaskatı kesilince, isim Şef'in dilinde aniden durdu. Boğazından tüylerimi diken diken eden bir hırıltı, beni inleten samimi bir hırıltı yükseldi. Giriş holüne bakarken gözleri kısılmış ve kasları gerilmişti. O bakışı takip ettim ve keşke ben de hırlayabilseydim dedim.

Deri kesimleri ve dudaklarına yayılan karanlık sırtışılarıyla Buzzard ve Indy bara doğru yürüyordu. Şef'in hırıltısı dikkatleri üzerine topladı ve çok geçmeden ses odanın içinde yankılanmaya başladı. I

Hangmen'lere saldırmak ve onları bardan dışarı atmak istedi. Yaptıklarından sonra buraya gelmeleri nasıl bir cüret ya da delilikti? Kûrsüden ayağa kalktım ve her masada alfalar da ayağa kalktı.

"kal bebeğim," diye tısladı Şef.

"Bu ne biçim bir karşılama böyle?" Buzzard odanın önünden seslendi.

"Buzzard, ne kadar çılgın olduğunla övünmeyi sevdiğini biliyorum ama bu yeni bir seviye," dedi Jonah, rakibi MC Prez'e doğru yürürken. "Bullet bugün kulübün yüzünden kendini oldukça kötü hissediyor ve burada onu zapt edecek kadar güçlü bir tekimizin bile olduğunu sanmıyorum. Aklımıza gelse bile."

"Neden, Scorch. Açıkçası neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok. Ama söylemeliyim ki, burada hâlâ bir ateşkes gibi gelmiyor," dedi Buzz.

Doğruydu, alfalar Buzz ve Indy'ye yaklaşıyorlardı. Bu sefer Lola'yı yanlarında getirmemişlerdi ve ben daha çok rahatladım mı yoksa endişelendim mi emin değildim.

"Biliyor musun, bu sabah adamlarından biri gelip infazcımın bisikletini parçaladığında ben de aynı şeyi düşünüyordum. Bu çok alçakça, Buzz. Senin grubun için bile."

"Sabah mı? Sabahları bizim için aktif bir zaman değildir," dedi Indy başını sallayarak. Chef'in arkasından yaklaşıp onu arkasından izliyordum ki Indy'nin gözünün üzerimde olduğunu fark ettim. "Genelde sabahları sikimiz hâlâ dün geceki amcığın içinde olur."

"Bu sabah dükkânımın arkasında senin kesiklerinden birini görmediğimi mi söylüyorsun?" Dusty kaşlarını kaldırarak hırladı.

"Yani, bu sabah hava biraz sisliydi. Muhtemelen yapamazdım," dedi Indy, gözleri hâlâ bana sabitlenmiş bir şekilde sırtarak.

"Nereden biliyorsun?" diye sordum. "Görünüşe göre hâlâ sana şans veren talihsiz kadını tatmin etmeye çalışıyormuşsun."

Indy'nin sırtışı düştü ama Buzzard başını geriye attı, göğsünden bir sırtlan kahkahası çıktı. "Çok haklısın! Ind, senin içini görüyor."

Books ve Tornado arkamda durdular ve ben de Bullet'i aramak için topluluğumuzun arasında dolaştım. Cole ve Brody onu yakalamış, Steve, Ryan ve Tom da Buzzard ve Indy'ye giden yolu kapatmışlardı. O zaman bile kulaklarından çıkan dumanı görebiliyordum, dişleri hırıltıyla tamamen açılmıştı.

"Am demişken," diye mırıldandı Buzzard ve Chef önüme geçerek beni görmesini engelledi. Buzzard sadece güldü. "Siz aptalların hâlâ sahipsiz bir omega üzerinde oturduğunuza inanamıyorum."

Yutkundum ve Bullet onu tutan adamlara doğru savrularak "Dikkat et lan!" diye bağırdı.

Brody, "O sahiplenildi," diye tersleyince gözlerim fal taşı gibi .

Buzzard'ın da. "Hayır, dostum. O değil. Dişlerini ona geçirene kadar değil. Senin sürün gibi kokmuyor bile. Bunu kanıtlayacak bir ısırtığı olmadığı da kesin. Onu daha ne kadar elinde tutacaksın merak ediyorum."

Jonah alçak ve karanlık bir sesle, "Şimdi barımdan çıkıp bölgeni koruyabilirsin ya da tek bir kelime daha edersen bu sürü boğazına sarılır ve sokaklarını ele geçirir," dedi. "Ya da Buzz, sana dışarı çıkmanı *söyleyebilirim* ve odadaki alfanın kim olduğunu görürüz, hmm?"

Oda sessizdi, Hangmen'lerden birinin konuşmasını bekliyordum ve nefesimi tutarak tekrar Chef'in arkasından dışarı baktım. Buzz ve Jonah neredeyse burun buruna duruyordu, Jonah'ın tüyleri diken dikendi, dar tişörtünün içindeki kasları belirgin ve gergindi. Hırlamadı, sadece bekledi ve Buzz'ın boğazının sesle titrediğini görebiliyordum. Sonunda, Bullet'in patlayacağından, Buzzard'ın konuşacağından ya da Jonah'ın sonsuz sabrını kaybedeceğinden emin olduğumda, Buzzard bir adım geri çekildi.

"Nine'in yerini doldurmaya çalışmak ve yeterli *olmadığını* bilmek nasıl bir duygu?" Indy kaşlarını kaldırarak sordu. Jonah yemi yutmayınca odadan uzaklaştı ve ön kapıya doğru ilerledi.

Onların yolunu takip eden Tom' ve kapı önünde kapanırken kollarını kavuşturmasını izledim.

"Bütün kulüp sokaktaydı. Şimdi gidiyorlar," diye karşılık verdi Tom.

"Takip ediyor muyuz?" Brody Jonah'a sordu.

"Hayır. Artık ne istediklerini biliyoruz." Jonah döndü, gözleri hemen bana dikildi, alnındaki endişe çizgileri katlandı.

Scorch

O gece bar erkenden kapandı, ışıklar söndürüldü ve yiyecek paletleri toplanarak Baby'nin dairesine taşındı. Tatlı popolara varıncaya kadar herkes küçük mekânın içinde bekliyordu. Toplanma vakti gelmişti. Kapının dışında başkan yardımcım Bomber ve infazcım Bullet ile birlikte duruyordum. İçeri girdiğimizde duyulmaya çalışan çok fazla ses olacaktı ve ilk önce bu ikisinin nerede olduğunu bilmek istedim.

"Sokaklarda olmamam gerektiğine emin misin?" Bullet kapının önünde volta atarak sordu, gözleri sanki Buzz'ın geri dönüp içeri girmesini bekliyormuş gibi koridoru izliyordu.

"Seni Bebek'ten başka bir yerde istemiyorum. Artık senin önceliğin o." Bullet başını salladı ve ben de bütün gün kafamda dönüp duran düşünceyi söylemeli miyim diye düşünerek çenemi sıktım. "Bisikletin..."

"Dün onu arabanın arkasında görmüş olmalılar," dedi Bullet, gözleri kapanarak. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bir şey fark etmez. Benim motorum onunkinden iyidir."

Başımı başka yöne çevirdim ve Hangmen'lerin Bebek'i ele geçirmelerinden söz edilmesine bile boğazımdaki safrayı yuttum. "Onu Merkez'e geri götürmeliyiz."

"Ne?!" Bullet olduğu yerde donmuş bir halde böğürdü.

Bombacı alay ederek başını salladı ve parmaklarını koyu renk saç tellerinin arasından geçirdi. "İnanamıyorum, hayır, . Tanrım, Jonah. Sana meydan okuyorum.

bunu ona söylemek için. Diğerlerine."

"Bu çözebileceğimiz bir sorun olmayabilir," diye başladım ama Bomber sözümü kesti.

"Bunun *bariz* bir çözümü var."

Onu görmezden geldim. "Eğer Merkez'e geri dönerse, farklı bir paket bulursa-"

Bullet homurdandı, "Lanet olası farklı bir sürü mü?"

"-Onu koruyabilecek biriOnu bu hayattan uzak tutacak biri."

"Onu Hangmen'lerden kim koruyacak?" Bombacı sordu, sesi sertti ve çenesi kalkıktı. "Birkaç züppe mi? Fildişi bir kulenin onu güvende tutacağını mı sanıyorsun? Hadi ama Scorch. Perişan olur ve kim bilir neler olur. Hangmen'leri , onu sürümüzden çıkarmak hedefi sırtından indirmeyecek."

"Bebeği koruyan *biziz*," diye hırladı Bullet, gözlerini bana dikerek.

Kahretsin. Bunu söyleyeceklerini biliyordum. Belki de Bebek için en iyisi olacağından vazgeçirilmeyi planlamıştım. Bebeğin uzun süre mutsuz olacağına ikna olmamıştım. Bomber haklıydı. Şehir dışındaki lüks bir apartman Hangmenleri uzak tutabilirdi ama dışarıya bir adım attığında gözleri yine onun üzerinde olurdu. Onun güvende olmasını istiyordum, hapsedilmesini değil.

Kapı kolu döndü ve açıldı, dar açıklığı dolduran Green ortaya çıktı, kehribar rengi gözleri üçümüze dik dik bakıyordu. "Bebek ne dediğinizi duyamıyor ama bu onun hakkında konuştuğunuzu bilmediği anlamına gelmez. İçeri girin. Kararları *sürü* olarak alırsınız."

"Anlaştık kardeşim," dedi Bullet, yanımdan geçerken sesinde hırıltı vardı.

Green sinirliydi, beni izliyordu, karşılık vermemi bekliyordu. Onu hep ilgisizlik derecesinde yumuşak biri olarak düşünmüştüm. Kulüp için iyi para kazanıyor, hiçbir üyeye kavga etmiyor, asla ters konuşmuyordu. Bazen gerçekten üye olmak *isteyip istemediğini* merak etmem dışında örnek bir üyeydi. Bebeğe kadar. Kendini sadece ona değil, onun hepimizle birlikte bir yuva bulmasına adanmıştı. Ayrıca bir ısırtığı vardı ve eğer ihtiyaç duyarsa bana hükmedebileceğinden şüpheleniyordum.

Onun bariz bağıllığını, bizi bir aile yapmaya olan sadakatini görmekten ne kadar memnun olduğumu bilseydi nasıl tepki verirdi merak ettim. Takınabileceği ekşi ve ciddi ifadeyi hayal etmek beni neredeyse güldürüyordu.

Bomber'ı içeri kadar takip ettim, Green yolumdan çekildi ve Baby'nin Books ve Tornado arasında sıkıştığı kanepeye geri döndü. Green, Baby'nin önünde yere çöküp bacaklarını omuzlarına alıp elleriyle ayak bileklerini kavradığında kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. Bana tekrar ters ters bakamadan arkamı döndüm.

"Misilleme yapacak mıyız?" Kapı arkamdan kapanır kapanmaz Şef sordu. Emmy pencere pervazında onun yanındaydı, alışılmadık bir şekilde sessizdi ve eli onunkine sarılmıştı.

"Hayır," dedim. "Biz asla öyle bir kulüp olmayacağız. Savunma yaparız ama durumu tırmandırmaya çalışmayız. Özellikle de bu kadar açık bir şekilde yemlendiğimizde."

"Daha fazla üye toplayabiliriz. Rütbeleri yükseltiriz. Geceleri etrafa göz kulak olacak, şehirde devriye gezecek birkaç adamımız olsun," dedi Cole. Kanepeye yakın bir sandalye çekmişti. Bebeğe yakın. Aslında, hoşlandığı tüm alfalar ona yakın durmanın yollarını buluyordu. Bullet kanepenin önündeki sehpanın yapısal bütünlüğünü bile riske atıyordu.

Bomber bana bakarak, "Böyle bir zamanda yabancıları çekmek de risk yaratır," dedi.

Başımı salladım. "Çoğu MC'nin büyümek, sayılarını artırmak istediğini biliyorum. Ama biz kendimizi kanıtladıkça bir sürüye dönüştük. Ve şu anda aileden olmayan yeni insanlar getirmek bazı sarsıcı dinamikler yaratacak."

Baby oturduğu yerden, "Çünkü ben bağısızım," dedi.

Solgun görünüyordu, belki de bu benim hayal gücümdü ve üç alfanın arasında sıkışmışken daha küçük görünüyordu. Ancak ifadesi her zamanki gibi sabitti.

"Seni bu daireye kilitlemeyeceğiz ki yeni askerler kokunu alıp taşaklı fikirlere kapılmasın," diye söz verdim ona. "Yani, hayır. Bunu aile arasında tutacağız."

"Jonah, sadece bana sahip çık," dedi, kelimeleri gün gibi açıktı.

Ancak onun sözlerinin ardından çınlayan bir sessizlik geldi ve tüm oda nefesini tuttu.

Yutkundum ve bu boğazımdan aşağı taşları zorlamak gibiydi. Verebileceğim tek bir cevap vardı ve bunun beni öldürüp öldürmeyeceğini merak ediyordum.

"Hayır, bebeğim."

Ürkekliği belli belirsizdi ama burada kaldığı iki hafta boyunca Baby'yi izlemeye, bize, kulübe ve yeni çevresine verdiği tepkileri incelemeye o kadar takıntılı hale gelmiştim ki artık bunu fark imkânsızdı. Omuzlarının düşüşünü, gözlerinin benimkilerden hızla ayrılışını, çenesinin kısa süreli sallanışını. Sanki onu yeniden düğümledikten sonraki düşüş gibiydi. Bu sefer daha kötüydü çünkü ne yaptığımı biliyordum.

Green alçak ve kararlı bir hırıltı çıkardı ve Baby öne doğru eğilerek parmaklarını onun saçlarına geçirdi ve onu yatıştırmak için saç tellerini çekiştirdi.

"Scorch, bunun için iyi bir nedenin olsa iyi olur-" Dusty köşeden homurdandı.

"Sana söz vermiştik bebeğim. Bağlanmak dışında her şey," dedim.

Nefesini içine çekti ve gözleri tekrar benimkileri bulduğunda fazlasıyla umutluydu. "O şeyle ilgiliydi... bilirsin, sıcaklığın bana o anda bir şeyler söyletmesiyle. Bu mantıklı bir konuşma ve ben bilinçli bir karar veriyorum."

"Bir tehdit karşısında bu kadar büyük bir karar vermenin ne kadar mantıklı olduğunu bilmiyorum," dedim.

"yüzünden değil!"

"Yani Buzzard ve Indy ortaya çıkmasaydı bile bu gece bir şeyler söyleyecek miydin?"

Baby'nin dudakları birbirine yapıştı ve gözleri bana dikildi. Yine de bana karşı çıkmadı. Masada Bullet içini çekti ve sakalını çekiştirdi, gözleri Baby ve benim aramda gidip geliyordu. Diğerlerinden herhangi birinin Baby'yi kendi çocuğu yapmakta tereddüt edip etmeyeceğini merak ediyordum.

"Onu burada güvende tutabilir misin?" Bullet'a sordum.

Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Ama bu kolay olmayacak. Eğer Bebek'e odaklanırsam, bu onlara mahallede saldırmak için açık kapı bırakabilir. Komplekste bile."

"Bunu istemiyorum," dedi Baby usulca. Oturduğu yerde kıpırdanıyor, ayaklarını göğsünde sabit tutan Green'in saçlarıyla oynuyordu. "Bak, kendi başımın çaresine bakabileceğimi söylemeyeceğim, çünkü... muhtemelen bakamam. Eğer gerçekten beni yakalamaya bu kadar kararlı olduklarını düşünüyorsan, hayır. Ama tamamen çaresiz *değilim* ve sırf bana ulaşamadıkları için size ya da bir başkasına ateş etmelerini istemiyorum."

"Onu şehir dışına çıkarmalısın," dedi Red. Books koltukta doğrulup ağabeyine baktı, o da omuz silkti. "Bu doğru. Onu aceleyle dışarı çıkar. Onu güvenli bir yere götürün. Tüm sürü gidemez, çünkü bu Eski Şehir'in başını belaya sokar. Ama Bebek hâlâ kızgınlık döneminde, bu yüzden alfalarına ihtiyacı olacak."

"Sürüyü bölüp şehirden onu mı odaklansınlar?" Kaşlarını çatarak ve Bomber'a bakarak sordum.

Bundan hoşlanmadım. Çünkü bu, şehirdeki kulübün başkanı ya da kaçarken Baby'nin alfası olarak temsil edilmek arasında seçim yapmam gerektiği anlamına geliyordu. Ve ilk seçimimi yapabileceğimi düşünmüyordum.

"Aşkı, seni şehir dışında götürebileceğimiz bir yer var mı?" Tornado kolunu kanepenin arkasına doğru uzatarak sordu, parmakları kızın tişörtünün yakasının içine daldı.

Bebek başını salladı, tüm odanın ortak gözleri onu izliyordu. "Çocukken ailemle bir kez deniz kıyısına gitmiştim ama hep şehirde yaşadım."

"Gidebileceğimiz bir yer var," dedi Bullet, gözleri bizim omega üzerindeydi.

"Güvenli mi?" Ben sordum.

Başını salladı. "Ve orayı avucumun içi gibi biliyorum, bu yüzden bizi ve bölgeyi gözetim altında tutmam daha kolay olacak."

"Ne kadar uzakta?" Bir şey olsa ve ben şehirde olsam oraya ulaşmam ne kadar sürerdi?

Bullet bana göz kırptı. "Uzak. Yeterince uzak. Bilmesi gerekenler olarak kalsın ki soran olursa, bilmedikleri zaman dürüst olabilsinler."

Yani Hangmenler gelip sürüden birini tek başına, muhtemelen tatlı bir kışla köşeye sıkıştırırsa, herhangi bir bilgi veremeyeceklerdi.

"Gerçekten gitmek zorunda mıyım?" Bebek bakışlarını odanın üzerinde gezdirerek sordu.

Bakışlarındaki isteksizliği ve endişeyi görmek kalbimin göğsümde çarpmasına neden . Bu gerçekten bizim için miydi? O bizim için miydi? Uyanmayı ve onu kapımıza getirenin bir hata olduğunu duymayı bekledim durdum.

"Sadece sen bağlanana kadar," dedi Green, Baby'nin dudaklarının köşeleri kıvrıldı ve bana dönüp ayıldı.

"Haklı," diyerek bir adım öne çıktım, keşke ona ulaşabilseydim ama onu koruyan dört alfa vardı ve yoluma çıkıyorlardı. Bunun yerine Baby bacağını Green'başının üzerinden kaldırdı ve koruyucularının çerçevesinden çıkarak odanın ortasında bana katıldı.

"Bunu söylediğimde ciddiydim," dedi çenesini kaldırarak. "Şimdi de ciddiyim. Kendimi bu sürüye adadım Jonah. Beni bir yerlere saklamak için çemberlerden atlamamıza gerek yok."

"Ciddi olduğuna inanıyorum," dedim, ki bu çoğunlukla doğrudu. Sadece yarın, sonraki hafta ya da bir ay sonra ciddi olacağına ikna olmamıştım. İçin zaman ayırmak daha iyiydi. Eğildim, başımı Baby'ninkine yaklaştırdım ve kulağına mırıldandım. "Seni benim yaparken Buzz ve adamlarını düşünmek istemiyorum bebeğim. Ve onları sürünü birleştirme sebebin olarak hatırlamanı da istemiyorum. Önlemlerimizi alacağız ve bu bağı kurmak için kendimize istediğimiz kadar zaman tanıyacağız."

Ellerim omuzlarına dolandı, dokunuşumun altında yumuşadıklarını hissettim, yanağını yanağıma bastırmak için başı geriye eğildi.

"Beni çok bekletme," dedi Baby kulağıma, sesi alçak ve nefesi sıcaktı. Bunun cazip bir öneri mi yoksa bir uyarı mı olduğundan emin değildim.

Başımı salladım ve Bebek bana karşı başını salladı, kokumu yanağına çekerek dokunuşumla mırıldandı. Topuklarının üzerine geri yerleşti ve ben de odanın etrafında sürümüzün izleyen tüm üyelerine baktım.

"Bullet tabii ki seninle olacak. Başka kim olacak?" Ben sordum.

Baby hemen, "Sen ve Seth," dedi. "Ryan, eğer Tom onu bağışlayabilirse. Mackenzie ve Tornado ve..." duraksadı ve kaşları çatıldı. Odanın her yerine baktı ama tek bir yere.

Coal'un oturduğu kanepenin yanındaki sandalye gergin ve çatık kaşlıydı. "Belki Cole da," dedi usulca. "Eğer çok fazla değilse."

Sürüdeki alfaların yarısıydı ama buradaki kayıplar için endişelenmektense rahat olmasını tercih ederdim. Dusty, Chef, Red ve Flea arasında, sokaklar uygun bir şekilde korkutularak güvenli hale getirilebilirdi.

Bullet adamı başıyla selamlayarak, "Green gerekirse güvenli evden de çalışabilir," dedi.

Green, "Sadece bir mahsulü bitirdim, gerisi bekleyebilir," dedi.

Başka birinden kulübün başkanı olmasını istedim. Eğer Baby onunla gitmemi istiyorsa, orada olmak istiyordum. İstemese bile yine de orada olmak istiyordum. Ben sadece onun istediği kadar şanslı bir pisliktim.

"Tüm zaman boyunca kulüpten, bardan uzak kalamam," dedim, hayal kırıklığı yüz ifadesine yansıyınca kalbim sıkıştı. "Ben yokken Cole orada olacak ve Bomber..." Ben olsam ona bırakırdım.

"Adamımıza göz kulak olacağım ve ziyaretlerini yaptığından emin olacağım, tamam mı kıymetlim?" Bomber ona sordu.

En azından gülümsemesini sağladı. Beni geçti, Bomber'a doğru adım attı ve çıplak parmak uçlarına yükselerek kendini onun göğsüne bastırdı. Öpücüğünü kabul etmek için çenesini kaldırarak, "Daha iyi olursun," dedi.

Bullet ayağa kalkarak, "Kızlar, sakıncası yoksa siz gidip Baby'yi toparlayın," dedi. "Yapmam gereken telefon görüşmeleri var. Patron, her şeyi duymak için benimle gelsen iyi olur."

Başımı salladım. En de buydu, önümüzdeki birkaç saati yatakta Baby'ye bunları uydurarak geçiremeyecektim bile. İşe koyulma vakti gelmişti.

Bebek onu tekrar ısırmamı önermeden önce daireden kaçtım. Ben direnirken bunu daha kaç kez söyleyebileceğinden emin değildim. Koridorda Green bana ve Bullet'a yetişti.

"İkinizle de konuşmam gerek," dedi ve omuzlarının üzerinden diğerlerinin çıkmakta olduğu yere baktı. "Benim yerim."

"Bekleyebilir mi?" Bullet sordu. "Zaten yapacak yeterince var."

"Olamaz amına koyayım," diye mırıldandı Green, yanımızdan geçip üçüncü kata doğru ilerlerken.

İçimi çektim ve Bullet'a omuz silkerek diğer alfanın peşinden yüzümü ovaladım. Green'in dairesinin içini en son ne zaman görmüştüm bilmiyorum, eğer gördüysem bile. Oldukça seyrek ama bitkilerle doluydu. Ve satmak için yetiştirdiği türden değildi. *Bebek muhtemelen burayı sever* diye düşündüm.

Ryan, "Kömürün Bebek'i sakladığımız yere gitmesine izin verilmeli mi bilmiyorum," dedi.

"Bekle, ne?" Gözlerimi taştan pencere pervazından ayırarak sordum.

"Neden? Eskiden Hangmen'in bir parçası olduğu için mi?" Bullet sordu.

"Durun!" Ellerimi kaldırdım ve Bullet'a döndüm. "Bu konuda endişelerin mi var?"

Bullet kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve omuz silkti. "En azından bunu düşünmeseydim çok iyi bir infazcı olamazdım."

"Sorun o değil," dedi Green, gözüme takılarak. "Geçen gün Baby'nin üzerinde kömür kokusu aldım..."

"Hiyarlık etmeye çalışmıyorum ama Baby'nin üzerinde birçoğumuzun kokusunu aldım," dedi Bullet, başını eğerek.

Başımı salladım ve yüzümü buruşturdum. "Haklı olduğu bir nokta var."

Green kaşlarını çatı, çenesi büküldü ve ellerini ceplerine soktu. "Bebek... stresli kokuyordu. Ona isim vermedi ve bir şey olduğunu söylemedi ama..." boğazımdan bir hırıltı kaçarken başını salladı.

"Ama onu o istedi," dedi Bullet aramıza bakarak. "Yani. Hâlâ Lizzie'yle oynuyor olmasıyla ilgili olabilir. Belki de diğer kızlardan uzakta onunla biraz zaman geçirmek *istiyordur*."

"Olabilir," dedi Green omuz silkerek. "Eğer kadın onu istiyorsa, adam vaktini başka yerde harcayacak kadar aptaldır."

"Öyle miyim?" Bomber'ı düşünerek sordum. Öyle olmadığımı biliyordum ama Kömür de Lizzie için Bomber için hissettiklerimi hissediyor muydu? Bebek betamı en az benim kadar için şanslıydım.

"Bu farklı," dedi Green. "Başından beri sen ve Bombacı konusunda netti. Bak, ne olduğunu bilmiyorum, ben sadece..."

"Ona göz kulak oluyorsun," dedim ve başını sallamadan önce bir süre bana baktı. "Güzel. Bunu yapmaya devam et. Bomber ve ben önce sizinle yola çıkacağız. Kömür'ün alması konusunda fikrini değiştirmezse, duygularına güvenmek zorunda kalacağız, tamam mı?"

Green'in gözleri bir için yüzümde kısıldı. "Onun hislerine güven. Kesinlikle, evet."

"patron," dedi Bullet.

Bebek

Sabah geride bırakacağımız yuvada Tornado ve Books'un arasına sıkışmış bir halde TEKRAR YUVAYA DÖNDÜM. Mükemmel bir yuva değildi, bunu artık kabul edebilirdim. Ama *benim yuvamdı*. Mackenzie, *Bullet*'in yeni evde bir yuva olduğunu, gerçek bir yuva olduğunu ve sadece battaniye kalesine dönüştürülmesi gereken bir oda olmadığını söylediğini söyledi, ama onu görene kadar tek hayal edebildiğim barın altındaki bodrum odasıydı. Bu yuvadaki her şeyi - alfalarım ve kendimle harika kokan her şeyi- yola çıkmadan son dakikada çantalara atar ve nereye gidiyorsak giderken Bullet'in kamyonetinin arka koltuğunda onunla kıvrılırdım.

Mackenzie saçlarımı okşayarak, "Gerginsen söyleyebilirsin," dedi. boynumun arkasından.

Uzun süredir sessizdik, uyanık olduğumun tek kanıtı, bir noktada uykuya dalacağımı umarak neredeyse sürekli dönüp , yuvarlanmam ve yuvarlanmamdı.

"Gerginim," diye fısıldadım. Güldü ya da homurdandı. "İşte, şimdi ikimiz de zaten bildiğimiz şeyi biliyoruz."

"Peki," dedi Mackenzie, kayarak sırtıma yaslandı, elleri kalçamın ve belimin etrafında dolandı. "Seni neyin gerdiğini bana *söyleyecek* misin?"

"Tornado uyuyor," dedim.

"Hayır, uyumuyor."

"Hayır, değilim."

Aynı anda konuştular. Tornado'yu görmek için kıpırdandım, karanlık gözleri açıldı ve beni hemen buldu.

"Senin uykuya dalmanı bekliyordum," dedi.

Uyumamı bekler, sonra da kabusları beni uyandırmasın ve çırpınışları bana zarar vermesin diye giderdi.

Ofladım ve tekrar yastıklara , kolumu Tornado'ya doladım ve onu kendime çektim. Yüzünü bana döndü, dudakları alnıma yapıştı ve bir eli Mackenzie'ninkinin altına inerek kalçamı dar kalçalarının üzerine çekti.

"Buradan ayrılmak ve gideceğimiz yeri beğenmemek konusunda endişeliyim. Ve bunun mahalleyi gerçekten güvende tutup tutmayacağı ya da sadece seni yanıma alıp diğerlerini savunmasız bırakıp bırakmayacağım konusunda" diye itiraf ettim.

"Hangmen'lerden korkuyor musun?" Tornado sordu.

Gergin olmak korkmakla aynı şey değildi. "Hayır. *Onlardan* bahsediyorum, evet.

Beni ele geçirmelerinden mi? Hayır. Hepinize güveniyorum."

Mackenzie mırıldandı ve Tornado . "Bullet sana daha temkinli olmanı söylerdi ama bence haklısın. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğiz," dedi Mackenzie.

Elimi Tornado'nun göğsüne koydum ve titrek iç çekişini duymaktan çok hissettim. Konuyu dağıtmak için "Bana lakaplarınızdan bahsedin," dedim.

Bir sonraki iç çekişi kesinlikle duydum ve Tornado konuşmadan önce kafamdaki saçları karıştırdı. "Bir nöbet geçirdiğimde benimkini aldım, nerede , olduğumu unuttum. Sonrasında oda sanki içinden kasırga geçmiş görünüyordu..."

"Ve bunun takma adın olması senin için sorun değil mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Hâlâ bazen hizmet ederken kendimi kaybetmişim gibi hissediyorum. Olmak

Tornado artık bana kendimi kaybolmuş değil değişmiş hissettiriyor. Eskiden olduğum adam olmayabilirim ama hala önemli biriyim."

Mackenzie'ye yaslanmadan önce mırıldandım ve göğsünü öptüm. Hafifçe sertleştiğini fark ettiğimde gülümsedim, horoz hareketime karşılık olarak bana doğru itti. Onun yerine Tornado'ya odaklandım. "Şimdi daha iyi mi? Senin bölümlerin?"

"Bu... kontrollü," dedi yavaşça, başımın üzerinden Mackenzie'ye bakarak.

Mackenzie, "Ben profesyonel değilim ama çok araştırma yaptım, birçok teknik denedim," dedi.

"Bu yüzden mi sana Books deniyor?"

"Ehn. Sayılır. Brody bana çocukluğumdan beri Kitaplar derdi ve ben de çok okurdum. Ve sonra... Bilmiyorum..."

"Books zekidir. Daha çok bilgisayar becerileri ve internette arayıp bulduğu bilgilerle ilgileniyor," diyor Tornado arkadaşı için. "Ama Green'i bir kenara bırakırsak, muhtemelen aramızdaki en zeki kişi o. Takma isimler her zaman gerçekten dşnlmş olmuyor."

Buna gülümsedim. Brody'nin gruptaki ilk kızıl olduğu için Kızıl olması gibi.

"Ve... banyoda ne yaptın?" Mackenzie'ye gözlerini yakalamak için dönerek sordum. "Bu Tornado için miydi?"

"Seni inciteceğimden korkuyordum," dedi Tornado usulca. "Ya da seninle birlikte... kalamayacağımdan. Kitapların emirleri odaklanmamı, topraklanmamı sağlıyor."

Mırıldandım ve başımı salladım. Ayrı ayrı, birey olarak nasıl olduklarını merak ettim. Mackenzie hl o kontrolü benim yanımda ister miydi? Ya da yalnız kaldığımızda Tornado o imkansız sabrını kaybeder miydi? şimdilik, onları birlikte deneyimlemek istediğim daha çok şey vardı.

"İkinizden biri ne kadar süre yolda kalacağımızı biliyor mu?" diye sordum.

Mackenzie, "Bullet günün çoğunda dedi," diye .

Bu uzun bir yolculuktu, şehirden çok uzaktı. Ve yola çıkmadan önce yapmam gereken bir şey vardı. Doğrudum, elleri beni takip etti ve sonra kalkmama yardım etti. Kaşlarını çatarak etrafımızdaki battaniyeleri karıştırdım.

"Ne arıyorsun aşkım?" Tornado sordu. "Cep telefonumu, Lola'yı aramam gerekiyor," dedim.

Mackenzie yavaşça, "Yapmasan daha iyi olur," dedi ve fkeme karşı hazırlıklı göründüğünü düşündüm. Ama gerçekten kızgın değildim.

Başımı salladım. "Biliyorum. Ayrılmamız hakkında konuşmayacağım. Sadece ne tür bir durumda olduğunu bilmem gerekiyor. Eğer hala onlarla birlikteyse..."

"Haklısın. Telefon bu taraftaki şarj cihazında," dedi Tornado yatağın kenarını okşayarak.

Çarşafı yolumdan çekip telefonumu ararken ve kablosundan tutup yukarı çekerken gerinmeme ve kucağına kaymama yardım etti. Ekranın parlak parıltısı karşısında irkildim ve sonra bir nefes aldım. Arka planımdaki görüntü, mutfak pencereyden eğilip kuzeye bakarak çektiğim Downtown silüetinin bir resmiydi, hızlı trenle işe giderken yürüdüğüm manzaranın bir versiyonuydu.

Kalbim o anda eski hayatım için zayıf bir şekilde sıkıştı ve ağladı. Belki santimini değil, yönüzlük ve bazı geceler gelen yavaş yalnızlık dalgaları gibi. Yine de sadeliği özledim.

Tornado arkama geçti, karnı sırtımda kıvrıldı ve parmağı kürek kemiklerimin kanatlarında gezindi ve bu his kayboldu. Kilit ekranını geçtim ve son aramalarımı açtım, Lola en tepeye yakındı.

"Heyyy," dedi, sanki fısıldıyormuş gibi bir sesle.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken sözcükler yüksek bir gıcırtyla döküldü: "Merhaba! Özür dilerim. Aramadığım için özür dilerim ve... neredesin? İyi misin?"

Hattın bir hışırtı geldi ve ardından Lola'nın iç çekişi duyuldu. "Hey, evet ben... ben iyiyim," diye fısıldadı. "İki saniye."

Beklerken nefesimi tuttum, bir gıcırtyı, ardından yumuşak bir rüzgâr sesini ve metal gıcırtyısını dinledim.

"David'in Uptown'daki evindeyim. Ona ulaştığın için teşekkürler."

Tekrar nefes alabiliyordum. David atlatmıştı. Uptown'da, Hangmen'lerin bölgesinden uzakta yaşıyordu, yani Lola güvendedi.

"İyi. David nasıl?" Cevabı de umurunda olmayan aptalca bir soruydu bu. "Siktir, boş ver. Sen nasılsın?"

Lola sadece iç çekti. "David... bilirsiniz, her zamanki gibi muhteşem. Önümüzdeki hafta *Moda* için Avrupa'ya gidiyor, de... her halükarda bir süre daha burada olacağım."

David'in en son ve en büyük trendler hakkında makaleler yazmak için bir yerlere gitmesi gerektiğinde Lola onun evinde oturuyordu. Lola şehre ilk taşındığında bizi birkaç lüks partiye götürmüştü ve arkadaş olmuştuk.

kendi sahnesi için yeterince şıktı. Ama Lola'nın ona ihtiyacı olduğunda oradaydı. Ben olamadığımda.

"Ben iyiyim bebeğim," dedi Lola. "Yani, ben... ben bir aptalım. Ama şimdilik ortalıkta görünmeyeceğim."

"Sen aptal değilsin."

"Ve boktan bir
arkadaş." *"Ben*
boktan bir
arkadaşım."

"En azından alfa sikine olan takıntımı aştığıma eminim," dedi ve kıkırdaması garip, neredeyse boğuk geliyordu.

Dilimi tuttum. Bunun pek olası olmadığını düşündüm, ama Buzzard da beni kesinlikle vazgeçirirdi.

"Seni görmeye onlarla birlikte geldiğim için özür dilerim," dedi. "Beni seni manipüle etmeye zorlamalarına izin verdiğim için..."

"Hayır. Bu senin hatan değildi. Her neyse, bir omega prenses deliğine düştüm ve berbat bir arkadaş'a dönüştüm, bu yüzden..." Mackenzie arkamdan gürledi ve onu susturmak için elimi salladım.

"Yine de güzel bir delik mi? Yani, mutlu musun?" Lola sordu. "Sana zarar verdiler mi?"

"Ne? Tanrım, hayır. Hayır, onlar..." Sırıtişım ile savaştım. Bullet'in bisikletini, Buzz ve Indy'nin ziyaretini unutursam, cevap çok kolaydı. "Onlar mükemmel. Benim için."

"...Güzel. Bunu hak ediyorsun, bebeğim."

"İçin eşit derecede doğru bir şey bulacaksın," dedim.

Lola tekrar iç çekti. "Şu anda bu konulara girmeyelim. Biraz ara veriyorum. Kendimle çıkacağım ya da buna ne diyorlarsa artık."

"Sen harika bir randevusun. Mükemmel sarılıyorsun. Eğer yemek kutudan makarna ve peynir ise iyi bir aşçısın."

Gülmesini, bana 'kapa çeneni' demesini ve stil anlayışımı aşağılamasını bekledim. Bunun yerine, tekrar konuşmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Tamam, geç oldu ve bu balkon çok soğuk. Uslu dur. Git... tadını çıkarman gereken o üst raf sikiinden biraz al."

"Seni seviyorum, Lo."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Ben... Ben senin adına mutluyum."

Ona tekrar cevap veremedi telefonunu kapattı. Alfalarımı hiçbir şeye değişmezdim ama Lola'ya kendi alfalarımı verebilseydim

Bir omega olarak, ben olsam yapardım. Gerçi az önce kaçtığı durum göz önüne alındığında, belki de beta olması en iyisiydi.

Mackenzie yatağın diğer tarafından, "Haklı, geç oldu," dedi.

Sırıttım ve telefonu komodinin üzerine koymak için çarşafların arasından uzandım. "Tüm konuşmamı dinledin mi?"

"Evet," dedi kolayca. Karanlıkta dudaklarındaki sırıtışı neredeyse görebiliyordum. "Güvende mi?"

Başımı salladım. Hala doğru olmayan bir şeyler , sesi *benim* Lola, ama o güvendeydi.

"Güzel. Şimdi buraya geri gel," dedi Mackenzie elini uzatarak.

Tornado'nun kolu belime dolandı ve hızlı bir yuvarlanmayla beni yavaşça aralarındaki yatağa fırlattı. Kolu yerinde sabit kaldı ve Mackenzie üzerime eğilerek dudaklarımın üzerinde gezinmeden önce alnımın üstünden burnumun ucuna doğru bir sıra öpücük bıraktı.

"Yorgun musun?"

"Henüz değil," dedim burnumu onunkine dayayarak. "Lola'yı duydun. Önce en üst raftaki sikime ihtiyacım var."

Tornado kahkahasını boynuma gömdü ve sıcaklık ve fırçalayan okşama beni titretti.

Mackenzie, "Eğer şimdi başlarsak, yarın yorgun olacaksın," dedi.

"Yarın yorgun olacaksın. Bullet'in kamyonetinde uyuyacağım, o sürerken." "Değer a az esniyor için tutmak sen

Uyan, aşk," Kasırga

kulağıma mırıldandı. Yine de öpmedi. Hafifçe doğruldu ve Mackenzie'nin talimat vermesini bekledi.

Mackenzie yuvarlandı, yastıkların altını karıştırdı ve koyu renk gözlüklerini çıkardı, taktı ve bize bakmak için yatakta doğrulup oturdu. Tornado'ya kaşlarını çattı.

"Bu bölümü nasıl yöneteceğimi... bildiğimden emin ," dedi.

Doğru, çünkü Mackenzie hiç kimseyi düğümlememişti. Dudağımı ısırdım ve birlikte çözmelerini bekledim. Kendi başıma halledebilirdim. Jonah'ın düğümünü atmak kolay ve içgüdüsel olmuştu ve Tornado'nun da farklı olacağını sanmıyordum.

"Ne düşünüyorsun, aşkım? Books'a ne kadar iyi düğüm attığını öğretmenin zamanı geldi mi?" Tornado bana sordu. Sırıttım ve başımı sallayarak ona baktım. "Önce ne istiyorsun, aşkım?"

"Öp," dedim çenemi kaldırarak.

Tornado sıırttı ve daha derin bir baskı ile takip etmeden önce gagalayan, narin bir öpücük verdi. Acele etmeden, uzaklaşmadan ve beni daha fazlası için peşinde bırakmadan önce içine batarken mırıldandım ve rahatladım.

Mackenzie, "Tenine dokun," dedi ve parmakları tişörtümün altından kayarak kaburgalarımın üzerinde tüy kadar hafif fırçalarla gezinirken Tornado ve ben gülümsemelerimizi birbirimize sakladık.

"Daha fazla," diye fısıldadım, ağzımı çekip onun altında eğildim.

Tornado'nun ağzı boğazımda gezindi, şimdi daha sertti, dişleri sakalının çiziklerinin yanına bir çizik daha ekledi.

Mackenzie, "Gömleğini göğüslerinin üzerine çek," dedi ve ellerini dizlerime koyup onları açarak orada tuttu. "Sana böyle dokunduğumuzda parfümünün ne kadar yoğun olduğunu biliyor musun meleğim? O kadar yoğun ki günlerce odada kokunu alabiliyorum. Çocukken bile bu kadar sertleşmemiştim."

Tornado güldü ve başını salladı, boynumdan göğüslerime doğru nazikçe ve tekrar alay ederek ilerledi. "Ben de gençliğimden beri seks hakkında bu kadar düşünmemiştim," dedi ve önce bir meme ucunun sonra diğerinin etrafında bir daire yaladı.

Islak izlerin üzerine ılık nefesini üfleyip açık havada hızla soğumaya bıraktığında bir nefes çektim.

Mackenzie, "çıkart bebeğim," diye talimat verdi ve ben de hemen kıpırdanarak dışarı çıktım.

Tornado yeni açığa çıkan tenime, omuzlarıma ve köprücük kemiklerime baktı. Uzanıp ellerimi Tornado'nun gibi, kaslı kollarında gezdirirken Mackenzie'yle gözlerimi kilitledim, devam etmeden ve parmaklarımı saçlarının arasına sokmadan önce izin vermesini bekledim. Tornado mırıldandı, yumuşatmaya ve sabitlemeye çalıştığı o sevimli, düzensiz çıtırtısı.

Mackenzie uzun bir süre sessiz kaldı, öpüşmemizi ve dokunmamızı izledi, yumuşak ve kadifemsi mırıltısı ara sıra duyuluyordu. Yuva doldu

Onların ve benim kokularıyla, neredeyse havada renklere dönüşene kadar, şehvetin bulutlu bir sisi. Tornado'nun dokunuşları sanki öptüğü yerler geri dönmesi için yalvarıyormuş gibi tenimde hayali gölgeler bıraktı.

Mackenzie, "Onu soymayı bitir," diye homurdandı.

Ben ona doğru eğilmeye çalışırken Tornado hâlâ yan yatıyordu ve Mackenzie'nin elleri yuvayı koklamam için beni destekledi. Birlikte beni çevirip döndürdüler ve Seth'ten çaldığım boxer şortu üzerimden çıkardılar.

"İslenmişsin," dedi Tornado, parmaklarını yarığımın üzerine bastırarak, külotumun kumaşını hassas tenime sürttü.

"Hazırım," dedim hıçkırarak, nefes nefese bir ses tonuyla, dokunuşuna doğru sallanarak.

"Scorch'a hediye verdin mi bebeğim? Yoksa Green seni düğümlediğinde mi?" Mackenzie sordu.

Hatırladıklarım karşısında yutkundum. Jonah ve ben sırtüstü sevişmiştik, o sırada içimde bir istek olmasına rağmen. Diğer yandan Ryan... Başımı salladım.

"Göster bize," dedi Mackenzie, sesi hırıltıya dönüşerek, eli aşağı uzanıp kendini kavradı ve sıktı.

Tornado çekildi ve ben de yastıkların ve ayaklarımı doladığım çarşafların arasından kendimi ellerime ve dizlerime doğru döndürmek için çabaladım. Sırtımı dikleştirerek kendimi dirseklerime kadar indirdim ve bu pozisyonun biyolojik arzusunu hemen anladım. Kendimi böyle boş hissediyordum, alfalarım tarafından doldurulmaya, örtülmeye ve korunmaya ihtiyaç duyuyordum. , tamamen farklı doku ve hacimlerde ikiz mırıltı setleri

duydum ve tüylerim diken diken oldu.

"Tornado, lütfen," dedim, sırtımı da eğmeye, daha tam olarak sunmaya çalışarak.

Mackenzie, "Bacaklarını aç," dedi.

Yaptım ve hemen inledim, o boşluk hissi artıyordu. Parmaklarım yastıklara yapıştı ve ilk yumuşak dokunuş uyluklarımın arkasından aşağı doğru süzülürken nefesim kesildi, sadece parmak uçları tenimde parlak bir iz bıraktı. Yatak bacaklarımın arasına daldı ve kendimi hareketsiz kalmaya zorladım, beklerken nefeslerim gürültülü ve vahşiydi.

"Önce tadına bak," diye fısıldadı Mackenzie.

İnledim ve sonra yüzümü bir yastığa gömdüm ve sıcak bir dil klitorisimden yarığa ve daldırırken yüksek sesle ve uzun süre inledim. Arkama yaslandım ve Tornado'nun cızırtılı mırıltısı içimde titreşti.

"Lütfen," dedim, sözcükler yastık tarafından boğuklaştırılmıştı.

Mackenzie "Dokun," diye talimat verdi ve Tornado'nun dilinin yerini aynı yolu tekrarlayan parmağı aldığında inledim ve sallandım. Daha derine kaydı, hareketsiz tutarken kendimi onunla becerene kadar pompaladı. Bir ikincisi kolayca içeri girdi ve sonra Tornado çok az dirençle bir üçüncüyü yerleştirirken mırıltı yüksek sesle büyüdü, sızlanmalarım ve inlemelerim daha fazlasını teşvik etti.

"İzleyebildiğinden emin ol," dedi Tornado, Mackenzie'nin merakından liderliği geri alarak.

Parmaklarını serbest bıraktığında hıçkırarak ağladım. Bir an sonra kalçalarındaki kıllar içimdeki teni gıdıklıyor, sıcak boyu ıslaklığımın içinden kayarak kendini kaplıyordu. Mackenzie kalçama doğru ilerlerken yatağı sallıyordu ve ben karanlıkta onun elini tutmaya çalışıyordum.

"Aşkım, rahatla," diye mırıldandı Tornado, sesinin tatlılığı mırıltısının pürüzlü kenarlarıyla mükemmel bir tezat oluşturuyordu.

Sırtıma doğru eğildi, karnındaki koyu renkli saç izi tenime değiyordu, dudakları enseme yapışmıştı. Derin bir nefes aldı, göğsü sırtımda şişti ve sonra nefesini verdi, nefesi omuzlarımdan su gibi süzüldü. Bu hareketi tekrarladığında ben de onu taklit ettim, vücudum sarktı.

Üçüncü nefes verişte yavaş ve sabit bir şekilde içeri kaydı, içeri bastırıp beni gererken nefesim dudaklarımda bir iniltiye dönüştü. Tornado neredeyse kabzasına ulaştığında geriye yaslandı, düğümünün yumuşak bir şişliği açıklığımda duruyordu.

"İyi misin aşkım?"

"Çok iyi," diye nefes nefese kaldım ve sonra ekledim. "Daha fazla."

"Yapacağım," dedi Tornado, sesinde hafif bir kahkaha vardı. "Sadece önce seninle bunun tadını çıkaracağım." Mackenzie'ye, "Düğüm onu azdıracak. Onunla ne kadar uzun süre alay edebilirsen, aldığında o kadar sert boşalacaktır."

"Sözler, sözler," diye hırladım ve sonra Tornado çekilip itmeye başladığında ciyakladım.

Mackenzie, "Ona dokunmak istiyorum," dedi.

"Klitorisile oyna. Çok fazla olduğunda sana söylerim."

Mackenzie parmaklarını benimkilerden kurtardı, omzumu öptü ve sonra parmak uçları klitorisimin üzerinde gezinip beni bırakana kadar altımda dolaştı. Beni aralarında izin verdim, Tornado'nun sabit ve derin sikişi merkezimden yankılanıyor, Mackenzie'nin alaycı dokunuşu beni havai fişek titreşimleri gibi aydınlatıyordu.

Tornado, "Sanki beni de kendinle birlikte aşağı çekmeye çalışıyorsun, aşkım," diye inledi. "Çok iyi. Beni sıkıyor ve içine çekiyorsun."

"Knot," diye homurdandım, karşı geri itmeye ve beni doldurmaya zorlamaya çalıştım.

"Yakında," dedi. "Daha sert, Books."

Alay, sert, rehberli bir dönüştü, beni döndürdü ve anlamsız bir çılgınlığa dönüştürdü.

"Lütfen. Lütfen. Tornado, Sanjay," diye fısıldayarak adını söyledim ve parmaklarının kalçalarımın etrafında sıkıldığını hissettim.

İnledi ve kalçaları kekeleyerek yaklaştı, beni açmaya çalıştı. "Dur. Ona dokunmayı kes. Sikeyim. Bebeğim, aşkım, hazır mısın?" "Evet, evet, *lütfe*."

Jonah beni düğümlemeden önce boşaltmıştı ve eve ilk geldiğinde ani bir patlama olmamıştı. Ama bu öyleydi. Tornado'nun düğümü beni becerirken tamamen şişmişti ve içeri ittiğinde etkisi hemen ortaya çıktı, düğüm dokunulmayı bekleyen ve yalvaran tüm sinirlere uyuyordu. Kollarım altımda gevşerken ellerim yastıklara ve çarşaflara gömüldü ve bacaklarım sarsıcı orgazmın şokuyla tekmelendi.

Tornado oradaydı, kollarıyla beni sarıyor ve birlikte yatağa düşerken beni yakalıyordu. İçimde sallanmaya ve tepinmeye devam ederken kalçaları kıcıma mükemmel bir şekilde oturdu. Zevk, bir nefesi diğerinden çalan hızlı dalgalar halinde geldi.

Tornado boğazıma karşı hırlayıp mırıldanırken, derimi dişlerinin arasına alıp emerken ama ısırma dürtüsüne direnirken Mackenzie, "Vay anasını," diye nefes aldı. Dilinin sıkışmış derinin üzerindeki her hareketi beni titretti, kaslarımdan küçük bir zevk perçemi fışkırdı, ta ki ben uzuvlarımdan ve terli derimden oluşan bir su birikintisine dönüşene kadar.

"Onu daha ne kadar böyle istiyorsun?" Tornado yan dönüp taciz ettiği noktayı öperek hırıldadı. Bacağını kaldırarak beni açtı ve sonra yavaşça bana doğru yuvarlandı.

"Ne kadar süre ?" Mackenzie sordu, sesi dehşete kapılmıştı.

Gözlerimi zorla açmayı başardım, onu önümüzde dizlerinin üzerinde buldum, eli hala ereksiyonunu örtüyor, tabanını sıkıyordu.

Tornado, "Hadi ," diye düşündü ve amıma beni açarken sızlandım.

Mackenzie'nin gözleri o noktaya sabitlendi ve sonra yataktan aşağı kaydı, seksimin teklifini kabul etti, dili klitorisimin üzerinde gezindi ve beni heveslendirip kıvrandırdı. Tornado'nun eli göğsüme doğru yükseldi, parmakları oynuyordu, nefesi kulağımda kısaldı.

Tornado kulağıma, "Bütün gece bizim, aşkım," dedi. "Her saniyeyi en iyi şekilde değerlendireceğiz."

Mackenzie'nin dili bir uca kadar keskinleşti ve klitorisimden açıklığıma doğru ilerledi ve sonra Tornado benimle birlikte inliyordu, horoz, her tatlı noktayı yakalayarak, birbirimize kilitlendiğimizde olabildiğince dürtüyor ve itiyordu. Mackenzie tekrar yukarı çıktığında, bir çığlıkla boşaldım, Tornado sonunda içimdeki ıyıyı taşırdı.

Mackenzie, "Göğüslerini çimdikle ve boğazına çalış," dedi, emir sözlerine geri dönüyordu. "Bunu tekrar görmek istiyorum."

"Beni yıpratın," diye meydan okudum onlara, ter tenimi ıslatırken gülümsedim.

Tornado talimatlarımı izledi ve sonra ben duygularıma gömülürken kelimeler kayboldu.

Bebek

Bullet'in eski kamyonetinin motoru bir mırıltı kadar gürültülü ve sabitti, ancak beni yatıştırmada o kadar etkili değildi. Dar arka koltukta uzanmıştım, Books ve Tornado bir gece önce bana eziyet ederken kazara yırtmadığım tüm yatak takımları etrafıma yığılmıştı. Kamyonetin dışında, biz ilerlerken yanımızdan geçen ve sonra arkamızda sürüklenen bisikletlerin sesini duyabiliyordum.

"Uyanık mısın, kedicik?" Bullet usulca seslendi.

Mırıldandım ve gerindim, sırtım gürültüyle çatlarken gözlerim açıldı. "Biraz."

Bullet ofladı. "Çocuklar sana çok çektiymiş."

"İstemediğim bir şey değil," dedim ona, mırıldanırken sırtarak.

Gece boyunca *iyice* sikilmiş olmama rağmen, Bullet'la kamyonunda kilitli kalmanın bana bir sürüş molası için kenara çekebilmeyi diletten bir yanı vardı. Bir seks molası. Ya da belki sadece biraz okşamak için.

"Yerleşmeden önce bir mola verip yerel bir MC'yi görmeliyiz."

Doğrudum, çarşafı başımın üzerine çektim ve dağınıklığın arasından başımı çıkarıp Bullet'e bakmanın yolunu buldum. "Bu iyi bir fikir mi? Başka bir MC mi? Onlardan kaçınmaya çalışmıyor muyuz?"

"Onlar Hangmen gibi değiller. Ayakta ve yasallar. Ve bu durum sürdüğü müddetçe gelip gittiğimizi fark edecekler. Onların bölgelerine girmeye çalıştığımızı merak etmelerine izin vermektense, başımızı öne eğerek kendimize saklanacağımız konusunda onları rahatlatmak daha iyidir. Ve onlar da

Hangmen'ler dışarıya haber salmaya çalışırsa sessiz kalma olasılıkları daha yüksek olacaktır," dedi Bullet.

"Eğer eminseniz," dedim yavaşça.

Bullet ofladı pufladı. "Patron da aynı şeyi söyledi. Öyleyim, kedicik. Sana söz veriyorum, güvenliğini riske atmayacağım."

Gözlerimi yakalamak için başını çevirdi ve ben de öne doğru eğilerek yanağına sert bir öpücük kondurdum. "Bunu biliyorum. Sanırım üzerime pijama dışında bir şey giysem iyi olacak."

"Koltuğun üzerinde sizin için bir çanta var."

Mackenzie ve Tornado'nun benimle işi bittikten kısa bir süre sonra, şafak vakti sarmalanmışım. Bu da bana şunu hatırlattı.

Çantayı aldım ve çarşafın altına saklandım. "Books ve Tornado nasıl?"

"Düz gidiyorlar, yani endişelenecek bir şey yok. Bu gece samana sert vuracaklarından eminim."

"Üzerinde uyuyacağımız şey bu mu?" Alay ettim. "Saman mı? Bizim için bir ahırın var mı?"

Bullet boğazından öfkeli ve kırgın bir ses çıkardı. "Sanki seni bir ahıra götürecekmişim gibi, kedicik. Göreceksin. Sırf o zekice lafı ettiğin için sürpriz olmasına izin vereceğim."

Kıkırdadım ve çantayı karıştırdım, bir çift tayt ve basit bir elbise, hatta yeni iç çamaşırı buldum.

Kalabalık geçiş yuvarında kıyafetlerimi değiştirmeyi bitirdim, sıcak, kabarık bir yorgan ve yastık aldım ve sonra ön yolcu koltuğuna tırmandım. Kamyonun önünde, Jonah ve Seth geniş yolda yan yana ilerliyor, ikiz kurtlar sırtlarında uluyordu.

Şehrin banliyölerinde olduğumuzdan beri manzaraya ilk kez bakıyordum ve pencereden açgözlülükle yol boyunca yanından geçtiğimiz yoğun ormana baktım. Özellikle Bullet başka bir MC'den bahsettikten sonra güneye, diğer nüfuslu bölgelere doğru gideceğimizi düşünmüştüm. Bunun yerine kuzeye doğru gidiyorduk, kar hala çalıların arasında yığınlar ve uzun çamların tepelerini kaplıyordu.

"Şehir dışında mıyız?"

"Neredeyse eyalet sınırını geçtik," dedi Bullet başını sallayarak. "Oraya vardığımızda boş bir bölgede olacağız. Ama Rough Diamond'ı geçmemiz gerekiyor."

Yolumuzdan iki saat uzaklaşıp dağlara gitmek istemiyorsak kulüp bölgesi."

"Peki gideceğimiz yere vardığımızda nerede olacağız?" O bana bakarken kaşlarını oynatarak sordum.

Güldü ve gözleri beni içine çekmek için aşağı indi ve sonra tekrar yukarı çıktı, yavaşça. "Bunu bir sürpriz olarak bırakacağım. Sabırlı olabilirsin, değil mi?"

Homurdandım ve gözlerimi devirdim. Eminim ki alfalarım şimdiye kadar sabrın benim güçlü *olmadığının* farkındaydı.

Jonah geniş, boş bir kavşakta sola işaret etti ve biz de onu takip ederek ağaçların ve ağır kaya çıkıntılarının arasından yukarı doğru kıvrılan yavaş eğimli bir yoldan daralana kadar ilerledik. Küçük, kiremitli karavan evleri dik çakıl taşlı yollarda garip açılarla tünemişti. İlk başlarda bu evler seyrek, ta ki sokak tabelaları olmayan daha küçük yollara girip kendimizi iki küçük dağın kıvrımları arasına sıkışmış küçük bir kasabada bulana kadar.

"Neredeyse geldik. Çıkarken dağın diğer tarafından aşağı kayacağız ve sonra varmamız uzun sürmeyecek..." Bullet sözünü kesti ve sonra bana göz kırptı.

"Tamam. Sırlarını sakla," dedim.

"Çok uzun sürmeyecek, kedicik."

Yıpranmış gri ahşapla kaplı uzun bir binanın ve tentesinin üzerinde *BAR* yazan parlak kırmızı bir neon tabelanın önüne park ettik. Güneş çoktan batmaya başlamıştı ve gökyüzü bir dağdan diğerine ürkütücü bir turuncu renge bürünmüştü. Seth beni yolcu kapısında karşıladı, elimi tuttu ve Bullet'in saçma sapan yüksek arabasından inmeme yardım etti.

"Gergin olma," dedi Seth, yanımdan uzanıp deri ceketimi çekerek.

Kollarımı dar kolların içine soktum ve başımı sallayarak yavaşça nefes verdim. "Genel olarak MC'ler hakkında kötü bir fikrim olduğundan değil," diye onu temin ettim. "Sadece... son durumlar."

Kolunu omzuma doladı ve beni kendine çekerek alnıma bir öpücük kondurdu. "Çabuk dur. Drama yok, söz veriyorum."

Jonah bizi kaldırımda bekledi, o karamel ve baharatlı sıcak bakışlarıyla bizi izledi ve ben de Seth'e biraz sokuldum,

alfamızın gülümsemesinin tadını .

Bullet, Jonah'a katıldı ve birlikte barın uzun döner kapısını iterek içeri girdiler. Dış cephenin harap görüntüsü ve neon tabelanın mekânı açık bir şekilde tanıtmaması nedeniyle fazla bir şey beklemiyordum. Ama içerisi beni şaşırttı. Barın üstü parlak kiraz kırmızısıydı ve arkasında uzanan cam raflar iyi aydınlatılmıştı ve çalıştığım restoranın taşıdığı türden içkilerle doluydu.

Burası çizilmiş bir bardo masası ve langırt motosiklet kulübü barı değildi. Mahremiyet sağlayan kapitone, siyah deriden yüksek duvarları olan derin, yuvarlak kabinler, arkada alçak bir sahne ve önde parlak, parlak, ahşap bir dans pisti vardı. Odanın tam ortasında uzun ve geniş bir rulet masası, gelecekteki oyuncular için tünemiş bar tabureleri vardı.

Ve bizi bekleyen, sırf burada olmak için bir bahaneleri olsun diye meşgul *görünmelerini* sağlamak amacıyla yapıldığından şüphelendiğim işlerle meşgul, elmas taşlı kesimleriyle bir grup motorcu vardı. Çoğu kadındı ve çenemin düşmesini ve kendimi utandırmamı engellemek için dudaklarımı birbirine bastırdım. Erkekler de vardı, barın yanında bize yaklaşmak için kadınların arkasından gelirken aldıkları kokulara göre alfa ve betaların bir karışımı. Ama onlardan sadece birkaç tane vardı. Onların arasına sıkışmış, benden biraz daha yaşlı, siyah saçlarına ak düşmüş ve gözlerinin etrafında gülme çizgileri olan genç bir adam vardı. Alfa'lara sarılmıştı ama kendine ait ışıltılı, çivili bir deri yeleği vardı. Onların omega'sı. Erkek omegalar yirmili yaşlarında ortaya çıkan omegalardan sadece biraz daha az nadirdi.

"Scorch." Uzun boylu, buz sarısı sahte saçlı bir kadın hücumla öncülük etti; kollarını göğsünde kavuşturmuştu ama kalbinin üzerinde küçük altın bir taç görünüyordu.

Jonah başını eğerek, "Queenie," dedi.

Elini sıkıca kavradığım için Seth'in parmaklarını kırıyor olabilirdim. Bu çok havalıydı. *Yani. Acayip. Havalıydı.* Çünkü Queenie'nin bu kulübün başkanı olduğuna dair cimri banka hesabımdaki tüm parayla bahse girebilirdim. Bir kadın ve bir alfa. Yanında diğer alfa ve beta kadınlar vardı, hepsi de eşit derecede sert görünüyordu.

Onu seviyordum. Ya da en azından hızla ona aşık olmaya başlamıştım.

"Ve bu da şu ," gözleri bana odaklandığında irkildi,
"Bebeğim."

Ona gülümsedim. "Aslında bu benim gerçek adım. Ehliyetimde ve her şeyde yazıyor."

Kaşları havaya kalktı, ama omzunun üzerinden omega bana sırttı.

Queenie bakışlarımı yakalayarak, "Sen bağlı değilsin," dedi. "Birlikte olduğun kişiden emin değilsen, senin için elimizden geleni yaparız."

Alfalarım kılandı ama hiçbirisi en ufak bir hırıltı bile çıkarmadı. Adamlarıma bir gülümseme sunarak, "Beni kazımıyorlar," dedim. "Sadece bir omega olarak ilk ayımdayım, bu yüzden acele etmemem için ellerinden geleni yapıyorlar."

Queenie'nin yüksek, dar omuzları hafifçe çöktü ve grubumuzu bir kez daha değerlendirdi. Jonah'tan bizimle gelmesini istediğimden beri Cole Plaza'da kalmıştı, en azından beni yerleştirmek için. Ama bunun dışında istediğim tüm alfalar buradaydı; Bullet ve Jonah hafifçe önümde duruyor, Ryan, Mackenzie ve Tornado da arkamı koruyordu. Ve Seth'in eli beni sabit tutuyordu.

"Bizden bir mahalle ötede bir sürü var. Onlar Baby'nin acele etmesine izin vermekle pek ilgilenmiyorlar," dedi Jonah. "Biz savaşımlara giren bir MC değiliz. Baby'nin güvenliğini riske atacak bir savaşla da kesinlikle ilgilenmiyoruz."

"Devam et Queenie," diye seslendi arkadaki omega. "Onları sevmek istediğini biliyorsun."

Queenie omzunun üzerinden ters ters bakarken alfalardan biri koyu renk bir saç tutamını çekiştirip ondan bir öpücük çaldı. İkiliye bakarken bakışları yumuşadı ve boynunu büktüğünde boğazındaki parlak, beyaz, yarım ay şeklindeki yara izini yakaladım. Bir bağlanma izi. Bir alfanın *başka bir* bağlanma izi! Bu resmen şimdiye kadar gördüğüm en ateşli, en havalı sürü idi ve onlara milyonlarca soru sormak istiyordum. Omega'yı öpen onun alfası mıydı? Yoksa bir başkası mıydı? Büyük kızgınlık alemleri mi yapıyorlardı?

Her iki durumda da, bu MC bizimkine hiç benzemeyen, alışılmadık ilişki düzenlemelerine sahip bir sürüydü ve atamaların dinamiklerini iş başında görmek beni sersemletti.

"Saygı duyalım ya da *duymayalım*, bölgeyi paylaşmıyoruz ve bu bölgede yeterince alfa var," dedi Queenie, bir santim bile yaklaşmadan.

"Yolunuzun dışında olacağız," dedi Bullet. "Bir sonraki eyalete kadar."

"Herhangi bir iş yapmıyoruz. Sadece güvenli bir yer istiyoruz.

Kızımıza iyi bak," dedi Jonah. "Tek istediğimiz bizi gördüğünüzden hiç bahsetmemeniz. Ve eğer şehre gidip gelirken kasabadan geçmemize izin verirseniz, bu süreçte tamamen yolunuzdan çekileceğiz."

"Barda iş konuşacağız," dedi Queen. "Devon, sen ve Baby sürüleriniz hakkında dedikodu yapabilirsiniz, ben de birinin size yemek getirmesini sağlarım."

Jonah ve Bullet, Queenie'nin araya girip *benim* bakımımıla ilgili emirler vermesine sinirlendi ama omega arkadaşım Devon kalabalığın arasından sıyrılarak bana doğru geldi ve elini uzattı.

"Biz burunlarının dibinden gidince hepsi daha az huysuz olacak," dedi Devon, gülümsemesiyle dolgun ve pembe yanaklarıyla.

Seth, ben ona ve Jonah'a başımı sallayana kadar elimi tuttu. "Git. Detayları hallet. Ben iyiyim."

Queenie'nin değiş tokuşumuzu ciddi bir dikkatle izlediği gözümünden kaçmadı. Ama sürüm hayal kırıklığına uğratmadı. Seth beni serbest bıraktı ve Bullet ile Jonah bara önce şakağıma -sanki Devon koku işaretli olup olmadığını umursuyormuş gibi- işaretleme öpücükleri kondurdular.

"Hazır başlamışken kokteyl de gönderebilirsiniz," diye seslendi Devon, sürüsüne göz kırparak. Alfalarından biri hızla yüksek raflardaki içki şişelerine doğru koştu. "Queenie sadece senin beyninin yıkanmadığından ya da kaçırılmadığından emin olmamı istiyor," dedi Devon nefesinin altından bana. "Peki sen?"

"İkisi de değil, söz veriyorum," dedim, arkasından derin yuvarlak bir kabinin arkasına kayarak. "O... Prez, değil mi?"

"Oh, evet. Büyük bir enerjisi var, değil mi?" Devon gururla sordu. Alçak kabin lambasının ışığı altında gözlerinde yumuşak, mor bir renk görebiliyordum. Menekşe rengi yeleğine, kulübünün adına işlenmişti. "Yeni bir omega olmak için yaşlısın."

Başımı salladım. "Geç çiçek açan. Hem de çok geç." "Huh. Ve sürünle tanıştın..."

"Omega Merkezi aracılığıyla," dedim, gözleri açıldığında gülümseyerek. "Ateşim için tam olarak süslü bir işlem yapamadık."

Devon'u Devil's Noose'dan karargâhımızdan ayrılana kadar tam sürümde yakaladım, cin ve zencefilli biralar geldiğinde durakladım ve ardından bazı üst düzey ızgara peynirli sandviçler ve patates kızartması. Şefin yemekleri kadar iyi değildi ama kesinlikle şikayetçi değildim.

Devon bir patates kızartması yerken özetle, "Bu çılgınca," dedi. "Ama en azından Queenie'ye bir kurtarma ekibine ihtiyacımız olmadığını söyleyebilirim, ya da her ne düşünüyorsa. Bizden çok daha fazla almanız var."

Sadece yarısını getirdiğimi söylememeyi tercih ettim. Queenie muhtemelen biliyordu, bilmiyorsa da bunu bana düşmezdi. Paketler barda toplanırken biz de yemeğimizi bitirdik.

"Sürülerimiz bununla nasıl başa çıkar bilmiyorum ve muhtemelen sıcaklığın geçene kadar beklemelisin, ama konuşacak bir omega arkadaşına ihtiyacın olursa bana ulaş," diye teklif etti Devon, sürüm uzun barı geçip bana doğru gelirken.

"Bu konuşma işime yarayabilir," dedim.

Elimi tuttu ve sıktı, gözlerinin etrafındaki gülme çizgileri tatlılıkla kırışıyordu. "Ne olsun, bence emin ellerdesin. Hepimiz ilk denemede doğru yapamayız."

Bağımı eğdim ve soru dudaklarımdaydı, ama Ryan kabinin sonuna gelmeden önce kelimeleri bulamadım.

"Hazır mısın, tatlım? Bull, gecenin bitmesine birkaç saat kaldığını söylüyor."

"Hazır," dedim başımı sallayarak.

Kendimi dışarı atmadan önce durakladım ve Devon'a döndüm. Sırıttı ve tek kelime etmeden birbirimize sarıldık. Hafifçe kek ve akçaağaç şurubu kokuyordu ve dokunmamızın sorun yaratıp yaratmayacağını bilmiyordum. Onun alfaları ya da benimkiler kokularımız konusunda bölgeci bir tavır takınır mı bilemiyordum ama bu alışverişte rahatlatıcı bir şey vardı. Bu, alfalarımın gelen güvenliğin, onayın, güvenliğin ve hayranlığın eriyen güvencesi değildi. Ama içinde şefkat ve yoldaşlık vardı.

"İyi yolculuklar," dedi Devon.

Ryan çıkmama yardım edip beni Tornado'yla kendi arasına yerleştirirken kayarak uzaklaştı. "Her şey mı?" Onlara sordum.

Tornado rahatlamış görünüyordu, bu da gelen en iyi işaretti. Yine de hala puslu bir parıltısı vardı ve kalçalarında birlikte geçirdiğimiz geceyle ilgili olabilecek bir salınım vardı.

Ryan başını salladı, parmakları sırtımdan aşağı kaymadan önce kısa bir süreliğine enseme yerleşti. "Güzel. Kulüpler dost canlısıdır. Güvenli bir bölgede olacağız. şimdi tek yapmamız gereken sana bir yatak bulmak."

Bir yuva, diye düşündüm. Gerçi yine çarşaf ve yastıklarla idare edebilirdim. antam yanımda olduğu sürece.

Bebek

Yolculuğun son ayağı boyunca uyudum. Jonah'ın kollarında kamyonndan çıkarılırken uyandım, mırıltısı itiş kakış arasında uyumama yardımcı olmaya çalışıyordu. Gözlerim kayarak açıldı ama gördüğüm manzara o kadar uyumsuz ve kafa karıştırıcıydı ki, ben daha manzarayı algılamayı bitirmeden tekrar kapandı.

Devasa gri taşlar, vitraylar ve çalılıklar. "Tanrım, Bull. Burası da ne böyle?"

Sonunda dikkatimi çeken şey Ryan'ın sesindeki şok oldu. Gözlerimi tekrar açtım, Jonah beni çakıl taşlı bir yoldan saray gibi bir ön merdivene taşıırken çenem yavaşça düştü. İki yanında taş aslanlar tünemişti.

"Burası... büyüdüğüm yer," dedi Bullet, sırtı benimkine dönük bir şekilde, derin basamakları tırmanırken, loş altın tokmakları olan devasa ön kapılara, çığlık atan ve çenelerine sıkışmış ağır halkaları gevşetmeye çalışan goblin yüzlerine doğru yürüdü.

Jonah'nın kollarında doğrulup, "Beni yere bırak," diye fısıldadım.

İlk adımda beni ayağa kaldırdı, kendi dikkati de... burası bir *köşktü*. Uzun pencerelerinde elektrik mumları yanan ve her iki yöne doğru uzanan uzun oda kanatlarına benzeyen büyük bir taş konak.

"Bundan haberin var mıydı?" Seth, başını sallayan Jonah'a fısıldadı.

Bullet'in merdivenlerin tepesine ulaştığında kapıyı almasını bekliyordum ama onun yerine pantolonunun arka cebinden bir anahtar çıkardı ve kapıdaki eski moda görünümlü sahte anahtar deliğini kenara kaydırarak daha modern bir anahtar deliği ortaya çıkardı. Bu tuhaf yerin içine ilk kez bakmak için aceleyle basamakları ıktım. Eski bir filmde fırlamış gibiydi, görkemli ve antik, uzun stnlar başımızın üzerinde taş bir balkonu tutuyordu.

Jonah diğerlerine "Eşyalarını alın," dedi. "Bullet, burada başka kim var?"

"Kimse yok," dedi Bullet, omzunun üzerinden bakıp beni arkasında buldu ve dudaklarını bükerek gülümsedi. "Sadece biz varız. İstediğimiz kadar kalabiliriz. Hadi gel, kedicik."

Kocaman eli benimkini sardı ve anahtarın ağır bir dönüşü ve içeriden gelen yoğun bir klik sesiyle kapıyı iterek açtı. Zemin mermerdi, ilk gördüğüm şey buydu. İçeriden yumuşak bir bip sesi geldi ve Bullet beni içeri çekti, odanın sağ tarafında vitray lambalı bir sehpanın yanındaki alarm sistemine bir kod girmeye giderken beni büyük ve gölgeli giriş holndeki dar bir halıya yönlendirdi. Lambayı yaktı ve mekn daha da netleşti.

Önümde yuvarlak bir masanın üzerinde gllerle dolup taşan ağır, alçak bir vazo duruyordu. *Taze* gller, koyu kırmızılar, turuncumsu şeftaliler ve çürük morlar. Birkaç yaprak masanın yüzeyine düşmüştü, ama bunun dışında buket sağlamdı ve sanki biri onu bu sabah oraya koymuş gibi güzel kokuyordu. Masanın ötesinde geniş bir merdiven yukarı çıkıyor ve iki yöne ayrılıyordu. Ağır, koyu renkli duvar kğitleri yarım panelli ahşap duvarlardan yukarı doğru uzanıyordu. Merdivenlerin çizgisini takip etmek için yukarı baktım, üstümde uzanan korkulukları ve ardından devasa ve ışıksız avizeyi gördüm.

"Kurşun," diye fısıldadım.

"Biliyorum," diye homurdandı ve sesinin bu kadar *etkilenmemiş* gibi çıkmasına homurdandım.

Arkamdan diğerleri girdi, arkamda sıralanırken nefeslerinin altında hafif küfürler mırıldandılar, halıya ulaşana kadar botları mermerde gürültülü bir şekilde ilerledi.

"Ne oluyor Bullet?" Mackenzie boğazında soluksuz bir kahkaha ile konuştu.

"Yani, evet," dedi Bullet ve sonra kelimeler orada topal bir şekilde sona erdi. "Evet mi?"

"Şey... yatak odaları üst katta," dedi Bullet ellerini ceplerine sokarak. "Mutfak, sol tarafta sizi aşağıya indiren daha küçük bir merdiven var. Sol kanadın sonunda sera var. Bir sürü oturma odası var..."

Ona baktık ve kızarıklığın boynuna doğru yükselişini, yanaklarını doldurana kadar sakalının içinde saklanışını izledim.

"Bebeğim, sana göstermem gereken bir yer var."

Seth gülerek, "Dostum, lanet olası bir demir *kapıyı* öylece açıp, buraya kadar gelip sonra da 'üst katta yatak odaları var' *diyemezsin*," dedi.

"İzle beni," diye mırıldandı Bullet.

Halıdan ayrıldım, ayakkabılarımın mermerde yankılanan tokadından irkilmemeye çalıştım ve Bullet'in yanına geçtim. Kendimi göğsüne bastırıp başımı kalp atışlarının üzerine koyduğumda gerginliği eridi. Onu bu kadar rahatsız ediyorsa buraya gelmemiz doğru muydu?

"Yarın her şeyi açıklayacağım," dedi Bullet diğerlerine. "Ve sizi etrafa bakmaktan alıkoyan hiçbir şey yok. Kendinize yardım edin. Ama şu anda Bebeği yatağına götürüyorum."

"Nerede?" Jonah sordu.

"Merdivenlerden sağ kanada çıkın, koridorun sonundaki kapı sizi yuvaya götürecektir."

"Bir yuva mı?" Bullet'ın bakışlarını bulmak için canlanıp arkama yaslanarak sordum.

Başını salladı, dudağı sola doğru kıvrıldı. "Düzgün bir tane."

Bir parçam diğerleriyle aynı fikirdeydi, buranın gizemine cevapları *şimdi* istiyordum. Bullet'ın kollarında aşağı yukarı hareket eden gerilim seğirmesi olmasaydı yuvamı bekleyebilirdim. Beni ve diğerlerini buraya getirmek Bullet'a bir şeye mal oluyordu ve eğer geri çekilmesi gerekiyorsa, o zaman bu konuda yardımcı olabilirdim. Diğerleriyle yüzleştim ve Jonah'ın bakışlarıyla karşılaştım, başımı salladım ve kendi başımı sallayarak cevap vermeden önce çenesinin kilitlenmesini izledim.

"İşte çantaların, bebeğim," dedi Jonah. Onu mermerin üzerinde karşıladım, Bullet arkamdan geldi ve ben daha çantaları omuzlarıma atamadan aldı.

"Bu gece gitmeyeceksin, değil mi?" Jonah'a sordum, diğerlerinin daha sonra Bullet ve beni bulmaya gelip gelmeyeceğinden ya da sinirli alfamızla başa çıkmam için beni bırakıp bırakmayacaklarından emin değildim.

Jonah eğilip kalkık dudaklarıma bir öpücük kondurarak, "Hayır, seni yerleştirmek için birkaç gün bekleyeceğiz," dedi. Eğildi ve dudaklarını kulağıma bastırdı. "Yerleştikten sonra seni bulmaya geleceğiz."

Başımı salladım ve tekrar Bullet'in kollarına girdim ve onun rehberlik dokunuşunu takip ederek geniş ve kıvrımlı merdivenlerden 'sağ kanat'a çıktım. Karanlıktı ve Bullet herhangi bir ışıkla uğraşmadı, sadece elimi onunkinin içine soktu ve beni çekti. Duvarlardaki ağır yaldızlı çerçevelerin gölgelerinin yanından geçtik, ileri karanlıkta gizlenmişti. Koridor neredeyse kabus gibi bir uzunlukta devam ediyordu, kanat neredeyse komik derecede büyüktü.

"Bana burada büyüdüğünü söylemiştin," dedim.

Bullet sessizdi, ancak başını salladığını yakaladığımı sanıyordum.

Düşüncelerimi toparlayacağını umarak yavaşça konuştum. "Yani... ailenin evi miydi?"

"Evet. Teknik olarak büyükanne ve büyükbabam ama annem ve alfabaları onlarla birlikte burada yaşıyordu. Burada."

Bullet dar bir kapının önünde durdu ve kolu sallayarak açtı. adımını atarken omuzları zorlukla sığdı ve aceleyle paketlenmiş yatak takımları ve giysilerimin olduğu torbaları salladı. Bir düğmeyi çevirdi ve kendimi ani, sert bir ışığa hazırladım ama tepedeki ampuller yavaş yavaş ısındı, kıvrımlı merdiveni çevreleyen yuvarlak ampullerden gelen yumuşak bir parıltı.

"Bullet, bu bir taret mi?" Hafif bir kıkırdama kaçarken sordum.

"Evet sayılır."

Merdivenler cilalı ahşap ve yoğun bir halıydı, yani o kadar eski olamazdı. "Yanlış anlamayın ama sizin geldiğinizi düşünmezdim..."

"Eski para mı?" Durakladı ve bu kez omzunun üzerinden bana baktığında yumuşak ışıkta sırtışını seçebiliyordum. "Evet. *hiç* uyum sağlayamadığımı söyleyemem. Ama tayinim sonra işler kesinlikle değişti."

O yukarı çıkmaya devam etti, ben de sarmal merdivenlerden çıkıp bir sahanlığa çıkana kadar onun peşinden gittim. Açılı iki kapı vardı. Bullet birini açtı ve bir ışık düğmesine bastı; siyah ve altın rengi fayanslar, derin bir küvetin üzerinde asılı duran daha küçük bir avize ortaya çıktı. Dört kişi için yeterli büyüklükte bir duş kabini vardı ve odanın diğer tarafında geniş bir tezgahı ve iki lavabosu olan uzun bir bar vardı.

Diğer kapı ikinci bir basamak setine açılıyordu ve Bullet'in basamakları çıkarken gözden kaybolmasını izledim, gözlerim açgözlülükle lüks banyoda kaldı. Merakım galip geldi ve Bullet'ı yukarı kadar takip ettim. Sadece birkaç basamakla küçük, yuvarlak bir odaya giriliyordu. Duvarlar derin ve kadifemsi bir maviydi, yanlardan yukarı doğru kıvrılıyor ve en tepesinde mütevazı, yuvarlak, cam bir çatı bulunan kubbeli bir tavana ulaşıyordu. Zemin hafızalı köpük şilteden yapılmıştı ve Bullet çantaları aşağı attı ve son basamakta botlarını çıkardı. Kendi ayakkabılarımı sürüyerek çıktım ve ilk adımda ayaklarının minderlere batışını izledim.

Zemin, tavana göre daha yumuşak bir ters kavis izliyor, kadife yastıklar, ipeksi çarşafklar, şönil battaniyeler ve tüylü siyah yorganlardan oluşan bir arapsaçının içine dalmamı beklediği merkezde toplanıyor gibiydi.

"Vay anasını," diye nefes aldım.

Bullet ofladı ve kolunu omzuma dolayarak beni göğsüne çekti ve yüzünü saçlarıma gömdü. "Beğeneceğini ." "Senin gibi kokuyor," dedim. En azından gül gibi kokuyordu ve annesi ile alfaları hakkında söylediklerini hatırladım. "Bu

Annenin mi?"

"O benimdi," dedi.

Bunun üzerine irkildim ve dönüp ona baktım. "*Senin* mi?"

Bullet içini çekti ve eliyle sakalını karıştırdı. Sonra döndü ve kendini dikkatsizce yatağın bıraktı, yere düşerken etrafındaki yastık ve yorganlar zıplıyordu. Yumuşak bir inişe benziyordu ve ben de onu taklit etmek için can atıyordum.

"Gel bakalım kedicik," diye mırıldandı Bullet yuvanın içinden.

Bir yuva. Alçak tavanlı, tavan pencere ve hiç bitmeyen bir yatağı olan *gerçek* bir yuva. Platforma bir adım attım ve inledim.

Hafızalı köpük ayağımı yuttu. Yastıkların arasından sekerek ileri doğru koştum ve Bullet'in üzerine atladım. Ben onun üzerinden battaniyelerin derinliklerine gömülürken oof diye bir kahkaha atarak beni yakaladı.

"Omigod, omigod," diye iç geçirdim sonsuz yuvarlanırken, her dokuyu kavrayıp içine sokulurken.

Bullet yanımda mırıldandı ve bu beni ona doğru çekti, battaniyelerin arasından yanıma dönüp ona baktım. Gözleri uykuluydu ama sonunda rahatlamış görünüyordu.

"Bullet, tatlım. Sen bir alfasın," dedim.

"Öyleyim."

"Nasıl oluyor da sürümüzden kimsenin bilmediği bir malikanede yuvanız var?"

"Bunda birden fazla soru var," dedi Bullet ve ben omuz silktim. "Annemin ailesi oldukça anaerkil bir aileydi. Omega çocuk sahibi olmanın uzun bir geçmişi var. Ama annem hamile kalmakta zorlanırdı, ki bu da omegalar için nadir bir durumdur. Bu yüzden bana hamile herkes benim..."

"Bir omega," diye bitirdim onun yerine, gözlerim kocaman açılmıştı.

"Onun yerine beni yakaladılar. Havlayan, hırlayan. Yemek masasında kulaklarımın arkası kir . Annem ve büyükbabam beni yetiştirmeye çalıştı. Yeterince büyüdüğümde doğru yönde ilerlemeye başlayacağımı düşündüler..."

"Yapamam, yapamam-" Gözlerim şaşkınlıkla tavana doğru kaydı. "Birinin seni alfadan başka bir şeyle nasıl karıştırabileceğini anlamıyorum."

Bullet mırıldandı ve kolu yastığın altından kayarak başımı yukarı kaldırdı, beni sıcak göğsüne çekti ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Sanırım annem biliyordu ama doktorlar ona bir daha hamile kalamayacağını söylediler ve o da kendini... Bilmiyorum, mirasını ya da her neyse onu bırakmış gibi hissetti. Ve bilirsin, her zaman o kadar büyük ve korkutucu değildim."

Kaşlarını sallayarak sırttığını görmek için başımı geriye doğru eğdim. Homurdandım ve kollarına doğru gevşedim. " olsam korkutucu kelimesini kullanmazdım," dedim.

Homurdandı. "Öyle mi? O zaman hangi kelimeyi kullanırdın, kedicik?" "Bana karşı çok nazıksın," dedim ve Bullet mırıldandı.

"Seni asla incitmem bebeğim," dedi, ses tonundaki alaycı ifade kaybolmuştu.

Kayalık ve kaslı alfam için bulut yumuşaklığındaki yuvamı terk ederek yer değiştirdim ve göğsünün üzerine uzandım. Elleri sırtımdan aşağı kaydı ve kıcıma rahatça yerleşerek kısa bir süre sıktı.

"Yapmayacağını biliyorum." Çenesine sokuldum ve oraya bir öpücük bıraktım. "Ama sanırım benim kullanacağım kelime... seksi ." Bullet mırıldandı ve dudaklarını gagalamak için uzandım ve o beni kovalamadan önce geri çekildim. "Ya da koruyucu." Ağzının kenarını öptüm. "Ya da sabırlı."

"Her zaman öyle değil," dedi Bullet, kelimeler boğazında titreyerek. Ve rağmen beni gevşekçe tuttu, böylece üzerine uzanabildim, elleri beni göğsünde sabit tuttu.

"Bu yüzden mi hırladığında ya da havladığında hep böyle koyun gibi görünüyorsun?" Ona sordum. "Bir omega olarak yetiştirildiğin için mi?"

"Sanırım öyle. Havlamaya başladığımda -yani gerçekten başladığımda- zor birkaç yıl geçirdim. Babam beni hizada tutmaya çalışıyordu ve de bir pislik olup havladığımda büyükbabamın hizaya gelmesinden faydalanıyordum. Yani biraz da suçluluk duygusu."

Bacaklarım kayarak açıldı ve oturmak için kendimi yukarı ittim, Bullet'ın kalçalarını altımda hissediyordum, mücevher tonlarındaki yastıkların karmaşasında ona hayranlıkla bakıyordum, saçları arkadan bağladığı yerden dökülüyordu.

"Tatlı ve dikkatli olmanı seviyorum," dedim ve gülümsemesinin yüzünde yavaşça büyümesini izledim. "Hırıltını duymayı da seviyorum," diye ekledim ve gülümsemesi durdu ve gözleri genişledi. Kalçalarımı sallayarak ne demek istediğimi vurguladığımda dudakları aralandı. "Havlaman beni ıslatıyor."

"Yavru kedi," dedi ve bu kelime mırıltı ile hırıltı arasında bir şeydi.

"Kendinden başka bir şey olmana ihtiyacım yok Bullet," dedim, neredeyse belli belirsiz onun üzerinde sallanarak. "Eğer içinde biraz Quincy de varsa, başımın üstünde yeri var. Ve eğer olmak için yetiştirildiğinden daha fazla alfa varsa, bu da benim için sorun değil."

"Yorgun musun bebeğim?" Bullet sordu, sesi çakıllı bir şekilde alçaktı ve gözleri kapalıydı. Elleri eteğimi çekti ve sonra tenimi avlamak için altına kaydı.

"Arabada uyudum," dedim sırtarak ve altımdaki yırtıcının saldırmasını bekledim.

"O zaman elbiselerini çıkar."

Kelimeler yumuşaktı, neredeyse fısıltıyla söyleniyordu ama sesinin arkasında güzel, karanlık ve açık bir yankı vardı. Alfa'm havladı.

Kurşun

Kabuğumu bilerek kullanmayalı uzun zaman olmuştu. Ara gizlice kullanıyordum. Orduda bolca. Ara sıra kulüpte, barda zıplarken ve bir sik kafalının tartışmada daha büyük alfa olduğunu kanıtlamadan lanet olası bir öneriyi kabul edememesi gibi. Ama hiç bu şekilde kullanmamıştım ve Baby'nin dikkatli ikna çabalarına rağmen, yumuşak da bu sestten irkildim.

Bu ürkeklik, tatlı kedimin yuvanın gölgesinde ısıt ısıt parlayan gülümsemesi karşısında eridi gitti. Eğer onun altında bu kadar memnun olmasaydım, kalkıp ışıkları açardım. Ama gözlerim karanlığa alışmıştı ve odadaki en önemli şeyi görebiliyordum.

Bebeğim, o küçük tatlı elbisesini başının üzerinden sıyırırken, Bomber'ın onun için seçtiği dantelli kırmızı sutyen odanın mavi karanlığında griye döndü.

"Eller başımın yanında," dedim, o içi boş çınlayan komut hâlâ kontrol altındaydı.

Baby durakladı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Soyunuyordum." Ama çağrıya direnmedi, elleri başımın iki yanındaki yastıklara batana kadar vücudu öne doğru eğildi.

"Yardım ediyorum," dedim başımı onunkinin altına eğip başparmaklarımı tayıtının ve külotunun kalçalarına geçirdim ve onları aşağı çekerken bulduğum yumuşak teni okşadım. "Tek bacak dışarı."

Yanakları kızardı ve bir bacağını serbest bırakırken dudaklarından küçük hızlı nefesler çıktı. Dizini yanıma doğru yönlendirdim ve sonra diğer bacağını serbest bıraktım. Dizlerini göğsümün iki yanına yerleştirirken bebeğin alt dudağı dişlerinin arasındaydı. Kahretsin, seksine kadar uzanan çilleri vardı.

"Öp," dedim, alfa kabuğumu onun üzerinde kullanırken parmak uçlarımda altından tüylerim diken diken oldu.

Çok fazla kasılmasına gerek kalmayın diye gerindim, ağzıma karşı inleyene kadar dolgun dudaklarını meyve emer gibi emdim. Sonra yuvaya geri döndüm ve ona sııttım.

"Diğer dudakların, kedicik."

Bebek inledi ve dizlerinin üzerine oturdu, ağzımın üzerinde durmak için öne doğru ilerlerken seksi zaten parlıyordu.

"Bir kızın buralarda düğümlemek için ne yapması gerekir?" diye sordu sııtarak. Kalçaları titriyordu ve onu gerçekten için sabırsızlanıyordum.

"Yüzüme otur ve ," diye cevap verdim, o an için havlamayı bırakarak. Kahretsin, eğer gerçekten düğümümü istiyorsa, kesinlikle onun için hazır olmak için elinden geleni yapıyordu.

"Kahretsin,

Bullet, ben-"

"Otur."

Bir anda ağzımda ipeksi yumuşaklıkta, kaygan ve ıslak bir am vardı. Bebeğim ve ben onun havlamama verdiği hızlı tepkiye güldük, sonra sızlandı ve kalçaları titreyip gerildi, kendini gıcırdatmaktan alıkoydu. Bu işe yaramazdı. Tatlı kızımın aklını kaçırmasını istiyordum, yardım edemedi ama daha fazlası için ağzıma girdi.

Ellerimi kıcının dolgun yanaklarına doladım ve sıkıca kavradım, nefesinin kesilmesiyle göğsüm kabardı. Ağzıma bastırmak için onu aşağı çektim, dudaklarımı ayırdım ve dilimi yavaşça yarığına doğru sürükledim, klitorisini bulana kadar yumuşak kıvrımları zevkle ayırdım.

"Fuuuck," diye tısladı Baby, ben o noktayı emerken, kalçaları çoktan kıpırdanmaya başlamıştı. Ben mırıldandım ve onun kahkahası yüksek ve nefessizdi, bir sızlanmayla titriyordu.

Oda hanımeli ve kekle doluydu ve ben her yalayışında onun tadını emiyordum. Onu yere atmak istiyordum.

yatağımı, pantolonumu yırtıp açacak ve benimle dolup taşana kadar onu becerecektim. Kahretsin. Bebeğim beni onun ateşiiyle eşleşecek bir kızgınlığa sokacaktı. Vücudu üstümde eğildi ve ben ona ziyafet çektim, çaresiz nefeslerle sarkan ve kabaran göğüslerine baktım. Ağzımı onların de gezdirmek, o mükemmel, çilli tende sakal yanıkları bırakmak istiyordum.

Elleri saçlarıma gömölürken hırladım, kalçaları ağzımdan hafifçe kalktı.

"Yapabilir miyim?"

"Dayansan iyi edersin, kedicik. Sakalımı o tatlı ıslatana kadar bir daha hava almaya çıkmayacağım," diye hırladım.

Bebeğin kıkırdaması gergindi. "Şimdi kedi kim?"

Sırıttım ve sonra ellerimi kıkırdan kalçalarına doğru kaydırarak onu aşağıya doğru yönlendirdim. Kızımın nefesimi ne kadar tutabileceğimi öğrenmesinin zamanı gelmişti. Onu daha yukarı çektim, seksinin dudaklarını emerek ve ısırarak alay ettim, kulaklarımın etrafındaki uylukları mutlu çığlıklarını boğuyordu. Dilimin ucuyla onun açıklığını bulduğumda, nefesini tutup beklerken yukarıdaki tüm sesler kesildi. Ben . Dilimi onun içinde becerdim, ekşi meyve ve kek hamuru tadıyla homurdandım. Akşam yemeğini yolda yemiştım ve şimdi lanet tatlımı istiyordum.

Bebeğin parmakları saçlarımda kenetlendi ve kıkırdanıp kıvranırken kalçaları sıkıştı. Homurdandım ve dilimi içine soktum, höpürdeterek damlasını yuttum. Burnum klitorisine dayanmış, ben ziyafet çekerken dürtüyor, sakalım amının her şişmiş ve muhtaç santimine masaj yapıyordu. Tanrıya şükür Juliet bana aşırı saç kremi vermişti, çünkü yavru kedimin sakalımı en iyi şekilde hissetmesini istiyordum, onu acıtacak şekilde değil.

"Kahretsin, Bullet, tatlım, sikine ihtiyacım var," diye inledi Baby. Onu yüzüme doğru daha sert çektim, onun zevki için mırıldandım ve dudaklarından dökölmesine neden olan yüksek gıcırıtlı iç çekişlere sırtıtmak istedim.

Titriyor ve yüzüme sürtünüyordu, küçük parmakları saç çizgimi yeniden düzenlemekle tehdit ediyordu, ama Bebek adımı haykırana ve susamış ağzıma iyi bir içki verene kadar durmayacaktım.

Görünüşe göre, bu uzun sürmeyecekti.

"Kahretsin, lanet olası... Tanrım, Bulllllll," diye ciyakladı, dilimi amının içinde dolaştırırken, hırlayarak ve ona doğru yuva yaparken, göğsüm hava almak için sıkıştı.

Ve sonra sıkı, kalçaları tamamen titriyor, sesi haykırıyor ve kontrolünü kaybedip hızlı ve düzensiz bir doruğa ulaşırken vücudu sallanıyordu. İnledim, onu yavaşça geri çektim, böylece nefesimi yakalayabildim ve lanet olası dudaklarımı yalayabildim çünkü Bebek beni buzlu bir keke dönüştürmüştü ve bunu hissediyordum.

"Becer beni," iç geçirdi Baby, bu bir istekten çok bir şok ifadesi olabilirdi ama zaten plan bu olduğu için onu minderlere geri attım, gevşek ve tahrik edici bir kızarıklıkla kaplıydı.

Dizlerimin üzerine çöküp ellerimi pantolonuma götürdüğümde bebek bana sıırttı. Gözleri memnuniyetten ağırlaşmıştı ve yuvada gerindi, dizleri yukarıda ve beni karşılamak için genişçe ayrıldı, kedi hala serbest bırakılmasıyla parlıyordu.

Pantolonumu kalçalarımın altına indirirken Baby kaşlarını kaldırarak, "Bunların hepsini çıkarsan iyi edersin," dedi.

Aşağıya baktım. Sikim dışarı çıkmış ve ağrıyordu ve düğümüm tamamen patlamıştı. Ama Baby haklıydı. Onu barda gibi sikmek istemiyordum, sikimi ıslattıktan sonra kotumu geri çekmeye hazırdım. Kız arkadaşımın tatlı bir kıkırdama çıkarmasına neden olan beceriksiz bir manevrayla tişörtümü başımın üzerine çektim ve ardından kot pantolonumu ve boxer'ımı çıkardım. Pantolonumun son paçasını tekmelediğimde öne doğru düştüm ve kendimi Baby'nin sırttan yüzünün üzerinde yakaladım.

O yüzün öpülmeye ihtiyacı vardı.

Ağızına doğru daldığımda kıkırdadı ve iç çekti, elleri çenemi tutmak için uzandı. Dudaklarımdaki kendi tadından utanmıyordu. Bunun yerine, beni daha yakına çekmeye çalıştı, bir eli sırtımdan aşağı kayarak beni ona doğru düşmeye zorladı. Bebek yakın olmamızdan hoşlanıyordu ve onun tarafından ihtiyaç duyulmak bana baş döndürücü bir his veriyordu. Ama önce benim ihtiyacım olan bir şey vardı.

Bebeğin ağzını yaladım, amcığında yaptığım gibi diliyle alay ettim, çekilmek için boğazının arkasından sızlanana kadar bekledim. Ellerinin altından çekildim, onları kendi ellerime aldım ve başının üstündeki yastıklara geri ittim.

Boğazından aşağıya, göğsünün üzerinden göğüslerine doğru girdaplar çizerek yaladı.

"Bullet, tatlım, düğümüne ihtiyacım var."

O istedi. Doldurulmayı ne kadar çok istediğini sesinde, acı sınırında duyabiliyordum. Çok daha iyi durumda değildim, düğümüm zonkluyordu, ama yavru kedime taşaklarımı soktuğumda bir rutine gireceksem, o zaman oraya ulaşmak için acele etmeyecektim. Düzgün düşünemeyecek kadar yoğun bir zevki hak ediyordu ve onun yalvarışını duymak hoşuma gidiyordu.

Bir memeyi ağzıma çektim, mükemmel sivri ucunu emdim, diğerini avucumun içinde okşarken dişlerimi üzerinde gezdirdim, parmak uçlarım her peluş santimi haritaladı. Bebeğin parmakları tekrar saçlarıma gömüldü, uzun ince bacakları kalçalarımın etrafında dönüyor, topukları beni içeri çekmek için kıcımlı kazıyordu. Hafifçe eğildim, tadını çıkardığım o yumuşak dudaklara karşı uzunluğumu hissetmesine izin verdim.

"Kurşun, *lütfe*," diye bağırdı Bebek.

Kalçalarımı yuvarladım, kendimi onun sularına buladım, sikimin başıyla klitorisini okşadım. "Kedicik, kimse sana sabırlı olmayı öğretmedi mi?" Sırıtarak sordum. Başımı kaldırdım ve önümdeki manzaraya hayret ettim. Dudakları ısırılmış ve şişmiş, göz bebekleri arzudan simsiyah olmuştu. Bebek anlamsız görünüyordu ve ateşinin içinde kaybolmuştu. Kızımla alay etmeyi bırakmanın zamanı gelmişti.

Topuklarımın üzerinde geriye doğru oturdum ve ellerimi kalçalarına doladım, damlayan göbeğine doğru üç hızlı kaydırma daha yaparak kendimi girişine hizaladım. Baby'nin ona yakın ve ağır olmamı isteyeceğini biliyordum, ama vücudu baskıya doğru yükselirken, onu doldurduğumda rahatlayarak şarkı söylerken, onun sıkı, ıslak sıcaklığına santim santim batma manzarasını kaçırmamın bir yolu yoktu.

Durmadım, birkaç hamleyle onu test etmedim. Bebeğin bana ihtiyacı vardı ve ucundan kabzasına kadar bana sahip olacaktı.

Vücudu düğümüne zar zor direniyor, açgözlü dudakları beni yutuyordu. Acı verici ve mükemmeldi ve gözlerimin zevkle kapanmasına izin verme dürtüsüne karşı zorlandım, özellikle de etrafımda sıkılmaya ve çırpınmaya başladığında, düğümümün şişmesi ve onu doldurmasıyla anında bir orgazm. Başka bir zaman, saliverilmesi aşağı akana kadar onu sikimle becerecektim, ama şu anda Bebek

farklı bir vuruşta ihtiyacı vardı, tamamen baskı ve az itme olan bir vuruş.

Amcığının düğümümün etrafındaki enfes tutuşu karşısında sertçe yutkundum, vücudu nefes nefese kaldı ve bana yapıştı.

"Siktir, kedicik, çok iyi hissediyorsun." Bir omega, bir alfanın düğümüne sıkı bir zevk kılıfı gibi oturur ve Baby benim için tasarlanmıştı. Parmaklarımla kalçalarını ve kıcını kavrayarak sallandım ve içindeki her hassas sinire dokundum, vücudunun sikimin etrafına masaj yaparak verdiği dalgalı tepkinin tadını çıkardım.

Bebeğin söyleyecek sözü kalmamıştı, başı kırmızı yelesini vahşi bir karmaşaya savuruyordu, göğüsleri ellerimden ve ağzımdan hâlâ pembeydi, parmakları yastıklara gömülüyordu, tüm bunlar olurken sonsuz zevke karşı hırpalanıyordu. Onun görüntüsüne, daha fazlası için sikimi sağmasının enfes işkencesine inledim ve sonra öne doğru yığıldım, kollarım onu göğsüme yaslamak için sırtının altına kaydı.

Kızgınlık yaklaşıyordu, görüşüm bulanıklaşıyor ve düşüncelerim anlamını yitiriyordu. Tek sahip olduğum, kulağımda beni teşvik eden sözsüz çığlıkları olan, yapışan ve pençeleyen Bebek'ti. Salla, sik, em. Başımı boğazına doğru eğdim ve nabzını yaladım, dişlerim boğazına için can atıyordu.

Başka bir zaman. Bu, alfa kızgınlığı devralmadan önceki son tutarlı düşüncemdi ve sonsuz orgazmlar boyunca Bebeği eğdim ve hırladım.

Bebek

Diğerleri yuvayı bulduğunda Bullet ve ben hâlâ sarmaş dolaştık, onun düğümü yavaş yavaş çözülüyordu ve Bullet beni kollarından daha da yavaş bırakıyordu. Jonah yanıma kaymaya çalıştığında Bullet alçak sesle hırladı. Seth'in arkamda, Jonah'ın da onun yanında yer almasına izin verildi.

Ertesi gün uyandığımda -güneş gökyüzündeydi ve tepedeki buğulu cam kubbeden loş bir şekilde parlıyordu- Mackenzie de bizimle birlikte odadaydı, sanki ilk savunmamış gibi basamakların yanındaydı. Ryan ve Tornado kayıptı. Bullet'ın gevşek ama kararlı tutuşuyla yuvarlandım ve önceki gece gördüğüm o tuvalete gitmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettiğimde yüzümü buruşturdum. Seth uykulu gözlerle bana baktı, Jonah artık arkasında değildi.

"Diğerleri nerede?" Bullet'in kollarından kendimi yavaşça mırıldandım.

"Green ve Tornado, senin ve Bullet'ın bir süre kalacağınızı anladığımızda uyuyacak odalar buldular. Scorch daha fazlasını keşfetmeye gitti." Yanaklarım kızarıırken sırttı. "İyi misin?"

Başımı salladım ve sonra vücudumun zihinsel bir envanterini çıkardım. "A

Biraz ağrım var. Bu bir rutin miydi?"

Seth omuz silkti, ben de sırttım. Doğru ya. Betam da bir alfanın azgınlığı hakkında en az benim kadar çok şey . Şu anda bile, detayları biraz bulanık hatırlıyordum. Tek bildiğim, Bullet beni düğümüyle sikerken, kesinlikle güller ve bir şey içinde boğulduğumdu.

Daha derinden, bir kök sisteminin uçlarındaki toprak kokusu gibi. Kaç kez orgazm olduğum ya da bedenimi ele geçiren ve damarlarımda dolaşan ağır, batan, çöken zevkin orgazm olarak sınıflandırılıp sınıflandırılmayacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bullet'in kendi sonunu birkaç kez getirdiğini biliyordum ve kalçalarımın arası normalden daha yapışkandı. Merkez'in ücretsiz doğum kontrolü için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Neye ihtiyacın var?" Seth bana yumuşak bir şekilde gülümseyerek sordu.

"Duş," diye cevap verdim hemen. "Bir sandviç. Um... yürümek için biraz yardım?"

Seth yastıklardan ve battaniyelerden kalkmama yardım ederken Bullet homurdanarak yüzüstü yuvarlandı. Bacaklarım kesinlikle güçsüzdü, bir noktada Bullet bana doğru daha derine ilerlemeye çalışırken göğsüme doğru geri itilmişti, başı geriye atılmıştı, gözleri vahşi, boğazındaki damarlar sert bir şekilde ortaya çıkmıştı.

Tanrım, yorgunluktan bitap düşmüş olsam da o görüntüyü tekrar görmek için sabırsızlanıyordum.

Seth merdivenlerin önünde Mackenzie'yi dürttü ve onun buruşuk gözleri ve buruşuk bakır saçlarıyla doğrulmasını sağladı. "Bebeğin ortalığı temizlemesine yardım ediyorum. Biraz yemek alıp buraya getirebilir misin?"

Az önce uyandığım malikâneyi keşfetmek istediğimi söylemek için ağzımı açtım ve sonra aynı hızla kapattım. Seth haklıydı. O yuvaya geri dönmek istiyordum. Artık hayallerimdeki yuvayı bulduğuma göre - görüştüğüm diğer süslü paketlerdekilere bile daha güzel ve rahat-gerçekten sadece orada olmak istiyordum.

Seth beni göğsüne doğru kaldırdı ve kısa merdivenlerden aşağıya, küçük sahanlığı geçerek banyoya taşıdı. Gündüz gibi parlak ve ışıltılıydı, irkildim ve başımı eğdim.

"Duş mu banyo mu?" Seth beni yere bırakıp ışıkları söndürmeye ve perdeyi kapatmaya gitti.

"Duş... ve sonra belki bir banyo?" Gerçekten temizlenmek istiyordum ama banyo yapmak da kulağa harika geliyordu. "Önce bir saniye yalnız kalabilir miyim?"

Seth güldü. "Elbette, gidip çantandan bornozunu getireyim."

Seth geri döndüğünde, gülünç derecede büyük duş kabini buharlı sıcak suyun altında geriniyor, kaslarım jöle gibi değil de bir gece önce akıl sağlığımın bir santimi kadar tatmin olmuş gibi hissedene kadar bükülüyor, eğiliyor ve bükülüyordum.

Ayak parmaklarıma dokunmak için uzandığımda Seth arkamdan, "Bir alfa olmayabilirim ama bu manzara gözlerimi *alamadığım* bir manzara," dedi.

"Buraya gel ve bana sarıl," dedim. "Bu çok büyük."

"Ne kadar otoriter bir omega."

Sırıttım ve dudağımı ısırdım. Bunu söylerken sesindeki neşe hoşuma gitmişti; sürümün yanında tamamen kendim olabileceğimin bir kanıtıydı bu.

"Bullet yukarıda tren gibi horluyor ve taşakları kuru üzüm gibi görünüyor," dedi Seth ve boxer külotunu çıkarıp sıcak suyun altında bana katılırken beni kıs kıs güldürdü. "Sanırım onu yordun."

"Kendini yıprattı. Ben sadece çok şanslı bir seyirciydim." Seth spreyn altına girerken sırtına sarıldım, yüzünü kaldırdım ve siyah saçlarını ıslattım. Parmak uçlarım karnında aşağı doğru oynadı, bir düşünceyi düşünürken sikiğin tepesiyle alay etti. "Beni düğümlediklerinde Jonah ya da Tornado'yu kızgınlığa atmadım."

"İkisi de senden biraz korkuyor," dedi Seth. "Ya da seninle birlikte kendilerinden korkuyorlar. Er ya da geç olacak ve olduğunda Scorch'un kimsenin kafasını ısırmamasını sağlamaktan ben sorumlu olacağım." Bana döndüğünde ona gülümsedim. "Kimse bu sürünün omega'sını bulacağını düşünmüyordu, kıymetlim. Sadece artık seni bulduklarına göre seni ellerinde *tutabileceklerini* fark etmeleri gerekiyor."

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedim.

"Biliyorum." Seth dudaklarını alnıma bastırarak uzun, şefkatli bir an geçirdi. "Saçlarını yıkamama izin ver, sonra birlikte banyoya girelim ve sana dün gece evde bulduğumuz tüm tuhaf, zengin insan saçmalıklarını anlatabilirim."

Teklif güldüm ve suyun sabit ritmi altında yer değiştirdim, Seth ellerini omuzlarımdaki düğümlenmiş kaslarda, ensemden ve saçlarımda gezdirirken gözlerim kapandı. Dokunuşuyla bir inilti çıktı ve saçlarımı elinin etrafında döndürdü ve orayı öpmek için boynumdan kaldırdı.

İçimdeki ihtiyaç yumuşak bir şekilde kenetlenirken dudaklarım aralandı. Kalçalarımın arası sıcacıktı, sanki Bullet'la bir gece süren seks partisinden yeni uyanmamışım gibi karıncalanıyor ve ağrıyordu.

"Kıymetlim, parfüm kokuyorsun," dedi Seth. Saçlarımı serbest bıraktı ve bir gece önceki paketimden biri tarafından düzenlenmiş bir rafta bekleyen şampuan şişemi buldu.

"Ben... evet," dedim, hafifçe güldüm ve sonra Seth köpüklü parmaklarını saç diplerime sokarken bir iniltiyi ısırdım.

"Saçınla işim bittikten sonra diğerlerinden birini ister misin?"

İçimi çektim ve göğsüne yaslandım, içimde uğuldayan sıcaklığı görmezden gelmeye ve Seth'in huzurunun tadını çıkarmaya çalıştım. "Sadece seninle olmayı tercih ederim," dedim. "Birlikte hiç yalnız zaman geçirmedik ve sen..." Duygular boğazımı tıkarken kızardım.

Seth beni kendisine doğru çevirdi, bir eliyle çenemi geriye doğru eğdi ve şampuan köpüklerini yüzümden saçlarıma doğru yumuşattı. "Ben de seni özledim, bebeğim. Ama seni alfalarımızla her gördüğümde 'İşte bu o' diyorum. Bu bizim yaratılmış kız. Onu bulduğum için çok şanslıyım."

Aynı hem ağlayıp hem de gülümsemem kesinlikle, yüzde yüz sığağın suçuydu. "Ben daha şanslıyım," dedim ve sonra kollarımı Seth'in göğsüne dolayıp onu kendime çektim, ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim ve başımı eğerek dudaklarımı onunkilere .

Seth öpüşürken mırıldandı, kolları beni sarıp göğsüne bastırdı, üzerime doğru eğildi, dili dudaklarımın kenarını yaladı ve sonra geri çekildi.

"Bir düğüm isteyeceksin, kıymetlim," dedi, kaşları hafifçe çatılmıştı. "Jonah'ı çağırmalıyım ya da-"

Betam, harika Seth, için yeterli olmadığını mı düşünüyordu? Zıpladım, çenesini ısırdım ve dikkatini kapıdan başka yöne çektim. "Biliyor musun, düğümsüz olmanın gerçekten işe yarayabileceği anlar vardır," dedim.

Bir kaşını kaldırdı ve başını eğdi. "Kaç omeganın kabul edeceğinden emin değilim ama kabul ediyorum. Ne zaman?"

"Duşta becerilmek istediğinde ama su soğurken bir saat boyunca burada sıkışıp kalmak istemediğinde," dedim. I

Bullet'in beni duşa soktuğunu ve ikimizin de aklını kaçırdığını hayal edebiliyordum. İlk zevk darbesinden sonra bacaklarım tutmazdı.

Seth'in kahkahası aniden ve yüksek sesle patladı, duşun fayanslarında yankılandı. Boğazını öptüm, nabzının dudaklarımın altında dalgalandığı yeri emdim, siki kıpırdanmaya başladığında elleri daha sıkı kavradı.

"Düğümlenmene ihtiyacım yok," dedim, göğüslerimiz birbirine bastırılmış, kalplerimiz çarpıyordu. "İçimdeyken hissettirdiklerin bir yana, bir bakışınla bile beni harika hissettiriyorsun."

"Kıymetlim," diye iç geçirdi Seth, başını eğip yanağıma sokuldu. Dudakları kulağıma değerken mırıldandı: "Duş seksi konusunda beni kandırdın."

Sırıttım ve gülümsememi onunla paylaşmak için arkama yaslandım ama yüzümü ellerinin arasına aldı, ağızımı kendine çekti ve öncekinden daha derin ve daha muhtaç bir öpücük talep etti. Öne doğru bir adım attı, ağızımı yalarken vücudu beni su spreyinin altında geriye doğru yönlendirdi. Ve sonra daha da geriye, onunla fayans arasına bastırdı, aleti sertleşti ve ayrılmış uyluklarımın arasından kaymaya başladı.

Bir süre sonra ağızıma doğru güldü ve yanağımdan kulağıma doğru öpücükler kondurarak geri çekildi. "Bullet gibi kokuyorsun ve buna aldırmadığım için çok tuhafım. Sende kendisinde olduğundan daha güzel kokuyor."

Güldüm, başım geriye düştü ve Seth boğazımdan omzuma doğru mırıldanırken kıkırdamalarım iç çekişlere karıştı.

"Ne istediğimi biliyor musun? şimdi değil, ama bir gün," diye mırıldandı Seth, elleri tenimi okşayarak göğüslerime doğru ilerledi, onları ellerinin arasında tarttı ve sonra masaj yaptı. "Scorch ve benim seni paylaşmamızı istiyorum. Seni diğerlerinin yapamadığı gibi doldurmak istiyorum." İnledim ve o da köprücük kemiğıme doğru ofladı. "şey, belki Books ve Tornado. Rutinlerinin ne olduğundan emin değilim."

Bana bakıp kamburunu çıkararak göğüslerimin ucunu usulca emerken sıırıttım. "Daha önce... hiç kimse... kıcıımı ellememişti," dedim yanaklarım kızarak.

Seth'in gülümsemesi genişledi, yanakları ve gözleri kırıştı. "Pekâlâ, bu numaraya oldukça , bu yüzden hazır olduğunuzdan ve bunun için yalvardığınızdan emin olacağım. Ama şu anda farklı bir fikrim var." Dik durdu, yanağını avuçladı ve dudaklarımdan uzun, yudum yudum bir öpücük aldı.

"Öyle mi?"

"Mhm. Benim için arkani dön, kıymetlim."

Bir kaşımı kaldırdım ve sırtımmı engellemeye çalıştım. "Ne kadar farklı bir şeyden bahsediyoruz?" Çünkü bu, tabiri caizse anal bekaretimi kaybetmemin başlangıcı gibi görünüyordu.

Güldü. "Buna Scorch olmadan başlasaydık, ikimizi de asla affetmezdi. Farklı farklı. Benim için dön."

Ona şakacı bir şüpheyle son bir bakış attım ve sonra yüzümü duvara döndüm. Seth saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru çekti, boynumun iki yanını öptü ve ellerini kollarımda gezdirdi. Parmakları bileklerime dolandı, onları yanlarımdan kaldırıp duvara yapıştırdı. Seth'in ellerinin benimkilerin sırtında sessizce gezinmesi ve benimkileri yerine bastırması omurgamda bir ürperti yarattı. Bu ürpertiği sırtımdan aşağıya doğru öpücükler kondurarak takip etti, ellerimi kalçalarımın koydu ve belimden bükülene kadar duvardan geriye doğru çekti. Su sırtımın ortasına çarptı ve yanlarımdan öpücükler gibi akarak göğüslerimden damladı.

"Götümden sikilmeyeceğime emin misin?" Nefesim kesilerek sordum. Eğer öyleyse bile, yine de eğleneceğimden oldukça emindim. Kalbim güm güm atıyordu ve seksim o öpücüklerden sonra duştan daha fazla ıslanmıştı.

Seth güldü, arkamda dizlerinin üzerine çökerken ellerini kığıma koydu. Başımı sarkıttım, gülümsemesinin ayrılmış kalçalarımın arasında belirdiğini gördüm, uzun siki hazır bekliyordu. O gülümseme kalçamın arkasına bastırıldığında nefesimi tuttum, dişleri yumuşak eti sürükledi ve sıkıştırdı. Dokunuşunu diğer uyluğuma da tekrarladığında inledim ve yüzümü koluma çevirdim, Seth'in dili klitorisimden göt deliğime doğru tam bir çizgi çizirken gözlerimi kapadım ve kendi tenimi ısırdım, ellerim dokunuş için beni ayır tuttu.

"Mmm. Kıymetlim, bu tadı asla unutamayacağım. Dilimde lanet olası doğum günü pastası." Saniyeler içinde gitti ve ben de

Başımı geriye attım, dili her kıvrım ve çukurun izini sürerken, açıklıklarımın alay ederken ve sonra klitorisimin etrafında kıvrılmak için geri dönerken inlemem dolu ve yüksek sesle.

Bir eli yaklaştı, iki parmağı içeri girip beni test etti, ben onun etrafında kenetlenirken Seth inledi.

"İşte benim mükemmel omega'm," dedi, bu sözler beni inletti ve kalçalarımı döndürdü. "O tatlı daha fazlası için yalvarıyor. Seni bekletmeyeceğim bebeğim."

Birkaç kez daha pompaladığında, çömeldiği yerden kalkıp arkama geçtiğinde, kalçalarındaki kıllar tenime değdiğinde rahatlamam sesimde hıçkırıklara neden oldu. Kaygan parmakları sikinin başını açıklığıma doğru yönlendirdi. Hızlı bir hamleyle içeri daldı, ikimiz de ani darbeye yüksek sesle bağırdık ve ben onun etrafında kenetlenirken sıktık. Evet, daha fazlasını istiyordum, içimde bir düğümün tam sikişini, ama bu sefer tek kelime etmeyecektim. Seth kendisi olarak yeterliydi ve her neyse, eski düzüşmenin tadını çıkaralı uzun zaman olmuştu.

"Tekrar," diye yalvardım ve Seth inledi ve ben onu överken kalçalarını yuvarladı.

"Çok iyi hissediyorsun, kıymetlim. Hiçbirimiz her saniye senin içinde olmamaya nasıl dayanıyoruz bilmiyorum."

Parmak uçları sikinin içimde gömülü olduğu yerden, daha önce sözlerle sahiplendiği dar deliğe doğru ilerlerken inledim ve onun itişlerine doğru sallandım, vücudum gerildi ve sıkılaştı.

"Sana burada da dokunmamı ister misin bebeğim?" Hızla başımı salladım. "Evet. Seth, tatlım, evet."

İşaret parmağının ucu kıkımın büzülmüş gül goncasının etrafında dönerken, acı verici bir yavaşlıkla neredeyse tamamen içimden çıktı. Sızlandım ve sonra hem parmağı hem de siki aynı anda içeri girdiğinde sesim kesildi, basıncın zıtlığı beni önümdeki kaygan fayansı pençelemeye bıraktı, vücudum Seth'in etrafında iki kat daha sıkı sıkıldı.

"Fuuck. Siktir, bu çok iyi. Scorch seni düğümüyle doldurduğunda içinde öleceğim."

Bu tür bir baskı ve tamamlanma düşüncesi beni ateşler içinde bıraktı ve her titretti. Kafam bu fikirle o kadar doluydu ki, kalçalarım

Seth'in dokunuşları arasında çalışırken, diğer eliyle başının üzerine uzanıp çıkarılabilir duş başlığını tutucusundan çektiği anı kaçırdım. Ayaklarıma ve bacaklarıma su sıçradı ve sonra belimin etrafında dönerek su spreyini doğrudan merkezime hedeflemesini izlerken gözlerim kocaman açıldı.

Bağırdım, klitorisime ani bir baskı uygulayınca irkildim, ayaklarım kayarak uzaklaşmaya çalışıyordu ama gidecek hiçbir yerim yoktu. Seth her tarafımdaydı, parmakları yavaş ve nazikçe kıcıma girip çıkıyor, kalçaları içimdeki sikinin sabit vuruşuyla benimkinin arkasına çarpıyordu. Ve şimdi de bu. İnledim, nefes nefese kaldım ve yalvardım, su basıncının amansız kazısı kemiklerimde yankılanan ve beni zayıflatan ısrarlı bir zevk çekici gibiydi.

"Lanet olsun, Seth, Bombacı, oh lanet olsun, yapamam-"

"Yapabilirsin, kıymetlim," diye hırıldadı, kendi nefesi sertti. "Seni hissedebiliyorum bebeğim. Çok yakınsın."

Öyleydim ama bu bana imkânsız bir mesafeymiş gibi geliyordu, nefesim göğsümde yabanileşiyor, kalp atışlarım eşit derecede düzensizleşiyordu. Suyun ve nefes alış verişlerimizin uğultusu daha da artarken, klitorisimdeki his sanki üç basınç noktasının arasına sıkışmışım da beni kesici bir uyarılma elmasına sıkıştırıyormuş gibi daraldı ve keskinleşti.

Duş başlığının oyununa çok odaklanmıştım, Seth'in ikinci parmağı ben farkına varmadan kasın sıkı halkasına doğru kayıyordu. Ani bir çığlıkla boşaldım, bacaklarım sanki orgazmımla birlikte kemiklerim kırılmış gibi sallanıyordu. Ellerim fayansın üzerinde kaydı ve Seth beni öne doğru iterek duvara yasladı. Parmakları yavaşça kıcımdan kurtuldu ve ben nefesimi tutarken itiş gücü azaldı. Duş başlığı duvarla aramda sıkışıp kalmış ve titreyen, çırpınan seksime karşı mükemmel bir şekilde duruyordu.

Kulağıma, "Dayan kıymetlim, ," dedi.

İNledim ve yüzümü çevirdim, körü körüne onunkini aradım ve ağzı benimkiyle beceriksizce buluştuğunda, dudaklar ve diller birbirlerini açlıkla okşarken iç çektim. İçimdeki hızı arttı, içimde her dibe vuruşunda etrafını sıkarken yanağıma inilti düştü.

"Çok mu fazla?" diye sordu.

Su basıncı tam , yakınlık nedeniyle körelmişti ve daha önceki o keskin ve talepkâr his yerine, şimdi üç ıslak sıcak ağız seksimin her santimini emiyor ve yalıyor gibi hissediyordum. Seth'in düğüm olmadan beni ne kadar hızlı ve derin sikebildiği de eklendiğinde, bu hisler karşısında aklımı kaybediyordum.

"Bu harika bir şey," diye nefes aldım, sesim titriyordu. "Sakın durma.

Beni istiyorum, beta. Alfalarımıza kimin kızı olduğumu göster."

Çıkardığı nazik hırıltıya gülümsedim, daha sert ve daha acil hale gelirken sol eli boğazımın önünü kavramak için uzandı. İtme ve çekmenin sürtünmesi içimde çökmüştü ve Seth neredeyse Bullet kadar büyük değildi, bu yüzden önceki geceden kalan hafif acı sadece en tatlı yollarla alay ediliyordu. Duvara karşı gevşemiştım, ama Seth'in sikişinin sabit ritmi ve suyun garip ve erotik masajı beni hipnotik bir vecd noktasına soktu.

"Kızım, kıymetlim," diye tısladı Seth kulağıma, parmakları boğazımda sıkmadan duruyordu.

"Senin," diye inledim.

Vücudumdaki her bir sinir şarkı söylemesine rağmen tekrar boşalacağımdan emin değildim. Amım gittikçe daha sıkı sıkılıyor, gelmeyecek bir düğümü dışarı çekmeye çalışıyordu ve Seth arkamda homurdanıyor ve hırılıyordu.

"Vay anasını."

Arkamızdan gelen Mackenzie'nin sesiyle sıırtım, seslerimizi araştırmak ya da öğle yemeğini getirmek için buradaydı.

Seth tısladı ve dengesiz bir şekilde kasılmaya başladı, bitirmek için çarparken beni pişmanlık duymadan duvara hapsetti. Boşalmadan önce içimde yumuşak bir şekilde kabarması beni harekete geçirdi, Seth yüzünü boğazıma gömüp içime sıcak ve ipeksi vuruşlarla boşalırken beni inlemelere ve sızlanmalara sürükleyen yavaş, uyuşuk bir dalga. Seth'in kolu belime dolandığında duş başlığı bir şangırtıyla kordonundan sarkacak şekilde düştü, ikimiz de nefes nefese kaldık ve bacaklarımız titrerken destek için duvara .

Mackenzie, "Tanrım, Bomber, senin bir beta olduğunu sanıyordum," dedi.

"Tanrım, Books, bu kadar röntgenci olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı Seth, yanağını öptükten sonra boynunu bükerek bize baktı

Seyirciler.

"Yaptım," dedim kendi kendime sırtarak. Mackenzie'nin Tornado ve beni izlediğini düşünerek vücudum tekrar sıkıştı ve Seth tıslayarak çekildi, beni tökezleyen adımlarla duştan çıkarıp mindere yönlendirdi.

Mackenzie elinde benim için kabarık bir havluyla oradaydı ve Seth suyu kapatmak için geri dönmeden önce beni kollarına bıraktı. İçimi çekip Mackenzie'nin kollarına sarıldım ve sonra titredim. Kahve ve krema kokusu ciğerlerime kadar işledi.

Sikeyim. *Hâlâ* azmıştım. Bu noktada bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

Mackenzie, "Hâlâ parfüm sıkıyor," dedi.

"Düğüm istiyor," dedi Seth, kendi havlusunu alıp kalçalarına sararak. Mackenzie'nin kalın, çilli kolunun güvenliğinden onu gördüm ve bronz teni ve kaslarından akan suyla oluşturduğu görüntüye bakarak mızımızlandım. Sese sırttı ve başını salladı. "Üzgünüm, kıymetlim. şeyi paketlemiyorum. zaten az önce beni fena dağıttın."

"*Seni mahvettim mi?*" Homurdanarak sordum. Ona çığlık attıran aksesuarları çıkaran ben değildim. Gözlerimi devirdim ve Mackenzie'ye doğru kıvrıldım, feromonları beni havlu kadar yoğun bir şekilde sararken dudaklarımı yaladım. Beni sarmalamıştı, kollarını yanıma dayamıştı ama biraz daha yaklaşırsam, bizi birlikte izlediği için neresinin hafifçe sertleştiğini hissedebiliyordum.

Mackenzie, sesi normalden biraz daha yüksek çıkarak, "Belki de yorgundur," dedi.

Başımı arkaya eğdim ve yanaklarında yükselen renge gülümsedim. "Yorgun değilim ama beni yatağa götürmene izin vereceğim," dedim, yutkunurken boğazı düğümlenince sırtarak.

Seth gülerek yanımdan geçti, Mackenzie'yi omzundan alkışladı ve başımın üstünü öptü. "Tag, sen osun dostum."

Bebek

Ben Seth'le duş alırken BULLET yuvayı terk etmişti, bu yüzden Mackenzie ve ben yalnızdık. Parmaklarımı kollarında ve belinde gezdirirken havlunun içine gömülmüştüm.

"Sanırım güvenli bir yerde uygun bir yuva sunulduğunda, ateşiniz nihayet tamamen yükseliyor olabilir. Bu yüzden de..."

Parmaklarım tişörtünün altından kayarken kelimeleri kekeledi. "susadın mı?" Başımı eğip ona masum bir gülümseme sunarak önerdim.

Dudakları kıvrıldı ve gözlüğünün kenarından beni süzdü. "Evet. Eğer bu konuda bilimsel olmak istiyorsan."

Sırıttım ve ona ulaşmak için parmak uçlarımda durmaya çalıştım, ancak yuvanın yumuşak şiltesine batmaya devam ettim. Kolları belime dolandı ve beni göğsüne doğru çekti, böylece kalkık yüzüne gülümseyebildim.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, sanırım haklısın. Ve yine kayıtlara geçsin diye söylüyorum, alfalarım sürece ben de umursamıyorum," dedim. Mackenzie'nin burnunun köprüsünü öptüm, yüzümü ararken gözleri şaşdı oldu.

"Senin için gidip Scorch, Bullet ya da diğerlerini getirmemi istemediğine emin misin?"

Mackenzie gergin miydi? Daha önce hiç kimseyi düğümlemediğini söylemişti ve ilk düğümlememden önce onun da benim gibi gergin olup olmadığını merak ettim.

Seth ve Jonah ile vakit geçirdim.

"Biliyor musun, hepinizin birbirinizin yerine geçebileceğini sanmıyorum," dedim. Mackenzie'nin kaşları sözlerim üzerine birbirine yaklaştı ve ben de devam ettim, "Yani, evet, şu anda kendimi... ekstra muhtaç hissediyorum. Bu diğerleriyle eğlenemeyeceğim anlamına gelmiyor. Ama eğer 'Seni istiyorum Mackenzie' dersem, söz veriyorum kastediyorum."

Gözlüklerinin arkasından gözleri kocaman açılmıştı ve gözlüklerini kafasının arkasına doğru itip eğilerek alınlarımızı birleştirdiğimde hareketsiz duruyordu.

"Seni istiyorum Mackenzie," dedim usulca.

Biraz daha ikna edici olmasını ya da en azından omega ısı istatistikleri hakkında daha spesifik bir tartışma olmasını beklerdim. Yanılmışım. Mackenzie hırladı ve sonra o ve ben yuvanın içine daldık, o sırt üstü yere yuvarlanırken ben de üzerine çıktım. Parlak ve ani bir kahkaha attım ve havluyu vücudumdan söküp kapıya doğru fırlattım ve Mackenzie inleyip aşağıdan bana hayran hayran bakarken sıırttım.

"Tanrım, bebeğim, çok *güzel*sin." Dudaklarından dökülen bu basit kelime takdirle doluydu ve tenimin altında pembe bir zevk dalgası belirdi.

Alaycı bir hırlama sesi çıkardım ve Mackenzie'nin ellerini belimden çekip dudaklarını ısırarak için eğildiğimde onları geriye attım. Güldü ve sonra kendimi onun kucağına bıraktığımda inledi. Dilimle ağzını becerdim, baskınlık oyunu oynadım. Kalçaları altımda kalktı ve hırıltım kadınsı, omega bir sızlanmaya dönüştü.

Saldırdığım kadar hızlı bir şekilde, Mackenzie bizi yuvarladı, ellerim şimdi battaniyelere sabitlenmişti, öpücüğün kontrolünü çaldı ve kot kaplı ereksiyonunu çıplak ve hassas seksime karşı salladı.

Dudakları benimkilerden ayrılıp kulağıma doğru gitti. "Oynamak ister misin, bebeğim?"

Ona bakmak için başımı çevirdiğimde nefesim kesildi ve gözlerim büyüdü. Bakışları sıcaktı ve dudakları kıvrılmıştı.

"İstediğin buysa seni kovalarım, dövüşürüm, beceririm." Vay anasını. Mackenzie asla tahmin edilebilir biri değildi. Bir elim benimkini bıraktı ve

yüzüme uzandı, başparmağıyla elmacık kemiğimi okşadı. "Sana zarar vermeyeceğim. Asla."

Dün gece Bullet bana yumuşak havlamasıyla emir verirken kalbimin nasıl çarptığını düşündüm. Ya da Brody ile antrenman yaparken isteksizce nasıl tahrik olduğumu.

Mackenzie'nin önerdiği oyunu oynamayı ne kadar çok istediğimi söylemekten neredeyse korkarak dudağımı ısırdım ve kısaca başımı salladım.

Sırıttı ve sonra kendini yukarı kaldırıp geri çekti. "O zaman koş bebeğim."

Gıcırdadım ve sonra tüm battaniyeler ve yastıklar yoluma çıkarken yuvadan yukarı ve karşıya doğru tırmandım. Birdenbire çıplaklığım bir dipnot olmaktan çıkıp heyecan verici bir savunmasızlık halini aldı ve ben kaçarken Mackenzie'nin görebileceklerinin tamamen farkındaydım. Mackenzie tişörtünü çıkarmayı bitirdiğinde omzumun üzerinden baktım ve neredeyse duraklıyordum. Kahretsin, alfalarım bakmak güzeldi. Kaçıyor olmam gerekiyordu ama hemen Mackenzie'ye koşmak ve onun o lezzetli, kalın kaslarını ısırarak istiyordum.

Bakışlarıma güldü ve sonra yüzü bir hırıltıya dönüştü ve alçak bir hırıltı çıkardı.

Hay sikeyim. Tamam. Koş, bebeğim.

Ayağa kalkıp kapıya doğru koşmaya başladım ama sadece birkaç adım atabilmişim ki Mackenzie yuvadan fırlayıp bileğimi yakaladı ve beni aşağı sürükledi. Yumuşak yatağa geri düştüğümde göğsümdeki tüm nefes bir anda , Mackenzie'nin acımasız etkinliğinin ani şoku beni bir saniye dondurdu.

"Yeterince hızlı değilsin bebeğim," dedi sesi sertleşerek. "Seni ağabeyim eğitmedi mi?"

Beni sırtüstü çevirdi, elleriyle kalçalarımı kavradı ve beni daha yakına çekti. Gözlerim kocaman açılmıştı ve kalbim küt küt atıyordu, üstümde durdu, parmakları kaçabilmem için yeterince gevşedi.

"Yine mi?" diye fısıldadım, gülümsemem gerildi. Sağ kaşı yukarı kalktı.

"Beni yine kovala," dedim hafifçe kıpırdanarak.

Gözleri kısılrken mırıldandı, beni bıraktı ve topuklarının üzerine oturdu. "Üç saniye," dedi ve hızla başımı salladım, nefes nefese kalmış ve gerilmiştim, koşmaya hazırdım. "Bir."

Ondan uzaklaştım ve ayağa kalkmak için çabaladım.

"İki."

Kapıya doğru koşmayı düşündüm ama yapılacak tek şey merdivenlere yönelmekti ve gerçekten *gitmek* istemiyordum.

"Üç."

Küçük de olsa yuvanın karşı tarafına ve çömeldiği yerden kalkan Mackenzie'nin karşısında duvara yaslandım.

"Yanlış yol," diye .

Sadece yakalanmak istemiyorsam. O ilerledi ve ben sola kaydım, gergin bir kıkırdama kaçtı. Takip etmek için döndü ve ben de diğer yöne doğru koştum.

"Bebeğim," dedi yavaş bir sesle. "İkimiz de bunun nasıl biteceğini biliyoruz."

Yaptım ve beklentiyle çoktan ıslanmışım.

Mackenzie saldırdı ve ben ondan kaçmak için yuvanın karmaşasından geçerek kaçtım. O beni yakalamadan önce diğer tarafa geçmeyi başardım. Kükredi, beni kalçalarımın yakaladı ve ben çığlık atarken beni yuvaya doğru sürükledi, yüksek notalarda bir kahkaha.

Sırtım yastıklara çarptı ve ben daha gözümü kırpamadan Mackenzie kalçalarımı ayırdı ve yüzünü gömdü, dişleri ve dili aynı derecede vahşiydi. Daha önceki çığlığımı daha uzun ve daha alçak bir sesle yansıtarak kemerlerimi kırdım. Oyun olsun ya da olmasın, parmaklarım Mackenzie'nin kalın bakır tellerine gömüldü, onu daha sıkı kavradım, kalçalarım ağzına doğru yuvarlandı. O mırıldandı ve ben inledim, yüzü uzaklaşıp parlarken ve vahşi bir gülümseme takınırken sızlandım.

"Bu tatlı omega amcığı sadece benim için kremlenmek istiyor, Bebeğim," diye homurdandı.

"Siktir, Mackenzie, ben-"

"Eminim sen de benim düğümümü istiyorsundur, değil mi?" Sesindeki sınırla inledim, tehdit ve vaat birbirine karıştı. "Söyle bana, omega."

Titredim ve sızlandım, ağrıyan seksimi yalaması için onu aşağı çekmeye çalıştım.

"Anlat bana."

"Evet," diye tısladım, nefes nefese kalmıştım ve daha da yaklaşmak için kıvranıyordum. Mackenzie sırttı, parlak ve baş döndürücü ve mırıldanmadan önce bir an için kendisi, ifadesi oyunun havasına geri döndü.

"Kendine engel olamıyorsun," dedi.

Tekrar aşağıya daldı, dişlerinin arasında nazikçe ısırırken klitorisime karşı hırıltısı titreşti, dili tekrar tekrar yumrunun üzerinde gezindi. Gözlerimin arkasında yıldızlar patladı ve tırnaklarım omzuna batarken sesim boğazımda düğümlendi. Tam olarak doruk noktasındaydım, keskin ve kararsız, dokunuşun vahşi yoğunluğu ve oyunun heyecanı tarafından orada tutuldum.

Mackenzie mırıldandı ve sonra bir eli kalçamdan ayrıldı, iki parmağı amıma daldı. Dengem bozuldu ve alfam klitorisimi ve seksimin dudaklarını buruşturup emerken ve yalarken bir çığlık ve titremeyle boşaldım. Parmakları geldikleri gibi hızla çekildi ve gözlerimi açtığımda Mackenzie'nin pantolonundan güreşerek çıktığını gördüm.

Sıra bendeydi. Bir bacağını çeker çekmez onu geriye doğru ittim, sırtıtarak ve hırlar gibi yaparak gözlerinin açılmasını izledim.

"Ne?"

"Şu düğüme bak," dedim, bir dizimi göğsünde dengeleyerek ve sonra sikinin tabanını kavramak için aramıza uzanarak. Kalın ve şişmişti, düğüm uyarılmayla kızarmıştı, kesesi altında ağırlaşmıştı ve kısa dokunuşumla seğiriyordu. Onu sabitlemek için diğer elimi boğazına dayadım.

"Bebeğim, siktir." Göğsü kabardı ve dudakları aralandı, bakışları daha fazlası ya da daha azı için bana yalvarıyordu.

"Seni bu şekilde bitirsem, sıksam, yalasam, karnının her yerine boşalmanı sağlasam ne yapardın?"

"Lütfen," diye fısıldadı, boğazında onu tutan eli okşamak için uzandı. "Lütfen, sik beni."

Dudağımı ısırarak durakladım ve gülümsemesi yumuşadı. "Yalvarmamı duymak hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

Başımı salladım. "Evet. İstiyorum. Bu şekilde gerçekten hoşuma gidecek." Mackenzie ben onun üzerinde hizalandığımda dondu kaldı ve sonra yavaşça battı.

Aşağı. İnledi, ben yavaş kendimi onun sikinin üzerine uzatırken gözleri kapandı. "Yalvar," dedim.

"Lütfen bebeğim, meleğim, sik beni," dedi beni kayganlaştıran acılı, acil bir tonda. "Sana çok ihtiyacım var. Beni sıkıca tutmana ihtiyacım var."

Kahretsin, bu konuda benden çok daha iyiydi. Kucağına daha rahat yerleştim, onu boğazından tutarak uzunluğunu sürdürdüm, her zaman tam olarak yerleşmeden hemen önce durdum.

"Bu düğümü atmamı mı istiyorsun?" "Tanrım, evet."

"Ben kasılırken ve sikinden aşağı fışkırırken beni o yatağın içinde becermek istiyorsun?" Bunları *istediğimi* itiraf etmemek için kendimi zor tutarak sordum.

Mackenzie homurdandı. "Evet!"

İniltimi yuttum ve çenemi yukarı kaldırarak burnumun ucuyla alfama baktım. "O zaman dokun bana. Beni tekrar boşalt."

Elleri kalçalarımı kavradı, biri birleştığımız yere oturdu ve klitorisimin üzerinde hızlı ve umutsuz daireler çizdi. İnledim, başımı geriye attım, kalçalarımı onun üzerinde yuvarlamaya geri döndüm, hızlanan bir tempoda yükselip alçaldım, kendimi onun düğümüne çarpma dürtüsüne direnmeye çalıştım. Tornado haklıydı. Bir düğüm iyi vakit geçirmeyi garantiliyordu ama bu, birbirinize kilitlenmeden önceki zamanı en iyi şekilde değerlendirmenin de eğlenceli olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Tanrım, bebeğim, mükemmelsin. Mükemmelsin meleğim," diye mırıldandı Mackenzie.

Övgü, merkezimdaki parmakları kadar etkiliydi ve ben de inleyerek onun üzerinde düzensiz bir şekilde hareket ettim. Duvarlarımın onun etrafındaki ilk çırpınışıyla ve ellerimin göğüslerimi kavramak ve çimdiklemek için boğazını terk etmesiyle, alfam sabrını kaybetti. Mackenzie hırladı ve bizi yuvarladı, ben yatağa çarparken sertçe içime girdi.

Mackenzie inleyip donarken ben , kollarım ve bacaklarım Mackenzie'nin sırtına dolandı. Uzun sarsıntılarla onu kavrayıp altında titreyerek boşaldım. Sırtındaki kaslar ellerimin altında dalgalanıyor, yanağı ve sakalı çeneme sürtünüyordu.

"Siktir. Bebeğim bu... bu..."

"Biliyorum," dedim kısık bir sesle, onu daha sıkı kavrarken hâlâ nefesimi tutuyordum. İnledi, sallandı ve sonra kulağıma daha uzun ve daha yüksek sesle inledi. "İşte bu kadar. Merak etme, durmayacak. Devam et."

Kelimeleri unutup yumuşak hırıltılar ve mırıltılarla yetinirken, acil itişler bizi yuvanın derinliklerine itti, vücutlar birbirine o kadar sıkı sarılmıştı ki neredeyse hiç sürtünme yoktu. Mackenzie ılık ve ani bir şekilde, seğirerek ve hırıldayarak boşalırken nefes nefese kalmamıza yetecek kadar. Hissi yatışırken nefesini tutarak dondu ve sonra inledi.

"Ben... devam edebilir miyim?" fısıldadı, daha fazlasını istediğini fark ettiğinde, hâlâ sertti, bitmesi gerekmiyordu. "Eğer durursak, yumuşarım."

Omzuna doğru gülümsedim, başımı çevirip gözlerini yakaladım ve ağzının kenarından öptüm. "Durma, alfa."

Mackenzie mırıldandı ve sallanmaya başladı ve ben ürperdim, onu tekrar öptüm, diller birbirine karıştı ve bir sonraki dalganın beni altına çekmesini bekledim.

O AN, çok sonra, Mackenzie serbest kaldığında ve kaygan salıverme onun ardından hafifçe sızdığında, hala uyanıktık. Saçlarımı omzumun geriye itti, köprücük kemiğimde bıraktığı emici çürüğü öptü ve hafifçe doğrulup oturdu.

"Bizi temizlemek için şeyler getireyim," dedi.

"Havlu," diye hatırlattım ona, gitmesini istemiyordum.

Gerindi, meme ucunu ısırmak için öne eğildiğimde güldü ve havluyla geri dönerek bizi için elinden geleni yaptı.

"Ağrın var mı?" diye sordu.

Şaşırtıcı bir şekilde değildim. "Hayır, pek uykum da yok." Yanına yaklaştım ve ne hissettiğimi fark *ettiğim*de kızarmamı gizlemeye çalıştım.

"Daha fazla seks , değil mi?"

Omzuna doğru bir gıcırtı çıkardım ve Mackenzie güldü. "Çılgınca, biliyorum," dedim.

"Bu çılgınlık değil, bebeğim. Bu bir sıcaklık. Ve hiçbirimizin gerçekten umurunda değil," dedi nazikçe.

"Baskı yapmıyor," dedim. Parmaklarımın göğsünün üzerinde daireler çizmesine izin verdim. "Sadece seninle daha fazla zaman geçirmek istiyorum."

İşildadı, ela gözleri parladı ve beni yukarı çekti, dudakları benimkilerle mükemmel bir yapboz parçası gibi birleşti. Elleri beni morartarak tuttuğu yerleri yatıştırdı ve beni göğsüne doğru sürükledi.

Sik hakkında düşünme. Aleti düşünme, diye zihnimden geçirdim, derimin altında kaynayan ve ısrarla devam eden uyarılmayı görmezden gelmeye çalışarak. Öpücük durgun, rahatlatıcı ve tatlıydı, oyunumuzun eğlenceli kaygısını kovalıyordu ve beni istiyordum. Bunun yerine...

Bir omega ısı muhtaç bir orospuydu.

Mackenzie güldü ve bizi yuvarlayarak içime gömüldü ve iç çekmeme neden oldu. "On dakika sonra diğerlerini çağıracağım."

Ona sııttım. On dakika daha, sonra kalması için yalvaracaktım. Kimin kazandığını görecektik.

Bebek

ÜÇ GÜN SONRA, cevap basitti. Hepimiz kazanmıştık.

Ve şimdi ağrım *vardı*.

Sabah ışığına karşı gözlerim kapalı, yumuşak bir homurtu ve cevap veren bir horlamayla bir göğüsten diğerine yuvarlandım. Derin bir nefes aldım ve sonra doğruldum.

Burası leş *gibi kokuyordu*. Gözlerimi zorlukla açtım, gerçekten görebilmem için birkaç kez zorlanmam gerekti ve yuvada etrafımı saran, kollarını ve bacaklarını açmış çıplak erkek yığınının dik dik baktım. Jonah hâlâ kolunu belime dolamıştı, ağzının kenarından salyalar akıyordu. Çok sevimli. Ve iğrenç. Yuva kesinlikle alfa ve seks kokuyordu.

Alfa ve seks kokuyordum.

Sıcağın noktasını sisli bir şekilde hatırlarken gözlerim açıldı. Her yönden becerilmiştim. Vücudum her başı yalandı, öpüldü, ısırıldı ve düğümlendi. Ve şimdi ben...

Açlıktan ölüyorum. Kirli. Kokmuş. Ve etrafımdaki yuvada uyuklayan inanılmaz yakışıklılık büfesine rağmen uzaktan yakından azgın değilim.

Sonunda sıcaktan kurtulmuştum.

Uyuyan adamların envanterini çıkardım. Jonah, Seth sırtında kıvrılmıştı. Bullet diğer tarafımda, kolunu yüzüne atmış kartal gibi yatıyor ve horluyordu. Mackenzie bir yastığa yüzüstü uzanmış, mükemmel poposu battaniyenin altından dışarı bakıyordu.

Tornado kayıptı ama battaniyeyi yırtıp yalvarana kadar beni düğümü olmadan becerdiğini çok net hatırlıyordum, yani yanımda olduğunu biliyordum. Diğer yandan Ryan.

Huzurlu alfam bunca zamandır neredeydi? Malikâneye geldiğimden beri onu görmediğimi fark ettiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Hatta bir noktasında onun için sızlandığımı bile biliyordum.

Araştırmaya gitme zamanıydı. Sonunda yuvadan çıkmak istediğimi fark ettiğim için rahatlamıştım bile. Jonah'nın kolunu belimden kaydardım ve sürünerek yavru köpek yığınınan çıktım, parmak uçlarımda kapıya ve duşa doğru ilerledim.

Sıcak sisinden arınmış olarak uyanmak kendimle yeniden bağlantı kurmak gibiydi. Pembeleşip tertemiz olana kadar duşta gerindim, keselendim ve mırıldandım ve bir an bile içimde bir penis olmasını istemedim. Son beş günden sonra, bu şaşırtıcı ve özgürleştirici bir şeydi.

Dişlerimi fırçaladım, saçlarımı ördüm, sonra boynumu büktüm ve alfalarımın beni bağlamadan tatmin etme girişimleri sırasında bıraktıkları morluklardan oluşan kolyeye hayranlıkla baktım. Kapının arkasında kırmızı güllerle süslü, soluk pembe, işlemeli güzel bir bornoz asılıydı ve kuleden çıkıp malikâneye girmeden önce temiz bir iç çamaşırının üzerine onu giydim.

Ryan'ı nerede bulacağım, hatta saatin kaç olduğundan bile tam olarak emin değildim ama Bullet'ın evin planını belli belirsiz hatırlıyordum. Gün ışığında on kat daha gülünçtü. Gece çerçevelerini gördüğüm tablolar, gün ışığında aile portrelerini ortaya çıkarıyordu. Şık giyimli sürüler, resmin merkezinde açıkça sunulan omegalar, alfalarının arasına ağırbaşlı bir şekilde yerleşmişlerdi ama yüksek çeneleri ve meydan okuyan bakışları vardı. Ayaklarımdan altındaki halı gür ve temizdi, ahşap trabzanlar cilalanmıştı. Evdeki tek çizik mermerdeydi, ayak izlerimiz geldiğimiz geceden çamurlu çizme izleriyle belirginleşmişti.

Seranın hangi yönde olduğunu hatırlayamıyordum ama giriş holüne indiğimde arkadan gelen müziği duydum. Ön masadaki buket soluyordu ve ben gözlerimi devirdim. Alfalar belki de çiçek aranjmanlarını sürdürmekte pek iyi değillerdi. Ağır vazoyu kollarımın arasına aldım.

ve müzik sesini takip ederek daha dar ve daha az büyük bir salondan alt kattaki büyük bir arka mutfağa indi.

Müzikle birlikte mutfaktan zengin ve baharatlı bir koku yayılıyor, ağzımı sulandırıyor. Midem guruldarken sııttım ve seslerin ve kokuların kaynağını buldum. Tornado endüstriyel boyutta bir ocağın başında duruyordu, elinde wok vardı ve havada buharlar yükseliyordu. Yaklaşan adımlarımın zemine  arptığından emin oldum, böylece irilmeyecekti ve kafası bana doğru seğirdi.

"Umarım benim için de biraz vardır," dedim selamlarken.

Tornado ocağa dönmeden önce bana gülümsedi, wok'u döndürüyordu, kenarına kadar alev akıyordu.

"Bunca yolu geldiğine göre," dedi ve ben güldüm. "Senin fark etmemiştim..."

"D ğ mlenmiyor mu?" Onun yerine ben bitirdim. Buketi lavabonun yanına bıraktım ve ocağın başında ona katıldım, kolunu omzuma alıp başımlı göğsüne yasladım.

"Isı bitti mi?"

Başımı salladım. "Ben... Yani hayatımın en iyi cinsel çılgınlığını k t lemek istemem ama tekrar etrafta dolaşmak... güzel bir şey."

O tavada k ri vardı ve ben bunun için kafam açık bir şekilde uyandığımdan daha çok heyecanlıydım.

Tornado başımın yan tarafını öptü. "Kaseler sol tarafımızdaki dolapta. Pilav şu kapalı tabakta. Ben de fırından naan çıkarayım."

"Tüm hayallerimi ger ekleştiriyorsun," diye iç geçirdim, dolaba doğru ilerledim ve yüksek bir raftaki büyük sığ kaselere uzandım.

Tornado onu takip etti, kollarını belime doladı ve dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Ben senin güzel kalçalarının arasındayken de böyle demiştin, aşkım."

Nabzıma bir öpücük kondurduğunda ürperdim. Tamam, belki de alfalarım beni her zaman *biraz* hazır tutacaktı. Tornado bana göz kırptı ve sonra çekmeceden bir servis kaşığı çıkararak uzaklaştı ve bana ağız sulandıran k ri, sebze ve biftekten oluşan bir tabak dolusu servis yapmama yardım etti. Telafi etmek için m kemmek bir yemekti.

hızlı ve kolay yenebilen ya da alfalarımın özenli elleri tarafından bana yedirilebilen her şeyi atıştırdığım günler için.

"Hey... Ryan'ı gördün mü?" diye sordum.

Tornado'nun gülümsemesi yumuşak ve bilerek başını salladı. "Kendini... serada oylanmakla meşgul ediyordu. Eminim seni gördüğüne sevinecektir. Ona bir tabak hazırlamamı ister misin?"

"Evet, lütfen." Ben sağda solda düğüm atarken Ryan'ın hangi cehennemde olduğuna dair sorularla Tornado'yu rahatsız etme isteğime direndim. Bu kadar açık sözlü olacak cesareti kendimde bulursam Ryan kendi adına cevap verebilirdi.

Tornado bana seranın yolunu tarif etti ve iki kase dolusu dumanı tüten yemeği getirdi. Ellerim dolduğunda bana yaklaştı, başını benimkine doğru eğdi, gülümsemelerimiz birbirini yansıtıyordu.

"Beni alfan olarak istemene neyin sebep olduğunu bilmiyorum, aşkım. Ama yine de çok minnettarım," diye mırıldandı, dudaklarımı yavaş ve şefkatli bir şekilde okşamadan önce.

"Köri sana zarar vermiyor," diye takıldım. Sırıltısı kurt gibiydi, beni tekrar tart olmaya cesaretlendiriyordu. "Seni istememi sağladın. İlgini ve kalbini. Hâlâ seni tanımaya çalıştığımı biliyorum ama her adımda içgüdülerimin seni istemekte haklı olduğunu kanıtlıyorsun."

Bir öpücük daha almak için ayağa kalktığımda Tornado mırıldandı ve kendi sözlerimi düşündü. Bu doğrudu. Uluyan Sürü'yü bir avuç dizin kartına tercih etmişim, o zamanlar bana çok doğru gelmişti ama şimdi nispeten aptalca geliyordu. O kokular bana cazip gelmişti ama sürümün bana gösterdiği saygı ve şefkati vaat etmiyorlardı. Şansım yaver gitmişti ve bunu unutmamayı planlıyordum.

"Ryan'ın neden uzak merak etme," dedi Tornado uzaklaşırken, bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Seni istemediğinden değil, o kadarını biliyorum. Günlerdir uyuduğunu sanmıyorum."

İçimi çektim, göğsümde yükselen gerilim balonu yavaş yavaş sönüyordu. Başımı salladım ve Tornado kenara çekildi, yanından geçerken eli sırtımı yatıştırdı. Seraya giden yolda oylanmamaya çalıştım, ancak gözlerimin büyümesine neden olan nesnelerle ağızına kadar dolu odalarda bu çok zordu. Her şey rüküş olamayacak kadar pahalı görünüyordu ama aynı zamanda dokunulamayacak kadar da pahalıydı ve sürekli olarak paha biçilmez bir halıya köri damlatmaktan endişe ediyordum.

mobilya parçası. Seranın büyüğü bir botanik bahçesi değil de faydacı bir alan olduğunu görmek içimi rahatlattı.

Ryan küçük kafeslerin üzerinde büyüyen dikenli güllerden oluşan uzun bir sıra boyunca volta atıyordu. Sırtını kamburlaştırıyordu ve güllere su püskürtürken saçları garip açılarla dikiliyordu. Cam kapıyı omuzlayarak açtığımda gıcırdadı ve Ryan durakladı, gözleri bana doğru kaydı. Sırtını o kadar hızlı dikleştirdi ki görmek bile beni irkiltti.

" sende."

Başımı salladım ve bir kâse kaldırdım. "Aç mısın?"

Gözleri tepeden tırnağa üzerimde gezinirken derin bir nefesle göğsü kalktı. O kadar kaskatı kesilmişti ki gerginlikten titriyordu. Ama sonra an bozuldu, su şişesi tezgâha düştü ve sonra yuvarlanarak yere çarptı, tüm bunlar olurken Ryan uzun, hızlı adımlarla bana doğru ilerliyordu. Onu yuvadan uzak tutan her neyse, belli ki ona pahalıya mal olmuştu.

O onları da soğuk taş zemine atmadan önce kaseleri tezgâhın üzerine bıraktım ve kendimi destekledim. Ryan bana ulaştığında homurdandı, bir eli örgüme daldı, başımı geriye ve yukarı çekerek üzerime çıktı, ağzı aç bir eğimle indi. Kollarımı omuzlarına doladım ve kendimi ona doğru kaldırdım, öpücüğün her okşayışını talep etmesine izin verdim, diğer kolu sırtımın arkasına dolandı ve beni göğsüne tuttu.

İçimde yüzen şey uyarılma değil, rahatlamaydı ve Ryan'a hiç yaklaşımadan geçen günlerin, sadece sıcaklığın talebiyle dikkati dağıtan bir acı akımı bıraktığını fark ettim.

Hırıltısı yumuşayarak mırıltıya dönüştü, dişlerinin alt dudağımda gezinmesi dilinin hareketleriyle yatıştı. Saçlarımdaki tutuşu gevşedi, destekleyici bir tutuşa dönüştü ve öpücük hafif baskılarla sona ermeden önce güven verici bir birleşmeye dönüştü. Ryan iç çekti ve alnı benimkine yaslandı.

"Sıcaklık bitti." Bu bir soru değildi ama de başımı salladım.

"Evet. Büyük bir partiyi kaçırdın." Başımı arkaya eğdim ve gözlerinin dudaklarımdan kalkıp bakışlarımla buluşmasını bekledim. "Neden?"

Ryan'ın kollarına sarıldığımda kızgın ya da kırgın değildim. Ryan'ın benim alfam olduğu, birbirimizi arzuladığımız ve konusunda hiçbir kafa karışıklığı yoktu. Sadece onun takıntısının ne olduğunu bilmem gerekiyordu, böylece gelecekte bunu aşabilirdim.

Ryan'ın başı eğildi ve bakışları boğazıma kaydı, başparmağı örgümden kayarak diğerlerinden birinin morluk bıraktığı hassas bir noktayı okşadı. "İstediğin o bağ ısırıklarını yerine getirdiğimde Scorch'un beni öldürmeye çalışmasını istemedim."

Oh. Dudaklarım aralandı, kaşlarım kalktı ve Ryan'ın gözleri gizli gülümsemesiyle daraldı. İlk seferinde bunu neredeyse bağaracaktı ve eğer kokum onu kızgınlığa sürüklemiş olsaydı belki de kontrolünü kaybedecekti.

"Söylediğin şeyi düşünüyordum. Bizim hakkımızda emin olduğunu ve... tatlım, ben de senin hakkında eminim," diye fısıldadı, sanki kelimeleri söyleyecek hava ciğerlerinden çıkamıyormuş gibi.

Sıçradım ve Ryan'ın kolları belimi sardı. Yüzümü boynuna gömdüğümde beni göğsüne bastırdı, mırıltı ikimizi de sarmıştı.

"Scorch'un bu konuda ne söyleyeceği umurumda değil ama... bağlanma ısırığının sıcakla ya da boğazınızdaki lanet olası Hangmen'lerle ilgili olmaması gerektiği konusunda biraz haklı."

"," dedim. "Ne zaman olursa olsun. Ben kararımı çoktan verdim. Benim için o sizsiniz." Boğazım tıkanı ve gözyaşlarımı kırıştıtararak uzaklaştırdım. Ağlamak için uygun bir an değildi. "Bir sonraki ateşi kaçıramazsın," dedim daha sert bir şekilde.

Ryan bana karşı gürlledi. "Güven bana, yapmayacağım. Neredeyse beni öldürüyordun, ama ben... Sanırım kafanı birazcık geriye atsaydın, dişlerimi geçirmekten çok mutlu olurum. Bazılarının yapabildiği gibi kafamı kızgınlıktan uzak tutmamın imkanı yok."

"Benim için fark etmezdi," dedim, hırlarken boğazına doğru gülümseyerek. "Ama haklısın, Jonah çok ."

"Yuvanızda iki alfanın kafasını kaybetmesi, ilk kızgınlığınızı geçirmek için berbat bir yol olurdu."

Bu kadarı doğrudu. Ryan'ın yuvadan kaçmasına, onu arzuladığım zamanlarda benimle ilgilenmekten kaçınmasına hâlâ ama

Düğümlemlenmenin puslu günlerinde bir ısırık için kesinlikle sızlandı ve yalvardı. Dürtüye karşı koyamayacağını düşündüğünü itiraf için onu suçlayamazdım bile, çünkü pes etseydi umurumda olmazdı.

Karnım tekrar guruldadı ve Ryan homurdanarak beni tekrar ayak parmaklarıma üzerine kaldırdı ve yemek kaselerine baktı. Eli benimkine kaydı. "Hadi ama, yan odada üzerine mısır gevreği sütü döktüğüm bir kanepeler var. Orada yiyebiliriz."

Onu bir süre hareketsiz tuttum, ona baktım ve aceleyle söylemeden önce bir sonraki sözlerimi düşündüm. "Ateş bitti. Bir dahaki sefere seni istediğimi söylediğimde, bu bahane geçerli olmayacak."

Ryan'ın yüzü değişti, gözleri daraldı ve dudakları birbirine sertçe yapıştı. Önce kızgın olduğunu sandım. Sonra bana doğru adım atarken mırıltısının alçak, fısıltılı çingiraklarını yakaladım ve ona bakmak için başımı geriye eğmeye zorladım.

"Bebeğim, , " diye
mırıldandı. "Isırmanı
istiyorum Ryan."

Başını *her* seferinde bir santim aşağı indirdi, ta ki nefeslerim göğsümde çılgına dönene kadar ve *şimdi* onun ısırığını alabileceğimi düşündüm, oysa asıl istediğim onun ısırığı, düğümü ve *her şeyiydi*.

"Senin olmak istiyorum," dedim, sözcüklerin arasına bir sızlanma karışmıştı.

"Sen benimsin. Olacaksın," dedi dudakları yavaşça yukarı doğru kıvrılırken. "Sen 'ısır' der demez, o da senin olacak."

Sıcak olsun ya da olmasın, bu vaat karşısında karnımda biriken sıcaklığı inkâr edemezdim. Ryan'ı yatak odasına sürüklemek cazip bir fikirdi. Sonunda gerçekten kendim gibi düşünmeye başlamış olmalıydım çünkü daha acil olan mesele açlıktan ölüyor olmamdı ve Jonah'la son bir konuşma yapmam gerekiyordu. Kimsenin arkasından sürü bağlarımı başlatmak istemiyordum ve ayrıca aklımdan geçenleri söylediğimde alfalarımın beni dinleyeceğini bilmem .

Bebek

Diğerleri nihayet yuvadan çıkmayı başardığında Ryan, Tornado ve ben malikanenin saçma alanını keşfediyorduk. Artık kullanılmayan bir balo salonu olduğunu tahmin ettiğim, devasa sütunlara sahip devasa ve boş bir odada yalınayak dolaşıyordum. Ölçek kesinlikle absürttü ve yüksek tavanda melek resimleri vardı. Büyülenmiş bir halde Ryan ve Tornado'nun yumuşak mırıltılarının yankılarını dinliyor, başımın üzerindeki acayip derecede sakar sahneyi inceliyordum ki Jonah'ın gürleyen duydum.

Yüzümü ona döndüm ve alfamın damarlı mermer üzerinde sinsice ilerleyişini, iki katlı pencerelerden sızan güneş ışığının onun kenarlarını altın renginde vurgulayışını izledim. Onu ilk kez o pis bar salonunda gördüğümde olduğu kadar baş döndürücü ve nefes kesiciydi. Ve yaklaşmakta olan elmalı turta kokusu da en az onun kadar ağız sulandırıcıydı. Gülümsemesi gerildikçe ayak parmaklarım kıvrıldı ve midem heyecanla mutlu bir dans yaptı.

Yaklaştığında kontrolümü bıraktım ve ona doğru sıçradım, sanki dans provası yapmışız gibi tutuşuna yakalandım.

"İşte benim küçük kızım," diye mırıldandı.

"Merhaba alfa," dedim usulca, kısa bir öpücük için başımı eğerek. "Sıcaklık bitti."

Sırıttı. "Biliyorum, dün gece ben derinlere dalmışken bize anlatmıştın."

Kaşlarımı , gözlerim büyüdü. "Ne demek istiyorsun?"

Bullet'in kahkahası yüksekti ve Seth bana sıırttı. "Bunu kendi başına bitirsen iyi olur, suyum bitti," dedin. Sonra da uyumaya gittin."

Mackenzie'ye baktım, o da başını sallayıp omuz silkti ve sonra başımı salladım. "Hayır, bunu hatırlamıyorum, yani belli ki hiç olmamış."

Seth, "Utanmayın, alfalarınız zaten zar zor dayanıyordu," dedi.

"Kendi adına konuş," diye mırıldandı Bullet, yanakları pembeleşerek.

Jonah, "Bir ziyaretçimiz geliyor bebeğim," dedi. "Nasıl hissediyorsun?"

Ben Jonah'a bakarken Ryan ve Tornado da bizim kümeye katıldı. "Ben iyiyim ama ziyaretçi derken neyi kastediyorsun?"

"Merkez barı arıyormuş, Red de sonunda mesajı bize ulaştırdı. Birinin gelip seni kontrol etmesini istiyorlar, çünkü..." Jonah'nın kaşları çatıldı ve tekrar Mackenzie'ye baktı.

"Sizi buraya taşımak çoğu omega için bir tür 'karışıklık' sayılır. Birinin gelip seni ormanda bir kulübede tutmadığımızı görmesinin daha iyi olacağını düşündük."

"Sanırım Hangmen'lere bir şey vermeyeceğine güvenilebilecek biri varsa o da Merkez'dir," dedim. Sonra aklıma bir düşünce geldi ve dudaklarıma hınzır bir gülümseme yayıldı. "Tanrım, umarım Yvonne'u gönderirler. kendini kaybedecek."

Seth, "O yuvanın kokusunu duyunca çıldırarak," dedi.

Kahretsin. Çok haklıydı. Jonah'ın omzunu okşadım ve kollarından kurtulmaya çalıştım. "O haklı. Temizlenmemiz gerek."

"Temiz mi?" Bullet göğsünü blustered. "Burası tertemiz."

"Bunu ön salondaki çamurlu ayak izlerine söyle," dedim. "Ve solan buketlere. Yani, beni yanlış anlamayın. Seni meşgul ettim ve performansın için minnettarım -" Tornado arkamdan güldü "- ama Merkez'in kur yapmamız ve senin bana bağlanman konusunda yakandan düşmesini istiyorum."

Jonah beni sıktı, başka bir öpücük için ağzımı yakaladı, çekilmeden önce dilini dudaklarımin üzerinde gezdirerek tadına baktı. "Otoriter omega'mızı duydu. Hadi yetkililer için gösterişli bir şov yapalım."

Jonah beni yere yatırdı, elleri kığımın hemen üzerine yerleşti.

Seth, "Başka biri yuvayla uğraşırsa ben de yerlerle ilgilenirim," diyerek kapıya yöneldi.

Bullet omuz silkerek ve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, "Orada olanları gizlemek mümkün değil, kedicik," dedi. Ben bakmadığım zaman sırtını sıvazlayacağına bahse girmiştım.

Gözlerimi devirerek onu taklit ettim. "Elbette, ama kimseye zorunda değiliz." Güldü ve emirlere uymak için döndü, ben de onun gidişini hayranlıkla izledim, kıcı kot pantolonunun içinde nefis bir şekilde sarılmıştı.

"Seradan biraz taze çiçek getireyim," diye teklif etti Ryan. Ekibim teker teker evi ziyaretçilerimiz için hazırlamaya koyuldu. Ya da benim düşündüğüm gibi teftişimiz. Sonunda Jonah ve ben açık, içi boş odada yalnız kaldık ve ben göğsüne doğru adım atarak Kollarımı boynuna doladım.

"Burayı seviyor musun?" Jonah sordu.

Burnumu kırıştırdım ve başımı eğerek ona bakmak için arkama yaslandım. "Yani, yuvayı sevdim. Ne kadar büyük bir fark yaratacağının farkında değildim ama evet, güzeldi. Ama burası biraz saçma ve devasa."

Jonah sanki sesindeki sorulmamış soruyu duymamışım gibi, "Bir omega için daha uygun," dedi

"Bu değil," dedim kaşlarımı kaldırarak. Omuzları ellerimin altında gevşedi ve ben de onları okşadım. "Bir omega olarak ne istediğimi biliyor musun?"

Derin bir nefes aldı ve kısa ve zayıf bir hareketle başını salladı.

"İyi, şefkatli bir sürü istiyorum, onlara taslamama izin verecek kadar gururlu olmayan. Odaya girdiklerinde dizlerimin bağı çözülen bir sürü. Benim için en iyisini isteyen ve *benim için en iyisinin kendileri olduğunun* farkında olan biri," dedim yavaşça, anlamlı bir şekilde bir kaşımı kaldırarak.

Jonah'nın başı öne eğildi ve başını salladı. "Seni duyuyorum."

"Plaza'da bir araya getirdiğimiz yuvanın mükemmel çalışmadığını kabul etmek istemedim ama Jonah, birlikte bir çözüm bulacağımızı bilmek istediğim kadar bu umurumda değil," dedim.

"Bull buranın ona ait olduğunu söylüyor. için buraya gelebiliriz."

"İşte, satıldı," dedim omuz silkerek.

"Böyle bir yere tam zamanlı olarak sahip olabilirsiniz," dedi.

"Bu içinde nasıl bar, dispanser, lokanta ve garaj işleteceksin?" Dudaklarımı bükerek sordum. Öfkelendi ve ben devam ettim. "Plaza'yı seviyorum, işyerlerini seviyorum. Toplumun omega'sı olmak istemiyorum, *sizin* omega'nız olmak istiyorum," dedim.

"Öylesin," diye cevap verdi hemen, elleri belimde sıkılaştı ve beni kendine yakın tuttu.

Derin bir nefes aldım ve yavaşça bıraktım. "Öyleyim ve değilim ve bunu konuşmamız gerekiyor."

Jonah'nın gözleri kısıldı. "Bebek kız," diye hırladı.

"Jonah," diye cevap verdim, sesimi alçak ve çakıllı çıkarmaya çalışarak. Bunun yerine, onun adında çatladı.

"Acele etmiyoruz."

Kaba bir ses çıkardım ve elinden kayarak kurtuldum. "Jonah, beni ilk kez düğümlediğinde ve ısırmayı reddettiğinde Plaza'da acele etmeyi bıraktık. Kur yaptık. Kızgınlığımı atlattık."

"Zar zor," dedi, elleri ve kolları iki yanında çırpınıyordu.

"Her hayır dediğinde, beni isteyip istemediğinden çok *benim* emin olup olmadığım konusunda mı endişeleniyorsun merak ediyorum!" diye bağırdım. İçinde bulunduğumuz odayı unutmuştum ve sözcükler dudaklarımdan çıktıktan sonra da uzun süre devam etti.

Böyle hissettiğimi fark etmeden önce bu düşünceyi dile getirmiştım ama doğruydu ve kalbimi göğsümde sert ve kırılğan hissettirdi.

"Hayır," dedi Jonah kararlı bir şekilde, ben geri adım atarken bile bana doğru adım atarak. "Hayır, bebeğim. Söz veriyorum öyle bir şey değil." Elimi tuttu, beni geri çekti ve yüzümü kavradı, kaşlarını çatarak alnını katladı. "Sadece hayatımızın bir omega için ne kadar zor olduğunu biliyorum."

Bağlanmaya hazır olduğuma inanmayı reddetmesi her ne kadar taş yutmak gibi gelse de, yüzündeki acı dolu yırtık ifade daha da kötüydü, gözleri kısıktı ve ağzı yüzünde sert bir acı çizgisi oluştuyordu. Annesini, babasının sürüsünü ve sonunda onu geride bırakıp gitmeden önce bağlanmayı reddetmesini düşünüyordu.

İçimi çektim ve eğildim, yüzümü onunkine bastırdım ve kokusunu derin derin içime çektim. "Jonah, daha iyi bir şey beklemiyorum. Benim için bu sürüden daha iyi bir şey yok. I-"

Kahretsin. Bu kelimeyi söylerken sertçe yutkundum. Söylenmesi gerekiyordu ve onun da bunu duyması gerekiyordu ama yine de çocukça bir şekilde ilk dalan kişi olmamayı diledim.

"Sana aşık oluyorum Jonah ve beni ısırmayı reddetmen ne kadar sinir bozucu olsa da," dedim, kısa hırıltısı karşısında göğsümde belli belirsiz bir mutluluk parıltısı , "sana bu kadar güvenmemin nedenlerinden birinin de bu olduğunu biliyorum. Ama bu işi ciddiye aldığım konusunda bana güvenmeni istiyorum ve bana bağlanmanı istediğimi söylerken *ciddiyim*. Senden olduğun sürüden başka bir şey olmanı istemiyorum. Benim *istediğim* sürü. Sana kalacağıma dair söz veriyorum."

Sanki tartışmanın bedeli fiziksel olarak ödenmiş gibi ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk. Jonah'nın kokusu tarçınla ağırlaşmıştı ve her zamanki tatlılığını kesiyordu. Tekrar kollarına tırmanmak istiyordum ama önce *beni dinlediğini* bilmek istiyordum.

"Reddetmek değil," dedi, birbirimizi görebilmek için arkasına yaslanarak. O devam edene kadar hafifçe gevşedim, "Bu sadece gecikme, bebeğim."

Ben homurdandım ve Jonah'nın kaşları kalktı. "*Neden?*"

"Çünkü Hangmenlerin geri çekileceğini ve barışa dönmemize izin vereceklerini bilmem gerekiyor, böylece hayatlarımız bir savaşa sürüklenmeyecek. Ve çünkü yarın bara dönmem gerekiyor ve seninle o anı yaşadıktan sonra arkamı dönüp gitmek istemiyorum," dedi.

Kalbim göğsüme gömüldü. Sabahın, yuvadaki sıcaklığın tüm büyüğü, bu konuşmayı dönüp durdukça köreliyor ve kararıyor gibiydi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, "Bir dahaki sefere buraya geldiğinde de bir sürü nedenin olacak," dedim.

"Bebeğim, lütfen," diye fısıldadı Jonah, kelimeler kederle ağırlaşmıştı. Neredeyse özür dileyip yumuşayacaktım ki, "Emin olman için biraz daha beklersek hiçbir şey acımaz," diye ekledi.

Nefesimi tuttum ve iniltimi yuttum, dönüp odaya baktım. Duygularım incinmişti ve her şey kovulmanın öfkesine karışmıştı. Ve hangimizin daha iyi olduğundan emin .

mantıksız olmak. Muhtemelen ikimiz de. Jonah'ın annesi olmadığımı ve sürüyü terk etmediğime güvenmesi için daha fazla zamana ihtiyacı ve benim açık cevabım olan bir *bağ* yeterli değildi, o zaman ona sadece bu zamanı verebilirdim.

"Bebeğim," dedi.

"Hadi Merkez'in ziyareti için hazırlanalım," diye cevap verdim ve onun yanından geçip kapıya doğru yöneldim.

"Bebeğim, bekle."

Derin nefes aldım ve içimdeki kargaşayı göstermemeye çalışarak onunla yüzleştım. "Bekleyeceğim," dedim ve Jonah'nın ağzı açık kaldı. "Benim bu sürüden emin olduğum kadar senin de benden emin olmanı bekleyeceğim."

Adımı tekrar seslendi, ama ben koridora doğru ilerliyordum, onun görmesine izin vermektense gözyaşlarımı göz çukurlarıma geri tıkmaya çalışıyordum. Onun yerine, Ryan'a doğru koştum. Bakışları omzumun üzerinden bana odaklanmıştı, çarpıştığımızda nefesim göğsümde hıçkırarak kesildi. Boğazımda düğümlenen hıçkırığı yuttum ve Ryan bir kez daha bakmadan elimi tuttu. Beni koridordan geçirdi ve baharı bekleyen gül fidanlarına bakan küçük bir çalışma odasına götürdü.

Kapıyı arkamızdan kapattı ve sonra beni yüzeye bastırdı, odayı kapattı ve tıpkı ofisindeki kanepede yaptığı gibi beni tamamen örttü. İçimi çektim ve alnımın göğsüne çarpmasına izin verdim.

"Herkes duydu mu?" Ben sordum.

"Sadece Tornado ve ben," dedi Ryan, başımın tepesine bir öpücük kondurarak. "Diğerleri üst katta."

Bağımı salladım ve Ryan ellerini kollarımda gezdirirken ürperdim. "O kulüp adına konuşuyor, sürü adına değil, tamam mı tatlım?"

Yutkundum ve kelimelerin içimden geçmesine izin verdim. "Tamam."

Jonah'nın arkasından iş çevirmek istemedim ama Ryan haklıydı. Sürü bana kur yapmıştı. Üye üstüne üye onlara ait olduğumu söylüyordu, bağ kurmayı planlamasam bile. *Brody*, *Buzzard* ve *Indy*'nin önünde beni sahiplenmişti. Jonah beni henüz ısırmayacağını söyledi *diye* diğerlerinin de sırada beklemesi gerekmiyordu.

"Her neyse, ikimiz de Jonah'ın sana deli gibi aşık olduğunu biliyoruz," diye mırıldandı Ryan. "Hepimiz öyleyiz" diye ekleyene kadar gülümsemem göğsüne karşı zayıftı. Kaskatı kesildim ve sonra ona bakmak için başımı arkaya yatırdım,

Gözlerimi kocaman açtım. "Öyleyim," dedi, her zamankinden daha solgun ve gözleri sinirden kocaman olmuştu.

Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim ve Ryan'ın dudakları beni kapıya doğru iterken göğsünde çınlayan mırıltısıyla dudaklarımı emerek bekliyordu. Ryan'ın itirafı Jonah'la olan kavgamın acısının yerini neşeye . Kalbimde eşit derecede dolu ama ayrı yerler işgal ediyorlardı. Yine de bu daha iyi bir duyguydu ve ona doğru eğildim, sözlerinin tatlılığının ve öpücüklerinin açlığının tadını çıkardım.

"Ben de seni seviyorum," dedim nefes almak için uzaklaştığımda. "Ve ben..." Tereddüt ettim, Jonah'ınki hâlâ uzak ve havada kalmış gibi hissederken Ryan'ın ısırtığını gerçekten kabul edip edemeyeceğimi merak ediyordum.

Ryan yine mırıldanarak alt dudağımı ısırdı ve sonra yanağıma sokuldu. "Sen de önce Merkez'in muayenesini halledeceksin. Onlar yola çıkmadan önce Scorch ve Bomber'la geçirebileceğin zamanın tadını çıkar. İşleri *kendi* zamanımızda çözeceğiz," dedi kaşlarını kaldırarak.

İçimi çektim ve başımı salladım. "Teşekkürler."

Beni tekrar öptü. "Bizi seçtiğin için teşekkür ederim. Beni seçtiğin için."

Yolda kayarak ilerleyen araba parlak, alçak, eski bir sanat eseriymiş ve Bullet'in malikânesinin ön basamağına yanaştığında arkamdan yayılan mühendislik için alfalarımın takdirini hissedebiliyordum. Destek için Ryan'ın yaslanarak her zamanki kırıdanmalarımı tutmaya çalıştım. Isıtmalarım için gidebileceğimiz bir yerimiz olduğuna göre Merkez'in paketimden memnun kalacağı kesindi. Sadece Jonah'la yaptığım konuşmadan kaynaklanan son stresimi kontrol altında tutmam gerekiyordu. Ama onun da aynı stresi arkamdan yaydığını hissedebiliyordum; beni sert ve endişeli bir şekilde incelemesi, sırtımdaki bir elin beni kendisiyle yüzleşmeye zorlaması gibiydi.

Beklemek zorundaydı.

Araç park , karanlık camlar kümemizi bize geri yansıtıyordu. Önce şoför indi, gri saçları eski bir film yıldızı gibi geriye taranmış, uzun boylu ve zarif, yaşlı bir adamdı. Bakışları doğrudan çantama odaklanmıştı, gözleri sabitti ve düşününce şaşırdım

bir alfa olabilir. Ya da arabanın etrafını sarana ve yolcunun inmesine yardım edene kadar öyleydim.

"Rebecca!" Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı.

Merkezdeki steril bir oturma odasında birlikte oturan ve bana düğümlemenin açık ayrıntılarını veren şık, yaşlı omega karşımda duruyordu. Yine Tapp ya da Yvonne'u bekliyordum, onu değil, ama o yaklaşırken gülümsememin gerildiğini fark ettim. Onu o toplantıdan beri görmemiştim ve sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

"Bebeğim," dedi başını eğerek. "Umarım sakıncası yoktur, Bond arkadaşım Connor'ı getirdim."

"Tabii ki hayır! Sadece *seni* beklemiyordum."

Onlar yaklaşırken başını salladı. "Merkez'den çok daha yakınız ve her neyse, seninle tekrar görüşmek istiyordum. Bana senin seçtiğin... aceleden bahsettiler."

'Acele' kelimesini duyunca yüzümü buruşturdum ve bir nefes aldım. "Bu alışlagelmiş bir düzen değildi, biliyorum. Ama doğru seçimi yaptım. Bu Howler Sürüsü."

"Burası her zamanki yerimiz değil ama rahat ettirmek için elimizden geleni yaptık," diye şaka yapan Bullet geri çekildi ve çifti içeri almak için elini uzattı.

İçeri girdim ve arkamdan Connor'ın, "Burası eskiden Hunter ailesinin malikanesiydi sanırım," dediğini duydum.

"Hâlâ öyle," dedi Bullet. "Ben sadece sıradaki son kişiyim."

"Ah. Atanmanızın büyükanne ve büyükbabanız için bir sürpriz olduğunu duyduğumu hatırlıyorum. Daniel ile çalıştım, yani..."

İçeri girerken Bullet'in elini tuttum ve sıktım, o da derin bir nefes aldı. "Evet. Ailemin sürü arkadaşı. Sanırım ailedeki herkes için bir sürpriz oldum." Rebecca ve Connor giriş holünü incelerken omuz silkti. "Yine de Bebek için bir yerim olmasına sevindim."

"Seni buraya ne getirdi?" Rebecca sordu.

Jonah Hangmen'den bahsetmeden önce ben konuştum. "Benim ateşim. Sürünün geri kalanı hâlâ şehirde işlerle ilgileniyor, biz de buraya... mahremiyet için geldik sanırım."

"Bu çok hoş bir uzlaşma," dedi Rebecca. O alfasına dönerken nefesimi tuttum. "Acaba siz beyler

Bebeğin ve benim görüşmeyi yalnız yapmamızın bir sakıncası var mı?" Connor başıyla onayladı ve ben de çantamdan uzaklaşarak Rebecca ve omzumun üzerinden bir gülümseme sunuyor. "Connor'a etrafı göster, ben de Rebecca'yı yuvaya götüreyim, tamam mı?"

Jonah'nın bakışları yüzümde ağırlaşmıştı ama bakışlarına cevap vermekten kaçındım. Diğerleri bile gergin görünüyordu, elleri saçlarında kıpırdanıyor ve tişörtlerini çekiştiriyorlardı. Keşke kendi güvenimi onlarla paylaşabilseydim. Bullet en azından neşeli olmayı başarıyordu.

"Elbette. etini yememize gerek yok. , size çocukken kullandığım eski komik geçitlerden bazılarını göstereyim."

Rebecca kolunu benimkiyle birleştirdi, ben onu merdivenlere götürürken gözleri şefkatle parlıyordu.

Rebecca, "Yvonne aradığında bunu beklemiyordum," diye mırıldandı.

Güldüm ve başımı salladım. "Bull- Quincy teklif ettiğinde böyle bir şey beklemiyordum."

Neredeyse Bullet'in adını ağzımdan kaçıracaktım ki dudakları kıpırdadı. "Ve nasıl

şehirdeki motosiklet kulübü hayatı ile kıyaslanabilir mi?"

Sırıttım. "Gerçekten çok seviyorum. Sürü, kulüp, hepsi harika. Ve ben her zaman bir şehir kızı oldum. Burası ne kadar güzel olsa da, şimdiden ne düşünmeye başladım."

Tuhaf aile portrelerinin olduğu koridorda gezinirken, "Artık ateşin geçiyor," dedi.

"Evethhh, bu beni meşgul etti," dedim ve Rebecca sıırıttım. "Gerçekten beni kontrol etmeye mi çalışıyordun?"

Yuvaya çıkan dar merdivenlerin kapısını açtığımda Rebecca mırıldandı. ". Ben... beni sürü seçme konusunda düşündürdün ve ben- ben kendi seçimlerimi duymanın senin seçimlerini etkileyebileceğinden endişelendim ve ben- oh!"

İlk kata çıkmıştık ve yuvanın kapısını yeni açmıştım. Rebecca dondu kaldı, gözleri büyüdü ve yanakları kızardı. Boğazını temizledi ve bana döndü.

"Ben, şey, biraz temizlemeye *çalıştık*," dedim, kendi kızarıklığımı artarken.

Rebecca'nın sarsılmaz omega dudaklarından yüksek, kadınsı bir kıkırdama çıktı ve kapıya doğru döndü. "değil. Sahip olabileceğim tüm endişeleri cevapladın. , değil mi? En çok istediğin sürü bu ?"

"Evet!" Kalbim göğsümde hızla çarparken, duygularım içime hücum ederken hızla başımı salladım. Sürümle birlikte kendimi evimde hissetmenin sevinci, Jonah'ın bana inanmaya hazır olmamasının yarattığı hayal kırıklığı, Ryan'la konuşmanın verdiği rahatlama. Gözlerimi kırıştırdım ve tekrar başımı salladım. "Onlar. Olabilecek başka kimse yoktu ve ben-"

Rebecca'nın kolları beni sararak göğsüne çekti. "Anlıyorum."

Anlatmadı. En azından Jonah'la ilgili kısmı.

"Kendi seçimimden pişman değilim. Sürümü seviyorum. Sadece senin adına mutluyum. Şimdi şu kapıyı kapat. Yıllardır hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. Connor çok kıskanacak," dedi gülerek. Çok hafif de olsa parfüm sıkıyordu ve bu zengin ve baharatlı bir kokuydu.

Kapıyı kapattım ve yanaklarımı temizledim. Rebecca kaşlarını çatı ve başını eğerek beni dikkatle inceledi. "Sanki bir şeyleri kaçıırıyormuşum gibi hissediyorum," dedi. "Eğer yanlış bir şey varsa, bana söylemekten . Ben sadece Merkez için değil, *senin* için buradayım."

"Yanlış değil," dedim aceleyle, elimi yüzümde gezdirerek "Sadece... ne zaman bağlandınız? Nasıl karar verdiniz?"

"Herhangi bir baskı hissediyor musun?" diye sordu, sesi sertleşerek. "Hiç hissetmiyorum! Gerçekten. Belirgin bir baskı *eksikliği* hissediyorum."

Kaşları çatıldı ve iç çekti. "Ah. Şey, tereddütlüydüm. Sürüm de öyleydi. Duygularım ve başka bir sürüyle bağ kurma girişimim konusunda açık sözlü davrandım. Sanırım hepimiz fikrimi tekrar değiştireceğimden endişelendik. Ama değiştirmedim ve sonunda... Bağlansam da bağlanmasam da sürünün bir parçası *oldum*. Sürü üyelerimden sadece ikisinden ısırık aldım ve bu doğal bir şekilde gerçekleşti. Doğru yerde olduğunuzdan emin olduğunuzda her zaman zaman vardır."

Bana gülümsedi ve usulca omuz silkti. Kelimeler yavaşça içime işledi ve onlarla birlikte yavaşça eriyen bir durgunluk geldi, Jonah'la tartışmamdan kalan son endişeyi de yok etti. Kararımı vermiştim. Eğer tek endişem bağı istemekse, o zaman tek cevap Jonah'ın ısırığını sunmaya hazır olmasını beklemektir. İnandım ki

Beni omega olarak istediğini söylediğinde ve gitmeyeceğime inanmak için zamana ihtiyacı varsa, o zaman kanıt kolayca yönetilebilirdi. Beklerdim.

"Senin gelmene sevindim," dedim.

"Ben de öyle," dedi Rebecca. "Merkez'i mümkün olan en iyi ellerde olduğunuz konusunda temin edeceğim."

Bebek

"Bütün gece araba kullanabileceğine emin misin?" Seth'e sordum.

O ve Jonah Bullet'in kamyonetinin yanında duruyorlardı, çantalarını arka koltuğa atmışlardı. Geç gelen soğuk hava dalgası gece boyunca motosiklet kullanamayacakları anlamına geliyordu ve eğer Hangmenler bizi arıyorsa kamyonet daha az dikkat çekecekti.

Betam beni göğsüne çekip sarıldı, dudakları alnımda, elleri kollarımdaki tüyleri okşuyordu. Güneş, pembe ve mor tonlarıyla arabanın arkasındaki çıplak kış ağaçlarının arasından batıyordu ve kamyon ısınırken gümbürdüyordu.

"Sırayla yapacağız. Merak etme. Kulübe döndüğümüzde mesajlaşırız, tamam mı? Sen sadece dinlen."

Başımı geriye doğru eğdim ve Seth gülümseyerek yumuşak, tadını çıkaran bir öpücük için eğildi.

"Hafta sonunda görüşürüz," dedim, sızlanmamaya ve bunu bir soruya dönüştürmemeye çalışarak.

"Sıcak bir karşılama için fazla yorgun olmadığından emin ol." Bana hınzırca sırıttı, alnıma bir öpücük daha kondurdu ve beni alfamızla baş başa bırakarak sürücü koltuğuna yöneldi.

"Küçük kızım," diye mırıldandı Jonah, sevecenliği belirsizdi.

İçimi çektim ve kendimi Jonah'ın kollarına bıraktım. Bana karşı sarsıldı, yüzünü saçlarıma gömdü ve kollarıyla beni sardı.

"Bu sürünün bir parçası olacaksın," dedi Jonah, sözcükler zayıftı.

"Biliyorum, öyleyim."

"Seni bağlayacağım," dedi.

"Bunu ben de biliyorum," dedim. Daha fazlasını eklemek için ağzımı açtım. Onun da bunu benim kadar güçlü bir şekilde bilmesini beklediğimi söyledim. Ama her şeye yeniden başlamak istemedim. "Seni özleyeceğim. Sıcakta kaldığın için teşekkürler."

Jonah homurdandı ve beni daha sıkı sıktı. Sarılmak ikimiz için de eşit derecede endişe ve rahatlık vericiydi ve yüzümü boynuna çevirip mırıldanıp yumuşayana kadar tenini öptüm.

"Seni seviyorum bebeğim," dedi. Ona cevap vermeye başladım ama Jonah başını çevirdi, dudakları dudaklarıma doğru eğildi, dili içeri girdi ve içimde mırıltılar yükseldi.

Ben de onu seviyordum, aptal herif. Havalanmama izin verdiğinde kelimeleri sıkarak söyledim ve ikinci uzun, güçlü sarılmayı kabul ederek ona aynı şiddetle sarıldım.

Jonah, "Kömür yarın geç saatlerde burada olacak," dedi.

Lanet olsun. Cole. Jonah'a neredeyse diğer alfanın evde kalmasını söyleyecektim. Şimdi onu özlemediğimi fark ettim ve bu onun benim bağ arkadaşlarımdan biri olmayacağını yeterince açık bir işaretiydi.

"Hepinizi Hangmen'den haberdar edeceğiz. Buzz'ın mantıklı düşünmesini sağlamak için diğer yetkililere gitmem gerekse bile kulüple konuşmaya çalışacağım. Yakında evde olacaksın."

Cole konuşması bekleyebilirdi. Nasıl olsa alfalarımın geri kalanı yanımda olacaktı. Başımı salladım, son bir morartıcı öpücük çaldım ve sonra onun elinden kurtuldum. "Sürüye sevgilerimi gönder."

Jonah'nın yüzü aydınlandı, bütün öğleden sonra takındığı fırtınalı ifadenin arasından nihayet gülümsemesi parladı. "Tamamdır."

Geri çekildim ve Jonah'nın kamyonu atlayışını, Books ve Tornado'nun beni sıcaklıklarına çekişlerini izledim.

"Onlar olmadan çok uzun sürmeyecek," dedi Tornado kamyon ileri savrulurken ve sonra dağ yoluna giden uzun yolda hantalca ilerlerken.

Ona gülümsedim ve başımı salladım. "Biliyorum."

Bullet, "Onlar dönene kadar Coal'a katlanmak zorundayız," diye mırıldandı.

Ryan usulca homurdandı ve diğerleri kaşlarını kaldırarak ona baktı. Kamyonun arka lambaları nihayet kaybolduğunda döndüm ve bizi içeri götürdüm.

"Kocaman bir kucaklaşmaya ihtiyacım var. Bugün yeterince uzun sürdü," dedim.

Sağ kanattaki daha yumuşak ve rahat bir odada kanepede uyuyakaldım. Derin bir kanepenin karşısında büyük bir ekran vardı ve ben ve paketim birlikte film izlemek için onu doldurduk. Tekrar uyandığımda, Ryan'ın beni tanımadığım yatak odasında, zencefil ve yağmur kokan bir üzerine yatırdığını gördüm.

"Demek burada saklanıyordun," diye mırıldandım.

Ryan durakladı, avuçlarını üzerime dayadı. Sonra başımın yanından uzanıp bir lambayı yaktı. Ani parıltı karşısında irkildim.

"Üzgünüm, sadece seni görmek istedim."

" yok." Yatakta doğruldum ve odaya baktım. Tamamen ahşap panellerle kaplıydı ve üzerinde bulunduğum dört direkli yatak üç ya da dört kişi için yeterince büyüktü. Görebildiğim kadarıyla herhangi bir kişiliği yoktu, şifonyer ve şömine şöminesinde boş yerler bırakılmıştı, sanki bir zamanlar aitlerse uzun zaman önce kendilerini paketlemişlerdi.

"Nasıl hissediyorsun?" Ryan ayağa kalktı ve tişörtünü kafasının üzerinden çıkarıp dikkatsizce köşedeki bir sandalyeye fırlattı.

"Ben iyiyim. Önceden sonra sakinleştim," dedim, gerçekten Jonah'ı sorduğunu düşünerek. "Rebecca'yı severim, onun gelmesine sevindim."

Ryan mırıldanarak bilinçsiz ve rahat bir şekilde pantolonunu çıkardı. O istese de istemese de bu benim için bir gösteriydi, ama ben onun bu eylemdeki endişesizliğini harika bir şekilde evcil buldum. Sanki bir aydan kısa bir süredir değil de on yıldır birbirimiz için soyunuyormuşuz gibi.

"Connor, alfası, iyi görünüyordu. Bizim hakkımızda biraz kafası karışık. Bull'un bir böyle konuşmasını dinlemek biraz kafa karıştırıcı."

dedi.

"Sesi değişiyor," diye katıldım. "Kulağa biraz havalı gelmeye başladı." Ryan bu düşünceye homurdandı ve sonra kot pantolonunu tekmeledi,

sadece boxer külot giyyordu. Bana döndü, başını eğdi ve gözlerini kaçırđı. "Gel buraya. O elbiseyle uyumak istemezsin."

Ayağa kalktım ve dönerek Ryan'a fermuara erişim izni verdim. Yavaşça aşağı çekti, başparmağı omurgamdan aşağı, sırtımın dibine doğru inen çizgiyi takip etti. Geçeriye uzandı ve kolları kollarımdan ağağıya, bileklerime kadar tenimi okęayarak itti. Elbise belimden sıyrıldı ve Ryan onu sıyrarak çıkardı, külotum da neredeyse onunla birlikte gidiyordu. Her dokunuş ayrıntılı ve uzundu, bu hareketin tadını kendisi için yaptığı hızlı ve etkili soyunmadan daha fazla çıkardı. Omuzlarımı oynattım.

"Sütyen de," dedim.

Ryan usulca ofladı, parmakları sırtıma dönmeden önce kalçalarımın yumuşak etini kavradı. Toka çözöldü ve parmakları kayarak göğüslerimi örtmeden önce yanlarımı sıyırdı. Onları avuçlayıp masaj yaptıktan sonra kayışları çıkarıp arkamıza atarken iç çektim. Arkama yaslandım ve Ryan göğsünü omuzlarıma bastırdı, kollarını dolağtırdı ve bir eli meme ucumda dalgınca oynadı.

"Yorgun musun?"

Başımı salladım. "Seni özledim, henüz uyumak istemiyorum."

Ryan mırıldandı, omzumdan boynuma ve çeneme doğru öpücükler kondurdu. "Ben de seni özledim, tatlım." Beni sıkıca kavradı ve sonra ayaklarımı yerden kaldırdı, bir kolundan tutup yatağa tırmanırken kollarının arasında döndürdü.

Nefesimi içime çektim ve beni yatağa yayarken alfama baktım. Lamba ışığı sıcaktı, ateş turuncusu Ryan'ın bronz tenine ve siyah saçlarının gri tellerine vuruyordu. Beni altına çevirdi, elleriyle dizlerimi kavradı ve açarak üstüme çöktü, burun buruna ve kalça kalçaya. Geç çamağırlarımız hâlâ üzerimizdeydi ve Ryan dudaklarımdan sadece kısa bir öpücük aldı, dili dığarı çıktı.

"Acelemler yok," dedi, göz teması kuracak kadar geriye eğilerek. Bir elini kaldırıp saçlarımı yanağımdan geriye doğru iterken belli belirsiz gülümsedi. "Benim de hiç çekincem yok, bebeğim."

İçimi çektim ve onu tekrar kendime doğru çekmek için uzandım. "Öp beni," dedim gülümseyerek.

Ne dediğini biliyordum ve gece bitmeden oraya varacağımızı da biliyordum. Önce o anın her saniyesini içime . Ryan mırıldandı, ağızlarımız birleşene kadar gülümsemesi genişledi. Sonra her hücre bu bağlantıya yatırım yaptı, dudakları okşadı, dili alay etti ve dişleri çok nazikçe sıyırdı. Öpücükler durgun, tembel dokunuşlardı, Ryan'ın elleri enseme ve kalçamda dolanırken benimkiler de onun sırtının coğrafyasında geziniyordu. Birlikte usulca sallanıyorduk, boğuk sürtünme hâlâ hassas olan cinselliğimle daha da artıyordu.

Yeniden ergen olmak gibiydi, bir kanepede aşık olduğum çocukla sürtünmek. Ryan'ın bir aşktan daha fazlası olması dışında, göğüslerim onun çıplak göğsüne bastırılmıştı ve gençlik yıllarımda tanıdığım tüm erkeklerden daha iyi öpüşüyordu. Bacaklarım dar kalçalarının etrafına dolanarak onu kendime çektim. Hırladı ve ben nefes almak için çekildiğimde sesi içimi ürpertti. Dudakları nabzıma yapışmış, kalçalarının benimkilere nazikçe vuruşuyla eşleşen sabit bir ritmi emiyordu.

"Daha fazla," diye inledim, iç çamaşırlarımızı itmek için aşağı uzandım.

Ryan tekrar hırlayarak ellerimi yakaladı ve başımın arkasındaki yastıklara sabitledi. Boğazımdan köprücük kemiğime doğru ilerledi, hassas tenimdeki uzun çizgileri yaladı ve sonra noktaların üzerini ısırdı. Vücudumdan aşağı doğru kaydı, karnının düz düzlemleri bacaklarımı açtı. Göğüslerime ulaştığında ellerimi serbest bırakmak zorunda kaldı ve ben inleyip eğilirken ellerim onun saçlarının ipeğine daldı. Ben kendimi Ryan'ın karnına yaslarırken dişleri meme ucumu çerçeveleyip sıkıştırdı.

"Lütfen," diye fısıldadım. "Lütfen, sikinin üzerine boşalmak istiyorum."

Ryan mırıldandı ve ben de gülümsemesini yakalamak için tam zamanında başımı kaldırdım. "Yapacaksın, tatlım. Hem de birden fazla kez. Karnıma da boşalabilirsin." Elleri göğüslerimi bırakıp külotumun

kenarlarına asıldı,

Bir meme ucunu, sonra diğerini emerken onları çekiştirerek çıkardı. Tekrar bana yaslandığında, teninin benimkine değen sıcaklığı nefesimin kesilmesine neden oldu. Garip bir açıydı, kendimi ona karşı çalıştırmaya çalışırken klitorisime zar zor dokundu, ama hayal kırıklığım ve çaresizliğim

Ryan'ı mırıldattı ve titreşim sürekli bir döngü içinde uyarılmamı artırdı.

Bir göğsünden diğerine geçerken memnuniyet üçüncü kez sıçrayarak uzaklaşırken, "Kaba davranıyorsun," diye sızlandım.

Ryan'ın kahkahası havladı ve sırtışı aniden parladı. Bir meme ucunu parmaklarının arasına sıkıştırdı, diğerini diğerleriyle daha sıkı kavradı ve parmaklarının arasındakini çevirirken ben de onun altında çılgınca sallanmaya başladım. Dili diğerinin ucunda gezindi ve bu sert muamele, yumuşak, pürüzsüz, amıma doğru kaymasından daha çok beni paramparça etti, içimde hafifçe yuvarlanan sığ bir orgazm oldu.

Göğüslerimi bıraktığında iç çektim, nefesimi tutarken gözlerim kapandı. Yatak sallandı ve sonra Ryan'ın ağırlığı geri döndü, bu sefer önemli bir farkla. Sonunda çırılçıplak kalmıştı. İnledim ve siki salıverilmemin kayganlığında kayarken kollarım ve bacaklarım onun etrafında kapandı.

"Elimde değil, tatlım. Seni böyle mahvetmeye bayılıyorum," dedi Ryan.

Yüzüme yayılan gülümsememi ısırdım ve ona bakmak için gözlerimi açtım. "*Beni* seviyorsun."

"Utanma," diye fısıldadı dudağımı dişlerimden kurtararak. "Seni gerçekten seviyorum."

Ryan üzerimi tamamen örttüğünde mırıldandım, siki hâlâ seksime yaslanmıştı. "Sunmamı ister misin?" Altında kıpırdanarak sordum.

"Hayır. Seni böyle istiyorum," dedi Ryan ve beni kısaca öptü. "Bunu yaparken yüzünü görmek istiyorum." Ve sonra uzandı, sikinin başını açıklığıma yerleştirdi ve yavaşça içeri girdi. Dudaklarım sessiz bir solukla ayrıldı, o içeri girerken gözlerim büyüdü, gerildi ve nazik bir itme ile beni doldurdu. "Çok güzel."

Gözlerim dolarken onun adını fısıldadım. Beni mahveden şey onun tatlılığıydı ve ben sadece daha fazlasını istiyordum. "Lütfen. Beni senin yap."

"Sen benimsin, bebeğim."

Beni öptü, ağır ve yavaş darbelerle içime girmeye başlarken ağzımı yaladı. Ellerimiz huzursuzdu, birbirimizi kavıyorduk.

Her itişte bir diğerine, her birlikte seyahat ediyordum. Ona olan ihtiyacıma öpüşmeye döktüm, daha yakın olmasını istediğimde tırnaklarımı omuzlarına ve kışına geçirdim. Acil bir sevişme değildi ama çaresizlik vardı ve Ryan'ın dudaklarından çıkan her inilti, hırıltı ve mırıltı bu ihtiyaçta yalnız olmadığım konusunda beni rahatlatıyordu.

"Sen bu sürüye aitsin. Sen bana aitsin, tatlım," Ryan sürekli bir ritimle birlikte boşalırken kulağıma doğru soludu.

"Evet. Ryan, lütfen." Sırtım kıvrıldı ve Ryan'ın kolu altımdan kayarak beni göğsüne doğru tuttu, siki yeni bir açıyla vurarak çenemin düşmesine ve yüksek bir iç çekmeme neden oldu. "Tanrım, evet, alfa. Sana ihtiyacım var. Düğümüne ihtiyacım var."

Ryan çeneme doğru mırıldandı, kalçaları sanki kontrolünü kaybediyormuş gibi hafifçe sertleşti. Düğümü açıklığıma çarpıyordu ve sabrımın sınırındaydım, bizi ters çevirmeye ve onu aşağı indirmeye hazırdım. Diğer eli aramıza girdi, bu düşünceyi dağıttı, klitorisime hızlı bir cesaretle sürtünerek sırtını tırmalamama ve haykırmama neden oldu. Dokunuş beni uyarılmanın sınırından çıkarıp serbest düşüşe zorlamadan hemen önce, Ryan ileri doğru sürdü, beni uzun bir hamleyle doldurdu, düğüm yerine oturdu.

Bir araya geldik, kollarımız birbirimize sıkıca sarılmıştı, bedenlerimiz artçı sarsıntılarla dengesiz bir şekilde titriyordu. Bu baş döndürücü, çılgınca, bir ateşin düşüşü değildi ve kendimi bundan memnun buldum. Çılgınca *daha fazlasına* ihtiyaç duymak yerine, birlikte çökmenin puslu, sakinleştirici anının tadını çıkardım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Ryan çenemin köşesini öptü. "Seni seviyorum, bebeğim."

İçimi çektim, içimdeki kesinlik berrak, durgun ve kristal gibiydi. Başımı eğdim, boğazımı dudaklarına dayadım. "Bağla beni Ryan. Ben hazırım."

Mırıltısı alçak ve tıkırtılıydı ve başını benden uzaklaştırdığında ürperdim. Elini yanağıma götürdü, parmak uçları seksimden ıslanmıştı ve yüzümü tekrar kendisine çevirdi, burnunu benimkine dayadı. Gözleri açıktı, benimkilere sabitlenmişti ve çok sakin görünüyordu, ama her zaman sakin görünen Ryan söz konusu olduğunda bunun ne anlama geldiğinden emin değildim.

Dudakları dudaklarıma yapıştı ve bana bekleyebileceğini söyleyeceğinden korkarak sızlandım. Dikişi yaladı ve ben de iç çekerek ona açıldım,

Sonrasında ne olursa olsun öpücük için minnettardım. Ellerimi omuzlarında gezdirdim, parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve her yalayışına ve çekişine kendiminkiyle karşılık verdim. Alt dudağımı dişlerinin arasında emdi ve düğümünün etrafını sıkarken ürperdim.

Ryan yumuşak bir hırıltıyla dudağımın kırılğan derisini ısırdı. Dişleri dudağımın içini delip geçerken nefesim kesildi ve donakaldım, sığ ve narin bir ısırıktı ama daha az etkili değildi. Sarsıntılar vücudumu sarstı ve Ryan'ın hırıltısı arttı, içimde kasılırken kolu sırtımda bir kıskaç gibiydi.

Başardı. Sevinç göğsümden gözlerime kadar yandı ve gözlerim mutluluk gözyaşlarıyla ıslandı. Isırık yakıyordu ama acıyı daha az umursayamazdım. Tırnaklarımı kafa derisine geçirdim, ta ki hırıltı mırıltıya dönene ve Ryan dişlerini açıp ısırığı hemen emip yatıştırana kadar. Dilinin her hareketi içimdeki sakinin bir gibiydi, ısırık boyunca karıncalanıyor ve sanki içime ulaşabiliyormuş gibi doğrudan kalbime doğru yankılanıyordu.

Bağ yavaşça büyüdü, zencefil kokusu havada ağırlaştı, göğsümde büyüme dalları açıldı. Ryan'ın sakinliği. Memnuniyeti. Kollarımda olmaktan duyduğu beklenmedik ve saf neşe. Nefesim göğsümde titredi, ani bağlantıdan bunaldım, alfamın ruhumdaki ağırlığıyla yerleştim.

"Bebeğim," diye mırıldandı, hâlâ ısırığı emip yalıyor, temizliyor ve aramızdaki bağı güçlendiriyordu. Cevap olarak başımı salladım, birlikte hareket etmeye başladığımızda kendimi ona sardım, aramızda seksten daha güçlü, daha net ve daha sarıcı bir dalga yükseliyordu.

Sevgi. Bağlantı. Yuva.

Mırıltısı kafamın içinde çınlayana kadar cevap olarak ona geri ittim, hipnotik bir sakinlik ve mutluluk beni huzura taşıdı.

Bebek

Ertesi sabah kalçalarım ağrıyordu. Hareketlilik yüzünden değil, Ryan orada kaldığı, göğsümün üzerinde uyuklarken beni altına kısırdığı, meme ucumda bir parça salya biriktiği için. İçime gıdıklayıcı, çökmekte olan, baş döndürücü bir neşe doldu. Ryan'ın dudaklarının benim mutluluğuma karşılık olarak uykuda kıvrılmasını hayranlıkla izledim. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve yumuşak bir iniltiyle göğsüme gömülmeden önce burnu seçirdi.

Gülümsememle dudaklarım birbirine yapıştı ve dudağımdaki ısırığın morartıcı acısı içimde bir heyecan yarattı. Ryan'ın sırtışı göğsüme bastırdı ve dişleri göğsümü tırmaladı, sonra yana doğru yuvarlandı ve etrafımda kıvrılmak için yukarı kaydı. Bakışları hemen alt dudağıma kaydı ve bir alfa tatmin dalgası göğsüme çarptığında güldüm.

"Ne kadar şişmiş?" Bir kaşımı kaldırarak sordum.

Ryan'ın dudakları kıpırdadı. "Biraz. Yakında iyileşir."

Eğildi, sıcak teni tenime değdi, yanağımlı okÇadı ve yarayı yalamadan önce dudağıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Titreyen arzu içime hücum etti, merkezimin etrafında dönmeye bağıladı ve ben inleyerek Ryan "a doğru kıvrıldım, ta ki onun gülümsemesi öpücüğü bozana kadar. Bu Ryan için bir gülümseme rekoruydu ve ben kendimden son derece memnundum. "Bunu bilerek yaptın. Senin için her seferinde azacak mıyım?

Şimdi biri beni öptüğünde ne olacak?" Ben sordum.

"Diğerlerinin yanında bu kadar fark etmemelisin," dedi ve başparmağını dudağımda gezdirecek kadar uzaklaştı. Tekrar titredim ve yüzünü dönüştüren zevk karşısında gözlerimi kısıtım. "Sakıncası var mı?"

Benim bilmediğimi biliyordu. İçim kıpır kıpırdı, taşmayı bekleyen bir şampanya şişesi gibiydim. Bağ bizi yorgun ve uykulu bıraktığı için şanslıydık, yoksa Ryan'ı bütün gece uyutmazdım. "Tabii ki hayır."

"O kadar fark edilmeyecek," dedi. "Rujla kapatabilirsin. Diğerleriyle konuşmak için beklemek istersen diye. Kokun biraz değişmiş ama çoğu kişi bunun seksten kaynaklandığını düşünecektir."

Başımı salladım. "Bunu kimseden saklamıyorum."

"Jonah'ın bunu nasıl karşılayacağını garanti ama iş o noktaya gelirse ona meydan okuyacağım," dedi Ryan hafifçe irkilerek.

İçimi çektim ve çenesindeki kirli sakalın gölgesini amaçsızca izleyerek ona daha da yaklaştım. Ryan'ın vücudunda çok fazla kıl yoktu ve sakallarını da tıraş etmediği için sakallarının sert bir şekilde neredeyse hiç hissetmezdim. Ben kaşıdıkça mırıldandı ve sabahlar için biraz sakal yakmaya değebileceğini düşündüm.

"Jonah beni bağlamak için bekleme kararının bu sürüdeki herhangi biriyle olan ilişkimi etkilemesi gerektiğini düşünüyorsa, o ve benim çok daha büyük bir tartışma var demektir. Kulüpten o sorumlu ama benden o sorumlu değil," dedim Ryan'ın endişelerine cevap olarak.

"Senin bu sürüye ait olduğunu biliyor," dedi Ryan alnıma bir öpücük kondurarak. "Ve bu konuda açıklığa kavuşturulması gereken başka bir şey olursa desteğin var. Şimdi bir itirafta bulunacağım."

Kendimi yanıma yasladım ve o da aynısını yapınca devam etmesi için başımı salladım. Gözleri göğüslerime odaklandığında gülümsedim ve çarşafı bulup üzerine çektim.

Ryan, "Dün gece birbirimize bağlandığımıza sevinmemin bir nedeni var," diyerek dikkatinin dağılmasını önledi.

Güldüm. "Umarım öyledir, çünkü bana takılıp kaldın."

"Doğru, pek çok nedeni var. Ama size bir sorum var ve bağın bu soruyu yanıtlamanıza yardımcı olacağını umuyorum."

Bağlantımıza sızan ağırlığa rağmen, duygular ya da Hangmenler hakkında bir soru bekliyordum. "Ateş et," dedim.

"Beni görmeye geldiğin gün Kömür'e ne oldu?" Endişe göğsümde düğümlendi ve bir hıçkırdım. Ryan'ın yüzü sertleşti, boğazının arkasında yumuşak bir hırıltı vardı. "Bebeğim, bilmem gerek. Eğer sana zarar verdiyse-"

"Yapmadı," dedim çabucak. "Sadece... Ne diyeceğimi bilemiyorum. İtti. Geri çekilmesini sağladım." Ryan'ın hırıltısı derinleşti ve aramızdaki bağdaki öfkenin derinliği ve ikimizin de ne kadar gergin olduğu beni şaşırttı. Yavaş bir nefes aldım ve sonra eğilip dudaklarımı onunkilere değdirdim. tatlılık, alfamın onun işaretine dokunmasına otomatik bir tepki olarak kaymıştı. "O anda bu konuda ne hissettiğimden emin değildim-"

"Stresliydin ve üzgündün," dedi Ryan, bana çıkışmamak için çabalarken kelimelerinde bir tıkırtı vardı.

"-Ama o beni sürüye çeken kokulardan biriydi. Ve geri kalanınızla birlikte, bu tepki... size karşı ne kadar güçlü hissedeceğime dair oldukça iyi bir gösterge olduğunu kanıtladı," dedim Ryan'ı tekrar öperek. Nazik mizah ve şefkatli zevk, bağ aracılığıyla onun öfkesiyle savaştı. "Ona bir şans vermek istedim ve sonra olanlar hakkında ne hissettiğimi gerçekten bilmiyordum ve belki de onu yönlendirdiğimi düşündüm."

"O daha iyi bilirdi," dedi Ryan.

Başımı salladım. "Peki. Her neyse. Bu hafta kafamı boşaltmak için iyi oldu ve hayır, Cole'u bağlamak istemediğimi fark ettim. Jonah'a onu Plaza'da tutmasını söylemeyi düşündüm ama her şeyin içine girmekten korktum."

Ryan homurdandı ve yuvarlanarak odanın diğer tarafındaki eski bir şömine saatine baktı. "O şimdi yolda, yoksa *ben de bu işe karışırdım.*"

"Şu anda kızgın değilim, duygularım çok daha net. Tekrar başlarsa Cole ile başa çıkabilirim. O da sürünün bir parçası, eninde sonunda bunu benden duymak zorunda kalacak."

"Seni rahatsız ediyor," diyor Ryan, doğrulup beni yanına çekmek için uzanırken. "Seni rahatsız eden biri olmamaya çalışıyorum."

ama seni onunla yalnız bırakmakta zorlanacağım."

'Kendi başımın çaresine bakabilirim' gibi bir cevap vermek için ağzımı açtım, bu doğrudu ama Ryan'ın duymak istediği şey bu değildi. "Onunla yalnız kalmak istemiyorum. O sürünün geri kalanına dönene kadar alfalarımın bana eşlik son derece mutlu olurum, tamam mı?"

Belki de Ryan ve benim birbirimize ne kadar uygun olduğumuzun bir kanıtı olarak, aramızdaki bağı incelemekten, onun konuşmaya verdiği tepkileri incelemekten bu kadar keyif alıyordum. Açıklamam karşısında rahatlama ve şaşkınlık gururla karıştı ve Ryan'ın kaşları kalktı.

"Gerçekten mi? Kalabalık hissetmeyecek misin?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Sanmıyorum. Haklısın, Cole beni rahatsız ediyor ve bu kısmen benim hatam, çünkü onunla seninle ve diğerleriyle kurduğum gibi bir bağ daha önce fark etmedim."

Ryan'ın çenesi sıkıştı. "Güven bana, tatlım. Bu onun hatası."

"Biz artık bir takımız," dedim, yüzüme yayılan baş döndürücü gülümsemeye karşı koyamayarak. Ryan kasvetli görünüyordu ama onun sevinci benim düşüncelerimde çılgınca çiçek ve ifadelerim üzerinde onun kadar kontrol sahibi değildim. "Dudağım nasıl görünüyor?"

"Etili," dedi sırtarak ve beni kucağına alıp kıvranmama ve iç çekmeme neden olan bir öpücük kondururken çarşaflar birbirine dolandı. "Şimdi diğerleriyle mi uğraşacağız yoksa burada mı saklanacağız?"

Saklanmak kulağa iyi geliyordu, diğerlerinden kaçmaktan çok Ryan'la fazladan zaman geçirmenin tadını çıkarabilirdim ama ilk bağlanma işaretimi gururla taşımak istiyordum.

"Hadi diğerleriyle *konusalım*," dedim Ryan'ın kucağından inip soğuk döşeme tahtalarına basmadan önce. "Ve ayrıca, kahvaltılık bir şeyler istiyorum."

"SEN !" Bullet bağırdı, alt dudağıma ağzı açık bakarken çenemi elinde tutuyordu. Başparmağı kırılğan yara izine bastırdı ve bu hoş bir sıcaklık hissi olsa da, Ryan izine dokunduğu zamanki kadar iyi olmadığı konusunda haklıydı.

Kendimi Bullet'ın elinden kurtararak, "Belli ki yapmış," dedim.

"Ama Jonah-" diye başladı Bullet, Ryan'a dönerek. Alfa'm -*resmi* alfa'm- tezgâha yaslanmış, porselen bir çay fincanından kahvesini yudumluyor, diğer üç adam aramızda bakışırken tek kaşını kaldırıyordu.

"Bir," diye bağırdım ve Bullet ile Ryan'ın arasına girip parmağımı kaldırdım. Ocağın başında duran Tornado'ya bir bakış attım, tava cızırdıyordu ve kaldırdığı elinde bir çatal vardı. "O pastırmayı yakma, aklıktan ölüyorum. İki. Bu sürünün bir parçası olacak mıyım, olmayacak mıyım?"

"Tabii ki !" "Kesinlikle!"

"Aşkım, bunu nasıl sorarsın?"

"O zaman üç: Ne zaman ve kiminle bağ kuracağıma kim karar verecek?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum.

"Senin," dedi Tornado hemen ve gülümsemesini kazandı. Bullet kaşlarını çatarak, "Yani, evet," dedi.

"Bundan emin değil gibisin yakışıklı ve endişelerim var," dedim çenemi çıkarıp ona dar gözlerle bakarak.

Bullet yutkundu, gözleri meydan okuyan bakışlarım ve alt dudağım arasında gidip geliyordu. Sonunda başımın üzerinden Ryan'a baktı. "Son sözü ve ilk hakkı alamadığı için kaçınılmaz olarak kendini kötü hissettiğinde Scorch'a karşı kendini savunmak zorunda mı bırakacaksın?"

"Hey! Ben mükemmel bir şekilde-"

"Hayır, onunla ben ilgilenirim," dedi

Ryan.

Ona ters ters bakmak için arkamı döndüm ve o da bana çay fincanının kenarından bir bakış ve bağıın üzerinden güven verici bir vuruşla cevap verdi.

"Peki o zaman," dedi Bullet oflayıp puflamadan ve sandalyesine geri yerleşmeden önce. "Sanırım şimdi biraz kıskandım."

Güldüm ve kucağına tırmanarak alnına bir öpücük kondurdum. "Hazır olduğunda sıranın sana da geleceğini biliyorsun."

Bullet mırıldandı, elleriyle belimi kavradı. Masaya yaslandı, dirseklerini yüzeye dayadı. "Scorch'un onayını beklemek istesem anlayışla karşılar mısınız?" Kaşlarımı çattım ve o da beni nazikçe sıktı. "Bu konuda kendi kararlarını vermeyi hak etmediğini düşündüğüm için değil, bu eylemin kimseyi germeyeceğini bildiğim zaman kendimi hazır hissedeceğim için."

İçimi çektim ve Bullet'ın tutuşuyla yumuşadım. Ryan'ın daha önce Jonah'a meydan okuduğunu görmüştüm ve ikisinin işbirliği yaptığı açıktı çünkü birlikte çalışan eşit derecede güçlü iradelerdi. Büyük, korkutucu, sevgili Bullet sürüdeki herhangi bir alfa kadar güçlüydü ama esnekliği ve açık kalbi ondan istediğim şeydi ve eğer bu bağ kurmak için daha uzun süre beklememiz anlamına geliyorsa bunu anlayabilirdim. Bu, kararına güvenmemekten daha iyi bir nedendi.

Onu öpmek için eğildiğimde Bullet mırıldandı, ta ki pastırma kokusu havada çok güçlü bir şekilde yayılana ve midem guruldayana kadar. Bullet güldü ve Tornado ile Mackenzie ağır yemek tabaklarını getirirken beni masaya doğru kaldırdı. Ryan ve Bullet'ın arasındaki bir koltuğa kaydım ve diğer iki alfaya doğru eğildim.

"Umarım sen de benim için bu kararın bir parçası olduğunu biliyorsundur. Her dakikasını sevdiğimden emin olmak bir yana, bu deneyimi kadar doğal hissettirebilecek başka bir alfa yok."

Mackenzie'nin göğsü gururla kabarırken gülümsedim, eli masanın üzerinden benimkine uzandı.

"Emin misin?" Tornado gözlerini kocaman açarak fısıldadı.

Diğer elimi ona uzattım ve o da can simidi gibi tuttu. "Eminim."

Mackenzie ona "Aceleye gerek yok," dedi ve Tornado düzensiz bir şekilde başını salladı. "Olacağı zaman olur."

", Coal bağlandığını öğrenince dayanamayacak," dedi Bullet ani ve neşeli bir telaşla.

Ama ben gülmedim ve Ryan bastıramadığı bir hırıltı çıkardı.

"Tamam. Yani... bu konuda," dedim ve bir sonraki ciddi konuşmaya kadar beni idare etmesi için bir dilim pastırma aldım.

O gece büyük sinema perdesinin önünde alfalarım Peter Fonda'yı *Vahşi Melekler* filminde hecklerken ben NEREDEYSE Bullet'ın göğsünde uyukluyordum.

"Şu lanet saç'a bak," diye gürledi Bullet kulağımın dibinde.

"Bu onun kaskı, saç'ı değil," diye mırıldandı Tornado.

Evin diğer tarafında ön kapı çarparak açıldı. Alfa yastığımın üzerinde seğirip donakaldım ve Ryan .

"Herkes hangi cehennemde?"

Mackenzie içini çekti ve devasa koltuktan kalktı. "Ben gidip... onunla ilgileneceğim."

İnledim ve ayağa kalkmak için yalpalamadan önce az önce boşalttığı sıcak yere yuvarlandım. ". Ben de geliyorum."

"Bebeğim..." Ryan huzursuz, kızgın ve endişe doluydu. Fırtınalı yüz ifadelerine bakılırsa Bullet ve Tornado da öyle. Onlara ince bir gülümseme sundum ve kollarına girmekten kaçarak kapının yanındaki Mackenzie'nin yanına gittim.

"Bunun etrafında dans etmek istemiyorum," dedim onlara. "Sadece bununla baş'a çıkacağım ve oradan devam edeceğim."

Ryan sözlerimi tarttı, ayağa kalkmadan önce uzun bir süre bana baktı. "O zaman ben de seninle geliyorum."

Bullet homurdandı. "Hepimiz öyleyiz, gerçekçi olalım."

"Bunu kendim halletmek istiyorum," diye uyardım ve başlarını sallamalarını bekledim. "Tamam o zaman."

Filmden çıkıp birlikte koridorda ilerlerken Cole yine evi inletti. Ön salona vardığımızda Cole'un çantası dikkatsizce yere düşmüştü ve elinde hesapçı bir bakışla süslü bir vazo tutuyordu.

"Bu muhtemelen senin bisikletinden daha değerli, o yüzden dikkatli ol," dedi Bullet. Sesinde zorlukla gizlenmiş bir hırıltı vardı ve kaşlarını kaldırarak dirseğimle yan tarafını dürttüm. Omuz silkti ve boğazını temizledi.

"İşte benim tatlı küçük omega'm," dedi Cole, vazoyu yan sehpayaya geri koyarken gözleri benim üzerimdeydi. Kollarını iki yana açtı. "Eee? Buraya gel ve bana bir öpücük ver."

Ryan fiziksel olarak zar zor sakladığı vahşi bir enerjiyle bağın içinde çılgınca gümbürdüyordu. Parmaklarımı kolunun iç kısmında gezdirdim ve Cole'a kırmızı görmeden bakabilmem için onu yeterince sakinleştirmeyi umdum.

"Sizin neyiniz var çocuklar?" Cole sordu. "Sıcak sana bir şey mi yaptı? En iyi kısmı kaçırdığıma inanamıyorum."

Mackenzie ani bir öfke patlamasıyla, "Baby'nin en iyi yanı *Baby*'dir," dedi.

Tanrım. Bu çocuklar ne kadar sevimli ve ne kadar gülünç?

Cole'un kaşları havaya kalktı ve gözleri hafifçe kısıldı, Mackenzie'yi inceliyordu.

"Cansız karşılama için özür dilerim," dedim, kendimi beyanda bulunmaya zorlamaya çalışarak. *Bitir şu işi bebeğim.* Belki Cole bile gidecek kadar kırılırdı.

"Peki o zaman, hadi tatlandıralım, küçük omega," diye mırıldandı Cole, öne doğru adım atarak.

"Bana böyle denmesinden hoşlanmıyorum," diye , Ryan'ın öfkesi beni ele geçirmişti. Cole'un ayakları durakladı ve gözleri tekrar kısıldı. Kuzeye doğru uzun bir yolculuk yapmış olmasına rağmen, bu alfa az önce izlediğimiz filmdeki erkekler kadar parlak ve yakışıklı görünüyordu. Ama ben artık ondan etkilenmiyordum. Boğazımı temizledim ve omuzlarımı dikleştirdim. "Biliyorum, sen ve ben... ben Plaza'dayken olası bir bağlantıyı *araştırıyorduk*," dedim.

Cole'un gülümsemesi keskindi. "Eğer öyle demek istiyorsan, elbette."

"Bunun muhtemelen çok sıcakla ve hormonlarla ilgili olduğunu düşünüyorum," dedim. "Eminim burada olmanı istediğim için beklentilerin vardır, ama ben.. bunlar..."

"Olacak," dedi Cole, kelimeler düz ve sesi soğuk, topuklarının üzerinde geriye doğru yuvarlanarak.

"Evet," diye nefes aldım, başımı salladım.

Bu tür durumlarda yüzleşmek bana göre değildi. Cole'a *kızgın* değildim, sadece beni seks için rahatsız etmesini istemiyordum.

düğümlemek ve bağlanmak. Bırakın ona diğerlerine hissettiğim kadar yakın hissetmeyi, ondan hoşlandığımdan bile emin değilken.

"," dedi, doğruldu ve rahatladi.

Bu kabul karşısında şaşırarak durakladım. "Öyle mi?"

Güldü ve gülümsemesi yine parlak ve rahattı. "Evet, bebeğim. Vazgeçiyor muyum bilmiyorum ama ne demek anlıyorum. Sıcak bitti ve bir kaçamaktan fazlası olup olmadığımızı bilmiyorsun."

"I..." Kaçamak *tam* olarak kullanacağım kelime değildi ama "Evet. Bir çeşit."

Cole rahat bir omuz silkmeye "Harika," dedi. "Seni kazanmak için zamanım var."

Ryan'la aramdaki bağ şüphe uyandırıyor ama aynı fikirdeymişiz gibi görünüyor. Cole'un geri çekiliyor gibi görünmesi beni rahatlattı.

"Peki, tamam," dedim yavaşça. "Hoş geldin o zaman."

"Pekâlâ, burası da ne böyle?" Cole dönerek sordu, botları fayansın üzerinde gıcırıyor ve sürtünüyor. "Yani burası... burayı kiralamıyoruz, değil mi?"

Bullet güldü ve diğerleri rahatladi. Ryan'ın kolları belimi sararak beni göğsüne çekti, Bullet gizli mirasını anlatırken endişem bastırıldı.

Bu yeterince kolaydı.

Ryan sadece benim duymam için, "Seni hâlâ onunla bırakmıyorum," diye fısıldadı. Onaylarcasına omuz silktim. Şu an için geri çekildi diye Cole hakkındaki fikrim değişmemişti ve Ryan'ın korumacılığı bana gayet uygundu.

Bebek

Bullet arkamdan, "KITTEN, omuzlarını kulaklarının etrafında tutarsan o tetiği çekmene asla izin vermeyeceğim," dedi.

Kahretsin, haklıydı. Çok gergindim. Derin bir nefes aldım ve yavaşça bıraktım, nefesim hafifleyen kışın keskin havasında buğulandı. Bullet'ın, yeniden evde olmanın rahatlığını hissettiğinde sesinde meydana gelen o tuhaf değişimle malikânesine verdiği isimle, 'malikânenin' ormanlık alanındaydık. Boynumu kıvırdım, silahımın emniyetini yerine oturttum ve omuzlarımdaki gerginliği atmaya çalışarak silahımı yanıma indirdim.

"Seni düğümleyen ne?" diye sordu, elleri omuzlarıma yerleşti, başparmakları kazak ve paltonun katmanları arasında geziniyordu.

"Bilmiyorum."

"Yaşlı kara kalpli Coal?"

"Ehnnn..." Cole kahvaltı boyunca Mackenzie'ye sataşp durdu ve aklımdaki misafirperverliğini kesinlikle tüketiyordu ama ben onu düşünmüyordum.

"Scorch?"

İçimi çektim ve başımı salladım. "Hayır, o dönene kadar bu konuda endişelenmeyeceğim."

"Güzel. oluyor?"

"Sanırım ben sadece... diğerlerini özlüyorum?"

Bullet, "Yeşil sensiz *bir saat* idare edebilir," diye alay etti.

Güldüm. Huzurlu alfam ve ben bağ kurduğumuzdan beri birbirimizden ayrılamaz olmuştuk. "Hayır, Roger, Chef ve Dusty'yi kastediyorum. Kızları. Bardaki yerlileri bile özledim."

Bullet bir süre sessiz . "Kedicik... Bebeğim." Yüzümü ona döndüm, sesindeki gözyaşıyla irkildim. Elleri yüzümü çevreledi ve başı eğildi, daha derine bastırmadan önce dudakları bir kez benimkilerin üzerinde gezindi. Öpüşürken mırıldandım ve Bullet mırıldandı. "Bizim için daha iyi olamazdın," diye mırıldandı Bullet. "Ne kadar mükemmel olduğunu asla unutamayacağım."

Önce bir yanağımı, sonra diğerini okşayınca kızardım ve şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. "Bir sürünün *tüm* üyelerini özlemek çok mu garip?"

Bullet sırtarak, "Hayır, ama bağlanmamış beta kız arkadaşlarını özlüyorlar," diye cevap verdi. "Annem beş sürü arkadaşından üçüne bağlıydı, ancak diğer ikisine sıkı sıkıya bağlıydı."

Burnum kırıştı. "Bunu anlamıyorum."

"Sevmediğini biliyorum, kedicik. Erkekler, hatta tatlı ama-" bakışlarım karşısında kekeleydi, "-*kızlar* da seni bunun için seviyor. Ben de seni bunun için ve daha pek çok şey için seviyorum."

Bir çığlık atıp sıçradım ve Bullet elimdeki silahı ustalıklarla yakalayıp beni göğsüne bastırmadan önce bir kenara koydu. "Ben de seni seviyorum yakışıklı. Her bir parçan için. Quincy, Bullet ve benim büyük, yaramaz alfam."

Bullet beni tekrar ayağa kaldırana kadar birkaç dakika boyunca birbirimize sarılıp kaldık, öpüştük, koklaştık ve kucaklaştık. "Yakında eve döneceğiz. Scorch konuşmak için bir buluşma olacağını söyledi, diğer tarafta da Books'a siber işlerini yaptırıyor, ateşkesin bir seçenek olmaması ihtimaline karşı onlar hakkında bulabildiği her şeyi araştırıyor."

"Gördün mü, bu! Herkes bir şeyler *yaparken burada* çaresiz bir genç kız olmaktan nefret ediyorum. Ya da benim için ateş hattında olmaktan."

"Güvende olduğunuzdan ve kimsenin yanımızdaki yerinizi tehdit etmeyeceğinden emin olmak, herkesle ilgilenmektir. Unutma, sen artık bizim bir parçamızsın. Eğer sana bir şey olursa..." Kurşun, etrafımızdaki kış esintisinin soğukluğunda bile griye döndü. "Olamaz, bebeğim. Bu hepimizi dayanabileceğimizden daha fazla mahveder."

Titrek bir iç çektim ve Bullet kaşlarını çattı. "Özür dilerim. Seni korkutmaya çalışmıyorum."

"Biliyorum," dedim başımı sallayarak. "Haklısın. Ama yapabileceğim bir şey olursa bana söylemeni istiyorum."

Bullet doğruldu ve arkamdaki pozisyonuna geri dönerek beni ağaçların arasına yerleştirdiği hedeflere doğru döndürdü. ". Şimdilik tek yapman gereken endişelerinden sıyrılmak, derin bir nefes almak ve nefesini verirken tetiğe basmak. Oh, ve nişan al, tamam mı?"

Bullet kollarımı kaldırıp tabancayı tekrar kavradığımda bile omuzlarımı açtım, kendimi gevşek ve rahat tutmaya odaklandım. Derin bir nefes aldım, tabancayı önüme kaldırdım, böylece kılavuzdan namluya bakabilecektim. Yavaş ve sabit bir şekilde nefesimi bıraktım ve elimdeki silahın şokunu ve tepmesini emerek tetiği çektim. Avuçlarım uyuşana ve parmaklarım ağrıyana kadar her hedefe teker teker ateş ettim.

Fişek boştu ama yine de emniyeti açtım ve hedefleri kontrol etmek için Bullet'i takip ettim. Yaklaştıkça kaşlarımı çatıyor, burnumu kırıstırıyordum. Her seferinde mucizevi bir şekilde hedefi tam ortasından vurmayı umuyor olabilirdim. Bullet mırıldandı ve kağıt hedeflerin üzerindeki delikleri saydı. Bana döndüğünde gözleri ve gülümsemesi genişti.

"Bu iyi, kedicik!"

"Hepsi sallanıyor."

Kurşun göbek güldü. "Şey, evet. Sen bir acemisin. Ama bak, her atışında kağıt var. Tüm atışlarının nereye gittiğini biliyoruz. Bu iyi bir başlangıç. Geri dönelim ve seninle duruşun üzerinde çalışalım."

Döndüğümüzde elini uzattım ama yerine bana yeni bir fişek uzattı. Homurdandım ve silahıma odaklanarak başımı salladım. Kurşun başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve ben de yere doğru gülümsedim.

"MMF NUFTSHUG FIISIS FUKKIN," diye mırıldandı Tornado ağızındaki kaşığın etrafında, soğanları doğrarken gözleri hızla kırpışıyor ve alnı çatlıyordu.

"Pardon, neydi o?" Sırıtarak sordum ve uzun mutfak masasının üstüne oturup tavuk yemeğimiz için sarımsak soymaya başladım.

Evde şimdiye kadar bulabildiğim iki yemek odası vardı, ancak ikisinden küçük olanı bile küçük aile yemeklerimiz için fazla resmi geliyordu. Çoğunlukla yemek pişirdiğimiz yerde yemek yiyorduk, hatta bazen kimse masayı kurmak istemezse ayakta duruyorduk.

Tornado bir kaşını kaldırdı ve ben uzanıp kaşığı dişlerinin arasından alana kadar bana ters ters baktı. Soğan dumanından yanağından bir damla yaş süzülürken, "Bu işe yaramadı," dedi.

Omuz silktim. "Yine de sevimli görünüyordu."

Tornado dönüp soğanları cızırdaması için tencereye atmadan önce bir süre beni şüpheyile inceledi. Kesme tahtasını ve bıçağı tezgahın üzerine koyduktan sonra bana doğru bir adım attı ve parmaklarımın arasından diş sarımsağı çekip masanın üzerine fırlattı. Soyma bıçağını elimden aldı ve havaya fırlattı. Bıçak havada takla attıktan sonra tekrar avucuna takılınca gözlerim büyüdü.

"Şirin miydi?" diye mırıldandı.

"Hayır, bu çok seksiydi," dedim ona sıırıtarak ve yüzündeki koyu renkli saç tellerini tarayarak. "Gidip duvara yaslanmamı ve sirk gösterini çalışmamızı ister misin?"

Tornado ofladı, gözleri kayarak kapandı ve muhtemelen şaka mı yaptığımı yoksa delirdiğimi merak ederek başı yumuşak bir seğirmeyle sallandı. Elleri dizlerimin arasına girdi ve onları ayırdı, böylece daha yakına gelebildi, elleri beni sıkıştırmak için masanın üzerinden kaydı. Tornado'yla birlikte ne kadar çok zaman geçirirsek, özellikle de burada, malikanenin sessizliğinde, o kadar şakacı oluyordu. Mackenzie dizüstü bilgisayarında çalışmakla meşgul , Tornado ile hem yatak odasında hem de yatak odası dışında bire bir zaman geçirmek güzeldi.

"Tüm parçalarını olduğu gibi bir araya getirmeyi seviyorum, aşkım. Eğlence olsun diye bıçak numaraları yapma lütfen," diye mırıldandı.

"Anlaştık." Mutlu bir şekilde mırıldandım, ona doğru eğildim ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim, gözlerini yakaladım ve öpücüğe bastırmasını bekledim. Yaptı, ama geri çekilmeden önce sadece kısa bir süre.

"Bağ nasıl?" diye sordu.

Gözlerimi kırptım. "Ryan'la mı?" Tabii ki henüz başkalarını bulamamıştım. "Bu... harika," dedim. Bu bağ düğünmek bile kısa bir iğaret fişeği göndermek gibiydi, Ryan'ın geri döndüğünü hissediyordum, seradaki gül hobisine geri dönmeden önce varlığı ruhuma konan bir öpücük gibiydi.

"Peki ya... öğle yemeğinde parfüm yorumu yüzünden Kömür'e çıktığı zamanki gibi?"

Mackenzie öğle yemeğinde benimle alay ediyordu, parmakları eteğimin kenarıyla oynuyordu, ta ki diğerleri ilgimin kokusunu alana kadar. Cole şaka yaptığında Ryan bunu pek iyi karşılamamıştı. Cole'un Mackenzie'yle olan anımı öğrendiğini fark etmek midemi hafifçe bulandırmasaydı bu o kadar da büyük bir mesele olmayabilirdi.

"Kızgın olduğunda nasıl olduğunu mu kastediyorsun? Umm... Bilmiyorum. O hissin geldiğini biliyorum. Hissediyorum ama bu benim tepkimi kontrol etmiyor."

Tornado kaşlarını ve eğilmeye başladı, ben de sorusunun gerçekte neyle ilgili olduğunu anladım. Bacaklarımı kalçalarının arkasına bağladım ve yavaş bir teşvikle onu kendime çektim.

"Benim seni bağlamamdan mı endişeleniyorsun?"

Yumuşak bir sesle sordum. "Yeşil... sakın ve sabırlı," diye başladı Tornado.

"Ryan sakın ve sabırlı *bir portre çiziyor*," diye düzelttim. "Başında çok şey var. Ve dinle, bunu hafife almayacağım ve seninle bağda ne yaşayacağımı gerçekten bilen tek kişi sensin, bununla başa çıkabileceğimi biliyorum diyeceğim. Ancak bu bağın iki yönlü bir yol olduğunu söyleyeceğim."

Tornado, "Eğer bölümlerimden biri sen farkına varmadan sana çarparsa, bana yardım , aşkım," diye mırıldandı.

"Belki olur, belki olmaz," diye kabul ettim. "Mackenzie yapacak ama, değil mi?"

Ve henüz yardım *etmeyeceğimi* bilmiyoruz.

"Benim alfa olmam gerekiyordu. Sen sorumlu olmamalısın

."

"Öyle deme," dedim, ellerimi tişörtünün içine sokup kalçalarımı kalçalarının etrafında sıkarak. Burun buruna gelmiştik, ikimiz de kıpırdamadan duruyor, diğerini ürkütmemeye çalışıyorduk. Tornado'nun koyu renk gözleri parlıyordu ve tek istediğim kendimi ona dolamak ve bırakmamaktı. Keşke *şimdi* onunla bir bağ kurabilseydim de kendime olan güvenimi onunla paylaşabilseydim. "Ben, onu saklayacak ve dünyadaki her rahatsız edici şeyden koruyacak bir alfaya ihtiyaç duyan bir omega değilim. Sen benim için ne kadar önemliysen ben de senin için o kadar önemli olmak istiyorum, tamam mı?"

Tornado'nun omuzlarındaki gerginlik yavaşça eridi, bakışları yumuşadı. Eğildi, çenesini çeneme dayadı, sakalının hafif kırıksıklığı yanağıma süttü.

"Tamam," dedi kulağıma.

Doğrudum, sevincim göğsümde parlıyor ve köpürüyordu. "Öyle mi?" "Kendimi yine bundan vazgeçireceğim, sadece seni uyarıyorum."

Arkasına yaslandı

utangaç bir gülümseme ve mizahla kırıkan gözlerle. "Benimle tekrar konuşmana izin vereceğim."

"Bunu yapabilirim," dedim.

"Çok bencilce davrandığımdan endişeleniyorum-"

Filmlerde erkeğin kadını susturmak için öpmesinden hiç hoşlanmamıştım ama bu suçu suçsuzca işledim, Tornado'nun endişelerini dudaklarımla yuttum ve o hırlayana kadar daha fazlası için geri geldim. Elleri masadan kalkıp kışıma dolandı ve beni kendine doğru çekti, ben de ağzını fethederken gömleğine sıkıca tutunarak muzaffer bir kıkırdamayı engelledim. Tornado'nun elleri eteğimi çekiştirerek altımdan çıkardı, ta ki kot pantolonla kaplı ereksiyonu iç çamaşırımın dikişine dayanana ve kalçalarım ortaya çıkana kadar. Ön tarafına doğru kıpırdandığımda öpücüğün liderliğini kazanıyordu, beni masanın üzerine yayması için hazırdım.

"Dur tahmin edeyim; omega. Akşam yemeğinde ne var?"

Orospu çocuğu.

Tornado hırladı, dudaklarımdan aniden çekildi, omzumun üzerinden davetsiz misafire hırlarken parmakları kalçalarımın gömüldü.

"Ne? *Mutfaktasın*," diye cevap verdi Cole.

Yüzümü Tornado'nun gergin ve titreşen boğazına bastırdım, nabzının üzerinden usulca öptüm ve ellerimi göğsünde gezdirdim.

hafifledi.

"Dışarı," diye bağırdı.

Cole cevap olarak alçak sesle hırladı ve ben de omzumun üzerinden ona bir bakış attım. "Ne bekliyordun ki? Bize bir dakika ver."

Cole oflayıp puflayarak gözlerini devirdi ve tekrar kapıya yöneldi.

"Umalım da bir dakikadan fazla sürsün."

Tornado yemi yutmadı ve dürüst olmak gerekirse bu öneri gülünçtü. Kapı kapandı ve ben de alfama doğru çöktüm.

"Belki de ondan Plaza'ya geri dönmesini istemeliyiz," dedim.

Tornado kendini silkeleyerek ellerimi dudaklarına doğru kaldırdı. Avuç içlerime yumuşak öpücükler ve sonra bacaklarımı kalçalarından çözdü. "Bu konuyu Bullet'la konuşacağız," diye kabul etti. "Şimdilik şu sarımsağı tencereye koyalım da amının ne kadar sıcak olduğundan ve ne kadar güzel koktuğundan başka bir şey düşünmeye başlayayım."

Güldüm ve sırtışıını , masadan sarımsakları ve yemek hazırlığımıza geri döndü.

"FANNY PRICE BİR DOORMATTI," dedim omuz silkerek. Ryan arkamdan homurdandı, tartışmayı sadece belli belirsiz takip ediyordu.

Ama Mackenzie, benim sevimli, inek, lezzetli *alfam*, nefesi kesildi.

-Gücenerek. "O *sabitti*!" diye itiraz etti, ani bir şokla dizüstü bilgisayarının ekranından başını kaldırdı.

En azından bu onun dikkatini çekti. Günlerdir işine dalmıştı ve yeni bir iz üzerinde biraz başarı kazanmış gibi görünmesine sevinirken, ilgisini özlüyordum. *Açgözlü omega*.

"Sürekli istismara uğradı, ihmal edildi ve es ," diye sıraladım.

"Sürüsünün onsuz umutsuz olduğunu biliyordu ve bunu fark etmelerini !"

Ryan arkamdan çıkıp şakağımı öptü. "Gidip bazı bitkilerle konuşacağım," dedi, elleri omuzlarımin üzerinden kayarak ve

Kollarımdan aşağı. Bağlandığımızdan beri açgözlü bir hale gelmişti ve ben de buna yüzde beş bin oranında katılıyordum.

"Önce öp," diye mırıldandım, başımı arkaya eğerek.

Kısa bir süre sırttı, bakışları bilmişti ama öpücüğü dilini dudağımın kabarıklığındaki yara izinin üzerinde kısa bir gezdirmeye verdi. Karşılık olarak göz kamaştırıcı kıvılcımlar içimi titretirken inledim ve iç çektim.

"Uslu dur," diye fısıldadı kulağıma, ayağa kalkıp beni Mackenzie'ye eziyet etmek üzere yalnız bırakmadan önce.

Kanepede karnımın üzerinde döndüm ve koltuğun üzerinden Mackenzie'nin koltuğuna baktım. Dizüstü bilgisayarını açtı ama gözleri benim üzerimdeydi.

Tartışmaya kaldığımız yerden devam ederek, "Bence kendine bir şans verip, onunla ne kadar iyi anlaştıklarını bilen bir sürü aramayı düşünebilirdi," dedim. "Yani, ben önyargılıyım ama o kadar şanslı değildi."

Mackenzie'nin gülümsemesi büyüdü. "Isırığının nerede olmasını istediğimi düşünüyordum."

Bu öneri karşısında çenem düştü ve cinsel organım sıkıştı. Mackenzie, Ryan'ın ısırığı hâlâ iyileşirken aşağı indiğimden beri bağ kurmaktan hiç bahsetmemişti. Onu ize bakarken, Ryan'ı beni öperken ya da o noktayı parmaklarken izlerken yakalamıştım ve bu beni ürpertmişti.

"Öyle mi?" Sordum, sesim çok yüksekti.

"O noktada ekstra bir his var mı?" Başımı salladım ve Mackenzie'nin gülümsemesi yırtıcı bir hal aldı. Acaba Tornado bile arkadaşının ne kadar kötü olabileceğini biliyor muydu? Her teşvik etmediğimden değil. "Seni boşaltıyor mu?"

Yutkundum. Ryan bir gece önce bu teoriyi test etmiş, üzerimde gezinip diliyle, dişleriyle, dudaklarıyla ve hatta tırnağının yumuşak bir çizgiyle tamamen iğarete odaklanmıştı. "Evet."

Mackenzie mırıldandı ve başını salladı. "Bildiğim iyi oldu."

"Son zamanlarda bunu çok düşünüyor musun?" Kelimelerdeki umut dolu eğimden hiç utanmadan sordum. Bacaklarım arkamda havada tekmeleniyordu ve başka bir oyun başlatmak için ne kadar uğraşmam gerektiğini merak ediyordum. Cole'un hâlâ pusuya yatmış olması dışında

Evdeki tek güvenli yer yuvanın üstü ya da kilitli bir kapının arkasıydı. Yazık oldu, çünkü Mackenzie ya da *tüm* alfalarımın saklambaç oynamak çok eğlenceli olurdu. Belki Jonah ve Seth döndüğünde bunu önerebilirdim.

"Sürekli," dedi Mackenzie ve sonra bilgisayarına baktı. "Yani, neredeyse."

Kendimi kanepeden dışarı ittim ve onun koltuğuna doğru kaydım, dizüstü bilgisayarı kaldırıp onunla oturmama izin verdiğinde memnun oldum. Kucağına kıvrıldım ve bilgisayarı çektim.

"Şimdiye kadar ne buldun?"

"Çoğunlukla kötü muhasebe," dedi, eli boynuma doğru kayd, daha fazla tenime dokunabilmek için saçlarımı kenara itti. "*Şüpheli* muhasebe, belki. Ayrıca, sosyal medyada çok sayıda açık tehdit savruluyor. Ve..."

Ona baktım, kaşlarının arasındaki temkinli kıvrımı yakaladım ve çenesindeki bakırımsı kirli sakalı kaşıdım. "Ve?"

"Ve etrafında kaybolan betalar hakkında bir sürü söylenti var. Kadınlar," dedi Mackenzie, gözlüğünün kenarından beni kontrol ederken.

Göğsüm sıkıştı ve sanki dondurucu bir rüzgârın içine adım atmışım gibi üşüdüm. Eve geldiğimizden beri Lola'yla düzenli olarak mesajlaşıyorduk ve hâlâ kuzeniyle birlikte olduğunu biliyordum ama o kadınlardan biri *de* olabilirdi. Ve ben çok geç olana kadar fark edemeyecek kadar düğümlemle meşgul olurum.

"Şu ana kadar ihtiyacımız olan türden bir kanıt elde edemedim ama gözüm üzerinde. Biriktiriyorum," dedi Mackenzie, sesinde yorgun bir tını vardı.

Çenesini yukarı kaldırdım, nabzını parmaklarımın altında sıcak ve güven verici buldum. "Şimdiden pek çok yeni bilgi bulmuşsun gibi görünüyor. Cesaretin kırılmasın. Eğer bu kadınların kaybolmasının nedeni Hangmenlerse, onlara yardım edilebilmesi için en iyi şans kesinlikle sizsiniz. Bu konuda polisle konuşabilir misin?"

"Somut bir şeyler bulmayı umuyordum ama evet, eğer tıkanırsam onlara iletmeyi tercih ederim. Şefin geç vardiyalarında lokantaya gelen emniyet mensupları var, yani birkaç güvenilir insan var."

"Parlayan atlı şövalyelerim," dedim ve Mackenzie'nin hafifçe kızarmasına sııttım. Yüz yüze gelene kadar kucağında daha sıkı kıvrıldım ve arzuladığım öpücük için eğildim.

Mackenzie, "Sıkıntılı kot pantolon giyen genç kızımız," diye cevap verdi ve dudaklarımı dudaklarıyla yakalamadan önce güldüm.

Yeni konular üzerinde çalışırken ya da araştırma yaparken ne kadar ciddi olursa olsun, Mackenzie benimle yalnız kaldığında tamamen oyun oynuyordu. Ağzıma durgun öpücükler kondururken altımda kaydı. Dizüstü bilgisayar bir 'tık' sesiyle kapandı ve sonra yavaşça halının üzerine düştü. Daha fazlası için zorladım ama Mackenzie beni durdurdu, eli ensemdeydi ve gözleri gözlüklerinin arkasında kapüşonluydu.

"Üçe kadar saydığımda yuvaya doğru olabildiğince hızlı koşmanı istiyorum, tamam mı?"

Nefesimi içime çektim, vücudum gerildi.

Oh, evet.

Bombacı

Cuma gecesinin geç saatleriydi, bu yüzden bar doluydu, müzik yüksekti ve musluklar akıyordu. Ben içkileri doldururken ve siparişleri dudaklarımdan okurken kalabalık etrafımda beyaz bir gürültüye dönüşüyordu. Herkes iyi vakit geçiriyor gibi görünüyordu ama sanki bütün geceyi bir ekrandan izliyormuşum gibi oda bana ölü gibi geliyordu.

Bebeği özledim.

Scorch'un paspaslamasına hazırlıklıydım -ve lanet olsun, öyleydi- ama şehre dönüp kızımızdan uzakta bir avuç gün geçirebileceğimi düşünmüştüm. Anlaşılan öyle değilmiş. Dusty bile biraz huysuz görünüyordu ve Coal'un saçından çekilmesiyle garajının kendisine kalmasının keyfini çıkarıyor olması gerektiğini biliyordum.

Beta kızlar bile daha az neşeliydi.

Baby haklıydı, onlar sürünün bir parçasıydı. Çoğu yıllardır buralardaydı ve Baby artık bizden biri kadar iyi olduğuna göre, erkeklerin onları bağlaması muhtemelen sadece bir zaman meselesiydi.

Ofisin kapısı açıldığında gözüm müşterilerin kafalarına takıldı, Scorch'un siyah bukleleri kalabalığın üzerinde görünüyordu. Gözleri uzak duvardaki saati kontrol etti ve bedenlerin arasından geçerek barın arkasına ve bana doğru ilerledi.

"Son çağrı zamanı," dedi. "Acele etmenize yardım edeceğim."

Başını giriş holünün yanındaki Brody'ye doğru salladı ve tepedeki ışıklar uyarı, tezahürat ve inlemelerle açılıp kapandı

Herkes gecenin sonunun yaklaştığını birbirine karıştı.

Konuşmak için çok kalabalık ve çok gürültülüydü ama Scorch'la konuşabilmek için insanların yavaş yavaş kapıdan çıkmasını dört gözle . Plaza'ya döndüğümüzden beri dört gün geçmişti ve o... tahammül edilemez hale gelmişti. Hafifçe söylemek gerekirse. Şehre dönerken sessizdi ama o zamandan beri sessizliği hırlamaya ve hırçınlaşmaya dönüşmüştü. Ve *düşünceli*. Baby'nin sevdiği eski kitaplardan biri gibi düşünceli. Bunu göstermeyi planladığımdan değil. Tamamen daha iyi bir fikrim vardı.

Gece ikide, ışıklar açıkken ve son kalanların ayrılmasını beklerken, sekmeleri keserken ve bardakları yıkanmak üzere paketlerken, alfamın kulağına girmek için bir an ayırdım.

"Kömür'ü erkenden geri çağırmaya ne dersin?" Ben sordum. "Onu bara koyup kuzeye geri dönebiliriz."

Scorch kredi kartı makinesinden başını kaldırdı, kaşları çatılmıştı. "Burada bir hafta kalacağımızı söylemiştik."

"Evet, sıkıcı bir hafta oldu. Kızımızı özledim, ya sen?"

Dudaklarından hırıltılı bir mırıltı çıkmasını bekliyordum, Scorch sadece yutkundü, boğazı düğümlendi ve bakışlarımı kaçırdı.

Ne oluyor lan?

"Ona Kömür ile zaman tanımalıyız," dedi.

Kaşlarımı çatıttım. Scorch kulüp için kesinlikle adil bir Prez'di, ama kendimizi geri döndürme ve evimize, omega'mıza gitme önerisine atlamayacak kadar fedakâr olacağına inanmıyordum. Çünkü artık evimiz orasıydı, onunla birlikte.

"Bullet, Baby'nin artık onu hissetmediğini ve Coal'ın bu konuda boktan davrandığını mesaj attı," dedim.

Bu en azından bir tepki aldı. "Ne?! Nasıl bir bok bu? Ne zaman mesaj attı?"

"Daha önce, sen ofisteyken." Arka cebimden telefonumu çıkarıp ona uzattım ve bara dönüp kalan son birkaç kişiye en caydırıcı bakışlarımı attım.

Brody bar tuvaletinden çıkan bir çifte eşlik ediyordu, erkek betanın pantolonu hâlâ açılmamıştı ve alfanın ruju ağzına bulaşmıştı. Evet. Hay sikeyim. Bebeği özledim. Malikaneye dönmek beni ne kadar mutlu etse de, onun *burada* bizimle olmasını çok istiyordum. Çünkü ben

Onu banyoda duvara yaslanmış, havalandırmanın hemen altında hayal edebiliyordum, böylece Scorch bizi ofisinden dinlemek zorunda kalacaktı. Ve çünkü ait olduğu yer orasıydı, kokusuyla herkesi biraz çıldırtıyor, tatlılığıyla tüm alfalarımızı gülümsetiyor, onu rahatsız eden herkesi azarlıyordu.

Bar temizdi ve Scorch bana katıldığında temizlenmeye hazırlanıyordum, yumruklarım tezgahın kenarında sıkılıydı, telefonum yüzümdeydi.

"Eğer bir şey yaptıysa. Eğer fikrini değiştirirse-"

Güldüm ve Scorch irkildi ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Şu anda ciddi misin sen? Kızımızı bu sürüden çıkaracak *hiçbir şey yok*." Scorch solgunlaşıp bakışlarını benden kaçırınca kaşlarımı çattım. "Neyin var senin?"

"Baby ve ben ayrılmadan önce kavga ettik," diye fısıldadı Scorch, bir bardağı tekrar tekrar silerken.

Çenem düştü. Gerginliği fark etmiştim ama bunun Baby'nin gitmemizi istememesiyle ilgili olduğunu düşünmüştüm. "Ne tür bir kavga?"

"Onu bağlamamı istiyor."

Seni inatçı pislik. Düşüncem ağzımdan kaçmadan dudaklarımı kenetledim. Jonah'nın kızımızı aceleye getirmemeye kararlı olduğunu biliyordum ama bunun bir tartışmaya dönüşmesine izin vermek?

"İstediğin bu değil mi?" diye sordum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve o fırsat bulamadan tekrar konuştum. "Bebek senin için omega değil mi? Bunca zamandır onun sıcaklığından faydalanmak için stres yapmıyor muydun? Bitti artık Scorch! O bizi istiyor. Biz onu istiyoruz."

Yüzüne doğru dönerek onu barın geri kalanına değil bana bakmaya zorladım. "Sıcaklık *az önce* sona erdi," diye fısıldadı Scorch.

"Ben hiç kıızımadım. Beni bağlamamak için bahanen ne?" Gözlerimi kısarak sordum. "Çünkü dürüst olmak gerekirse, her zaman Baby gibi birini beklediğin için olduğunu düşünmüştüm, ama ondan bile emin değilsen... Beni gerçekten bağlar mıydın?"

Başını çevirip bana baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Tabii ki yaparım! Yapacağımı biliyorsun."

"Çünkü on yıl oldu ve sen bunu yapmadın," dedim. Yaşadığı şokun yarattığı sessizlikte yavaş bir nefes aldım. "Beni bağlar mısın

Beta olduğum için mi, yoksa çok uzun zaman geçtiği için mi?"

"Bombacı," dedi yavaşça, sesi kırılarak. "O sadece... omegalar farklı."

"Onu bir omega olarak düşünmeyi bırak!" Tersledim. "O *Bebek*. O bizim *insanımız*. Eğer kafanı kışından çıkarmazsan o-"

"Git," dedi, sesinde kederli bir acı vardı ve kaşları çatılmıştı.

Ofladım ve gözlerimi devirdim. "Hayır sık kafalı. Sen hariç herkesi bağlayacak." Böyle asılı bırakmaya devam ederse yumruğumu ağzına tıkacaktım. "Beklersen gideceğini sanıyorsun. Ama istediği tek alfa sen değilsin Scorch. Bullet ondan vazgeçmiyor. Green cam yemeyi tercih eder. Brody lanet olası bir dinsiz, o yüzden muhtemelen onu hapseder ve Mackenzie de sırf Tornado'yla onu elinde tutabilsin diye buna izin verir. Bebeği *kendinden* uzaklaştırıyorsun, sürüden değil."

"Lanet olası bir sürü anlaşması olmadan onu bağlamazlar," dedi Scorch ama sesi şüpheliydi.

"O kadının istediği bir şeyi kadar aptal olan tek kişi , yani... evet, muhtemelen reddederler," dedim omuz silkerek. "Dürüst olmak gerekirse. Benden istese onu ısırırdım ve hiçbir işe *yaramazdı*."

Orada durup ona baktım, kafasının içindeki dişlilerin dönmeye başladığını görece kadar uzun süre. Bu adamı o kadar çok seviyordum ki, bazen ne kadar gülünç derecede dar görüşlü olabildiğini unutturuyordu. Kendisi için kazdığı çukurun bulmacasını çözmesi için onu yalnız bırakarak, barın yönetimine yardım etmeye başladığımdan beri ilk kez banyo durumunu kontrol etmeyi seçtim. Kapanış saatinde bir bar tuvaletinden daha kötü olan tek şey, sevdiğin adamın lanet bir aptal olmasıydı.

Arka bar kapısının çarpma sesini duyduğumda tuvaletlerdeki hasarı inceliyordum -en azından bir paspasın üstesinden gelemeyeceği bir şey değildi-. Brody'nin gece sonu kavgasıyla uğraştığını görmeyi umarak banyodan çıktım, ama onun yerine Chef'ti, gözleri vahşi ve dişleri çıplaktı.

"Kız kayıp!"

"Bebeğim?" Scorch homurdandı, barın arkasından hızla çıkarken sırtı gerginlikle gerilmişti.

"Emmy! Ben gittiğini fark etmeden önce çöplerle birlikte dışarı çıktı," diye hırladı Şef. "Burada kim vardı? Az önce kim çıktı? Dışarıdaki herkes bir bok görmediğini söylüyor."

"Derin bir nefes al ve kendini tut," dedi Red, dişleri gıcırdayan ve vücudu kamburlaşan Chef'in yanına giderek. "Şimdi dışarı çıkıp birkaç kişiyi sorgulayacağım."

"Lanet olası Hangmenler," diye tısladı Chef Scorch'a.

"Bu gece barda değillerdi, o kadarını biliyorum," dedim. "Kilitleyip birlikte gideceğiz."

"Betaları burada bırakamayız," diye mırıldandı Scorch, çenesi bükülerek. "Elimizde çok az adam var."

Şef tekrar homurdandı, elleri sandalyenin arkasına kenetlenmişti, o kadar sıkıydı ki ya sandalye ya da Şef'in eklemleri pes etmek zorunda kalacaktı. "Ne diyorsun-"

"Kızların bizimle gelmesi gerektiğini söylüyorum," dedi Scorch. Ani bir sükûnet ve emir alfamın üzerine çöktü; bu, kulüpteki konumunu neden sadece Nine'dan devrilmekle kalmayıp bunu her üyenin onayını alarak yaptığının mükemmel bir kanıtıydı. "Bir aile olarak bir arada kalacağız. Bir sürü üyesini kaybetmektense Plaza'yı kaybetmeyi tercih ederim. Şef, git, hemen yola çık. Ben herkesi bir araya getireceğim ve siz duymadan takip ediyor olacağız."

Şef derin bir nefes alıp arka kapıya yöneldi ve Scorch ile beni barda yalnız bıraktı.

"Bullet'ı ara," dedi. "Eğer Emmy... eğer Hangmen'se ve Baby'yi bulamadıkları için dikkatlerini buraya odaklıyorlarsa, o zaman daha fazla yardıma ihtiyacımız olacak."

Yutkundum ve başımı salladım. "Dışarı çıkmaya hazır olacağım."

Scorch içini çekti ve başını salladı. "kilitle. Dışarıda görüşürüz."

Emmy'nin kaybolduğu saatlerde otoparkta TEK BİR KİŞİ bile ip ilmiği, Hangmen kesiği ya da yabancı bir bisiklet görmemişti. Aylak aylak dolaşan ve sigara içen üç kişi onun dışarı çıktığını, köşeyi dönüp çöp bidonlarına doğru gittiğini görmüş ve hiçbiri başka bir ses duymamış.

Thumb ve ben bizim bölgemizle Hangmen'lerin bölgesi arasındaki sınırı kontrol ettik, ama onların sınırı aştıklarına dair hiçbir işaret yoktu.

"Bu onların yapmadığı anlamına gelmez," dedi Şef. Plaza'ya döndüğümüzden beri yerinde duramıyordu. Polis bir rapor tuttuktan sonra az önce ayrılmıştı ve sabaha doğru yaklaşıyor olmasına rağmen lokantanın panjurları kapalı kalmaya devam ediyordu, biz de kapıya beklenti içinde gelen sabah trafiğinin ara sıra çıkardığı sesleri duymazdan geliyorduk.

Elimle ağzımı kapattım. Books'un araştırması doğruysa, bunu *yapanlar* büyük ihtimalle Hangmen'lerdi. Ama Emmy'nin öylece çekip gitmiş gibi görünmesini nasıl sağlamışlardı?

"Ona böyle şeyler hakkında endişelenmemesini söylemiştim," diye homurdandı Şef. "Emmy kendisine yapmaması söylenen şeyleri yapmayı severdi," dedi Tiny küçük bir sesle dikkatli bir ses tonuyla. Red onu kollarının arasında sıkıca tutarken, diğer alfanın betasına çıkışmasını bekliyormuş gibi temkinli bakışlarını arkadaşına dikti. "Eğer onu koruduğunu düşünseydi, buna ihtiyacı olmadığını kanıtlamak isterdi."

Şef ürperdi ve inledi, dirsekleri lokanta tezgahına indi ve yüzü ellerine düştü.

"Muhtemelen adayları kullanıyorlar. Hangmen kesimi giymeyecekleri için tanınamazlar ve yakalanırlarsa yeni adamları serbest bırakırlar," dedim.

"Books kayıp kızlarla ilgili topladığı her şeyi çoktan gönderdi," dedi Scorch. "Bence bölgelerinin sınırlarına gidip birkaç yerliyi bizimle konuşmaya ikna edebilir miyiz bir bakalım. Thumb, Dusty, sizi görevlendiriyorum. Bu konuda en iyi bağlantılar sende. Ben Buzz'la temas kuracağım, bir buluşma ayarlamaya çalışacağım."

"Beni o şerefsizlerle yüz yüze mi getirmek istiyorsun?" Şef sordu, sesi tehlikeli bir şekilde çatırdıyordu.

"Sayım yapmamızı istiyorum," dedi Scorch. "Ve Buzzard'ın adamlarından herhangi birini kızdırıp kızdırmadığını için." Scorch bana döndü ve nefesinin altından fısıldadı. "Bull'a mesaj at ve bana tahmini varış süresini bildir. Cole'un eski kulübü üzerinde kalan tüm etkisini kullanması gerekiyor."

Bebek

"KEDİCİK, ."

Sızlandım ve yanağıma dokunulmasına izin vermeyerek yuvarlandım. Saat çok erkendi ve bu adamlarla yeterince uyuyamıyordum. Genelde umursadığımdan değil ama en azından pantolonuma girmeye çalışmadan önce kendi kendime uyanmamı bekleyebilirlerdi.

"Bebeğim, sadece bir öpücüğe ihtiyacım var. Green ve ben gitmeliyiz."

"Pardon?" Yastığıma doğru mırıldandım, ve bulanık bir Bullet'e bakmak için tekrar geriye döndüm.

Yanımda oturan Mackenzie sesli bir şekilde esnedikten sonra doğruldu. "Neler oluyor?"

"Kulüpte bir şeyler oldu," diye mırıldandı Bullet.

Birden ayağa kalktım, gözlerimi ovuşturarak uykudan arındırdım ve sonra gözlerim açılınca sızlandım. Bullet tamamen giyinmişti, deri ceketini giymiş ve botlarını bağlamıştı. "Ne oldu? Ne zaman oldu?"

"Dün gece. Emmy kayboldu."

"Ne?!" Kendimi yataktan fırlatamadan Bullet beni yakaladı ve ben titremeyi bırakıp ona bakabilecek kadar uzun süre kurtulmaya çalışana kadar kalçalarımı elleriyle sıkıca tuttu.

"Bebeğim, bizimle eve kaçmak ve sürünle birlikte olmak istediğini biliyorum ama beni dinle yavrum. Bu seni tekrar Hangmen'in erişim alanına sokmak için bir hamle. Bundan hiç şüphem yok. Evde saldırıyorlarsa sana burada ulaşamadıkları içindir, değil mi? O yüzden kalmalısın."

"Neden? Sana yine orada mı vurdular? Ben de seninle geleyim ve onları tekmeleyeyim!"

Bullet sırttı. "Tanrım, çok güzelsin."

Yatak odasının kapısı açıldı ve Tornado ile Ryan içeri girdiler. Bir gece önce Mackenzie'yle yatmışım, Tornado da konuk oyuncu olarak gelmişti ve hâlâ üstü başı dağınık görünüyordu. Ryan da tamamen giyinmişti, takım elbiselerini giymişti ve kaşları çatıktı, geçen hafta ondan aldığım tüm neşeyi bir kenara bırakmıştı.

"Tatlım," dedi, sesi sertti. "Seninle

geliyorum!"

"Değilsin."

Hıçkıldım ve Bullet'in kucığında sarktım. Ryan'ın cevabı tartışmama yer bırakmadı, bir havlama değil ama iyi gibi. Aramızdaki bağda bir duvara çarpmak gibiydi ve aramızdaki bağla beni burada tutup tutamayacağını ya da sadece bunu içime bastırmak için elinden geleni yapıp yapmadığını, kalmama olan ihtiyacını merak ettim.

Ryan odayı geçti, Tornado da onu takip etti ve yatağın kenarında bir araya geldik. Elleriyle yüzümü kavradı. "Bu konuda sürünle birlikte olmak istediğini biliyorum ama güvende olmana ihtiyacımız var."

"*Emmy*'nin güvende olmasını istiyorum," dedim. "O benim arkadaşım."

Ryan eğildi ve yanağımı okşadı. "Emmy çivi gibi sağlamdır. Onu geri alacağız ve bahse girerim bizden önce o pisliklerden iyi bir parça alacak. Bull ve ben mümkün olan en kısa sürede buraya döneceğiz, hatta belki diğerleriyle birlikte. Ama sen *burada kalıyorsun*."

"Cole'u da yanımıza alıyoruz," dedi Bullet ve bana kısa bir sırtış attı. "Yani burada sadece sen ve arkadaşların var. Güzel ve rahat."

"Rahat olmaktan bıktım, bir şeyler yapmak istiyorum," dedim omuzlarımı dikleştirerek. "Artık solgun ve ateş içinde değilim. Kendimi toparlayabilirim."

"Bebeğim," dedi Ryan, ses tonunda yumuşak bir uyarı vardı, bana ders vermeye hazırdı.

Elimi kaldırdım ve o da durdu, bekledi. "Ben burada kalıyorum. Bunu anlıyorum. Sadece bunun süresiz bir zaman çizelgesi olamayacağını söylüyorum. Sırf bu adamlardan saklanmak için burada kilitli kalmayacağım."

"Elimdeki her şeyi şimdi polise göndereceğim," dedi Mackenzie, dizüstü bilgisayarını bulmak için örtülerin arasından geçerken.

Bullet, "Güzel, sanırım Şef ve diğerleri şimdi polislerle konuşuyorlar," dedi.

Göğsüm sıkıştı ve gözlerimden yaşlar dökölme tehlikesi geçirdi. "Oh, Şef."

"O da senin başına gelmesini istemezdi, Bebeğim. Burada sıkı tutun, diğerleri Emmy'yi bulacaktır."

Boğazımdaki yumruyu yuttum ama yerinden kıpırdamayı reddetti.

"Gitmeliyiz," dedi Ryan Bullet'a.

"Ben de seninle geliyorum," dedim ve Bullet'ın kucağından onları yolcu etmek için giyecek bir şeyler aramaya başladım. Alt katta bir motor kükredi, Cole muhtemelen kamyonla birlikte hazır bekliyordu. Hava yeniden buz kesmeye başlamıştı ama aşağı indiğimizde Ryan ve Bullet, uğuldayan kamyonun yanında bisikletin üzerinde duran Cole'un yanına gittiler. Kendi bisikletini getirdiğini bile fark etmemiştim ama Ryan'ın kamyonun kasasına yüklenmişti, demek ki onlar için de bir kasa vardı.

Ayrılmakta olan alfamın ellerini yakaladım ve onları son anda kendime doğru çektim.

Bullet kulağıma, "Senden ilk ve tek ayrılışım, kedicik," dedi. "Söz veriyorum."

"Seni tutuyorum," dedim, beni bırakıp Ryan'a verirken bir iniltiyi bastırarak.

Alfa'ma sımsıkı sarıldım, aramızdaki bağın tıkırtılarını hissettim, aynı, endişeli, muhtaç duygular içinde sıralandık.

"dur," dedi.

"Evet efendim," diye cevap verdim, başımı arkaya eğerek ona baktım.

Ryan mırıldandı ve dilini dudağımdaki izinin üzerinde kısa bir süre gezdirmek için başını eğdi. Ben ürperdim ve o ısırıldı, elektriksel bir acı ve tatlılık içime aktı. Beni bıraktığında aktif olarak beni geri itmek zorunda kaldı ve bunun için üzülmedim ya da utanmadım bile. Kamyonetin arka koltuğuna kaydı ve camdan bana baktı. Bullet koltuğunu arkaya attı ve Cole direksiyona yaslanıp bana sırtıırken atladı.

"Merak etme, bebeğim. Yakında görüşeceğiz."

Onun yerine Ryan ve Bullet'a baktım. "Sabırsızlanıyorum."

Ryan ve Bullet olmadan evde geçirdiğim gün her zamankinden daha uzun geldi. Aramızdaki bağ içimi çekiyordu, aradaki mesafe yüzünden zayıflamamıştı ama buna karşılık olarak somut bir şekilde ağrıyordu. *Tamamen* umutsuz görünmemek için elimden geleni yaptım, ancak Tornado ve Mackenzie beni görmelerini istemediğim kadar çok somurtkan yakaladılar.

Daha sonra banyoda Mackenzie'ye "Mesele sadece gitmek zorunda kalmaları değil," dedim. Sonunda yuvanın banyo süitindeki gülünç büyüklükteki küveti kullanıyorduk, her iki alfam da benimle birlikte suya giriyordu, zaten ikinci banyo bombamızdaydık ve yakın zamanda çıkmaya niyetimiz yoktu.

"Gerekçe göstermene gerek yok, aşkım," dedi Tornado. "Onlar bizim kardeşlerimiz, arkadaşlarımız. Biz de orada olmak istiyoruz."

Mackenzie, "Burada sizinle birlikte olmak bu kadar önemli olmasaydı biz de orada olurduk," dedi.

"Eğer şimdi evde olsaydım-"

Tornado alçak bir hırıltıyla sözümü kesti ve beni suyun içinden göğsüne doğru çekerek, "Şu anda evde olsaydın, Hangmenler sana ulaşmak için Plaza'yı ya da daha kötüsünü yakıp yıkarlardı. Tıpkı bizim seni onlardan geri almak için Eski Uptown'ı yakacağımız gibi."

Titrek bir iç geçirdim ve sonra gözlerimi kapatıp başımı onun nemli omzuna yasladım. Yumuşak bir su hışırtısıyla Mackenzie küveti boydan boya kesti, alfalarım beni aralarında sıkıştırana kadar sırtıma uzandı, su ılıktı ve tenimi yalıyordu. Fiziksel temasın yanı sıra sürümüzden uzakta olmaktan dolayı yaşadığımız ortak hayal kırıklığının da farkında olarak titriyordum.

"Sen bizimsin," diye fısıldadı Tornado, dudakları alnıma değene kadar yüzü döndü. "Bizim sevgilimiz. Bizim ailemiz. Otoriter omega'mız."

Gülümsemem sulanmıştı ama Tornado mırıldanana kadar ellerimi suyun altında ulaşabildiğim tüm çıplak tenlerde gezdirdim.

"Öylesin ve ben bunu resmileştirmek istiyorum," dedi Mackenzie. Yanıt olarak mırıldandım ve gülümsedim, yan tarafını okşamak için arkasına uzandım. "Bu gece, bebeğim. Bu gece seni benim yapmak istiyorum."

Dokunuşum durakladı ve gözlerim büyüdü. Tornado'nun kaşları kalkmıştı ama arkadaşına bakarken dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme yayılıyordu. Birlikte beni suyun içinde Mackenzie'nin yüzüne doğru yuvarladılar. Aralarına girebilmesi için bacaklarımı ayırdım ve kalçaları birbirine yaklaşıırken nefesimi tuttum.

"Emin misin?" Islak parmaklarımı uzatıp yanaklarındaki ve alnındaki çilleri okşayarak sordum.

Mackenzie karşılık olarak sırttı ve dudaklarının yanından geçerken parmak uçlarımı ısırıldı. Ben şaşkınlıkla sıçrayıp gülerken Tornado mırıldandı.

"İlk günden beri emindim meleğim," dedi Mackenzie, kehribar rengi gözlerinin rengi hafifçe yeşile dönerek. "Birlikte oynadığın kişi olmak istiyorum. Kendini yıprattığında sana zaman yatağa gitmen gerektiğini söyleyen kişi. Sadece seni öpmemi istediğinde biyolojik istatistiklerle seni kişi."

Suyun içinde kıpırdandım, kocaman gülümsememi daha az gülünç bir hale getirmeye çalıştım ama bu imkansızdı ve yanaklarım acımaya başlamıştı.

"Kur yapmanın ilk üç ayı içinde oluşan bağların-"

"Mackenzie!" Sırttığında güldüm ve sonra onu kendime çektim, alçak sessiz mırıltısıyla mırıldanana kadar dudaklarını gagaladım ve çektim.

"Seni seviyorum bebeğim," diye mırıldandı hala vahşi olan gülümsememe karşı. "Ben de seni seviyorum. Bana çok iyi bakıyorsun. Ben sadece yapmak istiyorum Aynı şekilde," dedim yanağımı onunkine bastırarak.

Bu doğrudu, alfalarımın ya da Seth'ten sadece biriyle şanslı bir kadın olurdum. Altısına birden sahip olmak, çoğu anın üstesinden gelinemeyecek kadar büyük bir armağandı. Bu özel anda, kalbim bu lütfun idrakiyle dolup taşmıştı.

"Bu bağda bir başkası için yer var mı?" Tornado fısıldadı.

Mackenzie eğildi ve ben tekrar döndüm, gözlerim irileşti ve ellerim Tornado'nun omuzlarına dolandı. Nefesim göğsümde sıkıştı

Sadece onu tekrar gördüğüm için, siyah saçları suda uçlarından ıslanmış, teni su damlacıklarıyla parlıyordu.

"Senin için olmak istediğim adam olmayı henüz bitirmedim aşkım," dedi Tornado, kara gözleri ciddiydi ve benimkilere sabitlenmişti.

"Kimse olmak istediği kişi olmayı tamamlamadı," dedim. "*Şu anda karşımdaki* adamı istiyorum."

Gülümsedi ve üzerindeki ağırlık dağıldı. "Ve ben seni reddedecek kadar aptal değilim. Kollarımdaki kadını bu kadar çok istediğimde, dünyanın geri kalanını yeniden net ve sağlam hissettirdiğinde değil."

Kendimi Tornado'ya bastırmadan önce boğazımdan hafif bir inilti kaçtı, dudaklarımdan kaba bir mırıltıyla içerken elleri saçlarıma dolandı, horoz merkezime karşı seğirdi.

Mackenzie, "Bu işte yanımda olmana sevindim," dedi.

Tornado'nun dudaklarından bir patlamayla ayrıldım, gözlerim irileşti. "Bekle... Bu nasıl işe yarayacak?"

GAYET İYİ ÇALIŞTI.

Mırıldanmalarla ve beni yavaş yavaş tahrik etmeleriyle geçen sonsuz bir saatin ardından Mackenzie ve Tornado beni Tornado'nun kendine ayırdığı odaya taşıdılar. Oda temiz ve aydınlıktı, yatak evdeki bazı yataklardan daha küçüktü ama Mackenzie'nin oda ateş ışığıyla sıcacık ve turuncu olana kadar kullandığı bir şömüne vardı.

Beni çıplak bırakacak kadar sıcaktı ve yatağın üzerinde sırtüstü uzanmıştım, Tornado dizlerinin üzerinde kalçalarımın arasındaydı, uzun boyunu durgun bir tempoyla içime sokup çıkarıyordu. Kalçaları içimde yuvarlanırken inledim. Benim iniltilerim onun sikinin başında yankılanırken, Mackenzie üstümde inledi. Bir elimle kesesini kavradım, diğer elimle de kıkını tutarak onu kendime çektim ve ağzımın içine alabildiğim kadar derine soktum.

Başım yatağın kenarından hafifçe sarkarken, derinlik Mackenzie'nin kalçalarını titretmeye yetti ve

Güç benim için baş döndürücü bir heyecandı. Kendini dışarı çekerken emdim ve Mackenzie bağırdı.

"Oh lanet olsun! Bebeğim. Tanrım, Tornado, ben yitirmeden önce kızımızın aklını yitirmesini sağlamalısın," diye inledi Mackenzie.

"Bilmiyorum, seni izlemek biraz eğlenceli," dedi Tornado içeri girerken, düğümüyle girişimin hemen kenarında dinlenirken, kendi sesi sıkı ve nefessizdi. Elleri yanlarımı okşuyor, meme uçlarımı sıkı tutmak için ara sıra sapıyor ve klitorisim tekrar çekilmeden önce beni çırpınmaya yetecek kadar kızdırıyordu.

Tek pişmanlığım bu pozisyonda yüzlerini göremiyor olmamdı. Ancak Mackenzie'nin ağzıma çok sert bir şekilde girmemeye çalışırken kışının esnemesini aynadan izleyebiliyordum. Baş aşağı duruyordu ama yine de çok tatlıydı.

Dudaklarımı Mackenzie'nin sikinin ucundan çektim ve Tornado düğümüyle açıklığımla dalga geçerken sızlandım. Bu şovu başlatmanın zamanı gelmişti. Ellerim Mackenzie'nin uzunluğuna doğru hareket etti, düğümüne kadar derisini emerken ve öperken pompaladı. Dudaklarımı şişmiş alt tarafın etrafına sardığımda, Mackenzie'nin elleri saçlarımın içine girdi ve uzun ve yüksek bir inilti çıkarırken beni yerinde tuttu.

"Evet, evet, bebeğim, meleğim. Aynen . Siktir!"

Sırtıtmamak için kendimi zor tutuyordum. Yaramaz, inek, sakın alfamın bu şekilde kontrolünü kaybetmesine bayılıyordum. O kasıldı ve hırladı, ben de dilimi düzleştirdim ve ulaşabildiğim her santimde gezdirdim. Banyodan yeni çıkmış gibi temiz, misk kokulu, erkek ve kahve gibi zengin bir tadı vardı. Tornado gülerek, "Onun için yüzünü filme almalıydın," dedi. hafifçe. Aletinin etrafını sıktım ve o da inledi. Boşalırken Mackenzie'nin yüzünü tanıyordum; yırtılmış, umutlu ve güzel bir şaşkınlık içindeydi. Ve kesinlikle onu tekrar görmeyi planlıyordum.

"Siktir, siktir, siktir," diye mırıldandı Mackenzie, kelimenin her tekrarı daha da yükseliyor ve nefes nefese kalıyordu.

Hızla hareket ettim, dudaklarım başının etrafını sararken ellerim düğümünün etrafını sıktı, seğirmeye başladığında onu emdim, kalçaları kendini daha derine itti.

"Kahretsin, bu..." Tornado nefes aldı, Mackenzie kendi iniltisini boğarken huşu bölündü, parmakları saçlarımı çekiştirirken

Beni ona doğru tuttu, kalçalarının sığ pompalarıyla boğazımın arkasında döl patlaması oldu.

Her damlasını yuttum, bacakları titrerken ve sırtı kavislenirken düğümünü avucumda sıkıca tuttum. Tornado hareketsiz kaldı ve eğilerek karnımın üstündeki bir çizgiyi öptü. Mackenzie iç çekti ve parmakları gevşedi, beni sikinden uzaklaştırdı, ucunu yalarken titriyordum.

Tornado, "Bizimle birlikte buraya gel," dedi.

Mackenzie başını salladı, elleri omuzlarıma doğru kaydı ve beni yatağa doğru yönlendirmeye yardım etti. Tornado beni kaydırıp yanımızda Mackenzie için yer açarken ciyakladım ve kalçalarımı yuvarladım. Tornado üzerime uzandığında nefesimi tuttum, ağırlığı neredeyse düğümünü içime itiyordu. Yine de acele etmedi, saçlarımı omuzlarımdan itti ve köprücük kemiğimi ıslak bir şekilde öptü.

"Nereyi ısırmak istediğine karar verdin mi?" Mackenzie'ye sordum.

Orgazmdan sonra uykulu ve tembel bir halde gülümsedi ve başını salladı. "Burayı düşünmüştüm," dedi ve parmaklarını boynumda gezdirdi. Tornado tekrar batmadan önce neredeyse benden kurtuldu ve ben gözlerimi açık ve Mackenzie'de tutmak için savaşıarak inledim. "Ya da buraya," dedi, dokunuşunu omzuma kadar takip ederek. "Neredeyse burası hakkında kararımı verdim." Parmak uçları meme ucumu çevreledi ve inledim, sırtımı kıvrarak eline bastırdım. Mackenzie ve Tornado bir gülümsemeyi paylaştılar ve Tornado'nun başı diğer göğsüme düştü, yavaş itişleriyle aynı anda emmeden önce dili bir daire yaladı.

"Ama istediğim zaman sana bir nokta olmasına karar verdim," dedi Mackenzie, kolumun çizgisini takip ederek Tornado'nun sırtındaki elime dokundu. Elimi kaldırdı, dudaklarına götürdü ve başparmağımın altındaki yumuşak et parçasını öptü. Dişlerini o noktanın üzerinde gezdirirken gözlerim büyüdü.

Tornado mırıldandı. "Ohh, bundan hoşlanıyor, etrafımda sıkıp duruyor." Dişlerini göğsümün üzerinde gezdirdi ve ben inledim, gözlerim kapandı ve göğsüm ürpertici bir basınçla kalktı.

"Hazır mısın, bebeğim?" Mackenzie avucumu öperek sordu.

"Evet, evet, ikinizi de istiyorum," diye nefes nefese kendimi onlara bakmaya zorladım.

Tornado çenesini göğüs kemiğime dayadı, sakalı tenimi gıdıklıyordu. "Sen bizim kızımızsın."

"Öyleyim." Başımı salladım. "Her zaman."

Alfalarım mırıldandı, birbirlerine baktılar ve sonra Tornado yavaşça içimden çıktı. Tekrar içeri girdiğinde, ani ve şok ediciydi, düğüm kilitlendi ve beni doldurdu. Merkezimden dışarıya doğru yayılan ısı beni yıkarken ve beni coşkuya boğarken gözlerimin arkasında yıldızlar patladı. Bir an sonra, ikiz acı noktaları sisi delip geçerek zevki daha ince bir kenara keskinleştirdi. Avuç içim acıyor, göğsüm yanıyor ve alfalarım hırıliyordu; Tornado'nun kalçaları inip kalkıyor ve ısırtığı göğsümün kabarıklığına sabitlenirken orgazmı devam ettiriyordu. Mackenzie'nin dilinin bağlanma izinin üzerinde attığı ilk turla birlikte çözülmüştüm.

"KALACAK MISIN?" Parmaklarım Tornado'nun ipeksi siyah saçlarını okşarken fısıldadım.

Düğümü nihayet çözülmüştü ve gecenin gizli bir saatiydi ve ben uykunun sınırındaydım. Mackenzie hâlâ elimdeki ısırtıkla ilgileniyordu, ancak uykuyla savaşırken yalamaları gittikçe azalıyor ve birbirinden uzaklaşıyordu. Sorun yoktu, iz pembeleşmeye ve iyileşmeye başlamıştı bile. Mackenzie'nin hızlı iyileşme sürecine duyduğu merak düşüncelerimin arkasındaki eğlenceli bir gıdıklama gibiydi, aramızdaki bağ bizi her saniye daha da yakınlaştırıyordu.

Tornado'nun ucunda en hafif direnci buldum. Bacaklarımın arasından çıktı ama diğer tarafıma kıvrılıp başını göğsümün üzerine eğerek sol meme ucumun üzerindeki aynalı hilal yaralarını yaladığında gülümsedim. Ben titredim ve o da gülümsedi, utangaç ve çekingen bir rahatlık altında direnç gösterdi. Kendini bağın içinde tutuyordu, kenarlarda endişe vardı ama onu zaman ve sabırla yıpratılabileceğimi biliyordum. Burnumu saçlarına bastırdım ve sevgimi yeni bağın içine ittim.

"Kalacağım," dedi, kelimelerin etrafında mırıldanarak. "Huzursuzlanmaya başlarsam beni uyandır."

"Anlaştık," dedim.

"Bizim kız," diye mırıldandı Mackenzie, işaretini emerken, cevap veren şehvet parıltısı hem onun hem de Tornado'nun sırtmasına neden oldu.

"Sakın başlamayın," diye uyardım. Yine de isterlerse benim de katılacağımdan hiç şüphem yoktu.

Mackenzie "Uyu," dedi ya da onayladı.

Tornado, "Yarın bol bol vaktimiz olacak," diye onayladı.

Sessizce yerleştik, Mackenzie ve Tornado iki yanımda beni çevreliyordu. Sıcaklar geçtiğinden beri bu kadar sıkı giyinmeme gerek kalmamıştı ama sevimli alfalarımın hiç şikâyetçi değildim. Alfalarım. Mackenzie'nin nefesi hafif horultular halinde puflamaya başladığında sırttım.

Ryan'la aramdaki bağın, o çok uzakta olduğu için yeni bağların altında yumuşamasını bekliyordum ama hâlâ mükemmel, net ve güvenliydi. Onu kendi içimde aradığım anda, o oradaydı, kendi mutluluğumdan zevk alarak gümbürdüyordu.

"Hmm, bu komik," diye mırıldandı Tornado göğsüme karşı. "Green'i hissedebiliyorum. Beklediğim kadar huysuz değil."

Karanlıkta sırttım, ocaktaki ateş sönüyordu. Yorgundum, birden fazla orgazmdan sonra bacaklarım güçsüzleşmişti ama oda yakında soğuyacaktı ve uyumadan önce tuvaleti kullanmam gerekiyordu. Tornado'ya kısa bir açıklama yaparak kıpırdanarak adamlarımın arasından çıktım. Şifonyerin üstünden atılmış bir tişört kaptım ve Mackenzie başka bir horlamayla ona sokulurken Tornado'ya bir öpücük verdim.

Koridorda parmak uçlarımda ilerledim, malikâne bize kaldığından ürkütecek kimse yoktu. Koridordaki banyo soğuktu, fayanslar çıplak ayaklarımın altında üşüyordu ve alfalarımın yanına dönüp Mackenzie'den ortadaki yerimi geri almak için sabırsızlanarak titredim. Tam sifonu çekmek üzereydim ki evin içinde bir yerde bir gümbürtü duydum. Çocuklardan biri beni takip etmek için mi ayağa kalkmıştı?

Kaşlarımlı çattım, yüzüm kızardı ve ellerimi yıkamaya gittim. Kapıya doğru ayak sesleri geliyordu ve yaptığım hatayı fark ettiğimde yansımama bakıyordum. Bağda Tornado'dan alarm sesi geldi ve banyonun kapısı açıldı.

Bunlar alfalarımın ayak izleri değildi.

"Onu buldum!" diye tısladı kapıdaki yabancı omzunun üzerinden.

"Bebeğim!" Tornado koridorda kükredi.

Karşımdaki adama bakarken kalbim göğsümde durdu. İri yarı, soluk benizli, siyahlar giymiş, kel kafalı ve kulaklarında kalın ölçme aletleri olan biriydi. Bana soluk gözleri kısıldı ve yumuşak bir hırıltıyla nabzım iki katına çıktı. Çığlık attım, güzel kristal sabunluğu kaptım ve kafasına fırlatarak dikkatimi dağıtacak bir an kazandım.

Ama ne için? Banyodaydım ve elimdeki en iyi silah tertemiz görünen bir . Bekle, hayır.

Tuvalete koştum, tankın kapağını söktüm ve bir kalkan gibi önümde tuttum, tüm vücudum titriyordu. Mackenzie ve Tornado'ya ulaşmam gerekiyordu. Ya da Bullet'ın silahları kasada tuttuğu alt kata inmem gerekiyordu. Önümdeki vahşi alfa derme çatma silahıma sırttı ve ben de ona tısladım. Koşarak geçemeyeceğim kadar büyüktü. Etrafından dolaşmaya çalışmadan önce bana doğru bir hamle yapmasını beklemem gerekecekti.

Tornado içimde bir kasırgaydı ve onun vahşi enerjisini beni tetikte tutmak için kullandım, adamın her kıpırtısını izledim.

Koridorda hırıltılar ve çarpışma sesleri duydum ve sertçe yutkundum, adamlarımın yanına koşmak istedim. Boynunda ip ya da sopası olmayabilirdi -deri yerine siyah bir kapüşonlu giyiyordu- ama Hangmen'lerle karşı karşıya olduğumdan hiç şüphem yoktu. Bu da Ryan ve Bullet'a kulübe dönmeleri için yapılan ani çağrının hesaplanmış bir hareket olduğu anlamına geliyordu.

Mackenzie uyanıktı, panikliyor ve beni bulmak için mücadele ediyordu. Ryan benimle bağlantı kurmak için bağı kazıyordu ve hepimizin ortak paniği çok fazlaydı. Kendimden emin bir şekilde bağa yüklendim ve o anda adam saldırdı. Sanki bir alfaymışım gibi hırladım ve ağır kapağı savurarak omzuna olabildiğince sert bir şekilde vurdum. Zar zor kıpırdadı ama bu bile etrafından dolanıp kapıya ulaşmam için yeterliydi.

Tornado koridorda kükrüyordu, üç adamla daha boğuşurken gözleri öfkeden bomboştu. Kalbim boğazımdaydı ve Mackenzie görüş alanımdan çıkmıştı ve Tornado beni görene kadar ne yöne koşacağını bilmiyordum.

"Kaçın!" diye bağırdı.

Kendimi ters yöne doğru zorladım, merdivenlere doğru koşarken hiçkırıklarım boğazımda düğümlendi. Silahlara ulaş. Doldur. Emniyeti kapat. Alfalarımı koru. Merdivenlere ulaştığımda neredeyse kendimi aşağı atacaktım, olabildiğince hızlı koşuyordum.

"! Kızı yakalayın!"

Gözlerimden yaşlar aktı ve son birkaç basamakta takılıp düştüm, aynı hızla yukarı tırmandım.

Düşmek ölmek demek değildir. Düşmek ölmek demek değildir. Silahı al. Doldur. Emniyet kapalı. Öldür şu piçleri.

arkasındaki hafif sızıyı ilk başta hissetmedim. Arı sokması gibiydi, evin içinde koştukça daha da derinleşiyordu. Ayaklarım uyuşup bileklerim dönmeye başlayana ve karanlık odaların kenarları bulanıklaşıp leke haline gelene kadar hissetmedim.

Yatıştırılmış gibi.

Zemin beni karşılamak için hızla yukarı çıktı. Ben sürünürken kahkahalar yankılandı, nefes nefese kaldım.

Silah. Doldur. Ateş et.

"Aptal küçük omega. Nereye kaçyorsun?"

Kahretsin. Botlar yere vurdu, her adımda daha ağır ve daha yakındı ve adrenalin bile beni sadece bir yere kadar sürükleyebilirdi.

"Saklanacak bir yer yok, sürtük."

Dışarıdaydım.

Yeşil

Şehre dönüş yolunun yarısında COLE bisikletiyle bizden önce yola çıktı ki bu benim için sorun değildi. Bullet ve ben yolculuğu onunla geçirmek zorunda kalmadığımız için mutluydum.

"Bebek nasıl?" Bullet Plaza'ya yaklaştığımızda sordu. Bu bana sorduğu onuncu soruydu.

"Belki de bilmen için onu bağlamalıydın," dedim. Ve sonra, onu suçlayamayacağım için, onu yokladım. "O iyi. Books ve Tornado onu şımartıyor gibi görünüyor."

"Güzel," dedi Bullet, huysuz ve kısa bir sesle. "Onu ne zaman bağlayacağımıza Scorch'un karar vermesi gerektiğini düşündüğümünden falan değil. Sadece hepimiz onun arkasından onu bağlayacakmışız gibi olmasını istemiyorum, anlıyor musun?"

Yolcu koltuğunun camından dışarı göz kırptım. Bebeği Scorch'un arkasından bağlamıştım. Yine de bu şekilde düşünmemiştim. Bebek, hayatımın geri kalanında yörüngesinde dönmeyi planladığım gezegendi ve bu karara ben ve ondan başka kimsenin dahil olmasına gerek yoktu. Bu kadar basit.

"Romantizmin seni tamamen uyumlu bir adam yapmadığını bilmek güzel, Green," diye mırıldandı Bullet ona cevap veremediğimde.

Pencereye doğru gülümsedim ve sonra onu . Gülümsemelerim kızım içindi. Kuzeye, onun yanına dönene kadar onları saklamayı planlıyordum.

Plaza'ya girdik ve derin bir nefes alarak kendimi nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın önümüzdeki savaşı hazırladım.

FABRİKANIN KARANLIK IŞIKLARI o gece sürü buluşmasında düşman yüzlerine tuhaf gölgeler düşürdü.

Hangmen'lerin yanında sakinliğimi korumak zordu, onların devreye girip Bebek'i burnumuzun dibinden çalmaya çalıştıklarını biliyordum. Bebek'in bağ aracılığıyla arzu ve şefkatle kaynadığını hissederken çirkin heriflerle yüzleşmek daha da kafa karıştırıcıydı. Ondan bu kadar uzaktayken bağı kapatmamın hiçbir yolu yoktu. Benden on bir saat kuzeydeki kulaklara ait bir mırıltıyı yuttum ve gözlerimi kısarak açık deponun karşısındaki karşı kulübü taradım. Burası iki bölgemiz arasında bir sınır noktasıydı ve sahibi olan adamın polise bilgi vermeyeceğine güvenilebilirdi, yeter ki hepimiz içeride bir şey yapmamaya karar verelim.

Ve eğer bir sorun *çıkarsa*, adamın polisleri arayacağına ve büyük bir hasar meydana gelmeden önce kavgayı ayıracağına güvenilebilirdi.

"Bu ateşkes konusunda neden bu kadar zorlanıyorsun, Buzz?" Scorch tüm kulübün önünde kollarını kavuşturmuş ve bacaklarını açmış bir şekilde durarak sordu.

Neşeli ve hoppa bakışlarına bakılırsa Buzzard deneyimini tam olarak yaşamadığı belli olan yeni beta tatlı poposunun omuzlarına yaslanan Buzzard'ın tembel, ukala ve rahat pozu değildi. Scorch gerçek bir kulüp başkanı gibi görünüyordu. Kendinden emin. Kontrollü. Güçlü. Şimdi iş bizim kızla bağ kurmaya geldiğinde kafasını kışından çıkarabilseydi.

"Bak dostum, altmış beş milyon soru daha sorabilirsin ama gerçek şu ki, bir bok kanıtlayamazsın. Biri adamınızın bisikletini parçaladı ama kimse Hangmen'i görmedi. Biz değildik. Bir yan parça çekip gitti ve siz kendi topal siklerinizi suçlamak istemiyorsunuz." Buzz omuz silkti ve arkadaşları arkasından kıkırdadı. Bullet ve Red, Hangmen'e hırlarken Chef'i hizada tuttu.

Buzzard sırttı ve hepimizi inceledi. "Görünüşe göre senin küçük tatlı omega da çekip gitmiş. Söylemeliyim ki, tüm omega'ların eşit yaratıldığını sanırdım, ama bu özellikle... lezzetliydi."

Hiçbir fikri yoktu. Asla da bilmeyecekti. Neyse ki sürümüzü ayağa kaldırma girişimi başarısız oldu. Bebek, Tornado ve Books ile güvenli bir şekilde saklanmıştı. Öte yandan Emmy'nin başımızı dik tutup cevaplar almamıza ihtiyacı vardı. Anlayabildiğim kadarıyla, Hangmen yıllar içinde en kötüye doğru değişmişti ve tüm yeni ve kalan üyeler Buzz'ın özel aşağılık piç markasıyla aynı çizgideydi.

"Çizgiyi zorlamaya devam et, Buzzard, er ya da geç kendi tuzağına düşeceksin," dedi Scorch alçak bir hırıltıyla.

"Dostum, ateşkes devam ediyor. Görünüşe göre bela arayan sizsiniz, biz değil. Belki de önemli bir şeyi daha kaybetmeden önce küçük alışveriş merkezindeki arabaları geri döndürmenin zamanı gelmiştir," dedi Buzz, çenesi çıkıktı, floresan ışıkları yağlanmış saçlarından yansıyordu.

"Bu bir tehdit mi?" Scorch hırladı.

"Dostça bir uyarı," diye cevap verdi Buzzard, ellerini iki yanına kaldırarak. O çarpık sırtıtışını yüzünden söküp atmak istedim. Bana Coal'u hatırlatmaya başlamıştı ve kardeş olsun olmasın, Coal benim bok listemdeydi.

Lafı açılmışken, Coal hâlâ ortaya çıkmamıştı. Bomber aşağı inerken aradığını ve eski bağlantılarından bazılarıyla konuşmak için Old Uptown'da keşif yapmaya gittiğini söyledi. Buluşmaya gelmemesi kulübümüz için pek iyi görünmüyordu, ancak muhtemelen bir dikkat dağıtıcı unsur daha eksilmiş oldu. Hangmen'le olan eski bağları çirkindi. Bir kulüpten ayrılmak hoş karşılanmazdı, Hangmen'den ayrılmak ise neredeyse ölüm fermanıydı.

Gerçi Coal için de onlarla kalmak ölüm fermanı olurdu. Kulüplerinden ayrıldı ve bir deri bir kemik kalmış bir halde ve bir sonraki uyuşturucu için can atarak bize geldi. Kendini temizlediğinde ve düzgün hareket etmeye başladığında ona ilk başta hayranlık duymuştum. Dört yıl sonra talihsiz bir gerçek ortaya çıktı: Etkileyici bir irade gücü olsun ya da olmasın, bu kardeş tam bir pislikti.

Buluşma dağılıyordu ve ben de Bullet ve Red'in yanına gidip Chef'e bisikletine kadar rehberlik ettim.

"Bu tam bir zaman kaybıydı," diye tısladı Şef.

"Katılmadığımı söyleyemem," diye mırıldandı Red.

Bullet, Chef'i de yanına çekerek, "Merkeze dönüp polisle tekrar irtibata geçeceğiz," dedi.

"En azından öyle olacağını söylediler-"

"değil," dedi Bullet. "Biraz daha peşlerine düşeceğiz.

Belki de Books'un çıkardığı tüm o pislikler bir işe yarıyordur."

"Neredeyse tam bir gün oldu," diye nefes aldı Şef, yüzü sakalı gibi ağarmıştı. Gözleri omzumun üzerinden geçti ve Hangmenler motorların gürültüsüyle kuzeye, kendi bölgelerine doğru ilerlerken daraldı.

Onun için midem bulandı. Eğer Bebek kayıp olsaydı, aklımı kaçırdım ve Şef'in az önce yaptığı gibi Hangmen'lerle yüzleşmekten kesinlikle aciz olurdum. Uzandım ve arkadaşımı omuzlarından yakaladım.

"Sana yalan söylemeyeceğim. Bir gün daha sürebilir. Biraz daha uzun sürebilir ama Emmy'yi *bulacağız*."

"Yapmak zorundayız amına koyayım," dedi, bakışlarımı sert bir ifadeyle karşılayarak sözümü tutmamam için bana meydan okudu.

Ben yapmazdım. Aramadaki her bir Hangmen'i öldürmek anlamına gelse bile.

Bullet, Dusty'nin kendisi için bulduğu ödünç bisiklete doğru ilerlerken, "Haydi, eyerleyin," dedi.

Kendiminkine gittim ve Bebek'e geri dönmemin ne kadar süreceğini merak ettim. O güvende olsa da, Chef'i ve sürünün geri kalanını Hangmen'lerle bensiz baş etmeleri için bırakamazdım. Belki Tornado bir vardiya alırdı...

Onlara doğru uzandım ve neyin ortasında olduklarını fark ettiğimde sıırıttım. Onlar için iyi. Bebek için de. Scorch ne düşünürse düşünsün, bizi hak ediyordu. Eğer bize izin verseydi onu akıl sağlığının bir santim kadar severdik. Plaza'ya geri dönüyorduk, hava erken bahar gecesinde soğuk ve nemliydi, Books ve Tornado bağda belirdiğinde. Mutluluğumu Baby ile paylaştım, onun mutluluğunun tadını çıkardım.

Ortam sakinleşmişti ve Howlers neredeyse karargâha dönmek üzereydi ki, içime ani bir alarm dalgası yayıldı, o kadar canlı ve keskindi ki

Sanki Baby'nin gözlerinden görüyordum. Motosikletim kaygan kaldırımda patinaj yaptı ve ona uzanırken yalpaladım, panik kanıma karıştı. Konakta bir şeyler oluyordu.

fırlayan motorumdan yuvarlandım, kollarım göğsümde yuvarlandı, vücudum ani çarpışmanın etkisiyle çığlık attı. Her şey, çarpışma, acı, dehşetin altında gömülü kalmıştı.

Bebeğim. Bebeğim! Ne oluyor lan?!

"Yeşil!"

Sürü Plaza'nın köşesinde cayır cayır durdu, motorlar söndü ve botlar bana doğru koşmaya başladı. Sırt üstü yatmışım, kalbim küt küt atıyordu, gözlerim kömür karası şehir bulutlarına bakıyordu.

Dehşete düşmüştü, kızgındı, panikliyordu, savaşıyordu.

Bomber ve Bullet bana ulaştığında ciğerlerim sıkıştıyordu, gözleri kocaman ve sesleri beni çağırıyordu.

Bebeğim, koş! Her ne ise, koş!

Ancak paniğin yerini daha derin bir şey alıyordu, hayal kırıklığı ve korku, bağ göz kırıyor ve sönüyordu, orada ama sessizdi.

"Bebeğim!" Bağırdım, ayağa fırladım, sürü toplandı. "Onu aldılar. Biri onu yakalamış!"

"Ne?!" Scorch bağırdı. "Ne oldu? Books mesaj mı attı?" "Green ona bağlanmış. Bunu hissedebiliyor," diye fısıldadı Bullet, derisi Solgunlaşıyor ve gözlerim donuklaşıyordu. Beni yerden kaldırdı ve irkildim. Yaralıydım, hiç şüphesiz morarmıştım ama hiçbir yerim kırılmamış gibiydi.

"Ona ulaşmalıyız," dedim.

"Books'u arıyorum," dedi Red cebinden telefonunu çıkararak.

"Onu *bağladın* mı?" Scorch hırladı, dirseğimi yakaladı ve beni kendisine doğru çevirdi, gözleri vahşiydi.

Benim de gözlerim çıldırmıştı, sanki sevgilimi bulacakmışım gibi etrafa bakıp duruyordum.

"Anlaşmıştık amına koyayım-"

"Hayır!" Tersledim. "Anlaşmamıştık. Ona daha sonra bağlanacağını söyledin. Bu ikinizin arasında. O kadını seviyorum ve zamanımı boşa harcamayacağım. O beni istiyor. *Bizi* istiyor. Tanrım, Scorch! Bir şeyler *oldu*!"

"Kuzeye gitmeliyiz, *lanet olsun*," diye tısladı Bullet, gri korkusu yanaklarında kırmızı bir öfkeye dönüşmüştü.

Birdenbire, Baby'yi arabayla bir günlük mesafede saklamak birinin aklına gelebilecek en kötü fikir gibi göründü.

"Kitaplar cevap vermiyor," diye hırladı Red.

"Orada olmayacak," dedim Scorch'a bakarak. "Hangmen tam önümüze oturdu, yüzümüze karşı yalan söyledi. Emmy ellerinde, Şimdi de Bebek ellerinde."

"Doğruca oraya gidecekler," diye mırıldandı Bullet, kafasından geçirerek. "Onları takip edersek, Buzz beklemek istemeyecek ve bize yetiŐme riskini göze alacaktır."

"O..." Scorch sözlerini yarıda kesti, bana bakıyordu, omuzları çökmüş ve öfkesi azalmıştı.

"O dışarıda," dedim. "Hepsi yle."

"İlk sorduğ anda ona bağlanmalıydım..." diye fısıldadı, yüzünü buruşturarak. Yanında Bomber'ın kolları kendi göğsüne , endişe ve korku yüz ifadesini donduruyordu.

"Siz pislikler neyi bekliyorsunuz?" Tiny kollarını iki yana açarak bağırdı.

Hep birlikte bakıŐlarımızı ona çevirdik. Gözleri kocaman açılmış ve dudakları ince bir Şekilde bastırılmıştı, diğer tatlı popoları da aynı derecede kuşkulu ve kızgın bir Şekilde arkasındaydı.

Tiny, "Git Şu lanet teçhizatını topla, polisi ara ve Şu motorlarla Hangmen'leri kovala," diye tersledi. "Kızlarımızın bize ihtiyaı var."

Red'in kolu fırladı ve Tiny'yi ayaklarından tutup göğsüne çekerek sert ve ani bir öpücük kondurdu. Tiny'nin yoldan çekilmesiyle Lizzie ortaya çıktı, kalabalığın arkasında tek başına duruyordu, gözlerini yere dikmiş, kaşları çatılmıştı. Yavaşça, sanki omurgamdan aşağı buzlar eriyormuŐ gibi, yumruklarım sertleşerek yanımda çekiŐler haline geldi.

"Kömür nerede?"

Sorum zerine başını kaldırdı ve etrafımızdakiler .

"Bilmiyorum," diye fısıldadı, başı hafifçe titriyordu. Ona inandım, Lizzie tatlıydı ve eskiden Nine'ın kızıydı. Ama son zamanlarda Coal'un kızıydı. Ben ona bakarken yutkundu ve sonra yavaşça başını salladı. "Ama son zamanlarda kardeŐiyle görüŐtüğünü biliyorum."

"Kardeşi mi?" Bullet sordu.

Lizzie uzun bir süre dudağını ısırđı. "Buzzard. O onun üvey kardeşi, sadece Hangmen'lerden değil."

"Siktir!" şef kükredi.

"Bullet, o yolda kaybolduğunda biz neredeydik?" Ben sordum.

Bullet yüzünü buruşturarak, "İki kat geri gidebilir ya da öne atlayabilirdi," dedi.

"Bu bir başlangıç noktası," dedi Scorch, omuzları dikleşerek. "şef, hemen polisle temasa geç, bizimle irtibatta kal. Books'u da aramaya devam et. Bize yetişeceksiniz ama daha fazla beklersek Hangmen'lerin izini kaybedebiliriz."

Kaldırımında terk edilmiş bisikletime doğru koştum. Sürtünmüştü ama kırık görünmüyordu. Gerekirse lanet olası bir tek tekerlekli bisiklet gibi sürebilirdim. Burası ile Bullet'in malikânesi arasındaki her küçük kasabada avlanıyor olsak da umurumda değildi, Bebeği bulacaktım.

Bullet'a "Diamonds'ı ara," diye bağırdım. "Gözlerini dört açacaklardır."

Başını salladı ve sonra sürü tekrar motorlarımıza binerek savaşa hazırlandı.

Bebek

"SİZ SKEEZE torbası orospu çocukları, sizinle işim bittikten sonra koca sikimi kahvaltı niyetine yiyeceksiniz! Sizi kendi bokunuzun içine öyle bir gömeceğim ki, ana kayayı gübreleyeceksiniz! Seni bükeceğim ve kendi kıcına bakmanı sağlayacağım!"

Emmy'nin tehditlerin Shakespeare'i olduğunu düşündüm.

"Kendi lanet dişlerine sıçacaksın!!"

I sızlandı at ve son ve özellikle shrill Ünlem.
Her şey acıyordu.

"Kahretsin, üzgünüm bebeğim," diye fısıldadı yakınlardan bir ses.

Üşümüşüm, ağrım vardı ve başım sanki biri sinüslerime çimento dökmüş gibi hissediyordu. Yan yatmışım, sert çıkıntılar derime batıyordu, hareket etmeye çalıştıkça omzum ve boynum sertleşiyor ve ağrıyordu. Kendimi yukarı ittim, gözlerim uykudan kapalıydı ve metal bir ızgaraya çarptım, saçlarıma dolandı ve etrafımda yankılanarak çınladı. Ellerim altımdaki ızgarayı kavradı ve yüzümü omzuma sürttüm, gözlerimi bulanık bir dünyaya açtığımda korku yavaşça içime çöktü.

Bir kafesin içindeydim.

Nefesim göğsümde sıkıştı ve hareket solumdaki duvarı salladı.

"Bebeğim, her şey yolunda. Ben buradayım."

Beyaz sarışın bir leke ve kafesin telleri arasından kıvrılan kiraz kırmızısı tırnaklar sisi dağıttı. I

Gözlerimi ovuşturdum ve sonra arkadaşımı karşımda buldum. "Tanrım, Emmy!"

Hıçkırarak ağladım ve parmaklarımı onunkilere dolayarak yaklaştım. İçinde bulunduğumuz kafesler ancak orta boy bir köpeğe yetecek büyüklükteydi, ancak metal çok daha ağırdı ve dikişleri kalın kaynakla yapılmıştı. Hâlâ Tornado'nun tişörtünü, *sadece* tişörtünü giydiğimi fark ettiğimde bir sızlanma daha boğazımdan yukarı doğru tırmandı. Etek ucunu aşağı doğru çektim ve Emmy beni sempatik gözlerle izledi.

"Beni de bayıltılar, çöpü çıkarırken beni yakaladılar," dedi.

"Herkes çok endişeliydi!" Dedim ve sonra baktım. Mobilyasız bir odadaydık ve çıplak bir kitap rafının üzerinde parlak bir ışık yanıyordu. Muhtemelen odanın geri kalanını gizlemek için gözlerimizin içine doğru tutulmuştu. "Tanrım, herkes hâlâ endişeli, değil mi?"

Emmy iç çekerek, "Herhalde bin kere falan," dedi. "Sanırım terk edilmiş bir evdeyiz. Ama avazım çıktığı kadar bağıryorum ve henüz kimse polisi aramadı, o yüzden..."

Derin bir nefes aldım, omuzlarımı açtım ve ışığa sırtımı dönmek için kafesin dar sınırlarında . Gözlerimi kapattım ve alt dudağımı emdim, nerede olduğuma ya da ne kadar *berbat durumda olduğuma* dair düşünceleri kovaladım ve bağı aradım.

Ryan hemen oradaydı, bir telaş ve ardından umutsuz bir *uzanma* hissi. İnledim ve gözkapaklarımı gözyaşı tehdidine karşı daha sıkı sıktım. *Sakin ol bebeğim*, diye düşündüm. Adamlarımın iyi olduğumu bilmelerini istiyordum, kendimi tamamen kaybettiğimi değil. Onlar Emmy ve beni bulmaya çalışırken benim de kendimi tutmam gerekiyordu. Ryan çağrıya gurur, umutsuz bir endişe ve sevgiyle cevap verdi ve ben de yükselen bir ağlama dalgasını daha yuttum.

Sonra Mackenzie'yi aradım ve cevap verdiğinde nefes nefese kaldım, kalbim sanki onun avucundaymış gibi sıkışana kadar bağlantıya sıkıca tutundum.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandım, vücudum sarkıyordu.

"Ne var? Ne oldu?"

Sonra Tornado'yu aradım, hiçbir şey bulamayınca parmaklarım kafesin parmaklıklarına yapıştı. Hâlâ uyuşturulmuş muydu yoksa...

Bağda bir kayma oldu, sanki bir gölge çizginin altından geçiyordu ve onun orada olduğunu, beni engellediğini fark ettim.

"Tornado ve Books yaşıyor," dedim.

"Ne? Neden olmasınlar ki? Nereden biliyorsun?" Avucumu yukarı kaldırdım ve Emmy'ye Mackenzie'nin ısırtığının kırmızı izlerini gösterdim. Nefesi kesildi, gülümsemesi düşmeden önce gerildi. "Kahretsin, bebeğim. Ama iyi olduklarını biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım, hâlâ Tornado'ya doğru ilerlemeye çalışıyordum. Aramızdaki perde kalktı ve beni bekleyen sel karşısında dudağımı ısırdım. Öfke, korku ve mide bulandırıcı panik sessiz alfamın içinde dönüyordu. Bu yüzden beni engelledi. Onun duyguları içime hücum ederken nefes aldım, kendi paniğimi bastırarak sabit bir merkez buldum.

"İyiler," dedim başımı sallayarak.

"Yakın olup söyleyebilir misin?"

Yüzümü buruşturdum ve başımı salladım. "Gerçekten söyleyebileceğim tek şey yakın *değil*."

Emmy içini çekti ve başını salladı. "Evet. Tamam. Kahretsin, bunu onlar olmadan çözmemiz gerekecek, değil mi?"

Emmy numarayı yaptı. Gülüşüm sulu ve cevap gülümsemem zayıftı, ama bağın aşağısında alfalarım yerleşti. İyi oldu. Her ne kadar içeri dalıp beni kurtarmalarını istesem de, bu ne kadar sürerse sürsün kendimi bir arada tutmak istiyordum. Ve Emmy haklıydı, kendi başımıza çıkmak için elimizden geleni yapabiliydik.

"Hangmen, değil mi?" Ben sordum.

"Oh, kesinlikle onlar," dedi Emmy. Kafesin boşluğunu doldurdu ve derin bir nefes alıp başka bir tirada başlamaya hazırlanırken dudaklarım seğirdi, ama konuşması kesildi.

Çıplak ampulün parlak ışığının yanında kapı tokmağı tıkırdadı ve döndü, koridordan gelen garip mavi bir ışık odaya adım atarken tanıdık bir yüzü aydınlattı.

"İşte benim tatlı küçük omega'm."

Emmy, cilalı, güzel ve sırtarak bize yaklaşan Cole'u görünce ılık attı ve kafesinde çırpındı. Onu görmezden geldi, önümde çömeldi, ulaşamayacağım kadar uzakta ama bir zamanlar imrendiğim vanilya ve kumsalı yakalayabileceğim kadar yakındı. Sadece Tornado'nun tişörtüyle kendimi çıplak hissediyordum ve Cole'un önünde örtünmek için tişörtü kalçalarımaya kadar indirdim.

"Sürüne ihanet ettin," dedim göğsümde fırtınalar koparan öfkemin içinden tıslayarak.

Cole'un başı eğildi, yüzü yarı aydınlık yarı gölgeliydi. Gözleri kısıldı. "mi? Hangmenler benim ilk sürümdü."

"Bu bütün gün Howlers'a karşı çalışıyordu.
Lanet olası *zaman*," diye homurdandı Emmy.

Cole, Emmy'nin yüzünü işaret etti. "Sen. Kapa şu lanet çeneni. anda burada bir metasın ve her sızlanmaya başladığında değerin azalıyor. Ve hayır, . Ben bir Howler'dım. Hatta Buzz beni halime bıraktı. Ta ki sen ortaya kadar," diye ekledi Cole, tekrar bana dönerek. "Beni alfa yapmalıydın bebeğim."

"Asla yapmayacağım," dedim, ışık gözlerimi yaksa da ona bakarak. "Sen benim sürüm değilsin. Asla benim alfam olmayacaksın."

"İşte mesele bu. Scorch seni bağlamak için çok yavaştı, küçük omega. Bu yüzden seni kapabilirim," diye mırıldandı Cole.

Kendimi tutamadım, Emmy'ye baktım, ikimiz de onun övünmesine cevap olarak zar zor gülümsedik.

"Ne?" diye hırladı. Aramıza dik dik baktı ve sonra öne atladı. Kilitlerle uğraşırken kafesin arkasına doğru koştum, üstünü yırtarak açtı ve beni dışarı sürüklemek için uzandı.

Bir kavgayla geldim, dizlerim ve dirseklerim sallanıyor, ılık atarken dişlerim kırılıyordu. Cole beni zorla göğsüne bastırdı, saçlarımı yana doğru çekip boğazımı incelerken bir kolu benimkini yanlarıma sabitledi. Hırladım ve büküldüm, kendimi kurtardım ve pençeli bir elimi yüzüne doğru salladım. Yere düştü, yanağında çizikler oluştu ama ılık atarken bileğimi kavradı, başparmağı avucumdaki ısırığaya saplandı.

İnledim ve geri çektim ama o tutundu, izi görünce gözleri büyüdü. Mackenzie'nin ısırığı kızarmış, iyileşmeye başlamıştı.

ayrılığımızla geri döndü.

"Siktir! Siktir! Aptal lanet..."

Başparmağı daha sert bastırdı ve ben haykırarak dizlerimin üzerine çöktüm. "Kimin bu?" diye kükredi, eğildi, yüzü kıpkırmızı ve belli belirsiz

Kanama. "Kimin ısırtığı bu?"

"Cehenneme git, pislik," diye tükürdüm.

"Bırak onu! Buraya geldiklerinde ölmüş olacaksın!" Emmy çığlık attı.

Cole hırladı, betaya dişlerini gösterdi ve sonra kolum çığlık atarken ve dizlerim yere sürtünürken beni bileğimden tutarak kapıya doğru sürükledi.

"Bırakın beni!" Söylenecek en gereksiz şeydi bu. "Senden nefret ediyorum! Asla senin olmayacağım!"

Malikânede bana saldıran adamlar koridordaydı, Cole beni kapı aralığından çekip yerden kaldırırken ve önüme uzatmaya zorlarken kaşlarını kaldırmışlardı. Hâlâ siyah giyinmişlerdi ve ışıktaki kalçalarındaki kılıfları görebiliyordum. Daha fazla sakinleştirici mi, yoksa üzerlerinde gerçek silahlar mı vardı? Işıklar, duvarlar boyunca düzensiz bir şekilde yerleştirilmiş pilli ışıklardı. Adamların arkasında, tertemiz beyaz bir kapıya çıkan karanlık bir merdiven görebiliyordum. Kesinlikle bir tür evdi ve terk edilmiş olamayacak kadar güzel görünüyordu. Ya Hangmenler çömelmişlerdi ya da...

"Bu da ne?" Cole diğer adamlara bağırdı.

İçlerinden biri omuz silkti, gözleri elimden ziyade kalçalarımın arasındaydı.

"Isırık izine benziyor," dedi bir diğeri.

"Bu lanet olası bir bağlanma işareti, sizi lanet olası aptallar! Umarım kızın birlikte olduğu kişiyi öldürmüşsünüzdür, bu çok taze," dedi Cole. Adamlar birbirlerine , cevap kaşlarını çatmalarından belliydi. Cole hırladı. " yediniz. Sen öldün. Buzz bunun için senin kafa derini yüzecek."

"Orada onunla birlikteydin. Onun bağlanmasını engellemen gerekiyordu," dedi fedailerden biri.

Birden Cole'un alfalarımından biriyle konuşurken sözümü kesmesi mantıklı gelmeye başladı. Tek fark, soluk yara izini tamamen gözden kaçırmıştı.

Ryan'ın alt dudağımda bıraktığı iz.

"Yaptım! Gitmek zorunda kalana kadar. Yarım kalan işleri *senin tamamlaman* gerekiyordu. Aniden ortaya çıkan lanet olası bağ arkadaşları gibi," diye kükredi Cole, beni sarsarak.

"Sen öldün," diye nefes aldım, öfkenin korkuya galip gelmesine izin verdim. Etrafımdaki adamlar sessizleşti ve boğazımdan küçük, panik dolu bir kıkırdama yükseldi.

Cole yüzünü kulağıma bastırarak, "Seni asla bulamayacaklar," diye tısladı.

Başım öne eğildi ve sallandı. Gözlerim kapandı, yorgunluk ve öfke garip bir şekilde karanlık ve sisli bir duyguya karıştı. "O zaman seni öldüreceğim."

"Onun da memesinde bir ısırık var. Onu kafese koyduğumuzda gördüm."

Cole alçak sesle ve uzun uzun hırladı, ben de başımı kaldırıp ona doğru tısladım. Dişleri gıcırdıyordu ve yanağındaki kan boğazına kadar süzülmüştü. "Tabii ki öyle. Bu ikisi seninle mi takılıyor, bebeğim?"

"Onlara söyledim, tıpkı sana lanet ellerini üzerimden çekmeni söylediğim gibi!" Bağırarak yükselen bir sesle cevap verdim.

Akıllıca bir cevap değildi ama Cole alfalarının gelmesini bekleyen işbirlikçi, gergin bir omega olacağımı düşünüyorsa ona bir ders verecektim. Bir keresinde hazır olmadan önce ellerini üzerime koymasına izin vermiştim ve boşalan ben olduğum için sorun yokmuş gibi davranmıştım. Ama orgazm, böyle bir pislikten geldiğinde sadece bir orgazm değildi. Coledan nefret ediyordum ve aynı şansı ikinci kez elde edemeyecekti.

Beni ayaklarımdan çekip koridora geri döndürdüğünde, bacaklarına, duvara tekme , sallanıp döndüm kendimi onun elinden kurtarmaya çalıştım. Beni kafese ya da Emmy'nin olduğu odaya değil, cumbası karartılmış ve yerde çıplak bir şilte olan küçük bir odaya götürdü. Tavanda sönük bir tepe lambası vardı ama pille çalışan bir lamba yere yapışmıştı. Elektrik yoktu.

"Senin bağlı olman bir şeyi değiştirmez," diye homurdandı Cole, kapıyı arkamızdan çarparak kapattı ve kilitledi. "Sadece o kadar acıtacak

alfalarınızı öldürdüğümüzde sizin için daha fazlasını yapacağız."

Beni yatağa doğru fırlattı ve ben de zıplayarak pencereye doğru koştum. Cole'dan uzaklaşmak için kendimi pencereden atabilirdim. Ama sonra Emmy-

Fark etmedi, Cole hırladı ve beni yere düşürdü, elleri boğazıma gitti. Tişörtümün yakasından tutarak yırtmaya başladı. Elimin topuğunu burnuna çarptım, avucumun altındaki kemik çıkırdarken çığlık attım. Acı koluma yayıldı ama Cole burnundan kan fışkırırken geriye yaslandı, hırıltısı kükremesiyle karıştı.

Onu üzerimden ittim ve ayak bileğimi yakalayıp sertçe çekmeden önce ışığa ulaştım. Derim onun kanlı avucuna sürtündü ve ışığı kavradığım gibi büküldüm. Kısa bir sopa gibi savurdum, yüzüne çarptım, gözlerine vurdum, diğer elimle bileğimdeki elinin arkasını tırmaladım.

Cole kükredi ve beni bırakarak yerden sıçradı. Bacağını geri çekmiş, dizini bükmüş, beni tekmelemekle tehdit ediyordu ama burnu kırılan ve kaşı kanayan ben değildim. Göğsüme değen botunu yakaladım ve onu sertçe yere çekerken homurdandım. Kafası ani bir tokat ve çatırtı ile yere çarptı ve nefesimi ciğerlerime geri toplamak için bir saniye ayırdım. Kaburgalarım çok kötü morarmamıştı, tekmesini tam zamanında yakalamıştım.

Cole inledi ve yuvarlandı, ben de sırtına atladım ve saçının uzun tellerini avucumun içine aldım. Başını geriye doğru çektim ve yere çarptım.

"Fuuuuck!"

Cole altımdan sıyrıldı ve kapıya doğru koştu, arkasından kan damlıyordu.

"Seni lanet olası amcık!" diye bağırdı, ben nefes nefese kalıp vahşi bir sırtışıla geri çekilişini izlerken parmakları kilidin üzerinde kaydı. Sözleri bulanıktı ve muzaffer bir merakla dişlerinden bazılarını kırmadığımı merak ettim. Umarım Emmy'nin söz verdiği gibi dişlerini dökmüştür. "Buzzard seni parçalayacak ve ben de bu lanet gösterinin tadını çıkaracağım."

Kapıyı arkasından çarparak ve dışarıdan kilitleyerek fırladı. Ben bir tane iyi bak de etli yeni

Yüzünü yeniden düzenledim ve sonra yalnız kaldım.

İyi kurtulduk.

Işığı da yanıma alarak pencereye doğru koştum. Cole'un yüzüne verdiği zarar ne kadar güzel olsa da, karartılmış pencereyi kırmaya yetmedi. Tek, yuvarlak bir camdı ve içi siyaha boyanmıştı. Boyayı güneş ışığının içeri sızdığını görecektim kadar kaşındım ve sonra gözümü küçük deliğe bastırarak daha fazlasını yaptım. Farklı tarzlarda banliyö evlerinden oluşan küçük bir çember vardı, hepsi de karanlık pencerelere sahipti ve hiçbir yaşam belirtisi yoktu. Burası ya terk edilmiş ya da Hangmen'in kadın ticareti için kullandığı paravanlardan biri olan örnek bir ev mahallesiydi.

Döşeme tahtalarında yarattığım katliamdan kaçınarak çıplak yatağa doğru yürüdüm. Cole, Buzzardla birlikte geri dönecekti ve eğer isterlerse ikisine de ikinci raundu verecektim.

Tek barikat seçeneğim olan kapının önündeki şilteyi tekmeledim ve sonra biri odaya girene kadar saklanabileceğim bir köşeye kendimi sıkıştırdım. Mackenzie ve Ryan'dan gelen güvence ve sevgiyi içime çekip Tornado'ya geri göndererek duygusal bağımı korumaya devam ettim. Yoldaydılar, bundan emindim. Onlar gelene kadar dayanabilirdim.

Ancak saatler sonra, kısa bir uyuklama anından sonra kendimi tekrar silkeleyerek uyandığımda, yüksek, öfkeli, delici bir çığlıkla ayağa fırladım.

"Emmy! *Emmy!*" Yumruklarımı kapıya vurdum, tokmağı tıkırdatarak arkadaşımı çağırdım.

Yatağı daha yeni tekmelemiştim ki kapı çarparak açıldı, beni duvara itti ve başım büyük bir gürültüyle çarptı. Görüşüm kısa süreliğine karardı, kapının elimden kopmasına yetecek kadar uzun bir süre. Sert, sırtım gibi bir bedene doğru çekildim ve ulaşabildiğim her yerine vurarak bağırdım.

Görüş alanım açıldı ve bir boğazı çevreleyen tanıdık dövme kanatlar yüzümün önündeydi. Bir el Tornado'nun tişörtünün eteklerinin altından kayarak kıcıımı kabaca kavradı, Buzzard'ın hırıltılı kahkahası başımdaki saçları karıştırdı. Çığlık attım ve dizimi yukarı kaldırarak kasıklarına vurmaya çalıştım. Yine gülerek beni savuşturdu ve sonra başımı yüzüne doğru savurduğumda homurdandı.

"Lanet olsun! Küçük kardeş senin hakkında şaka yapmıyormuş," diye tısladı Buzzard, geri adım atıp kapıya yaslandı, dudağındaki yarıktan kan bulaşmıştı.

Tepki olarak başım çarpmaya başladı ama bunu ve bağlarımdan gelen aceleciliği görmezden gelerek dikkatlice geriye doğru adım attım ve yatağa takılmamaya dikkat ettim.

Oda karanlıktı ama Cole'un yüzüne indirdiği darbeye ve benim camı kırma girişimime rağmen küçük pil ışığı hâlâ çalışıyordu. Buzzard kolları yırtılmış ve yanları gerilmiş tişörtlerden giymişti, siyah mürekkeple kirlenmiş soluk tenini ortaya çıkarıyordu. Deri kayışlar her iki omzundan sarkıyordu ve sol tarafında bir kılıfın gölgesini yakaladım. Benim sağımda.

Silahın nerede olduğunu bil. Dolu olup olmadığını bil.

"Evet, modellik kariyeri için üzgünüm," diye mırıldandım, Buzzard'ın vücudunun her seğirmesini izliyor, saldırmasını bekliyor, yanındaki silaha çok açık bir şekilde bakmamaya çalışıyordum.

Bu beni korkutmak için miydi? *Lütfen aptal* olsun, diye düşündüm.

Muhtemelen hâlâ aptalın tekiydi ama o kadar da değil. Buzzard sırttı ve silahını kılıfından çıkarıp kafama doğrulttu, namlunun siyah gözü bana bakıyordu.

Bullet'in sesi düşüncelerimdeydi. *Dolu olup olmadığını bilmediğin bir silahla ne yapacaksın?*

"Yüzüne ne yaptığın umurumda değil. Seni her ısırmaya çalıştığında kıcına tekme basman da umurumda değil. Tek yapman gereken ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküp iyi bir omega gibi sunum yapmak," dedi Buzzard. Ben kıpırdamayınca emniyeti kapattı ve başını eğdi. "Şimdi."

"Siktir git," diye cevap verdim. Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Beni vuracak mısın? Bundan biraz şüpheliyim, Buzz. Bir omega için ne kadar bekledin?"

"Bebek surat, daha fazla beklemeyeceğim, duydun mu beni?" Buzz homurdandı. "Yere yat!"

Tam bir alfa havlamasıydı ve tüm vücudum irkildi, dizlerim titredi ve tepki olarak altıma düşmekle tehdit etti. Bacaklarımı kilitledim ve gözlerimi kısıtım.

"Siktir. Çekil."

Buzz hırladı ve bana doğru hamle yaptı, ben de yerdeki küçük ışığa bir tekme attım ve onu savurup döndürerek ışığı etrafımızda döndürdüm. Eğildim ve kafamı Buzzard'ın karnına nişan alarak tatmin edici bir ivmeyle vurdum. Silah elinde patladı ve cam kırıldı, güneş ışığı pembe tonlarında odaya yayıldı. Buzzard'ın sol kolunu yakaladım, ağzıma doğru çektim ve çığlık atana kadar bileğini ısırdım.

Silah yere düştü, kayarak uzaklaştı ve Buzzard beni onunla birlikte geriye fırlattı.

Aptal, diye düşündüm, silahı döşeme tahtalarından kaptım, *kıçım* açıktaydı ve umurumda değildi. Yuvarlandım ve silahı doğrulttum, güneş ışığıyla kaplanmış ve bana doğru hırlayan Buzzard'a odaklandım. Çıplak dişleri vahşi bir gülümseme oluşturuyordu.

"Beni vuracak mısın?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak. "Bundan biraz şüpheliyim, bebeğim."

Onu iki kez vurdum.

Silah elime çarptı ve kan üzerime sıçrayarak Buzzard'ın arkasındaki duvarı kapladı. Ses kafamın içinde acıyla yankılandı. Buzzard'ın gözlerinin açılmasını izlerken boğazıma bir safra kaçtı. Yere düşerken dizleri yere çarptı ve üzerime düşmeden önce ayağa fırladım, kan göğsünden şiltenin kenarına doğru akıyordu.

Ben kendimi kapı açıldı. Silahı doğrultup nişan alarak önümde duran serseriyle yüzleşmek için döndüm. Diğerlerinden daha kısaydı ve namluyu iki gözünün ortasına ateş edecek şekilde ayarlamıştım.

"Ne-"

"Kızı kafesten çıkarın!" Bağırdım.

"Sürtük, sen çok-"

"Seni umursuyor gibi mi görünüyorum? *Kızı kafesten çıkar yoksa onu vururum!*"

Titreme. Yavaşça nefes ver. Ağzından ver ki Buzzard'ın kokusunu almayasın.

Fedaî geri çekildi, bronz teni griye dönüştü ve kahverengi gözleri kocaman oldu. Onu takip ettim, kapı aralığında durup başkaları olup olmadığını görmek için bekledim. Koridorda Emmy'yi tuttukları odaya doğru . Merdivenlerden yukarı çıkarken ayak sesleri gümbürdüyordu. Sayıca tamamen azalmadan önce Emmy'ye ulaşmak için vardı.

Kapının kilidini açarken gözüme kestirdiğim adamın peşine düştüm, yaklaştığımda attığı ani çığlığı duymazdan geldim ve silahını kılıfından çıkardım. Odaya koştum, onu merdivenlere doğru ittim ve kapıyı arkamdan çarparak .

Emmy kafesin dışındaydı, köşeye büzülmüştü, yanağı şişmiş ve dudağı kanıyordu. Duvarı tırmalayarak ilerledi, sağ kolu yanından sarkıyordu ve yüzü buruşmuştu.

"Aman Tanrım, Bebeğim, sen... bu kimin kanı?" diye sordu, gözleri büyümüştü.

"Um. Buzzard's ve... ve belki Cole's."

Buzzard'ın göğsündeki delik. Ayak parmaklarımla arasındaki kaygan ıslaklık.

Karnım guruldadı ve kolumun içiyle kapatıp o an için kendimi tutmaya çalıştım. *Kendine hakim ol, bebeğim. Kendine hakim ol.* Yüzümdeki ve kolumdaki kan dudaklarıma bulaştığında midem bulanarak yutkundum ve iniltimi tuttum.

"Bebeğim! Ba- lanet olsun!"

"Cole," diye fısıldadı Emmy.

Başımı salladım ve ona baktım. O kolla ateş edemiyordu ama yürüyebiliyor gibi görünüyordu.

"Arkamda kal," dedim, o da doğruldu ve başını sallayarak beni kapıya kadar takip etti.

Kapı tıkırdayınca ikimiz de sıçradık, Cole'un yumrukları dışarıya vuruyordu. "Bebeğim, Lanet olsun. O! Sen olacak

Lanet olsun. öde!!" Cole

dışarıdan çığlık attı.

"Ne yapacağız?" Emmy arkamdan fısıldadı.

Tanrım, Cole'un gözlerinin içine bakmak istedim. Beni görmesini istedim. Hatta yüzümde kardeşinin kanı varken beni görmesini istedim.

"Bebeğim! Kapıyı aç," diye bağırdı.

Hay sikeyim! Tamam! Silahı kapının yarısına kadar ateşledim ve Cole çığlık atmaya başladığında tokmağı sertçe çevirdim. Yere düşüyordu, ben kapı aralığına girdiğimde elim kalçasına dolanmıştı, silahın birini Cole'a, diğerini de koridordaki serserilere doğrultmuştum.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki patlayacak sandım ama önce Emmy'yi bu bok çukurundan çıkarmam gerekiyordu. Alfalarımı görmeliydim. Ellerim titremesin diye kollarımı kaskatı tuttum ve Cole - elleri kalçasındaki yaraya sarılmış hayalet beyazı- ile karşımdaki duvara yavaşça yapışmış, silahlarını çıkarmış ama yanlarında belirsizce sallanan serserilerin arasına baktım.

"Sanırım hepimizin, değerimden çok daha fazla bela olduğum konusunda hemfikir olmamızın zamanı geldi," dedim. Onlardan çok vardı. Dışarı çıkmadan önce beni indireceklerdi, ama sağlam bir yedi ya da sekiz mermim kalmıştı ve bunun bir şey sayıldığından oldukça emindim.

Cole ayak bileğime tükürerek, "Lanet olası kardeşimi öldürdün," diye tısladı.

Merdivenlerde bizi bekleyen yabancılara baktım. Birkaçında Hangmen kesikleri vardı ama Indy'yi görmedim. Bütün sürü evde değildi, yoksa şimdiye kadar beni ve Emmy'yi köşeye sıkıştırmış olurlardı.

"Buradan çıkıyoruz. Seni bu adamla ilgilenmen için burada bırakacağım," dedim ve kısa bir süre Cole'a baktım, bakışlarındaki buzun içimi kestiğini hissettim. "Sadece kulübünüzü terk ettiğini, kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp düşmanınıza gittiğini hatırlayın. Ve geri döndüğünde *beni* de yanında getirdi."

"Prez'inizi öldürdü!" Cole böğürdü.

Onu görmezden geldim ve merdivenlere giden yolumu kapatan sıralı adamlara doğru bir adım attım. Biri hırladı, beyaz dişlerini gösterdi, boynunda ip vardı. Bir adım öne çıktı ve silahını kaldırdı. , Emmy

bağırđı ve Cole'un elini bileğine dolamış, onu aşağı çekmeye çalıştığını görmek için döndüm.

Sadece bir silahı hedef almış olmama rağmen iki tetiğı de çektim. Hangmen'lerden biri merdivenlerin yanında bağırđı. Cole yere düştü, boğazından kırmızı kan fışkırıyordu. Emmy'yi ileri ittim, Buzzard'ı kendi kanının içinde bıraktığım yere geri döndüm. Arkamdan silahlar ateşlendi ve ben de tamamen odaya girmeye odaklanmış bir şekilde onlara körlemesine karşılık verdim.

"Şilteyi pencereden at ve atla!" Emmy'ye kapıyı çarparak kapatmasını söyledim. Yatağı kaldırıp sürüklemesine yardım ederken gözlerimi yerden ayırmadım, dar pencereden içeri sıkıştırdım, cam parçaları aşağıya sıçradı. Bir silahın topuğıyla daha fazla .

"Geliyorlar!" Emmy bağırđı. Sırtımı pencereye döndüm, silahımı yatak odasının kapısına doğrultmuş, Hangmen'lerin bize ulaşmasını bekliyordum.

"Emmy atla!" diye
bağırđım. "Oh, lanet
olsun. Siktir. Tamam!"

Emmy küçük bir çığlık atarken kapı çarparak açıldı. Kapıya doğru ateş ettim, pencereye doğru geri çekildim ve Hangmen'lerin gölgelerinin ateş alanımdan kaçışını izledim. Emmy pencereden beni aşağı çağırđı.

Pencere pervazına tırmanırken ayaklarımın altındaki son cam kırıklarını görmezden geldim, arkamda birbirlerine emir yağdıran adamların sesini duymazdan geldim.

Kenardan atladım, düşerken önümde en iyi ve en güzel manzara vardı. Ufukta motosikletler, model ev çemberine giden uzun yolda çığlıklar atıyor, arkalarında kırmızı ve mavi polis ışıkları parlıyordu.

Bebek

Yatağa çarptığımda vücudum uyuşmuştu, altımda herhangi bir şeyin kırılmasını önleyecek kadar yastık vardı, ancak darbe beni ayaklarımdan kafatasıma kadar sarstı. Emmy sağlam koluyla beni yukarı çekti ve birlikte motosikletlerin olduğu yöne doğru koşmaya başladık. Silah sesleri arkamızdan yere çarpıyordu ama vuracak kadar yakın değildi. Motosikletler etrafımı sardı, deri sırtlarında kurtlar uluyordu. Daireler çizerek ani duruşlara geçtiklerinde dizlerimin üzerine kaydım, makineler dikkatsizce düşürölüp sürücöleri koşmaya başladığında motorlar öldü

Kusmakla bayılmak arasında gidip gelirken asfalt ellerime ve dizlerime saplandı. botlar fırladı. Sirenler çalıyor, onlarca sesten yükselen ismime karışıyor.

"Kanaması var! Vurulmuş!"

Parmaklarım benimkini silahın kabzasından nazikçe çekti ve minnetle bıraktım.

"Bebeğim! Kızım!"

Kollar belimi sararak beni yerden kaldırdı, sert bir göğse bastırıldığımda tarçın boğazımı yaktı, hırıltı yanağımda şiddetle gürledi. Jonah'ın kollarında donuk bir şekilde asılı kaldım. Gökyüzü başımın üzerinde dönüyordu ya da polis ışıkları dünyayı çarpıtıyordu ya da hala içime pompalanan adrenalin kafamın içini dışına çıkarıyordu.

"Kıymetlim." Seth, Jonah'ın yanına sokuldu ve ben ona bakana kadar elleriyle yüzümü kavradı. Başparmağı yanağıımı okşadı ve ben

Yapışkan kan derimi çekerken irkildim. "Kahretsin. Şoka girmiş." "Onu bana ver."

Kıpırdandım, sese doğru dönmeye çalışıyordum, göğsümde yankılanan bir çekiştirme. "Ryan?"

Jonah homurdandı, beni bir yarım vuruş daha sıktı ve sonra nazikçe bir koldan diğerine geçirildim. Arka plandan bağırışlar geliyordu, daha fazla silah ateşleniyordu ve Ryan'ın omuzlarının üzerinden siyah gölgelerin eve doğru koştuğunu gördüm. Dünya dönmeye devam ediyor, ben gözlerimi kapayana kadar her şeyi alt üst ediyordu.

" bu, bebeğim," diye mırıldandı Ryan. "Su."

Bağırışlar ve silah sesleri. Hafif bir su sıçraması. Soğuk bir bez yanaklarımı okşarken titredim. Gözlerimi tekrar açtım, etrafımdaki manzara paketim tarafından her yönde engelleniyordu. Tornado ve Mackenzie'yi iki yanımda bulduğumda nefesim kesildi. Ryan'ın bakışları tenime odaklanmış, ıslak bandanasının yumuşak dokunuşlarıyla beni temizliyordu. Nemli tenimdeki keskin esinti sisi biraz dağıttı ama beni çantamın sıcak çemberi içinde titrer halde bıraktı.

"Kimin kanı, aşkım?"

"Buzz. Cole. Onları vurdum," diye mırıldandım.

"Aferin kızıma," diye hırladı Bullet Ryan'ın omzunun üzerinden, gözleri kararmıştı.

"Hasta mı hissediyorsun?" Mackenzie sordu. Başımı salladım ve baş dönmesi fazla gelmeye başladığında gözlerim tekrar kapandı.

Bandana en son dudaklarımı temizledi ve sonra Ryan yanaklarımı, alnımı okşadı. İnledim. Birdenbire uzuvlarım yeniden uyandı. Ona yaklaştım ve o da parmaklarını kirli saçlarımın arasına sokarak başımı geriye yatırdı.

Dilinin izinin üzerindeki hızlı yalaması sistemime bir şok gibi geldi. Arzu şoku atlattı ama yerini hızla yeni bir adrenaline bıraktı. Sarsıldım ve kısa bir öpücük için alfama doğru eğildim.

"Ayakları kesik ama diğer her ..."

Başka birinin kanı. Kendimi uzaklaştırdım ve sanki ne olacağını tam olarak biliyorlarmış gibi, alfalarım eğilip kusmam için yer açtılar, sulu safra kaldırıma ve kanlı ayak parmaklarıma çarptı.

"Beni kurtardı, ikimizi de kurtardı," diye mırıldandı Emmy kalabalığın içinden.

"İyi iş çıkardın kedicik," diye mırıldandı Bullet.

İşim bittiğinde Ryan beni aşağı temizledi. Siren sesleri uzaklarda yeniden parladı, beklenmedik bir sessizlikte yankılandı. Artık silah sesi yoktu. Sanki çekiç sesleri başladığından beri saatler geçmişti ve şimdi bitmişti.

"Sağlık görevlileri geliyor. Polis Hangmen'i yakaladı."

Her şey birbirinden kopuk ve bulanıktı, Ryan'la öpüşmemizin verdiği keskin farkındalık şokun etkisiyle tekrar kayboluyordu. Beni kucakladılar, deri bir cekete sardılar ve yaklaşan ambulansa taşıdılar.

"Tornado nerede?"

"Seni kontrol ettireceğiz, bebeğim." "Tornado! Mackenzie!"

"Saldırıdan hemen önce onu bağladılar. Onlara ihtiyacı var."

"Emmy'yi yukarı çıkarıyorum," dedi Chef arka plandan.

Emmy'nin koluna bakılması gerektiğini düşündüm ama kelimeleri bir türlü . Jonah'ın yüzüne bir an baktım, endişe ve sıkıntıyla katlanmıştı ve içimdeki suçluluk kıvılcımını gömdüm. Şu anda Tornado'ya ihtiyacım vardı, bağın içinde çok sessizdi ve o bağı tekrar hissetmek istiyordum.

Mackenzie ilk oradaydı, acil durum ışıkları altında saçları kıpkırmızıydı. Elini benimkine doladı ve elimdeki bağı izini avuçlarken ürperdim. Bir an sonra Tornado bize ulaştı, beni Ryan'ın kollarından alıp göğsüne bastırdı. Bağlantı hâlâ sessizdi.

"Beni içeri al," diye

fısıldadım. "Giremezsin."

"Dayanabilirim," dedim, yüzümü boynuna bastırıp onu derin derin içime çekerek. Kiraz kokusu çok ekşiydi ama saniyeler geçtikçe tatlandı.

Yavaş yavaş, Tornado bağın içinde açıldı, buz gibi panik kasırgası ikimiz de titreyene kadar aramızda koşturdu. Mackenzie sırtımı çerçeveledi, elleri Tornado'nun omuzlarındaydı ve sabit bir güvenceyle bizi destekliyordu. Farkına varmadan önce nefes alışları ve hıçkırık seslerini duydum.

benden geldi. Tornado bana karşı homurdandı, rahatlama ve acı dalgasını birlikte sürerken yanağı benimkini sabit bir ritimle okşadı.

Fırtına geçtiğinde ve biz hala Mackenzie'nin kucağındayken, alfalarım beni ambulansa götürdü.

Buzzarddan çaldığım silah, ben evden kaçtıktan bir süre sonra ortadan kayboldu. Polisle kısa bir süre konuştum ama kimse bana birini vurup vurmadığımı sormadı. Onun yerine, esir tutulduğumu doğruladım. Gözaltında tuttukları adamların evde olduğunu. Ancak Emmy ve ben beta sağlık görevlileri tarafından tedavi edilirken, Hangmen'in işlediği suçların tek tanığının biz olmadığımız ortaya çıktı. Diğer üç model evde altı kadın daha bulundu. Tek omega bendim ve görünüşe göre, sürümün uzun bir görüşmeye katılmak zorunda önce beni bakılmak üzere eve götürebileceği anlamına gelen bir tür protokol vardı.

Şokun sisi dağılmaya başladığında eski bir spor arabanın arka koltuğundaydım, şehre yaklaştıkça yolun etrafındaki banliyöler . Bullet ve Tornado'nun arasına sıkışmıştım, arabayı Mackenzie kullanıyordu ve Chef ön koltukta Emmy'yi kucağına almıştı. Tırnaklarımın altında hâlâ kan kabukları vardı ama Ryan kokan yumuşak bir kazak giymiştim ve bacaklarım temizlenmişti. Ayaklarım sargılıydı, sargılar içinde kaşınıyor, sıkıyor ve uyuşuyordu.

"Ryan nerede?" Doğrulup başımı Bullet'in mırıldayan omzundan kaldırarak sordum.

Tornado, "Arka pencereden dışarı bak," diye mırıldandı.

Koltuğumda döndüm, alfalarımın kolları kemerim gibi hareket ediyordu ve bisikletleriyle arkamızdan gelen sürüyü izlerken iç çektim. Ryan ve Jonah önde , Seth onların arasında ve arkasındaydı, sürünün geri kalanı da peşimizden geliyordu. Döndüm ve Tornado'nun elini elime alarak tekrar Bullet'e yaslandım.

"O nasıl?" Chef'e sordum. Emmy göğsüne yaslanmıştı, gözleri kapalıydı.

"Benimle taşak geçiyor," dedi Şef fısıltıyla. "Sana hayatımı borçluyum." Yüzünü çevirdi, dudaklarını Emmy'nin uyuyan alnında gezdirirken göz ucuyla bana baktı. "Şu anda onu ısırılmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Onu benim yap."

"Şaka yapmıyorum," diye mırıldandı Bullet, kolu etrafımda sıkılaştı, vücudu sarsıldı. Elimi onunkinin üzerine koydum, dokunuşumla kaslarının gerildiğini hissettim. "Eve gittiğimizde, kedicik..."

Başımı salladım. "Artık beklemek yok."

Bullet'in mırıltısı gürledi ve Tornado elini bacağımda gezdirdi, bana bakarken gülümsemesi soluklaştı.

"Gitmemeliydim. Seni yakınımda tutmam gerektiğini bilmeliydim," diye fısıldadı Bullet. "Geceleri burayı gözetleyen biri olmalıydı ve bu kadar ukala olmamalıydım."

"Dur," diye fısıldadım.

"Seni güvende tutmalıydim, kedicik."

Bullet'in elini kendi elimle kapattım. "Beni güvende tuttun. Bana kendimi nasıl savunacağımı öğrettin. Ne bilmiyoruz. Co- Hangmen daha fazla adam göndermiş olabilir."

"Seninle ne kadar gurur duyduğumu tahmin bile edemezsin," dedi Bullet kulağıma hırslayarak. "Çok gururluyum, kedicik. Seni eve göstereceğim."

Mackenzie yumuşak bir sesle, "Eğer hazırsa," dedi, beni bağın içinde hissederek, temkinli ve şefkatli bir şekilde.

"Eğer hazırsan," diye ekledi Bullet. Sırtımda onun uyarılmışlığını, gururunun bambaşka bir şeye dönüştüğünü hissedebiliyordum. Gözlerimi kapattım ve gülleri, kirazları, kahveyi, hatta Chef'in karamelini içime çektim.

Güvenli.

"Ben hazırım," dedim Bullet'in elini sıkarak.

Son iki günün çirkinliği tekrar ortaya çıkacaktı, her şeyin bittiğine dair kendimi kandırmıyordum. Şefin, Indy'yi diğer Hangmenler arasında bulamadıklarını fısıldadığını duydum. Tüm bunlara rağmen, hiçbir şey benim yerimi almamın önünde duramayacaktı.

sürüye. Ve eğer biri beni tekrar sessiz bir köşeye çekmeye çalışırsa, onlara tam olarak neyden gösterecektim.

Otoparka girdiğimizde PLAZA cennet gibi görünüyordu ve ben yeni bir gözyaşı nöbetine girdim.

"Kahretsin. Onu malikâneye geri götürmeliydik," diye mırıldandı Bullet. "Hayır!" Başım titreyerek ağladım. "Tanrım, burayı *seviyorum*."

Artık uyanmış olan Emmy homurdandı ve alfasına baktı. "Kafasını çarpmış olabilir."

"Kapa çeneni," diye cevap verdim ve Emmy bana sırtıttı. Dudağında beyaz bir dikiş vardı, gözlerinin etrafında mavi morluklar vardı ve kolu bir askıyla göğsüne tutturulmuştu ama eve döndüğü için en az benim kadar mutlu görünüyordu.

Şef Emmy'yi yere sermediği için, Brody, Tiny ve diğer kızlar lokantadaki ızgarayı yaktilar.

Alfalarım beni bir kabine sokarken Brody bana, "Temizlenmek istediğini biliyorum ama önce midene biraz yemek koyacağım," dedi.

Bullet beni bırakmıyordu. Ryan beni onun kollarından almaya çalıştığında Bullet hırladı. Ryan'ın çenesi gerildi ve kaşları kalktı, ben de kolunu yatıştırmak için uzandım. Karşımızdaki kabinde oturan Jonah omuzları çökmüş ve yorgun bir ifadeyle bizi izliyordu.

Ve ben sadece... onun kederli hissetmesiyle başa çıkacak gücü kendimde bulamadım. Geri döndüğümde güvende hissetmelerini sağlamak için kendimi memnuniyetle tüm alfalarımın kucağına yayardım, ama ben sadece bir omegaydım ve Bullet'ın araba yolculuğunda söylediği şeyler... incindiğim için kendini yırtıyordu ve eğer yakınımda olmam yardımcı oluyorsa, o zaman burada onunla oturabilirdim.

Mackenzie Ryan'a, "Mesele onu henüz sahiplenmemiş olması," dedi. "Niyet oradaydı ama kız... bağlandıktan sonra sakinleşecek ama o zamana kadar sahiplenici olacak."

Seth ve ben masanın üzerinde göz göze geldik ve aramızda bir bağ olsun ya da olmasın, sanırım aynı şeyi ifade ediyorduk. Jonah kendini

Bağ yüzünden kendi duygusal bokunda boğuldu.

"Onu bağlayacak mısın?" Jonah masanın yüzeyinden başını kaldırarak homurdandı.

Ryan ve Bullet bakışma yarışını bıraktılar ve ikisi de kulüp Prez'lerine dönerken sertleştiler. "Ben," dedi Bullet, alçak sesle uyararak.

Jonah'ın bakışları bana kaydı ve ben de onu bekledim. Eğer tartışacaksa... şimdiye kadar bunun kaybedilmiş bir savaş olduğunu bilmesi gerekirdi. "Bebeğim, ben... sen iyi misin?"

Yaklaştın ama tam değil Jonah. "Olacağım," dedim, yutkunduğunu ve başını salladığını, gözlerinin tekrar düştüğünü izledim. Seth başını hafifçe salladı ve konuşmamak için ağzını kapattı. "Henüz bunun için yerimiz olmadığını biliyorum ama yakında hepinizle kocaman bir kucaklaşmaya ihtiyacım olacak. Önce Bullet ve bana biraz zaman verin."

"Neye ihtiyacın varsa, kıymetlim," dedi Seth, gözleri yumuşayarak.

Jonah tekrar konuşacakmış gibi görünüyordu ama sonra Brody ve kızlar önüme yığıla yemek tabağı koymaya başladılar. Sıranın en arkasında Lizzie başını eğmiş, elleri bir tabak tostun etrafında titreyerek duruyordu. Yukarı baktığımda ona bakıyordum, ikimizin de ağzı açık kalmış, şok gözlerimizi büyütmüştü.

"Ben çok-" dedik hep bir ağızdan. Ben dizlerimin üzerinde yükselirken Lizzie tabağı masaya bıraktı. Kolları omzuma dolandı ve hırlarken Bullet'i uzaklaştırdım.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadım kulağına. Cole'dan nefret ediyordum. Onu hayatımdan çıkardığım için pişman olamazdım, alfalarıma zarar vermekle tehdit ettikten sonra değil, ama eğer incittiysem...

"Çok üzgünüm," cevap verdi. "Güvende olmana çok sevindim."

Birbirimizden uzaklaştık ve yüzünde herhangi bir öfke olup olmadığını araştırdım. Anlayabilirdim. Onun yerine utanç ve gergin bir endişe buldum. Dudaklarına zorla bir gülümseme yerleştirdi ve bir özür daha . Yanağına bir öpücük kondurdum ve sonra Bullet beni tekrar kucağına çekti, mırıldanıyordu ama sabrının tükendiği belliydi.

"Ye," dedi. "Sonra konuşuruz."

Çok aç değildim, hatta tamamen aç bile değildim ama ağızımdaki safra tadını değiştirmek istiyordum. Bullet ve Ryan beni beslemek için yarıştılar.

taze meyve, çırpılmış yumurta ve tereyağlı ekmekten oluşan ısırlıklar, atallarını geri itene kadar.

"Duş için hazırım," dedim. Bullet başıyla onayladı ve beni kabinden çıkardı, alfalarım da koşturdu.

"Bekle! Bekle!"

Bullet, Jonah'ın sözümü kesmesi üzerine hırladı ama o beni yumuşak ayaklarımın üzerine oturtana kadar göğsünü ittim.

"Bebeğim... Ben..." Jonah kamburunu çıkarmış, kaşlarını çatmıştı ve ilk başta Bullet'in beni bağlamasına itiraz edeceğini düşündüm. Önümdeki boşluğu doldurdu, eğildi ve yüzümü ellerinin arasına aldı, yanağını yanağıma bastırdı. İç ekişi kulağımlı ve boynumu okşadı, saçlarımı karıştırdı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı, çenemi öpecek kadar döndü. "İhtiyacım var..."

Rahatladım ve başımı sallayarak ona doğru sallandım. "Ben de seni seviyorum. Bekleyebilir misin?"

Kendi isteğini ona geri fırlatmak istememiştim. Ama Bullet dev bir gerilim kayasıydı. Şehre döndüğümüzden beri öyleydi. Jonah'tan intikam almaya çalışmıyordum, sadece Bullet'in başka biriyle arasını düzeltmek için beni beklemeyi hak etmediğini düşünüyordum.

Jonah başını sallayarak, "Evet," dedi ve çekildi. "Elbette."

Dudağımlı ısırdım. Umutsuz görünüyordu ve ne düşündüğünü biliyordum. Ona karşı kararımı vermiştim. Hiçbir şey gerçeğin ötesinde değildi.

Seth aramıza girip dudaklarımdan kısa bir öpücük alarak, "Devam et, kıymetlim," dedi.

Bullet'in canına tak etmişti, beni yerden kaldırdı ve lokantanın arka tarafına doğru yürüttü.

Ryan, "Onu onun evine götür, senin evine değil," diye seslendi. "Çocukların daha sonra onunla birlikte olması gerekiyor."

Bullet homurdandı ve ben de omzunun üzerinden dar gözlü Ryan'gülümseyerek baş parmağımlı işaret ettim.

"Önce duş al yakışıklı," dedim. "Ve beni duşta düğümleyemezsin."

Bullet dudakları seğirerek, "Tamamen kaybetmedim," dedi ve arka koridorun kapısını iterek açtı.

Bir milyon yıl öncesinden kalma eski püskü lekeli halıya, dökülen boyaya, tepemdeki titrek floresanlara bakıp gülümsedim. Mermer, güller ve vitraylar yoktu ama buranın her santimini özlemiştim.

"Burayı senin için güzelleştireceğiz kedici," diye mırıldandı Bullet. Gülümsememi sakalına bastırdım ve mırıldandıkça onu içime çektim.

Bebek

"GÖZLERİNİ KAPAT, KITTEN," dedi Bullet, artık sabrının sınırına geldiği için sesi çakıl taşlarıyla doluydu.

Duş başlığından akan suyun sesini dinleyerek onları kapattım. Bullet Ryan'ın kazağını başımın üzerinden kaldırdı ve elimi tutarak beni dikkatlice küvete soktu. "Ben söyleyene kadar kapalı tut, tamam mı?"

Başımı eğip başımı salladım ve neden onları kapalı tutmam gerektiğini anlamam bir anımı aldı. Kanalizasyondan akan kanı görmemi istemiyordu. İçeri girdi, sırtımı sıkıştırdı ve yüzümü ona çevirdi, su başımdan aşağı akıyordu. Küvet ikimize ancak yetecek büyüklükteydi ama Bullet çömeldi, saçlarımı omuzlarımdan kaldırıp durulayarak temizledi, sabunlu bir bezle beni nazikçe ovdu, dokunulmadık hiçbir yerim kalmadı.

Şampuan şişesinin fışkırdığını duydum ve sonra ayağa kalkıp kalın parmaklarını karışık saç tellerimin arasından geçirerek bana sarıldığında mırıldandım. Körü körüne aramıza uzandım, siki elime doğru seğirirken gülümsedim, ta ki o elimi çekene kadar.

"Bekle, bebeğim. Zar zor ."

"O kadar kötü mü?" sordum.

Hırladı ve beni suyun altına daha fazla itti, böylece onu kızdıramadım, sonra saç kremimle başladı, bir tür kuaför ödülüne gidiyormuş gibi saçıma işledi.

"Pekâlâ. Aç."

Beni suyun altından çıkardı ama aşağıya bakıp onun gördüklerini, karnımdaki morlukları, cam kesiklerini görmeye hazır değildim. "Bana çok iyi bakıyorsun," dedim, çenesini yukarı kaldırıp gözlerini benimkilere dikmesini sağlamak için uzandım.

"Bebeğim, neredeyse onlara izin veriyordum-"

"Hayır," dedim başımı sallayarak. "Bu senin suçun değil, yakışıklı. Ben güvendeyim ve bana öğrettiğin her şey sayesinde güvendeyim. Ve beni ne kadar çok sevdiğin için. Ve sana geri dönmeye ne kadar kararlı olduğum için."

"Kedicik," diye iç geçirdi.

Dikişlerimin yanmasına ve çekmesine aldırmadan ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve Bullet'ın kolları belimi sararak dudaklarımı kendine çekti. Öpücük sert ve muhtaçtı, Bullet beni duvara yapıştırana kadar aramızdaki her sataşma ve kontrol alışverişinde hırıliyordu. Aniden çekildi, beni tekrar ayağa kaldırdı ve suyun altına adım attı, horoz kırmızı ve sert ve bana sallanıyordu.

"Benim için kendine dokun, kedicik. Kendini benim için hazırla."

Emri duyunca ve onun damlayan suyun altında gerinip yıkandığını görünce inledim. Parmaklarım kendi kaygan tenimin üzerinde, bacaklarımın arasından aşağıya doğru kaydı, seksimi nazikçe okşadı, klitorisimle alay etti.

"Esnet kendini," diye homurdandı. "Çünkü ne kadar yavaş gidebileceğimi bilmiyorum. Kahretsin, seni kaybedebileceğimizi düşündüm."

İnledim ve iki parmağımı açıklığıma soktum. Ayakta durduğum için aç garipti ve Bullet'ın izleyebilmesi için bir ayağımı çıkıntıya dayadım. Kendini silkeledi, saçlarını basit bir etkinlikle duruladı ve sonra yaklaştı, diğer eli parmaklarıma katıldı. Kendi ellerinden birini benimkine eklediğinde ağzım açık kaldı.

"Oh, Bullet, tatlım, *evet*," diye sızlandım başparmağı klitorisime bastırırken. "Sen, seni istiyorum!"

Omuzlarını kavrayarak parmaklarımı kurtardım ve onların yerini benimkinden daha kalın ve daha derin olan bir diğer eliyle doldurdu. İnledim ve elini sürdüm, onunla duvar arasına sıkıştım, dokunuşuna doğru sallandım.

"Daha hızlı," diye nefes aldım.

Bullet hırladı ve doğru eğildi, dişleri hızlı ve sert bir şekilde omzuma dolandı. Isırmadı ama kavrayışı yeterliydi -parmaklar dalıyor ve başparmak sürtünüyordu- bir dakika içinde parlak, şaşkın bir kahkaha ile boşaldım.

"Şimdi," dedim kollarımı ona dolayarak.

Sabrının olduğu konusunda şaka yapmıyordu.

Bullet beni duştan çıkardı ve suyu açık bıraktı. Havlularla uğraşmadı, beni banyodan çıkarıp soğuk yatak odasına götürdü. Acelesine güldüm, yatağa tırmanıp bacaklarımın arasına girdiğinde altımdaki soğuk çarşaflardan ürperdim.

"Buradayım," dedim ellerimi omuzlarında gezdirerek. "Ben seninim. Güvendeyim, yakışıklı."

Bullet'in hırıltısı ve mırıltısı tepinmeye başladığında birbirine bağlandı, horoz ağırdı ve seksime doğru kayıyordu, uyarılma onun uzunluğu üzerinde kayıyordu. "İhtiyacım var... Bebeğim, istiyorum..."

Başını kaldırdı, kaşları çatılmıştı ve gülümsedim, onu kendime çektim ve derin bir öpücükle ağzını aldım, kalçaları tekmeleyip beni yatağa itene kadar dilini emdim. Nefes nefese geri çekildim ve ona sııttım.

"Alfa'm sunum yapmamı istiyor mu?" Ben sordum.

Kurşun gürledi ve geri çekildi, düğüm tamamen şişmiş ve horoz sallanıyordu. Güldüm ve dizlerimin üzerine çöktüm. ", " dedim Bullet'a.

Elleriyle kalçalarımı kavradı ve beni kendisine doğru sürükledi. Tek bir dürtmeyle başım öne düştü ve Bullet kısa süreliğine içime girerken iç çektim. Geri çekildi ve sonra daha derin ve sert bir şekilde itti.

"Daha fazla!" Ağladım.

Bir sonraki hamlesi beni dirseklerimin üzerine düşürdü, inlerken parmaklarım çarşafları kavırıyordu.

"Kahretsin, kedicik, ben... sana ihtiyacım var," dedi nefes nefese ve aniden.

Onu görmek için başımı eğdim, geniş gözlerine ve ısırılmış dudaklarına gülümsedim. "Al beni, Bullet. Seninim, alfa."

Hırladı, ifadesi keskinleşti ve sonra yavaşça geri çekildi, bir sonraki itişte eve çarptı. Yatağa yığıldım

Bullet sırtımın üzerine indiğinde bir çığlıkla düğüm içime doldu ve beni titreyen bir doruğa gönderdi. Ağırlığı üstümde mükemmel bir güvenlik sağlıyor, beni kokusuyla çevreliyordu. Sırtımı dikleştirdim ve daha fazlası için yalvarıp yakardım, o ise üzerimde kasıldı ve hırladı.

"Boğaz," diye hırladı. "Bebeğim. Benim kızım."

Başımı çevirip boğazımı açtım ve Bullet omzumun kıvrımına sokulup saçlarımı yolumdan çekti. Eli önümü okşadı, girdi ve sonra seksimi açtı, iki parmağı klitorisimi çerçeveledi ve ovuşturdu. Dili seçtiği noktayı yalıyor, ağzı emiyor ve dişleri üzerinde geziniyordu.

"Isır, alfa," diye homurdandım, genişliyor gibi görünürken nefessiz kaldım, parmakları beni üçüncü bir orgazma sürükledi.

Bullet hırladı ama komutumdan sonra hiç tereddüt etmedi. Dişleri önce kavradı, sonra da omzuma saplandı. Diğerlerinden daha fazla acıttı, daha derin bir acı, ama ani şok, klitorisimi çalıştırırken ve ben onun düğümünün etrafında kenetlenirken içimde kıvrılan yoğun süpürme zevkiyle tezat oluşturdu. Kurşun girdi, ısı ve parlama ve sonra omzumu serbest bıraktı, hemen yarayı yaladı.

Güllerin altında yutuldum, alfam tarafından kuşatıldım ve Bullet'ın ezici hayranlığıyla dolup taşım. Ben bu adamın *eviydim*. Mırıldandı ve omzumu yaladı, vücudu benimkinin üzerinde ağırlaştı, beni öyle bir kucakladı ki dokunulmamış tek bir parçam bile kalmadı. Yüzümü yatağa bastırdım, ani bir duygu kasırgası beni boğmakla tehdit ediyordu-kaçırılmadan kalan dehşet ve tiksinti, kafa karışıklığı ve utanç ve bu sürüye karşı beni felç edecek kadar derin bir sevgi.

Bullet sanki bağın beni boğduğunu fark etmiş gibi hepsini omuzladı ve içinden geçmesine izin vererek kendi üzerine alabildi. Mırıltısı gözyaşlarımı silkeledi ve yumuşak bir çöküşle vardiyayı kabul ettim, gerginlik içimden akıp gitti.

"Duş," diye mırıldandım, arka planda çalıştığını duydum. Bullet ofladı. "Seni seviyorum bebeğim."

Gülümsememi görebilmesi, yumuşak kahkahamı duyabilmesi için yüzümü çevirdim. Sırıttı ve ardından işaretine doğru ağzını oynatarak beni ürpertti. "Ben de seni seviyorum, Quincy."

"Diğerleri duş alacak," dedi Bullet gülümseyerek. "Şimdilik sadece inanılmaz, belalı, güzel, mükemmel *eşim*le ilgilenmek istiyorum."

Bu kelimeyle kendimden geçtim ve Bullet'ın bizi yumuşak bir kaşık pozisyonuna getirmesine izin verdim. Yumuşadım ve beni tekrar zevke getirmesine izin verdim, beni bağla sardı, dokunuşuyla tenimdeki her hassas noktayı izledi.

ELLER VE DIZLER. İşte. İyi küçük omega.

Buzzard'ın ağzı açık bir şekilde üzerimde dolanıyordu, her kelimesinde kan ve irin , derimi yalıyor ve kızgın yağ gibi cızırdıyordu.

"Aşk."

Hazır. Yerde. Küçük omega.

Kilitli kaldığım yatak odası tuz, çürümüş balık ve vanilya gibi kokuyordu. Görmek için çok karanlıktı ama ne tarafa dönsem beni izleyen kişinin sıcaklığını .

"Bebeğim, güvendesin. , aşkım."

Rüyamda turuncu renk parlarken sızlandım ve Cole'un silah yaralarıyla dolu, kapı aralığından beni izlediğini zihnimde kısa bir anlığına gördüm. Nefes nefese kaldım ve , gözlerimi açtım, sıcaklık yanımdaydı.

"Şşş. bu. Buradasın, aşkım. Güvendesin."

Tornado, başımızla etrafımda kıvrılıyor, elleriyle beni ona yaslanmam için yönlendiriyordu. Bullet yatakta sızmış, benim nefes alışlarımdan daha yüksek sesle horluyordu ama onun da Tornado gibi kâbusu hissetmemesine . Sonra Bullet seğirdi, kaşlarını çattı ve hırladı, bana doğru yuvarlandı ve sırtımın etrafında kıvrıldı.

"Bu bir bağ," dedi Tornado. "Seni ağır bir uykuya sokuyor. İyi misin?"

Döndüm ve yüzümü Tornado'nun boğazına bastırdım, Cole'un anısını temizlemek için kokusunu derin ciğerlerime çektim.

"Daha iyi," dedim, ancak gözlerimi kapattığımda öldürdüğüm adamları hâlâ görebiliyordum. "mu?"

Tornado'nun kolları beni sarıp sarmaladı, sıcaklığıyla sarmaladı, mırıldandı ve göğsünde fısıldadı. "Bilmiyorum. Henüz bilmiyorum. Ama olanları kabullenmeyi ve yoluna devam etmeyi öğrenebilirsin."

"Pişmanlık duyduğumu sanmıyorum," diye fısıldadım.

"Yapmamalısın. Kendine iyi baktın. Emmy'ye baktın.

Buzzard dünya için hiçbir zaman iyi bir şey yapmadı."

Diğer evlerde buldukları kadınları düşündüm. O boş yüzleri ve folyo battaniyelere sarılmış ince bedenleri hayal etmiş miydim? Yoksa sağlık görevlileri beni kontrol ederken onları dışarı çıkarken mi görmüştüm? O gün çoktan kafamın içine gömülmüştü ve bunun kötü bir şey olup olmadığından emin değildim.

"Cole," dedim.

Tornado ayaklarını sürüyerek alnını benimkine bastırdı. "Seni bekleyebilirdi. Kendini sana bağlamaya değer kılabilirdi. Bu sürüye bağlı kalabilirdi."

"Yine de bu yeterli mi? Bir adamı öldürmek için?"

Tornado içini çekti. "Seni zorlamayı planlıyor olması bu sürüdeki herkes için yeterli olacaktır. Buzzard'ın seni zorlamasına izin vermek. Seni bizden alıp başka bir sürüye vermek için..."

Tornado hırlarken yutkundum ve sonra kollarımı onun omuzlarına doladım. Cole dostlarımın ölmesini istiyordu. Tetiği çekmem için beni motive eden şey buydu. Sürümün benim için her şeyi yapacağını biliyordum ve bu inanç her iki taraf için de geçerliydi.

"Kalacak mısın?" diye sordum. Uyuyamayabilirdim ama yine de Tornado'nun bana sarılmasını istiyordum.

Tornado şakağıma bir öpücük kondurarak, "Aşkım, herhangi birimizin senin gözümüzün önünden kaybolman konusunda rahat olması için uzun bir zaman geçmesi gerekecek," dedi.

"Diğerlerine mesaj at o zaman," dedim ve yatağa doğru kayarak Bullet'i yerine ittim. "Ben de sana yakın olmak istiyorum."

GÜZEL BİR GÜN KAYBEDİLDİ. Ya da kaybedilmedi ama değer verildi. Kabusa rağmen, gerçekten direnemeyecek kadar yorgun bir şekilde tekrar uykuya daldım. Tornado'nun göğsümdeki izini yatıştırmasıyla uyandım, Books elimi öpüyor ve yalıyordu. Ryan yatağımın etrafındaki yuvayı yeniden topluyordu ama gözlerim açıldığında içeri tırmandı ve bacaklarımın arasına kaydı, başını karnıma yasladı, böylece parmaklarımı saçlarında gezdirebildim.

Sadece çok önemli iki kişi eksikti ve onları istemenin doğru olup olmadığından emin değildim. Ertesi akşam, bu soru benim için çözülmüştü.

Dairenin kapısı açıldığında dört alfanın da tüyleri diken diken oldu ve ardından Seth'in "İçeri girmek güvenli mi?" diye seslenmesiyle rahatladılar.

"Evet!" Homurdanan adamları silkeleyerek doğruldum ve Bullet'in üzerinden atlayarak odanın içinde avlanmaya başladım. "Kahretsin. Kıyafetlerim nerede?"

"İşte," dedi Seth, omzunda çantamla yatak odasına girerken. Beni görünce dudakları büküldü. "Manzaraya aldırıldığımdan değil."

Ve onun ne gördüğü de umurumda olmadığından, kendimi betama doğru fırlattım ve tişört konusundaki endişelerimi görmezden geldim. Seth çantayı yere bıraktı ve inledi, beni kucaklayıp kendine çekti, yüzü duştan sonra kurumuş saçlarımın karmaşasına gömülmüştü.

"Tanrım, bebeğim, seni *özledim*," dedi, kelimeleri çatlayarak. "Ben de seni özledim! Hem de çok."

"Hayatımda hiç bu kadar kötü bir alfa olmayı dilememiştim," diye mırıldandı ve ona sorgulayan bir bakış atmak için yeterince geriye yaslandım. Gülümsedi ve omzumdaki yeni ize kısaca dokundu. "Sadece bu bağlantıyı seninle paylaşabilmeyi gerçekten çok isterdim."

İnledim ve kendimi tekrar onun kollarına bıraktım. "Bunu ben de istiyorum." Yalnız geldiğini bilsem de omzunun üzerinden bakmaktan kendimi alamadım, Jonah'ın odaya girmesini bekliyordum.

"Alt kattaki ofisinde. Muhtemelen kafasını duvara vuruyordur ve Noel Baba'ya Noel için kömür istemek üzere mektup yazıyordu," dedi Seth.

"Bence onu kendi haline bırakın," diye mırıldandı Ryan, yataktan kayarak çıkarken. Çıplak göğsünün üzerine bir tişört çekti ve bana göz kırptı. "Ama ben

Sanırım bizim kız da onu hepimiz kadar özledi."

Seth şakağını öperek, "Kendini hazır hissetmiyorsan onunla uğraşmak zorunda değilsin, kıymetlim," dedi.

Kendimi kurtardım ve çantamı karıştırmaya başladım. "Onunla *uğraşmıyorum*, sadece..." Bir çift külot buldum ve üzerime geçirirken iç çektim. Alfalarımın ve Seth'in yanında çıplak olmak sorun değildi ama kaçırıldıktan sonra bir şekilde tekrar iç çamaşırı giymek ve etrafta bu kadar savunmasız olmak...

Düşüncelerimden sıyrıldım ve daha fazla kıyafet aradım. Aramızdaki bağda Tornado uzandı ve düşüncelerimin nereye gittiğini biliyormuş gibi beni destekledi. Elbette biliyordu. Ona minnettar bir gülümseme gönderdim ve o da başını salladı.

"Ben de en az sizin kadar onunla yeniden bağlantı kurmak istiyorum," dedim spor sütyenimi ve tişört elbisemi çekiştirerek. "Sadece önce söylemem gereken bazı şeyler var."

Bazılarını daha önce de söylemiştim. Jonah yine de dinlemek zorunda kalacaktı.

Bebek

BAR KAPALIYDI ama kalabalık bir araya toplanmış, tezgâhın arkasından içkilerini alıyordu. Birisi bütün bir Çin restoranına benzeyen bir şey sipariş etmişti, kağıt kartonlar bar boyunca açıldı. Adamlarımla içeri girdiğimde bir tezahürat yükseldi. Şef ve Emmy hâlâ sarmaş dolaş, Tiny ve Brody ile birlikte bir kabinde kıvrılmışlardı. Odada mutluluk vardı ama aynı zamanda gerginlik de vardı ve bunun Cole'un ihanetinden mi, günlerin mi yoksa gelmeyen Prez'lerinden mi kaynaklandığından emin değildim.

Dusty'nin elindeki poşetten yumurtalı ekmek aldım ve göz kırptım. Jonah'la yüzleşmeden önce biraz beslenmeye ihtiyacım vardı. Kelimelerin hepsi kafamdaydı ama yine de göğsümde bir endişe vardı. Bu alfa beni birden fazla kez geri çevirmişti. Ya yine yaparsa?

Yumurtalı ekmekten bir ısırık aldım, hala *sıcak* olduğunu fark ettiğimde mızızlandım - teşekkürler, Dusty - ofis kapısı çarparak açıldığında, Jonah geniş, paniklemiş gözlerle çerçeveye dayandı.

"Bebeğim!" İleri atıldı, ellerini omuzlarıma doladı, göğsü kabardı. "Bebeğim, her şeyi berbat ettim. Evi terk etmemeliydim. Cole'a seni emanet etmemeliydim. Sen hayatımdaki en önemli insanlardan birisin," dedi ve gözleri bana dönmeden önce Seth'e kaydı. "Ve benden, bizden emin olduğunu söylediğinde onu dinlemeliydim. Senden yüzde beş yüz emin olduğumdan şüphe etmen için sana hiçbir neden vermek istemedim."

Diz çöktü ve çok sıcak bir lokmayı çiğneyip *ona cevap vermeye* çalışırken gözlerim .

"Lütfen, lütfen benden vazgeçme," diye fısıldadı. "Yemin ederim, seni asla şüpheyeye düşürmeyeceğim-"

"Kapa çeneni," dedim yutkunur yutkunmaz.

Jonah'nın sözleri sanki ben kesip çıkarmışım gibi dilinde canlandı ve ifadesi çöktü, omuzları sarktı.

"Üzgünüm, hayır. Söylediğin şey hoşuma gitti ama bütün konuşmayı hazırlamıştım ve sen bunu anlamsızlaştırıyordun," dedim, yükselen gülümsememi bastırmaya çalışarak.

Jonah'ın bakışları yumuşadı ve önümde topuklarının üzerine oturdu. "Konuşmalarını seviyorum."

"Güzel, çünkü bir ömür boyu onlarla olacaksın," dedim sırtarak. Barın arka planında Candy cıvıladı ve diğerlerinden biri homurdandı ama ben bakışlarımı alfamdan ayıramadım. "Ben bu sürüye aidim. Ve sadece dört üyeyi bağladığım için değil."

"Öyle," diye mırıldandı Jonah.

"Duyduk duymadık demeyin!" Roger seslendi ve Jonah'ın gözleri tekrar bana dikilmeden önce kısa bir süre yuvarlandı.

"Sanırım ben de sana aidim Jonah Howler," dedim sesim çatlayarak.

Jonah'nın elleri benimkilere uzandı ve sürüden gelen kıkırdamalar eşliğinde yumurtalı ekmeği bir kenara koymaya çabaladım. Başparmakları avuç içlerimi rahatlatıcı daireler çizerek okşadı. ", bebeğim."

"Bence Seth de öyle ve uzun zamandır öyle," dedim ve sürünün betamı bulup başımla onu selamladım.

Seth'in gözleri parlıyordu ve bir kolunu belime dolayarak yanıma doğru yürüdü. "Ona anlatmaya çalışmaya devam et."

"Dinliyorum, söz veriyorum," diye ısrar etti Jonah, elimi Mackenzie'nin işaretleriyle değiştirerek Seth'in ellerinden birini uzattı. "İkiniz de benimsiniz, hep öyleydiniz, ben sadece-"

Başımı salladım ve tekrar sustu. "Gitmiyorum. Seni seçtiğim için pişman olmayacağım."

Jonah sarktı ve avucumu dudaklarına götürdü, ortasını öptü ve sonra yanağını o noktaya sürttü.

"Sizi beklettiğim için pişmanım," dedi başını kaldırarak. "İkinizden özür dilerim. Eğer böyle yapmasaydım-"

"Hayır, onu da yapmıyorum," dedi Seth, Jonah'nın elini çekerek onu yerden kaldırdı. "Kendini hırpalamak yok. Yeterince iyi olmadığını düşünmek yok. Seni biz seçtik ve sen de bunu kabul etmek zorundasın."

"Öpüşün artık!" Bullet, ellerini megafon gibi ağzının etrafında kavuşturarak bağırdı.

Homurdandım ve başımı salladım. Yumurtalı ekmekten itibaren, bu konuşma için planım ters gitmişti. Ama gerçekten şikâyet edemezdim. Jonah kararımı üçüncü kez açıklamak zorunda kalmadan önce nihayet kabul etmişti. Belki bu sözleri özel olarak da söyleyebilirdik ama ben seyircilerimizi seviyordum. Ailemizin bizi bu şekilde bir araya gelirken izlemesini seviyordum.

Jonah kollarını hem Seth'e hem de bana doladığında, "Seni seviyorum," dedim.

"Sizi seviyorum, ikinizi de böyle aptal olmaya devam edemeyecek kadar çok seviyorum." "Hey, aptal. Ne dedim ben?" Seth kaşlarını kaldırarak sordu.

Jonah gülümsedi ve başını bize doğru eğdi. Seth ve ben dudaklarımızı ağzının her iki köşesine bastırdık ve Jonah'ın mırıltısı öpücüğün karşısında titreşirken titredim.

"Gözümüzün önünde çiftleşeceklerini mi sanıyorsun?" Brody sordu, ben de homurdandım ve yüzümü Jonah'nın boynuna gömdüm.

Jonah fısıltı taklidi yaparak, "Kendine bir sürü deli bulmuşsun, bebeğim," dedi.

"Sanırım gayet iyi uyum sağladım, çok teşekkür ederim," dedim ve sııttım, o tekrar mırıldanırken ayaklarımın üzerinde zıpladım.

"Aç mısın?" diye sordu.

Sorunun sonundaki 'ya da' kelimesi havada kalmıştı. Acıkmış mıydım yoksa şu anda bağlanmak mı istiyordum? Ne yazık ki cevap her ikisiydi.

"Sanırım karbonhidrat almak istiyorum," dedim geri çekilip terk edilmiş yumurtalı ekmeğimi ararken. "Biliyorsun... önce..." Kaşlarımı sallayarak ve göz kırparak ekledim.

Dusty kükredi ve avucuyla barı tokatladı. Seth güldü ve benim büyük, güzel, elmalı turta alfam kızardı ve başını salladı.

Jonah bir tabak kaptı ve üzerine yemek yığmaya başladı. Yanımdan geçerken eğilip kulağıma fısıldadı: "Yürüyemeyecek ya da benden ve güzel betamızdan başka bir şey düşünemeyecek hale gelene kadar seni yoracağım."

Yutkundum ve sızlandım, amım hiçbir şey için sıkılmıyordu. İşte bu daha çok hoşuma gitti.

"Bullet'ın kuzeydeki evini . Senin için güzel olan şeyleri. Tatlı kızlar ve alfalarının bir araya gelmesiyle Plaza'da daha fazla yer olacak ve bazı tadilatlar yapabileceğimizi düşünüyordum. Senin ve hepimiz için güzel, küçük bir ev ."

"Jonah!" Nefes nefese kaldım, bir meme ucunun ana hatlarını çizen ve sonra diğerini hafifçe çizen parmağına doğru eğildim. Dili tekrar amıma girerken inledim ve parmaklarımı Seth'in saçlarına geçirdim. "Oh, lanet olsun! Seth. Lütfen. Lütfen, biri beni boşaltsın!"

Seth güldü ve ben de topuklarımı onun sırtına gömdüm.

"Bebeğim, betamızı boğacaksın," diye mırıldandı Jonah.

Umursayacak durumda değildim. Jonah güldü ve sonra o hınzır küçük parmak ucu seksime doğru kıvranan bir yol izledi ve klitorisimin üzerinde ileri geri gidip geldi. Boğuk bir çığlıkla boşaldım, Seth soluk soluğa çekildi, iki parmağı içime daldı ve beni sınırdan tutmak için kabaca pompaladı.

Seth, "Senin yenileme ön sevişme konuşmalarını pek umursadığını sanmıyorum, tatlım," dedi.

Inledim ve çalıştım ama Jonah beni omuzlarımdan tuttu. Bu, lanet olası bir düğüm ya da hatta bir horoz olmadan dördüncü ve ben...

Tamam, harika vakit geçiriyordum. Ama biraz da sinirlenmeye . Jonah'ın beni aklımı kaçırmakla tehdit ederken kastettiği bu değildi.

"Eğer önümüzdeki iki dakika içinde ikinizden biri bana aletini sokmazsa, gidip başka birini bulacağım," dedim.

"Aşk böyle bir şey demek, ha?" Jonah arkamda çömeldiği yerden başını baş aşağı benimkinin üzerinde gezdirerek sordu. Sırıtiyordu ve eğer yüzündeki ifadeden bu kadar muhtemelen onu yumruklardım.

"İki dakika mı?" Seth parmaklarını sırlıslıkla göbeğime sokarak sordu. "Bu bana hazırlık için çok fazla zaman bırakmıyor ama ne yapabileceğime bakacağım, kıymetlim. Dizlerinin üzerine çok lütfen."

Eller ve dizler.

Ellerimi Seth'in omzuna koyup onu kendime çekerek, yanmış lokumun yerine temiz limonu koyarak, kalbim hızla çarparak ayağa kalktım ve o çirkin anıyı kafamdan . Seth bir an için beni şımarttı ve sonra gülümseyerek arkasına yaslandı.

"Git ve Scorch'la yüzleş. Sana inşa etmek istediği tüm güzel odaları anlatsın." Şiltinin üzerinde ayak sürüyerek döndüm ve alfama baktım, yüzüm hemen Jonah'ın ellerine geçti, ağzımın içine doğru yaladı, dili Seth'in amımdaki parmaklarının hızını kopyaladı.

Seth, "Onu benim için yay," dedi.

"Ne?" Jonah sırtarak geri çekilirken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Elleri kıcıma gitti ve yavaşça, gözleri benimkilere kilitlenmiş bir şekilde yanaklarımı ayırdı. Seth'in dokunuşu seksimden çıkıp göt deliğime geri döndü ve yol boyunca kaygan bir uyarılma yaydı. "Omigod."

"Hâlâ istiyor musun bebeğim?" Seth deliğin etrafında dönerek sordu. "Sikeyim evet. Evet, istiyorum," diye inledim.

"Sen Green'in parmaklarındaki yengeçleri yerken, Bomber ve ben her şeyi hallettik," diye mırıldandı Jonah.

Seth içimde bir parmağını oynatırken kendi nefesimde boğuldum ve sonra rahatlayıp dokunuşu daha derinlere kayarken iç çektim ve inledim. "Seks mi? Yoksa evimiz mi?" Dudaklarımı yalayarak ve Seth beni nazikçe germeye çalışırken nefes almayı hatırlamaya çalışarak sordum.

"İkisi de," dedi Jonah ve ben güldüm. "Bak aşağıda, daireleri birleştireceğiz. Size çocukların istediğiniz tüm kahvaltılıkları ve körileri yapabileceği güzel ve büyük bir mutfak yapacağız. İnsanlar kendi başlarına uyudukları zaman için birkaç oda olsun. Sizin için rahat bir okuma alanı. Büyük bir oturma odası."

Seth daha önce aldığı kayganlaştırıcıyı bulmak için arşıafları karıştırdı, yanaklarımın arasına biraz fıskırttı ve beni titretti.

"Nefes al, kıymetlim," dedi, göğsünü sırtıma bastırarak, dudakları kulağımda.

İçimde tuttuğum uzun bir nefesi bıraktım ve bedenim yumuşayınca Seth ikinci parmağını soktu. Mızızlandım ama içimdeki yabancı ama ağır baskıya boyun eğdim. O ve Jonah eğilerek boynumdaki nabzı emmeye başladı.

"Üst katta," dedi ve ben bir kahkaha patlatarak Seth'in parmaklarına sarıldım. "Üst katta bir ya da iki oda daha olacak, sonra da güzel, büyük bir ebeveyn yatak odası. Bulabildiğimiz en büyük yatağı al, böylece yanında istediğin kişiyi . Ve gerçek bir lüks banyo."

Seth'in parmakları makasla kesip pompalarken "Jakuzi küveti," diye mırıldandım.

"Tamamdır. Seni yorduğumuz zamanlar için masaj jetleri." "Ayarlanabilir duş başlığı," dedi Seth.

"Ah, evet," diye tısladım, kıcıımı Seth'in pompalayan parmaklarına bastırarak. Aynı anda hem dolu hem de boş hissediyordum, sanki vücudum daha neye dayanabileceğimi tam olarak biliyordu. "Lütfen, seni istiyorum. İkinizi de istiyorum."

Seth, "Sana evi yenilemekten çok seksle ilgileneceğini söylemiştim," dedi.

"Bana güzel bir ev yap, hepimizi terk edilmiş bir lunaparka taşı, umurumda değil," diye . "Sadece *sik beni*."

"Hazır mı?" Jonah sakalının arkasında yanakları ukurlaşıarak sordu. "O hazır," diye .

"Benim için rahatla, bebeğim," dedi Seth, bir koluyla belimi sararak.

O kadar heyecanlanmışım ki bu imkânsız gibi görünüyordu ama sonra Jonah'ın başı eğildi, yanaklarımı ısırđı ve boğazıma doğru ağzını soktu. Bullet'ın ısırmadığı boynumdan nefes alıp verdi ve sonra dişlerini derimin üzerinde gezdirdi. Sızlanıp sarktım ve Seth'in parmakları kurtulup yerini kısa bir süre sonra sikinin başına bıraktı. Yavaşça içeri bastırdı ve Jonah ısırđı, emdi ve şefkatle çalıştı, yeni sıkı yanmasıyla beni gevşek tuttu.

Seth ilk sıkı kas halkasını geçip daha kolay batmaya ve sallanmaya başladığında ikimiz de inledik. Jonah'ın elleri kıcımdan ayrılırken Seth yavaş ve sığ darbelerle beni sikmeye başladı, nefesi kulağıma doğru geliyordu.

"Evet, Seth, tatlım, evet, bu," diye . Yeterli değildi ama *harikaydı*. Jonah'nın omuzlarını sıkıca kavradım, parmaklarım sıkı kaslara gömüldü.

"Bebeğim, üzerime damlıyorsun," diye mırıldandı Jonah, bana doğru eğildi ve sikini amıma doğru okşayarak onu tahrikle kapladı.

"Şimdi, Scorch. Sana ihtiyacımız var," diye tısladı Seth. "Düğümüne ihtiyacımız var," diye yalvardım.

Seth, "Tanrım evet, ikinizin birbirine kilitlendiğini hissetmek istiyorum," diye inledi.

"Lanet olsun. Siz ikiniz daha içeri girmeden beni uçuracaksınız," dedi Jonah, yanakları ve göğsü tahrikten kızarmıştı.

Elleri kalçalarımın dolandı ve kollarımı omuzlarına dolayarak beni yukarı kaldırdı. Seth arkamdan ayrılmıyor, kıcımla dürtüyor, sokuluyordu. Bir elimi aşağı uzattım, Jonah'ın sikinin etrafına sardım ve onu amıma doğru yönlendirdim.

İçime doğru itmeye başladığında ağzım açık kaldı, basınç ve gerginlik merkezimde olduğundan daha derindi. Sanki Jonah ve Seth ciğerlerimde ve kalbimde yer kaplıyor, beni tepeden tırnağa dolduruyorlardı. Sızlandım ve Seth beni göğsüne sıkıca tuttu, Jonah yavaşça içeri doğru sallanırken yanağıma doğru nefes nefese bekledi.

Hepimizin nefesi kesilmişti. Birbirimize daha fazlası için yalvarmamaya çalışırken dudaklarımızdan zayıf, kısıtlanmış sesler döküldü.

Ama kendimi tutma konusunda hiç iyi değildim.

Jonah durakladığında, alnı omzumda ve düğümü giriş yerimin dışında durduğunda, inledim ve ona karşı sallandım. Seth tıslayarak hareketi takip ve sonra bir anda içimde bir ritim düzenlediler, biri geri çekilirken diğeri içeri itti. Hızlanmaya başladıklarında Seth'e tutunmak için geri uzandım, Jonah ve benim aramda aşağıya bakarak karanlık, şişmiş uzunluğunun beni doldurmasını ve sonra geri çekilmesini izledim.

" geçme, Jonah. Lütfen. Lütfen, sana ihtiyacım var," diye sızlandım.

"Ya benim ısırığım, bebeğim?" diye hırladı. "Isırığıma ihtiyacın var mı?" "Kahretsin, çok yaklaştım," diye fısıldadı Seth, hızını kaybetmeye başlamıştı.

"Evet!" Boynumu dikleştirdim ve işaretlenmemiş tarafımı ona sundum. "Evet, senin olmak istiyorum Jonah!"

Seth arkamdan, "Bizi senin yap, alfa," diye sızlandı.

Jonah homurdandı, derinlere, daha derinlere itti, ta ki düğümü içeri girdiğinde yüksek bir çığlıkla sertleşene kadar ve olabildiğince doluydum, imkansız bir yükseklikten aşağıya doğru spiraller çizerek gelirken içimdeki horozlarına dayandım.

Jonah omzumun kıvrımını bir kez yaladı. Orgazm içimden geçerken vücudum titriyor ve sarkıyordu ama dişleri batarken tekrar sıkıldım. Acı ve sızı artık tatlıydı, Jonah hırlayıp mırıldanırken dudaklarım kıvrıldı, dişleri beni ele geçirdi. Seth boşalırken inledi, bana sıkıca sarıldı, içime döküldü.

Jonah işaretini yaladı, çenesi ve bağ sıcak bir sis gibi yuvarlanıp beni sevgi, huşu ve derin bir *ihtiyaçla* sararken ürperdim. Jonah'nın bana ihtiyacı vardı, Seth'e ihtiyacı vardı, korktuğu bir . Onu içime aldım, ona özenle, sevgiyle ve takdirle karşılık verdim ve sonra alfam geri çekildi. Gözlerimin içine baktı, aramızda söylenmemiş bir soru yankılanıyordu.

"Yap ," diye fısıldadım. "Ona ihtiyacımız var."

Jonah gülümsedi, dudaklarını yaladı ve sonra Jonah Seth'in ağzını kendi ağzına çekip başını eğmeden önce onu bir kez kabaca öperken alfa ve beta arasında sıkıştım. Jonah onu ısırdığında Seth sarsıldı ve haykırdı ve sonra yumuşadı, inledi ve hepimizi kesintisiz bir kucaklamayla sardı. Isırığın üzerindeki ilk yalamayla birlikte, Seth'in alfalarımından daha sönük ama yine de benimle birlikte bağda parlamasıyla ürperdim.

"Tanrım," diye fısıldadı Seth. "Sonunda."

"Nihayet," diye Jonah, işaretlerimizle ilgilenmeye geri dönmeden önce.

Ertesi sabah yatak odasından çıktığımda Bullet "SONUNDA" diye bağırdı.

Homurdandım ve onu öpmek için parmak uçlarıma yükselmeden önce başımı salladım. Eğilip işaretini emmeden önce kısa bir süre kabul etti ve beni titretip dans ettirerek ondan uzaklaştırdı.

"Yine ateşim çıkmadı," dedim gülerek. "Bütün gün sizinle yatakta yatacak değilim." Bullet'in ulaşamayacağı bir yere saklandım ve Tornado ile Mackenzie'nin yanına, mutfak tezgahının arkasına gittim, ikisinden de birer öpücük çaldım, sonra da iyi bir önlem olsun diye birer dilim pastırma çaldım.

"Peki sen günlerini nasıl geçirmek istersin, tatlım?" Ryan kahvesini paylaşmam için bana uzatırken sordu.

Omuz silktilim. "Plaza'nın etrafında yapabileceğim bir iş yok mu?"

Bunu sessizlik izleyince gözlerimi alfalarıma diktim. Jonah yatak odasından çıktı, yeni duş almıştı ve sadece boxer'ı vardı. "Hey alfa," diye mırıldandım Jonah'a, diğerleri hırlarken dudaklarım seğirdi. "Bir iş alabilir miyim?"

Jonah yüzünü buruşturdu ve Bullet homurdandı. "Bebeğim... ne istersen ," dedi Jonah ve ben zaferle sıırttım, o devam etmeden önce, "Ama-"

"Aması yok!" Bağırdım.

Jonah ellerini kaldırarak, "Polis henüz Indy'yi bulamadı," dedi. "Ve senin çalışmana *gerek yok*, kedicik. Biz seni koruruz."

Mackenzie, "Lokanta ve bar arasında senin olman biraz sorun yaratabilir," diye düşündü.

"Dusty yeni birini eğitmek ister mi bilmiyorum..." Tornado kaşlarını çatarak pastırmaya baktı.

Ryan elini sırtımda gezdirdiğinde tüylerim diken diken olmaya başlamıştı. "Benim için çalışabilir."

Ardından sessizlik geldi ve ben sıırttım. "Yapabilir miyim?"

Ryan omuz silkerek, "Elbette. Sessiz ve özel bir yer ve büyümekle ilgili yapmam gereken şeyler var," dedi. "Biraz monoton, ama basit işlere aldırma zannın ve zihninin başka yerlere gitmesine izin verirsen o zaman meditatif olur."

Bullet, "Bu hiç adil değil, şimdi de Baby'yi bütün gün kendine alıyor," diye mırıldandı.

"Onunla ne yapacaktın? Tek yaptığın amcık yalamaksa sen benim güvenlik ekibimden ," cevap verdi Jonah, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Kıymetli."

Alfalarımın giderek artan atışmalarına arkamı döndüğümde Seth'in kapı aralığında eğilmiş, düğmeleri açık kot pantolonunun içinde uykuya dalmış olduğunu gördüm. Bağlanma izi boğazında keskin ve pembeydi ve kaşları seğiriyor, sırtmaya dönüşmekle tehdit ediyordu.

"Seni o barda buldum ve *sırf* sorun çıkarabilesin diye mi bu sürüye katılman için çok zekice ikna ettim?" Seth tezgâhta bana katılmak için adım atarak sordu. Elimdeki fincanı çaldı ve boşalttı.

"O benimdi," diye hırladı Ryan ona.

Beta'ma sıırtım, aramızdaki mizah bağı aşarak Jonah'nın odada düzeni sağlama çabasıyla dalga geçiyordu. "Yaptığından oldukça eminim, evet," dedim.

Seth'in gülümsemesi çatladı ve başı benimkine doğru eğildi, dudakları kısa bir süreliğine aralandı. "Aferin kızıma," diye fısıldadı.

Sonsöz

Neredeyse Üç Ay Sonra

İÇ ÇEKTİM ve David'in lüks Uptown apartmanındaki koltuğuna uzandım, devasa sürgülü pencerelerden şehrin silüetinin ışıltılı aynasına baktım. "Bu manzarayı hep sevmişimdir." Lola'yla yüzleşmek için döndüm.

Neredeyse yaz olmasına ve pencereler ılık bir esintinin açık daireden içeri girmesine izin vermek için kırılmış olmasına rağmen, kadife bir battaniyenin altına kıvrılmıştı. Bana kısa bir süre baktı, dudakları gülümsemeyle kıvrıldı, ama gözleri tekrar pencereye döner dönmez gülümsemesi sanki onu yapıştırmaya devam edememiş gibi düştü. Arkadaşım... kendinde değilmiş gibi görünüyordu, sanki pilleri bitmiş ve aylardır şarj olmaya çalışmamış gibiydi.

"Morun izin veriyorsun," dedim sarı köklerine başımı sallayarak.

"Hmm, evet. Daha iyi bir iş bulmam gerekiyor ve ben... Sanırım insanların beni fark etmesini sağlamaya çalışmaktan bıktım," dedi omuz silkerek.

"Seni fark ediyorum Lo," dedim, onun irkilmesini izleyerek.

Ama o gülümsemesini benim için tekrar takınmaya zorladı. "İstediyini biliyorum."

Derin bir nefes aldım ve Lola'nın kanepenin diğer tarafında oturduğu yere doğru ilerledim. Gerginleşti ama ona ulaşmamı bekledi ve onu korkutan şeyin *benim* kokum mu yoksa alfalarım mı olduğunu merak ettim.

"Gittiler," dedim bakışlarını tutarak. "Indy-"

"Federaller kalan Hangmen'ler için büyük bir av başlattı," dedim. "Indy muhtemelen şu anda beş eyalet uzakta ve o zaman bile onu her an yakalayabilirler."

"Ben de o kadınlardan biri olabilirdim," diye fısıldadı Lola ve sonra derin bir nefes aldı.

"Biliyorum," dedim başımı sallayarak ve gözyaşlarımı tutmaya çalışarak. "Aptaldık."

"Sanırım *çok uzun* zamandır aptallık ediyorum bebeğim," diye mırıldandı Lola, saçlarını omzunun üzerinden geçirip yıpranmış mor uçlarını karıştırarak.

"Yine de kaliteli alfaların varlığına gerçekten kefil ," dedim, onu gülümsetmeye çalışarak.

"Çünkü sen bir omega'sın," diye fısıldadı.

İçimde yükselen öfkeyi bastırdım. Lola'nın bağırılmaya ihtiyacı yoktu, sadece... iyileşmek için zamana ihtiyacı vardı. "Belki. Belki benim sürüm tuhaftır ama bizim de betalarımız var, kim bilir."

"Bunu aştım bebeğim," diye tersledi ve bu kez gülümsemesi daha çok yüzünü buruşturuyordu. "Sadece bir iş bulmak, David'in misafir odasında yer kaplamayacağım bir yer bulmak ve hayatıma devam etmek istiyorum."

"Tamam."

"Tamam."

Bunu takip eden sessizlik gergindi ve kendimi ondan uzaklaştırdım, ona daha fazla alan açtım ve alınmama ne kadar kaldığını görmek için saate bakmamaya çalıştım. Lola, Buzz ve Indy ile her ne yaşıdıysa, bunun bir kısmını benden saklıyordu. Bu da bana en kötüsünü hayal etmek ve kendimi hasta hissetmek için yer bırakıyordu. Belki de o kadar kötüydü. Belki de ona kendini tekrar açması için baskı yaparak boktan davranıyordum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Burnumu çeker gibi bir sesle güldüm ve başımı salladım. "Ben de seni seviyorum, Lo." "Beni... burada ziyaret ettiğin için teşekkürler..."

Omuz silktilim. "Hiç sorun değil. Bizimkilere söylemeyin ama buranın bu kadar lüks olması hoşuma gidiyor."

Lola çocuklarıma bir şey söylemedi. Beni onu ziyarete getirdiler ve aldılar ama içeri hiç girmediler. Lola'nın rapor vereceği bir alfası olmadan nerede iş arayacağını bilmiyorum ama umarım kendi iyiliği için bir iş bulmuştur.

"Yani... ikinci ateşini dört gözle bekliyor musun?" diye sordu.

Kızardım ve sırtıtmamı engellemeye çalıştım. En iyi arkadaşlarımdan biri bu kadar mutluyken delicesine mutlu olmak biraz haksızlık gibi görünüyordu.

sefil. Lola yüzüme güldü ve bu içten bir sestti. Onu gerçekten seviyordum. Kalbi dünya için çok büyüktü.

"Heyecanlıyım ama çocuklar kadar heyecanlı sanırım," dedim ve sonra düşünceli bir şekilde başımı öne eğdim. "Hayır. Ben de o kadar heyecanlıyım."

"Doğum kontrol hapi biter bitmez hamile kalacaksın," dedi Lola iç çekerek ve alaycı bir gülümsemeyle.

"Şşşt," diye tısladım, elimi ona doğru salladım. Yine de muhtemelen haklıydı. Jonah şimdiden bir çocuk odası ve Plaza'ya dördüncü bir kat planlıyordu.

"Senin adına mutluyum," dedi usulca. Gözleri parlamaya başlamıştı, kelimeleri sıkılaşıyordu.

"Öyle olduğunu biliyorum, Lolo," dedim. Cebimdeki telefonum çaldı ve içimi çektim.

Lola başını sallayarak ve ayağa kalkarak,

"Saatler doldu," dedi. "Bir sarılma mı?"

Onu takip ederek sordum.

Yüzünün buruştuğunu gizlemeye çalıştı ama Lola'nın yüz ifadesi çok etkileyiciydi. Altı ay önce bu ifadeler mizah, neşe ve çapkın bakışlardı.

"Elbette," dedi.

Ona doğru adım atıp kollarımı omuzlarına doladığımda kendini sabit tuttu. Kaskatı kesildiğinde neredeyse geri çekiliyordum ama bir an sonra belime sıkıca sarıldı, beni kendine doğru çekti ve omzumun üzerinden iç geçirdi.

"Seni seviyorum,
bebeğim." "Seni
seviyorum, Lo."

Asansörle birinci kata inerken ayaklarımın üzerinde zıplayarak kendimi dışarı . Beklerken Lola'nın donuk ifadesi zihnimde asılı kaldı. Bir gün olanlar hakkında konuşacaktık. Ona Buzz'ı öldürenin ben olduğumu hiç söylememiştim, bunun başlıca nedeni polisin bu ayrıntılar konusunda sisli kalmaya istekli görünmesiydi. Kısmen de çoğu gün hâlâ içimde bir yara olduğu için.

Asansörün sesi duyuldu ve kapılar açıldı; lobide pırıl pırıl parlayan krom ve bakır saçların kaldırımında beni beklediğini görebiliyordum. Sırıttım, endişelerim dağıldı ve apartmandan çıkıp Mackenzie'nin beni beklediği yere doğru koştum.

"Selam meleğim. Ziyaretin nasıl geçti?" diye sordu.

"Güzel," dedim ve kaşları soru sorarcasına yukarı kalktı. Omuz silktim, onun ve diğerlerinin muhtemelen tedirginliğini hissettiğini biliyordum. "İyiydi."

Başıyla onayladı ve arkasına uzanarak kaskımı çıkardı. Onu aldım ama başımı onunkine doğru eğip uzun bir öpücük kondururken yanımda asılı kalmasına izin verdim. Eli benimkini buldu, işaretine uzanıyordu ve ben ona 'tsk'ladım.

"Buna burada başlama," diye fısıldadım.

Hınzır alfam sırtarak, "Bebeğim, kuzey yolculuğunun çoğunda seni kenarda tutmayı planlıyorum," diye fısıldadı. "Şimdi başlasak iyi olur."

At sürerken kollarım onun beline sarılıyken, bağlanma işaretiyle alay ederek bana işkence etmek için kesinlikle bolca zamanı olacaktı.

"Kendi bisikletimi istiyorum," diyerek kaskı kafama geçirdim ve kendimi Mackenzie'nin arkasındaki koltuğa attım.

"Dusty'nin sana bir tane yapmasını engellemek için elimizdekileri aşacak kadar büyük bir rüşvet *bulabileceğinden* emin değilim. Ben ata binerken bana tutunmak sana çok iyi geliyor meleğim."

"Eminim Candy bir şeyler düşünmeme yardım edebilir."

Mackenzie'nin kahkahası motorun çalışma sesinin altında kaldı. Eli benimkini belinde yakaladı ve işaretini okşarken ürperdim, yanakları sırıtışıyla gerildi.

"Hadi, bebeğim. Gidip diğerlerine yetişelim. Seni o güzel yuvana geri götürmek istiyorum."

Trafiğe girip şehrin içinden geçerken onu sıktım. Bu kez tüm sürüyü iki haftalık bir tatil için Bullet'in malikanesine götürüyorduk. Barbekü yemeyi, havai fişekleri izlemeyi, ormanda kovalamaca oynamayı ve alfalarım tarafından bir prenses gibi muamele görmeyi planlıyordum.

Ben şanslı bir tek boynuzlu attım.

Daha fazla Sweet Omegaverse mi arıyorsunuz?

Besleyen alfalar hakkında okumayı seviyor musunuz? Ne istediğini bilen ve onu yakalayan Omegalar? Az takdir edilen betalara aşık olmaya hazır mısınız?

The Sweetverse, Lola & the Millionaires düeti ile geri döndü!

[Lola ve Milyonerler - Birinci Bölüm Lola](#)
[ve Milyonerler - İkinci Bölüm](#)

Lola Barnes tek bir şey istiyor, hayatını kontrol altına almak. Artık kendisi gibi betaları istismar edip bir kenara atan alfaların peşinden koşmak yok. Artık kuzeninin dairesinde saklanıp iyileşmeyen yaralarını yalamak yok. Hayalindeki iş ve pek de rüya gibi olmayan dairesiyle Lola, hayatında alfalar olmadan yeni bir sayfa açmaya hazırdır. Ancak birbiri ardına gelen tökezleme olayları Lola'yı çekici bir erkek sürüsüne yaklaştırdığında bunu söylemek yapmaktan daha kolaydır.

Bu alfalar Lola'nın hayalini kurduğu her şeydir, ama zaten bir omega'ları vardır - onunla flört etmeyi bırakmayan oyuncu bir erkek model. Ve Lola sadece bir beta, derin yaraları olan ve alfalara ve onların güçlü varlıklarına karşı sarsılmaz bir nefret duyan biri. Eğer sadece

onun iyileştiğini görmek için gösterdiği sabır ve kararlılıkla duvarları birbiri ardına yıkan mükemmel beta Leo'ya karşı koyabilirdi.

Lola'yı neredeyse yok eden alfa, pençeleri olan bir kedi-fare oyunu başlatmaya çalıştığında, Lola için en güvenli yer, en çok korktuğu yer, bir alfa sürüsünün kolları olabilir.

Karakter Sözlüğü

Bebek

Başroldeki güzel bayanımız.

Tanımlama: yeni omega

Koku: hanımeli ve doğum günü pastası

Seth/Bombacı

Bu VP . ve Geç Gece Howlers MC ve sertifikalı Erkek arkadaş malzemesi. MC Prez'in gerçek erkek arkadaşı, Scorch.

Tanım: beta

Koku: hafif limon ve temiz

Jonah/Scorch

Late Night Howlers MC'nin yeni atanan başkanı, beta ve VP Bomber'ın erkek arkadaşı.

Tanım: alfa Koku: elmalı
turta cinsiyeti

Quincy/Bullet

Gece Uluyanların İnfazcısı MC Tanımlaması:

alpha

Koku: Güller

Ryan/Yeşil

Green Thumb Dispanseri'nde yetiştirici ve Late Night Howlers MC üyesi

Tanımlama: alfa

Koku: derin odun ve zencefil

Mackenzie/Kitaplar

Late Night Howlers MC Sekreteri, 'Red'in küçük kardeşi Atama: alfa
Koku: taze kahve

Sanjay/Tornado

Gece Yarısı Uluyanlar Üyesi Tanımlama: alpha
Koku: deri ve koyu kiraz

Cole/Kömür

Late Night Howlers üyesi, Hangmen'in eski üyesi, Lizzie ile tesadüfen görüşüyor

Tanımlama: alfa

Koku: plaj ve vanilyalı dondurma

Dusty

Dusty's Garage'ın sahibi ve Late Night Howlers MC üyesi ve Candy ile çıkıyor

Tanım: alfa Koku: sıcak
battaniye

Jeff/Şef

Full Moon Diner'ın sahibi ve Late Night Howlers MC üyesi ve Emmy ile çıkıyor

Tanım: alfa Koku:
karamel

Brody/Kırmızı

Late Night Howlers MC üyesi, kulüpte fedai, Tiny ile çıkıyor

Tanım: alfa Koku:

akçaağaç pastırması

Tom/Thumb

Green Thumb Dispanseri'nin ortak sahibi ve Late Night Howlers MC üyesi

Tanımlama: alfa

Koku: kavun ve badem

Roger/Flea

Late Night Howlers MC Üyesi Tanım: alpha
Koku: yumuşak hayvan kokusu

Steve/Shade

Late Night Howlers MC üyesi ve Juliet ile çıkıyor Atama: alfa
Koku: meyan kökü

39. Bölüm Özeti

Baby uyandığında, Coal'un Hangmen'lerle eski ittifakı nedeniyle Emmy ile birlikte bir model ev mahallesinde tutsak olduğunu keşfeder. Coal onu tek başına köşeye sıkıştırdığında, Baby onunla dövüşür. Buzzard daha sonra onunla şansını dener ve Baby silahını ele geçirip onu vurur. Emmy'ye geri döner, Coal'la yüzleşir ve onu öldürür ve iki kadın bir pencereden atlayarak kaçır. Onlar atlarken, Late Night Howlers ve polis olay yerine gelir.

Bölüm 40'a devam edin!

Ayrıca Kathryn Moon tarafından

TAMAMLAYICI OKUMALAR

Kütüphanecinin Cadılar Meclisi Serisi

[Yazılı - Kitap 1](#)

[Savaşçılar - Kitap 2](#)

[Scrivens - 3. Kitap](#)

[Eskiler - Kitap 4](#)

Summerland Serisi

[Yazlık Ülkeye Hoş Geldiniz: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 1](#)

[Yazlık Diyarın Sırları: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 2 Yazlık](#)

[Ülkeden Ayrılmak: Bir Ters Harem Romantizmi - Bölüm 3](#)

Standalones

[İyi İşler Aya](#)

[Hükmeder](#)

The Sweetverse

[Baby + the Late Night Howlers Lola](#)

[& Millionaires - Birinci Bölüm the](#)

[Lola & the Millionaires - İkinci Bölüm](#)

SERİ DEVAM EDİYOR

Sol & Lune

[Kitap 1](#)

Tatlı Bezelye Gizemleri

[Fırıncının Riskli Ritüeller Rehberi](#)

Rooksgrave Malikanesi Serisi
Esther: Yeni Bir Başlangıç - Kitap 1

Teşekkür

Bu kitap, tam zamanlı yazarlığımın ilk yılındaki son projem ve 2019'u böylesine keyifli bir şekilde için çok mutluyum! Bu kadar muhteşem bir yıl, özellikle teşekkür borçlu olduğum birçok insan olmadan mümkün olamazdı:

Ailem, ben bu hayalle çılgınca koşarken beni ayakta tutan güçlü temeli bana verdikleri için

Lana, Chloe ve Ann başta olmak üzere tanıdığım pek çok harika kadınla dolu yazı kabilem.

Moongazers! Başı ve sonu, beni kelime kelime, sayfa sayfa, kitap kitap sizsiniz.

Şimdi özellikle bu kitap üzerine-

Kellie Arts ve Lana Kole'a muhteşem kapak övgüleri!

Bookish Dreams Editing sayesinde harika bir redaksiyon!

Yılın en çılgın zamanında bile devreye giren beta bebeklerim; Jami, Ash, Kathryn ve Crystal, tüm katkılarınız için çok teşekkür ederim!

Chloe ve Lana, taslağı tamamlamam için kıcıımı okşayıp bir bardak çay verdikleri için.

Ve Kathryn Barr, asistanım ve resmi .

Yazar Hakkında

Kathryn Moon, küçük yaşta annesine hikâyeler yazdırmaya başlayan bir taşra faresidir. Yeni dünyalar inşa etme ve kafasında büyüyen karakterlerin hayatlarını keşfetme tutkusu hiç azalmadı ve üniversiteden kurgu yazarlığı derecesiyle mezun oldu. Kırılganlıklarıyla güçlü kadınlar, zorlayıcı olduğu kadar sevecen aşklar ve okuyucunun içine girdiği ve asla çıkmak istemediği dünyalar yazmayı seviyor. Elleri yazmakla meşgul olmadığına muhtemelen kazak örüyor ya da Ohio'da turta kabuğu kıvırıyordur. Sihre kesinlikle inanıyor.

Ona [Facebook](#)'tan ve ohkathrynmoon@gmail.com adresinden ulaşabilir veya [sen yapabilirsin](#) haber bültenine !





İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

